

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

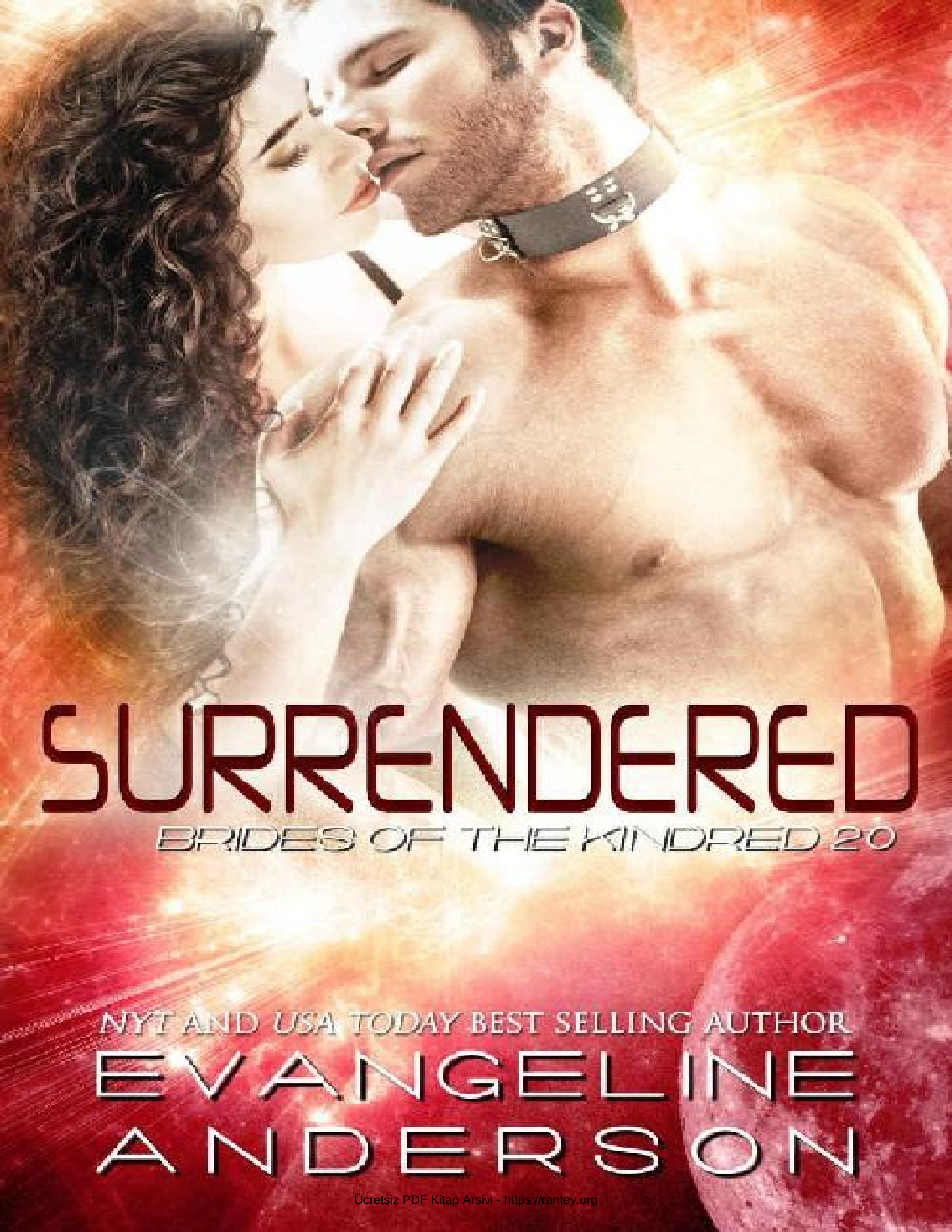
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SURRENDERED

BRIDES OF THE KINDRED 20

NYT AND USA TODAY BEST SELLING AUTHOR

EVANGELINE
ANDERSON

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

Teslim Oldu
Akraba Gelinler 20
Evangeline Anderson

Teslim Olan Evangeline
Anderson

YAYINLAYAN
Evangeline Anderson Kitapları Telif
Hakkı© 2017 by Evangeline Anderson

E-kitap Lisans Notları

Bu e-kitap sadece kişisel kullanımınız için lisanslanmıştır. Bu e-kitap yeniden satılamaz veya başkalarına verilemez. Bu kitabı başka bir paylaşmak isterseniz, lütfen paylaştığınız her kişi için ek bir kopya satın alın. Bu kitabı okuyorsanız ve satın ya da sadece sizin kullanımınız için satın alınmadıysa, seçtiğiniz e-kitap satıcısına geri dönmeli ve kendi kopyanızı satın almalısınız. Yazarın emeğine saygı gösterdiğiniz için teşekkür ederiz.

Kapak içeriği sadece açıklama amaçlıdır. Kapakta tasvir edilen herhangi bir kişi modeldir

***Yeni çıkan kitaplardan ilk siz haberdar olmak
[BURAYA](#) tıklayarak haber bültenime
katılabilirsiniz.***

**Yazarın Uyarısı-- burada biraz sert seks var. Kimsenin
üzülmesini istemediğim için uyarıyorum.*

Şimdi.

Sevgiler ve Mutlu Okumalar! Evangeline

İçindekiler

[Önsöz](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Sonsöz](#)

[Cougarville #3: Stone Cold Fox teaser](#)

[Ayrıca yazan Evangeline Anderson](#)

[Yazar Hakkında Bülten](#)

[Kayı](#)

Önsöz

Berrak yeşil taş loş odada parlıyordu. Bir insan avucu genişliğindeydi ama yüzeyi açıldıkça, parlak yüzeyinde hareket eden küçük ama belirgin figürler görülebiliyordu.

"Bu da ne böyle?" Kovan'ın Hükümdarı Ysldred X'izith parlak yeşil derinliklere baktı. "Taş bana ne gösteriyor?"

"Bilmiyorum, Hükümdarım," diye vızıldadı yanındaki duyarlı bilgin-işçi, antenlerini endişeyle tımar ederek. "Tek bildiğim, E'lo taşlarının bazen sahipleri için önemli sahneler göstereceği - ama bunun neden önemli olduğuna siz karar vereceksiniz, Hükümdarım."

Hükümdar X'izith sabırsızca, "Druvian E'lo taşlarının sadece evrende anında ulaşım için yararlı olduğunu sanıyordum," diye tersledi.

Bilge-işçi özür dileyerek, "Ne yazık ki, aldığımız taşıma taşları henüz işlevsel değil," dedi. "Ama gördüğünüz gibi, Hükümdarım, kahin taşı çalışıyor gibi görünüyor. İzlemeye devam edersek bize Kindred'ın planları ve motivasyonları hakkında bir fikir verebilir."

"Belki..." Hükümdar X'izith boş göz çukurunu sinirli bir şekilde ovuşturdu. Damızlık Kraliçesi olarak belirlediği dişiye de çalan lanet olası Kindred'lerden biriyle yaptığı son savaşta yarı kör olmuş ve sakatlanmıştı. Kalan tek bileşik gözüyle yeşil E'lo taşındaki küçük figürlere odaklanmak başını ağrıtıyordu.

Yine de, Toloth Sistemi'ndeki Druvian eserlerinin satışından çalınmış olan taş, düşmanın dünyasına bir pencere açabilirdi.

zihin ve hareketler. Onu ve E'lo taşıma taşlarını almak bir riskti ama sonunda karşılığını alacağını umduğu bir riskti.

Kovan, Körlük'teki yerlerinden Mars'ın kurak ve dondurucu dağlarına taşınmıştı ve Akraba'nın bundan haberi yoktu. Orada, işçilerin inşa etmekte olduğu yeraltı yuvası her geçen gün daha da büyüyordu. İnsanların ihtiyacı olan oksijeni pompalayan kovan kölelerinin yanı sıra ısı ve parlaklık üreten daha büyük ışıldayan böcekler de yerleştirilmişti. Yakında X'izith, Dünya adı verilen küçük mavi beyaz gezegenden dişileri kaçırmaya ve onlara kurtçuklar yerleştirmeye hazır olacaktı.

Ama Kovan orada bir engelle karşılaşmıştı. Dünya büyüklüğündeki böceklerden daha büyük olmayan küçük gözcüler, X'izith'in almak istediği Dünya dişilerinden örnekler ve veriler toplamak için Dünya'nın atmosferini geçebilmiş olsalar da, Kindred'in gezegenin etrafına yerleştirdiği koruyucu enerji ağı daha büyük gözcüleri ve uzay araçlarını dışarıda tutuyordu.

X'izith bir şekilde enerji ağını aşmanın bir yolunu bulması gerektiğini biliyordu; Kovan'ın hayatta kalıp gelişebilmesi ve evrenin geri kalanını fethetmek için yayılabilmesi için hem sıradan hem de kraliyet kurtçuklarını yerleştirmesi gereken dişilere ulaşmanın bir yolu.

İşte E'lo taşları da burada devreye giriyordu; belki de Kindred'ların ne yaptığına ve Dünya üzerindeki uyanık nöbetlerini ne zaman gevşettiklerine dair bir ipucu sağlayabilirlerdi.

"İsimsizler, Hiçliğin Tanrıları, öyle olsun," diye mırıldandı X'izith kendi kendine, tekrar parlayan yeşil taşın üzerine eğilerek. "Bana düşmanımın planını göster," dedi ama taşın onu duyup duymadığını ya da ona itaat edip etmediğini bilmiyordu.

Yeşil derinliklerinde, uzun boylu bir Kindred erkeğinin figürünü gördü - en azından X'izith onun Kindred olduğunu *düşünüyordu*. Garip bir şekilde uyumsuz gözleri vardı; biri mavi, diğeri yeşil. Her ikisinde de iğne uçları gibi parlayan kıvılcımlar dans ediyordu,

Gizli bir güce işaret ediyor gibiydi. Ortalama bir Kindred'den daha uzundu -yedi standart ayağın üzerindeydi- ve omuzları ile kolları kaslıydı. X'izith onun fiziksel gücünü açıkça görebiliyordu çünkü kendisini bir acı tasmaının ucunda sürükleyen yeşil, pullu derili Horvath ile savaşıyordu.

"Bırak beni, seni piç! Yedi Cehennem üzerine yemin ki seni diri diri kızartacağım!" "Gel," diye homurdandı Horvath, tasmaını çekiştirerek.

iri yarı mahkûmun bedeninde bir acı dalgası yarattı. "Bir anlamı yok rezzisting'de. Sen bbr kölessn ve nasıl mücadele edersen et katleddlecekssn."

Kindred'ı gösterişli bir şekilde dekore edilmiş bir salonda sürüklüyor gibi görünüyordu. Salonun bir tarafında ciddi kesimli takım elbiseler giymiş bir grup kadın oturuyordu. Köle taciri esiriyle boğuşurken gözleri şaşkınlıktan fal taşı gibi açılmıştı. Diğer tarafta bir masanın üzerine dizilmiş değerli taşlar sergileniyordu. Bazıları yumruk büyüklüğündeyken diğerleri tırnak kadar küçüktü ve renkleri parlak yeşilden koyu maviye ve canlı mora kadar değişiyordu.

X'izith bir anda, işçilerinin E'lo taşlarını çalmak için gittikleri Toloth müzayede evini tanıdı.

"Nedir bu?" diye tısladı. "Neden taş bana sadece kökenini gösteriyor? Bu işe yaramaz! Geldiği yeri gösteriyor; Kindred liderleri ve onların planlarıyla hiçbir ilgisi yok!"

"Hükümdarım..." En başta taşların çalınmasını tavsiye eden bilgin-işçi, antenlerini endişeyle, neredeyse takıntılı bir şekilde tımar etmeye başlamıştı. "Belki de izlemeye devam edersek..."

"Hayır!" X'izith huysuzca taştan döndü ve ağır adımlarla yeni odasının duvarında büyüyen mantar kümesine doğru topalladı. çöktü ve kalan üç koluyla karnını saran, ağrıyan, bükülmüş yara dokusu kütesine masaj yapmak için uzandı.

üreme dikeninin tabanı.

Pençelerini implantasyon için uygun bir Dünya dışisine geçirebilse bile, şu anda onu çiftleştirecek güce sahip olduğundan emin değildi. Dikenini kullanma eyleminin son derece acı verici olacağı kesindi, bu da her üremenin hakkını vermesi gerektiği anlamına geliyordu.

"Neredesin, Damızlık Kraliçem?" diye mırıldandı kendi kendine, kraliyet kurtçuklarından oluşan bir yavruyu taşımak için doğru DNA'ya sahip bir Dünya dışisi hayal ederek. "Neredesin ve sana nasıl ulaşabilirim?"

Bir yolunu bulmak zorundaydı. Çaldıkları E'lo taşları işe yaramasa bile, mükemmel dişi bulmanın ve onu Mars'taki yeni üssüne geri götürmenin bir yolunu bulmak zorundaydı. Ancak o zaman Kovan'ın geleceği güvence altına alınmış olacaktı.

İsimsizler öyle olmasına izin veriyor, dedi kendi kendine bitkin *bir şekilde*. Ne olursa olsun, asla pes etmeyecekti. Türünün hayatta kalması garanti altına alınana kadar.

Kindredlar ve insanlar, o son nefesini vermeden önce Kovan'ın soğuk gölgesinin topraklarının üzerine yayıldığını hissedecekti -Hükümdar X'izith buna yemin etti.

Ve asla sözünden dönmedi.

Birinci Bölüm

"Her şey redinezz'de. Satış için mükemmel bir şekilde hazırsınız." Greed'lik geri çekildi ve yaptığı işi onaylarcasına başını salladı.

Kindred Elit Casusluk Birliği'nden Komutan Thornx, "Öyle diyorsun," diye homurdandı. "Ama kendimi aptal gibi hissediyorum."

"Sen de diğer tüm erkek zzlavlar gibi drezzed'sin." Greed'lik'in uzun, çatallı dili, yarılmış sarı bir göz küresini kaydırmak için dışarı çıktı. Kertenkeleye benzeyen insansı, Thorn'un bu işteki içerideki adamıydı -yaklaşan sessiz müzayede için bir köle taciri gibi davranıyordu.

Peki ya satacağı köle? Thorn'un kendisi olacaktı.

Thorn bu kaypak piçle çalışmaktan hoşlanmıyordu -Horvathlar güvenilirlikleriyle değil, sadece açgözlülükleriyle tanınırlardı. Ama açık artırma köle tedarikçileriyle ilişkisi olan başka birini bulamamıştı, bu yüzden hoşuna gitse de gitmese de sümüklü uzaylıya güvenmek zorundaydı.

Ve şu anda, kesinlikle istemiyordu - böyle görünmeden gizli görevde kalması ve köle olarak satılmasına izin vermesi yeterince *kötüydü*.

Kaşlarını çatarak kendine baktı ve Greed'lik'in köle müzayedesini için uygun olduğunda ısrar ettiği gülünç kıyafetini inceledi. Göğsü çıplaktı, bu onu hiç rahatsız etmiyordu ama giymeye zorlandığı pantolon, uzun bacaklarını saran dar siyah deriydi. Çoğu Kindred'in pilotluk yaparken giydiği uçuş derilerinden pek de farklı sayılmazdı ama bu pantolonda kritik bir parça, yani kasık kısmının tamamı eksikti.

Thorn, aletin tamamen sergilenme şekline bakınca yüzünü buruşturdu. Bunun mantıklı olduğunu düşündü - erkeklere teklif vermeye gelen hanımlar

Seçkin Toloth eylemindeki köleler, cinsel işlevinin yanı sıra koruyucu bir işlev de görecektir bir beden kölesi satın alıyordu; ne aldıklarını görmek istiyorlardı. Yine de, Metreslerin çoğunun geldiği Yonnie Six'te erkeklerin kadınlara nüfuz etmesine izin verilmediğinden, bağışının ne boyutta olduğu önemli gibi görünmüyordu. Belki de büyük penisli bir köleye sahip olmak bir gurur meselesiydi.

Aslında Thorn'un bu konuda hiçbir sorunu yoktu. Tüm Kindred'lar gibi o da son derece donanımlı biriydi. Ama bu, ekipmanlarının herkesin görebileceği şekilde açıkta durmasını istediği anlamına gelmiyordu!

Şaftının tabanına düğümlenmiş kalın bir siyah deri kayış bile vardı. Şu anda çok sıkı değildi ama aleti sertleşirse ona büyük zorluklar çıkaracaktı. Kayış öyle bir şekilde yerleştirilmişti ki, kan organına hücum edebilecek ama tekrar dışarı çıkamayacaktı.

Eğer Thorn tahrik olmasına izin verirse, çok büyük ve belirgin bir ereksiyonla baş başa kalacaktı. Elleri başka bir kayışla arkadan bağlı olduğu için kendi başının çaresine bakamayacağı bir ereksiyon; bu kayış kırılmaz deri çelikten yapılmıştı.

Şaftının etrafındaki kayış onu çok fazla endişelendirmiyordu, yine de bu durumla ilgili onu sertleştirecek bir şey hayal edemiyordu. Aslında, tam tersi. Bu görevi gönüllü olarak kabul etmiş olmasına rağmen, bundan hoşlanmamıştı. Doğası gereği itaatkâr biri değildi. Bir dişiye diz çökmekten korkmuyor ya da köle gibi davranmaktan utanç duymuyordu ama bunu dört gözle de beklemiyordu.

Kafasının içindeki küçük bir ses ona *bundan hoşlanmak zorunda* olmadığını hatırlattı. *Sadece yapmak zorundasın.*

Yeterince doğru, diye kabul etti Thorn. Kendisini Kutsal Yedili'den birine, Tüm Bilgilerin Kütüphanesi'nin anahtarlarını elinde tutan Yonnie Six'in Metreslerine beden kölesi olarak sattırmak önemli bir görevdi-

muhtemelen hayatının en önemli anıydı.

Çünkü Kütüphane'de Kovan hakkında bilgiler vardı - diğer ırkları fethetmekte açgözlü ve yorulmak bilmeyen böcekimsi uzaylı varlıklardan oluşan bir ırk. Ve şimdi Kovan gözünü Dünya'ya, Kindred'in şu anda koruduğu küçük mavi ve yeşil gezegene dikmişti.

Elbette, Soydaşlar basitçe bilgi *isteselerdi* bu çok daha kolay olurdu. Ne yazık ki Yonnie Six'in Hanımları erkekleri aşağı görüyor ve onlarla ilgilenmeyi reddediyordu. Bu yüzden başka seçenek yoktu - birinin köle olarak gizli göreve gitmesi gerekiyordu ve durumun ciddiyetini bilen Thorn gönüllü olmuştu.

Görevinde başarısız olur ve bu bilgiye erişemezse, Kindred'ların yanı sıra tüm insan ırkı da mahvolacaktı. Bu yüzden ne kadar saçma bir kıyafet giymesi ya da ne yapması gerektiği önemli değildi; Kütüphanenin koruyucuları ve küratörleri olan Kutsal Yedili'den biri olan Bayan Neh'sanna tarafından satın alınmalıydı. Ve onun hizmetine girdikten sonra, Kovan'ın bilgisine erişene kadar onun güvenini kazanmak için ne gerekiyorsa yapmalıydı. Ancak o zaman Soylular peşlerine düşen aç böcek uzaylı sürüsünü nasıl yeneceklerini kesin olarak bilebilirlerdi.

Kendisine görevinin ciddiyetini hatırlatmak onu biraz sakinleştirdi.

Sakin ol, dedi kendi kendine. Garip ve yeni hissettirse de, bu diğer gizli görevlerden farklı değil. Daha önce de işkence gördün ve soğukkanlılığını hiç kaybetmedin.

Bu doğruydı. Ellerini bağlayan deri kayışın izin verdiği ölçüde omuzlarını esnetti. Sırtının üst kısmındaki deri, diğer görevlerinden birinde üzerinde kullanılan ateş kırbacından dolayı hâlâ sıkı ve yaralıydı. Ve Tantor Prime'ın kan salyangozları... şey, onlar hakkında düşünmeye bile değmezdi. Ama her türlü işkenceye rağmen Thorn doğru ve güçlü durmuş ve demir gibi kontrolünü korumuştı.

Kendini kontrol etmek zorundaydı - yarı Enfuego olarak, bunu kaybederse kötü şeyler olurdu. Zihni onu yıllar öncesine, kendine hakim olmayı öğrenmeden önceki o zamana götürmeye çalıştı. O zaman bunu kaybetmişti ve trajik sonuçları olmuştu...

Hayır, bunu düşünme, diye emretti Thorn kendine. *Görevi düşün*. Bayan Neh'sanna onu satın alır almaz, hedefine giden yolu yarılmış olacaktı. Çok yakında Tüm Bilgilerin Kütüphanesi'nde bir tören olacağını biliyordu. O sırada Neh'sanna'yla birlikte olmalıydı ki Neh'sanna'yı kullanarak oraya girebilsin ve sonra...

"Seçileceğini düşünüyor musun?" fısıldadı alçak bir ses, düşünce akışını bölerek.

Thorn başını çevirdiğinde açık artırma bloğunda yanında duran köleyi gördü. Thorn kadar olmasa da uzun boylu bir erkekti ve Thorn'un kısa kahverengi saçlarının aksine uzun, koyu renk saçları vardı. O da kasıksız dar siyah bir pantolon giymişti ama fallusu çoktan belirgin bir şekilde dikilmişti.

Thorn'la konuşuyor olsa da, müzayede odasının sonunda duran geniş, yuvarlak çift kapıya endişeyle bakıyordu. Müstakbel Hanımların birazdan girecekleri kapılar. Altınla kaplı zengin odanın ortasındaki dairesel sahnede sergilenen erkeklere teklif verecekler ve yalnızca en iyi örnekleri alacaklardı.

"Seçilip seçilmeyeceğimi bilmiyorum," dedi Thorn tarafsız bir şekilde. "Sizce Yapacak mısın?"

"Öyle olmasını dilerim."

Erkeğin sözleri Thorn'u en az yüzündeki ateşli ve umutlu ifade kadar şaşırttı.

"Sen... biliyor musun?" Thorn kaşlarını çatı. "O zaman köle olmak *istiyorsun*?"

"burada olur muydum? Herhangi birimiz olur muyduk?" diğer erkek

dairesel sahnede sergilenen bir düzine kadar diğerini başıyla işaret ederek talep etti.

"Ama..." Thorn şaşkınlıkla başını salladı. "Sen diyorsun ki
-Ve bu odadaki herkes gönüllü olarak mı burada? Burada olmak istediğinizi
Yonnite Hanımlarından birinin kölesi mi?"

"Elbette var," diye tersledi diğer erkek, çift kapıya bakmaya devam ederken endişeyle kaşlarını çatı. "Yonnitler hizmet etmek isteyen erkekler üzerindeki hâkimiyetleriyle ünlüdür."

Thorn kuru bir sesle, "Zalimlikleriyle ünlü olduklarını duymuştum," diye karşılık verdi. "Yerinizde olsam bir tanesi tarafından sahiplenilmeye pek hevesli olmazdım."

Gerçekten de bu duruma, casusluktaki uzun kariyeri boyunca şimdiye kadar yaşadığı her şeye rakip olacak şekilde işkence görmeyi bekleyerek girmişti. Yonnie Six'in Metresleri köle olarak aldıkları erkeklere gösterdikleri şefkatle tanınmazlardı. Onlara cinsel işkence yapmadıkları zamanlarda, sinirlerini ateşli bir ıstırapla uyarmak için acı tasmaları kullanırlardı. Oh hayır, bu kolay bir görev olmayacaktı - üstesinden gelemeyeceğinden değil. Kendine güvenerek, her şeyin üstesinden gelebileceğini söyledi.

Ama diğer erkek ona küçümseyici bir bakış atıyordu.

"Bir Hanımefendiye hizmet etmek istemiyorsan neden kendini burada açık artırmayla sattırıyorsun?" diye sordu kaşlarını çatarak.

"Kendimi sattırmak için *bir şeyler ayarlamak* mı?" Thorn ona bir kaşını kaldırdı. "Elbette," dedi diğer erkek sabırsızlıkla.

"Neden böyle bir şey yapayım ki?"

"Hepimizle aynı sebepten dolayı." Erkek sinirli bir şekilde omuz silkti. "Bir değişiklik için -yeni bir hayat şansı için- gerçekten istediğin bir hayat için." İçini çekti. "Te'kar Prime'da başarılı bir işim vardı ama bunun baskısı beni öldürüyordu. Onu sattım ve yeni bir başlangıç umuduyla buraya geldim - edilmek yerine hizmet eden yeni bir varoluş. Sanırım buradaki erkeklerin çoğu da benzer bir

hikaye."

"Gerçekten mi?" Thorn mırıldandı.

"Evet, gerçekten," dedi diğer erkek. Özlemle kapıya baktı. "Sence ne zaman gelirler? Druvian eserlerinin satışı şimdiye kadar bitmiş olmalı. Müzayedenin zamanı geçti, sence de öyle değil mi?"

Thorn ona cevap vermedi. Bunun yerine, yuvarlak platformun kenarında durup uzun, çatallı diliyle gözbebeklerini yalayan Greed'lik'e kaşlarını çatarak baktı.

Horvath piçi ona satılık kölelerin gönüllü olarak burada olduklarını söylememişti. Aslında, Thorn mümkün olduğunca direnirken, köle olmayı reddettiğini, özgür bir erkek olduğunu ve onu yakalamaya cüret eden pullu yeşil köle tacirini öldüreceğini öfkeyle bağırırken, Thorn'u Hanımların yanından içeri sokmak için büyük bir gösteri yapmıştı.

Tüm bunlar Greed'lik'in tavsiyesi üzerine yapılmıştı; Thorn'un müstakbel Sahibi'nin yararına küçük bir gösteri. Kindred tarafından toplanan istihbarata göre, Metres Neh'sanna sadece en büyük, en güçlü ve en vahşi köleleri alıyordu.

Thorn, Greed'lik'le birlikte sergiledikleri öfkeli gösteriyle onun dikkatini erkenden çekerek üzerinde bir etki bırakmayı ummuştu.

"Zzhe seni aklından çıkaramayacak," diye söz vermişti Horvath. "Zzilent açık artırması başladığında, sadece size teklif verecek, Komutan Thornx."

Bir meydan okuma gösterisi o anda parlak bir fikir gibi görünmüştü ama şimdi yanındaki erkek ona diğer kölelerin de burada olmak *istediğini* söylüyordu. Bu doğru olabilir miydi?

Thorn sergilenen diğer erkeklere baktı. Neredeyse hepsi gergin ya da endişeli görünüyordu ama şimdi daha önce gözden kaçırdığı şeyi gördü - onların

Yüzleri aynı zamanda acı verici bir umutla doluydu. Yonnite Altı Sahibesinin yönetimi altında bir gelecekte korkmuyorlardı, bunu *özlemle* bekliyorlardı.

Ne kadar garip! Bir erkek nasıl olur da bu şekilde boyun eğmeyi arzulayabilirdi? Komutan Sylvan'ın bu görevi kabul etmeden önce kendisine gösterdiği holoda Bayan Neh'sanna'nın taktığını gördüğü kalın siyah askılı fallusu hatırladı. Görevi sırasında o canavarın içine girmesine zorunda kalmayacağını umuyordu ama eğer kalırsa bunu da işkencenin bir başka biçimi sayacaktı. Ama bir erkek bunu nasıl *arzulayabilir*? Uyluklarını açmayı ve Sahibesine izin vermeyi...

Köle müzayedesine alanına açılan uzun çift kapının önünde duran görevli ilik boynuzuyla tek ve yüksek bir üfleme yaptığında düşünceleri dağıldı. Tatlı, gümüşü nota yüksek tavanda yankılanıyor gibiydi ve tüm erkekler yer değiştirerek Hanımların girişi için yerlerini aldılar.

Thorn çoğunun şişkin kaslarını daha iyi göstermek için poz verdiğini gördü. Yanındaki erkek, uzun siyah saçlarını ilk halk balosuna hazırlanan herhangi bir kadın gibi endişeyle bir omzunun üzerinden geçirdi.

Acınası. Thorn orada öylece durdu ve bekledi. Elleri arkadan bağlı olmasına rağmen, duruşu rahat ama tetikteydi.

Çok geçmeden onu gördü. Daha önce sadece bulanık bir izlenim edinmişti ama şimdi itiraf etmek zorundaydı, çok güzel bir kadındı. Minyon ama kusursuz kıvrımlara sahip olan Bayan Neh'sanna, sanki buranın sahibiymiş gibi kendinden emin adımlarla çift kapıdan içeri girdi.

Üzerinde bir çift dar beyaz pantolon ve ona uygun, göğüs dekoltesini belli edecek şekilde açık, dökümlü beyaz bir gömlek vardı. Siyah bir korse belini sarıyor, göğüslerinin ve kalçalarının dolgunluğunu vurguluyordu. Korse, giydiği inanılmaz yüksek topuklu siyah botlarla uyumluydu.

Thorn ona bakmaktan kendini alamadığını fark etti. Holo Komutan

Sylvan'ın ona gösterdiği şey onun hakkını vermiyordu. Kremi bir teni ve uzun siyah kirpiklerle çevrili iri, koyu renk gözleri vardı. Yüzü zarıftı - narin burnundan dolgun kırmızı dudaklarına kadar usta bir zanaatkâr tarafından yapılmış bir oyuncak bebek yüzü gibiydi. Dalgalı siyah saçlarından oluşan bir şelale, kendinden emin adımlarıyla birlikte salınarak sırtının alt kısmına dökülüyordu. Thorn'un hâlâ kırılmaz deri-çelik bantlarla arkadan bağlı olan elleri o ipeksi saç tellerine dokunmak için kaşınıyordu.

Kes şunu, dedi kendine sertçe. Güzel görünebilir ama tüm Yonnite Hanımları gibi zalimdir. Tantor Prime'da senin üzerinde kullandıkları kan salyangozları kadar ölümcül.

Etrafındaki erkeklerin onun dikkatini çekmek için ellerinden geleni yaptıklarını görmesine rağmen bakışlarını kaldırdı ve onu görmezden geldi.

Bayan Neh'sanna ona gelecekti. Greed'lik onu mücadele ederek ve bağırarak müzayede odasına götürürken tüm Hanımların şaşkın bakışlarını görmüştü. Neh'sanna'nın küçük gösterilerine verdiği tepkiyi çok iyi görememiş olsa da, onu gördüğünü biliyordu. Bir izlenim bırakmıştı ve Neh'sanna'nın meydan okumalardan hoşlandığı söylenirdi; Neh'sanna gelecekti.

* * * * *

Neh'sa büyük müzayede salonuna girerken çenesini kaldırdı. Her santimi altın yaldızlı ya da altın kumaşla kaplı, son derece şatafatlı bir şekilde dekore edilmişti ama Neh'sa dekoru umursamıyordu. Buraya gelme sebebi bir sonraki projesini bulmaktı; gerçek ve yürekten bir itaatkâr olarak eğitebileceği bir erkek.

Güzel bir gün olmalıydı. Koleksiyonu için nadir bulunan Druvian E'lo taşlarından bazılarını satın almıştı ve satıcı bunların kısa sürede kendisine gönderileceğine söz vermişti. Ayrıca, sessiz köle müzayedesindeki seçeneklerin alışılmadık derecede iyi olduğu söyleniyordu. Ancak tüm bunlara rağmen

Neh'sa'nın kalbinde bir bulut. İyi eğitilmiş itaatkârlarından birinin gitmesine izin vermesi gerektiği gün hep böyle olurdu.

Lo'im. Son itaatkârının adını üzüntüyle kendi kendine iç geçirdi. Ona bir yıldır sahipti - onu tam bir döngü önce bu açık artırmada satın almıştı. Burada satılan köleler hizmet etmeye istekli ve hevesli oldukları için, yeni itaatkârlar bulmak için en iyi yer burasıydı. Ve Lo'im şimdiye kadar eğittiği en iyi kölelerden biriydi.

Neh'sa her seferinde sadece bir erkek alırdı ve eğitmek için seçtiği erkek konusunda çok titizdi. Seçtiği erkek mükemmel bir fiziksel örnek olmalıydı - hem iri hem de güçlü çünkü Sahibesinin hayatını korumak ve onun her isteğine hizmet etmekle yükümlü olacaktı. İdeal itaatkâr aynı zamanda istekli ve memnun etmeye hevesli olmalıydı - hayatını sadece bir dişiye adamak ve son nefesine kadar ona hizmet etmek isteyen bir erkek. Bedeni ve ruhuyla ona ait olacaktı ve bu konuda hiçbir utancı ya da çekincesi olmamalıydı.

Lo'im tam bir itaatkârdı; doğru Sahibe için yaşamaya ve ölmeye hevesli biriydi. Neh'sa onu mükemmel bir sahibeyle eşleştirmişti -Lady Tandy, Yonnie Six'in üst sınıfından, daha önce hiç kendi beden kölesine sahip olmamış genç bir kadındı. Sessiz ve utangaçtı ama tatlıydı; en ufak bir şeyden hoşnut olmadıkları anda kölelerinin acı tasmaşının düğmesine basan pek çok Yonnili Metres gibi sadist değildi.

Neh'sa bu tür kadınlara, yani sadistlere ya da iyi eğitilmiş itaatkârlarından birini - "Neh'sa'nın oğlanları" deniyordu onlara- statü sembolü olarak isteyen bikkın, zengin züppelere satış yapmayı reddediyordu.

Eğitmek için seçtiği erkeklere dikkat ettiği gibi, hangi Metreslere gittiklerine de dikkat ediyordu. Ve stajyerlerini alan kadınlara, onları asla satmayacaklarına ve asla acı tasmaları veya diğer acı verici cihazları kullanmayacaklarına dair ömür boyu sürecek sözleşmeler imzalattı.

Bu, bir erkek itaatkârın eğitiminde ve bakımında acının yeri olmadığı anlamına gelmiyordu. Neh'sa kırbaça, kırbaça, kamçılayıcıya ve bastona yabancı değildi. Ama bu tür şeylerin bir yeri ve zamanı vardı; akıllıca ve doğru şekilde kullanılmalıydılar.

Gerçek bağlılık ve boyun eğme, nefret ya da sadizmle ya da acı tasmaının bıkkın ve huysuzca uygulanmasıyla değil, sevgi ve sevgi dolu cezayla gelirdi. Gerçek itaat *kazanılmalıydı*.

Neh'sa tüm itaatkârlarını kendi tarzında sevse de duygularının onu çok ileri götürmesine asla izin vermezdi. Ne de olsa her biriyle bir başkasına verilmeden önce sadece tek bir döngüsü vardı, bu yüzden kalbini kaybetmenin bir anlamı yoktu. Uzun zaman önce bir kez bu hatayı yapmıştı ve o zamanı hatırladığında hala hissettiği acı onun ödülü olmuştu.

Başka Sahibeler için köle yetiştirmek ve duygusal olarak bağlanmamak daha iyiydi. Lo'im'i özleyecek olsa da, daha sonra Bağlılık Töreni sırasında onu yeni Sahibesine vermekten gurur duyacaktı. İkisi mükemmel bir çift olacaktı.

Lo'im ve Leydi Tandy'yi düşünmeye devam ederek geniş, dairesel sahnede dolaştı ve satılık kölelere baktı.

Bu kez sahnede toplanan erkeklerin sayısı on ikiyi geçmiyordu -Bir önceki yıla göre daha az sayıda. Önemli değildi, *doğru* kişi olduğu sürece tek ihtiyacı olan bir tanesiydi. Ama şu ana kadar hiçbiri dikkatini çekmemişti, gerçi birçoğu çekmeye çalışıyordu.

Onların nasıl poz verdiklerini, kaslı vücutlarını nasıl sergilediklerini ve seçilmek için nasıl yalvardıklarını gördü. Yuvarlak müzayede sahnesinin etrafında bir daire çizerek yanlarından geçerken gözlerini aşağıya dikmişler, göz kapaklarının altından mütevazı bir şekilde ona bakmaya cesaret edememişlerdi. Hepsi de birinci sınıf fiziksel örneklerdi, kasları şişkin, sikleri uzun ve yayılmış kalçalarının arasında sertti. En küçükleri bile iri yapılıydı.

Sadece en iyi erkeği beden kölesi olarak sergilemek isteyen bir Sahibeye onur kazandırır.

Neh'sa sahnenin etrafında dolanıyor, manzarayı seyrediyor, düşünüyordu. Sonunda, daha önce Horvath köle taciri tarafından eser satışının tam ortasına sürüklenmiş olan iri yarı, vahşi görünüşlü erkeğin önünde durdu. Bağırıp çağırma ve mücadele etme şekli işleri gerçekten aksatmış, çok nahoş bir sahne oluşturmuştu.

Ama şimdi kocaman erkek sessizdi. Onu buraya getiren Horvath köle taciri çatal diliyle kendi gözbebeklerini yalamakla meşgul olduğu için Neh'sa bir an köleyi inceledi.

Açık ara en büyük erkek oydu. Daha küçük köleler bile Neh'sa'nın ufak tefek , bu erkek, giydiği yüksek topuklu siyah çizmelerle bile Neh'sa'ya minicik hissettiriyordu. Neh'sa'nın tahminine göre boyu bir buçuk metrenin üzerindeydi ve etkileyici boyuna uygun ağır kasları vardı.

Erkek, kadının kendisine baktığını gördü ve diğer kölelerin yaptığı gibi gözlerini kaçırmadı ya da mütevazı bir şekilde aşağıya çevirmedi. Bunun yerine neredeyse küstahça ona baktı, sanki onu satın almaya cesaret ediyormuş gibi. Garip bir şekilde uyumsuz olan doğrudan gözleri vardı; biri parlak yeşil, diğeri koyu maviydi. İkisinin de derinliklerinde Neh'sa'ya ateşten sıçrayan kıvılcımları hatırlatan parlak motifler dans ediyordu. Koyu kirli sakalları güçlü çenesini kaplıyor, ona hoyrat bir görünüm veriyordu ve inanılmaz geniş omuzlarında belayı çağrıştıran meydan okuyan bir duruş vardı.

Neh'sa kaşlarını çattı. Doğru, fiziksel olarak iyi bir örnekti -garip gözlerine rağmen belki de şimdiye kadar gördüklerinin en iyisiydi- ama sahiplenilmek istemeyen asi bir erkeğe hayatında yer yoktu.

Yine de gözlerini kaçıramıyor gibiydi. Köle de bakışlarını kaçırmayınca, göz göze gelmiş gibi oldular. Sıvı siyah gözler, uyumsuz yeşil ve maviyle savaşıyordu ve ikisi de

yenilgiyi kabul et.

Neh'sa izlerken başka bir perspektif Sahibesi açık artırma sahnesine yaklaştı.

Uzun boylu, meydan okuyan köleye bakarak, "Bu çok güzel," diye mırıldandı. "Ve çok da alıngan - baksana, efendileriyle göz göze gelmeye nasıl da cüret ediyor! Erkeklerde biraz baharatı severim."

"Leydim daha yakından bakmak ister mi?" diye sordu müzayede görevlilerinden biri özenle. Tüm görevliler gibi o da uzun, koyu mor bir cübbe ve kıvrıkcık burunlu altın ayakkabılar giymişti. "Daha detaylı bir inceleme kolaylıkla ayarlanabilir."

"Evet, aslına bakarsanız daha yakından bakmak isterim," dedi diğer Hanım.

Parlak pembe saçları dar yüz hatlarının etrafında top top toplanmıştı ve aynı tonda bir elbise giymişti, bu da onu parlak bir şekilde tek renkli yapıyordu. Neh'sa onu simaen tanıyordu: Leydi Fauntleroy'du bu, kölelerinin sağlığından çok son moda şeylere önem veren, boş kafalı bir sosyal kelebek. Eğer bu hanımefendi tarafından satın alınmışsa iri yarı erkeğe acıyordu.

Müzayede görevlisi sahnenin tepesinden küçük bir merdiven uzattı ve Leydi Fauntleroy'a elini uzattı, o da hevesle kabul etti. Müzayede platformuna tırmandı ve uzun boylu kölenin etrafında yırtıcı bir şekilde dönmeye başladı.

"Aman Tanrım, ne kadar *güzel* bir örnek! Ama bu ne?" Kölenin hâlâ tamamen sarkık olan devasa fallusuna baktı. "Nasıl oluyor da diğer bütün köleler burada olmaktan heyecan sen duymuyorsun canım?" sordu, cevap vermeye tenezzül etmeyen köleye. Onun yerine gözlerini Neh'sa'nın kılere kilitledi, Neh'sa vücudunu mıncıklamaya başladığında bile diğer Sahibeyi tamamen görmezden geldi.

Neh'sa, Leydi Fauntleroy'un erkeğin şaftını hiç de nazik olmayan bir şekilde kavrayıp okşamaya başlamasını izledi. Ama Leydi Fauntleroy erkeğin hatırı sayılır uzunluğunu aşağı yukarı şiddetle ovmasına rağmen, erkeklik organı hiç kıpırdamadı bile.

"Bunun nesi var?" Leydi Fauntleroy müzayede görevlisine sordu. "Ekipmanı çalışmıyor mu? *Bozulmuş* gibi görünüyor. Ereksiyon olamayan bir köleye sahip olamam - bu büyük bir utanç olur ve bir daha asla doğru sosyal çevrelere kabul edilmem."

"Çok özür dilerim leydim," diye özür diledi müzayede görevlisi dalgın dalgın. "Müzayedeye girmesine izin vermeden önce kontrol edildiğinden eminim. Dokunuşunuza neden uyanmadığını bilmiyorum."

"Ben de bilmiyorum," dedi Leydi Fauntleroy kabarık pembe saçlarını huysuzca sallayarak. "Beni çekici bulmadığı için olmadığından eminim. Şimdiye kadar beni istemeyen bir kölem olmadı - bana sahip olabildiklerinden değil. Elbette her türlü penetrasyona izin vermiyorum ama yine de çalışan bir fallus her vücut kölesinin *olmazsa* olmazdır. Sadece teşhir amaçlı, anlarsınız ya."

"Elbette leydim." Müzayede görevlisi, kadın hışımla sahneden çıkarken başını saygıyla eğdi.

Bütün bunlar olurken köle hiç kıpırdamamış, Leydi Fauntleroy anatomisinin en hassas bölgesine dokunduğunda bile seğirmemişti. Çok garip bir şeydi ama Neh'sa onun diğer Sahibenin dokunuşuna tepki vermemeyi kendi isteğiyle yaptığını hissetti; sanki vücudunun bu samimi okşamaya tepki vermesini sadece zihninin gücüyle engellemişti, Neh'sa daha önce hiçbir erkek kölenin bunu yapabildiğini bilmiyordu.

"Leydi Fauntleroy'un yöntemlerini beğenmediğinizi görüyorum," dedi, onunla konuşarak kendini şaşırttı.

Derin göğsünden alçak bir hırıltı yükseldi.

"Adı bu mu? Neredeyse saçı kadar saçma."

Neh'sa içten içe kabul etti ama kaşlarını çatarak onu azarladı.

"Bir Hanımefendi hakkında asla bu şekilde konuşmamalısın, bu saygısızlıktır." "Ona neden saygı duyacakmışım?" diye karşılık verdi iri köle.

"Ben bile

onu *tanıyorum*."

Neh'sa, "Onu tanıyıp tanımaman, seni satın alıp acı tasmaı taksa bile bir şey değiştirmez," diye belirtti, Leydi Fauntleroy gibi biri de tam olarak bunu yapardı.

"O *ya da* acı tasmaı Tanrıça'nın umurunda bile değil," diye gürledi köle. "Acı beni rahatsız etmez."

Neh'sa her nasılsa onun sadece böbürlenmediğini biliyordu. Bedeninin hazza verdiği tepkiyi kontrol edebilen bir erkek, acıyı da aynı şekilde kontrol edebilirdi. Bu köleye hiçbir şey kolay kolay dokunamazdı ve böyle bir erkeği eğitmek tamamen imkânsızdı. Hemen dönüp gitmeli ve ona bir daha asla bakmamalıydı.

Bunun yerine, müzayede görevlisinin Leydi Fauntleroy için indirdiği basamakları çıktı ve iri kölenin önünde durdu.

En yüksek topuklu ayakkabılarının içinde bile ona bakmak zorundaydı. O da aşağıya, ona baktı ve bakışlarını tereddütsüz karşıladı.

"Merhaba *Hanımefendi*," diye alaycı bir şekilde homurdandı. "Küçük arkadaşının daha önce yaptığı gibi sen de malları incelemeye mi geldin?"

"Leydi Fauntleroy benim arkadaşım *değil*," dedi Neh'sa sessizce. "Aslında onu hiç sevmem."

Kadının sözleri onu şaşırtmışa benziyordu çünkü uyumsuz gözleri önce genişledi, sonra daraldı.

"O zaman neden geldin?"

"Bilmiyorum," dedi Neh'sa dürüstçe. "Belki de o olağanüstü gözlerine daha iyi bakabilmek için. Akraba mısınız?"

Köle kaşlarını çattı ve isteksizce omuzlarını silkti. "Yarı Akraba," diye huysuzca kabul etti.

"İlginç." Neh'sa düşünceli düşünceli başını salladı. "Peki diğer kısmı ne?" "Seni ilgilendirmez Tanrıça," diye hırladı Neh'sa ve ekledi, "Hanımefendi," özenli bir nezaketle.

Neh'sa kaşlarını çattı ve onun etrafında bir daire çizerek onu incelemeye başladı.

"Eğer benim , köle, küstahlığının bedelini ödersin."

"O zaman neden beni satın almıyorsunuz, Hanımefendi?" diye alay etti. "Beni satın al ve Beni *cezalandırmak* mı?"

"Görünüşe göre çoktan cezayı çekmişsin, hem de epeyce." Geniş sırtında, kürek kemiklerinin hemen arasında izler vardı. Yanık gibi görünüyorlardı ama kırbaç darbelerinin şekline ve biçimine sahiptiler. Tuhaf.

Neh'sa parmak uçlarını hafifçe yara izlerinin üzerinde gezdirdi. Leydi Fauntleroy şaftını çekiştirirken iri köle ufak bir kıpırdanma bile göstermemişti ama şimdi Neh'sa'nın nazik okşamasından, darbe bekleyen bir hayvan gibi ürküyordu.

Neh'sa elini geri çekerken, *utangaç bir tavır* takınmasına *şaşmamalı*, diye düşündü.

Görünüşe göre biri onu çok çalıştırmış.

Küstahlığına rağmen büyük Kindred'a karşı bir acıma ve ona bu şekilde kötü davranan kişiye karşı bir öfke dalgası hissetti. Bir zamanlar iyi bir itaatkâr olabilirdi. Genellikle kontrolü sert ama sevgi dolu bir Sahibeye bırakmanın duygusal rahatlmasına en çok ihtiyaç duyanlar en öfkeli ve en baskın Alfa erkekleriydi.

Ama bu köle -bu yarı Kindred yarı her neyse- kötü muamele yüzünden mahvolmuştu. Neh'sa'ya işkence görmüş gibi görünüyordu, sadece fiziksel olarak değil. Onun içindeki acıyı *hissedebiliyordu*. Onun güvenini kazanmak ve

Ruhundaki ham, açık yaraları iyileştirmek bir ömür boyu sürecek bir i  olacaktı - sunabileceği tek şey olan tek bir döngü değil.

" z r dilerim," dedi, tekrar ona doğru döndü ve o güzel, uyumsuz gözlere baktı. "Bunu sana kim yaptıysa cezasını kendi çekmeli, bir köleye böyle kötü davranmanın hiçbir mazereti olamaz."

Keskin yüz hatlarından hızla bir  a kınlık ifadesi geçti ama sonra yüzü sertle ti.

" nemli değil. Sana söyledim, acı beni rahatsız etmiyor."

"Sanırım  yle," dedi Neh'sa sessizce. Uzanıp adamın kirli sakallarla kaplı sert çenesini avuçladı. Parmak uçları batıyordu ama altındaki deri yumuşak ve savunmasızdı. "Bence bu seni çok rahatsız ediyor."

Fiziksel acıdan bahsetmiyordu ve büyük Kindred'in yüzündeki  a kın ifadeden bunu anlamıştı.

"Ben...sen..." Bir kez olsun söyleyecek söz bulamamış gibiydi. Neh'sa onun gözlerine baktığında kıvılcımların daha hızlı u u tuğunu gördü, neredeyse tutu mak üzere olan bir ateş gibiydi. Onun mirasının diğer kısmının ne olduğunu merak etti. Ama belki de bilmemek en iyisiydi.

" ok güzelsin, biliyor musun?" diye mırıldanarak iri yarı Kindred'a baktı. Elinin yanaklarından aşağı inmesine izin verdi, boğazının güçlü kordonlarından g  s n n geniş düzlemlerine doğru hafifçe ok adı. "Dışı güzel... ama i i kırık." Bunun doğru olduğunu biliyordu; onun kırılmı lığını, acısını hissedebiliyordu.

Sözleri ona bir şeyler yapıyor gibiydi. Elinin altında titredi, yine ona dayak bekleyen bir hayvanı hatırlattı. Bir an için uyumsuz gözleri tamamen savunmasız kaldı.

Sonunda boğuk bir sesle, "Ben... Ben tamamen iyiyim," dedi.

"Hayır..." Neh'sa üzüntüyle içini çekti ve elinin aşağıya doğru inmesine izin verdi.

yağsız, kaslı bir kalçanın üzerinde duruyordu. Tanrım, gerçekten de çok güzel bir örnekti! Üzerinde çalışmak için fazla hasarlı olması çok kötüydü. "Hayır, korkarım değilsin."

"Sen... sen bunu bilemezsin. Benimle daha yeni tanıştın."

Derin sesinde boğuk, boğuk bir ses vardı ve Neh'sa gözlerinin aşağıya kaymasına izin verdiğinde nedenini gördü.

Leydi Fauntleroy'un şaftını okşaması ve okşaması Kindred köleyi uyandırmayı olsa da, kendi hafif dokunuşunun bir etkisi olmuş gibiydi. Aslında birazdan da fazlası... Şaftı artık tamamen dikleşmişti. Kaslı kalçalarının arasından etten bir sopa gibi yükseliyordu, geniş başı kızgın ve kırmızıydı ve ucunda arzusunun berrak bir damlası vardı.

Neh'sa aniden başını eğip adamın sikinin yarığında boncuk boncuk gördüğü küçük ihtiyaç incisini kucağına alma isteği duydu. Çok nadiren de olsa bir kölesi olsaydı bu dürtüye boyun eğebilirdi. Ama böyle bir dürtünün kendisini teklif bile etmediği bir köleyle birlikte alıp götürmesine asla izin vermezdi.

Ve ona teklif de vermeyeceğim, dedi kendi kendine kararlılıkla. Bu büyük Kindred'da açıklayamadığı bir şekilde onu derinden etkileyen şeyler vardı. Ona bu kadar yakın dururken, doğal kokusu olması gereken sıcak, baharatlı bir erkek miskin kokusunu alabiliyordu. Bir şekilde tehlikeli görünen bu koku baş döndürücü ve sarhoş ediciydi.

Kaçma zamanı.

Kadın isteksizce elini adamın kalçasından çekti ve ondan uzaklaştı. Merdivenlerden inmek ve sahneyi terk etmek için döndü.

"Bekle!" Derin sesi onu geri çağırdı. "Neden benimle bu şekilde konuşuyorsun? Neden... söylediğin şeyi söyledin?"

Neh'sa bir kez daha onunla yüzleşmek için döndü.

"Sadece seni neden satın alamayacağımı söylüyorum," dedi basitçe. "Ne kadar de seni eğitemem. Bana tam bir köle lazım."

Sahibesine hizmet etmek için tüm kalbiyle. Sorunlu bir geçmişi olan asi biri değil. Özür dilerim."

"Ama-" diye başladı, gözleri büyüyordu.

"Özür dilerim," diye tekrarladı Neh'sa, "seni iyileştirecek ne zamanım ne de imkânım var."

Senin için değil, o göre değil, dedi kendi kendine kararlı *bir* şekilde. Devasa Kindred köleye katlanamazdı; onun içi çok acıyordu, çok hasarlıydı.

Bunu yapmak için yüreği parçalansa da, döndü ve uzaklaştı.

İkinci Bölüm

Thorn onun üzerindeki etkisini anlayamıyordu. Onun dokunuşuyla içindeki ateşi uyandıran şey neydi?

Ve onun için bu sadece romantik bir ifade ya da arzu için bir örtmece değildi. Yarı Enfuego -ya da halkının kendilerine verdiği isimle Pyro- olduğu için içinde kelimenin tam anlamıyla bir ateş vardı ve bu ateşi bastırmak için yıllarca çalışmıştı.

Şu anda saymak istemediği kadar uzun bir süredir alev almamıştı. En ağır işkenceler ya da en bariz baştan çıkarmalar altında bile sert ve soğuk kalabiliyordu; hem acıya hem de arzuya karşı dayanıklıydı.

Ama şimdi...

Elinin bir dokunuşuyla beni uyandırdı.

Kendisine, kalçalarının arasında zonklayan sert shaftına baktı. En son ne zaman bir kadın onun üzerinde böyle bir etki yaratmıştı?

Asla, diye düşündü Thorn. Gerçekten de, libidosunu kontrol altında tutmak için çok çalıştı.

-Tüm güçlü duygular gibi bu da ayrılmaz bir şekilde içindeki ateşe bağlıydı, bu da kendisinin çok fazla tahrik olmasına izin vermenin tehlikeli olduğu anlamına geliyordu. Durum gerektirdiğinde bir dişiyle performans sergilemek için kendini uyandırabilse de, o parçasını - tehlikeli parçasını - ölümcül parçasını - geride tutabiliyordu. En son serbest kaldığında...

Hayır! Thorn eski, kötü anıyı bir kenara itti. Geçmişini yeniden hatırlamanın bir anlamı yoktu; onu değiştirmenin bir yolu yoktu ve her neyse, geleceğine ve tüm Kindred ırkının geleceğine konsantre olması gerekiyordu.

Ve şu anda o gelecek kelimenin tam anlamıyla uzaklaşıyordu.

Eğer Leydi Neh'sanna onu satın almasaydı, asla

Tüm Bilgilerin Kütüphanesi ve eğer erişim Kovan'ı nasıl yeneceğine dair çok önemli bilgileri asla elde edemeyecekti.

Bu durumu tamamen yanlış değerlendirdiğini fark etti. Neh'sanna'nın bir meydan okumadan, kırbaçlayıp gönlünce cezalandırabileceği itaatsiz bir köleden etkileneceğini düşünmüştü. Ama Neh'sanna'nın istediği hiç de bu değildi.

"Özür dilerim," demişti. "Seni iyileştirmek için ne zamanım ne de imkanım var."

Elbette bu çok saçmaydı, onun iyileşmeye ihtiyacı yoktu. Onda kırık dökük bir şey yoktu -sadece sırtındaki ateş kırbacının izlerini gördüğü için böyle düşünmüştü. Ve ona söylediği gibi, acı onu rahatsız etmiyordu. Neredeyse yaşamak için işkenceye katlanıyordu - casusluk yaptığınızda bu işin bir parçasıydı.

İşin en büyük kısmı ne biliyor musun? Kafasının içindeki küçük bir ses fısıldadı. İlk etapta yapılması gerekeni yapmak için pozisyon almak. Ve şu anda bunu berbat ediyorsun.

Ufak tefek hanımefendinin onun yerine başka bir köle seçip seçmeyeceğini merak etti ama hanımefendi sergilenen diğer erkeklere göz ucuyla bile bakmadı. Bunun yerine müzayede salonunun çıkış kapısına yöneldi, kapıyı itti ve gitti.

Eğer hemen bir şeyler yapmazsa, Tüm Bilgilerin Kütüphanesi'ne girme şansı da onunla birlikte yok olacaktı.

Hızla merdivenlerden inerek müzayede sahnesinden ayrıldı.

"Bekle! Dur, köle!" diye seslendi müzayede görevlilerinden biri, onun gittiğini görünce. "Açık artırma tamamlanana kadar gitmekte özgür değilsin."

Thorn cevap verme zahmetine girmedi. Elleri hâlâ güçlendirilmiş deri-çelik bantlarla arkadan bağlı olsa da, hiçbir şekilde çaresiz değildi.

Bir muhafız onu durdurmaya çalıştığında, bir tekme savurdu ve çıplak ayağının topuğuyla erkeği boğazından yakaladı. Muhafız bir yığın halinde yere yığıldı ama Thorn onu zar zor gördü. Tek bildiği, çok geç olmadan Leydi Neh'sanna'ya ulaşip fikrini değiştirmesi gerektiği idi.

* * * * *

Neh'sa müzayededen çıkarken nedense gözlerinin dolduğunu hissetti. Kindred onu neden bu kadar etkilemişti? Neden şimdi bile geri dönüp ona teklif verebilmeyi diliyordu?

Belki de onu çağıran acıydı. Neh'sa da onun gibi tam kan Yonnite değildi, tam kan Kindred değildi. Annesinin halkı Trilba sistemindeki bir gezegen olan Lylas'tan gelmişti. Oradaki atmosferde bulunan bir kimyasal nedeniyle, halk son derece empatikti ve başkalarının duygularını keskin bir şekilde hissedebiliyordu.

Neh'sa sadece yarı Leyaslıydı, bu yüzden Empati Gezegeni'nin ya da bazen denildiği gibi Hisseden ve Şifacı dünyanın gerçek bir yerlisi kadar çok şey hissetmiyordu. Ama başkalarının acılarını algılayacak ve bazen de iyileştirecek kadar hissediyordu - bu onu iyi bir Metres yapan şeyin bir parçasıydı. Ve büyük Kindred'ın içinde *çok fazla* acı vardı - bazıları taze ama çoğu kendini gizleme katmanlarının altına gömülmüştü.

İyi bir itaatkâr olmak için böyle bir acıyla yüzleşmek, onu ortaya çıkarmak ve üzerinde çalışmak muazzam bir güç gerektirirdi. Ve Kindred köle iri yarı ve fiziksel olarak güçlü olsa da Neh'sa onun bu derin kargaşayla yüzleşmek için gereken içsel güce sahip olduğunu düşünmüyordu, neredeyse hiç kimse sahip olamazdı.

Beklenmedik gözyaşları görüşünü bulanıklaştırdı ve altı inçlik topuklu ayakkabılarının üzerinde yalpaladı. Müzayede salonunda mükemmel bir gösteri yapmışlardı ama

park alanına serpiştirilmiş elmas kesimli jilet çakıllar için pek de iyi değildi. Çakılların hırsızları caydırması gerekiyordu ama görünüşe göre işe yaramamıştı; görevlilerden biri ona bazı değerli eşyaların Druvian E'lo taşları müzayededen hemen önce çalınmıştı.

Her halkrda dikkatli olması gerekiyordu; son derece keskin çakılların üzerine düşmek bazı kötü yaralar açabilirdi. şeytani keskinlikteki taşlar, üzerlerine düşecek kadar şanssız olan herkesin giysilerini ve etini keserek kemiğe kadar yzebilirdi.

Neh'sa kaşlarını çatarak küçük ama lüks döşenmiş gemisini aradı. Sürücü droidi onu nereye park etmişti? Yonnie Six'teki çoğu Metres aynı anda birkaç beden kölesi tutar ve birini pilot olarak kullanırdı ama Neh'sa sadece bir köle tutmayı ve zamanını tamamen doğru eğitime ayırmayı tercih ederdi. Herkes bir şoför tutabilirdi ama herkes ölene kadar sadık kalacak bir itaatkâr bulamazdı. Bu, bir gemiyi uçurmayı öğrenmekten çok daha önemliydi.

Sonunda otoparkın uzak ucuna park etmiş olan gemisini gördü. Lanet olası droid - programını incelemesi gerekiyordu! Öfkeli bir i çekişle adımlarını hızlandırdı, botları keskin çakılların üzerinde sinirli bir şekilde tırtıyordu.

İşte o anda bileği döndü ve botunun ince, sivri topuğu bir çakıl parçasına takıldı.

Uzun, ince topuk ikiye ayrılırken Neh'sa küçük bir çığlık attı. Ne olduğunu anlayamadan sivri, ölümcül kayaların üzerine yüzüstü düştü. Düşüşünü durdurmak için ellerini uzattı, avuçlarının paralanacağının farkındaydı. Yine de elleri yüzünden iyidir. Ve eğer-

Arkasından gelen ayak sesleri düşüncesini yarıda kesti. Ve sonra geniş, yaralı bir sırt onunla çakılların arasına girdi.

Neh'sa bir solukla kendini, onu yakalayan iri bedene yasladı.

düşmesini engellemiş gibi görünüyordu. Kendini sersemlemiş ama zarar görmemiş bir halde, devasa Kindred kölesinin çıplak sırtında buldu.

"Ne... nasıl...?" Yavaşça kendini kaldırdı ve adamın üzerinden indi. Adam onun önünde yere diz çökmüştü, kolları hâlâ arkadan bağlıydı ve yüzü ona dönüktü.

"Hanımefendi," dedi kısık sesle. "İyi misiniz?"

"Sanırım öyle." Hâlâ bir eliyle ona tutunuyordu ama şimdi bıraktı, kırık topuğu yüzünden garip bir şekilde dengede duruyordu.

Hâlâ keskin çakılların üzerinde diz çökmüş olmasına rağmen çömeldiği yerden doğruldu ve ona baktı.

"Düşeceğimi nereden biliyordun?" Neh'sa karışık kanının ona bir tür geleceği görme yeteneği verip vermediğini merak ederek sordu.

"Ben yapmadım," dedi basitçe. "Senden bana bir şans daha vermeni istemeye geldim."

Neh'sa ona bir kaşını kaldırdı. "Bir şans daha mı?"

"Müzayede salonunda kaba davrandım. Saygısızca." Başını öne eğdi. "Bunun için af diliyorum."

Neh'sa içini çekti. "Seni es geçmemin nedeni senin kabalığın değildi köle."

"Thorn," dedi. "Benim adım Thorn... Sahibem."

"Pekâlâ Thorn, o zaman." Başını iki yana salladı. "Ama dediğim gibi, sana teklif vermememe neden olan şey kabalığın değil, acın ve çalkantındı."

"Eğer konu sırtımdaki yara izleriyse" diye söze başladı.

"Bunlar işin sadece bir kısmı ve sanırım sen de bunu biliyorsun." Neh'sa kaşlarını çatarak ona baktı. "Böyle kendini kandırmak acını daha da artırıyor."

"Acı beni rahatsız etmiyor," diye ısrar etti. "Sadece bana *bak* ve bunun doğru olduğunu anlayacaksın."

Neh'sa yaptı. Ustura çakılları her yerini kesmişti. Dar siyah deri pantolonunun dizlerini parçalamış ve Neh'sa'nın düşüşünün yükünü taşımak için diz çöktüğünde geniş, çıplak omuzlarının derisini kesmişti. Hatta bir elmacık kemiğinin üzerinde, yüzünün ölümcül keskinlikteki kayalara bastırılmış gereken yerde küçük bir kesik bile vardı. Ayaklarına gelince, çıplak tabanları keskin şeylerin arasından geçtiği için kan içindeydi. Ama şiddetli bir acı çekiyor olsa da, yüzü bunu hiç göstermiyordu.

Aklı hemen Metres moduna geçti ve kendini ondan sorumlu hissetti.

Bu korkunç bir şey! Onu eve götürüp iyileştirmeliyim! Aksi takdirde o yaralar enfeksiyon kapabilir. Bir köleyi gözetimim altında tutamam-

Birden ne düşündüğünü fark etti. Bunu yapamazdı, değil mi? Az önce kendi kendine onun yeni kölesi olmasının işe yaramayacağını söylerken, büyük Kindred'ı itaatkâr olarak kabul edemezdi.

Ama o uyumsuz gözlerdeki bakış kalbini parçaladı. Adam ona sabit bir şekilde bakıyor, kararını bekliyordu. Onun için çoktan büyük fiziksel acılara katlanmış ve onun uğruna yaralanmasına izin vermişti ve henüz onu satın bile almamıştı.

"Lütfen, Hanımefendi," dedi sessizce. "Bana bir şans verin. Beni eğitin, nasıl uygun görürseniz öyle kullanın. Yalnızca beni geride bırakmayın."

"Köle olmak istemediğini sanıyordum? Horvath köle taciri seni tarihi eser satışına sürüklediğinde de böyle bağıırıyordun," dedi. "Fikrini ne değiştirdi?"

"Yaptınız Sahibe," dedi kısık sesle. "Dokunuşunuz..." Sertçe yutkundu, boğazındaki adem elması neredeyse kasılırcasına hareket ediyordu. "Dokunuşun beni başka hiçbir dişinin dokunmadığı kadar heyecanlandırdı." Ona baktı

çekici bir şekilde. "Lütfen... beni al."

"Şey..." Neh'sa bunun iyi bir fikir olmadığını bilmesine rağmen kararlılığının sarsıldığını hissedebiliyordu. Ama onda bir şey vardı, ikinci kez hayır diyemeyeceği bir şey.

Büyük Kindred'a ciddiyetle baktı.

"Seni alırsam tek bir şartım olacak," dedi ve manikürlü parmağını kaldırarak meramını anlattı.

"Her şeyi," diye hemen kabul etti. "Ne olursa, Hanımefendi."

"Dürüstlük," dedi Neh'sa ona. "Hem bana hem de kendine karşı tamamen dürüst olmanı istiyorum."

Derin bir nefes aldı ve biraz solgun görünüyordu. Sonra nihayet başını salladı.

"Anlaştık," dedi kısık sesle.

"Yalan söylemek yok. Ve acınla yüzleşecek kadar güçlü olmalısın -sanırım ne demek istediğimi anlıyorsun," dedi Neh'sa sertçe.

"Emin değilim," dedi. "Ama... Anlamaya çalışacağım."

"Bana yalan söylersen seni tutmam," dedi Neh'sa sertçe. "Senin için ne kadar ödemem gerektiği umurumda değil, yalanını yakalarsam seni kapı dışarı ederim. Bunu daha önce de yaptım."

Yavaşça bir kez başını salladı. "Anlıyorum."

"Pekâlâ." İç çekti. "Muhtemelen pişman olacağım ama müzayede evine geri dönelim ki teklif verip kazanabileyim." Kaşlarını çatı. "Eğer oraya gitmenin bir yolunu bulabilirsek. Benim topuğum kırık ve senin ayağın-"

"İyiyim," diye çabucak bitirdi. "Beni çözebilirsen ikimizi de oraya götüreceğim." Bileklerine bağlanmış olan ve iri ellerini arkada tutan deri çelik kayışları işaret etti. "Lanet olası şeyler kırılmaz, yoksa seni kollarımın arasında yakalayabilirdim."

sırtımla."

Neh'sa düğümlemlerle uğraşırken, "Benim için kendini feda etmen çok iyi oldu," dedi. Neyse ki yıllarca aldığı esaret eğitimi ona iyi gelmişti. Neredeyse çözemeyeceği düğüm yoktu ve deri çelik kayışlar da farklı değildi.

Thorn yeni serbest bıraktığı bileklerini ovuşturarak spekülative bir şekilde ona baktı.

"Her iyi beden kölesinin Metresi için yapacağı şey bu değil midir? Kendini feda etmek?"

Neh'sa kaşlarını çatı. "Bu yüzden mi yaptın bunu? Ne kadar iyi bir köle olacağın konusunda beni etkilemek için mi?"

"Hayır," dedi hemen, kaşlarını çatarak. "Düşeceğini gördüm ve yumuşak teninin bu lanet olası çakılların üzerinde paramparça olacağı düşüncesine dayanamadım. İçgüdüsel olarak hareket ettim."

Diz çöktüğü yerden kalktı ve Neh'sa jilet çakılının ona verdiği zararı biraz endişeyle gördü. Her iki dizi de kan içindeydi ve dar deri pantolonundan aşağıya kızıl damlalar süzülüyordu. Diğer kesikleri de aynı şekilde kanlıydı ama neyse ki şaftı zarar görmemişti. Ama ayakları *acı* içinde olmalıydı.

Her nasılsa, Thorn yaralarını umursamıyor gibiydi.

"İşte," dedi, onu kucaklamak için uzanarak. "Hadi geri dönelim, böylece beni satın alabilirsin."

Adamın hareketi beklenmedikti ve onlar konuşurken kırık topuğunun üzerinde tehlikeli bir şekilde dengede duran Neh'sa, adam onu havaya kaldırırken küçük bir şaşkınlık nefesi verdi. Tanrıça ama adam çok *uzundu*.

"Beni taşımamalısın," diye itiraz etti. "Eklenen ağırlık ayaklarını zaten olduğundan daha da kötü kesecek!"

Thorn alaycı bir şekilde homurdandı.

"Ne ağırlığı? Bir tüy kadar hafıfsınız, Neh'sanna Hanım."

"Değilim," diye itiraz etti Neh'sa, adam onu hiç ik yet etmeden park alanından geçirirken, jilet gibi çakıllar tabanlarını parçalıyor olmalıydı. "Ve istersen bana Bayan Neh'sa diyebilirsin."

Başını ciddiyle eğdi. "Bayan Neh'sa."

"Normalde yeni bir itaatkârın bu kadar temas kurmasına izin vermezdim," dedi Neh'sa ona, biraz da soluk soluğa.

Adamın bu kadar güzel kokmamasını diledi. Ondandır yayılıyor gibi görünen büyüleyici erkek baharatı, muazzam fiziksel boyutu ve gücüyle birlikte, kendisi gibi deneyimli bir Metres için bile onu biraz bunaltıcı hale getirdi. Ayrıca, Alfa eğilimleri ve kendine olan bariz güveni, onu genellikle çok daha itaatkâr olan her zamanki itaatkârlarından farklı kılıyordu.

Bu iin yürümesi için onun saygısını ve güvenini kazanması gerektiğini hissediyordu ve bunu yapmak için de onu tanınması gerekiyordu.

"Seni anlamıyorum," diye düşündü adam onu taşırken. "Fiziksel acıyı hiç hissetmiyor musun? Yoksa içinde bir şekilde bastırılmış mı?"

"Hissediyorum." Derin sesinin tonu biraz acımasızdı. "Bunu herhangi bir erkeğin hissedeceği kadar hissediyorum. Sadece ondan korkmama ya da ona tepki vermeme izin vermiyorum."

Neh'sa onun sırtında gördüğü yanık ve/veya kırbaç izlerini düşündü. Çoğu acıya tepki vermeyebilirdi ama Thorn'un oraya dokunduğunda irkilmesi, o izleri her ne yapmışsa onun üzerinde de derin bir etki bırakmış olduğunu gösteriyordu.

Elbette, her ne ise, onu asla onun üzerinde kullanmayacaktı. Onu bu kadar kötü yaralayan bir aleti kullanmanın onun katı sınırlarından biri olacağından emindi; bu, aralarında gelişmesini umduğu güvene ihanet etmek demekti.

Peki, acı söz konusu değilse onu nasıl cezalandıracaktı?

Diğer Metresler ellerini havaya kaldırabilirdi ama Neh'sa on devreden fazladır itaatkârlarla çalışıyordu; işini biliyordu. Bir köleyi yola getirmek için acıdan başka yollar da vardı.

Sadece hepsini Thorn üzerinde kullanmak zorunda kalmamayı umuyordu.

Üçüncü Bölüm

*Yedi Cehennem'de ne yaptığını sanıyorsun sen? Thorn yeni Sahibesinin gemisinin pelüş iç kısmına tırmanırken ve kalkışa hazırlanmak için patlama koltuklarından birine yerleşirken kendi kendine sordu. Ona **söylediğin** her şey yalan olduğu halde asla yalan **söylemeyeceğine** dair yemin mi ediyorsun? En başından beri sahte bahanelerle onunla birlikteyken doğru ve dürüstmüş gibi davranmak?*

Geçmişte işinin bir parçası olmasına rağmen, yalan söylemekten pek hoşlanmıyordu ve şimdi de hiç hoşlanmıyor. Enindesonunda ihanet edeceği bir dişiye tamamen dürüstlük ve itaat yemini etmek ona ters geliyordu. Şu anda bile Greed'lik, Tüm Bilgilerin Kütüphanesi'ne girdiğinde ve görevi tamamlandığında buluşacakları bir randevu yeri hazırlamaya gitmişti.

Neh'sa bilseydi ne düşünürdü?

Onun ne düşündüğü önemli değil, dedi kendi kendine şiddetle, kanlı dizlerine bakarak. Kovan hakkında bilgi almak için ne yapman gerektiğinin de önemi yok. Kindred'in ve Dünya'nın kaderi buna bağlı. Bu yüzden hoşnutsuzluğunu bir kenara bırak ve bu görevi tamamlamak için ne yapman gerekiyorsa yap!

Motorların uğultusu, parçalanmış dizlerini düşünürken başını kaldırmasına neden oldu. Lanet olası jilet çakılları ona gerçekten çok zarar vermişti. Elbette Kindredler hızlı iyileşirdi ama bu, derisinin neredeyse yer yer vücudundan sökülmesinin eğlenceli olduğu anlamına gelmiyordu. Yine de daha kötülerini yaşamıştı, hayatta kalacaktı.

Şanslıyım ki lanet olası çakıllar şaftıma ulaşmadı, diye düşündü kuru bir sesle. Bu

benim bile görmezden gelemeyeceğim bir acı olabilirdi. Ama Neh'sa'yı sırtıyla yakalamak için pozisyon alırken dizlerini dikkatle bir arada tutmuştu. En azından o kadar kendini korumuştı.

Şaftından bahsetmişken, etrafındaki deri düğüm, yeni Sahibesinin daha önce çözdüğü bileklerindeki bantlara bağlı olduğu için şanslıydı. Çelik deri kayışlarla birlikte onu da çıkarabilmişti. Aksi takdirde hâlâ saçma ve tamamen uygunsuz bir ereksiyonla etrafta koşturuyor olabilirdi.

Hâlâ çıplak olan kasıklarına bakarak, Yonnie Six'teki malikânesine vardıklarında kendisine klimasız bir pantolon verileceğini umdu.

"Yerleştiniz mi?" Alçak, kadınsı sesi onun sessiz düşüncesini bozdu.

Thorn çok uzak olmasa da ona baktı. Adam oturuyor, kadın ise ayakta olmasına rağmen, aralarındaki boy farkı nedeniyle neredeyse göz göze geliyorlardı.

Yeni bir çift çizme giydiğini gördü; diğerlerinden daha alçak topukları vardı ve bu onu daha da kısa gösteriyordu. Tanrıça, o gerçekten de minicik bir şeydi. Minik, narin ve güzel...

Kes ! Kendine sertçe söyledi.

"Ben iyiyim," dedi sertçe ve boğazını temizledi. "Yani, evet Hanımefendi -Ben yerleştim."

"Pekâlâ, o zaman seni temizleyelim ve yaraların için ne yapabileceğimize bakalım."

Bir süreliğine küçük lüks kulübeden ayrıldı ve elinde büyük bir leğen dolusu buharlı suyla geri döndü.

"Bekle, bunu yapabilirim," diye itiraz etti kadın önünde yere diz çökerken

ve bir sünger aldı.

"Hayır, artık benim sorumluluğumdasın." Başını kaldırıp ona baktı, iri kara gözleri ciddiye. "Sana sahibim, bu yüzden seninle ilgilenmek zorundayım. Bu iyi bir Metres olmanın bir parçası."

İyi bir Metres mi? Thorn, yırtılmış dizlerindeki kanı süngerle temizlemeye başlarken kararsızca ona baktı. Ne yaptığını tam olarak biliyor gibiydi; dokunuşu nazik ama sertti ve çok titizdi. Ona dokunduğunda elleri sıcaktı -neredeyse sıcaktı- ama bu rahatlatıcı bir sıcaklıktı. Bir an için ona dokunduğunda avuçlarından pembemsi bir parıltı yayıldığını düşündü... ama bu hiç mantıklı değildi. Thorn bunu hayal etmiş olması gerektiğine karar verdi.

Yine de onun düşüncelerini meşgul eden şey, görünürdeki tıbbi bilgisi değil, sözleri ve davranışlarıydı.

Bir Yonnie Six dışisinin kölesinin durumuyla *ilgilendiğini* kim duymuştu ki? Duyduğu tüm korku hikâyeleri onu meraklandırmıştı. Bir sadist tarafından satın alınmayı, acı tasmaları ve canı çıkana kadar işkence görmeyi bekliyordu, bu sırayla.

Onun yerine yeni Sahibesi önünde diz çökmüş, yaralarıyla bir ebeveynin çocuğuyla ilgilenmesi gibi şefkatle ilgileniyordu. Onun davranışları Yonnit kültürü hakkında bildiği ya da bildiğini sandığı her şeyi şüpheyeye düşürmüştü ve Thorn bu konuda ne hissedeceğini bilmiyordu.

Neh'sa kaşlarını çatarak, "O jilet çakılları dizlerine ve ayaklarına epey zarar vermiş," dedi. "Korkarım bu yaraların iyileşmesi biraz zor olacak."

Thorn kendinden emin bir şekilde, "Hayır olmayacaklar," dedi. "Sadece onları temizlemem gerekiyor ve iyi olacaklar. Kindredler hızlı iyileşir."

"Akraba ve başka ne?" Bir ayağının tabanını nazikçe süngerle temizlerken mükemmel biçimli siyah bir kaşını adama kaldırdı. "Hiç söylemedin

Bana mirasının diğerk kısmını ver."

"Doğru, çünkü saygısız bir piç olmakla çok meşguldüm. Bunun için özür dilerim, Hanımefendi."

Thorn derin bir nefes aldı ve ona söylemek üzere olduğu şeyi nasıl karşılayacağını merak etti. Ona yalan söylemeyi düşündü ama bunu zaten bir gün için yeterince yapmıştı.

"Annem..." Boğazını temizlemek için bir an durmak zorunda kaldı - geçmişinden yüksek sesle bahsetmesine neredeyse hiç izin vermiyordu. "Annem," diye devam etmek için kendini zorladı, "Enfuego'ydu," dedi kısık bir sesle ve onun tepkisini görmeye çalıştı.

Kaşlarını çattı. "O insanları hiç duyduğumu sanmıyorum."

"Double Nerix yıldız sisteminden," dedi Thorn ona, bir parça rahatlama hissederek. "Zaman zaman... kontrol sorunlarımız oluyor."

"Öyle mi?" diye tekrar kaşlarını kaldırdı. "Nasıl yani?"

Thorn başını salladı. "Bunun bir önemi yok. Bu benim sorunum değil. Ya da en azından uzun zamandır sahip olduğum bir sorun değil."

Kadın uzun bir süre dikkatle ona baktı ve adam onun geçmişte yaşadığı "kontrol sorunları" hakkında bir tahminde bulunup bulunmadığını merak etti. Ama şimdi bunun bir önemi yoktu, dedi kendi kendine. İçindeki ateşi yıllarca kontrol altında tutmuştu - şimdi dışarı çıkmasına izin vermeyecekti.

Neh'sa sonunda konuştuğunda sesi aldatıcı bir şekilde yumuşaktı.

"Kendini çok sıkı kontrol ettiğini söyleyebilirim, Thorn." Ayaklarını ve dizlerini bitirdi ve çıplak omuzları ile kollarının üst kısmındaki yırtıkları yıkamak için doğruldu. Dokunuşu sıcaktı... yatıştırıcıydı. "Eğer seni iyi bir itaatkâr yapacaksak bunun bir kısmından vazgeçmen gerekecek."

"Kontrolümü bırakmak mı?" Thorn inanılması güç bir kahkaha attı.

"İnanın bana, Hanımefendi, bunu istemezsiniz." Ona sertçe baktı.

"Aslında biliyorum." Omuzlarını temizlemeyi bitirip süngeri tekrar buharı tüten leğene daldırırken gözleri yumuşadı. "Bak Thorn, kontrolü kaybetme - başkasına bırakma- fikrinin senin için korkutucu olduğunu söyleyebilirim. Ama aynı zamanda çok özgürleştirici de olabilir, özellikle de senin gibi sıkı sıkıya sarılmış bir erkek için. Göreceksin."

Thorn kayıtsız bir ses çıkardı ve sonra eliyle yanağını kavrayıp elmacık kemiğinin üzerindeki keşiğe hafifçe dokunurken sessizce oturdu. Bir kez daha ellerinden yayılan iyileştirici türden bir ısı hissedebiliyordu... ve vücudunun onun nazik dokunuşuna tepki verdiğini hissedebiliyordu.

Kız yanıdayken, ona dokunurken sertleşmekten kendini alıkoyamaması onu rahatsız ediyordu. Tanrıça, o kadar yakındı ki... mükemmel yüzü ve yemyeşil kırmızı dudakları... onu çığına çeviren kokusundan bahsetmiyorum bile...

Yanağındaki küçük yaranın üzerine antibiyotik krem sürerken hafif boğuk bir sesle, "Sana zaten kimsenin benim üzerimde sahip olmadığı kadar kontrol veriyorum," dedi. "Küçüklüğümden beri yaralarımı başka birinin etmesine izin vermedim."

Neh'sa ona ciddiyetle, "Bedenin üzerindeki gücü bir başkasına vermenin çocukça bir yanı yok," dedi. "Bir başkasının senin kaderine yön vermesine izin vermek çok güçlü bir insan olmayı gerektirir. Hatta boyun eğmenin hükmetmekten daha fazla güç gerektirdiğini bile söyleyebiliriz."

Thorn bunun doğru olduğuna kesinlikle inanabilirdi. Oturduğu yerde rahatsız bir şekilde kıpırdandı, kadının kendisine dokunmayı bırakmasını ve aynı zamanda hiç bırakmamasını diledi. Uzun zamandır içinde gömülü olan ateşin, küçük ellerinin her yumuşak dokunuşuyla alevlendiğini hissedebiliyordu. Tanrılar, onun kendisine daha aşağıdan dokunmasını ne kadar isterdi! Ama bu daha da fazla vazgeçmek anlamına gelirdi.

Çünkü onun sırtına dokunmasına izin verilmeyeceğinden oldukça emindi.

Arkasına yaslanıp dokunmadan, öpmeden ya da okşamadan kendisini okşamasına izin vermenin nasıl bir şey olacağını merak etti. Bu düşünce ona rahatsız edici bir his verdi -doğal erkek egemenliği içinde yükseldi ve hayalinde bile olsa durumu kontrol altına almak istemesine neden oldu. Ama bunu yapamayacağını kendine hatırlattı Thorn. En azından Neh'sa'dan istediğini alana kadar, başka birinin -Neh'sa'nın- karar vermesine izin vermeye alışması .

On sekiz yaşındayken gezegeninden ayrıldığı andan itibaren kendi kaderini kendi kontrol etmişti. Ama şimdi, en azından kısa bir süreliğine, kaderi bir başkasının elindeydi.

Thorn kaşlarını çatı. Kendisine ve başkalarına bir kadına boyun eğmekten endişe duymadığını söylemiş olsa da, boyun eğmeyi katlanılması gereken başka bir işkence biçimi olarak düşünüyordu. Yüzünde ve teninde onu şehvetten çılgına çeviren yumuşak elleri değil, acımasızca dövülmeyi ve zorla içine girilmesini hayal ediyordu.

Hanımefendinin nazik dokunuşları kendisinde istemediği duygular uyandırırken, oturduğu yerde tekrar kıpırdandı. Böyle devam ederse yeni Sahibesinin şefkatli dokunuşlarına nasıl katlanacağını bilmiyordu -işkence çok *daha kolay* olurdu. Neden ona bir acı tasmaı takıp bu işi bitirmemişti ki?

Neh'sa onun oturduğu yerde nasıl kımıldadığını fark etmiş gibiydi. Arkasına yaslandı ve yüzünde düşünceli bir ifadeyle adamın kalçalarının arasından yükselen uzun, kalın ereksiyona baktı.

Thorn yanaklarının ısındığını hissederek, "Özür dilerim," diye mırıldandı. "Elimde değil. Bana dokunduğunda..."

"Her şey . Hanımının ellerinin dokunuşu zevk vermeli.

ve iyileşmenin yanı sıra zaman zaman acı ve ceza da veriyor," dedi. "Vücudunuzun benimkine tepki vermesi sizi rahatsız ediyor mu? Yoksa bu şekilde giyinmişken tepkinizin bu kadar açık olması mı?"

Thorn kaşlarını çattı. "İkisi de, sanırım. Ben alışkın değilim..."

"Kontrolden çıkmak mı?" Ona bir kaşını kaldırdı. "Her şey dönüp dolaşıp buna geliyor, değil mi? Korkarım buna alışmak zorunda kalacaksın. İkimizin birlikte gideceği uzun bir yol var, Thorn."

"Bana ne zaman acı tasmaşı takacaksın?" diye sormadan edemedi. "Yonnie Six'teki hanımlar kölelerini böyle kontrol etmiyor mu? Doğru olanı bulmak için sen eve dönene kadar bekleyecek miyiz?"

Neh'sa kaşlarını çattı ona.

", itaatkârlarım üzerinde asla ağır tasmaları veya zararlı sinir iletim cihazları kullanmam. Hassasiyete zarar verir ve gereksiz yere acımasızdır. İkinci olarak, tasmanı benden *hak etmelisin*, Thorn."

"Kazanmak mı?" Adam ona kuşkuyla baktı. "Neden bir tasma kazanmak isteyeyim ki?"

"Sahibeni memnun etmek için," dedi Neh'sa hafifçe. Bir eliyle onun çenesini kavradı ve öne doğru eğilip dudaklarına yumuşak, alaycı bir öpücük kondurdu. "Sen de beni memnun etmek *istemiyor* musun Thorn?" diye mırıldandı Neh'sa, topuklarının üzerinde geriye doğru oturup ona bakarak.

İçindeki ateş o kadar hızlı ve sert yükseldi ki zar zor nefes alabiliyordu. Vücudundaki her kas gerildi ve aleti açlıkla kabardı. Tanrılar kahretsin, neden vücudunun onun etrafındaki tepkilerini kontrol edemiyordu? Onu yakalamak ve kendine doğru çekmek istiyordu; yumuşak ağzını yağmalamak, onu çırılçıplak soymak ve tatlı bedenini kendi daha büyük, daha sert gövdesiyle kaplamak istiyordu... adını inletene ve tohumunu içine fişkırtırken kendini tamamen ona teslim edene kadar onu tekrar tekrar şaftıyla doldurmak istiyordu.

Ama hayır, Tanrıça - lanet olsun - bunu yapamazdı. Kimliğini açığa çıkaramaz ya da onu kendi rızası dışında alamazdı. Ateşle içinde uyanmış gibi görünen azgın şehveti kontrol etmek için daha çok çalışması gerekecekti.

"Evet, Sahibem," dediğini duydu kısık sesle. "Evet ben... Sizi memnun etmek istiyorum."

"Bu iyi, Thorn." Başını bir yana eğdi. "Gözlerindeki ışık zerreciklerinin ne olduğunu bilmiyorum ama çok güzeller, özellikle de üzüldüğün zaman."

Keşke uyumsuz gözlerindeki kıvılcımların ne kadar tehlikeli olduğunu bilseydi. Ne anlama geldiklerini bilseydi -içindeki ateşin serbest kalmaya yaklaştığını- onlardan bu kadar hafife alarak bahsetmezdi, emindi.

Thorn ona söylemedi. Onun yerine omuzlarını silkti.

"Bunlar yarı Enfuego olmanın bir parçası," diye mırıldandı.

"Anlıyorum. Sanırım şimdilik seni temizleyebildiğim kadar temizlendin." Ayağa kalktı ve pembemsi su dolu leğeni aldı. "Seni Yonnie Six'teki binama geri götürdüğümde tam bir inceleme yapacağım. Ama ondan önce yapmam gereken bir Adanma Töreni var."

Thorn kaşlarını çatı. "Adanma Töreni mi? O da ne?"

"Bir itaatkârın yeni Sahibesine ömür boyu bağlılık yemini ettiği yerdir. Bu, itaatkârlarımdan birini yeni sahibine verdiğimde her zaman yaptığım bir şeydir." Aynı anda hem üzgün hem de gururlu görünüyordu. "Çok dokunaklı olabiliyor, özellikle de bu ikisinin iyi eşleştiğine inanıyorum."

"Yani satın aldığınız köleleri elinizde tutmuyor musunuz?" Thorn sordu.

Neh'sa başını salladı, uzun saçları omuzlarına dökülüyordu. "Hayır. Onları bir yıl boyunca eğitiyorum ve sonra onlar için iyi bir durum buluyorum. Onları anlayabilecek ve ihtiyaç duydukları şeyi verebilecek bir Metres."

"Sanki bir tür hayvan barınağı işletiyorsun," diye homurdandı Thorn. "Zavallı sokak kölelerine iyi bir yuva buluyorsun."

Azarlayarak kaşlarını çatı.

"Ben bunu daha çok bir çöpçatanlık hizmeti olarak düşünmeyi tercih ediyorum. Yonitlerin çoğu erkekleri seks oyuncağı ve köle olarak kullanmaktan başka bir işe yaramıyor. Ancak erkeklerin boyun eğdirilen cins olması onları kadınlardan daha zayıf ya da sevgiye daha az layık yapmaz."

Thorn kuru bir sesle, "Bu çok büyük bir davranış," dedi.

Neh'sa basitçe, "Ben böyle görüyorum," dedi. "Biz Yonitler çoğu toplumda olduğu gibi bir erkeğin bir kadının içine girmesine izin verilmesine inanmasak da, bir erkek ve kadın yine de derin bir bağlılık ve sevgi dolu bir ilişki yaşayabilir."

"Onun içine girmesi de ne *demek*?" diye sordu Thorn. Bu görevi planladıkları sırada Komutan Sylvan'ın kendisine gösterdiği holoda yeni Sahibesinin taktığını gördüğü devasa deri askılı fallusu tekrar düşünmeden edemedi.

Neh'sa sessizce, "Penetrasyon bazı kölelerin ve Metreslerin asla ulaşamayacağı bir güven ve bağlılık ölçüsü gerektirir," dedi. "Ama çok tatmin edici olabilir - bir ilişkiyi hem yakınlık hem de zevk açısından son derece derinleştirebilir."

"Peki sen benim içime girmeyi mi planlıyorsun?" Thorn, muhtemelen sormaması gerektiğini bilmesine rağmen kendi kendine sorduğunu duydu. "Bir fallus takıp beni onunla mı *becereceksiniz*, Hanımefendi?"

Neh'sa elindeki su kabını yere bıraktı ve adamın önüne geldi. Onun gözlerini kendi gözlerine kilitleyerek sessizce sordu,

"Seni becermemi *ister misin*, Thorn?"

"Hayır! Hayır, tabii ki hayır," diye homurdandı kaşlarını çatarak. Çenesini kaldırdı. "Ama mecbur kalırsam buna katlanabilirim. Bu sadece başka bir işkence türü."

"Sevgi dolu ve rızaya dayalı penetrasyon işkence değildir. Ama hem güvenin nihai sembolü hem de kontrolün nihai kaybıdır," dedi yumuşak bir sesle, hâlâ onun gözlerini tutarak. "Sana söz veriyorum Thorn, benimle yaşadığın sürece, sen bana yalvarmadıkça içine girmeyeceğim ve seni becermeyeceğim."

"Ben de size aynı sözü verebilirim Hanımefendi," diye homurdandı yumuşak bir sesle, onun yemyeşil, kıvrımlı formuna bakarak. "Benden istediğiniz anda, size nüfuz etmekten mutluluk duyacağım - istediğiniz kadar uzun ve derin."

Neh'sa'nın yanakları bir an pembeleşti ama gözlerini kaçırmadı, yine de soluk alıp vermesi biraz hızlandı. "Yonnie Altı'da böyle şeyler yapmadığımızı biliyorsun," dedi, biraz soluk soluğa, diye düşündü Thorn.

Alaycı bir şekilde homurdandı. "Ve benim geldiğim yerde senin önerdiğin şeyi yapmıyoruz. Sanırım her iki durumda da bunu asla yapamayacağız."

"Olmayabilir de," dedi kararlılıkla. "Ama umarım zamanla bana yeterince güvenirsin ve kendini bana tamamen teslim etme fikri sana tamamen iğrenç gelmez."

"Kendimi sana *vermek* mi?" Thorn sesini küçümser bir tonda çıkarmaya çalıştı ama her nasılsa sesi kararsız çıktı.

Neh'sa cevap vermedi, sadece ona baktı. Onun güzel gözlerinin sonsuz siyah okyanusuna bakarken bunu hayal etmeye çalıştı -kendini ona açmayı, bacaklarını açmayı ve onu doldurmayı arzuladığı şekilde doldururken kontrolünü tamamen kaybetmeyi hayal etmeye çalıştı.

Hayır, dedi kendi kendine. Hayır, bunu asla isteyerek yapamam, bir milyon devirde bile. Eğer beni zorlarsa, kabul etmek zorunda kalacağım - bu görevin bir parçası. Ama bunu asla isteyemem, asla gerçekten isteyemem.

Ama yeni Sahibesinin su dolu leğenle uzaklaşmasını, dolgun kalçalarının hareketle hafifçe sallanmasını izlerken, aletin kabarmasına engel olamadı ya da dudaklarının yumuşak fırçasını hatırlamaktan kendini alamadı.

Dördüncü Bölüm

Neh'sa devasa yeni itaatkârının karşısına inmek için kemerini bağlarken Thorn'u eğitmenin zor olacağını ve bunda hata olmadığını düşündü. O baştan aşağı bir Alfa'ydı ve kolayca boyun eğecek gibi görünmüyordu. Buna bir de acıdan korkmadığı ya da bazı itaatkârlar gibi acı çekmek istemediği gerçeği eklenince, eğitiminin son derece karmaşık olması muhtemeldi.

Meydan okumaları severdi. Ama büyük Kindred ile çalışmaya başlamadan önce, bir saat içinde evinde gerçekleşecek olan Adanma Töreni'ne katılması gerekiyordu. Konuklar muhtemelen çoktan gelmişlerdi ve sadık ama yaşlı uşak-kölesi Maximus, ev droidlerinin yardımıyla bile onlara yetişmekte zorlanacaktı. Neh'sa tören başlamadan önce aceleyle hazırlanmalı ve her şeyin mükemmel olduğundan emin olmalıydı.

Sanki acele etmesi gerektiğini hissetmiş gibi, gemi Yonnie Six'in ıslıl ıslıl aydınlatılmış gece göğünde hızla ilerledi ve gezegenin başkenti Opulex'i çevreleyen uçurumun üzerinden kolayca geçti.

Neh'sa, Opulex şehir merkezindeki Zendreth binasının en üst katında yaşıyordu. Bina sekizgen şeklinde, bin bir katlı, yüksek bir yapıydı ve Neh'sa sadece bininci ve ilk katın sahibiydi. Onunkinin altındaki katlarda başka, daha küçük Hanımefendiler, daha sonra bazı işyerleri ve butikler ve son olarak da en alt katta *First* adında hoş ve pahalı bir restoran vardı.

Neh'sa alt katların koşuşturmacasından oldukça hoşlanıyordu, çünkü binanın en tepesindeki kendi sakin alanına hiç girmiyorlardı. Gemi onun özel girişinden geçerken, başlarının üzerinden

restoran müşterilerinin arasından geçip binanın tepesine doğru dik bir şekilde tırmanırken, Thorn alçak bir ısıklık çaldı.

"Demek burada yaşıyorsun? *Güzelmiş.*"

"Öyle, değil mi?" Neh'sa pencereden, altın ve pembe ışıklarla parıldayan hover-asansörlerin katlar arasında yükselip alçalmasını izlerken gülümsedi. Birçok katta, kenarlarından tropik çiçekler ve sarmaşıklar sarkan balkonlar vardı. Rengârenk bitki cümbüşü, binanın tepesinde bulunan ve gündüz saatlerinde güneş ışığının içeri girmesini sağlayan devasa tavan penceresinden faydalanıyordu.

Bazı katlarda en güzel kıyafetlerini giymiş, gece için dışarı çıkmaya hazırlanan Metresleri görebiliyordu. Çoğunun arkasında en az bir, bazen iki ya da daha fazla beden kölesi vardı. Ne yazık ki birçoğu hâlâ acı tasmaları kullanıyordu ama Neh'sa bu insanlık dışı uygulamayı durdurmak için çalışıyordu ve kendi arkadaşlarının çoğu da bir Metres ile beden kölesi arasındaki güvenin uzun vadede sinir bozucu acı nöbetlerinden çok daha etkili olduğunu görmeye başlamıştı.

"Tüm bina size mi ait?" Thorn sordu ona. Neh'sa bu fikre güldü.

"Tanrım, hayır. Bazı Metreslerin kendi binaları var ve fiyatların daha düşük olduğu daha uzak bir yerde yaşamak isteseydim muhtemelen yaşayabilirdim. Ama ben şehrin merkezinde olmayı seviyorum ve ayrıca bu kadar çok yerle ne yapacağım? Hayır, ben sadece en tepedeki çatı katına sahibim, bin birinci kata."

"Oh, *sadece* çatı katı, hmm?" Thorn kuru bir sesle mırıldandı. "Görünüşe göre kölelerin eğitilmesi ve diğer Metreslere satılması oldukça kârlı bir iş."

Neh'sa çenesini kaldırdı ve kendisinden çok daha uzun olmasına rağmen ona baktı.

"Thorn," dedi sessizce. "Umarım itaatkârları eğitmemin tek nedeninin para olmadığını biliyorsundur. Ve eğer benim seçtiğim mesleği bir daha kötölürsen, cezalandırılacaksın."

Başka bir şey söylemek ister gibi görünüyordu ama sonunda sadece başını salladı ve mırıldandı, "Evet, Hanımefendi."

"Çok iyi." Neh'sa başını salladı. Ne kadar güçlü bir Alfa olsa da, ona saygısızlık etmesine izin veremezdi. Onu cezalandırmaya gelince, bunu en iyi nasıl yapacağını daha sonra düşünecekti.

Gemi binanın tepesine ulaştı ve özel park alanının kapısı kayarak açıldı. Droid pilot onları rahat alana düzgünce yerleştirdi ve artık evlerindeydiler.

* * * * *

Neh'sa hemen harekete geçti. Kapının mandalını açarak Thorn'a baktı.

"yürüyebiliyor musun? Ayakların-"

"Sorun yok, Hanımefendi," diye güvence verdi. Gerçekten de, nazıkçe yıkadıktan sonra, derisi iyileşmeye başlamıştı bile - beklediğinden bile hızlı. Diğer kesikleri ve yırtıkları da çok hızlı bir şekilde iyileşiyordu. Suda ya da kullandığı merhemde vücudunun bu kadar çabuk iyileşmesine neden olan bir şey olup olmadığını merak etti. Ya da belki de avuçlarından geldiğini sandığı pembe parıltı onun hayal gücü değildi...

"Yürüyebiliyorsanız beni takip edin," dedi hızlıca. "Şu anda bir tur için fazla zamanım yok ama en azından tören sırasında nerede kalacağınızı gösterebilirim."

Thorn ona bir kaşını kaldırdı. "Yani

ben davetli değil miyim?"

"Kesinlikle hayır." Kaşlarını çattı. "Yeni bir itaatkâra asla

Kendini kanıtlayana ve sergilenmeye hazır olana kadar halka açık bir toplantıda ortaya çıkmayacak. Tüm tören boyunca gözlerden uzak durmanızı istiyorum, anlaşıldı mı?"

Thorn daha önce de kadın üstlerinden emir almıştı, bu yüzden şimdi emir almanın onu neden rahatsız ettiğinden emin değildi. Belki de yeni Sahibesinin ona diğer dişilerin hiç sahip olmadığı bir şekilde "sahip" olmasıydı. Ama her ne sebeple olursa olsun, dudaklarına keskin bir karşılık geldiğini hissetti. Biraz zorlukla da olsa yutkundu ve başını salladı.

"Anlaşıldı. Uzak duracağım."

"Güzel." Başını salladı. "Uyumlu olacağına sevindim. Şu anda sana uygun bir ceza tasarlamak için gerçekten zamanım yok - tören için yapacak çok şey var. Saatler önce burada olmalıydım."

Thorn, "Sanırım müzayede evinin park alanında yaşadığımız küçük olay sizi geciktirdi," dedi.

"Biraz." Biraz gülümsedi. "Ama benim için değil."

Onu park alanından küçük bir ön odaya, oradan da gösterişli bir şekilde dekore edilmiş ama yine de rahat bir yatak odasına götürdü.

"Burası benim odam," dedi Thorn'a ve geniş kanopili yatağın ayakucundaki yastıklı tabureye oturmasını işaret etti. "Normalde buraya girmene izin verilmez ama şimdilik tören sırasında seni ayak altından uzak tutmak için en iyi yerin burası olduğunu düşünüyorum."

Thorn onaylarcasına homurdandı ve tam bir soru soracaktı ki, kadın ona doğru geldi ve botlarından birinin burnunu tam uyluklarının arasına, hala açıkta duran ve sonunda merhamet göstererek tekrar aşağı inen şaftına tehlikeli bir şekilde yaklaştırdı.

"Hanımefendi?" Kararsızca ona baktı.

"Botlarımı taşımama yardım et," diye emretti Neh'sa. "Eğitimin başlıyor

Şimdi, Thorn. İyi bir vücut kölesi her zaman Sahibesinin giyinmesine ve soyunmasına yardım etmeye istekli ve muktedirdir."

"Ah, elbette," dedi kendini aptal gibi hissederek. Gemide, topuğu kırık olanları değiştirirken giydiği yeni botlar yüksek, yumuşak süetten yapılmış ve neredeyse kalçasının ortasına kadar iniyordu. Bacağının iç kısmından aşağıya doğru uzanan ve her birinin sırayla açılması gereken bir dizi küçük gümüş düğmeyle tutturulmuşlardı.

Thorn bu basit işi yaparken kendini anlaşılmaz derecede beceriksiz hissediyordu. Elleri küçük düğmeler için fazla büyük görünüyordu ve çizmesinin burnu en hassas bölgelerine hafifçe ama fark edilir bir şekilde sürtünüp duruyordu.

Neh'sa'nın ne yaptığının farkında olup olmadığını merak ediyordu ama yüz ifadesinden bunu anlayamıyordu. Eğer durmazsa yine sertleşecekti, siktiğimin botu sikine değdiği için sertleşecekti! Bu onu yarı kızdırıyor, yarı tahrik ediyordu. Bu dışıde karşı koyamadığı şey neydi?

Sonunda her iki botu da çıkardı ve ardından dar pantolonunu, siyah bağcıklı korsesini ve altındaki dökümlü beyaz gömleğini çıkarmasına yardım etmesine izin verdi. Sonunda, tüm kıvrımlarını mükemmel bir şekilde gösteren küçük, dantelli iç çamaşırlarına kadar indi.

Minyon boyuna rağmen Bayan Neh'sa kesinlikle sıska bir kadın değildi. Aslında, Thorn'un Ana Gemi'deki Dünyalı gelinlerin "büyük beden" dediklerini duyduğu türden bir kadındı ve bu da onu Thorn'un gözünde daha cazip kılıyordu.

Kıvrımlı kadınlara bayılırdı; tutunacak daha çok şey vardı. "Şey, Hanımefendi," dedi boğuk bir sesle, kadın elbisesi dışında çıplak kaldığında. kısa, dantelli üst kısmı göğüs uçlarının sert noktalarını ve küçük çiftini gösteriyordu. Kukusunu zar zor saklayan beyaz dantel külotunu çıkardı. "Giysilerinizin geri kalanını da çıkarmanıza yardım edeyim mi?"

Neh'sa başını sallamadan önce ona uzun, düşünceli bir bakış attı.

". Bunu çok fazla yapmak istiyorsun - bunu daha sonra bir ödül için saklayacağız
dev
am
et." Thorn'un cevap vermesini beklemedi ve büyük, gömme bir odaya girerek gözden
kayboldu.

Dolap. Tekrar dışarı çıktığında üzerinde küçük, şık kırmızı tüylerden yapılmış
uzun, kılıf benzeri bir elbise vardı. Tüylü elbise göğüslerinin ve kalçalarının
kvrımlarına yapışıyor, minyon ama tatlı vücuduna güzelce oturuyordu. Elbisenin
tam ortasında, göbeğinin hemen altında, onunla uyumlu kırmızı dantel külotu
açıkça gösteren yüksek bir yırtmaç vardı.

Thorn kendini tutamadı; gözleri minik, dantelli şeylere takıldı. Kumaş o kadar
inceydi ki, kızın küçük, yumuşak amının dolgun dudaklarını açıkça görebiliyordu
ve külot o kadar alçak kesilmişti ki, kızın her türlü kıldan tamamen arınmış olduğu
belliydi.

Ağzını sulandıran yarığının üst kısmını bile görebiliyordu. Bütün Kindred'lar
gibi o da dışisinin tadına bakmaya ihtiyaç duyuyordu. Her ne kadar teknik olarak
Neh'sa'nın erkeği olduğunu düşünse de, yine de bir şekilde ona karşı sahiplenici
hissediordu. İçindeki ateş daha da alevlendi ve onu kalçalarından tutup dilini
daracık yarığına gömüp inletene kadar ileri sürüklemek istedi.

Neh'sa onun bakışlarının nereye indiğini görmüş ve düşüncelerini tahmin
etmiş gibiydi. "Külotumu öpmek ister misin, Thorn?" diye sordu . "Bu
Bilirsiniz, beden köleleri için metresi öpmek bir gelenektir.
resmi işlevler."

Thorn aniden kuruyan dudaklarını yaladı. "Öyle mi?"

"Mmm-hmm." Ona yavaş bir gülümseme verdi. "Ve bazı Hanımlar bunu daha
da ileri götürür ve her gece bir ritüel haline getirir. Bu saygıyı gösterir."

Her gece onun külotunu öpmek, yüzünü onun yumuşak, tatlı amına bastırmak
ve çıldırtıcı kadınsı kokusunu içine çekmek - belki de bu görev hayal ettiği kadar
kötü olmaz, diye düşündü Thorn.

"Bu doğru mu, Sahibe?" diye mırıldandı, yarı kapalı gözlerle ona bakarak. "Peki ya beden kölesi Metresinin külotundan *daha fazlasına* saygı göstermek isterse?"

"Hmm, amına hürmet etmek istiyorsa demek istiyorsun?" Neh'sa ona doğru bir adım atarak usulca mırıldandı.

"Kesinlikle." Thorn'un ağzı biraz daha sulandı. Tanrım, onun tuzlu-tatlı *tadını* neredeyse dilinde hissedebiliyordu! Neredeyse onun yumuşak iniltilerini duyuyor ve ince parmaklarının saçlarını çekiştirdiğini hissediyordu. Kadın baskın konumda olabilirdi ama ağzını bacaklarının arasına sokabilirse onu yalvartacak ve yakaracak kişi o olacaktı.

"Elbette, kölenizin külotunuzdan fazlasını öpmesine izin vermek pek de *uygun* bir davranış sayılmaz; en azından toplumumuzun çoğunu yöneten namuslular sizi buna inandırmak istiyor." Neh'sa yumuşak bir kahkaha attı. "Ama Sahiben senden külotuna bir iyi geceler öpücüğünden daha fazlasını istiyorsa, bunu anlamak kolaydır."

"Ve nasıl... nasıl söyleyebiliyorsun?" Thorn, sesi kendi kulaklarında boğuklaşarak sordu.

"Çünkü sana daha iyi erişim sağlamak için külotunun önünü aşağı çekecek, tıpkı bunun gibi." Bir an için uzandı ve ince, kırmızı dantelli külotunu çekerek tüm am yarığını ona gösterdi. Sonra duruşunu genişleterek adamın doyasıya bakmasına izin verdi.

Thorn onun olgun dış dudaklarının açılarak klitorisinin sıkı küçük düğmesini ortaya çıkardığını gördüğünde ağzının kuruduğunu hissetti. Sanki oynadıkları bu alaycı küçük oyun onu da en az kendisi kadar tahrik ediyormuş gibi nemden parlıyordu.

Balıyla kaplanmış açık amının görüntüsü neredeyse dayanabileceğinden daha fazlaydı. Aleti canlandı ve mekanik bir ses aniden araya girdiğinde önünde diz çökmeye hazırdı.

"Bayan Neh'sa, konukların çoğu toplandı. Kâhya Maximus, törenin başlaması için her şeyin hazır olduğu konusunda sizi uyarmamı istedi."

"On dakika içinde orada olacağım," diye söz verdi Neh'sa bir tür dahili telefon sisteminden geliyormuş gibi görünen bedensiz sese. "Maximus'a herkesi hazırlamasını, Lo'im ve Leydi Tandy'ye de çeşmenin yanında yerlerini almalarını söyle."

"Evet, Hanımefendi," diye duyurdu ses ve metalik bir klik sesiyle kayboldu.

"Pekâlâ." Neh'sa içini çekip külotunu yeniden düzeltti, yırtmacının en üst kısmı hariç her yerini bir kez daha gizledi. "Bu tartışmaya daha sonra devam edebiliriz. Şu anda nikâh kıymaya gitmeden önce saçımı düzeltmem gerekiyor."

Odayı hızla geçti ve kendisini tüm açılardan gösteren üç boyutlu bir görüntüleyicinin önüne yerleşti. Ona baktığında Thorn'un gözleriyle karşılaştı.

"Saç sanmıyorum, değil mi?"

"Korkarım hayır," diye gürledi. Ellerini onun koyu renk saçlarına gömüp yüzünü de içine gömmek ve kadınsı kokusunu içine çekmek isterdi ama kadınların saçlarını düzenleme konusunda hiçbir zaman resmi bir eğitim almamıştı.

Neh'sa içini çekti. "Yazık oldu. Lo'im bana yardım edebilirdi ama tören için yerinde olması gerekiyor."

Thorn itiraf etmekten hoşlanmasa da bir kıskançlık hissi .

"Lo'im?"

"Son itaatkarım. Bugün yeni Sahibesine bağlılık yemini eden kişi." Bir an için karanlık ve güzel gözleri hüznü baktı. "Yine de buraya gel, en azından izleyebilirsin ve belki bir dahaki sefere bana yardım edebilirsin. İyi bir beden kölesi, Sahibesinin saçını en az onun kadar güzel yapabilmeli."

Thorn kaşlarını çattı ve yastıklı deri bankta rahatsız bir şekilde kaydı.

Onun güzel, kıvrımlı vücudunu ve yumuşak, ıslak amını görmek onu tekrar sertleştirmişti ve siki açıkta ve tüm dikkatiyle etrafta dolaşmak onu rahatsız ediyordu.

Neh'sa kaşlarını sertçe çattı.

"Buraya gel dedim, Thorn. Şimdiden ceza mı istiyorsun?
Pek itaatkâr bir itaatkâr gibi davranmıyorsun."

Boğazından hiç de itaatkâr olmayan alçak bir hırıltı yükseldi ve aniden ayağa kalktı.

"Gelmemi mi istiyorsunuz? Tamam, geleceğim Sahibe."

Arkasındaki izleyicinin onun şaftını görebileceğini çok iyi bilerek onun arkasında durmaya geldi.

Neh'sa'nın gözleri büyüdü ve sonra düşünceli bir ifadeyle başını salladı.

"Oh, sorunu anlıyorum. Bu seni gerçekten rahatsız ediyor, değil mi - ifşa olmak?"

"Hayır," homurdandı Thorn, hâlâ sert bir şekilde arkasında duruyordu. Kadın aynada onun gözleriyle karşılaştı.

"Sanırım öyle. Ama utanmamalısın, Thorn. Güzel bir vücudun ve muhteşem bir penisin var. Sertleşmiş olman benim için bir iltifat, kendini kontrol etmen için bir kınama değil."

İşte yine o çok önemli kontrol. Şu anda Thorn daha fazlasına sahip olmayı diliyordu.

"Yardımcı olabileceğim bir şey var mı, Hanımefendi?" diye mırıldandı, onun yorumunu görmezden gelerek. İçindeki ateş hoşlandığından çok daha fazla yanıyor olsa da hâlâ ona dokunmak istiyordu.

"Biraz daha yaklaş ve sadece izle," diye yönlendirdi.

Thorn itaat etti ve saçlarını salladığında ve uzun, ipeksi teller çıplak ve ağrıyan şaftına sürtündüğünde bir nefesi bastırmak zorunda kaldı. Tanrım!

Onu delirtmeye mi *alışıyor*?

Neh'sa uzun, siyah saçlarını başının tepesinde gevşek buklelerden oluşan bir yığın haline getirmeye çalışırken ona nasıl dokunduğunu fark ettiğini belli etmedi. Birkaç büklüm ve mücevherli iğnelerle ipeksi saçlarını zahmetsizce zarif bir topuza dönüştürdü ve ensesini açıkta bıraktı.

Acı verici bir şekilde plebilir görünüyordu ve Thorn eğilip dudaklarını o savunmasız ete bastırmak istedi ama buna izin verilmeyeceğini biliyordu. Tanrım, Neh'sa'nın etrafında ne kadar çok olursa onu o kadar çok istiyordu! Ona dokunmasına ya da tadına bakmasına izin verilip verilmeyeceğini merak ediyordu.

Öyle olmasını umuyordu yoksa bu hayatının en uzun görevi olacaktı.

"Pekâlâ," dedi Neh'sa, onun düşünce zincirini kırarak. "Ayakkabılarımı giymeme yardım et de gitmeye hazır olayım."

Thorn etrafına bakınırken bir çift yüksek topuklu, burnu açık ve topuklarına uzun siyah kurdeleler iliştirilmiş siyah ayakkabı gördü. Görünüşe göre bu ayakkabıların Hanımının ayaklarına uyması gerekiyordu ve kurdeleler de ince ayak bileklerinin etrafından dolanacaktı.

Zonklayan ereksiyonu yüzünden sert bir şekilde diz çökerek onun önünde pozisyon aldı ve ilk ayakkabıyı onun inanılmaz derecede küçük ayağına geçirdi. Ayak parmaklarının ucundan topuğunun arkasına kadar, ayağının parmaklarından avucuna kadar eli kadar bile uzun fark etmekten kendini alamadı. Eğer ona dokunma şansı olursa dikkatli olması gerektiğine karar verdi. Kız o kadar narindi ki, onun gibi iri bir hayvan onu kırabilirdi.

"ok iyi iş çıkardın Thorn," diye mırıldandı adam ayakkabıları giydirmeyi ve kurdeleleri ayak bileklerine bağlamayı bitirdiğinde. "Senden birinci sınıf bir vücut kölesi yapacağız. şimdi gidip töreni ynetmem gerekiyor. Kalkmama yardım et."

Kadın ona elini uzattı ve adam sertçe kalkıp elini tutarak onu kendine çekti.

Aya

klar. "Eee?" Neh'sa onun önünde döndü. "Nasıl görünüyorum?"

Thorn kaşlarını çattı. Şık kırmızı tüylü elbisesi içinde muhteşemdi ama bu kadar açık olmasından hoşlanmamıştı. Yonnie Six'in metreslerinin genellikle cinsel varlıklarını vurgulamak için nasıl giyindikleri ona anlatılmıştı ama bunun onu bu kadar rahatsız etmesini beklemiyordu.

"Açıkta," dedi açıkça. "Bu kadar çok ten göstererek dışarı çıkmak istediğine emin misin?"

Neh'sa ona bir kaşını kaldırdı.

"Bu son moda ve aslında Yonnie Six için oldukça mütevazı bir moda, özellikle de burada Opulex'te."

Thorn kendini tutamadı. "Ama diğer erkekler seni görürse-"

Neh'sa ona, "Bu gece buradaki diğer erkekler sadece beden köleleri olacak ve seni temin ederim, onların yanında oldukça güvende olacağım," dedi.

Thorn başını salladı. "Bu kıyafeti giyen hiçbir erkeğin yanında güvende olmazsın, beden kölesi ol ya da olma. Çok baştan çıkarıcısın Neh'sa, yani Hanımefendi," diye düzeltti kendini. "Bence azgın bir erkeğin cinsel dürtüsünün gücünü hafife alıyorsun."

Kaşlarını çattı. "Ne diyorsun, Thorn? Birinin bana kendi evimde saldıracağını mi düşünüyorsun?"

"Bilmiyorum, umarım değildir. Ama korunmak için sana daha yakın olsaydım kendimi daha iyi hissederdim. Ne de olsa ben senin beden kölenim. Seni güvende tutacak kadar yakınında olmam gerekmez mi?"

Başını iki yana salladı. "Sana söyledim, eğitimsiz itaatkârların kamu görevlerine çıkmasına izin vermiyorum. Endişen dokunaklı Thorn ama tamamen gereksiz. Lütfen tören boyunca yatak odamda gözlerden uzakta kal."

Thorn bundan hoşlanmamıştı, hem de hiç hoşlanmamıştı. Zihninde, yeni Sahibesine dokunmaya çalışan, kontrolden çıkmış azgın kölelerin her türlü görüntüsü vardı. Bunun düşüncesi bile -başka bir erkeğin ellerinin onun üzerinde olması- içindeki ateşin neredeyse kontrolsüzce yükselmesine neden oluyordu.

Ona karşı neden bu kadar sahiplenici ve korumacı hissettiğine dair hiçbir fikri yoktu - ne de olsa birbirlerini henüz çok az tanıyorlardı. Ama o, vücudunun daha önce hiçbir kadının yapmadığı şekilde tepki vermesini sağlıyordu ve ona dokunduğunda... Tanrım, ona dokunduğunda, tek istediği ona tekrar dokunması ve asla durmamasıydı.

Önemli değil, dedi kendi kendine huzursuzca. *Sadece tüm göreviniz ona bağlı. Eğer ona bir şey olursa, ihtiyacınız olan bilgiyi elde edemezsiniz.*

Kendini bunun doğru olduğuna inandırmaya çalışırken Neh'sa uzun eteklerini arkasında bırakarak odadan çıktı ve onu yatak odasında yalnız bıraktı.

Beşinci Bölüm

Neh'sa yatak odasından çıkarken, yeni Kindred beden kölesi sahiplenici biriymi, bunda hiç şüphe yok, diye düşündü. Ona göz kulak olmalı ve Alfa eğilimlerini kontrol altında tutmaya çalışmalıydı, yoksa başka bir beden kölesi ona saygı göstermeye ya da hürmet etmeye kalkıştığı ilk seferde sorun çıkacaktı. Elbette kendi evinde saldırıya uğrayabileceği düşüncesi saçmaydı ama Thorn'un onu korumak için bu kadar istekli olması, biraz fazla gelişmiş olsalar bile doğru içgüdülere sahip olduğunu gösteriyordu.

Gerçekten de ona vücudunu göstererek onunla alay etmemeliydi. Normalde bunu itaatkârlarına yapmazdı, eğitimlerinin cinsel yönünü ya bir kadın bedeni ikamesi ya da itaatkârın yeni müstakbel Metresinin dahil olduğu bir zamana ertelemeyi tercih ederdi. Leydi Tandy, Lo'im'in eğitiminde çok değerli olmuştu ve eğitiminin alay ve inkâr kısmına başlamadan önce Thorn için iyi bir eş bulana kadar beklemeliydi.

Ama bir şekilde bunu kendisi yapmak istemişti.

Sadece zorlu bir itaatkâr olduğu için, bunu doğru yapacağına güvenebileceğim tek kişi benim, dedi kendi kendine. Neredeyse diğer tüm Sahibeleri, özellikle de Leydi Tandy gibi utangaç bir Sahibeyi ezip geçirdi.

Evinin ortasına geldiğinde büyük Kindred'i aklından çıkarmak için elinden geleni yaptı. Geniş, yuvarlak yaşam alanında şimdiden bir hareketlilik olduğunu görmekten memnundu. Her yerde ev droidleri vardı, bir ileri bir geri gidip geliyor, köpüren pembe zazanberry şarabı ve soluk mavi Varoquein içkilerinden oluşan uzun flütler servis ediyorlardı. Hanımlar etrafta duruyordu

Neh'sa'nın gezegenin öbür ucundan getirttiği pahalı ordövrleri kemiriyor ve uşak-kölesi Maximus herkesin bardağının dolu olduğundan emin olmak için koşuşturuyordu.

Yaşam alanı, binasının tepesindeki tavan penceresinin etrafına yerleştirilmiş odalardan biriydi. Altınla işlenmiş lapis lazuli karolarla dekore edilmişti. Yüksek tavandan sönmekte olan bir yıldız gibi sarkan ısıltılı bir avize her şeyin üzerine ısıltılı bir parlaklık saçıyordu. Çevresinde rahat koltuklar ve sandalyeler vardı ama odanın tam ortasında, her gün taze etle beslenen etobur Banda balıklarıyla dolu derin bir havuz bulunuyordu. İnce gümüş bedenlerinden gökkuşağı ışıkları saçan bu minik balıklar ölümcül oldukları kadar muhteşemdi de.

Havuzun ortasında, üç kişinin sığabileceği büyüklükte, küçük, altın bir ada vardı. Neh'sa, Lo'im ve Leydi Tandy'nin çoktan orada yerlerini almış olduklarını gördü.

Leydi Tandy, göğüslerini ve meme uçlarını açıkça gösterecek kadar şeffaf olan en iyi Xantham ipeğinden yapılmış soluk pembe bir elbise içinde muhteşemdi. Eteği ortadan yırtmaçlıydı ve minik pembe külotu dolgun amını zar zor örtüyordu. Onun karşısında Lo'im itaatkâr bir şekilde diz çökmüştü. Esmer başı eğikti ve üzerinde sadece sıkı poposunu ve kaslı kalçalarını baştan çıkarıcı bir şekilde saran bir çift dar beyaz deri pantolon vardı.

Neh'sa yaşlı itaatkârının güçlü boğazının çıplak olduğunu küçük bir sızı ile gördü. Lo'im onun evine geldiğinden beri neredeyse ilk kez tasmaızdı. Tören sırasında Leydi Tandy ona kendi tasmaını takacaktı. Gerçekten de Neh'sa onun bir elinde küçük, yassı, altın bir kutuyu endişeyle tuttuğunu gördü. Lo'im'e takacağı tasmanın içinde olduğuna hiç şüphe yoktu.

Neh'sa yaptıkları güzel resme bakarken küçük bir iç çekişe izin verdi. Bu ona kendi ilk Bağlılık Töreni'ni hatırlattı, neredeyse on yıl önce

Yıllar önce.

Keşke ilk beden kölesi Heloth şimdi yanında olsaydı - keşke hâlâ hayatta olsaydı - hayatı ne kadar farklı olurdu! Onu yıllar önce kaybetmiş olmasına rağmen, eski acısı hâlâ göğsünde zonkluyordu ve ruhunun huzur içinde yatması için gökyüzüne bir dua gönderdi.

"Ah, leydim geldi," diye haykırdı Maximus onu görünce. "Lütfen hanımlar, bugün Leydi Tandy ve yeni beden kölesi Lo'im'in Adanma Töreni'ni yönetecek olan Leydi Neh'sanna için dikkat kesilelim."

"Teşekkür ederim Maximus." Neh'sa başını zarıfçe eğdi ve küçük altın köprüden geçerek Lo'im ve Leydi Tandy ile birlikte havuzun ortasındaki adada durdu. İkisi de ona endişeyle baktı, Neh'sa ikisinin de gözlerindeki hevesi görebiliyordu. Ama Lo'im'i iyi eğitmişti, yüzüne bakmak yerine bakışlarını itaatkâr bir şekilde yeni Sahibesi'nin küçük pembe ayakkabılarına çevirdi.

Yaşam alanındaki kalabalık sessizleşti ve tüm gözler üçünün durduğu adaya çevrildi. Neh'sa çenesini kaldırdı ve alçak ama net bir sesle, odanın en arkasına kadar ulaşabilecek şekilde konuştu.

"Dostlarım geldiğiniz için teşekkür ederim," dedi. "Bugün burada sevgili Lo'im ve güzel Leydi Tandy arasındaki Bağlılık Töreni için bulunuyoruz." Lo'im'e sevgiyle baktı. "Lo'im'i açık artırmada ilk satın aldığım andan itibaren, onun şimdiye kadar eğittiğim en iyi itaatkârlardan biri olacağını biliyordum. Nazik, kibar, itaatkâr ve yine de yeni Sahibesine karşı son derece korumacı olacağını biliyorum."

Onaylayan mırıltılar duyuldu ve Neh'sa, Lo'im'in yüksek elmacık kemiklerinde mahcup bir hazzın yükseldiğini görebiliyordu. Gerçekten de çok hoş bir erkeklik örneğiydi, esmer yakışıklılığı Leydi Tandy'nin sarışın güzelliğine çok yakışıyordu.

"Leydi Tandy," diye devam etti, "nazik ve sabırlı bir Metres. Daha önce hiç beden kölesi sahibi olmamasına rağmen, onunla görüştüğüm anda Lo'im için doğru kişi olduğunu anladım. Onu asla dövmeyeceğine ya da kötü davranmayacağına ve ikisi de yaşadığı sürece ona asla acı tasmaı ya da başka bir acı verici sinir iletim cihazı kullanmayacağına söz verdi."

Neh'sa başını kaldırıp kalabalığa baktı.

"Bu, tüm perspektif Metreslerimden aldığım bir sözdür, çünkü toplumumuz erkekleri aşağı cinsiyet olarak görse de, bu onların incitilmesi, kötüye kullanılması veya istismar edilmesi gerektiği anlamına gelmez," dedi. "İyi bakılan bir erkek, ona doğru davrandığı sürece hayatı boyunca Sahibesine sadık ve vefalı olacaktır."

Kalabalıktan mırıltılar yükseldi - bazıları onaylıyor, bazıları da karşı çıkıyordu. Neh'sa konuklarının hepsinin beden kölelerine nasıl davranılması gerektiği konusundaki görüşlerine katılmadığını biliyordu ama bu konudaki duygularını açıklamak için hiçbir fırsatı kaçırmıyordu. Yonitli dostlarının kendilerine hizmet eden erkeklerin gerçek değerini görmeyi öğrenmeleri önemliydi ve zalimce ve insanlık dışı olan acı tasmaının kullanımını durdurmak ana hedeflerinden biriydi.

Mırıltılar kesilince Neh'sa bir elini Lo'im'in geniş, çıplak omzuna koydu.

"Lo'im," dedi, "seni bu kadına Hanımın olması için veriyorum. Ona bağlılık yemini edecek misin? Hayatın boyunca onu onurlandıracağına, seveceğine, ondan zevk alacağına ve ona isteyerek hizmet edeceğine söz verir misin?"

"Yapacağım." Lo'im utangaç bir ifadeyle yeni Sahibesine baktı.

"Çok iyi," dedi Neh'sa nazikçe. "O zaman ona gidebilirsin."

"Teşekkür , Hanımefendi." Lo'im başını saygıyla eğerek Neh'sa'nın külotunun ince paneline son kez iffetli bir öpücük kondurdu. Bu eski Sahibesi'ne bir vedaydı ve Leydi Tandy'nin yumuşak, küçük tümseğine çok daha tutkulu bir öpücük kondurmak için öne eğildiğinde bağlılığını göstermiş oldu

yeni hanımına.

Leydi Tandy dudağını ısırды ve kalçalarını oynattı; bu hareket küçük külotunu daha da aşağı çekerek yeni kölesine amının yarığını daha fazla gösterdi. Bu ince bir hareketti ve Neh'sa kalabalıktaki herhangi birinin görebileceğinden şüpheliydi ama Lo'im'e beden kölesinin hevesle tepki verdiği açık bir mesaj gönderdi.

Yeni Sahibesi'nin amı daha fazla görünmeye başladığında, güçlü kollarını onun kalçalarına doladı ve dolgun dış dudaklarına sıcak, açık ağızlı bir öpücük kondurdu. Leydi Tandy umutsuzca bir inilti tutmaya çalışırken, dili kıvrımlarının derinliklerine kaydı, açlıkla onu tattı. Lo'im'in ona verdiği zevkten bacakları titriyordu ve bir an için dengesini korumak için yeni kölesinin geniş omuzlarından birini kavramak zorunda kaldı.

Neh'sa kendi kendine gülümsedi. Ah evet, bu ikisi birbirlerine çok yaklaşıyorlardı. Muhtemelen ilişkilerinin ilk gecesinin tamamını Lo'im'in yeni Sahibesinin kalçalarının arasına gömülmesiyle geçireceklerdi.

Özlemle iç geçirdi ve kendi ilk beden kölesini tekrar hatırladı; o kadar çok geceyi birbirlerinin kollarına sarılmış, birbirlerini severek nasıl geçirdiklerini hatırladı. Keşke Heloth yaşasaydı! Ama o zaman yaşasaydı, farklı bir hayatı olan farklı bir kadın olurdu ve Lo'im ile Leydi Tandy birbirlerini asla bulamazlardı.

Sonunda beden kölesi geri çekildi, dolgun dudakları leydisinin sularıyla parlıyordu. Yavaşça yaladı, sanki onun tadını çıkarıyormuş gibi ve başını kaldırıp Leydi Tandy'nin gözleriyle buluşmaya cesaret etti. Leydi Tandy onun bakışlarını kızarak ve titreyerek karşıladı, sonunda Neh'sa'ya dönüp törene devam etti.

"Siz, Leydi Tandy, yeni vücut kölenize hayatınızın her günü gerçek bir Metres'e yakışır bir nezaket ve şefkatle davranacağınıza söz veriyor musunuz?" diye sordu.

"Yapacağım," diye fısıldadı Leydi Tandy, yanakları pembeleşmişti.

"Mükemmel." Neh'sa başını salladı. "Peki tasma sende mi?" diye sordu.

"Ben... ben biliyorum," diye mırıldandı Leydi Tandy titreyen bir sesle. Elindeki süslü altın kutuyu biraz karıştırdıktan sonra Neh'sa'nın yardımıyla açmayı başardı. İçinde, ortasında kalp şeklinde tek bir yakut kalbin asılı olduğu güzel bir siyah deri tasma vardı. Lo'im'in güçlü boğazının tam çukuruna oturacak ve orada muhteşem görünecekti, Neh'sa emindi.

Leydi Tandy sadece biraz titreyen elleriyle yeni beden kölesinin boğazına bir tasma taktı. İşi bittiğinde, Tandy'nin küçük ellerini kendi büyük ellerinin arasına aldı ve avuç içlerini öptü.

"Leydim," diye mırıldandı boğuk bir sesle. "Hayatımın her günü size memnuniyetle hizmet edeceğim. Ben *sizinim*."

"Ah!" Leydi Tandy'nin yanakları her zamankinden daha fazla pembeleşti ama Neh'sa onun ne kadar memnun olduğunu anlayabiliyordu. İkisinin baş başa kalmak için can attıklarından emindi; tanıştıkları ilk andan beri aralarında kıvılcımlar uçuşuyordu. Umarım parti sonrası çok uzun sürmezdi de köle ve hanım olarak ilk gecelerini mutlu bir mahremiyet içinde geçirebilirlerdi.

Kıvılcımları düşünmek, Thorn'un uyumsuz gözlerinde sık sık dans eden tuhaf ve sevimli altın motifleri hatırlamasına neden oldu. Bakışlarını kaldırdı ama onu göremedi -iyi, demek ki ona söylediği gibi yatak odasında sessizce kalıyordu. Belki de korktuğu kadar itaatsiz değildi.

Leydi Tandy ve Lo'im'in havuzun ortasındaki küçük adadan ayrılışlarını izledi; Banda balıkları ileri geri uçuşuyor, vücutları suda sonsuz gökkuşağı desenleri oluşturuyordu. Onları takip ederken, davet ettiği Hanımlardan birkaçı gelip ona ne kadar güzel bir tören olduğunu söyledi.

"Her birinin bir öncekinden daha güzel olduğunu beyan ederim," dedi yaşlı bir Hanım, *hedradan* yapılmış mavi süet bir mendille gözlerini silerken

saklan. "Umarım zamanı geldiğinde kızım Leda için doğru beden kölesini bulabilirsin."

"Benim için zevktir Leydi Thar'nus." Neh'sa başını nezaketle eğdi.

"Ve Tilda'm," diye haykırdı bir başka Hanım. "Kızımın biraz topraklanmaya ihtiyacı olduğunu ilan ediyorum - iyi, sabırlı, pratik bir beden kölesi tam da kafasını bulutlardan çıkarmak için ihtiyacı olan şey."

"Denerim ama bildiğin gibi her döngüde sadece bir köle eğitim-" Neh'sa sözlerine başlamıştı ki sert, genizden gelen bir ses sözlerini kesti.

"*Hepimizin* ihtiyacı olan şey, acı tasmaları hakkındaki propagandaya biraz ara vermek."

Yonnie Six'in en önde gelen Metreslerinden biri olan Leydi Malisha Wraith'neck, ince dudaklarında huysuz bir gülümsemeyle kasıla kasıla ilerledi. Uzun boylu, ince yapılı ve neredeyse bir erkek kadar iri kemiklere sahip bir kadındı. Doğal boyuna bir de giydiği altı santimlik mor topuklu ayakkabılar eklenince Neh'sa'nın üzerinde kule gibi yükseliyordu. Elbisesi ayakkabılarından birkaç ton daha açık, canlı bir menekşeydi; başının iki yanında sivri, uzun bir yaka vardı. Dikkatli olmazsa birinin gözüne batacakmış gibi görünüyordu ve Leydi Wraith'neck dikkatli olacak biri değildi.

Neh'sa bir iç çekişi bastırdı. Leydi Wraith'neck kölelerine acı çektirmekten zevk alan, sadist olduğu kendinden menkul biriydi. Normalde Neh'sa'nın birlikte olmak isteyeceği biri değildi. Ne yazık ki aynı zamanda Opulex'in en zengin ve nüfuzlu insanlarından biriydi. Neh'sa davetiyeyi gönderdiğinde diğer kadının daveti reddedeceğini ummuş olsa da, onu törene davet *etmeyi* reddetmenin sosyal ve mali açıdan feci sonuçları olabilirdi.

Öyle bir şansları yoktu. Leydi Wraith'neck buradaydı ve Neh'sa ona nazik davranmazsa olay çıkarmaya hazır görünüyordu.

"Merhaba Leydi Wraith'neck," dedi alçak ve eşit bir sesle. "Törene gelmeniz ne kadar hoş."

"Bunu hayatta kaçırmazdım canım!" Leydi Wraith'neck gözleri parlayarak cıvıladı. "Erkeklerin acı tasmaları olmadan ne kadar uysal ve tatlı olduklarını göstermeyi amaçlayan sevimli küçük törenlerinizden biri daha mı? Neden, her biri sezonun olayı!"

"Böyle söylemeniz çok nazıkçe," dedi Neh'sa, diğer kadının iğnelemesini kasten görmezden gelerek.

"Ama *benim* sorum şu," diye devam etti Lady Wraith'neck, "Neden birileri uysal ve uysal bir erkek *ister ki*? Özellikle de büyük ve öfkeli olanlar çok daha *eğlenceliyken*."

Ellerini çırttı ve Neh'sa'nın tören sırasında şekilde gözden kaçırdığı iri bir erkek, odanın ortasına doğru sürünerek geldi.

Toplanan tüm Hanımların solukları kesildi. Yeni erkek tamamen insansı gibi görünmüyordu. Geniş eğimli omuzları ve neredeyse yere kadar sarkan kolları vardı, eklemleri lapis lazuli karoların üzerinde sürükleniyordu. Ayrıca boyu bir metreden uzundu ve her yeri iriydi ki bu da Lady Wraith'neck'un ona giydirdiği kasıksız deri şorttan belliydi. Neh'sa'nın yumruğu kadar büyük, geniş, mor başlı, uzun, kalın bir et sopası olan şaftı, kalın kalçalarının arasından yükseliyor ve onlara doğru sürünürken sallanıyordu.

Kölenin boynunda Neh'sa'nın şimdiye kadar gördüğü en kalın acı tasmaı vardı; en az kendi bileği kadar kalın olan bu tasma, kölenin kordonlu boğazını hem acı verici hem de daraltıcı bir şekilde sarıyordu. Leydi Wraith'in boynunu tanıdığına göre, acı sinir iletimi teknolojisindeki en son tasarımıdı.

Malisha zalimliğin en uç noktasında olmayı severdi.

Neh'sa kölenin devasa vücudunu incelemeyi bitirdiğinde gözleri

yüzüne kadar. Gördüğü şey onu şok etti. Leydi Wraith'neck'un yeni kölesinin alnının tam ortasına yerleştirilmiş tek bir gözü vardı. Çamurlu mor bir renkteydi ve donuk bir kızgınlıkla sahibine bakıyordu.

"Bir Clopsian mı?" diye sordu diğer Metres'e dönerek. "Törenime bir *Clopsian* mı getirdin? Ne kadar *tehlikeli* olduklarını biliyor musun? Bazı erkekler evcilleştirilmek için yaratılmamıştır, Leydi Wraith'neck-Klopsianlar zar zor hissedebilirler. Mantıklı varlıklar olmaktan çok hayvanlara benzerler."

"Lütfen, o hiç de tehlikeli değil! Tehlikeliyse bile yeni aldığım tasma kontrol altında. Bakın, görüyor musunuz? Sadece acı verici elektrik şokları vermekle kalmıyor, aynı zamanda bir ilaç dağıtım sistemi de var," diye övündü Lady Wraith'neck.

Neh'sa kaşlarını çatı. "Bir ne? Ona nasıl ilaç veriyor?"

"Ah, boynunun iç tarafına yerleştirilmiş bir sıra inç uzunluğunda iğneler var," diye açıkladı diğer Metres. "Bir düğmeye basarak onu uyuşturabilirim ya da aynı şekilde onu ateşin doruğuna çıkarabilirim. İzleyin."

Gümüş rengi şık bir uzaktan kumanda çıkardı ve devasa Clopsian'a doğru tutarken üzerindeki küçük kırmızı bir düğmeye bastı. Boynundaki tasma esner gibi oldu ve devasa yaratık bir anda canlandı. Boğazından öfkeli bir hırıltı yükseldi ve kalın etli yumruklarını iki yanında sıktı.

"Ah Leydi Wraith'neck," diye haykırdı diğer Hanımlardan biri endişeyle, "Bunun güvenli olduğundan emin misiniz? O çok *büyük*!"

"Kesinlikle eminim," dedi Leydi Wraith'neck görkemli bir şekilde. Sesini yükselterek yanında getirdiği canavar erkeğe hitap etti. "Şimdi Yandor, buraya gel ve güzel ev sahibemizi selamla." Neh'sa'ya başıyla selam verdi.

Clopsian hareket etmedi. Sahibesine dik dik baktı, çamurlu mor tek gözünü kötü niyetli bir nefret dolduruyordu.

Leydi Wraith'neck kaşlarını çatı ve sesini yükseltti.

"Beni duydu mu Yandor?" diye sordu. "Hemen buraya gel ve Leydi Neh'sanna'yı selamla."

Uzaktan kumandadaki başka bir düğmeye bastı -belli ki ağrı fonksiyonu olan bir düğmeye- çünkü devasa Clopsian başını geriye atıp öfkeyle böğürdü. Kalın parmakları boğazındaki acı tasmaında gezinirken Neh'sa midesinin endişeyle yumruklandığını hissetti.

Clopsianlar, belli belirsiz insansı görünümüne rağmen hayvandan biraz daha fazlasıydı. Ana gezegenlerinde çoğunlukla uysal olsalar da, kışkırtıldıklarında vahşi olabilirlerdi. Ve Leydi Wraith'neck bunu kışkırtmak için elinden gelen her şeyi yapıyordu.

Daha da kötüsü, devin taktığı tasmadaki otomatik şok mekanizması açıkça çalışmıyordu. Çalışıyor olsaydı, çıkarmaya çalıştığında parmak uçlarına büyük elektrik gönderirdi. Ya da belki de çalışıyordu ve o da şokların caydıramayacağı kadar güçlüydü. Nedeni ne olursa olsun Neh'sa, tasmaından kurtulursa kan emindi.

"Uyuşturun onu, sakinleştirin!" diye haykırdı Leydi Wraith'in boynuna. Normalde bir köle üzerinde herhangi bir acı tasmaı kullanılmasını asla savunmasa da, Clopsian tehlikeli bir istisnaydı.

Ama Leydi Wraith'neck'un uzun, kemikli yüzünde alaycı bir ifade vardı.

"Hayır! Ona senin önünde eğilmesini emrettim ve o da Tanrıça'nın lanet olası bunu yapmak için! Yandor!" diye bağırdı ve acı düğmesine tekrar tekrar bastı.

"*Şimdi* buraya gel ve Leydi Neh'sa'nın önünde eğil!"

Neh'sa'ya öfkeyle işaret etti ama bu sadece iri Clopsian'ın dikkatini kendisinden uzaklaştırıp Neh'sa'ya yöneltmesine neden oldu. Öfkeyle ileri atıldı, iki uzun, kıllı kolunu onu yakalamak istercesine uzattı.

Neh'sa nefesini tuttu ve hızlı bir geri adım atarak neredeyse aç Banda balıklarıyla birlikte havuza girecekti. Dikkatle havuzun kenarına yanaştı.

suda kaymamaya çalışıyorlardı. Banda balıkları çok güzeldi ama havuzlarına düşecek kadar şanssız olan herkesi birkaç dakika içinde kemiklerine kadar soyma yeteneğine sahiplerdi.

Elbette bu tehlikeli bir erkekle ilk karşılaşması değildi. Bir Metres olarak, kontrol ya da edilemeyecek olanlarla ilgili deneyimleri vardı. Buna göre, ofisindeki düzenleyici küpün orta çekmecesinde kilitli bir bayıltıcı vardı. Ancak devasa, fkeli Clopsian onunla silahına açılan kapı arasındaydı. Ayrıca, et yiyen balık havuzu da tam arkasındaydı.

İçinde bulunmak için kötü bir durumdu.

"Leydi Wraith'neck," dedi titremesini engellemeye çalıştığı bir sesle. "Klenizi kontrol edin! Onu *hemen uyuşturun!*"

Sonunda Leydi Wraith'neck durumun ciddiyetini anlamış görünüyordu. Yandor gözlerini Neh'sa'ya dikmiş ilerlerken, Hanımefendi hızla yoldan çekildi ve uzaktan kumandasındaki bir düğmeye daha telaşla bastı.

"Leydi Wraith'neck?" Neh'sa, etli bir el elbisesine doğru bir hamle yaptığında soluk soluğa kaldı; elbisenin kırmızı, tüylü tüylerinden bir avuç koparacak kadar yakındı. Uzaklaşmaya alışıyor, yavaşça havuzun kenarından dolaşmaya çalışıyordu çünkü dönüp kaçarsa Clopsian'ı daha da büyük bir öfke ve şiddetle heyecanlandıracağından korkuyordu. Ama eğer Clopsian onu ele geçirirse...

O benim sonum olacak, diye düşündü uyuşuka. Beni ikiye bölecek! Yumruğu kafamın tamamından daha büyük!

Clopsian onu tekrar yakaladı, bu sefer elbisesini ortadan yırtarak göğüslerinin dar kırmızı tüylü kumaştan dışarı taşmasına izin verdi. Kadının meme uçları korkudan hemen gerildi ve Yandor'un gözleri onları görünce büyüdü.

Neh'sa nefesini tuttu ve bir sonraki hamlesinden kaçmaya çalıştı ama bir

Kocaman eli omzuna indi ve kalın parmakları kolunu sardı. Diğer eliyle de kocaman, zonklayan sikini yumrukladı. Tek gözü kızın çıplak göğüslerine yapışmıştı ve kalın dudaklı ağzı bir kelime homurdanırken açık kaldı.

"SIKTIR..."

"Ne? Hayır!" Neh'sa bunca yıllık Metreslik hayatında ilk kez paniğe kapıldığını hissetti. Bu canavarın içine girmesine izin veremezdi! Onu öldürecek ve öldürmese bile, bir erkek tarafından alenen alıkonulmanın utancı... bu onun sonu olacaktı. Yapamazdı-

"Çek ellerini onun üzerinden seni piç kurusu!" diye homurdandı alçak, boğuk bir ses.

Neh'sa kalbinin küt küt attığını hissetti ve tam zamanında başını kaldırıp Thorn'un kalabalığın arasından hızla geçtiğini, şaşkın ve korkmuş parti müdavimlerinin arasından sıyrılıp devasa Clopsian'la yüzleştiğini gördü.

Ne kadar uzun olursa olsun, tek gözlü canavarın yeni kölesinden iki metre ve muhtemelen birkaç yüz kilo daha fazla kası vardı ama Thorn tereddüt etmedi. İleri atıldı ve diğer erkeğin çenesine bir yumruk indirdi.

Clopsian öfkeyle uluyarak kolunu bıraktı ve iki eliyle Thorn'u yakaladı.

"Thorn!" Neh'sa ne yapacağını bilemeden soluk soluğa kaldı.

"Geri çekil," diye bağırdı, Yandor'la birlikte birbirlerinin etrafında dönerken geniş omzunun üzerinden ona bir kez bile bakmadı. "Güvenli bir yere git, ben bu koca piçi hallederim." Gözlerindeki ışıklar o kadar hızlı dönüyordu ki, uyumsuz gözleri neredeyse parlıyor gibiydi ve yüzünde korkudan eser yoktu.

Neh'sa dudağını ısırды ve havuzdan ve öfkeli Clopsian'dan uzaklaşmak için eğilerek yoldan çekildi. Diğer konuklar da geri , kendilerine yer açmışlardı.

Ortada iki erkek var.

Bu hiç iyi değil, diye düşündü Neh'sa çılginca. Thorn cesur ve güçlü olabilir ama Clopsian dev gibi ve Leydi Wraith'in boynu onu o kadar kızdırdı ki öldürmek isteyecek. Bayıltıcıyı almalıyım!

Ofisine doğru koştu ancak toplanan misafirlerden gelen toplu bir soluk sesi, neler olduğunu görmek için dönmesine neden oldu.

Thorn, Kindred'ı kaptığı gibi öfke ve acı içinde uluyan iri, hantal erkek canavara bir dizi darbe indiriyordu.

Neh'sa'nın gözleri büyüdü. Daha önce hiç bu kadar hızlı hareket eden birini görmemişti; Thorn'un elleri yumruk atıp dans ederken bulanıklaşmıştı. *Kırmızı* bir bulanıklık. Kaşlarını çatı, yumrukları gerçekten de *parlıyor* muydu?

Kadın sorusuna cevap alamadan Thorn bir yumruk daha indirdi, bu seferki tam Clopsian'ın tek gözüne gelmişti. Canavar uluyup yüzünü tutarken, Thorn onu omuzlarından yakaladı ve Banda balıklarıyla dolu süs havuzuna bakacak şekilde döndürdü. Güçlü bir hamleyle devi yüzüstü havuza itti.

Böylesine iri bir insanın suya düşmesi büyük bir sıçrama yaratmalıydı ama aslında Clopsian o kadar büyüktü ki kafası altın köprüye çarptı ve ayakları hala havuzun kenarındaki lapis lazuli karoların üzerindeydi. Yani aslında sadece orta kısmı ve açıkta kalan shaftı parlak akuamarin sulara girmiş ve sıvının nispeten az bir kısmının dışarı akmasına neden olmuştu.

Ancak sudaki bu küçük açık deri miktarı yeterliydi. Banda balıkları havuzlarına sıçrayan garip cisimden dolayı dağılmışlardı ama et kokusunu aldıkları anda hepsi, sulu evlerine doğru sarkan uzun, etli bir yılan benzeyen şeye doğru yüzmeye başladılar.

Clopsian havuzdan çıkmak için çırpınırken uludu ve çırpındı. Sudan çıkması bir dakikadan az sürdü ama bu süre keskin dişli balıkların işlerini yapmasına yetecek kadar uzundu.

Dev önce dizlerinin üzerine, sonra da ayaklarının üzerine çöküp hâlâ ulumaya devam ederken Neh'sa dehşetle onun sadece suyla ıslanmadığını gördü. Artık bomboş olan kasıklarını tutarken parmaklarının arasından kan fışkırıyordu ve bir zamanlar gururla taşıdığı aletin kalıntıları hâlâ havuzda yüzüyor, gökkuşağı rengindeki açgözlü balıklar tarafından yutuluyordu.

Belli ki Lady Wraith'neck hasarı Neh'sa ile aynı anda görmüştü çünkü bir çığlık atıp ileri doğru koştu, kumanda hâlâ elinde işe yaramaz bir şekilde sallanıyordu.

"Kölem! Benim Yandor'um! Yandor'uma ne yaptınız!" diye çığlık attı.

"Leydi Wraith'neck, lütfen-" diye başladı Neh'sa, öne doğru bir adım atarak. Diğer Hanım ona doğru döndü.

"Sen!" diye tükürdü Neh'sa'ya. "Bunu sen yaptın! Beni davet ettiğin bir partiye mükemmel, sevimli kölemi getirdim ve sen onu *mahvettin*!"

Kolunu geri çekip Neh'sa'ya olabildiğince sert bir tokat attı, parmaklarındaki ağır halkalar bunu daha çok bir yumruk gibi hissettiriyordu.

Neh'sa sendeleyerek geri çekildi, gözleri irileşmişti. Diğer Sahibeden hiç hoşlanmamıştı ve Leydi Wraith'neck'un da ondan hoşlanmadığını biliyordu ama diğer kadının ona şiddet uygulamasını beklemiyordu.

Tökezleyerek bir adım daha geri gitti, başı zonkluyordu ve yüksek topuğu Banda havuzunun kenarına takıldı. Bir solukla geriye doğru sallanmaya başladı. Tutunacak bir şey bulmak için elini uzattı ve Leydi Wraith'in boynunun da uzandığını gördü.

Ama diğer Hanım onu uçurumun kenarından geri çekmeye çalışmıyordu.

Onun yerine eli Neh'sa'nın orta kısmına değdi ve Neh'sa biraz önce zalimce gülümsedi ve güçlü bir itme hareketi yaptı.

Tanrıça! Neh'sa çılgınca düşündü, geriye doğru devrildi. *Öleceğim ben!*

Kendi evimin ortasında canlı canlı yeneceğim!

"Neh'sa!" Güçlü bir el onu yakaladı ve kabaca kenardan geri çekti.

Thorn kaslı kollarından birini Neh'sa'ya doladı ve onu hem havuzdan hem de Leydi Wraith'neck'in öfkesinden koruyarak kendine çekti. Sonra Neh'sa'yı da yanına alarak ilerledi ve parmağıyla Leydi Wraith'neck'in öfkeli yüzünü işaret etti.

"Dinle hanımefendi, hem de iyi dinle," diye hırladı ona. "Genelde kadınlara vurmam ama Neh'sa'ya bir daha elini sürersen dişlerini yerden toplayacaksın. Anladın mı?"

"Neden... Ben... sen..." Leydi Wraith'neck açıkça onun tehdidine ne diyeceğini bilemiyordu. "Benim kim olduğumu biliyor musun köle?" diye sordu sonunda.

"Bilmiyorum ve umurumda da değil," diye hırladı Thorn. "Neh'sa'dan uzak dur yeter. Hatta bence sen ve yanında getirdiğin koca salağın Yedi Cehennem'i buradan götürme vakti geldi."

"Thorn, hayır!" Neh'sa onun ağır kolunu silkti. Başka bir Hanım'ı evinden atmak -ne tür bir yaramazlığa ya da zarara yol açmış olursa olsun- görmezden gelinemeyecek bir hakaretti. Eğer Leydi Wraith'neck'u kapı dışarı ederse bu, Yonnite sosyetesindeki hem sosyal hem de ticari konumu için ölümcül olabilecek destansı boyutlarda bir kan davası başlatabilirdi. "Leydi Wraith'neck-Malisha-" diye başladı.

Ama Leydi Wraith'neck'un kısık gözleri parlıyordu; daveti geri almak için artık çok geçti.

"Beni durdurmaya çalışmayın, gidiyorum," diye bağırdı yüksek sesle. "Hemen gideceğim. Ama önce beni evinden kovmana izin verdiğin bu *erkeğin* kim olduğunu bilmek istiyorum Neh'sa!" Thorn'a ters ters baktı, o da ona ters ters baktı, düzgün bir kölenin yapacağı gibi saygıyla gözlerini kaçırmak yerine gözleriyle buluştu.

"Bu Thorn," diye cevap verdi Neh'sa, içinden çığlık atmak gelse de elinden geldiğince sakın bir şekilde. "O benim yeni itaatkârım. Henüz eğitime başlamadım," diye ekledi.

Leydi Wraith'neck, "Belli ki *saldırganlık* konusunda eğitime ihtiyacı yok," dedi. "Bir Hanımefendi ile konuşulmadan konuşmaya ve benimle eşitmiş gibi gözlerimin içine bakmaya nasıl cüret eder?"

Thorn alaycı bir şekilde homurdandı.

"Sanki *seninle* eşit sayılmak istermişim gibi. Neh'sa'nın evine tehlikeli, yarı vahşi bir erkek getirdin ve onun vahşileşmesine ve neredeyse onu öldürmesine izin verdin. Bunu ancak bir aptal yapar." Soluk soluğa Neh'sa'ya bakan Leydi Wraith'neck'a ters ters baktı.

"Buna alındım!" diye bağırdı. "Avukatımdan duyacaksınız! Ve sana bir şey daha söyleyeyim Neh'sa, bu erkeği eğittiğine hiç inanmıyorum. Onun senin yeni beden kölen olduğunu sanmıyorum, bence o senin yeni *sevgilin*."

Toplanan kalabalıktan sessiz bir soluk yükseldi. Yandor'un tek gözü hariç tüm gözler iki Hanımefendiye sabitlenmişti. Devasa Clopsian havuzun bir kenarına yığılmıştı ve ev droidleri bir zamanlar gururlu erkekliğinin kütüğünü sarmak için çalışıyorlardı.

Neh'sa bir nefes aldı; affedebileceği çok şey vardı.

Ancak diğer Sahibe ile bir kan davasından kaçınmak için bu kadar ileri gitmeye

hazırdı. "Bana tam olarak ne diyorsun?" diye sordu alçak ve eşit bir sesle.

"Ben diyerek ne herkes Burada o düşünmek,"

Hanımefendi Wraith'neck

ilan etti. "Bu erkeğin sana girmesine izin vermeni söylüyorum. Seni *becermek* için o vahşi canavar!"

Bir nefes daha alındı ve bazı sesler protesto için yükseldi ama Neh'sa tek kelime etmedi.

"Nasıl bir iş yürüttüğünüzü hepimiz biliyoruz," diye devam etti Lady Wraith'neck, konusuna ısınarak. "Bu küçük 'Adanmışlık törenlerinin' gerçekte neyle ilgili olduğunu biliyoruz! Sapkınlığınızı toplumumuza yayıyorsunuz! Sen-"

"Bu kadarı yeter." Neh'sa'nın sesi yumuşak ama güçlüydü ve yaşam alanının en ücra köşelerine ulaşıyordu. "Burada durup kendi evimde daha fazla hakarete uğramayacağım," diye devam etti soğukkanlılıkla. "Leydi Wraith'neck, sizi resmen evime davet etmiyorum. Lütfen kölenizi alın ve gidin."

Sonra topuklarının üzerinde döndü ve Leydi Wraith'neck'u arkasında soluk soluğa bırakarak uzaklaştı.

Altıncı Bölüm

Thorn, Neh'sa'nın yaşam alanından çıkışını izlerken, içinde bulunduğu koşullar düşünüldüğünde soğukkanlılığını takdire şayan bir şekilde koruduğunu düşündü. Elbisesinin yırtık olmasına, göğüslerinin açıkta kalmasına ve diğer Hanım'ın ona Yonnit toplumunda yapılabilecek en kötü hakareti rağmen Neh'sa başını dik tutmuş, omuzları dik bir şekilde odadan çıkmıştı.

Parti dağılıyordu, Metresler yanlarında beden köleleriyle gergin bir şekilde etrafta dolaşıyorlardı. Pek çok yüzde şok olmuş bakışlar vardı ve Thorn duyduğu fısıltılı sözlerden olan bitenin bir ağız dalaşından daha fazlası olduğu fikrini edinmeye başlamıştı.

Neh'sa'nın uğraşması gereken yasal sonuçlar olacak mıydı? Müdahalesiyle durumu daha da kötüleştirmiş miydi?

Ama başka ne yapabilirdim ki? diye sordu kendi kendine. O kaltak, Leydi Wraith'neck, kocaman Clopsian'ını kudurmuş gibi göndermişti; Neh'sa'ya tecavüz etmek ya da onu öldürmek üzereydi. Ondan sonra da Wraith'neck Neh'sa'yı tokatlamış, et yiyen balıkların havuzuna itmeye çalışmıştı.

Neh'sa'yı iterken zalim Sahibe'nin kısık gözlerindeki kötü niyeti gördüğünde Thorn'un içindeki ateş o kadar hızlı ve sert yükselmişti ki neredeyse alev alacaktı; neredeyse yirmi devirdir yaşamadığı kadar aşırı bir kontrol kaybıydı bu. Clopsian'ı yumruklarken kendini biraz kaybetmişti ama yumrukları ısınmış olsa da ateş gerçekten kaçmamıştı, gerçi çok yaklaşmıştı.

Kendimi kontrol altına almalıyım! dedi kendi kendine acımasızca, parti misafirlerinin sadece Metres ve törene katılan beden kölesi kalana kadar gruplar halinde ayrılmasını izlerken.

Şey, onlar ve dev Clopsian. Ev droidleri kanamasını durdurmayı başarmış ve gövdesinden geriye kalan kısmın üzerine sıkı basınçlı bandajlar yapıştırmışlardı ama Neh'sa'ya uşak olarak hizmet eden yaşlı adam ne kadar sık yanaklarını okşayıp kalkması için yalvarırsa yalvarsın, havuzun kenarında sersemlemiş bir halde yığılıp kalmıştı ve bir türlü canlanamıyordu.

En azından büyük bedene bulaşan kan, Thorn'un yumruklarının düştüğü yerdeki yanık izlerinin çoğunu gizliyordu. Erkeğin çabuk iyileşmesini ya da izlerin gerçek derin yanıklar yerine sadece yanıklar olmasını umuyordu. Bunu söylemek zordu; Clopsian'la dövüşürken içindeki ateş yüzeye çok yaklaşmıştı.

Neh'sa ona dokunduğu anda kaybettiği kontrolün bir kısmını geri kazanması gerektiğini kendine bir kez daha hatırlattı ama nasıl?

* * * * *

Neh'sa bir şekilde yatak odasına varmayı başarmıştı ki, dış görünüşündeki sakin tavrını kaybedip titremeye ve ağlamaya başladı.

Sakin ol, diye kendine telkinde bulunmaya çalıştı ama elinde değildi, gözyaşları kurşun gibi sert ve hızlı bir şekilde dökülüyordu ve onları durduramıyordu, sadece gelmelerine izin veriyordu.

Tanrıça, neredeyse *ölüyordu*. Eğer Thorn ona itaat etmeyip koşarak onu kurtarmaya gelmeseydi ölecekti. Bu onun ilk sevgili beden kölesi Heloth'un yapacağı bir şeydi ve Neh'sa bir an için eski sevgilisini o kadar çok özledi ki ikiye bölünüyormuş gibi hissetti.

Keşke şimdi burada olsaydı - keşke yapayalnız olmasaydı. Onun ölümünden beri kendini o kadar soyutlamıştı ki, sadece diğer Metresler için beden köleleri yetiştiriyor ve asla kendisi için bir köle almıyordu. Yalnız yaşamayı öğrenmişti,

Sevgisiz bir varoluş çünkü o acıya bir daha katlanamadı, kaybetmenin, aşkın sonsuza dek gitmesinin acısına.

Kollarını kendine sararak, her gece yalnız uyuduğu geniş, boş yatağa oturdu ve gözyaşlarının akmasına izin verdi. Geçmiş ve gelecek için ağladı - önünde uzandığını gördüğü uçsuz bucaksız, yalnız gelecek için. Otuz üç yaşındaydı ama bunu bilmeden önce kırk üç, sonra elli üç, sonra yüz üç olacaktı ve hala geceleri onu tutacak, onu sevecek kimse olmadan yapayalnızdı...

Kes şunu! Kendine sertçe söyledi. *Bu hüzünlü gösteriyi bırak, sen bir Metres'sin - mutlu olmak ve tatmin olmak için kendinden başka kimseye ihtiyaç duymayan baskın bir kadın.*

Normalde bu doğrudu-Neh'sa aslında kendisi için kurduğu hayattan oldukça memnundu. Ama bazen -bunun gibi korkunç bir şey olduğu zamanlarda- sadece birinin ona sarılmasını istiyordu. Bu onu zayıf ya da kendini daha az kontrol eden biri mi yapıyordu?

Neh'sa öyle düşünmüyordu.

"Bu beni yalnızlaştırıyor... çok yalnız," diye fısıldadı kırık bir sesle. "Tanrıça, keşke..." Ama düşüncesini tamamlayamadı bile. Acı gerçek şuydu ki, yalnızlığa alışsa iyi olacaktı - bu hayatının bir parçasıydı ve hiçbir şey bunu değiştiremeyecekti.

İç çekerek, yıkık elbisesinin koluyla akan gözlerini sildi. Kendine gelme zamanı gelmişti. Kısa ve ferahlatıcı bir duş alacak, kıyafetlerini değiştirecek ve yaşam alanına geri dönecekti. Konukların çoğunun gittiğinden emindi -en azından öyle umuyordu- ama Leydi Tandy ile Lo'im hâlâ orada olacaktı. Neh'sa bundan emindi çünkü Leydi Tandy ondan çok gizli bir şey istemişti, sadece Neh'sa'nın verebileceği bir şey.

Neh'sa tekrar iç geçirerek uçsuz bucaksız yataktan indi ve şelaleye gitti

özel banyo odasında duş alıyordu. Yalnız olabilirdi ama güçlüydü. Bunu atlatacak ve daha önce hep yaptığı gibi sebat edecekti.

Yapmak zorundaydı, başka seçeneği yoktu.

* * * * *

Sonunda, kahya ve birkaç droidin dev Clopsian'ı ayağa kaldırmak için on dakika boyunca boşuna uğraşmalarını izledikten sonra, Thorn yardıma gitti. Bayan Wraith'neck yıllar önce acı tasmaşının kumandasını da yanına alarak hışımla oradan ayrılmıştı. Tekrar tehlikeli olabilecek devasa bir erkeğin evin etrafında dolaşmasına izin veremezlerdi.

"Teşekkür ederim, şey..." Kâhya-köle ona kararsızca baktı. "Thorn," diye cevap Thorn. "Yeni beden kölesi." Komik hissettirdi

Buna alışması gerektiğini düşünmesine rağmen kendini bu şekilde tanıttı.

"Ah, elbette. Ben Maximus, Leydi Neh'sanna'nın yıllık uşağı-kölesiyim. Onu bu canavardan ve Banda havuzuna itilmekten kurtardığın için sana minnettarım," dedi diğer erkek.

"Başka ne yapabilirdim ki?" Thorn hafifçe söyledi. "Yeni Sahibemin öldürülmesine izin veremezdim - bu benim için müzayede evine geri dönmek olurdu, değil mi?"

"Sanırım..." Maximus ona şüpheyle baktı ve kırılaşmış başını salladı. "Ama her ne sebeple hareket edersen et, yaptıkların çok cesurcaydı. Hanımefendimizi kurtardın ve bunun için sana sonsuza dek minnettar kalacağım."

Thorn kendini rahatsız hissederek, "Teşekkürler," diye mırıldandı. "Onu ayağa kaldırdığımızda ne yapacağız?" Clopsian'a başıyla işaret etti.

"Onu Sahibesine geri için bir araç çağıracağım," diye söz verdi uşak ve koşar adım uzaklaşarak Thorn'u devasa erkeği kaldırma göreviyle baş bıraktı.

İri Clopsian'ı bir kolunun altına alıp ayağa kaldırmaya başladığında -Tanrıça ama erkek küçük bir araç ağırlığındaydı- yeni Metresi nihayet yatak odasından çıktı.

"Neh-sa? Yani, Hanımefendi?" diye sordu, kendisine doğru gelen kadını inceleyerek. Üzerinde, tenini yumuşak ve kremi gösteren koyu yeşil ipek bir sabahlık vardı. İri, koyu renk gözleri kırmızı çerçeveliydi ve Thorn ağlayıp ağlamadığını merak etti. Bu düşünceyle kalbi göğsüne çarptı ama yüzündeki sakin ifadeden ağlayıp ağlamadığını anlayamadı. Bir yanağında Leydi Wraith'neck'in tokadının düştüğü yerde donuk kırmızı bir iz vardı ama Neh'sa hâlâ başını dik tutuyordu.

"Thorn," dedi o alçak, kadınsı sesiyle, kadifenin altında bir parça çelik taşıyor gibiydi. "Ne yapıyorsun?"

"Bu koca piçi evinizden çıkarmaya çalışıyorum." Thorn onu bıraktığı anda ağır bir şekilde yere yığılan Clopsian'ı işaret etti. "Gerçi o ölü bir ağırlık. Uyuşturulmuş mu yoksa kan kaybından mı kendinden geçmiş anlayamıyorum."

"Muhtemelen ikisi de." Kadın içini çekti ve Thorn'u şaşırtarak öne doğru bir adım attı ve bir elini Clopsian'ın geniş alnına koydu. Bir an için avucunun altından gelen yumuşak pembemsi bir parıltı gördüğünü sandı. Sonra devin tek gözü açıldı ve zayıf bir homurtu çıkardı.

Neh'sa geri çekilip başını salladı.

"Yaşayacak," dedi. "Ve haklısın, onu Leydi Wraith'in boynuna geri götürmeliyiz yoksa beni suçlayacak daha çok şeyi olacak."

"Seni suçlamak mı?" Thorn talep etti. "Seni nasıl suçlayabilir? Evinize vahşi bir canavar getirip onu serbest bırakan o! Seni ve buradaki herkesi öldürebilirdi!"

Sadece bunu düşünmek bile -ölmeye ne kadar yaklaştığını- onu zorlukla bastırdığı koruyucu bir öfkeyle doldurdu.

Neh'sa içini çekti. "Korkarım Yonnite toplumu bu tür konularda biraz karışık. Teknik olarak kölesi benim evimde yaralandığı için beni suçlayabilir ve muhtemelen bana karşı başka şikâyetlerde de bulunabilir." Başını iki yana salladı. "Avukatıyla birlikte ne hazırladığını daha sonra öğreneceğim, şüphesiz. Ama şimdilik lütfen onu buradan çıkarabilir misiniz?"

"Plan bu," diye hırladı Thorn. "Kâhyan bir nakil aracı çağırmaya gitti." Diğer Hanım'ın Neh'sa'ya karşı yasal suçlamalarda bulunacağı fikri onu hâlâ kızdırıyor ve sinirlendiriyordu ama Neh'sa'yı korumak istese de bu konuda yapabileceği bir şey yoktu.

"Teşekkür ederim Thorn," dedi Neh'sa ciddiyetle. Ayağa kalktı ve onun yanağına nazik bir el koymadan önce bir an tereddüt etti. "Beni kurtardığın için de teşekkür ederim. Bu beni kurtarmaya geldiğin ikinci gün ve ben daha sana tam bir güneş günü bile sahip olmadım."

Her zamanki gibi, onun dokunuşu adamın şaftının kalkmasına ve sertleşmesine neden oldu. Tanrım, çok güzeldi!

"Benim için zevkti, Hanımefendi," dedi huysuzca. Uzanarak onun yanağını da -yaralı olanı- şefkatle avucunun içine aldı. "Sana çok sert vurmuş, iyi misin?"

"Hayır, Thorn..." Nazikçe ama sertçe elini yüzünden çekti ve tekrar yanına getirdi. "Öğrenmen gereken ilk kural, bir beden kölesinin Metresi istemedikçe ona dokunmasına asla izin verilmeyeceğidir."

Thorn kaşlarını çattı. "Oh, ama *bana* istediğin zaman dokunabilirsin?"

"Evet," dedi basitçe ve o çıldırtıcı gülümsemesiyle ona baktı. "Merak , herkes gittikten ve daha kapsamlı bir inceleme yapacak vaktim olduktan sonra kuralların üzerinden geçeriz. Şimdilik Leydi Tandy ve Lo'im ile konuşmam gerekiyor."

Kadın süzülerek uzaklaştı ve adam bir dakika boyunca onu izledi, şaftı zonkluyordu,

Ağır Clopsian'ı ayağa kaldırıp evden çıkarma işine geri dönmeden önce.

Sonunda uşanın ve tüm ev droidlerinin yardımıyla iş tamamlandı. Devasa canavar bir nakliye aracına konularak Leydi Wraith'neck'un evine geri götürüldü ve Neh'sa'nın evi yeniden güvendeydi.

Thorn rahat bir nefes alarak yeni Sahibesini bulmaya gitti. Ona "teftiş" derken tam olarak neyi kastettiğini ve kimin kime dokunabileceğine dair kuralların neler olduğunu sormak istiyordu. Ama sonunda onu ofisinde bulduğunda, Leydi Tandy'yle tek başına sessizce ve yoğun bir şekilde konuşuyordu.

Thorn kapının dışında durmuş, aralıktan iki kadını izliyor, kulak misafiri olmaması gerektiğini düşünüyordu; yatak odasına dönüp onu orada beklemeliydi. Lo'im ortalıkta yoktu, sadece Neh'sa ve Leydi Tandy ofisteydi, yani belli ki özel bir konuşma yapıyorlardı. Ama sonra öyle bir şey duydu ki durdu, izledi ve dinledi.

"İşte," dedi Neh'sa, genç Hanım'ın eline bir şey sıkıştırarak. "Lo'im'in içinizde bitmesini istiyorsanız, önce bunları almasını sağlamalısınız. Bunlar onun tohumunu değiştirecek, böylece sadece kız çocukları olacak, eğer..."

"Ya hamile kalırsam?" Leydi Tandy'nin mavi gözleri büyüdü ve sesi fısıltıya dönüştü. "Leydi Neh'sa, bunu istemenin... doğru olduğundan emin misiniz? Beden kölemin içime girmesine izin vermenin?"

"Bir erkekle bir kadın arasındaki aşk onların kendi bileceğı iştir," dedi Neh'sa ona kararlılıkla. "Bir Metres olarak, senin için doğru olduğunu düşündüğün şeyi yapmalısın. Sana herhangi bir tavsiyede bulunmuyorum, sadece cezalandırılma korkusu olmadan istediğın şeye sahip olman için sana imkân veriyorum. Eğer Lo'im ile korunmadan sevişirseniz ve bir erkek çocuğa gebe kalırsanız, herkes gebe kalma merkezine suni dölleme için gitmediğınızı bilecek."

Leydi Tady alt dudağını ısırđı.

"İçime girmesine izin vermek istiyorum," diye itiraf etti usulca. "Ben... Ben bunu ilk andan beri istiyorum. *Neden* böyle sapkın arzularım olduğunu bilmiyorum."

"Rızayla yapılan hiçbir şey sapkınlık değildir," dedi Neh'sa çenesini kaldırarak. "Ve sen de onun içine girmeyi planlıyorsun, bunun farkı ne?"

"Bilmiyorum..." Leydi Tandy Neh'sa'nın ona verdiği küçük hap paketine baktı ve sonra tekrar başını kaldırdı. "Teşekkür ederim... beni anladığınız ve yargılamadığınız için. Opulex'te sırrımı söyleyebileceğim tek kişi sizsiniz."

"Sana yardım etmekten mutluluk duyarım, canım." Neh'sa onun elini nazikçe sıktı. "Adanmışlık Törenin itiş kakış yüzünden mahvolduğu için üzgünüm sadece."

Leydi Tandy ona ciddiyetle, "Mahvolmadı, gerçekten mahvolmadı," dedi. "Törenin kendisi çok güzeldi. Ve sonrasında olanlar, şey..." Küçük bir kahkaha attı. "Bunun Lo'im ve benim asla unutamayacağımız bir anı olduğunu söyleyelim." İç çekti. "Umarım Leydi Wraith'neck şimdi işleri senin için çok zorlaştırmaz."

"Beni merak etme, sen ve Lo'im gidin, keyfinize bakın ve birlikte güzel bir hayat yaşayın." Neh'sa ona gülümsedi ve kalkmaya başladı.

Sessizce onu izleyen, yasak konuşmanın büyüüne kapılmış olan Thorn aceleyle yoldan çekildi. Neh'sa'nın ona seslendiğini duyana kadar geniş oturma alanından yatak odasının kapısına ancak gelebilmişti.

Dönerek, onun konuşmasına kulak misafiri olmamış gibi davranmaya çalıştı. Zihni dönüp durmasına rağmen yüzünü boş tuttu.

Neh'sa *ona*, gemisindeki penetrasyon, özellikle de Neh'sa'nın Neh'sa'nın içine girmesi hakkında konuşurlarken, "*Yonnie Six'te bunu yapmadığımızı biliyorsun,*" demişti. Görünüşe göre Yonnie Six'te bunu yapıyorlardı -bazıları

Hanımların her neyse. Neh'sa'nın da onlara yardım ettiği çok açıktı.

Leydi Wraithin boynunun öfkeli suçlamaları aklına geldi.

"Burada ne tür bir iş yürüttüğünüzü hepimiz biliyoruz!"

Bahsettiği şey bu muydu? Ama Neh'sa neden sadece alışılmadık değil, büyük olasılıkla yasadışı bir şey yapmak için toplumunun inançlarına karşı çıksındı ki? Ve kendi içine girilmesi konusunda ne hissediyordu?

Birden aklına bir görüntü geldi - uzun siyah saçları yastığın üzerine yayılmış ve kalçaları onun için ardına kadar açılmış minyon, kıvrımlı Sahibesini. Neredeyse onu çağırdığını, yumuşak kıvrımlarının balıyla parladığını görebiliyordu - sıcak, ıslak ve mükemmel. Onun küçük bedenini kendi daha büyük, daha sert bedeniyle kaplayacak ve aletini köküne kadar onun dar, davetkâr amına sokacaktı...

"Beni duydun mu Thorn?" Neh'sa'nın sesi onu yasadışı fantezisinden çekip çıkardı.

"Hmm?" Gözlerini kırıştırdı ve onun kaşlarını çatıldığını görmek için başını kaldırdı.

"Daha dikkatli olmalısın, iyi bir beden kölesi her zaman Sahibesinin sözlerine kulak verir," diye yumuşak bir şekilde nasihat etti. "Banyo ve muayene zamanının geldiğini söyledim."

Yedinci Bölüm

Banyo odası paranın satın alabileceği en iyi odaydı, Neh'sa buna dikkat etmişti. Uzun uzun yıkanmaktan daha çok sevdiği neredeyse hiçbir şey yoktu, bu yüzden küvetin neredeyse içinde yüzülebilecek kadar büyük olduğundan emin olmuştu. Thorn çok iri ve kaslı olduğu için büyük olması işe yaramıştı.

Neh'sa buharlı bir banyo hazırladı ve ona yırtık pırtık deri pantolonunu çıkarttırdı. Bunu yaparken Neh'sa onun jilet yaralarının neredeyse tamamen iyileşmiş olduğunu gördü. Onun iyileştirici dokunuşuyla bile bu şaşırtıcıydı. Ona Kindred'lerin hızlı iyileştiğini söylemişti ama bu gerçekten inanılmazdı. Yine de memnundu - her ne kadar onu rahatsız etmediğine yemin etse de, artık fiziksel acı çekmediği için memnundu.

İlk başta onu satın alma konusunda emin değildi ama büyük Kindred beden kölesi değerini gerçekten kanıtlamıştı, kabul etmek zorundaydı. Eğer onu hem Clopsian'dan hem de ölümcül Banta balığından kurtarmasaydı ölmüş olacaktı. Ama onu kurtarmak için saldırmış olsa da, üstünlüğü ele geçirmesine izin veremezdi. Bir Alfa beden kölesi nadir bulunan bir şeydi ve çok faydalı olabilirdi -Söz konusu Metres onu kontrol altında tutacak kadar güçlü olduğu sürece.

Onu şimdi kontrol altına almalıyım, diye düşündü, adamın uzun, kaslı vücudunu havuz küvetine indirişini izlerken. *Tamamen kontrolden çıkmadan önce onu hizaya getirmeliyim.*

Thorn kendini suya bırakarak, "Tanrım, bu iyi hissettiriyor," diye mırıldandı. Gözleri kapandı ve memnuniyetle iç çekti.

Neh'sa onun bir erkeğe göre olağanüstü uzun kirpikleri olduğunu fark etmekten kendini alamadı. Sert yüz hatlarını bir şekilde savunmasız gösteriyordu.

rahatlamışlardı, şimdi olduğu gibi.

"Saç temizleyiciniz var mı?" diye gürledi. "Sanırım o koca piçin kanından biraz saçıma bulaşmış olabilir. Yıkamam lazım."

"Bu gece seni yıkayacağım, Thorn," dedi Neh'sa kararlılıkla. "Saçlarını ve bütün vücudunu. Hiçbir şey yapmayacaksın."

"Ha?" Uyumsuz gözleri açıldı ve kaşlarını çatı. "Çok nazıksınız Hanımefendi ama gerçekten ihtiyacım yok-"

"Senin neye ihtiyacın olduğu ya da ne istediğin bu işin içine girmiyor," dedi Neh'sa ona, gözlerini kendi gözleriyle birleştirerek. "Artık senin sahibin benim Thorn ve seninle ilgileneceğim. Daha sonra yıkanmana izin verebilirim ama bu gece seni iyice muayene etmek istiyorum."

Gözleri sertleşti. "Yeni mülkünüzü kataloglamak ister misiniz, Hanımefendi? Bu doğru mu?"

"Kendi bedenimi tanıdığım gibi senin bedenini de tanımak istiyorum," diye düzeltti Neh'sa onu, bir biyo-sentetik süngeri suya daldırıp ılık, taze kokulu köpükler çıkana kadar sıktı. "Ağrıyan ya da sızlayan yerlerini, özel ilgi göstermem gereken yerlerini, sorunlu bölgelerini bilmek istiyorum. Bunların hepsi iyi bir Metres olmanın bir parçası."

"Bunu söyleyip duruyorsun," diye mırıldandı, kadının kaslı göğsünün düz düzlemlerini ve meme uçlarının yuvarlak bakır disklerini sabunlamaya başlamasını izlerken. "İyi bir Metres olmak hakkında. Yonnie Six'te böyle bir şey olduğunu sanmıyordum."

"Hepimizin Leydi Wraith'neck gibi olduğumuzu sanıyordun, değil mi?" Neh'sa ona gülümsedi ve geniş omuzlarını okşadı.

"Sanırım öyle." Adam, kadının adamın ellerinden birini tutup omzunu ve kalın pazusunu sabunlamasını, ardından ön kolunu ve avuç içini okşamasını belirgin bir şaşkınlıkla izledi. Adam parmaklarını hafifçe büktü ve kadın

Elinin onunkinden ne kadar büyük olduğunu fark etmeden edemedi. Fiziksel olarak onunla boy ölçüşemezdi, hem de hiç. Ona başka şekillerde hükmetmesi gerekecekti. Otoritesini kurduktan sonra bu sorun olmayacaktı.

"Madem tüm Yonnite Metreslerinin zalim olduğunu düşünüyordun, neden seni satın almam için bana yalvardın?" diye sordu, diğer kolunu bitirip karnından başlayarak.

Bir an için adamın yüzünde bir ifade gördüğünü sandı; suçluluk duygusu muydu? Bir an için acıdan başka duyguları da hissedebilmeyi diledi ama empati yeteneği sınırlıydı. Sonra yarı açık yeşil ve mavi gözlerinden ona yoğun bir bakış attı.

"Beni neden satın almanı istediğimi söyledim sana," diye hırladı usulca. "Çünkü tepki vermemi sağlıyorsun." Başıyla kalçalarının arasını işaret etti; burada şaftı, uzun ve sert bir şekilde, gergin karın kaslarının üzerinde durmak üzere yükselmişti. "Daha önce hiçbir dişi bana bunu yapmamıştı - isteğim dışında tepki vermemi sağlamıştı."

Onun sözleri Neh'sa'yı gülümsetti. Çok endişeli görüldüğü kontrol kaybı, aynı zamanda onun kendisini beden kölesi olarak almasını istemesinin de sebebiydi. Belki de eğitimi korktuğu kadar karmaşık olmayacaktı. İçten içe, büyük Kindred'in kontrolünü kaybetmeye ihtiyacı olduğundan emindi - muhtemelen daha önce hiç olmadığı bir şekilde kendini açmasına izin vermeliydi.

"Bu iyi," diye mırıldandı, süngerini sıkarak ılık bir köpük akışının adamın geniş göğsüne yağmasını sağladı. "Tepki vermeni sağlamaktan bahsetmişken, benim için kalçalarını açmanı ve seni yıkamama izin vermeni istiyorum."

"Sahibemin istediği gibi," diye gürlledi, gözlerindeki kıvılcımlar daha hızlı dans ederken gözleri ağırlaştı ve ısındı.

"Çok iyi." Neh'sa ona gülümsedi ve ona ulaşmak için küvetin üzerine eğildi. Kasıtlı olarak dolgun göğüslerinin banyo suyuna dalmasına izin verdi, bu da Neh'sa'nın uzun aletini nazıkçe ovarken göğüs uçlarının iki noktasını ıslattı.

Sabunlu süngerle. Thorn'un kendisini izlediğini gördü, gözleri yeşil bornozunun açıklığını, göğüslerini ve artık damlayan meme uçlarını görüyordu ve kendini örtmek için herhangi bir harekette bulunmadı.

Bunu neden yapıyorum? Neden bir beden ikamesi getirmeden önce onun eğitimini cinsel hale getiriyorum? Bilmiyordu, sadece doğru hissettirdiğini biliyordu.

"Siktir, Sahibe," diye inledi Thorn usulca, açıkta duran meme uçlarına bakarak. "Çok güzelsin, bunu biliyor musun?"

"Teşekkür ederim Thorn," diye mırıldandı. Alay etmek ve inkâr etmek eğitim programının önemli bir parçasıydı. Gerçi buna başlamak için genellikle kadın bedeninin yerine geçmesini bekliyordu ama bu iyi bir başlangıçtı.

Aslında elini onun üzerinde kullanmadı - henüz değil - bu daha sonra gelecekti. Ama bacaklarının arasına uzanmadan önce süngerle adamın şaftının ve taşaklarının etrafını iyice temizledi.

Thorn sertleşti ve kalçalarını birbirine doğru çekmeye başladı ama Ne'sah başını salladı. "Hayır, seni *her yerinde* yıkamalıyım," dedi büyük Kindred'a kararlılıkla.

"Ama ben sevmiyorum-"

"Neyi sevdiğini *bilmiyorsun*," diye düzeltti Neh'sa onu nazikçe. "Ama ben sana öğreteceğim. Birlikte öğreneceğiz. Şimdi bacaklarını açık tut ve seni yıkamama izin ver, Thorn."

Rahatsız bir şekilde kıvrandı ama söyleneni yaptı, o bölgeyi bitirip bacaklarını ve ayaklarını yıkamaya geçtiğinde gözle görülür bir şekilde rahatladı. Neh'sa onu oturtup geniş sırtını fırçaladığında biraz daha rahatlamıştı. Neh'sa saçlarını yıkadığında ise ellerinin altında neredeyse uyuyakalmıştı.

Güzel, onun dokunuşundan hem acı hem de zevk almayı öğrenmesi gerekiyordu, özellikle de onu bir kadın yapmak için bazı sınırlarını zorlayacaklarsa

iyi bir vücut kölesi.

Neh'sa onu çıkardı ve büyük, kabarık, kırmızı bir havluyla kuruladıktan sonra cırılçıplak soyunma odasına götürdü. Yuvarlak bir alandı burası, her duvarda izleyiciler ve sıra sıra çekmeceler vardı. Çekmecelerden birini açtığında, üzerinde birkaç farklı deri tasma bulunan kadife kaplı bir minder ortaya çıktı.

Thorn onlara kuşkuyla baktı.

"Bunlardan biri benim için mi? Tasmamı çoktan kazandım mı?"

"Beni kurtararak mı demek istiyorsun? Hayır." Neh'sa başını salladı. "Tasmanı itaat ederek kazanıyorsun."

." Başını salladı. "O zaman neden buradayız?"

"Bunlar için." Neh'sa başka bir çekmeceyi açarak istediği şeyi çıkardı.

-Donuk bakır metalden yapılmış iki kalın bilezik. Kadın bileklerini bağlarken Thorn kaşlarını çatarak ona baktı.

"Bunlar bir tür acı kelepçesi mi?" Neh'sa

başını salladı. "Bir bakıma öyle."

"Ne? Ama I düşündüm sen yapmadı inanmak içinde kullanarak ACI Sinir iletimi," diye itiraz etti.

"Bunlar ancak kendine dokunmaya çalışırsan seni şok eder." Neh'sa başıyla hâlâ dik olan aletini işaret etti. "Haydi, dene bakalım."

Kaşlarını çatarak şaftına uzandı, ancak parmak uçları temas ettiğinde bir acı tıslaması verdi ve elini geri çekti.

"Tanrım! Bu acıtıyor!"

Neh'sa gülme isteğine direndi. "Acıyı önemsemediğini söylediğini biliyorum ama sanırım o bölgeden şoklanmak istemeyecek kadar önemsiyorsun."

"Tabii ki orada şok olmak istemiyorum." Ona ters ters baktı. "Bu şeylerin amacı ne ki zaten?"

"Kendini okşayıp boşalmanı engellemek için elbette," diye mırıldandı Neh'sa.

"Orgazmların da bedenini gibi artık bana Thorn. Ben söyleyene kadar boşalmana izin verilmeyecek boyun eğmeyi öğrenip terbiyeni takınana kadar orgazmların çok az ve seyrek olacak." "Bu hiç adil değil," diye homurdandı. "Özellikle de bildiğin halde

beni çıldırtıyorsunuz, *Hanımefendi*."

"Öyle mi?" Gülümseyerek, önu hâlâ ıslak olan koyu yeşil bornozdan sıyrıldı ve başka bir çekmeceyi açarak bu kez kırmızı olan başka bir bornoz aldı. Yeni bornozu beline dolamadan önce Thorn'un gözlerinin onu açlıkla yutmasını izledi - ince dantel külotu dışında tüm kıvrımları açıktaydı. Üzerindeki uyumsuz gözlerden hoşlanıyordu, belki de çok fazla hoşlanıyordu.

"Biliyorsun," dedi kısık sesle. "Sanki bir haftadır sertleşmişim gibi hissediyorum Hanımefendi ve siz beni daha bugün satın aldınız."

Neh'sa, "O zaman bir an önce eğitimine başlasan iyi olur," dedi. "Ve eğitim odasına gelerek başlayabilirsin."

Temassız bilezikler dışında çıplak olan onu mükemmel bir sekizgen olan bitişikteki bir odaya götürdü. Sekiz duvar, bir şaplak tezgahı, bir kırbaçlama direği, köleleri cezalandırırken bağlamak için bir acı çarmıhı ve hapsetmek için bir kafes de dahil olmak üzere ekipmanlarla kaplıydı. Kırmızı kadife duvarlar, kırbaçlardan bastonlara ve elektrikli Branthian acı değneklerine kadar çeşitli işkence aletlerini tutan kancalar ve desteklerle kaplıydı.

Thorn'un uyumsuz gözleri kızın tüm ekipmanını görünce büyüdü. "İyi ki acıya aldırmiyorum," dedi kuru bir sesle.

Neh'sa ona, "Aslında bu senin eğitimini benim için biraz zorlaştıracak," dedi. "Her zamanki ekipmanlarımın çoğu sizi etkilemeyecektir. Ancak..." Omuz silkti. "Başka yollar bulacağım. Ve

Ayrıca, bu gece cezalandırılmak için burada değilsin. Daha önce de söylediğim gibi, sadece sizi incelemek istiyorum."

Onu odanın ortasına, 3 boyutlu görüntüleyicinin karşısına götürdü ve oturaksız bacak desteklerinden oluşan bir diz çökme bankı getirdi. Doğru yüksekliğe ayarlayarak, büyük Kindred'e, kışını, şaftını ve vücudunun geri kalanını açıkta bırakırken inciklerini ve uyluklarının arkasını destekleyen bankın üzerine yerleşmesini söyledi.

Thorn bankın üzerine iyice yerleşti, bu da iri ve kaslı vücudunu Neh'sa'nın erişebileceği bir yere koyuyordu; Neh'sa çok ufak tefek, Neh'sa ise çok iri olduğu için bu bir zorunluluktu. Neh'sa bir kancayla tavandan deri kelepçeli zincirleri indirip ellerini başının üzerine bağlayana kadar rahatsız olmuş gibi görünmüyordu. Ancak kadın ayak bileklerini de yerden yükselen benzer zincirlere kelepçelediğinde, adam huzursuzlanmaya başladı.

"Bunu neden yapıyorsun?" diye sordu. "Bana ne yaparsan yap kıpırdamadan durabilirim. Yeterince kontrolüm var."

"Yapabileceğini biliyorum," dedi Neh'sa yatıştırıcı bir sesle. "Ama o kontrolün bir kısmını bırakmanı istiyorum, bir süreliğine bana ver Thorn. İçinde çok fazla gerilim var, çok fazla acı. Bunu serbest bırakmanın iki yolu var - zevk ya da acı yoluyla. Asıl soru, bunu yapabilir misin? Kendini serbest bırakabilir misin?"

Ön tarafına doğru yürüdü ve kirli sakallarıyla kaşınan yüzünü iki eliyle kavradı. Normalde kölelerinin tıraşlı hoşlanırdı ama Thorn'un durumunda onu olduğu gibi bırakmaya karar verdi - avuçlarına değen pürüzler hoşuna gidiyordu.

"Gerginliğimi azaltmak mı? Kontrolü sana mı vereyim?" Adam meydan okurcasına gözlerini ona dikti ama sesi biraz gergindi. "Bunu yapabilir miyim bilmiyorum Sahibe."

"Dene," dedi Neh'sa öne doğru eğilip onun dolgun dudaklarına tüy kadar hafif bir öpücük kondurarak. "Sadece dene, Thorn. Bunu benim için yapabilir misin?"

"Sanırım... öyle." Bu konuda pek mutlu görünmüyordu ama en azından istediği şeyi vermeye çalışacağından oldukça emindi, bu yüzden onaylayarak başını salladı.

"Güzel. Şimdi önce vücudunu tanımak istiyorum."

Geri çekildi ve yakındaki fetiş kıyafetler ve tıkaçlarla dolu çekmecedan bir çift şık siyah deri eldiven aldı. Eldivenleri giydi ve ona dönmeden önce avuç içlerini ve parmaklarını düzelitti.

Nereden başlasam? Gerçekten de, başının üzerine gerilmiş kaslı kolları ve sergilediği geniş göğsüyle görsel bir şölen sunuyordu. Karın kasları gerginlikten şişmişti ve kalçalarındaki büyük kaslar sıkı görünüyordu. Şaftı yarı sertti, sanki bundan hoşlanıp hoşlanmadığından emin değildi.

"Sorun yok," diye mırıldandı Neh'sa, tekrar yüzünü okşamaya başladı. "Sana zarar vermeyeceğim, Thorn."

"Sana söyledim, acıdan korkmuyorum." Ama hafif okşaması altında titredi, belki de eldivenlerinin serin, siyah derisinin yanaklarına değmesine tepki olarak.

"Hayır, ama çok içtin, değil mi?" Neh'sa mırıldandı. Adamın güçlü boğazının kordonlarını okşadı, bir an için nefes almasını kısıtlamak ve nasıl tepki vereceğini görmek için kısa bir süre sıktı.

Thorn'un mavi ve yeşil gözleri bir an için büyüdü ama onunla savaşılmaya çalışmadı. Kadın elini gevşetene kadar gözlerini onunkilerle tuttu. Sonra derin bir nefes alarak göğsü kabardı.

Neh'sa onun cevabından memnun oldu. Demek kontrolü *biraz Neh'sa'ya* bırakabilmişti, ama bu onun için hiç de kolay olmamıştı. Bunun üzerinde çalışmaları gerekecekti.

"Önce şu kollara bir bakalım." Adamın kalçalarının arasına girdi ve ellerini adamın kaslı kollarında gezdirmek için yukarı uzandı. Bu onu tam olarak

İnce kırmızı ipek cübbenin zar zor gizlediği göğüsler tam yüzüne bakıyordu.

Thorn'un iri vücudu kaskatı kesildi ve kendini bir şekilde kontrol altında tutuyor gibiydi. Neh'sa ondaki değişimi hissetti ve kendi kendine gülümsedi. Güzel, onu ne kadar zorlayabileceğini görmek istiyordu.

Kasıtlı olarak omuzlarını silkti ve sadece gevşek kemerli olan kırmızı cübbenin açılmasına neden oldu. Dolgun, çıplak göğüsleri tamamen ortaya çıktı ve daha yükseğe ulaşmak için büyük bir gösteri yaparken onları yüzüne bastırdı.

Genellikle itaatkârlarıyla yapmadığı bir şeyi yaptığının farkındaydı - olması gerekenden çok daha fazla yakınlaşıyordu. Ama söz konusu Thorn olunca nedense kendine engel olamıyordu.

"Burada bazı yara izleri var gibi görünüyor," dedi, göğüslerinin kremsi yamaçlarının adamın kaşınan yanaklarına sürtündüğünü fark etmemiş gibi yaparak. "Bana ne olduğunu anlatmak ister misin?"

"Ben... tercih ederim," dedi sıkılmış dişlerinin arasından.

"Thorn, sana sorular sorduğumda, *cevaplar* bekliyorum, doğru cevaplar." Thorn'un her iki pazısında da bulunan, başparmağının tırnağı büyüklüğündeki küçük, yuvarlak yaraların izini sürdü. Yara izleri eski görünüyordu ama *çok* eski değillerdi; beyazdan ziyade hâlâ pembemsiydiler.

Aynı zamanda, sol meme ucunun tam dudaklarına sürtündüğünden emin oldu, onu baştan çıkardı... normalde itaatkârları kızdırmadığı bir şekilde onu kızdırdı - özellikle de yenilerini. Kendine sadece Thorn'un ne kadarını kaldırabileceğini görmek istediğini söyledi ama kendini de test ettiğine dair bir his vardı içinde.

Büyük Kindred ona karşı sertleşti. Tüm devasa, kaslı vücudunun bağlarına karşı gerildiğini hissedebiliyordu ve kendini tutmaya çalışırken onu yerinde tutan zincirler birbirine çarpıyordu.

Sonra alçak sesle, "*Hanımefendi!*" diye inledi ve iradesi kırılmış gibi göründü ve onun olgun tomurcuğunu sıcak ağzının derinliklerine çekti.

Neh'sa'nın tüm vücudu zevkle kabardı ve bir an için bunun olmasına izin verdi; iri Kindred'in meme ucunu emmesine ve diliyle onu tahrik etmesine izin verdi. Hatta daha fazlasını almasına izin vermek için öne doğru bastırdı. Onun derin emişi, zevk kıvılcımlarının göğsünden kalçalarının arasındaki zonklayan noktaya doğru gitmesine neden oldu. Külotunun şeffaf dantel panelinin altında kendini ıslanmış ve sıcak hissetti.

Ancak sonunda geri çekildi. Thorn isteksizce onun yumuşak zirvesinin dudaklarının arasından kayıp gitmesine izin verdi ve ona baktı. Gözlerindeki yakıcı kıvılcımlar her zamankinden daha hızlı dans ediyor ve zor nefes alıyordu.

"Thorn..." Neh'sa sesini sert ve azarlayıcı bir şekilde yükseltti ama yine de çıplak göğüslerini örtmek için hiçbir hareket yapmadı. "Sana söylemedim mi, Hanımın sana *söylemedikçe* onun bedenine dokunmayacaksın diye?"

"Evet Hanımefendi," diye hırladı kısık sesle. "Bağışlayın beni. Ben...yapmamaya çalıştım. Daha önce hiç bir kadına istemeden böyle bir şey yapmamıştım. Sadece siz... dokunuşunuz... beni o kadar etkiliyor ki!"

"Bu çok gurur verici ama kurallara uyman konusunda ısrar etmek zorundayım." Neh'sa aşağı uzanarak başparmağıyla parmağının arasına kendi meme uçlarından birinin yassı bakır diskini aldı ve sertçe bükte.

Büyük Kindred bir inilti çıkardı.

"Tanrılar, Sahibe!"

Neh'sa küçük bir gülümsemeye izin verdi. Demek acıya karşı sandığı kadar bağışık değilmiş, öyle mi? En azından cinsel acıya.

"Bu biraz cezanın tadı, Thorn," diye mırıldandı, meme ucunu serbest bıraktı ve onu tekrar inleten yumuşak bir dil yalamasıyla yatıştırmak için eğildi. "Uslu dur yoksa tekrar yapmak zorunda kalacağım."

"Evet, Hanımefendi," diye hırladı kısık sesle.

"Güzel. Birbirimizi anladığımıza sevindim. Şimdi yara izlerine geri dönelim." Onlara tekrar dokunmak için eğildi, göğsünü bir kez daha adamın yüzüne bastırdı.

Thorn bu kez bariz bir irade çabasıyla onun tadına bakmaktan kaçındı. Güzel, öğreniyordu.

"Kollarınızdaki yara izleri? Neyden onlar?" Neh'sa ona bakarak ısrar etti.

"Kan... salyangozları," diye sıkılmış dişlerinin arasından mırıldandı. "Onları Tantor Prime'da üzerimde kullandılar."

Neh'sa dehşete kapılmıştı. "Onları senin üzerinde *kim* kullandı? Başka bir Efendi ya da Metres mi?"

"Söylememeyi tercih ederim," diye hırladı Thorn, yüzü sertleşmişti. "Sadece işkence gördüğümü söyleyelim ve buna bir son verelim."

Neh'sa onun şu anda daha fazlasını paylaşmaya hazır olmadığını hissetti. Onu itmek yerine uzaklaştı ve geniş sırtında durmak için etrafını sardı.

"Şimdi de bunlar," dedi, ilk kez köle müzayedesinde gördüğü kürek kemikleri arasındaki yara izlerini takip ederek. "Çok tuhaflar - eski yanıkların dokusuna sahipler ama şekilleri kırbaç izleriyle daha uyumlu."

Daha önce olduğu gibi, onun hafif dokunuşundan ürktü ama konuştuğunda sesi hafif ve alaycıydı.

"İyi bir gözünüz var, Hanımefendi. Bu izler Rigel Yedi'deki bir ateş kırbağı tarafından yapılmış."

"Bir ateş kırbağı, hmm..." Adam irkilmeyi bırakıp onun dokunuşuyla rahatlayana kadar geniş sırtını ve omuzlarını okşamaya devam etti. "Bu korkunç, Thorn. Dayanılmaz derecede acı verici olmalı."

Adam rahatsız bir şekilde kıpırdandı ve kadın adamın her zamanki gibi

Acının onu rahatsız etmediğine dair bir yanıt verdi. Sonunda duraksayarak, "Yine de *iyi* hissettirmedi. Bundan eminim."

"Anladığım kadarıyla bu işkence sadece acı çektirmek içinmiş?" Neh'sa kırbaç yanığı izlerinin ne kadar sıkı olduğunu fark etti; onu gevşetmek için üzerine biraz merhem sürmesi gerekiyordu. "Cinsel bir alt bağlam yok muydu?" diye sordu ona.

Mutsuz bir kahkaha attı.

"Cinsel alt içerik mi? Hayır, sadece Yedi Cehennem gibi acıtmasını istediler. Ve..." Boğazını temizledi. "Bu durumda, en azından başarılı oldular. Oraya vurulmak hâlâ hoşuma gitmiyor."

Neh'sa onu suçlamadı; böylesine vahşi bir dayaktan sonra herkes geri çekilirdi. Kendisi hiç ateş kırbacı kullanmamıştı - çoğu Metres tarafından en sert oyunlar için bile fazla aşırı bulunurlardı. Ama Opulex'in merkezinde bazı cezalandırma evleri vardı - varlıklı bir Sahibenin egzotik ekipman kiralayabileceği yerler - buralarda mevcuttu.

"Bana söylediğin için teşekkür ederim," dedi sessizce, hâlâ sırtını okşuyor ve parmaklarını yatıştırıcı bir şekilde kalın, açık kahverengi saçlarında gezdiriyordu. "Sırtının üst kısmında kırbaç kullanmayacağım - bunu sert bir sınır olarak kabul edeceğiz."

"Zor bir sınır mı?" Karşılarındaki duvarda asılı duran üç boyutlu görüntüleyicide göz göze geldiler. "Yedi Cehennem'de bu da ne?"

"Senin kesinlikle geçmeyeceğin bir çizgi," dedi Neh'sa ona. "Ve senin Sahiben olarak ben de bu çizgiyi aşmayacağıma söz veriyorum." Onunla tekrar yüzleşmek için döndü ve doğrudan gözlerinin içine baktı. "Bu benim sana yeminim, Thorn. Sana söz veriyorum, ne cezalandırırken ne de oynarken sırtının üst kısmına vurmayacağım ya da kırbaçlamayacağım - o bölge yasak bölge."

Gözleri irileşti ve sonra biraz yumuşadı.

"Teşekkür , Hanımefendi," diye mırıldandı. "Bu... çok ."

Neh'sa yara izleri hakkında konuşurken yaşadığı duygusal karmaşayı hissedebiliyordu.

onun için getirmişti. Acının onu rahatsız etmediğini iddia etse de, acının onu rahatsız ettiğini söyleyebilirdi ve o büyük, güzel, kaslı, yaralı vücudunun içinde çok fazla acı vardı.

Onu rahatlatmak isteyerek sağ meme ucunu dudaklarına sürttü - bu sefer açık bir davetti.

Thorn yemi yutmayarak kaşlarını çattı.

"Beni yine mi sınıyorsunuz Sahibe?" diye sordu, derin sesi aniden boğuklaşmıştı.

"Hayır, seni rahatlatmak. Ve bana söylemesi zor olan bir şeyi söylediğin için seni ödüllendirmek." Onun yanağını okşadı ve gözlerinin içine baktı. "Bu parçanı benimle paylaştığın için teşekkür ederim, Thorn."

"ederim, Hanımefendi. İlgilendiğiniz için teşekkür ederim."

Dudaklarını ayırdı ama meme ucunu emmek yerine dilinin ucunu onun sıkı tepesinin etrafında döndürerek Neh'sa'nın zevkle hafifçe inlemesine neden oldu. Thorn'un gözleri arzuyla yarı kapandı ve Neh'sa'nın pembe memesini nazikçe dişlerinin arasına alıp çekiştirdi, sonunda sertçe ve derinlemesine ağzına aldı.

Neh'sa küçük bir nefes verdi ve bir elini başının arkasındaki kalın saçlara dolamak için uzandı. Tanrım, Neh'sa'nın üzerindeki ağzı çok iyi hissettiriyordu!

En son ne zaman kendi bedenini yeni bir köle için eğitim aracı olarak kullanmıştı? Dürüst olmak gerekirse, hatırlayamıyordu. Normalde bir kölenin müstakbel Sahibesini gerçek kadın anatomisi üzerinde tatmin etme pratiği yapmasına izin vermek istediğinde bir beden ikamesi çağırırdı. Ama bu durumda Thorn'un kendi bedeni üzerinde pratik yapmasına izin vermek bir şekilde *iyi* - doğru- hissettirdi.

Sadece meme uçlarım, dedi kendi kendine, adam sağ tepe bırakıp soldan başlayınca nefessiz kaldığını hissetti. *Sadece meme uçlarımı emiyor. Diğer her şey için yedek çağıracağım-özellikle de oral seksini değerlendirmek istediğimde*

beceriler.

Thorn'un dilini bacaklarının arasına sokmasına izin vermenin ne kadar tehlikeli olacağını hayal edebiliyordu. Büyük Kindred onu orada istediğini çoktan ifade etmişti ve tecrübelerine göre bir dişinin üzerine gerçekten inmek *isteyen* erkekler bu konuda en iyileriydi. Böyle bir zevk kolayca bağımlılık yaratabilir ve duygusal bir bağ kurmasına neden olabilirdi; Thorn'u eğitim döngüsünün sonunda başka bir Sahibe'ye satacağı için kesinlikle istemediği bir şeydi bu.

"Bu kadar yeter." Sonunda ondan uzaklaşırken kendi sesindeki nefes kesici notayı duydu. Aşağı baktığında, her iki meme ucunun da onun sıcak ağzının emişinden dolayı koyu kırmızı olduğunu gördü ve titredi. Gerçekten de yeterliydi.

"Beni *rahatlattığınız* için teşekkür ederim Hanımefendi." Thorn'un gözleri şehvetten ağırlaşmıştı ve sesinde ukala bir ton vardı.

Neh'sa onun aklından geçenleri okuyabiliyordu.

Benden böyle bir tepki aldığı için şimdi üstünlüğü ele geçirdiğini düşünüyor. Onu zincirlediğim halde sürücü koltuğunda oturanın kendisi olduğunu sanıyor.

Lanet olası Alfa gururu yine ortaya çıkmıştı; bu konuda bir şeyler yapması gerekiyordu. Yeni denizaltısına bir çentik atma zamanı.

Eğilerek adamın kalçalarının arasına uzandı ve sikinin uzun, sert sopasını iki eliyle kavradı. Onu çevrelemek için iki eline de ihtiyacı vardı; her ne kadar Kindred, Leydi Wraith'neck'un Clopsian'ı kadar acayip derecede büyük olmasa da, kesinlikle ekstra-ekstra-büyük taraftaydı. Neh'sa böylesine büyük bir aleti kalçalarının arasına almaya çalışmayı hayal bile edemiyordu; düşüncesi bile ürpermesine neden oluyordu.

Sonra zihninin nereye gittiğini fark etti ve kaşlarını çatı. Neden büyük Kindred' içine girmesine izin vermeyi hayal ediyordu ki? Daha önce

Heloth dışında herhangi bir erkeğin böyle bir şey yapmasına izin vermemişti ve bu çok uzun zaman önceydi, böyle yasak bir zevkin derin bağılılıklara ve sevgiye yol açtığını zor yoldan öğrenmeden önce... ve bu sevgi elinden alındığında dayanılmaz bir acıya.

Thorn'un iri bedeni Neh'sa'nın dokunuşuyla titredi ve Neh'sa onu okşarken kısık bir inilti çıkardı; siyah eldivenlerinin soğuk derisi Thorn'un gerilen etinin üzerinde fısıldıyordu.

"Tanrılar, Sahibe - beni yine cezalandırıyor musunuz yoksa bu da başka bir ödöl mü?" "İkisi de değıl." Neh'sa ona gülümsedi. "Sadece tepkini ölçmek istedim.

Ve bu eğitiminizin bir parçasıdır - iyi bir beden kölesi Sahibesi ona dokunmaktan ne zaman hoşlansa ellerini vücudunun her yerinde gezdiriyor." "Bu beni de memnun ediyor," diye homurdandı adam, kadın elini aşağıya doğru uzatarak ağır

testislerini bir avucunun içine aldı ve düşünerek tarttı. "Feels fucking inanılmaz ve o deri eldivenler beni *deli ediyor*."

"Hmm..." Neh'sa başını salladı. "Yani ben sana zevk verdiğim sürece bedeninin kontrolünden vazgeçmeyi *seviyorsun*."

Kolları hâlâ başının üzerinde zincirliiyken yapabildiğı kadarıyla omuz silkti.

"Sanırım öyle."

"Ama ya bu zevk o kadar da rahat değılse? O kadar tanıdık değılse?"

Ekipman dolabındaki başka bir çekmeceye giden Neh'sa, küçük bir tüp şeffaf merhem çıkardı ve bornozunun cebine soktu. Tekrar Thorn'un geniş sırtına doğru yürüdü ve onu omuzlarından sıkı, sert kıcına kadar okşamaya başladı.

Elleri vücudunun üzerinde gezinirken önce gerildi ve 3 boyutlu görüntüleyicide ona dikkatle baktı.

"peşindesiniz, Hanımefendi?"

"Bu." Neh'sa diz çöktüğü tabureyi ayarlayarak duruşunu genişletti ve daha kolay erişebilmesi için onu biraz yukarı kaldırdı. Sonra da parmaklarının altında kaya gibi sertleşen kalçalarını yoğurmaya başladı.

"Neh'sa..." diye başladı, derin sesi kararsızdı. "Hanımefendi," diye sertçe düzeltti onu. "Fark ettiğim kadarıyla biraz

Bazen bunu hatırlamakta zorlanıyorum Thorn, ama ben *her zaman* senin . Bu önünde unvanım olmadan bana ilk adımla hitap etmeniz uygun değil." "Orada yaptığın şeyin pek uygun olduğunu sanmıyorum."

Neh'sa içine sıkıştırdığı küçük tüpten bir parça fişkırtınca hırladı.

cübbesinin cebinden eldivenli bir parmağına geçirdi. "Ne yapıyorsun ki?" "Seni inceliyorum. Lütfen aç Thorn." Parmağı boyunca okşadı

Kıçını daha da sert bir şekilde sıkmasına neden oldu.

"Hanımefendi..." Sesi son derece geliyordu.

"Thorn..." Önlerindeki izleyicide onun gözleriyle buluştu ve sesini nazik ama sertleştirdi. "Sadece sana dokunmak istiyorum. Daha önce burada hiç dokunuldun mu? Geçmişte biri seni incitti mi?"

"Hayır. Asla öyle bir şey olmadı." Adam başını salladı ve kadın onun doğruyu söylediğini anladı. Yani geçmişte cinsel istismara uğramamıştı; bu rahatlatıcıydı, özellikle de kanlı çiviler ve ateş kırbağıyla ne kadar korkunç işkencelere maruz kaldığını gördükten sonra.

"Bu durumda," dedi, "sana gerçekten dokunmam gerekiyor."

"Neden?" diye sordu inatla, izleyiciye kaşlarını çatarak.

Neh'sa içini çekti. "Biliyorsun, Yonnie Six'in Sahibeleri sık sık bedenlerine girerler kölelerinin. Bazıları bunu zevk için yapar, bazıları ise bir tür cezalandırma yöntemi olarak kullanır -biz buna 'köleye sopa vermek' deriz."

"Burada bunu yaptıklarını biliyorum," diye isteksizce itiraf etti.

"Yani buna katlanmak zorunda olduğunu biliyorsun - eninde sonunda alışmak zorunda kalacaksın."

"Ben yalvarmadıkça içime girmeyeceğine -beni sikmeyeceğine- yemin etmiştin," diye sertçe belirtti. "Ve ben bunun için yalvarmıyorum, Hanımefendi -Bir nebze bile."

"İşte bu yüzden bu gece seni sikmeyeceğim, Thorn," diye mırıldandı Neh'sa onun kulağına. Her ne kadar bu fikirden nefret ettiğini söylese de Neh'sa onun yumuşak sözleri ve ensesine değen ılık nefesi karşısında koca bedeninden geçen ürpertiği hissedebiliyordu. "Ama en azından burada dokunulmaya alışmana ihtiyacım var."

"Sen... öyle mi?" diye sordu duraksayarak. "Ve tüm yapacağın bu mu? Sadece... sadece bana dokunacak mısın?"

"Söz veriyorum," diye mırıldandı Neh'sa usulca. Adamın penetrasyonun, gerekirse katlanabileceği başka bir işkence biçimi olduğunu söylediğini düşündü. Ama yeni kölesinin bunu böyle düşünmesini *istemiyordu*. Onun bedenini kendisine özgürce vermesini istiyordu - bu, o uzun, çok uzun yoldaki ilk adımıydı. Asıl soru, bunu kabul etmeye istekli olup olmayacağıydı.

"Şey..." Thorn mırıldandı.

Neh'sa kararlılığının zayıfladığını hissedebiliyordu ve kalçaları sıkıca kenetlenmiş.

"Lütfen Thorn," diye fısıldadı kulağına. "Sana zarar vermek niyetinde olmadığımı göstermeme izin ver. Kontrolünü biraz olsun bırak ve sana dokunmama izin ver. *Güven bana.*"

Alçak bir iniltiyle sonunda alt bedenini gevşetti.

"Pekâlâ, Hanımefendi," diye mırıldandı, sesi hafif pürüzlüydü. "Dokun bana."

"Bu iyi, çok iyi, Thorn."

Neh'sa yavaşça onun sert yanaklarının arasına uzandı ve oradaki sıkı, büzülmüş gül goncasını buldu. Kaygan merhemi bir yana bir bu sürdü,

Küçük kas halkasının izini sürüyor ve bunu yaparken Thorn'un yüzünü izliyor, tepkilerini ölçüyordu.

İlk başta kare şeklindeki çenesinde bir kas sıçradı ve gerildi ama bir süre sonra, başka bir şey yapmadan ovmaya devam ettiğinde, güçlü yüz hatları biraz yumuşadı.

"Güzel," diye mırıldandı Neh'sa yeniden. Gül goncasını okşamayan eliyle adamın kaslı vücuduna uzandı ve sikinin uzun, sert gövdesini kavradı.

Kadın onu pompalamaya başlarken Thorn inledi ve bir yandan da onun ağ girişini okşamaya devam etti.

"Tanrım, Hanımefendi, bu hiç adil değil!" diye inledi.

"Sana sadece vücudunun bu kısmının ne kadar zevkli olabileceğini gösteriyorum, Thorn," diye mırıldandı kulağına. "Ve *bunu* yaparsam daha da fazla zevk alabilirsin."

Yavaşça ama sıkıca, eldivenli bir parmağının ucunu girişine soktu.

Çenesindeki kaslar tekrar sıkıştı ve kadının eline doğru eğilerek boğuk bir protesto sesi çıkardı.

"Her şey yolunda," diye mırıldandı Neh'sa yatıştırıcı bir sesle. Sağ elini hareketsiz tutarken sol eliyle de adamın aletini okşamaya devam etti, parmağının ucu adamın içindeydi. "Her şey yolunda, sadece ben varım içinde. Çok uzak değil ama beni içine alacak kadar gevşedin. Bu çok, çok iyi."

"Ah... Sanırım öyle," diye mırıldandı Thorn kararsızca. "Nasıl..." Boğazını temizledi. "Bana daha ne kadar bu şekilde *dokunacaksınız*, Hanımefendi?"

"Neden soruyorsun? Kötü mü hissediyorsun?" Neh'sa sordu.

"Tam olarak... değil," diye itiraf etti gergin bir sesle. "Garip hissettiriyor ama acıtmıyor."

Neh'sa ona, "Sana göstermek istediğim bir şey var," dedi, parmağını onun dar girişine biraz daha bastırarak. "İçinde, dokunduğumda kendini çok ama *çok* iyi hissedeceğin bir nokta. Ama onu bulmak için daha derine inmeme gerek, bunu yapmama izin verir misin Thorn?" Onun yanağını nazikçe öptü. "Seni iyi hissettirmeme izin verecek kadar kontrolden vazgeçebilir misin?"

Bir an için gözlerini kapadı ve sadece nefes aldı, geniş göğsü duygularla kabarıyordu. Belli ki kendini toparlıyor, nasıl bir cevap vereceğine karar vermeye çalışıyordu.

Neh'sa sabırla bekledi; eğitiminin bu kısmı kesinlikle aceleye *getirilemezdi*. Daha önce birçok yeni beden kölesini penetrasyon eylemine alıştırmıştı ve bu hiçbir zaman kolay olmamıştı, özellikle de penetrasyonu her zaman *kendilerinin* yapması gerektiğini düşünen Alfalar için. Eğer Thorn onun daha fazla girmesine izin vermezse geri çekilecek ve başka bir zaman tekrar deneyeceklerdi.

Ama onun kendisini reddetmeyeceğini umuyordu. Onu zirveye çıkarırken yüzündeki belirsizliğin zevke dönüştüğünü görmek istiyordu; onu hem içeriden hem dışarıdan okşarken ve sonunda kontrolünü ona bırakırken onun boşalmasını izlemek istiyordu.

Sonunda başını salladı.

"Pekâlâ," dedi derin sesi boğuklaşarak. "Buna dayanabilirim, ne vererseniz verebilirim."

"Öylece 'almanı' istemiyorum - sana *işkence etmek* istemiyorum," dedi Neh'sa ona. "Kendini isteyerek vermeni istiyorum. Bunu yapabilir misin Thorn?"

"Eğer..." Derin bir nefes aldı. "Beni okşamaya devam edersen sanırım yapabilirim." Hâlâ sikiinin sert uzunluğunu okşayan eldivenli sol eline doğru başını salladı. "Bir şekilde yardımcı oluyor, nedenini bilmiyorum."

"Bu daha tanıdık bir his, sana vermek üzere olduğumdan daha tanıdık bir zevk," dedi Neh'sa ona. Temposunu hızlandırdı ve aynı zamanda eldivenli parmağının onun sıcak sıkılığının daha derinlerine batmasına izin verdi.

Thorn rahatsız bir şekilde kıpırdandı ama kadın giderek daha fazla içine kayarken geri çekilmeye çalışmadı.

"Hanımım..." diye başladı ama Neh'sa aradığı noktayı buldu ve sözleri alçak bir iniltiyle kesildi.

"İşte," diye mırıldandı kulağına, diğer eliyle hâlâ sikini okşuyordu. "Sana bahsettiğim nokta tam şurası." Sertçe bastırdı, masaj yaptı, onu neredeyse dayanılmaz bir şekilde uyaracağını bildiği şekilde ovdu.

"Tanrılar!" diye inledi, kadın onu sağmaya devam ederken yumruğunun içine doğru itti. "Bu... Daha önce hiç böyle bir şey hissetmemiştim! Sanırım... Sanırım yapacağım..."

"Gelmek mi?" Neh'sa onun kulağına nefes verdi. "Bu iyi Thorn, istediğim bu. Ben seni okşarken, ben seni açarken boşalmanı izlemek istiyorum. *Şimdi* benim için gel."

Konuşurken sikini sıkıca kavradı ve içindeki özel noktaya, tohumunun üretilmesine yardımcı olan beze ekstra sert bir şekilde sürttü.

Thorn kısık, boğuk bir çığlık atarak yumruğuyla sarsıldı ve boşalmaya başladı. Neh'sa kalçalarının sarsılmasını ve kalın, beyaz tohumun ip ip eğitim odasının zeminindeki siyah deri paspasın üzerine sıçramasını memnuniyetle izledi. Ya Thorn bir süredir fiziksel olarak boşalmamıştı ya da Kindred'lar ağır üreticilerdi. En son ne zaman bir itaatkârdan bu kadar çok tohum sağdığını hatırlayamıyordu. Çok seksiyydi.

Tabii ki genellikle geride durur, süt sağma işini bir başkasına yaptırmak için emir verirdi. Bunu Thorn'a kendisinin yapıyor olması -ona bu kadar yaklaşmasına izin vermesi- tüm eylemi daha da erotik kılıyordu. Neh'sa, tıpkı Heloth'la yaptığı gibi, Thorn onun pençesinde kasıldıkça zevk vermenin hazzını hissediyor ve buna bayılıyordu.

Sonunda bitirdi ve sarktı, zincirlerinin içinde gevşedi, geniş göğsü kabardı.

"Tanrılar," diye mırıldandı. "Bunu yapmana izin verdiğime inanamıyorum."

Neh'sa parmağını geri çekti ve siyah deri eldivenlerini çıkardı, onları bir çamaşır kutusuna attı. Onunla tekrar yüzleşmek için döndüğünde, baktı gözlerinin içine.

"Şimdi," diye fısıldadı usulca. "O kadar kötü müydü? Düşündüğün gibi işkence miydi?"

"Hayır." Neh'sa onu gördüğünden beri ilk kez, gözlerinin derinliklerindeki parlak kıvılcımların neredeyse tamamen durgun olduğunu gördü. "Hayır, o... hiç de kötü değildi. Aslında *inanılmaz* bir histi."

"Böyle düşünmene sevindim." Neh'sa ona gülümsedi. "Seninle çok gurur duyuyorum Thorn. Kendini bana çok güzel teslim ettin. Bir dakikalığına da olsa, senin için çok önemli olan o kontrolün bir kısmından vazgeçtin. Bunun için teşekkür ederim."

"Rica ederim, Sahibem," diye nefes aldı. "Ben... Kontrolü başka birine verebileceğimi sanmıyorum. Sizin gibi biriyle hiç tanışmadım."

"Oh, Thorn..."

Adamın o kadar açık ve provasız sözleri Neh'sa'yı derinden etkiledi. Neh'sa düşüncesizce dudaklarını Neh'sa'nın dudaklarının üzerine eğdi ve onu öpmek için kendine çekti; son seferinde dudaklarını dudaklarına hafifçe değıdirmesinden çok daha derin bir öpücüktü bu.

Thorn onu aç bir şekilde öperek şaşırttı. Kolları hâlâ başının üzerinde olmasına rağmen öne doğru atılarak diliyle ağzını işgal etti, dudaklarını aldı ve sanki tam tersi değil de ona sahipmiş gibi ağzını öğrendi.

Öpüşmenin doymak bilmez yoğunluğu Neh'sa'yı şoke etti ve bir an için kendini ona teslim ettiğini hissetti - Thorn'un ağzını yağmalamasına ve aralarındaki harekete mümkün olmaması gereken bir şekilde hükmetmesine izin verdi

Birkaç dakika önceki teslimiyetinden sonra. Onu sağdıktan sonra sikiinin bir haftalık jentha otu sapı gibi gevşemiş olması gerekirdi. Bunun yerine, sadece bir öpücüğün gücüyle ona sahip olmak için elinden gelenin en iyisini yapmaya çalışırken, şaftının yeni bir hayata yükseldiğini, iç uyluklarına ısrarla bastırıldığını hissedebiliyordu.

Sonra kendine geldi.

*Ne yapıyorsun Neh'sa? Bunun devam etmesine izin veremezsin. Alfa eğilimleri tekrar ortaya çıkıyor ve onları kontrol altına almalısın. O kadar güçlü hükmetme içgüdülerini var ki, **şu anda** kendini ve onu kontrol altına almazsan onu kontrol altında tutmak imkansız olacak.*

İsteksizce öpücükten çekildi ve kendi kendine bunun bir daha olamayacağını söyledi. Böylesine derin bir fiziksel yakınlık, duygusal yakınlığa yol açıyordu ki bunu göze alamazdı. Büyük Kindred'e bağlanmasına izin veremezdi - onu satabilmeyi ve başka bir Sahibeye Bağlılık Töreni'nde netliğe ve sakinliğe yaklaşan herhangi bir şeyle durabilmeyi umuyorsa, hayır.

Ama bunun düşüncesi bile -Thorn'un başka bir kadının külotunu öpmesini ve ona sonsuz aşk ve bağlılık yemini etmesini izleme düşüncesi- Neh'sa'nın midesini mutsuzca sıktı. Onun başka biriyle birlikte olması fikri hiç hoş değildi, hem de hiç hoş değildi; bu da ona, fazla bağlanmadan *hemen* geri çekilmesi gerektiğini söylüyordu.

Elbette ona biraz bakım verecekti - bu önemliydi, özellikle de aslında ilk teslimiyetinden sonra. Ama bu işe duygusal olarak dahil olmasına izin veremezdi.

"," dedi hızlıca, geri adım atarak. "Hadi seni .
Eğitim şimdilik sona erdi."

Sekizinci Bölüm

Zincirlerini çözdüğünde, Thorn ondan aldığı inanılmaz orgazmın etkisiyle hâlâ sersemlemiş hissediyordu. Yeni Sahibesi inanılmaz derecede yetenekliydi, buna hiç şüphe yoktu.

Ona bu kadar kolay boyun eğdiğine hâlâ inanamıyordu. *Başta* kolay olmamıştı elbette ama kızın kendisinden ne istediğine açık olmaya karar verdikten sonra her şey çok daha basit hale gelmişti. Ve sonra onun içindeki o noktayı okşamaya başladığında...

"İyi misin dedim, Thorn?" Neh'sa'nın yumuşak sesi kafasındaki karmaşayı yarıp geçti ve başını kaldırıp ona endişeyle baktığını gördü.

"Uh...evet. Teşekkür , Hanımefendi. Gayet iyi," diye mırıldandı el ve ayak bileklerindeki zincirleri çözerken. Temassız bilezikleri üzerinde bıraktı ama Thorn bunu fark etmedi bile. Kendini garip bir şekilde sersemlemiş hissediyordu - tam olarak kendinde değildi.

Kafasının içinde, az önce aralarında geçen sahneyi yeniden yaşamaya devam etti.

Onun için vazgeçtim -kontrolden vazgeçtim, diye itiraf etti kendi kendine. Bir an için bile olsa kendini tutmaktan vazgeçerse içindeki ateşin alevleneceğinden korkmuştu. Bunun yerine, köle müzayedesinde ona dokunduğundan beri ilk kez tamamen huzurlu hissediyordu -ateş yatışmış ve sessizdi- en azından şimdilik. Bunun nedeni ona yaşattığı dünyayı sarsan orgazm mıydı? Yoksa vücudunun kontrolünü bir süreliğine başka birine bırakmış olmanın yan ürünü müydü?

Thorn'un verecek cevabı yoktu ve beyni hâlâ bulanıktı. Neh'sa'nın kendisine uzun siyah ipek uyku pantolonu giydirmesine izin ve Neh'sa'nın ihtiyacı olduğu konusunda ısrar ettiği elektrolit takviyesi içeceğini içti. Tüm bunlar olurken uyurgezer gibi hissediyordu, bir şekilde tam olarak uyanık değildi. Bu his onu rahatsız etmeliydi ama nedense etmedi.

Neyim var benim? diye düşündü sersemce. Sarhoş bir aptal gibi davranıyorum, Casusluk Teşkilatı'nın bir üyesi gibi değil. Böyle davrandığım sürece kimse kırtan fazla başarılı görevde bulunduğumu tahmin edemez.

Ama bu his hâlâ devam ediyordu. Neh'sa'nın sorularına cevap verdi ve onun kendisini özel oturma alanına götürüp mavi ve yeşil devedikenini alevli ateşin önündeki geniş, rahat kanepede dinlenmesine izin verdi ama yine de kendini tam olarak kendinde hissetmiyordu.

"Thorn," dedi ona kaşlarını çatarak. "İyi olduğuna emin misin? Çok sessizsin."

Kendini toparlamak için çaba sarf ederek, "İyiyim Sahibe," diye cevap verdi. "Kendimi... iyi hissediyorum."

Neh'sa hâlâ kaşlarını çatıyordu. "Ben sadece-"

Tam o sırada odasındaki hoparlörden ev bilgi sisteminin mekanik sesi geldi.

"Bayan Neh'sanna, video ekranında acil bir çağrınız var."

"Kimden bir çağrı?" Neh'sa tersledi. "Lady Wraith'neck'un saçmalıkları için gerçekten vaktim yok. Eğer avukatı arıyorsa, ona haber ver-"

"M'den arıyorlar," diye bilgi sistemi onu bilgilendirdi.

Neh'sa'nın yüzü soldu. "M? Ama neden arasın ki? Bu gece benim görev gecem değil."

"Sadece sizinle acilen konuşması gerektiğini söylediğini biliyorum. Telefona cevap verecek misiniz?" diye sordu sistem kayıtsızca.

Neh'sa içini çekti ve bir elini saçlarında gezdirdi.

"Evet, tamam. Yatak odamdaki video ekranından izleyeceğim." Bilgi sistemi "Anlaşıldı," dedi. "Aramayı şimdi yönlendiriyorum."

Ses kesilince Neh'sa yerinden fırladı, Thorn'un onu o güne kadar hiç görmediği kadar telaşlı görünüyordu ve hızla yatak odasına gitti.

Merak, Thorn'un hissettiği tuhaf, uyuşturulmuş uyuşukluğun bir kısmını yok etti. Ayağa kalktı ve oturma odasını Neh'sa'nın yatak odasına bağlayan kapıya doğru ilerledi.

Tıpkı daha önce ofisinde yaptığı gibi gözünü kapıdaki aralığa diktiğinde, Neh'sa'nın -şimdi sıkı ve mütevazı bir şekilde kuşatılmış bornozuyla- duvara monte edilmiş, düz, dikdörtgen şeklindeki video ekranına baktığını gördü. Otuzlu yaşlarının ortasında, uzun siyah saçlı, soluk kehribar gözlü bir erkek ona bakıyordu.

"...bu gece gerçekten gelemem," diyordu Neh'sa ona. "Bu bekleyemez mi?"

"Korkarım hayır, Bayan Neh'sanna." Erkek kaşlarını çatı. "Bu çok ciddi bir yara, korkarım sizin dokunuşunuz olmadan iyileştiremeyeceğim."

Neh'sa dudağını ısır. "Elbette yardım etmek istiyorum ama bugün zaten birkaç kez dokunuşumu kullandım ve korkuyorum-"

"O bir çocuk," dedi erkek ona. "Neredeyse sekiz yaşında. Lütfen Leydim."

". Neh'sa başını salladı. "Elbette geleceğim."

"Ne kadar hızlı olursa o kadar iyi. Korkarım şu anda bile elimizden kayıp gidiyor." "Elimden geldiğince çabuk orada olacağım," diye söz verdi Neh'sa.

Video ekranı kapandı ve hızla gömme dolabına koştu, yol boyunca bornozunu çıkardı.

Thorn gördükleri karşısında kaşlarını çatı. Kız nereye gidiyordu? Onun "dokunuşu" hakkındaki tüm bu konuşmalar neydi? Ve onu bu işe zorlayan erkek kimdi?

ona geldin mi?

Bu normalde çözmeye alışık olduğu türden bir bulmacaydı. Kafası bu kadar bulanık olmasaydı, neler olup bittiğini hemen anlayacağından emindi. Ama Neh'sa, yüzünü neredeyse gizleyen kapüşonlu, koyu gri, kasvetli bir pelerin giymiş olarak yatak odasından çıkmadan önce kendini kanepeye zor attı.

"Dışarı çıkmak zorundayım Thorn," dedi ona. "Üzgünüm, benimle ilk gecende seni yalnız bırakmayı sevmiyorum ama bu acil bir durum."

"Sorun değil, Hanımefendi," dediğini duydu. "Ama... nereye gidiyorsun?"

"Bilmen gereken bir yer yok," dedi hızlıca. "Şimdi dinle, senin odan benim yatak odama bitişik olan küçük oda. Bir uyku platformu ve senin bedenine uygun giysilerle dolu bir dolap bulacaksın. Zaten yarın doldururuz. Bence doğruca yatağa gidip biraz uyusanız iyi olur. Çok yorucu bir gün geçirdin."

Thorn kaşlarını çatarak ona baktı ve sinirlendiğini hissetti.

"Ben *iyiyim* Sahibe," diye homurdandı ama dürüst olmak gerekirse hâlâ bir şekilde kendini kötü hissediyordu. "İsteddiğiniz her şeyi yaptım. Beni gerçekten yaramaz bir çocuk gibi erkenden yatağa mı göndereceksiniz?"

Neh'sa şaşırmış görünüyordu.

"Hayır, hayır tabii ki değil," dedi kaşlarını çatarak. "Ben sadece-" Başını salladı. "Bak, üzgünüm Thorn. Tabii ki evin içinde rahatça dolaşabilirsin. Yasak olan tek oda benim ofisim. Birkaç saat içinde döneceğim, umarım."

Sonra, daha fazla soru sormadan, kadın gitmişti.

* * * * *

Neh'sa özel asansörüne bindi, aklı sorular ve endişelerle doluydu. Thorn'u ilk teslimiyetinden sonra yalnız bırakmak hoşuna gitmemişti. Ne de olsa böyle şeyler travmatik olabilirdi. Ama Matmon aradığında başka seçeneği yoktu - gitmek zorundaydı.

Özel asansörü onu en alt kata kadar götürdü ve binanın içine değil dışına açıldı. Neh'sa pelerinini yüzüne siper ederek sıkıca sardı ve ana caddede hızlı adımlarla yürümeye başladı. Çok geçmeden küçük bir yan sokağa, sonra da daha da küçük bir ara sokağa saptı.

Yıkık dökük tuğla bir duvar, gideceği yerin girişini koruyordu. Opulex'in merkezinde yaşamayı seçmesinin ana nedeni buydu - çünkü kalbinin bir uzantısı gibi olan bu yere çok yakındı.

Duvarın etrafından dolaşp parmaklarını sarkık ahşap kapıya vurduğu anda, buraya her geldiğinde olduğu gibi kalbinin biraz yerinden çıktığını hissetti. Kapı gıcırdayarak açıldı ve bir anda kendini kontrollü bir kaosun içinde buldu.

Yeniden düzenlenmiş boş bir gaz deposu olan binanın ön tarafı derme çatma bir bekleme odası gibiydi. Sıra sıra dizilmiş yaralı erkeklerin tedavi edilmeyi beklediği uzun ahşap banklarla doluydu. Bazıları beden kölesiydi, bazıları ise kendilerine bakacak kimsesi olmayan, sadece düşmüş ve bitmiş erkeklerdi. Ancak her ne kadar Sahibeleri olmasa ve bir sonraki öğünlerinin nereden geleceğini bilmeseler de, yine de sahip olunan bazı erkekler tarafından kıskanılıyorlardı.

"Ben de ona dedim ki, Leydim, bu acı bileziklerine daha fazla katlanamam. O güzelim Fruckian tabaklarınızı etrafa düşürmeden taşıyabilmemi istiyorsanız alamam," dediğini duydu Neh'sa, bir erkek diğerine sıranın kendilerine gelmesini beklerken. "Peki o ne yapıyor? Beni yine şok etti! Şimdi hiçbir parmağımı hissedemiyorum - sanki üzerimde

sürekli eldiven takıyorum. Bana biraz yardımcı olabileceklerini umuyorum; sürekli bir şeyler düşürüyorum ve hanımım bana çok kızıyor."

"Sana bunu yapan o olsa bile," dedi diğer erkek sempatik bir şekilde. Metresler zalim sürüklerdir, bu konuda hiç kuşkunuz olmasın."

"Sen söyledin kardeşim!" Dedi diğer adam. O sırada iki adam da Neh'sa'nın bekleme salonunda yürüdüğünü fark eder gibi oldular. Gözlerinin ucuyla ona düşmanca bakışlar fırlattılar ve biri diğerine mırıldandı: "Burada ne işi var? Buranın tamamen erkeklere ait güvenli bir alan olduğunu sanıyordum."

"Buranın ve size yapılan muamelenin parasını ödeyen hanımefendi bu," diye gür bir erkek sesi yükseldi. "En iyisi saygı gösterin ve sizin sefil postlarınızla ilgilendiği için memnun olun." Ona doğru yürüyen Matmon'du ve Neh'sa soluk mavi önlüğünün önüne sıçramış kanı görünce endişelendi.

"Oh Matmon," diye haykırdı. "Lütfen bana çok geç kalmadığımı söyle! Gelebildiğim kadar çabuk geldim."

"Hayır, acele edersek tam zamanında yetişebileceğinizi düşünüyorum," dedi iri yarı erkek ona. "Ama bu biraz zor olacak. Haydi!"

Neh'sa onu kliniğin arka tarafına açılan çift kanatlı kapıdan geçerek takip etti. Burada, çoğu Matmon tarafından eğitilmiş diğer sağlık teknisyenlerinin her yaştan hastayı tedavi ettiği triyaj için ayrılmış birkaç alan vardı. Ama hem hastaların hem de teknisyenlerin ortak bir özelliği vardı: hepsi erkekti.

Kliniği Heloth'un on devre önceki erkek ayaklanmalarında ölmesinden kısa bir süre sonra kurmuştu. Kötü muamele gören erkekler için güvenli bir yerdi, ki Yonnie Six'te bunlardan çok vardı. Burası ona olan sevgisinin kalıcı bir mirasıydı ve Neh'sa haftada en az iki ya da üç akşamını burada geçirerek Matmon'a daha zor ve tehlikeli yaralanmalarda yardım etmeye çalışıyordu.

Birkaç ilk yardım kursu dışında herhangi bir tıbbi eğitimi yoktu.

Ama ailesinde anneden kıza geçen iyileştirici bir dokunuşu vardı. Empatik yeteneği gibi bu da onda sınırlıydı.

Annesi çok daha büyük bir yeteneğe sahipti - bir dizi duyguyu okuyabiliyor ve bir dizi yarayı kolaylıkla iyileştirebiliyordu. Neh'sa sadece acıyı hissedebiliyor ve onu iyileştirmek için elinden geleni yapıyordu.

Yine de, özellikle de yanında yetenekli bir cerrah olan Matmon varken, bu yeterince sık oluyordu. Neh'sa en başta onu Yonnie Six'e çekebildiği için kendini çok şanslı hissediyordu. Gezegeni kesinlikle başka yerlerden gelen erkekleri pek hoş karşılayan bir yer değildi. Ya da erkekleri hiç hoş karşılamıyordu.

Ama baş cerrah ihtiyacı görmüş ve gelmeye istekli olmuştu, Neh'sa bunun için minnettardı. Buranın başında bir erkeğin olması önemliydi çünkü özellikle köle sınıfında kadın karşıtlığı çok yüksekti.

Neh'sa kliniğine gelen erkekleri kadınlardan nefret ettikleri için suçlamıyordu elbette. Onlar bastırılmış ve boyun eğdirilmiş bir cinsiyetti ve Yonnie Six'teki Metreslerin çoğunun itaatkâr erkeklere uygun muamele ve bakım konusunda hiçbir fikri yoktu.

Neh'sa yıllardır çevresinde gördüğü cehalet ve zalimliği düzeltmeye çalışıyordu ama bazı günler her şeyin geriye gittiğini hissediyordu. Mesela bugün olduğu gibi - Leydi Wraith'neck ve onun kocaman Clopsian'ı. Ne büyük bir rezalet! Diğer Hanımın kendisine karşı açmayı planladığı suçlamalar konusunda ne yapacaktı?

Bu konuyu düşünmek için fazla zamanı kalmadan ana ameliyat odasına geldiler.

Matmon ona, "Çoktan sakinleştirildi," dedi. "Bir taşıma aracının tekerlekleri altında kalmış ve sürüklenmiş. Onu kurtarabilsek bile omurgası ezilmiş. Tekrar yürüebilmesi için kalıcı bir stimülatör takılması gerekecek."

"Önce onu kurtarmayı düşünelim," dedi Neh'sa. "Eğer takarsan stimülatörün parasını da ben öderim."

"Elbette leydim." Matmon kısaltılmış bir selam verdikten sonra ameliyathaneye doğru ilerledi. "Gelin - onu kurtaralım."

Ameliyat masasında yatan çocuk bir sokak çocuğuydu; üzerinde ne tasma, ne bilezik, ne de herhangi bir sahiplik işareti vardı. Küçük bacakları bükülmüş ve ezilmişti ve kan , o kadar çok kan vardı ki... Neh'sa bunu görünce nefesini tuttu. Ne kadar korkunç yaralar görürse görsün, kurban bir çocuk olunca her zaman daha kötü oluyordu.

"Korkarım bu biraz zaman alacak," dedi Matmon ona. "Lütfen ameliyata girip masanın sol tarafında durabilir misiniz? Ben sağ tarafta çalışacağım, ben ameliyat yaparken siz de dokunuşunuzu uygulayabilir misiniz?"

"Evet, elbette." Neh'sa hızla başını salladı ve fırçalama istasyonuna gitti. Çabucak ellerini yıkayıp ıslayarak tüm mikrop ve bakterilerden arındırdı, sonra da sıkı bir ikinci deri eldiven giyerek ameliyat masasındaki küçük, buruşuk formun yanına gitti.

Matmon hemen ona katıldı. Bir gözüne OPTi tel halkasını takıp aletlerini dikkatle seçerek Neh'sa'ya baktı.

"Hazır mısın?" diye sordu.

Neh'sa sözsüzce başını salladı ve gözlerini kapatarak bugün zaten çoğunu kullandığı içsel güç rezervinden yararlanmak için elinden geleni yaptı. Bu uzun bir gece olacaktı; Tanrıça'ya bu küçük hayatı kurtarabilmeleri için dua etti.

Dokuzuncu Bölüm

Thorn kalkıp yatması gerektiğini biliyordu ama bir türlü bunu yapamıyordu. Tuhaf bir uyuşukluk onu ele geçirmişti ve tek yapabildiği kanepeye daha da gömülmek ve ocakta sessizce çtırdarken mavi, yeşil ve mor renklerde yanan devedikeni ateşinin sönmekte olan közlerine bakmaktı.

Az önceki beyin sisi kalkmış gibi görünüyordu ama yerini o kadar çok çelişkili düşünce almıştı ki, neredeyse onu terk etmemiş olmasını dileyecekti. Aklı tekrar tekrar Neh'sa'nın eğitim odasındaki sahneye gitti. Ona dokunma şekli... onu alıştı...

Tanrılar! Thorn gözlerini sıkarak kısa bir süre için kapattı. Kadını hâlâ içinde hissediyordu, onu okşuyor, açıyor ve boşalmasını sağlıyordu. Bu görevden önce, içine girmenin katlanılması gereken başka bir işkence biçimi olduğunu düşünmüştü. Ama şimdi... belki de o kadar kötü olmayabilirdi.

Sonra aklına, görevi planladıkları sırada Komutan Sylvan'ın ona gösterdiği sanal görüntüde Neh'sa'nın taktığını gördüğü kalın, siyah fallus geldi.

Bunu gerçekten içinde istiyor muydu?

dayanabilirim, dedi kendi kendine acımasızca.

Evet, ama ya yeni Sahibesi bir şekilde ona bunu yaptırmak isterse? İşkenceye katlanmakta utanılacak bir şey yoktu, bunu birçok kez yapmıştı. Ama bunun için hiç yalvarmadı, hiç kendini açıp alınmayı, *becerilmeyi* istemedi...

Kesin şunu! Thorn kendine sertçe söyledi. *Kes şunu! var senin? Sanki gerçekten onun bedeninin kölesiymişsin gibi davranıyorsun.*

uzun vadede buradasınız ve bunun doğru olmadığını biliyorsunuz! Tüm Bilgilerin Kütüphanesi'ndeki tören yakında gerçekleşecek. Bu gerçekleştiği anda - içeri girip orada sakladıkları Kovan bilgilerinin bir kopyasını aldığı anda - gitmiş olacaksın. Greed'lik seni almak için bekliyor olacak ve Bayan Neh'sanna'nın değerli yeni kölesinin nereye gittiğine dair hiçbir fikri olmayacak. O yüzden bu sonsuza dek sürecekmış gibi davranmayı bırak. Öyle değil ve o da öyle . Sen farkına bile varmadan istihbaratla birlikte Kindred Ana Gemisi'ne dönmüş olacaksın.

Moral konuşması onu daha iyi hissettirmeliydi ama nedense öyle olmadı. Hiçbir şey yardımcı olmuyor ya da zihnini antrenman odasında olanlardan uzun süre uzaklaştırmıyor gibiydi.

Beni aldı ve ben de ona izin verdim, isteyerek verdim. Çok zevk aldım. Hayatımın en iyi orgazmıydı. Neyim var benim? Benim hakkımda ne düşünmeli? Onun ne düşündüğü neden umurumda olsun ki?

Ama nasıl olduysa oldu. Onu bir güneş gününden daha kısa bir süredir tanınmasına rağmen, Thorn yeni Sahibesinin kendisi hakkında ne düşündüğünü umutsuzca önemseydiğini fark etti. Ona, hayatında başka hiçbir kadına hissetmediği kadar bağlı hissediyordu. Onu ne kadar kısa bir süredir tanıdığını düşünersek, bu aptalcaydı. Ama yine de bir şekilde birbirlerine bağlı oldukları hissinden kurtulamıyordu.

Neh'sa'nın şimdi nerede olduğunu merak kendini alamıyordu -video ekranında beliren o erkekle mi? Kimdi o? Sevgilisi mi? Bir erkek sevgili edinir miydi? Onunla eşitmiş gibi konuşuyordu. Ama Yonnie Altı'da hiçbir erkek kadınlarla eşit değildi. Kimdi o zaman?

Beyninde bitmek bilmeyen sorular dönüp durdu ve ateş için için yanan korlara dönüştü. Thorn iliklerine kadar üşümeye başladı ama kalkıp ateşi besleyecek, hatta üzerine örtecek bir battaniye bulacak enerjisi yoktu.

Titreyerek gözlerini kapadı ve bir süre ince, huzursuz bir uykuya daldı.

Rüyasında yeni Sahibesini kanlı bir masanın üzerinde dururken gördü, gözleri kapalıydı ve bir şeye konsantre olmuştu. Thorn bunun ne olduğunu bilmiyordu ama rüyasında bir şekilde bunun bir ölüm kalım meselesi olduğunu biliyordu.

Elleri yumuşak, pembemsi bir parıltı yayıyordu ve onlara dokunursa, jilet çakılından aldığı yaraları yıkayıp sardığında kendi vücudundan akan aynı iyileştirici sıcaklığı hissedeceğini biliyordu.

Dokunuş, diye fısıldadı kafasının içinde kendisinininkine benzemeyen bir ses. İyileştirici dokunuşu var. Ama bunu kullandığında, kendinden veriyor ve bu onu tüketiyor...

Thorn onun gözlerindeki yorgunluğu, güzel yanaklarındaki çukurluğu görebiliyordu, çünkü kendini o kanlı masanın üzerinde ne varsa ona veriyordu. Bu kadar çok şey vermek onu öldürüyordu ama yine de vermeye devam ediyordu - kendini tüketiyordu - kendini tükenme noktasına ve ötesine sürüklüyordu...

Sonra sahne değişir gibi oldu ve onu sokakta, hayır, bir ara sokakta gördü. Karanlık ve tehlikeli bir yerde tek başına, yorgunluktan neredeyse sendeliyordu. Kolay bir hedefti; tesadüfen karşısına çıkan herhangi bir yırtıcı için yolunmaya hazır bir av. Tanrım, neden savunmasız bir şekilde dışarıdaydı?

Çünkü onunla gitmedin! diye fısıldadı kafasının içinde suçlayıcı bir ses. Çünkü onunla gitmekte, onu korumakta ısrar etmek yerine kanepede oturup aptal gibi ateşe baktın!

Neh'sa için endişelenerek irkilerek uyandı. Duvardaki pahalı çivit kristali kronometreye bakınca saatlerdir ortalıkta olmadığını gördü. O iyi miydi? Neden onu bırakıp Tanrıça'nın bildiği tehlikeye tek başına gitmesine izin vermişti? Şu anda dışarıda onu koruyor olmalıydı.

Yine de vücudu kaskatı ve soğuktu ve uzuvları hareket etmek istemiyordu,

Thorn kendini koltuktan kalkmaya ve sendeleyerek kapıya doğru gitmeye zorladı. Kâhyayı uyandıracak ve Neh'sa'nın nereye gitmiş olabileceğini öğrenmek isteyecekti. Onu aramaya kendisi giderdi. O-

Kapı açıldı ve Neh'sa sallana sallana odaya girdi. Yüzü ağarmış, yanakları çukurlaşmıştı; çökmek üzereydi.

"Hanımefendi!" Thorn'un sesi vıraklayarak çıktı.

"Thorn?" Başını kaldırdı, ona doğru bir adım attı, yalpaladı ve düşmeye başladı.

Kısık bir çığlık atarak onu kollarının arasına almak için ileri atıldı. Kadın ona baktı, gözleri yorgunluktan donuklaşmıştı.

"Beni yakalamak... beni hep yakalıyorsun."

"Çünkü sürekli düşüyorsun," diye hırladı ama sesi boğuk ve düzensiz çıktı.

Neh'sa kaşlarını çattı ve bir elini pazusuna koydu.

"Tanrıça, buz gibisin! Neyin var senin, Thorn?"

"Bilmiyorum," dedi dürüstçe, artık yalan söyleyip iyiymiş gibi davranamayacak kadar yorgundu. "Tek bildiğim, eğitim odasında birlikte geçirdiğimiz zamandan beri kendimi... garip hissettiğim."

"Tuhaf mı?" Sesi keskinleşti ve gözlerindeki donukluğun bir kısmı kayboldu. "Garip'i tanımla. Tam olarak nasıl hissediyorsun?"

Thorn omuzlarını silkti.

"Sersemlemiş, puslu, neredeyse uyuşturulmuş. Düşüncelerim bulanık ama düşündüğümde aklıma gelen tek şey sen oluyorsun. Senin için çok endişelendim Neh'sa, nereye gittin?"

Ona Hanımefendi demediği için onu düzeltmedi. Bunun yerine kaşlarını çattı ve sanki onu bir şekilde değerlendiriyormuş gibi elini alnına götürdü.

"Bunu daha önce fark etmeliydim. Tanrıça, nasıl fark etmem?"

"Neyi fark ettin?" Thorn sordu ama o sadece başını salladı.

"Beni yere bırak. Bırak beni, kendini dik tutacak kadar bile güçlü değilsin. Pek zayıf sayılmam, biliyorsun."

"Kıvrımlı ve mükemmelsin," diye homurdandı Thorn. "Ve..." Sesi biraz alçaldı. "Ve seni yere bırakmak istemiyorum. Sana sarılmak beni daha iyi hissettiriyor." Söylemediği şey, onun kendisine dokunmasının -ellerini üzerine koymasının

iyi hissetmesini sağladı. O garip, iyileştirici şeyi kullandığı için değil. *Sihir - iyileştirici dokunuş* rüyasının sesini fısıldadı - ama onun dokunuşu ona bir bitkiye su ve güneş ışığı gibi geldiği için. Çünkü bunu arzuluyordu - sadece ona yakın olmayı, ne kadar kısa olursa olsun tenini teninde hissetmeyi arzuluyordu.

Tanrım, böyle düşünmesinin nesi vardı? Ne düşünürse düşünsün, bu kadın onun Sahibesi değildi. Görevdeki bir casustu ve ona ihanet edip birkaç gün içinde onu terk edecekti.

Ama nedense bunların hiçbirinin önemi yoktu. Ona dokunmayı bu kadar çok isterken -hayır *ihtiyacı varken*- değil.

"Size sarılmama izin verin Hanımefendi," dedi kısık bir sesle, onun iri, kara gözlerinin içine bakarak. "Size biraz sarılmama izin verin, kendimi daha iyi hissedeceğim."

Bir an için onun yüzünü inceledi.

"Evet, öyle olacağına inanıyorum. Hadi o zaman, Thorn. Beni yatak odasına götür ve birbirimize sarılalım."

* * * * *

Büyük Kindred onu yatak odasına taşıdı, sanki bir bebekten daha ağır değilmiş gibi hafifçe tutuyordu. Neh'sa'nın kafasının içinde küçük bir ses bunun yanlış olduğunu, riskli olduğunu haykırıyordu. İtaatkârların kendisiyle aynı yatakta uyumasına asla izin vermezdi; bu, Metres ile beden kölesi arasındaki çizgiyi tehlikeli bir şekilde bulanıklaştırırdı. Bu kötü bir eğitimdi - Alfa eğilimlerini daha da cesaretlendirirdi - daha baskın olmak istemesine neden olurdu -

ona yanlış bir fikir verebilir..

Bunu yapmaması için aklına gelen bütün nedenler yıldız kayması gibi akıp gidiyor, Neh'sa hepsini görmezden geliyordu.

Bu durumda olması benim suçum, dedi kendi kendine, kafasının içinde bağırarak mantıklı sesi susturmaya çalışarak. Ona yeterince bakım yapmadım. Onu temizledim, giydirdim ve besin takviyesi çalkalamasını yaptım ama ona hiç şefkat göstermedim - onunla ilgilenmedim, onu okşamadım ya da ona güven vermedim. Tanrıça, benim neyim var? Bu gece berbat bir Metres, berbat bir Dominant oldum.

Klinikteki uzun ameliyat içsel rezervlerini şu anda iyileştirici dokunuşundan geriye bir şey kalmayacak kadar tüketmiş olsa da, Thorn'un ondan istediği şeyin fiziksel iyileşme olmadığını hissetti. Hayır, onun ihtiyacı olan şey duygusal-fizikseldi. Tenden tene temasa ihtiyacı vardı - buna o kadar çok ihtiyacı vardı ki titriyor ve bunun için can atıyordu. Onun acısını hissedebiliyordu - annesinin halkından miras aldığı dokunma gücü tükenebilse de, empatik duyuları asla tamamen körelmiyordu.

"Soyunmama yardım et," dedi Thorn'a. "O zaman benimle yorganın altına gel."

"Emredersiniz, Hanımefendi." Neh'sa'nın pelerinini ve altındaki giysileri hevesle çıkardı, sonunda teni ortaya çıktı. Neh'sa çırılçıplak kalınca, diğer odadan içeri sızan sönmekte olan ateşin loş ışığında ona baktı ve boğuk bir sesle inledi. "Tanrım, çok güzelsin amına koyayım."

"Benimle yatağa gel," diye fısıldadı Neh'sa, nefesinin boğazında düğümlendiğini ve yorgunluğuna rağmen nabzının hızlandığını hissederek. Bunu en son ne zaman bir erkeğe söylemişti? Ne kadar zaman olmuştu? On uzun, yalnız yıldan beri, Heloth hayatta olduğundan beri.

Thorn aç bir hırıltıyla kadının dediğini yaptı, ağır Verru-saten kontrplağı kaldırdı ve ikisini de ipeksi, yumuşacık çarşafın arasına kaydırarak.

Sonra iri, kaslı kollarını ona doladı ve okyanusta boğulmakta olan bir erkeğin kendisini su üstünde tutacağına güvenerek bir direğe tutunması gibi onu kendine çekti.

"Ah Thorn," diye fısıldadı Neh'sa, kollarını onun boynuna doladı ve parmaklarını saçlarında gezdirdi. Adam o kadar büyüktü ki, Neh'sa onun kaslı vücuduyla tamamen kuşatıldığını hissetti. Yüzünün boğazına yaklaştığını, onu içine çektiğini, sanki umutsuzca onun kişisel kokusunu ezberlemeye çalışıyormuş gibi kokladığını hissedebiliyordu ve saçlarını okşayarak bunu yapmasına izin verdi.

Bu erkekte ne vardı? Ona Heloth'u hatırlattığı için değildi - bir kere çok daha iriydi ve Heloth daha yumuşak konuşurdu. Ama onu kollarına aldığı anda hissettiği bir şey vardı; o kadar yumuşak bir emniyet ve güven hissi ki, neredeyse tatlılığıyla canını yakacaktı. Tüm vücudu sanki yıllardır uyuşmuş ve yeni yeni gibi hissediyor, uykuya dalmış ve uyandığında iğneler batan bir el ya da ayak gibi karıncalanıyordu.

Canlanmaktan bahsetmişken, büyük Kindred'ın devasa ereksiyonunun kalçalarına bastırdığını hissedebiliyordu. Ona verdiği siyah uyku pantolonunu hâlâ giyiyor olsa da Neh'sa çırlıçıplaktı - tamamen çıplaktı ve aynı zamanda tehlikeli bir şekilde Alfa olan yeni denizaltısına bastırıyordu. Daha önce hiç izin vermediği bir şekilde hareket ediyordu ve yine de durmak istemiyordu.

"Hanımefendi," diye mırıldandı Thorn, nefesi kızın boynuna değiyordu. İri vücudu ısınıyordu, artık birbirlerine dokunuyorlardı, yorganın altında birbirlerine sarılmışlardı. Neh'sa yaşamın ona geri döndüğünü hissedebiliyordu ve bu iyi bir duyuydu. "Hanımefendi, lütfen," diye mırıldandı kısık sesle.

Neh'sa onun ne sorduğunu biliyordu.

"İşte." Adamın başını çekiştirerek yüzünü çıplak göğüslerine bastırdı. "Sadece bu," dedi nefes nefese, sesi soluk soluğa ve düzensizdi

meme uçlarından birini sıcak ağzına aldı ve hevesle emmeye başladı. "Sadece bu, başka bir şey değil."

Bir an için başını kaldırdı ve göğüs ucunun ellerinin arasından kaymasına izin verdi.

Dud

akla "Sana dokunabilir miyim? Ben dokunurken mi?"
r.

"Dokun bana... tam olarak nasıl?" Neh'sa nefesinin kesilmesini dileyerek sordu. sakınleşeceğini düşündü. Ama bir şekilde sakınleşmedi ve sesi gittikçe daha nefes nefese çıkmaya devam etti.

Cevap olarak, büyük, sıcak elleri vücudunu keşfetti, omuzlarından sırtına doğru okşadı, kışının kıvrımını kavrayıp sahiplenici bir şekilde sıkmadan önce belinin alt kısmında kısa bir süre durdu.

"Tanrılar, Hanımefendi bayılıyorum," diye inledi ve sonra tekrar meme uçlarını emmeye başladı, sertçe çekiştiriyor ve zevk kıvılcımları vücudundan geçerek ıslanmaya başlayan kalçalarının arasındaki noktaya kadar hafifçe ısıırıyordu, çok ıslanmıştı...

Thorn onun ıslaklığını hissediyor gibiydi ya da belki de sadece *her yerine* dokunmak istiyordu. Neh'sa daha ne olduğunu anlamadan büyük, sıcak bir el titreyen karnından aşağı kayarak amını avuçladı.

"Thorn," diye itiraz etti ve sert Metres sesini kullanmak istese de çıkan ses bir kınamadan çok bir yalvarış gibiydi. "Thorn hayır- yapmamalısın."

"Ne yapmamalıyım, Hanımefendi?" diye usulca kulağına homurdandı. "O küçük, yumuşak amcığını avucumun içine almamalı mıyım? O tatlı am dudaklarını aralayıp sana zevk vermemeli miyim?"

Neh'sa kararlı görünmeye çalışarak, "Sana söyledim, bir beden kölesi asla Sahibesinin bedenine dokunmaz, özellikle de o söyleyene kadar," dedi.

"Söyle o zaman." Adamın uyumsuz gözleri kızın gözlerinde parladı ve

Neh'sa içlerindeki güzel altın kıvılcımların odanın loşluğunda parladığını gördü. "O küçük tatlı amcığını amamı ve izin verirsen sana nasıl dokunacağımı, seni nasıl tatmin edeceğimi *göstermemi* söyle."

"Sadece... göster bana?" Neh'sa fısıldadı.

Yavaşça başını salladı. "Sadece bir kez göstereceğim. Sahibemi nasıl memnun edeceğimi öğrenmem gerekiyor, değil mi? O zaman sana nasıl yapacağımı göstereyim."

Karnı çırpınıyordu ve amı kadar sıcak ve ıslaktı ki bacaklarının arasında saf sıvı ısı varmış gibi hissediyordu.

"Evet," diye fısıldadığını duydu. "Evet, tamam ama sadece bir an için. Göster bana."

"Evet, Hanımefendi," diye usulca homurdandı.

Adamın bir drtmesiyle kalçalarını ayırdı ve sonra uzun parmakları cinsel organını açmaya başladı. Neh'sa adamın parmak ucunun -keskin ve nazikçe- ıslak kıvrımlarını okşadığını, sonra da klitorisinin etrafında dndğun hissedince alçak sesle, nefessiz bir inilti çıkardı. Sonra daha aşığı kaydı ve Neh'sa parmağının ucunun girişine değdiğini hissetti.

"Thorn!" Bir an için gözleri büyüdü ve neredeyse geri çekiliyordu. "Nedir mesele Hanımefendi?" o mırıldandı. "Sakın sen gibi penetrasyon?" Neden sana ne kadar iyi olabileceğini göstermeme izin vermiyorsun? bana gösterdin mi?"

"Yapmamalısın," diye itiraz etti, çok zor olmasa da bacaklarını kapatmaya çalışıyordu. "Sana izin vermemeliyim. Ben senin Sahibenim ve sen de benim beden klemsin, itaatkârımsın. Bu... bu senin tüm eğitimini raydan çıkarabilir."

"Şimdi eğitim değil," diye yumuşakça tartıştı, yukarı ve aşığı, zonklayan klitorisinin etrafında ve etrafında okşayarak ama her zaman girişine geri dönerek. "Bir Metres ve bir köle değil. Sadece bir erkek ve bir kadın birbirini tutuyor, birbirlerine iyi hissettiriyor. Lütfen, Hanımefendi..." Onu öpmek için başını eğdi.

nazikçe dudaklarına. "Lütfen seni iyi hissettirmeme izin ver."

Neh'sa kısık bir iniltiyle teslim oldu. Uyluklarının birbirinden ayrılmasına izin vererek Thorn'un iki uzun, kalın parmağını amının derinliklerine sokmasına izin verdi. On uzun yıl boyunca kendini mahrum bıraktığı penetrasyon zevki bir anda vücudunu uyuşturucu gibi sardı.

Thorn'un geniş başparmağı kaygan klitorisinin üzerinde ileri geri kaymaya başlarken, uzun parmakları sertçe ve derinlemesine içine bastırdı.

Bu çok fazlaydı. Neh'sa bir anda orgazmın eşiğine geldiğini, sonra da geçtiğini fark etti, çaresizce inledi, zevk onu sardı ve Thorn'un kendisini zevkten öleceğini sandığı ana kadar boşaltmasına izin verdi.

"Thorn!" Sırtını kamburlaştırıp kalçalarını pompalayarak inledi ve içinden taşan duygulara ses verdi. "Thorn-oh Tanrıça, bu çok *iyi* hissettiriyor!"

Thorn onun üzerine eğildi ve ağzıyla onu yakaladı -nefes alamayana kadar öptü- amını pompalamaya devam ederken inlemelerini açlıkla yuttu.

Neh'sa'nın gevşeyip rahatladığını hissedene kadar, parmakları Neh'sa'nın bacaklarının arasında meşgul olarak onun orgazmını sürdürdü. Sonra yavaşça geri çekildi. Neh'sa'nın gözlerinin içine bakarak parmaklarını ağzına götürdü, bariz bir zevkle balını temizledi.

"Teşekkür Sahibe," diye homurdandı usulca. "Sizi memnun etmeme izin verdiğiniz için.

Senin beni açtığın gibi benim de seni açmama izin verdiğin için."

"Rica ederim, Thorn." Sesi hâlâ kendi kulaklarına nefes nefese geliyordu. "Şimdi daha iyi hissediyor musun?"

"Çok." Parmaklarını tekrar yaladı, gözleri ağırlaşmıştı. "Ama yorgun görünüyorsunuz, Hanımefendi. Neden arkanıza yaslanıp sizi tekrar tatmin etmeme izin vermiyorsunuz-

bu sefer dilimle mi?"

Neh'sa bir an için baştan çıktı. Heloth öldüğünden beri bir erkeğin ona oral seks yapmasına izin vermemişti ve içinden bir ses Thorn'un bu işte *çok* ama *çok* iyi olacağını söylüyordu.

Ama sonra akli başına geldi. Yeni kölesiyle tavsiye edilenden çok daha ileri gitmişti bile. Cesaretini kırması gerekirken Alfa eğilimlerini çoktan beslemişti. Buna artık bir son vermeliydi, yoksa bunu durdurmak mümkün olmayacaktı.

"Hayır, Thorn," dedi sertçe. "Üzgünüm ama buna izin veremem. Sana zaten olması gerekenden çok daha fazla özgürlük tanıdım."

Saygıyla başını salladı.

"Tamam, anlıyorum. Ama bana bir özgürlük daha verin Sahibe, bu gece size sarılmama izin verin. Lütfen."

Hayır demek dilinin ucundaydı - kölelerin onunla yatmasına asla izin vermezdi. Ama ilk geldiğinde onun içinde bulunduğu durumu hatırladı. Oldukça şiddetli bir alt-düşme vakası yaşamıştı ve bakımını aksattığı için bu onun hatasıydı. Bunun tekrar olmasına izin veremezdi.

"Pekâlâ," diye fısıldadı sonunda. "Ama aramızda cinsel içerikli başka hiçbir şey olmamalı. Anlıyor musun?"

"Evet, Hanımefendi," diye gürlledi. Onu kendine doğru çekerek iri vücudunun sığırdırdı. "Sana sarılmama izin verdiğin sürece uslu duracağıma söz veriyorum."

Neh'sa içini çekti. Uyku düzenleri konusunda kavga edemeyecek kadar yorgundu ve büyük Kindred'in kaslı formu kendisinininkine karşı kavga etmek istemeyeceği kadar iyi hissettiriyordu.

"İyi geceler Thorn," diye fısıldadı, kendini ona bırakarak rahatladı. "İyi uykular."

", siz kollarımdayken, Hanımefendi," diye mırıldandı.

Ama Neh'sa onun son sözlerini duymadan hemen önce derin, rüyasız bir uykuya dalmıştı.

Onuncu Bölüm

Neh'sa uyandığında, yıllardır yaşamadığı tatlı, tembel bir esenlik duygusuyla uyandı. Kendini sıcak da hissediyordu, bu onun için alışılmadık bir şeydi. Genelde geceleri üzerine ne kadar örtü örterse örtsün, soğuktan donarak uyanırdı. Ama bu sabah sıcacıktı. Neden?

Zihni bir gün önceki puslu olayları gözden geçirdi. Müzayede... o korkunç Lady Wraith'neck tarafından neredeyse mahvedilen Adanmışlık Töreni... neredeyse tüm iç rezervlerini harcadığı kliniğe yaptığı acil çağrı... ve sonra eve gelip Thorn'u berbat bir halde bulması...

Thorn!

Bu anı onu tamamen uyandırdı ve onun adını düşünürken, devasa yeni Kindred beden kölesi uykusunda mırıldandı ve onu daha yakına çekti. Kadının bu kadar sıcak olmasının nedeni, sırtının adamın önüne yaslanmış olması ve adamın uzun, kaslı bir kolunu kadının üzerine sahiplenici bir şekilde örtmüş olmasıydı.

Tanrım, ben ne yaptım?

Protokolü tamamen terk etmişti. Yeni itaatkârının kendisine dokunmasına ve parmaklarıyla içine girmesine izin vermekle kalmamış, daha sonra onun kollarına kıvrılmış ve sanki bir köle değil de sevgilisiymiş gibi onunla birlikte uyumuştı. Dizginlemeye çalıştığı Alfa eğilimleri şimdi tamamen kontrolden çıkmış olacaktı - büyük olasılıkla eğitimini sonsuza dek mahvetmişti.

Neyim var benim? Neden ona karşı böyle davranıyorum? Dün geceki hareketlerimi izleyen hiç kimse benim itaatkârı eğitmiş tecrübeli bir Domme olduğumu bilemezdi. Daha önce hiç kölesi olmamış, deneyimsiz bir Metres gibi davranıyorum.

Aslında, sahip olduğu ilk beden kölesi olan Heloth'a, yani kendisine bağıllık yemini etmesine izin verdiği tek kişiye davrandığı gibi davranıyordu.

Ama Neh'sa kendine bile, aşık olmasına izin verdiği zamanki gibi davrandığını itiraf etmek istemiyordu.

"Mmm... Günaydın, Hanımefendi. Uyanık mısınız?" Thorn'un derin sesi konuşurken tüm vücudunu titretiyor gibiydi.

Neh'sa sertleşti ve dikkatle cevap verdi.

"Öyleyim ama hâlâ uyuduğunu sanıyordum."

"Gerginleştiğini hissettim - sanırım beni uyandıran da bu oldu," diye gürledi. "Sana... çok uyumlu görünüyorum." Kaşlarını çatı. "Bunun nedenini bilmiyorum..."

Neh'sa doğrulup yüzünü ona dönmeden önce çarşafı çekerek üstünü örttü. Normalde vücudunu sergilemekten çekinmezdi -cinsel bir gösteri yapmak Yonnit kültürünün bir parçasıydı- zenginlik ve güçle eş tutulurdu. Ama nedense şu büyük kölesinin yanında çıplak olduğu için kendini savunmasız hissediyordu - belki de yapmaması gereken şeyleri yapmasına izin verdiği için.

"Ben iyiyim Thorn," dedi, soğukkanlılığını yeniden kazanmaya çalışarak. "Ama bir şeyi anlamanı istiyorum - dün gece aramızda olanlar bir daha olamaz ve *olmayacak*. Benimle yatmana izin vermemin tek nedeni dün gece ciddi bir alt-damla vakası geçirmen ve senin için gerçekten endişelenmemdi."

Bir dirseğinin üzerine yaslandı ve kaşlarını çatı.

"Tamam, yatağına girmeme izin verilmediği gerçeğini bir kenara bırakırsak... Sub-drop? Yedi cehennemde bu da ne?"

"Fiziksel etkileri olabilen psikolojik bir durum," dedi Neh'sa ona. "Bu geçici bir depresyon ve kimyasal dengesizlik.

Domme ile özellikle yoğun bir etkileşimden sonra bir itaatkarın başına gelir."

Başını iki yana salladı. "Anlamıyorum."

"Dün yaşadığınız gibi yoğun bir teslimiyet, beyne her türlü zevk kimyasalını salgılayabilir," diye açıkladı. "Bittiğinde ve vücudunuz artık bu kimyasalları üretmediğinde, ruh halinizde keskin bir düşüş yaşayabilirsiniz - tabiri caizse, yüksekle eşleşmek için düşük." "Yani... Sanki vücudum yoksunluğa girmiş gibi mi?" Thorn gürledi, ona bakarak. "Ve... sen benim arzuladığım uyuşturucu musun?"

"Bir bakıma öyle ama senin için bu kadar sorun olacağını tahmin etmemiştim." Kaşlarını çatı. "Yine de yapmalıydım. Sen son derece Alfa'sın ve kendi baskın eğilimlerin var. İçine girmeme izin verecek kadar kontrolünden vazgeçmek -azıcık bile olsa- olağanüstü zor olmuş olmalı."

"Kolay değildi," diye itiraf etti huysuzca. "Sonrasında kendimi çok garip hissettim, neredeyse sersemlemiştim. Ve tek düşünebildiğim..." Boğazını temizledi. "Tek düşünebildiğim *sizdiniz*, Hanımefendi. Ve sana izin verdikten sonra benim hakkımda ne düşüneceğin..."

"Seni götürmek mi?" Neh'sa usulca sordu. "Evet, bu da bir boyun eğme belirtisidir. Bir itaatkâr kendisine yapılan şeyden ne kadar zevk alırsa alsın, daha sonra beynini dolduran zevk kimyasalları olmadan düşündüğünde yine de dehşete düşebilir."

"*Dehşete* kapılmadım," diye reddetti kaşlarını çatarak. "Belki daha çok... şaşırdım." "İşkence olmadığına mı? Nefret etmediğini mi?" Neh'sa sorduğunda sessizliğe gömüldü.

"Bilmiyorum." Adam kaşlarını çatı, gözlerini ondan kaçırdı ve kadın adamın çenesindeki o kasın yeniden kıpırdadığını gördü. Belli ki bir gün önceki karşılaşmaları hakkında hâlâ kafası karışık.

"İyi iş çıkardın Thorn," dedi sesine bir otorite notası ekleyerek. Protokole geri dönmenin ve onu doğru eğitmenin zamanı gelmişti. "Ve eminim bugün de iyi iş çıkaracaksın."

"Neden?" Adam ona bir kaşını kaldırdı. "Ne planlıyorsun? Daha fazla eğitim mi?"

"Evet ama tam olarak dünkü gibi değil," dedi Neh'sa ona. "Sadece seni sınamak ve üzerinde çalışmamız gereken şeyleri görmek istiyorum. Eğer başarılı olursan tasmayı hak edeceksin ve seni hafta sonunda Karnivor Kulübü'ndeki ziyafete götüreceğim."

"Club Carnivorous? Bu da ne böyle?" Thorn homurdandı.

"Ve Opulex şehir merkezinde, Yonnie Six'in zengin seçkinleri için sadece üyelere özel bir kulüp."

"Sen de onlardan biri misin?" Sırıttı. "Ama kendi binanız bile yok - bu sizi Yonnie Six standartlarına göre ancak orta gelirli yapmaz mı?"

Neh'sa onun alaycı davrandığını anladı ve ne yaptığını fark etmeden önce aynı şekilde karşılık vermeye başladı. Onunla rahatça şakalaşmaya başlamıştı; ona yine bir köle gibi değil de bir sevgili gibi davranıyordu.

"Benim mali meselelerim seni ilgilendirmez, Thorn," dedi sertçe. "Seni ilgilendiren şey, hafta sonunda kulübe giderken bana eşlik edebilmen için tasmanı kazanmak. Bunu yapabileceğini düşünüyor musun?"

Çenesini kaldırdı ve mavi ve yeşil gözlerindeki motifler daha hızlı dans etmeye başladı.

"Hiç şüphesiz, Hanımefendi," diye .

"Her konuda bana boyun eğmelisin. Unutma, toplum içine çıktığımızda beni temsil ediyorsun. Yaramazlık yaparsan itibarımı zedellersin." Neh'sa sertçe konuştu.

"Evet, Hanımefendi, anlıyorum." Sertçe başını salladı. "Güzel, o zaman başlayalım."

* * * * *

Neh'sa bir gece önce aralarında geçenlerden pişman olmuş gibiydi çünkü kalktıkları anda tamamen işine odaklanmıştı. Anlaşılan bir gece önce Thorn'un bedenine uygun giysiler sipariş etmişti, çünkü o sabah onun odası olarak belirlediği odadaki dolap doluydu.

Thorn yeni bir çift dar siyah deri pantolon giydi; pantolonu bağlarken yüzünü buruşturduğunu fark etti.

"Yeni pantolonunu beğenmedin mi?" Neh'sa onun yüz ifadesini görmüş olacak ki sertçe sordu.

Thorn boğazını temizledi. "Müzayededenden sonra daha fazla haber almayı umuyordum, Hanımefendi."

"Al bunu giyebilirsin, en azından evde yalnız olduğumuz sürece." Ona pantolonla uyumlu küçük siyah bir peştamal verdi. Şaftının ve taşaklarının üzerinden sarkıyor, onları neredeyse hiç göstermiyordu. "Eğitimin sırasında anatominin daha hassas kısımlarına tam erişimim olmalı." Ona bir kaşını kaldırdı. "Anlıyor musun?"

Thorn bezi yerine sabitlerken, "Evet, Hanımefendi," dedi. "Sanırım insan içine çıktığımızda bunu çıkarmam gerekecek?"

"Ziyafete gittiğimizde seni teşhir etmem gerekecek," dedi Neh'sa ona. "Bir beden kölesinin aletinin büyüklüğü ve dikliği Sahibesini utandırabilir ya da ona onur kazandırabilir." Siyah peştamalin altındaki şişkinliğe baktı. "İkincisini sorunsuzca yapacağına inanıyorum."

"Teşekkür , Hanımefendi." Thorn ona alaycı bir şekilde gülümsedi. "Memnun etmek için elimden geleni yapacağım."

"Hata yapma Thorn, beni 'memnun' etmenin *tek* yolu

Şaft, toplum içine çıktığımızda onu sergilemektir," dedi sertçe. "Uygun bir vücut kölesi gibi davranmaya başlamanın zamanı geldi. Gözlerini indir ve beni takip et."

Thorn boğazında yumuşak bir hırıltının yükseldiğini hissetti ve onu güçlkle bastırdı. Ondan emir almayı umursadığından değil, *yeterince* umursamadığından. Sırtını dikleştiren de buydu. Aslında itaatkâr olmak *istediğinden* değil - istemiyordu, sadece bu görevin kaçınamayacağı bir parçasıydı. Yine de zihninin gerisindeki küçük bir ses, *elinden* gelse bile itaat etmekten kaçınıp kaçınmayacağını merak ediyordu. Neh'sa emir verirken o kadar seksi ve kendinden emindi ki...

Bu fikir onu kafa karıştırıcı bir duygu girdabıyla doldurdu ve kızın ona "alt düşüş" hakkında söylediklerini hatırladı. Bir gece önceki sorunu gerçekten de bu muydu? Bir şekilde onun kendisine nüfuz etmesine, hükmetmesine izin vermekten o kadar hoşlanmış mıydı ki, Sahibes'i'nin aniden geri çekilmesi onu fiziksel olarak etkisiz hale getirmek bir yana, depresyon ve zihinsel bulanıklık durumuna mı yol açmıştı?

Kesinlikle hayır, dedi kendi kendine. *Bir tür kısa etkili virüs kapmış olmalıyım, belki de Yonnie Six havasına ya da atmosferine karşı bir reaksiyon...*

Ama kendisini daha iyi hissetmesini sağlayan tek şeyin Sahibesinin vücudunun kendi vücuduna dokunması olmasının bir nedeni yokmuş gibi görünüyordu. Tanrım, bunu bir daha yapmasına izin verilmeyeceğini biliyordu ama onun yumuşak kıvrımlarının kendisine doğru bastırılmış hissi *inanılmazdı*. Ve bacaklarını açıp ona dokunmasına izin vermesi - meme uçlarını emerken boşalmasına izin vermesi - aklını başından almıştı. Thorn en son ne zaman böylesine yoğun bir cinsel ilişki yaşadığını hatırlayamıyordu ve onu tekrar arzulamaktan kendini alamıyordu... daha fazlasını arzulamaktan...

Kes , dedi kendine şiddetle. *Burada gizli görevdesin. Yapman gereken bir işin var. Ve öyle olmasaydın bile, kendine asla izin veremeyeceğini biliyorsun.*

bir kadınla çok derin bir ilişkiye girmek. Bu güvenli değil. Ona zarar verebilirsin!

"...sana takacak başka bir ekipmanım var." Neh'sa onu eğitim odasına götürürken Neh'sa'nın sesi onun yasak düşüncelerini böldü. İçinde bir dizi uzun siyah deri koşum ve kayış bulunan uzun bir dolabı açtı ve birini seçmeden önce düşündü. "Bu sana uyar, elimdekilerin en büyüğü."

Çapraz deri koşum takımını ona taktı ve sıkılaşıp kadar ayarladı. Göğsünde ve sırtında siyah deri bir X oluştururken kaslı vücudunun büyük kısmını çıplak bıraktı.

"İşte bu iyi." Onaylarcasına başını salladı.

"Peki ya ayakkabılar... Hanımefendi?" Thorn çıplak ayaklarına bakarak sordu Ayaklar.

"Evimdeyken yalınayak kalacaksın. Dışarı çıktığımızda uygun ayakkabılar verilecek," dedi Neh'sa ona. Başka bir dolabı açarak uzun, siyah, esnek bir kırpıntı çıkardı. "Şimdi yüzünü izleyiciye dön ve kendine bak. Duruşun üzerinde çalışmamız gerekiyor."

Thorn duruşunda bir sorun olduğunu düşünmemişti ama yine de üç boyutlu görüntüleyiciye doğru döndü ve kendisine baktı. Uyumsuz gözleri ve dar deri pantolonuyla uzun boylu, kaslı bir erkek ona bakıyordu.

Thorn'un kalbi, kendisini deri fetiş kıyafetleri içinde görünce sıkıştı. Çünkü açık artırmada olduğundan daha mı çok beden kölesine benziyordu? Neh'sa'nın onu satın alması gerçekten daha dün müydü? Çok daha uzun zaman geçmiş gibiydi...

Gözlerinin kendi büyük yansımasından Hanımının çok daha küçük yansımasına kaymasına izin verdi. Neh'sa bugün belden sıkıca bağlanmış, önü kırmızı dantel külotunu gösterecek şekilde açık, kısa, siyah deri bir elbise giymişti. Thorn ince kumaşın altından dolgun am dudaklarının dış hatlarını görebiliyordu ve Neh'sa'nın ne kadar yumuşak ve ıslak olduğunu hatırlayınca ağzı sulandı.

Tadının ne kadar güzel olduğuydu.

"Çeneni kaldır!" Neh'sa kırbacın düz ucuyla çenesine sertçe vurarak havladı. "Omuzlar geriye. Ellerini arkaya koy ve bacaklarını muayene için aç."

Teftiş mi? Thorn, uyluk yüksekliğindeki siyah çizmeleri her adımda hafifçe vurarak onun etrafında dolanırken neyi incelediğini merak ediyordu. Arada bir ona dokunuyordu - ya kırbacının düz ucuyla onu okşuyor ya da küçük, yumuşak bir elini vücudunun üzerinde onu ürpertecek şekilde gezdiriyordu.

Tanrım, muhteşemdi; o kadar küçüktü ki, yine de o kadar vahşi! Onu kollarının arasına almak ve bir gece önce yaptığı gibi dudaklarına yapışmak istiyordu; onu nefessiz bırakacak şekilde öpmek ve sonra yatağa götürmek istiyordu; orada onun küçük bedenini kendi büyük bedeniyle kaplayacak ve onu tamamen dolduracaktı...

"Ne düşünüyorsun köle?" Neh'sa onun gözlerinin içine bakarak sordu.

Thorn boğazını temizledi. "Muhtemelen bilmek istemezsiniz, Hanımefendi," dedi kuru bir sesle.

"Tabii ki bilmek istiyorum. İlginç bir şey olduğunu söyleyebilirim çünkü gözlerindeki o parlak kıvılcımlar her yerde dans ediyor," diye mırıldandı. "Şimdi söyle bana, teftiş için hareketsiz durman gerekirken yüzüne o sırtışı yerleştiren tam olarak ne düşünüyordun?"

"İçinize girmeyi hayal ediyordum, Hanımefendi," diye homurdandı, gözlerinin şehvetle yarı kapalı olmasına izin verdi. "Tatlı amını sikimle doldururken seni altımda tutmanın ne kadar iyi hissettireceği hakkında."

Gözleri kısıldı.

"Bu doğru mu? Pekala Thorn, bence bu tür yaramaz fanteziler cezalandırılmalı. Pozisyonunu al!"

"Ne?" Thorn kaşlarını çatarak ona baktı. "Hangi pozisyon?"

Neh'sa elini kürek kemiklerinin arasına koyup onu izleyiciye yaklaştırdı, ta ki birkaç adım kalana dek.

"Öne eğil, ellerini izleyicinin üzerine koy," dedi ona sertçe. "Sonra bacaklarınızı açın."

Sırada ne olduğunu merak eden Thorn, kadının dediğini yaptı. Eğer o küçük kırbacıyla ona şaplak atacağını düşünüyorsa, bunu yapabilirdi. Ama böyle küçük bir acı onu zerre kadar korkutmazdı. bakılırsa, yaralı sırtına incek bir kırbaçtan başka hiçbir şey bunu yapamazdı. İtaatkâr bir köle olduğu yanılmasını sürdürmek için en azından ona vurduğunda acı çekiyormuş *davranması* gerekip gerekmediğini merak etti. Tabii ki-

"Sana şaplak atacağımı ya da kürek çekeceğimi sanıyorsun, değil mi?" Neh'sa yumuşak, ipeksi bir ses tonuyla Thorn'u anında temkinli olmaya itti.

"Şey, aklıma gelmişti, Hanımefendi," dedi temkinli bir şekilde.

"Ama bana defalarca acının seni rahatsız etmediğini söyledin," diye hatırlattı Neh'sa ona. "Kürek kemiklerinizin arası hariç ama orayı bir sınır olarak belirledik, o yüzden oraya giremem. Yine de *yapabilirim*," diye devam etti Neh'sa, o tekrarlamadan. "*Buraya* git."

Hiçbir uyarıda bulunmadan küçük eli arkadan bacaklarının arasına girdi ve aniden taşaklarını avucunun içinde çok sıkı bir şekilde tutmaya başladı.

"Hanımefendi!" Thorn'un sesi boğuk çıkıyordu.

"*Hmm-bunun* seni rahatsız edecek bir acı olduğunu söyleyebilirim. En azından biraz," diye alaycı bir şekilde mırıldandı ve Thorn bir an için onun kendisini sıkıştırıp diz çöktürmek istediğini düşündü. Çünkü haklıydı; bir erkeğin görmezden gelemeyeceği bazı acı türleri vardı.

Neh'sa onun yerine kesesini tutmayı bıraktı ve sadece yumuşak parmaklarının ucunu kullanarak hassas bölgeyi gıdıklamaya başladı. Sonra da

bacaklarının arasına uzandı ve artık sertleşmiş olan şaftını birkaç kez okşayarak Thorn'un boğazından alçak bir inilti çıkardı.

Neh'sa hâlâ onu okşayarak, "Şimdi özel pantolonun nedenini anlıyorsun," diye mırıldandı.

"Yani beni gece gündüz her saat boşaltabilir misin?" Thorn dişlerini sıkarak talep etti. İtiraf etmekten hoşlanmasa da bu durum onu tahrik ediyordu. Daha önce hiçbir kadın onu duvara yaslayıp bu şekilde okşamamıştı. Çok seksiydi, özellikle de isteseydi onu omzuna atıp doğruca yatağa götürebilir ve onunla sevişebilirdi. Ama bunu yapamazdı; bir kadını asla rızası dışında alamazdı.

Ayrıca yaptığı şeyi bırakmasını da istemiyordu.

"Sana mastürbasyon yapmıyorum Thorn," diye fısıldadı, hâlâ okşuyordu. "Aslında, uzun bir süre boyunca yaşayacağın son orgazmı dün ilk eğitim seansında yaşadın."

"Ne?" Thorn talep etti. Kadının yumuşak küçük eli onu alevlendiriyordu -şaftı o kadar sertleşmişti ki, sanki plastik çelik bir duvarı delip geçebilirmiş gibi hissediyordu- boşalmak için can atıyordu. Ve şimdi ona yapamayacağını mı söylüyordu?

"Beni duydun, artık orgazmlarını ben kontrol ediyorum. Onları hak etmen gerekecek, Thorn." Ona gülümsedi. "Bu da orgazm olmak istiyorsan çok iyi ve çok itaatkâr olman gerektiği anlamına geliyor."

"I..." Dudaklarını yaladı. "Ben-

"Ve eğer kendine yardım edeceğini düşünüyorsan- iyi, sadece dene." Uzun kırbacını kullanarak peştamalı bir tarafa çekti ve adamın zonklayan sikine doğru başını salladı. "Devam et, kendine dokunmayı dene."

Thorn neredeyse refleks olarak kendine uzandı. Ama eli ereksiyon halindeki şaftına dokunduğu anda parmak uçlarında keskin bir elektrik şoku hissetti.

"Ow!" Yüzünü buruşturarak elini çekti. Temassız bilezikleri unutmuştu.

Neh'sa ona sertçe, "Sanırım kendine tekrar dokunma umudunun yararsız olduğunu görebiliyorsun," dedi. "Senin mümkün olduğunca sürekli bir uyarılma halinde olmanı istiyorum. Bu yüzden bunu yapacağım..." Kalın şaftını tekrar kavradı ve birkaç kez okşadı, uzun, yavaş vuruşlar horozunun kökünden alevlenen tepesine kadar gitti. "Ne zaman istersem," diye bitirdi sözlerini.

"Hanımefendi-" diye başladı Thorn kısık sesle.

"*Bunu* bile yapabilirim." Neh'sa onun üzerine eğilerek küçük, pembe dilini çıkardı ve Thorn'un sikinin geniş başının üzerinde nazikçe gezdirdi. Ağzının yumuşak, sıcak ısısı Thorn'un kalçalarının ihtiyaçla sarsılmasına neden oldu.

"Tanrılar, Sahibe-sen lanet olası bir sadistsin!" diye homurdandı.

Neh'sa onun gözlerinin içine bakarak, "Hayır, seni kontrol etmek için acıdan başka bir yol bulmalıyım," dedi. "Ve zevk de bir sonraki mantıklı seçenek." Doğruldu. "Alay ve inkâr dünyasına hoş geldin Thorn. Beni takip et."

Aleti zonklayan Thorn ellerini izleyiciden çekip sertçe doğruldu, siyah peştamalin içinde oluşturduğu garip çadırın farkındaydı. Tanrım, gerçekten de onun sürekli bu seviyede uyarılmasını mı istiyordu? Bu onu öldürebilirdi! Ve tahrik olduğunda içindeki ateşi kontrol etmesi çok daha zor oluyordu.

Bir gece önce ona sarılmasına ve zevk almasına izin veren, önünde diz çöküp yaralarını tedavi eden tatlı Neh'sa neredeydi? Her nasılsa ortadan kaybolmuş, yerini Thorn'un bu görevi ilk kabul ettiğinde hayal ettiği kadar acımasız olan Metres Neh'sanna almıştı.

Ve yine de... kızgınlığına ve cinsel hayal kırıklığına rağmen

ona hayranlık duyuyordu. Düşündüğünden daha güçlüydü. Ufak tefek olmasına rağmen, kendisinden çok daha iri olmasına rağmen onu alt etmekten korkmuyordu. Ve onun küçük, yumuşak ellerinin dokunuşu onu hâlâ başka hiçbir kadının dokunuşunun etkilemediği şekilde etkiliyordu.

Önemli değil, dedi kendine sertçe. Seni nasıl etkilediği önemli değil, görmezden gelmek daha iyi. İçinde uyandırdığı duyguları görmezden gel. Seni etkilemesine izin verme - buraya sadece Tüm Bilgilerin 'nden bilgi almak için geldin ve bunu yaptığın anda gideceksin.

Thorn kendi kendine itiraf etti, yeni Sahibesinin onu ele geçirmesine izin vermişti. O ilk gece kısa bir süre için gerçek bir beden kölesi gibi davranmış ve buradaki asıl amacını neredeyse unutmuştu. Bunun tekrar olmasına izin vermeyecekti. Kadının kendisine yaptığı her şeyi, daha önceki görevlerinde kendisine uygulanan kan salyangozları ya da ateş kırbaçları gibi başka bir işkence biçimi olarak görmeye karar verdi.

Kalbine bir daha dokunulmasına izin vermeyecekti.

Neh'sa da kendine aynı sözü vermiş gibiydi çünkü güçlü, uzak Hanımefendi rolünü mükemmel bir şekilde sürdürüyordu ve Neh'sa onu yatağa götürmesine, zevk vermesine ve kucaklamasına izin veren yumuşak, savunmasız dişiyi bir daha görmedi.

En azından, neredeyse bir haftadır...

On Birinci Bölüm

Hükümdar Ysldred X'izith, bir tür kırmızımsı kayadan yapılmış gibi görünen küçük, düzensiz şekilli odada volta atıyordu. Kovan'ın lideriydi, Boşluğun ötesinden gelen böcekimsi bir varlık ırkıydı ve Brynn onu ilk kez kılık değiştirmemiş halde gördüğünde duyduğu dehşetle şimdi de onu izlerken buldu kendini.

Ama onu nasıl görüyorum? diye düşündü, ürpererek. *Ve neden?*

Verecek cevabı yoktu; sadece Hükümdar'ın kırmızı taşlı odada yavaş ve ölçülü adımlarla dolaştığı görüntüsü vardı.

Dünya şartlarında, birincisinin uzun sert kabuğa benzer kanatları ve ikincisinin dar beli ve iğnesi ile en çok hamamböceği ve eşek arısı karışımına benziyordu. Soğanlı ve üçgen şeklindeki kafası, kıvrımlı, tırtıklı alt çenesi, hareketli, seğiren antenleri ve kocaman siyah, ruhsuz gözleriyle bir karıncayı andırıyordu. Tüm vücudu kıpkırmızı kesilmiş parlak siyah renkteydi ve uzun, kitinimsi bacakları kaba, tel tel tüylerle kaplıydı ve uçlarında kavrayıcı pençeler vardı.

Şimdi uzun, ince kollarından biri yoktu ve başını çevirdiğinde Brynn bir gözünün sadece boş bir yuvadan ibaret olduğunu görebiliyordu. Vücudunun alt kısmındaki uzun, böcek gibi karın bölgesi yara dokusuyla bükülmüştü ve içine batırmak için can attığı siyah üreme dikenini solmuş görünüyordu. Ama tüm yaralarına rağmen yaşıyordu... *hâlâ yaşıyordu*, Brynn dehşetle gördü.

Yanındaki yükseltilmiş taş platformun üzerinde mücevher benzeri birkaç taş duruyordu. İki küçük ve mor renkteydi - Brynn'in yeni arkadaşlarının denemesi için ona verdiği M&Ms adlı dünya şekerinin boyutu ve şekli kadardı. Üçüncü taş ise

Daha büyüktü, bir insanın avuç içi büyüklüğündeydi. Brynn'i nedense ürperten garip, yabancı bir enerjiyle yeşil renkte parlıyordu.

"Hükümdarım," diye seslendi Kovan'ın bilinçli işçilerinden birinin vızıltılı sesi. "Hükümdarım, iyi haberler var! İyi haberler!"

"Ne oldu?" Hükümdar X'izith, işçi görüldüğünde öfkeli bir ses tonuyla tersledi. Kanatları daha uzun ve hafif olmasına rağmen Hükümdar'ın kendisinin biraz daha küçük bir versiyonuna benziyordu - daha çok bir yusufçuğun kanatlarına benziyordu, diye düşündü Brynn uyuşuk bir şekilde.

"son keşif gezisiyle ilgili." İşçi uzun antenlerini heyecanla tımar etti. "Gözcülerden biri çok sıra dışı bir örnek getirdi-"

"Örneklerin bana ne faydası var?" diye sordu X'izith. "Örnek aldıkları dişiler, o lanet Kindred'lerin Dünya'nın etrafına diktiği enerji kalkanının ardında sonsuza dek ulaşamayacağım bir yerdeyken?"

"Ama hükümdarım öyle bir kadın bulduk ki-"

"Birden fazla dişiye ihtiyacım var ve bunu sen de biliyorsun!" X'izith'in sesi asık suratlıydı. "Bu haldeki dikenimle onları yetiştirmekten zevk alacağımdan değil." Bir zamanlar uzun ve gösterişli olan üreme dikeninin solmuş kabuğunu işaret etti. "Acı verici olacak ama bunu yapmak zorundayım - halefimin doğması için kraliyet kurtçuklarının yerleştirilmesi gerekiyor. Kovan sonsuza dek yaşayabilsin diye."

"Evet, Hükümdarım ama ya size birden fazla kez yetiştirilebilecek bir dişi bulduğumuzu söyleseydim?"

"Sen neden bahsediyorsun?" X'izith sordu. "Hiçbir dişi birden fazla kez çiftleştirilemez. Daha fazlasına dayanamazlar çünkü kurtçuklar gebelikten sonra yemek yerken konakçılarını öldürürler. Bu yüzden çok sayıda Dünya dişisine ihtiyacımız var -yüzlerce ya da binlerce. Ama *bir tane* bile bulamıyoruz!"

"Peki ya size, genetik sonuçlarına göre bir dişi bulduğumuzu söyleseydim?"

Kurtçukların gebelik dönemine dayanabileceğini ve onları doğal yollardan doğurabileceğini mi düşünüyorsunuz?" diye sordu işçi heyecanla. "Aynı dişi tekrar tekrar üretilir - yıllarca ya da en azından Kindred Ana Gemisi'nin Dünya'nın etrafında oluşturduğu enerji kalkanını aşmanın bir yolunu bulana kadar kullanılabilir."

Egemen X'izith'in anteni .

"*Ten'sora mı?*" diye sordu. "Bir *ten'sora* mı buldunuz? Böyle dişilerin sadece efsane olduğunu sanırdım."

"Bu efsane doğru, Hükümdarım!" işçi hızla başını salladı. "Onun DNA'sını test ettik - *Ten'sora* var!"

"Öyle mi diyorsun?" X'izith vızıldadı. "Peki bu dişi kraliyet kurtçukları için kullanılabilir mi?"

"Hem asil hem de sıradan, Hükümdarım," diye söz verdi işçi. "*Ten'sora* her ikisinden de birden fazla yavru doğurabilir. Bu yüzden taşımamız gereken tek yavru o - en azından şimdilik."

"Ama onu nasıl nakledeceğiz? *Bir* dişiyi bile kalkanın ötesine geçirmek-"

"Bilgin-işçiler E'lo taşıma taşları üzerindeki çalışmalarını bitirir bitirmez ve onları çalıştırabilir hale gelir gelmez mümkün olacak." İşçi öne çıktı ve Hükümdar X'izith'in dördüncü kolunun olduğu kütüğü tımar etti, kan akışını canlandırmak için alt çenesiyle nazıkçe kemirdi.

"Bana böyle bir keşfe çok yakın olduklarını söylediler," dedi X'izith düşünerek. "Taşlar sadece bir tanesini taşıyabildiği için bunun bize bir faydası olmayacağını düşünmüştüm. Ama şimdi, eğer söylediklerin doğruysa - eğer gerçekten de içten dışa yok olmadan yavru yavru kurtçuk doğurabilen bir dişi varsa..."

"Bu doğru, Hükümdarım," diye söz verdi işçi, tımarını bırakarak

bir an için. "Taşlar çalışmaya başlar başlamaz *ten'sora'yı*
-Şimdilik ihtiyacımız olan tek kadın. Yemin ederim."

"Hiçliğin Tanrıları, öyle olmasını diliyor," diye vızıldadı X'izith. "Kovan sonsuza dek yaşayacak..."

Kovan sonsuza dek yaşayacak... Kovan sonsuza dek yaşayacak...

Kelimeler Brynn'in zihnine kazınmış gibiydi. Kafasının içinde dev bir çan gibi çalıyor, yıkımı, kıyameti ve ölümü haykırıyorlardı...

"Brynn? Prensler? Uyan ufaklık, uyan."

Büyük, sıcak bir el onu sarsıyordu ve Brynn gözlerini açtığında sevgilisi ve eşi Varin'in ona doğru eğildiğini gördü. Endişeyle ona bakıyordu, yanağını okşarken soluk bronz gözleri endişeyle doluydu.

"Bütün yatak boyunca titriyordun," dedi ona. "Korkunç bir rüya görmüş olmalısın."

Yatakta, birlikte yatıyoruz. Ana gemideki süitimizde güvendeydik, birden hatırladı.

"Evet, güvendesin, burada benimle güvendesin," diye mırıldandı bağlantıları aracılığıyla, zihinsel sesi rahatlatıcıydı. "Her şey yolunda ufaklık. Her şey yoluna girecek."

"Ah, Varin!" Kollarını onun boynuna doladı, boğazına bir hıçkırık düğümlendi.

Onu kendine çekti ve büyük, sıcak elleriyle titreyen sırtını ve omuzlarını okşadı, sanki kristalden yapılmış ve çok sert davranırsa kırılacakmış gibi nazikçe okşadı.

Ama Brynn'in onun gerçekten orada olduğuna, gerçekten *gerçek* olduğuna dair güvenceye ihtiyacı vardı. Umutsuzca ona sarıldı ve yüzünü boynunun yan tarafına bastırarak onun baharatlı, erkeksi kokusunu içine çekti. Brynn, adamın

Giydiği ince, ipeksi geceliğin içinden onun iri bedeninin sıcaklığını hissediyordu ama yine de daha fazlasına ihtiyacı vardı.

"Sıkı tut Varin," diye fısıldadı yalvarırcasına. "*Sıkı* sarıl bana."

Buna karşılık, iri ve kaslı kolları onu nazikçe sıktı. Sonra yatakta doğrulup onu kucağına aldı ve geniş, çıplak göğsüne yaslayarak kendisiyle çevreledi.

"Bana anlatmak ister misin ufaklık?" diye gürledi usulca. "Gerçekten kötü bir rüya mıydı?"

"Öyleydi ama..." Brynn başını salladı, uzun siyah saçları adamın göğsüne değiyordu. "Ama şimdi hatırlayamıyorum. Tek bildiğim şey..." Ona karşı kontrolsüzce ürperdi. "Hükümdar X'izith hakkındaydı."

"Sadece bir kâbus," diye mırıldandı Varin, saçlarını yatıştırıcı bir şekilde okşayarak. "Hepsi bu, bir kâbustu."

"Hayır," diye endişeyle başını salladı Brynn. "Hayır, gerçektir, *doğruydu*. Bunu nasıl bildiğimi bilmiyorum ama *biliyorum*. Varin..." Ona baktı, taze kapının altından gelen ışığın loş parıltısında tanıdık, keskin yüz hatlarını izledi. "Hâlâ hayatta. Onu öldürdüğümüzü sanıyorduk ama öldürmemişiz, yaşıyor!"

Eşi ona karşı çıkmaya çalışmadı. Bunun yerine ona sarıldı, onu yatıştırdı ve rahatlatmak istediği kayıp bir çocukmuş gibi salladı.

Brynn ise gözlerini kapadı ve onun sunduğu tesellinin bir kısmını içine çekmeye çalıştı.

"*Varin,*" diye gönderdi bağlantıları aracılığıyla. "*Korkunçtu - o kadar korkunç ki düşünmek bile istemiyorum. Ama aynı zamanda keşke ne olduğunu hatırlayabilseydim de birine anlatabilseydim - belki Komutan Sylvan'a ya da Yüksek Konsey'den başka birine. Çok önemli görünüyordu ama hiçbir detay hatırlayamıyorum.*"

Şimdi sadece Hükümdar garip, parlayan taşlarla dolu bir mağarada duruyor."

"Bu Komutan Sylvan'a bazı bilgiler vermek için yeterli olabilir." Varin'in zihinsel sesi düşünceliydi. "En azından artık şüphelerimizin doğru olduğunu ve Hükümdar'ın hâlâ hayatta olduğunu biliyoruz. Komutan Thornx'un Yonnie Six'ten Kovan hakkında bilgi almak için göreve gitmesi iyi oldu."

"Bunu elde etmek için kendini köle olarak sattırması gerektiğini söylememiş miydin?" Brynn çekingen bir tavırla sordu. Kölelik, eşinin hakkında çok şey bildiği bir konuydu. Brynn, Ana Gemiden uzak bir gezegen olan Galen'de bir prenses olarak büyümüştü ve bir Vision Kindred olan Varin doğduğundan beri onun kölesiydi. Taktığı bir bant yüzünden yıllarca ona dokunamamıştı.

Bileğinin etrafında, en ufak bir hareket yaptığında bile ona acı veren sarsıntılar Onunla ten tene temasta bulunmak.

Ama kölelik hayatına zorlanmış olsa da, en başından beri ona bağlıydı. Aşkları her şeye rağmen büyümüştü ve şimdi kendi dünyasından geriye kalan tek iki kişi onlardı. Köle olmak Varin'in geçmişinde kalmış olsa da Brynn onun hâlâ acı hatıraları olduğunu biliyordu.

"Kendisinin köle olarak satılmasına izin verdi," dedi şimdi yüksek sesle. "Ben de bunun kötü bir fikir olduğunu düşünmüştüm ama Kindred Yüksek Konseyi'nin bir parçası olmadığım ve sadece Kovan hakkında tanıklık ettiğim için düşüncelerim pek dikkate alınmadı." Derin bir iç çekti. "Daha da kötüsü, korkarım sadece erkek kölelere sahip olan Yonnite Metresleri zalim ve acımasız bir grup olmalı. Thornx'un satılacağı dişi Komutanın holo görüntüsünü ve..." Başını iki yana salladı. "Pek kolay bir zaman geçirmeyecek diyelim."

"Ne demek istiyorsun?" Brynn sordu. Sonra eşinin zihnindeki bir görüntüyü yakaladı - uzun, dalgalı siyah saçlı ve sert bakışlı minyon bir kadın

Kara gözlerinde bir bakış. Dar bir deri kıyafet giymişti ve bacaklarının arasında... *Tanrıça, o da ne?"* Brynn merak etti.

"Bu bir fallus." Varin'in zihinsel sesi acımasızdı. *"Erkek penetrasyonu için kullanılır."*

"Erkek penisi-" Brynn sözünü yarıda kesti ve karanlıkta gözlerini kocaman açarak ona baktı. "Ama neden... neden bir dişi bunu bir erkeğe yapmak istesin ki?" diye sordu, yanaklarının kızardığını hissederek.

Halkının zalim ve arkaik gelenekleri ve Kovan'da tutsakken kendisine verilen bir doz kan balı nedeniyle seks dünyasına girişi kafa karışıklığı ve acıyla dolu olmuştu. Ancak şimdi, Varin'in sevgi dolu sabrıyla, normal cinsel dürtüleri konusunda daha az çelişkili hissetmeye başlamıştı. Ama elbette bir dişinin bir erkeğin içine girme dürtüsü normal olamazdı, öyle değil mi?

"Görünüşe göre Yonnie Six'te bu normal," diye mırıldandı Varin. "Komutan Thornx'un büyük olasılıkla buna katlanmak zorunda kalacağı kadar normal. Ne de olsa o bir köle olacak, bu konuda söz hakkı olmayacak."

"Bu korkunç," diye fısıldadı Brynn. "Ya sen benim kölemken sana böyle bir şey yapmak isteseydim? Benden nefret ederdin!"

"Sizden asla nefret edemem Prenses." Varin bir tutam saçını gözlerinden uzaklaştırdı ve onu dudaklarından hafifçe öptü. "Ve eğer içime girmek istersen... vücudum senin, istediğin gibi kullanabilirsin."

"Gerçekten mi?" Brynn gözlerini kocaman açarak ona baktı. "Gerçekten yapmama izin veriyorsun... yapmama *Bunu* sana kim söyledi?"

"Bunu sana her yapıyorum," dedi yumuşak bir kıkırdamayla. "Ve bunun için benden nefret etmiyorsun."

Brynn kızarak, "Bu doğru," diye itiraf etti. "Ama biz... biz bunu yapıyoruz çünkü birbirimizi seviyoruz."

Varin düşünceli bir ifadeyle, "Bir köle Sahibesini sevmeye başlayabilir," dedi. "Sanırım Komutan Thornx da Sahibesi için benim yıllar boyunca senin için hissettiklerimi hissedebilir, ama taktığım o lanet engelleyici bant yüzünden sana asla dokunamadım."

"Eğer ben... ben senin içine bu şekilde giriyor olsaydım beni sevebilir miydin bilmiyorum." Bu düşünce bile yeniden yüzünün kızarmasına neden oldu; Varin'e hükmettiği ve onun kendisini sık sık aldığı gibi kendisinin de Varin'i aldığı zihinsel görüntüsüyle yanakları ısındı.

Aslında, o ve eşi sık sık sevişirlerdi. Belki de kan balının vücudunda bıraktığı izler nedeniyle, Varin'in aletini içinde hissetmeye, onu uzun ve sert bir şekilde beslemeye çok düzenli olarak ihtiyaç duyuyordu. Bunu düşünmek bile amını sıcak, karıncalı ve muhtaç hissettiriyordu ama Varin o gece uyumadan hemen önce onu defalarca doldurduğu için bu konuda bir şey söylemekten hoşlanmıyordu.

"Ne olursa olsun seni severim," diye fısıldadı Varin, onu tekrar öperek. "İçime girmek isterseniz bile, Hanımefendi. Bedenim senin emrin altında - dilediğin gibi kullanabilirsin - bunu biliyorsun." Onun yanağını okşadı. "Bu da şu anda ihtiyacın olan şeyi istemekten çekinmemen gerektiği anlamına geliyor."

Brynn onun kollarında kıpırdandı ve dudağını ısırды. Varin'den her zaman kendisine cinsel anlamda hizmet etmesini istemesi ona yanlış geliyordu ama Varin bunu hiç umursamıyor gibiydi. Muhtemelen bir manastırda, seksin yanlış ve ahlaksız olduğuna dair belli belirsiz bir fikir dışında hiçbir bilgisi olmadan yetiştirildiği için, ihtiyacı olanı istemekte hâlâ sorun yaşıyordu. Ama Tanrıça, buna çok ihtiyacı vardı. Eşini içinde hissetmeye, onu doldurmaya, kalın aletini amının derinliklerine sokarak iç duvarlarını germeye ve tohumunu aç rahminin derinliklerine fişkırtmadan önce onu tamamen açmaya ihtiyacı vardı...

"O zaman benden iste." Varin'in zihinsel sesi şehvetle kabalaşmıştı ve

Brynn utançla onun az önce düşündüğü her şeyi duyduğunu fark etti.

"İstedigimi biliyorsun," diye mırıldandı, parmaklarıyla onun geniş, çıplak göğsüne amaçsız desenler çizerken. "Sadece benim için zor. İhtiyacım olanı istemek zor... ihtiyacım olanı."

"İhtiyacınız olan şeyi size vermeyi *seviyorum* Prenses," diye itiraz etti.

"Tekrar tekrar ihtiyacım olmasına rağmen mi?" Brynn çekingen bir tavırla sordu. "Yine de," diye kabul etti ve onu dudaklarından nazikçe öptü.

Brynn, "Olivia, vücudum senin tohumunu arzuladığı için benimle sık sık sevişmene ihtiyacım olduğunu düşünüyor - çünkü senin bebeğine sahip olmak istiyor," dedi. Hemşire olan Liv, Brynn'in doymak bilmeyen iştahı hakkında sır vermeye cesaret edebildiği birkaç kişiden biriydi.

"Olabilir," diye mırıldandı Varin. İri eli, ince geceliğinin içinden göğüslerinden birini avuçlamak için aşağı kayd. Boş boş meme ucuyla oynadı ve Brynn'in tüm vücuduna sıcak bir ihtiyaç dalgası gönderdi. "Ne düşünüyorsun?" diye sordu ona. "Sana koca bir göbek vermemi... Islak küçük amını tohumlarımla doldurup seni hamile bırakmamı ister misin küçüğüm?"

Brynn onun yumuşak ve kirli sözleri karşısında içinde bir arzu ürpertisi hissetti. "Ben... Bilmiyorum," diye mırıldandı. "Tek bildiğim her zaman kendimi

senden daha fazlasını istiyor. Ama ben erkek olduğumu sanıyordum.

istemese, istemesi gerekiyordu."

"Seni çok istedim Prenses," diye homurdandı Varin usulca. Geceliğinin üst kısmını aşağı çekerek çıplak göğüslerini okşadı ve daha iyi okşadı. "Sadece taktığım o lanet engelleyici bant yüzünden sana uzun süre dokunamadım."

"O zaman şimdi dokun bana," diye yalvardı Brynn. "Bana ne yapmak istediğini göster... Beni gerçekten almadan önce onca zaman nasıl almak istediğini

dokun."

"Benim önderlik etmemi mi istiyorsun?" Varin ona sordu, soluk bronz gözleri loşlukta parlıyordu. "Seni ne kadar çok istediğimi göstermemi ister misin küçüğüm?"

"Beni *kullanmanı* istiyorum," diye fısıldadı Brynn nefes nefese. "Bedenimi kendi zevkin için kullan, bana her zaman seninkini kullanmamı söylediğin gibi. Al beni, *Varin-lütfen*."

"Prensesimin emrettiği gibi," diye homurdandı ve aç bir öpücükle onun ağzını aldı.

Brynn ona karşı eridiğini, vücudunun onunkine açıldığını hissetti. Tanrıça, onu o kadar çok seviyordu ki! Onun vücudunu kendi vücuduna yaslamasına, iri ellerini teninde gezdirmesine, ağzını ve dilini her yerinde tatmasına asla doyamıyordu.

Varin sanki onun aklından geçenleri okumuş gibi geceliğini sonuna kadar çekip çıkardı ve onu tamamen çıplak bıraktı. Sonra onu yatağın ortasına yatırdı ve kalçalarını iyice açtı.

Ama titreyen karnından aşağı doğru öpmeye başladığında, Brynn saçlarını çekerek onu durdurmaya çalıştı.

Başını kaldırıp ona baktı. "Beni şimdiden durduruyor musun? Seni kullanmamı istediğini sanıyordum Prenses - seninle ne istersem yapmamı?"

"İstiyorum." Brynn yanaklarının yandığını hissedebiliyordu. "Ama... şey... yani, yatağa girmeden hemen önce defalarca seviştik. Oram hâlâ biraz dağınık."

"Öyle olduğunu biliyorum." Ona yavaş, sıcak bir gülümseme verdi. "Seni bu hale getiren benim prenses. O halde sizi temizlemesi gereken kişi ben olmamalı mıyım?"

"Ama... sakıncası yok değil mi?" Brynn sordu.

"Hayır, umurumda değil," diye . "Boşaldığım yeri yalayacağım.

Amını, bebeğim. Güzelce yala ve temizle ki seni tekrar doldurabileyim. Sen de kıkırdamadan yatacaksın ve bunu yapmama izin vereceksin."

Brynn onun derin sesindeki yumuşak hâkimiyet hırıltısı karşısında midesinin arzuyla titrediğini hissetti. Vücudunun gevşemesine izin verdi ve kalçaları birbirinden ayrılarak onun dilini bekledi.

"Evet Varin," diye fısıldadı nefes nefese. "Ben seninim - benimle ne istersen yap."

"Yapacağım," diye söz verdi aynı karanlık, tehlikeli sesle. Ve sonra bacaklarının arasındaydı, sıcak, ıslak diliyle iç kıvrımlarını açıyor, onu tadıyor, söz verdiği gibi onu yalayarak temizliyordu.

Brynn nefesini tuttu ve parmaklarını Varin'in gür saçlarına gömdü. Varin'in ona oral seks yapmasını çok sevmesine rağmen, hâlâ isteyemeyecek kadar utangaç olduğu bir hareketti bu. Varin bunu büyük bir şevkle, büyük bir açlıkla yapıyor, bir an dilinin uzun ve yavaş darbeleriyle amını okşarken, bir sonraki an şehvetten çıldırmasına neden olan hızlı küçük hareketlerle klitorisine vuruyordu. Brynn onun bundan neden bu kadar zevk aldığını bildiğini düşündü; yeni arkadaşları Olivia ve Sophia ona Kindred erkeklerinin eşlerinin tadına bakmaya *ihtiyaç duyduklarını* söylemişlerdi.

Olivia ona, "Bu Dünya erkeklerinde olduğu gibi sadece bir tercih ya da eğilim değil," demişti. "Bu gerçek bir biyolojik zorunluluk. Akraba erkeklerin aslında aşağı inmesi *gerekir*."

Sophia kıkırdayarak, "Ve onlar da buna bayılıyor," diye ekledi. "İç bacaklarımdaki ısırik izlerini bir görsen... Tabii ki Sylvan bir Kan Akraba. Hepsinin ısirmaya ihtiyacı yok - ama hepsinin eşlerinin tadına bakmaya ihtiyacı *var*."

Brynn için bu kesinlikle bir ihtiyaç gibi görünüyordu. Varin'in uzun kaslı kollarını kalçalarına dolayarak onu iyice ayırması, dilini olabildiğince derine sokması, klitorisini ağzına çekmeden önce dilinin ucuyla tatlı bir işkence yapması.

Kendi arzusunu olduğu kadar onunkini de tatmin ediyor gibi görünüyordu.

"Ahhh, Varin!" diye nefesini tuttu, kalçalarını onun ağzıyla buluşmak için yukarı kaldırdı. Adını inlerken çoktan zevkin sınırlarını aşmıştı, ilk orgasmı ılık bir dalga halinde onu sarmıştı. Onu her zaman bu şekilde boşaltabilirdi, bu kadar uzun ve sert boşaltabilirdi. Ama aldığı zevkin kendisini ezdiğini hissetmesine rağmen, Brynn hâlâ onun içinde olmayı arzuluyordu. Uzun, kalın şaftının onu tohumuyla doldurmak için derinlere pompaladığını hissetmek için.

Eşi onun ihtiyacını hissetmiş olmalıydı, çünkü amını yalamayı bitirdi ve çok daha büyük olan bedeniyle onun küçük bedenini örtmek için yukarı doğru hareket etti.

Brynn usulca inledi, Varin'in iri ve sert vücudunun onu yatağa bastırması hoşuna gidiyordu. Bu pozisyonu pek sık kullanmıyorlardı çünkü Varin kaslı cüssesinin onu ezebileceğinden endişeleniyordu. Varin daha çok Brynn'in ona binmesini, ona binerken yüzüne bakmasını ve onu yukarıdan içine almasını sağlıyordu.

Ama bu gece sözünü dinliyor, onu istediği gibi kullanıyor, ihtiyacı olanı alıyor gibiydi. Brynn bunu ona vermekten mutluluk duyuyordu.

"Hazır mısın ufaklık?" diye hırladı kısık sesle. "Küçük amını sikimle doldurmaya ve karnının derinliklerine boşalmaya hazır mısın?"

"Evet Varin," diye fısıldadı nefes nefese. "Beni... Beni hamile bırakmaya mı çalışacaksın? Beni derinlerde mi doğuracaksın?"

"Olabildiğince derin ufaklık," diye homurdandı. "Sadece buna hazır olduğundan emin olmak istiyorum."

"Öyleyim," diye hevesle söz verdi. "Ben Varin'im - al beni. Besle beni. Beni *derinden besle.*"

"Tanrılar," diye inledi. "Böyle yalvarmanı duymaya bayılıyorum ufaklık. "İçindeki sikim için yalvardığını duymak hoşuma gidiyor."

Sonra Brynn'in kalçalarını ayırdı ve neredeyse göğsüne kadar geriye itti, baldırlarını geniş omuzlarının üzerine koydu ve neredeyse iki kat büktü.

Brynn kısık bir nefes aldı; bu onun için yeni bir pozisyondu ve daha önce kendini hiç bu kadar açık, devasa, kaslı eşine karşı bu kadar savunmasız hissetmemişti.

Ama Varin ondan çok daha büyük ve güçlü olmasına rağmen ondan korkmuyordu. Sadece daha fazlasını istiyordu.

"Bu, içine gerçekten derinlemesine girmeme izin verecek," diye mırıldandı boğuk bir sesle ve onun sikinin geniş başını amının yumuşak, savunmasız girişiyle hizaladığını hissetti. "Tohumumu tam rahminin ağzına yerleştirebileceğim. Bu şekilde sana büyük bir göbek verme şansım daha yüksek."

"Evet Varin-evet *lütfe*," diye inlediğini duydu Brynn, kalın şaftı içine doğru kayarken. Eşinin altında tamamen çaresiz olma, o dilediğini yaparken tamamen onun merhametine kalmış olma hissini seviyordu. Ve, oh Tanrıça, onun içine o kadar *derin* giriyordu ki. Şaftının geniş başının rahminin ağzını öptüğünü şimdiden hissedebiliyordu ama daha fazlasını istiyordu - onun içinde hareket ettiğini, onu aldığını, becerdiğini, üremesini hissetmek istiyordu.

"Hoşuna gitti mi ?" Varin onun içinde hareket etmeye başladığında homurdandı. "Seni almamı... seni doldurmamı... tatlı küçük amını ıslah etmemi hissetmek hoşuna gidiyor mu?"

"Biliyorsun... biliyorsun," diye inledi Brynn. "Al beni Varin- istediğin kadar sert al beni... *ihtiyacın* olduğu kadar sert. Beni senin yap ve dokunmadan önce çok uzun zamandır istediğin gibi doldur beni."

"Tanrım, o küçük tatlı amcığın o kadar sıkı ki," diye inledi. "Eskiden kendimi okşarken bunu düşünürdüm, yasak olduğunu bildiğim halde şaftımın etrafına sarıldığında nasıl hissedeceğini merak ederdim."

"Çünkü sen benim kölemdin," diye fısıldadı Brynn nefes nefese.

"Çünkü ben senin kölenim," diye kabul etti. "Çünkü bir köle Metresinin amına vuramaz... onu beceremez ve tohumuyla dolduramaz... onu kendi bebeğine hamile bırakamaz."

Öne doğru eğildi, dizlerini göğsüne bastırdı ve Brynn'in onu daha da çok istemesine neden olacak şekilde acımasızca öptü.

"Hâlâ senin kölenim Brynn," diye mırıldandı kısık sesle, soluk bronz gözleri onunkilere parlıyordu. "Ama yine de seni beceriyorum ve yakında amının derinliklerine boşalacağım. Seni tohumlarımla dolduracağım ve sana kocaman bir göbek vereceğim, Prensesim."

"Tanrıça, Varin!"

Ona doğru uzandı, parmaklarını saçlarına dolamak istiyordu. Ama Varin onun küçük bileklerini iri ellerinden biriyle kavradı ve başının üzerine bastırdı.

Mesaj açıktı - hareketsiz duracak ve onun sikişine boyun eğecekti. O artık onundu, dilediği gibi davranmak tamamen ona aitti ve buna bayılıyordu - eşi tarafından tamamen sahiplenilme hissine bayılıyordu.

Birdenbire bu kadar derine nüfuz etmenin verdiği lezzetli his çok fazla geldi. Brynn tekrar geldiğini hissetti, bu sefer daha da sert geliyordu, iç duvarı titriyor ve kalın shaftının etrafında titriyor, onu sağıyor, tohumunu almaya çalışıyordu.

Varin, "Tanrım Brynn, geldiğini hissedebiliyorum... Her yanımdan geliyorsun," diye inledi. "Seni doldurmak için ben de boşalmak istiyorum."

"Yap şunu," diye yalvardı Brynn ona. "Yap Varin, beni tohumunla doldur! Seni çok istiyorum, sana çok *ihtiyacım var*!"

Adam alçak sesle kükreyerek kadının yalvardığını yaptı. İleri doğru bastırarak, shaftının geniş başı doğrudan rahminin ağzına gelene kadar itti ve sonra Brynn, onu doldurduğu gibi doldururken sıcak ıslaklığın nabzını hissetti.

Söz verdim.

Zevki tekrar doruğa ulaştı, orgazm onu bir kez daha ele geçirdi ve onu nefessiz bırakan ve onun altında ağrıyan görünüşte hiç bitmeyen bir akışta devam etti. Daha önce hiç bu kadar kullanılmış, bu kadar ele geçirilmiş hissetmemişti - lezzetli bir duyguydu, bağımlılık yapıyordu. Asla doyamayacağını hissettiği bir duyguydu.

Sonunda Varin işini bitirdi ve onu serbest bıraktı. Yavaşça geri çekildi ve onu kollarının arasına alarak geniş göğsüne yaklaştırdı. Bir tutam saçını alnından uzaklaştırarak onu şefkatle öptü.

"Bu miydi? Çok mu ?" diye sordu usulca.

"Hayır." Brynn başını salladı ve yumuşak, tatmin olmuş bir iç çekti. "Tam istediğim gibiydi. Tam da ihtiyacım olan şeydi. Sanırım artık uyumaya devam edebilirim ve umarım o korkunç rüyaları bir daha görmem."

"Rüyayı yarın Komutan Sylvan'a anlatacağız," diye söz verdi. "Ama şimdilik dinlenelim ve uyuyalım."

"Evet," diye kabul etti Brynn, ona daha da sokularak. Vücudu nefis bir şekilde yıpranmış hissediyordu ve amı onun sıcak kremiyle dolmuştu. Bu rahatlatıcı bir duyguydu; onun kollarından başka hiçbir yerde bulamayacağı bir kalıcılık ve aidiyet hissi. "Seni seviyorum Varin," diye fısıldadı onun sert yanağını öperek. "Seni çok seviyorum."

"Ben de seni seviyorum küçüğüm," diye homurdandı uykulu bir sesle. "Şimdi dinlen."

Brynn içini çekerek gözlerini kapattı ve adamın dediğini yaptı.

Ama rüyasız uykusuna dalarken onu takip eden son düşünce Komutan Thornx ve Yonnie Six'teki göreviydi. Nasıl olduğunu merak ediyordu. Sahibesini Varin'in onu sevmeye başladığı gibi sevmeyi öğrenebilecek miydi?

Brynn bilmiyordu ve bir cevap formüle etmeye başlayamadan uyku onu aldı ve daha fazlasını bilmiyordu.

On İkinci Bölüm

Sonraki hafta boyunca Thorn örnek bir köle oldu. Öyle olmak zorundaydı çünkü Neh'sa her konuda mükemmellik istemeye karar vermişti. Kötü başlangıçlarının üstesinden gelmek ve onu doğru eğitmek zorundaydı, dedi kendi kendine. Protokole uyduklarından emin olmalıydı.

Neh'sa'nın birkaç adım gerisinde tasmayla yürümeyi, bir Sahibe'yle konuşurken onun bakışlarına kendi bakışlarıyla meydan okurcasına karşılık vermek yerine gözlerini kaçırmayı, bir ziyafette nasıl hizmet edeceğini ve iyi yetiştirilmiş bir beden kölesinin bilmesi gereken diğer çeşitli görevleri öğrendi.

Neh'sa onu yıkamaya, kurulamaya ve saçlarını yıkamaya devam etti ve zamanla Thorn bunları kendi başına yapabileceği için itiraz etmeyi bıraktı. Ayrıca ateş kırbacının derisinde bıraktığı sıkı izleri gevşetmek için her gece sırtına şifalı merhem sürdü.

Neh'sa yatıştırıcı merhemi Thorn'un geniş omuzlarına sürüp okşamayı ve iyileştirici dokunuşunu onun üzerinde kullanmayı seviyordu ama hafif gücü eski yaralardan çok yeni yaralarda işe yarıyordu. Yine de, sıkı yara izlerinin tedavisine yanıt olarak biraz gevşemeye başladığını söyleyebilirdi. Sırtındaki zalimlik izlerini silmek ve acısının bir dindirmek ona memnuniyet veriyordu.

Bu, birlikte geçirdikleri günün en sessiz kısmıydı ve Neh'sa onun omuzlarıyla uğraşırken Thorn da sık sık Neh'sa'nın ayaklarından birini çekip büyük, sıcak elleriyle ona masaj yapıyordu. Bazen konuşurlar, bazen de sessiz kalırlardı ama Neh'sa birlikte geçirdikleri sessiz zamanı giderek daha fazla iple çektiğini fark etti.

Büyük Kindred onu yıkamak için birden fazla kez izin istedi ve

Ama giyinmesine ve soyunmasına yardım etmesine izin vermesine rağmen Neh'sa, Thorn'un yardım etmesine izin vermek yerine kendi kendine yıkanmayı tercih etti. Her nasılsa onun iri ellerini tekrar vücudunda gezdirme fikri, özellikle de küvette ıslak ve çıplakken, tehlikeli bir fikir gibi görünüyordu.

Elbette onu yıkamak, onunla ilgilenmek ve eski yaralarını iyileştirmek, Sahibesinin vücudunu kullanmasına alışması için bir yoldu.

Ya da Neh'sa, dedi kendi kendine.

Ama aslında, her akşam yatmadan önce ateşin önünde rahat bir sandalyede otururken ve büyük Kindred bacaklarının arasında otururken geçirdikleri zamana değer vermeye başladı. Bu, eğittiği diğer kölelerin hiçbirisiyle hissetmediği türden bir bağ kurmasını sağlıyordu - bunu kendine bile itiraf etmiyordu.

Gün boyunca cinsel eğitime devam etti, sikini sürekli sert tutmak için onunla alay etti. Kendi kendine bunun, vücudunun kontrolünü Sahibesine verme pratiği yapmasına yardımcı olmak için gerekli olduğunu söyledi ve öyleydi de, daha önce başka hiçbir köleyle cinsel eğitimi bu kadar ileri götürmemişti. Ama acı Thorn üzerinde işe yaramadığından, cezalandırılması ve başka bir şekilde hizada tutulması gerekiyordu

-Öyle değil miydi? Neh'sa kendi kendine öyle olduğunu söyledi ve onu ve kendini daha önce hiç olmadığı kadar zorlamaya devam etti.

Her zaman cinsel olarak uyarıcı kıyafetler giydiğinden emin oldu - meme uçlarının hatlarını gösteren ince, ipeksi elbiseler veya yeni vücut kölesinin külotunu görmesine izin veren kısa etekler ve kıvrımlarına kalıp oluşturan daha geleneksel dar deri kıyafetler.

Bu görsel gösterilere ek olarak, elle ve bazen de ağızla uyarma da yapıyordu. Çoğu zaman büyük Kindred'ı sikinden tutup odadan odaya götürür ya da sikinden serbestçe precum akana kadar okşardı. Hatta bazen tuzlu sıvıyı kucağına alıyor ya da

Ona izlettirirken ağızına alabildiği kadar aldı ama asla alamadı,
asla gelmesine izin verme..

"Tanrılar, Hanımefendi!" Thorn, bir gün eğitim odasında bacakları açılmış ve şaftı açıkta, elleri kelepçeli ve çaresiz bir şekilde acı haçına bağlandığında inledi. "Beni öldüreceksin. Lütfen, boşalmam *gerek*."

Neh'sa ona sertçe, "Yalvarmanın sana faydası olmaz," dedi, uzun, kalın şaftı okşarken ve yumuşak pembe diliyle geniş, sızıntı yapan başını yalarken. Tanrıça böyle sergilenirken muhteşem görünüyordu, bütün erkeksi güzelliği sadece onun için ortaya serilmişti. "Sadece sessizce katlanmak zorunda kalacaksın. Bazı Metreslerin kölelerine yaptığı gibi sikini bir kafese kapatmadığım için şanslısın."

"Neden yapmıyorsun?" diye sordu dişlerini sıkarak. "Bu senin için yeterince sadistçe değil mi?"

Neh'sa yumuşak bir sesle, "Sık kafesleri bir beden kölesinin hiç sertleşmesini engeller," dedi. "Seni her zaman dik görmek istiyorum Thorn. Her zaman ihtiyaç içinde. Bu şekilde her zaman iyi ve itaatkâr bir itaatkâr olacağını biliyorum."

"Yani bir köle her zaman cinsel ıstırap içinde mi tutulmalı?" diye sordu. "Sahibesine başka bir motivasyonla itaat edeceğini hiç düşünmüyor musun? Sevgi dışında?"

Bu sözcük aralarında havada asılı kaldı ve Neh'sa bir an ne diyeceğini bilemedi. Heloth onu sevmişti, onun için ölmüştü. Sadece acı getirdiğinde aşkın ne yararı vardı?

"Hayır," dedi sertçe, kaşlarını çatarak büyük Kindred'e baktı ve onun sikini daha sıkı kavradı. "Hayır, bir Metres ile kölesi arasında aşk olabileceğine inanmıyorum. *Senden* beklediğim sadece itaat ve teslimiyet, Thorn."

"Anlıyorum."

Büyük Kindred, Neh'sa'nın onu okşayışını izlerken başını öne eğdi; küçük elleri sikinin kalın kökünden başlayıp yukarı, kabarık tepesine doğru kayıyor, sonra tekrar aşağı iniyordu. Bilekleri başının üstünde, X şeklindeki büyük haçın köşelerinde sabitlenmiş, ayak bilekleri de aşağıda bağlanmıştı; Neh'sa onun ellerinde çaresizdi ve Neh'sa onun bunu bildiğini biliyordu.

"Tanrılar, Sahibem," diye yumuşakça inledi. "Benimle ne istersen yap, ben seninim."

"Bu çok iyi, Thorn." Neh'sa onun boyun eğişinden memnundu, ta ki uyumsuz gözleri alev alev yanarak ona bakana kadar.

"Ama seni uyarıyorum Neh'sa," diye homurdandı, sesi bir anda uysaldan meydan okuyana dönüştü. "Eğer buradan -erkeklerin itaatkâr olmaya zorlandığı bu lanet gezegenden- başka bir hikâye olacak."

"Öyle mi?" Neh'sa ona bir kaşını kaldırdı ve kalbi nedense kaburgalarına çarpmasına rağmen soğukkanlılıkla baktı. "Neden peki Thorn?"

"Çünkü eğer bir gün size ters köşe yapma şansım olursa, bunu çok iyi yaparım, *Hanımefendi*." Sesi alçak, cinsel bir gümbürtüydü ve kadının içinde bir şeyler yapıyor gibiydi. "O zaman teslim olan *sen olacaksın* ve sana söz veriyorum, bu hiç hoş olmayacak."

"O zaman Yonnie Altı'dan hiç ayrılmaman iyi bir şey," dedi Neh'sa elinden geldiğince hafifçe. "Artık konuşmak yok, Thorn. Kıpırdama ve iyi bir köle gibi cezayı çek. Sana yeni öğrendiğim bazı düğümleri göstereceğim."

İpeksi siyah bir kordon çıkardı ve onu okşamaya devam ederken, acı verici bir şekilde sertleştiğinden emin olmak için ağır taşaklarının ve horozunun tabanının etrafına sarmaya başladı. Thorn, kadın onu bağlarken sessiz ve itirazsızdı, ancak iri, kaslı vücudu gergindi, her kası cinsel arzuyla gerilmişti.

işkence ediyordu. Onu izlerken gözlerinde garip kıvılcımlar çılgınca dans ediyordu.

Ama Neh'sa başka tek kelime etmese de onun gözlerini hâlâ üzerinde hissedebiliyor, sözleri kafasının içinde devam ediyordu. İçinde bir şeyleri kıpırdatıyorlardı.

-Heloth ayaklanmalarda öldükten sonra öldüğünü sandığı bir arzu. Bazen ilk ve en sevdiği beden kölesiyle oynadığı bir oyun vardı; kısaca "yer değiştirme" dedikleri bir oyun. Oynadıklarında Heloth efendi, Neh'sa ise zapt edilecek, bağlanacak, efendisinin uygun gördüğü şekilde hükmedilecek bir köleydi...

Neh'sa yasadışı anıları bir kenara itti. O zamanlar gençti; genç, aptal ve ne istediğinden emin değildi. Şimdi kendini kanıtlamış bir Domme'du ve pek çok köleyi doğru boyun eğme yöntemleriyle eğitmiş bir Metres'ti ve bu halinden hoşlanıyordu, kontrolün onda olmasından hoşlanıyordu. Artık boyun eğmek gibi bir arzusu yoktu.

Hiç, gerçekten - ya da kendine öyle söyledi...

Thorn o tek takas dışında derslerini çok iyi öğrenmişti. Neh'sa daha aşırı cinsel eğitime yönelmesine rağmen sert Metres tavrını korudu ve bir Domme olarak uzun yıllar boyunca oluşturduğu eğitim protokolüne sıkı sıkıya bağlı kaldı.

Her gece yatmadan önce külotunu öpmesine izin verdiği zamanlar hariç, diye itiraf etti kendi kendine. Bu tamamen kontrolden çıkmıştı.

Kabul etmeliydi ki bu kısmen onun suçuydu. Kendine Thorn'u sadece iyi bir beden kölesi olması için eğittiğini söylese de, onu kızdırmaktan da zevk alıyordu. Ama bunu yaptığında Thorn'un kırılmaya ne kadar yakın olduğunu fark etmemişti...

Ona iyi geceler öpücüğü vermeye karar verdiği ilk gece, Yonnie Six standartlarına göre oldukça mütevazı olan bir çift külot giymişti,

Her neyse. Soluk Şeftali rengineydiler, amının tümseklerinin çoğunu örtüyor ama dantelli kenarlı ın üzerinde sadece yarı ının üst kısmını bırakıyorlardı. Onları özellikle büyük Kindred'ı test etmek amacıyla giymişti ve bunun onun kontrolü için iyi bir deneme olacağını düşünüyordu.

Bunun aynı zamanda kendisinin de bir sınavı olacağını fark etmemişti.

"Thorn!" Thorn'u küçük özel oturma odasında bırakmıştı, Thorn'un omuzlarına Őıfalı merhem sürüyordu. Külotunu  pmesine izin vermek anlık bir fikirdi - o noktada üç ya da dört gündür birlikteydiler ve Thorn'un bu samimi ve zamanın onurlandırdı ı Yonnie Six geleneğinde Metresine saygı göstermeye alışmasına izin vermek iyi bir düşünce gibi görünüyordu.

Neh'sa yatmak için üstünü değiştirmeye gitmiş, o anda soluk Şeftali rengi külotunu giymişti. Kalbi g  s nde çarpıyordu ve onu yatak odasına  a ırırken sesine otoriter bir hava kattı.

"Thorn, hemen buraya gel," dedi ona.

"Evet, Hanımefendi?" Dönmüş, ona ihtiyatla bakıyordu. Belli ki bundan sonra gelecek olanın iyi mi kötü m  olduğundan emin değildi - tam da onun hissetmesini istediği gibi. Sahibesinin ruh halini tahmin etmek ve onunla başa çıkmak, iyi bir beden kölesini işinde m kemmел yapan Şeyin bir parçasıydı.

Neh'sa yatak odasının kapısında dururken, "Bugün çok çalıŐtın," dedi ona. K lotla birlikte, g  s  uçlarının olgun noktalarını açıkça gösteren ipeksi Şeftali rengi bir bornoz giymişti, başka bir Şey giymemiŐti.

Neh'sa'nın her gece Thorn'un yaralı sırtına merhem sürme ritüelinden sonra ikisi de sakinleŐmiŐ ve rahatlamıştı. Şimdi Neh'sa, Thorn'un gözlerinin a ıldı ını ve kıyafetini incelerken mavi ve yeşil derinliklerinde parlak motiflerin dans etmeye başladığını görünce bir heyecan dalgası hissetti.

"Teşekkür Hanımefendi," dedi kısık sesle. "  renmek için elimden geleni yapıyorum.

bedeninin kölesi ol."

Neh'sa ona sertçe, "Bana ait olmayacaksın, sana uygun birini bulduğumda başka bir Sahibeye gideceksin," dedi.

Yine de büyük Kindred'ın onu ezip geçmesine izin vermeyecek kadar baskın bir dişiyi nereden bulacağı bir muammaydı. Bunu gerçekten istediğinden değil - Thorn'u tamamen kendine saklayabilmeyi her geçen gün daha fazla diliyordu. Ki bu aptalcaydı. Aklından çıkarması gereken bir düşünceydi. Ama Thorn'un sonraki sözleri bunu kolaylaştırmadı.

"Ben her zaman size ait olacağım Sahibe," dedi gözleri parlayarak. "Ve başka hiç kimseye, beni nereye gönderirseniz gönderin."

Neh'sa kalbinin göğsünde hafifçe çarptığını hissetti ama bunu görmezden gelmeye çalıştı.

"Sıkı çalışman için seni ödüllendirmek istiyorum," dedi Thorn'a. "Bu yüzden bana iyi geceler öpücüğü verebilirsin - külotumu öpebilirsin, anlıyorsun ya. Daha önce konuştuğumuz gibi, buraya ilk geldiğinde."

Gözleri tekrar parladı ve sesi boğuk bir hırıltıya dönüştü.

"Benim için zevktir, Hanımım," diye mırıldandı, öne doğru gelerek. Neh'sa'nın üzerinde yükseliyor, uyumsuz gözleri Neh'sa'nın gözlerinin içine bakıyor, Neh'sa'nın kendini hiç alışık olmadığı bir şekilde küçük ve kırılgan hissetmesine neden oluyordu.

"Dizlerinin üzerine çök," diye emretti, keşke sesi bu kadar nefessiz çıkmasaydı. "Külotumu o kadar yukarıdan öpemezsin."

"Nasıl isterseniz, Hanımefendi." Büyük Kindred zarifçe önünde diz çöktü ve büyük ellerini kalçalarına koydu. "Tanrım, seni ilk gördüğüm andan beri bunu yapmak istiyordum," diye homurdandı ve ardından şeftali rengi külotuna sıcak, ağzı açık bir öpücük kondurdu.

Neh'sa, adamın sıcak dilinin ince kumaşın arasından am dudaklarının yarığında gezindiğini hissedince nefesi kesildi. Bunun olmaması gerekiyordu.

Sadece külotunun kumaşına kısa ve iffetli bir öpücük kondurup geri çekilecekti, ince kumaşın içinden diliyle onu açmaya çalışmayacaktı!

Onu durdurması gerektiğini biliyordu ama Tanrıça, bu çok *iyi* hissettiriyordu. Adam biraz daha yukarı çıkıp dilinin ucunu külotunun dantel kenarının hemen üzerinde görünen yarığının üst kısmına kaydırduğunda onu azarlamadı bile.

"Thorn!" diye haykırdı nefes nefese, adamın dili daha da aşağılara inmeye çalıştığında.

"Evet, Hanımefendi." Adam ona baktı, gözleri arzuyla yarı kapalı bir haldeydi. "Durmamı ister misin?"

Neh'sa'nın isteyeceği son şeydi bu ama yine de gerekli olduğunu biliyordu. Eğer ona izin verirse, koca Kindred külotunu indirecek, kalçalarını ayıracak ve bütün gece ona oral seks yapacaktı. Buna izin veremezdi - onun durumun kontrolünü ele geçirmesine izin veremezdi. Zaten çok baskın biriydi. Bu yüzden kendini başını sallamaya zorladı.

"Evet, bu... bu gecelik bu kadar yeter," diye fısıldadı soluk soluğa. "İyi geceler, Thorn."

Dudaklarını aklıkla yaladı. "İyi geceler, Hanımefendi."

Neh'sa kendine bu hatayı tekrarlamayacağını söylemişti ama yine de ertesi gece kendini yatak odasının kapısında, üzerinde daha da küçük bir külotla buldu. Bu külotun önü V şeklinde kesilmişti ve neredeyse tüm yarığını gösteriyordu... ve zonklayan klitorisine daha kolay ulaşmasını sağlıyordu.

Kendine bunu yapmaması gerektiğini söylemişti ama Thorn'un , amını zar zor gizleyen küçük soluk mavi külotu görünce şehvetle yarı kapalı hale geldiğini görünce, kendine engel olamayacağını anladı.

"Buraya gel, Thorn," diye bir kez daha emretti ona. "Eğil ve öp

K lotum."

O da mecburen dizlerinin üzerine çöktü ve büyük bir kedi gibi kıvrıla kıvrıla yerde süründü. Neh'sa'nın yanına varınca kalçalarını kavradı ve ağzını külotunun kumaşına bastırdı.

"Bu iyi... Çok iyi." Neh'sa kendi sesindeki yumuşak nefes tonunu duyabiliyordu ama bir Şekilde buna engel olamıyordu.

"Teşekkür ederim, Hanımefendi." Gözlerini onunkilere diken Thorn, dilinin ucunun külotunun V Şeklindeki  st kısmından başlamasına ve amının açıkta kalan yarığı boyunca yukarı doğru ilerlemesine izin verdi.

Neh'sa, adamın dilinin kıvrımlarının içine girip klitorisinin zonklayan düğmesinin üzerinde hafifçe kaydığını hissedince inlemekten kendini alamadı. Bu bir külot  p c ğ nden daha fazlasıydı ve onu durdurması gerektiğini biliyordu. Ama her nasılsa kendini bunu yapmaya zorlayamıyordu.

"Mmm... Hanımefendi," diye hırladı Thorn açlıkla, derin sesi Şehvetle zonkliyordu. "Külotunu öpmeye bayılıyorum ama bunu yaparken amını birazcık a arsam ikimiz için de daha iyi olacağını düşünmeden edemiyorum."

"Ne... ne demek istiyorsun, Thorn?" Neh'sa soluk solu a mırıldandı. "Senin... senin benim külotumu  pmen gerekiyordu, başka Şeyleri değil," diye belirtti.

Thorn yumuşak bir sesle, "Evet ama öpücüğün gerçek anlamı Hanımımın kadınsı çekirdeğine, yani amına saygı göstermektir," dedi. "Am dudakların kapalıyken, gereken saygıyı gösteremem. Bu yüzden lütfen Sahibem, dudaklarınızı benim için ayırır mısınız ve sizi tekrar -bu sefer düzgün bir Şekilde-  pmeme izin verir misiniz?"

S ylediğı sözler ve ona attığı ateşli bakış Neh'sa'nın belden aşağısının eridiğini hissetmesine yetmişti. Tanrıça, bir erkeğın ona oral seks yapmasına izin vermeyeli o kadar uzun zaman olmuştu ki! Sevgili Heloth  ld ğ nden beri bacaklarının arasında bir erkeğın dilini hissetmemişti.

Ve şimdi buna izin vermeyeceğim, dedi kendi kendine sertçe. Beni becermesine, amımı tamamen ve bütünüyle tatmasına gerçekten izin vermeyeceğim.

Yine de büyük Kindred'ın külotunu öpmesine izin vermek -amcığı maksimum temas için açılmış olsa bile- onun aşağı inmesine gerçekten izin vermek değildi. Bu sadece Thorn'un saygılı bir köle olmasıydı, diye kendi kendine tartıştı. Hepsi bu kadardı.

"Tamam... tamam," derken kendini duydu. "Ama sadece çok nazikçe sorduğun için, Thorn. Ve lütfen külotumu öpmen gerektiğini unutma, amımı değil."

"Evet, Hanımefendi," diye homurdandı, parmaklarını aşağı kaydırıp am dudaklarını kaygan iç kıvrımlarını ve pembe klitorisinin zonklayan düğmesini ortaya çıkaracak kadar geniş açmasını izlerken gözleri açtı.

"Tanrım, harikası," diye gürlledi, kadının açıkta kalan bedenine bakarak. "Yumuşak küçük amcığınız çok ıslak, Hanımefendi... benim için çok hazır."

"Sadece... sadece yapman gerekeni yap, Thorn," diye emretti Neh'sa soluk soluğa. "Sadece bir beden kölesinin yapması gerektiği gibi külotumu öp."

"Zevkle, Hanımefendi." Thorn itaatkâr bir tavırla sadece külotunun kumaşını öpmeye devam etti ama her nasılsa burnunun ucu Neh'sa hayal kırıklığıyla çığlık atacakmış gibi hissedene kadar açıktaki klitorisini dürtmeye devam etti. Thorn'un bunu bilerek yapıp yapmadığını merak ediyordu; belki de eğitimi sırasında ona yaşattığı onca alay ve inkârın karşılığını alıyordu.

Bu tamamen mümkündü. Başka bir beden kölesi eğitimi yüzünden korkup boyun eğmiş olabilirdi ama Neh'sa bunun koca Kindred'i kızdırmaktan başka bir işe yaramadığını düşünüyordu, her ne kadar bunu itaatkâr bir görüntünün ardına iyi saklamış olsa da. Muhtemelen durumu tersine çevirme fırsatını memnuniyetle karşılayacaktı -aslında bunu yapacağını biliyordu- ona söylemişti. İşte bu yüzden bunu hemen şimdi durdurmalıydı...

Ancak kız karşılaşmalarını sonlandıramadan, adamın sıcak ağzı yukarı doğru hareket etti ve

iç kıvrımlarını, kısa külotunun bittiği yerin hemen üstünü öpüyordu. "Thorn!" diye soludu adam zonklayan dudaklarının üzerine ıslak, emici bir öpücük kondururken.

klitoris ve diliyle daire çizdi. "Hayır, yapmamalısın!"

Onu uzun bir süre daha öptü ve sonunda zonklayan klitorisinin dudaklarının arasından kaymasına izin vermeden önce hareketini uzattı.

"Özür dilerim, Hanımefendi." Başını kaldırıp ona baktı, gözleri şehvetle kararmıştı. "Sadece sana olan bağlılığımı göstermek istedim - yumuşak küçük amına ağızla tapmaktan daha iyi bir yol var mı?"

"Sen... senin sadece külotumu öpüyor olman gerekiyordu," diye tekrar nasihat etti. "Amımı değil. Sanırım bu kötü bir fikirdi - yatağa gitsek iyi olacak."

"Evet, Sahibe." Adam ona aç bir şekilde sırttı. "Bence bu mükemmel bir fikir. Seni yatağa götürürsem, kalçalarını ayırmak ve dilimi o ateşli küçük amının derinliklerine sokmak çok daha kolay olacak."

"Thorn, bunu kastetmediğimi biliyorsun!" Neh'sa ilk kez Metres kişiliğine bürünmekte zorlandı. Nedense akli Heloth'la geçirdiği günlere, oynadıkları değiştirme oyununa gidip duruyordu... Thorn'un uyumsuz gözlerinde kıvılcımların döndüğünü görebiliyordu ve ona izin verseydi nasıl olurdu diye düşünmeden edemiyordu...

Ama hayır. Bu düşüncayı bir kenara itti ve büyük Kindred'a kendi yatak odasına gitmesini emretti. Sonra daracık külotunu çıkardı ve bir dahaki sefere kendisini öpmesine izin verdiğinde bir daha bu kadar açık bir şey giymeyeceğine dair kendine söz verdi...

Neh'sa ertesi gece onu tamamen örten bir külot giymişti. İnce, transparan, ipek gibi beyaz bir kumaştan yapılmıştı, amını gösteriyordu ama örtüyordu, tam da en başından beri giymesi gereken şeydi, dedi kendi kendine.

Kadın Thorn'u iyi geceler öpücüğü vermesi ve Sahibesine hürmet göstermesi için çağırdığında, Thorn bunu hevesle, hatta çok hevesle yaptı.

Yüzünü Neh'sa'nın kalçalarının arasına bastırarak onu içine çekti, sanki kokusuna doyamıyormuş gibi derin derin içine çekti. Sonra sertçe ileri doğru bastırdı, Neh'sa nefesini tutup ellerini Neh'sa'nın başına koyana dek ince kumaşın üzerinden amını aklıkla yalayıp emdi, Neh'sa onu durdurmaya mı çalışıyordu yoksa daha yakına mı çekiyordu, emin değildi.

"Thorn," diye nefes nefese kaldı. "Ben... sanmıyorum..."

"Sizi tatmam gerekiyor, Sahibem." Başını kaldırıp ona baktı, gözleri parlıyordu, içlerindeki parlak zerrecikler o kadar hızlı uçuşuyordu ki alev almak üzere olan kıvılcımlara benziyorlardı. Şaftı bacaklarının arasında uzun ve sertti, prekum damlıyor ve serbest kalmak için zonkluyordu. Neh'sa o uzun, öfkeli şafta bakarken, o gün Neh'sa'ya çok sert davrandığını, onu orgazma yaklaştırdığını ama bir türlü orgazma ulaşmasına izin vermediğini düşünmeden edemedi.

Onu bacaklarını iki yana açarak bir sandalyeye bağladı ve kucağında en az bir saat geçirdi, çıplak göğüslerini adamın yüzüne bastırırken külot giymiş amını adamın ağrıyan sikine sürttü. Bir ya da iki kez meme uçlarını emmesine izin vermiş ve hatta külotunun içinden yumuşak am dudaklarını ayırmak için sert şaftına izin vermek için bastırmıştı.

Genelde erkek itaatkârlarıyla yaptığından çok çok daha ileri gitmişti ama Neh'sa bir şekilde duramamıştı. Thorn inlemiş ve iç çamaşırının ince kumaşı hem kendi suları hem de onun prekumuyla ıslanana kadar ona doğru itilmişti ama Neh'sa onun orgazm olmasına asla izin vermemişti...

Tüm bu düşünceler aklından geçti ve büyük Kindred'i çok fazla zorlayıp zorlamadığını merak etti. Ama o bir şey söyleyemeden Thorn, amını tamamen ortaya çıkaran şeffaf beyaz külotunu yırttı.

Yüzünü bacaklarının arasına bastırarak derin, aç yalamalar yapmaya başladı.

Dilini kızın ıslak iç kıvrımlarında gezdiriyor, hassas klitorisinin üzerinde sürüklüyor ve Neh'sa'nın istenmeyen bir zevkle soluk soluğa kalmasına neden oluyordu.

"Thorn, dur!" diye bağırdı. "Hemen dur!"

Adam başını kaldırdı ama sadece bir anlığına ve bu sefer kadın onun gözlerindeki kıvılcımların gerçek alevlere dönüştüğünü düşündü.

"Durmak yok. *Tüm* amının tadına bakmam lazım," diye homurdandı, açlığı yüzünden okunuyordu. "Yüzümü bacaklarınızın arasına gömüp dilimin üzerine geldiğinizi hissetmem gerekiyor, Hanımefendi."

"Thorn, hayır-hayır!" diye nefesini tuttu ama artık çok geçti. İri bir eli külotunu kavradı ve tamamen yırtıp attı. Sonra büyük Kindred onun bacaklarından birini kavradı ve kaldırarak geniş omzunun üzerine koydu. Onu sertçe duvara bastırarak ileri doğru itti, dili hassas klitorisine defalarca vurduktan sonra aşağıya inerek amının dar, ıslak girişini istila etti.

"Thorn! Ah Tanrıça!" Neh'sa'nın nefesi kesildi. Daha önce bir erkek denizaltının kontrolünü hiç bu kadar kaybetmemişti ama o zaman da bu kadar yoğun Alfa olan birine hükmetmeye çalışmamıştı. Adam klitorisini sıcak ağzına çekip acımasızca onunla dalga geçerken kendini orgazma gittikçe yaklaşırken hissedebiliyordu.

Ama onun kendisini gelmeye zorlamasına izin veremeyeceğini biliyordu - bu şekilde değil, kendisinin açık izni olmadan değil. Bu, günlerce süren eğitimini boşa çıkaracak ve Thorn'a istediği zaman üstünlüğü ele geçirebileceği fikrini verecekti.

Bir yanı pes etmek ve şu anda çaresiz amcığını kırbaçlayan sıcak, ıslak diliyle orgazm olmak için can atsa da Neh'sa güçlü olması gerektiğini biliyordu. Parmaklarını adamın kalın saçlarına geçirerek sertçe çekti ve adamın başını açık amından olabildiğince uzaklaştırdı.

"Hayır!" dedi, sesinin güçlü ve baskın çıkmasını sağlayarak. "Hayır, Thorn! Beni boşaltman için sana izin vermiyorum. Bunu hemen durdur."

Neh'sa saçını çekmekten mi, yoksa sert ses tonundan mı koca Kindred'in etkilendiğinden emin değildi. Ama her ne sebeple olursa olsun, sonunda durdu ve geri çekildi.

"Hanımefendi," diye homurdandı, ağzı ve yanakları onun sularıyla ıslanmıştı. "Hanımefendi lütfen, beni çok zorluyorsunuz. Sanki... sanki her an kopacakmışım gibi hissediyorum. Ya ben boşalmalıyım ya da seni boşaltmalıyım. *Lütfen.*"

Neh'sa irkilerek adamın gözlerinin gerçekten de parladığını fark etti; uyumsuz derinliklerini yalayan alevler o kadar parlaktı ki, yattığı odanın loşluğunda bile onları net bir şekilde görebiliyordu. Bu görüntü ona huzursuz bir his verdi ve bunun ne anlama geldiğini merak etti. Belli ki Thorn'un rahatlamaya ihtiyacı vardı. Yine de sesini sert tutmaya çalıştı.

"Orgazm olmayı hak etmedin, Thorn," diye sertçe nasihat etti. "Aslında, yaptığın şey için seni ödüllendirmem değil, cezalandırmam gerekir. Amımı yalamak için iznin yoktu ve bunu sen de biliyorsun."

"Biliyorum Sahibe," diye hırladı kısık sesle. "Ama lütfen, eğer beni cezalandıracaksan, zevk değil acı ver. Beni sınıra itip tekrar boşalmama izin vermezsen şu anda nasıl tepki vereceğimden sorumlu olamam. Şu anki hislerime göre bu çok *tehlikeli* olur."

Neh'sa onun mutlak gerçeği söylediğini fark edince irkildi. İçindeki cinsel gerilim bir kırılma noktasına ulaşmıştı ve uçuşumun kenarından aşağı yuvarlanmak üzereydi... ne? Şiddete mi? Tecavüze mi?

Buna inanmamıştı. Külotunu yırtmasına ve onu umutsuzca dillemesine rağmen, büyük Kindred'in bir dişiye kendi isteği dışında elde etmeye çalışacak türden bir erkek olduğunu düşünmüyordu. Ama yine de, kötü olacak bir olayın eşiğinde olduğu açıktı - gerçekleşirse muhtemelen felaket olacaktı. Bu olay, her ne olursa olsun, ne pahasına olursa olsun atlatılmalıydı.

Soru şuydu: Nasıl?

"Acıyı senin üzerinde nasıl kullanabilirim?" diye sordu sertçe, kaşlarını çatarak. "Bana bunun seni etkilemediğini kendin söyledin."

"Kırbaçla beni, kırbaçla beni. Sırtımda, daha önce kırbaçlandığım yerde." Dışlerini sıkarak ve gözlerini kısarak konuştu. "*Yapın*, Hanımefendi."

Neh'sa onun böyle bir şey istemesine -kendi katı sınırlarından birini ihlal etmesini istemesine- çok şaşırmişti.

"Hayır," diye haykırdı kaşlarını çatarak. "Hayır, kesinlikle olmaz, Thorn. Ama sana ne yapacağımızı söyleyeyim," diye ekledi, aklına bir fikir gelmişti. "Benimle gel."

Ereksiyon halindeki sikini bir eline alarak, onu eğitim odasına götürdü ve dizleri yerde ve bacakları iki yana açık olacak şekilde şaplak sehpasının üzerine uzanmaya zorladı. Ellerini ve bacaklarını hareket edemeyecek şekilde kelepçeledi ve sonra onu hayranlıkla seyretmek için geri çekildi.

Tanrıça, adam çok güzeldi; çok iri, kaslı ve tamamen onun kontrolü altındaydı. Ona itaatsizlik konusunda bir ders vermesi gerekecekti; bu düşünce onu yaladığı yerde amının zonklamasına neden oldu.

"Geleceksin," dedi ona sertçe. "Ama *benim* şartlarımla ve sana söz veriyorum Thorn, kolay ya da hoş olmayacak."

"Bana ne yapacaksın?" Gözleri parladı ve onu yerinde kilitlemek için kullandığı zincirleri salladı. "Yine içime mi gireceksiniz, Hanımefendi? Bu sefer bir sık takıp beni *becerecek* misiniz?"

"Yapmamı *istiyor* musun?" Neh'sa talep etti, tıpkı bunu ilk sorduğunda olduğu gibi. "İstediğin bu mu Thorn?"

Malzeme çekmecesine giderek en büyük fallusunu çıkardı - penetrasyon kayışına bağlı siyah olanı - ve adamın yüzüne doğru itti.

"İstediğin bu mu?" diye sordu.

Bir an için gözleri büyüdü ve sonra tekrar kısıldı.

"Hayır, istemiyorum." Çenesini kaldırdı. "Ama mecbur kalırsam kabul edebilirim *Sahibe*."

"Yanlış cevap." Neh'sa fallusu yerine koydu ve başka bir çekmeceye uzanıp çok daha küçük, ince, alt kısmında geniş bir tabanı olan bir alet aldı. Thorn'un kararsızca ona baktığını gördü. Uzun, şık ve gümüştü; cinsel zevk aletinden çok bir silaha benziyordu.

"Bu da ne? Bana ne yapacaksın?" diye sordu. "Senden acıyı kullanmanı istedim."

Neh'sa sesini kasten sertleştirerek, "Nasıl boşalacağın sana bağlı değil, *köle*," dedi ona. "Ve inan bana, acı çekeceksin - o kadar sert boşalacaksın ki canın *yanacak*."

"Onu mi sokacaksın? O gümüş şeyi mi?" Thorn talep etti. Kaslı formu gerildi ve zincirler gıcırdadı.

Neh'sa bir an için şaplak sehпасından kurtulacağını sandı. Eğer kurtulursa Tanrıça ne yapacaktı? Büyük Kindred'a fiziksel olarak hükmedebiliyordu çünkü ona izin vermişti. Ama adam ondan o kadar büyük ve güçlüydü ki, eğer adam gevşer ve durumu tersine çevirmeye karar verirse...

Belki de gidip sersemleticiyi almalyım, diye düşündü ama bu fikri hemen reddetti. Hayır, bayıltıcıya ihtiyacı yoktu. Kendini kontrol altına alması ve Thorn'u da kontrol altına alması gerekiyordu.

Öfke ve korkuyla hareket ediyordu - büyük Kindred'a neler olduğundan emin değildi ama onun tuhaf, yanan gözlerinde gördüğü şey her neyse, onu korkutuyordu. Buna artık bir son vermeliydi; kontrolden çıkmadan önce bu durumun üstesinden gelmeliydi.

Derin bir nefes alarak Thorn'un gerilen sırtına yatıştırıcı bir el koydu. Thorn, eğer kadın isterse penetrasyonu kaldırabileceğini iddia edebilirdi ama belli ki bu fikir onu hâlâ üzüyordu -özellikle de kadın yabancı bir

sadece parmağı yerine bir nesne.

"Thorn," dedi, onu evcilleştirmeye çalıştığı devasa, vahşi bir hayvanı okşar gibi okşayarak. "Bana bak. Sadece bana bak."

Yavaşça gözlerini onunkilere kaldırdı ve alevlerin hâlâ orada olduğunu, o güzel uyumsuz derinliklerde daha hızlı ve daha hızlı dans ettiğini gördü.

"Neh'sa," diye hırladı kısık sesle. "Hanımefendi..."

"Thorn," dedi tekrar, yumuşak bir sesle. "Seni cezalandırmam gerekiyor. İtaatsizlik ettin, bunu sen de biliyorsun. Bunu hak ettin."

"Biliyorum." Huzursuzca kıpırdandı ve zincirler tekrar uyarıcı bir şekilde gıcırdadı. "Bunu biliyorum Sahibe. Sadece yapamam... İstemiyorum... Hem o şeyi nereye koyacaksın?" Elindeki uzun, ince gümüş asaya doğru sarsakça başını salladı.

"İçine girecek," dedi Nehlödof sakince. "Ama çok yoğun hissedecek *olsan* da canın gerçekten yanmayacak."

Asaya güvensizce baktı.

"Yumuşak küçük parmağınızdan çok daha uzun ve büyük, Hanımefendi," diye homurdandı.

"Bunu biliyorum Thorn, ama onu benim için almanı istiyorum." Neh'sa onun sırtını tekrar okşadı. "Sınırları zorladığınızı biliyorum ama söz veriyorum, eğer bana güvenirsen, o çok ihtiyacın olan rahatlamayı yaşamana yardım edeceğim. Bana güvenip içini açabilir misin?"

Ona baktı, gözlerindeki alevler bir an için daha da yükseldi. Sonra, neredeyse bir iniltiye benzeyen alçak, ürpertici bir iç çekişle başını salladı.

"Evet, . Deneyeceğim."

"Bu çok iyi. Çok iyi, Thorn." Omuzlarını yatıştırıcı bir şekilde okşayan Neh'sa, Thorn'un yaralarının iyileşmesini kolaylaştırmak için kullandığı kaygan merhem tüpüne uzandı.

penetrasyon için bir köle kırdığında.

Parmağına cömert bir miktar fişkırtarak, gül goncasının üzerinde gezdirdi ve dokunuşunun altında onun büyük formunun titrediğini hissetti.

"Her şey yolunda Thorn," diye mırıldandı onu okşayıp biraz gevşetirken. "Her şey yoluna girecek."

"Umarım haklısındır," diye homurdandı. Kadın uzun gümüş asanın küt ucunu adamın alt girişine dayadığında adam sıçradı. "Yedi Cehennem, bu çok *soğuk!*"

"Birazdan ısınır," diye söz verdi Neh'sa ona. Asanın geniş, genişleyen tabanındaki bir düğmeye bastı ve asa bir anda vücut sıcaklığına gelene kadar ısınmaya başladı. Neh'sa asayı tekrar ona doğru bastırdığında Thorn yerinden sıçramadı ama rahatsız bir şekilde kıpırdandı.

"Ne zaman..." Cümlesini yarım bıraktı ve Neh'sa onun sırtını tekrar okşadı.

"Hazır olduğunda," diye mırıldandı. "Bana güveniyor musun, Thorn?" Uzun, sert bir iç çekiş daha ve sonra başını salladı.

"Evet, Hanımefendi, size güveniyorum. Yap ."

Neh'sa yavaşça ama sertçe uzun gümüş asayı onun içine soktu. Artık sıcaktı ama böylesine hassas bir bölgede yabancı bir nesne olmasının büyük Kindred'a hâlâ garip geleceğini biliyordu. Sonunda onu yerine yerleştirdi.

"Pekâlâ," dedi Thorn'a, omuzlarını okşayarak. "Asa senin içinde."

"Evet, hissedebiliyorum." Titrek bir kahkaha attı. "Şimdi ne olacak? Beni onunla becerirken mastürbasyon mu yapacaksın?"

"Bu kez boşalman için sana mastürbasyon yapmama gerek kalmayacak," diye mırıldandı Neh'sa onun kulağına usulca. Etrafına uzanarak gümüş asanın tabanındaki başka bir düğmeye bastı. İnce aletin içindeki motor hafif bir uğultuyla

başladı ve titremeye başladı.

"Tanrılar!" Thorn'un gözleri büyüdü ve iri vücudu bir an için olduğu yerde dondu kaldı. "Tanrılar, Neh'sa!"

"*Hanımfendi*," diye düzeltti Neh'sa onu. Çantayı aldığı çekmeceye gitti ve küçük, gümüş bir kumanda çıkardı. Sonra büyük Kindred'in önüne oturdu. Bütün bunlar olurken onun yüzünü seyretmek istiyordu.

"Sahibem," diye inledi, vücudu titriyordu. "İçime soktuğun bu lanet şey o noktaya çarpıyor. Daha önce ovduğun yere."

"Evet, biliyorum." Neh'sa uzaktan kumandadaki bir düğmeye basarak gücü açtı ve Thorn'un bağlarının içinde kıvranışını izledi. "Nasıl bir duygu Thorn?" diye mırıldandı bir eliyle onun yanağını kavrayarak. "Bana bak ve nasıl bir his olduğunu söyle."

"*Çok yoğun*." Adamın gözleri Neh'sa'nın kılere kilitlendi ve Neh'sa gözlerini kaçıramadığını, kaçırmak istemediğini fark etti.

"Acıyor mu?" diye sordu usulca, hâlâ onun sert yanağını okşuyordu. "Durmasını istiyor musun?"

"Hayır!" Bu kelime onun güçlü bir şekilde bağlanmış boğazından kopmuş gibiydi. Gözleri kısıldı, içlerindeki alevler gittikçe daha hızlı dans ediyordu. "Tanrılar, hayır, Sahibe. Buna zar zor dayanabiliyorum ama... ama durmasını istemiyorum."

"Bu iyi," dedi Neh'sa ona usulca. "Çünkü onu durdurmayacağım. Sesini yükselteceğim ve seni boşaltacağım Thorn. Ve sen boşalırken seni izlemek istiyorum."

"Hanımfendi!" diye inledi ve bunun bir protesto mu yoksa yalvarma mı olduğundan emin değildi. Uzaktan kumandaya tekrar bastı ve adamın gözlerinin açılmasını ve iri vücudunun sertleşmesini izledi. Her kası gerilmişti ve geniş göğsü bir körük gibi kabarıyordu çünkü zevk aniden dayanılamayacak kadar fazla gelmeye başlamıştı.

Geldiğini söylemesine gerek yoktu, Neh'sa biliyordu. Ve sıcak tohumunun ilk fışkırması şaplak bankının altındaki zemine çarptığında, öne doğru eğildi ve ağzını bir öpücükle aldı, muhtemelen yapmaması gerektiğini bilmesine rağmen büyük Kindred'in acı çeken zevk çılgılığını hevesle yuttu.

Onu tutkuyla öptü ve o da onu hevesle, açlıkla öptü, boşalmaya devam ederken, aşağıdaki siyah deri zemin kaplamasına tekrar tekrar fışkırdı. Vücudu orgazmın gücüyle sarsılıyor ve onun ağzına doyamıyor gibiydi. Boğazından hırlama ile inleme arasında bir yerde alçak bir ses yükseliyor ve zevk onu ele geçirirken tüm vücudu sınıra kadar geriliyordu.

Sonunda Neh'sa isteksizce öpüşmeyi kesti. Akraba erkeklerinin çoklu orgazm yaşaması gerektiği halde, Neh'sa onun sadece bir kez boşalmasına izin vermeye karar verdi. Uzaktan kumandaya bir kez daha basarak asayı kapattı ve dikkatle çıkardı.

Thorn hâlâ zor nefes alıyordu, gözleri kapalıydı, koca bedeni bir kez olsun gevşememişti. Neh'sa sırtına dokunduğunda refleks olarak başını kaldırdı ve Neh'sa onun gözlerindeki alevlerin sönüp kıvılcımlara dönüştüğünü, kıvılcımların da Neh'sa onunla dalga geçerken ya da onu eğitirken olduğu gibi dans edip dönmediklerini, sessizce durduklarını gördü.

Belli ki Thorn'un gerçekleşmesinden korktuğu olay önlenmişti. Güzel, bu iyiydi, değil mi?

Neh'sa tam olarak emin değildi ama yine de rahatlamış hissediyordu.

"Thorn," diye mırıldandı, büyük Kindred'in ağırlaşan omuzlarını okşayarak. "Artık bitti. Sen iyi misin?"

"Evet, Hanımefendi." Derin sesi hırıltılıydı ve kadın yanağını okşadığında, sanki daha fazla dokunuşunu arıyormuş gibi avucuna sokuldu. "Artık zincirlerimi çözebilir misin?" diye sordu.

"Tabii ki."

Neh'sa onun daha önceki alt-damla deneyimini ve büyük Kindred'ın içine girildikten sonra hissettiği yoğun savunmasızlığı göz önünde bulundurarak, o gece bakım konusunda acele etmedi. O gün zaten bir banyo yapmış olmasına rağmen Thorn'a bir banyo daha yaptırdı, sonra onu bir havluyla kuruladı ve özel oturma alanına götürdü.

Thorn'u kanepeye çekti ve başını kucağına yasladı, saçlarını nazikçe ve şefkatle okşadı, boyun eğdiği için onunla gurur duyduğunu ve kendisine olan güveninden onur duyduğunu bilmesini sağladı. O kadar büyüktü ki kendini kocaman bir canavarı okşuyormuş gibi hissetti ama yine de onunla yakınlık hissini sevdi.

Büyük Kindred ilk başta ona karşı sert bir şekilde uzandı ama sonra alçak bir iniltiyle kollarını onun beline doladı ve yüzünü karnına bastırdı.

"Hanımım..." diye fısıldadı. "Tanrım, Sahibem, bana ne yapıyorsunuz?" "Seni eğitmek," diye mırıldandı Neh'sa. *Seni seviyorum*, diye fısıldadı yumuşak bir ses.
ama o kafasını itti.

"Beni kırıyorsun." Gözlerinde şaşkınlığa benzer bir şeyle ona baktı. "Beni hiçbir şeyin kıramayacağını sanırdım ama sen kırıyorsun. Ve dahası... kırılmayı *istememe* neden oluyorsun."

Boğuk, hırpani sesi Neh'sa'yı derinden etkiledi ve Neh'sa kalbinde bir şeylerin gevşediğini hissetti; Heloth öldüğünden beri içinde sıkı, sert ve donmuş olan bir şeyler çözülmeye başlamıştı. Daha önce bir itaatkâr için hiç bu kadar çok şey hissetmiş miydi? Heloth'tan beri değil, kabul etmek zorundaydı. Nihayetinde başka bir Sahibenin yanına yerleştireceği bir erkeğe karşı bu kadar çok şey hissetmek tehlikeliydi, yanıltıcı.

Tehlikeli, yanlış ve güzel.

"Ah, Thorn," diye fısıldadı, onu kendine yakın tuttu, parmaklarını saçlarında gezdirdi ve eğilip sert yanağını öptü. "Ah, benim tatlı Thorn'um, bazen bütün olabilmemiz için kırılmamız gerekir."

Ve o anda sadece ondan değil, kendinden de bahsediyordu.

Neh'sa onun saçlarını okşarken Neh'sa inledi ve onu kendine doğru çekerek başını kucağına gömdü, kolları Neh'sa'nın etrafında sıkıca sarıldı. Kalbi taştı ve ilk kez onu bırakmaya nasıl dayanabileceğini merak etti.

Onu başka bir Metres'e verme düşüncesi ona katlanılamayacak kadar ağır geldi ve bunu yapmadı. Bu düşünceyi bir kenara itti ve kendini kölesiyle yaşadığı bu yakınlık ve sessizlik anının tadını çıkarmaya bıraktı. *Sevgilinle*, diye fısıldadı aynı küçük ses.

Neh'sa bunu görmezden gelmeye çalıştı ama bu sefer başaramadı... bu sefer değil. Thorn'u bu şekilde tutarken kendini çok huzurlu ve iyi, çok doğru hissediyordu. Göz kapakları kapandı ve kendine onu yatağına yatırmadan önce sadece bir an dinleneceğini söyledi...

Neh'sa'nın başı Neh'sa'nın kucağındayken uykuya daldılar ama nasıl olduysa pozisyonları değiştı. Neh'sa gecenin bir yarısı uyandığında artık oturmadığını fark etti. Thorn onu yanına çekmiş olmalıydı çünkü iri Kindred'in yanında yatıyordu, kaslı kollarına sarılmış, başını onun pazularından birine yaslamıştı.

Neh'sa bir an için bu yakınlığın tadını çıkarmaya bıraktı kendini. Ateş kor haline gelmişti ama hâlâ Thorn'un güçlü yüz hatlarını gözleriyle takip etmesine yetecek kadar ışık vardı. Tanrıça, adam çok güzeldi; baskın ve itaatkârın, Alfa ve Beta'nın bir karışımı, belki de kendisi gibi.

Adamın onu nasıl tersleyip duvara yasladığını, külotunu yırtıp attığını ve amını açlıkla dillediğini düşündü... Sonra da şaplak sehpasında ona nasıl boyun eğdiğini, çaresizce ihtiyaç duyduğu rahatlamayı sağlayacağına nasıl güvendiğini. Daha önce hiç bu kadar zorlayıcı bir itaatkârı olmamıştı, diye düşünmeden edemedi Neh'sa. Hiç bu kadar zorlayan biri olmamıştı.

onun sınırlarını zorladı.

Kalbi göğsünde sıkıştı... Heloth'un ölümünden bu yana geçen on yıl boyunca, ona karşı bu kadar güçlü hisler beslemesine neden olan bir itaatkârı olmamıştı.

"Thorn," diye fısıldadı, uzanıp onun yanağını okşadı.

Uykusunda bile onun dokunuşuna doğru döndü ve alçak, memnun bir gümbürtüyle onu kendine çekti. Yanağı avucuna sertçe değiyordu ama dudakları yumuşaktı, tenine değdiğinde çok yumuşaktı.

Neh'sa uykunun onu sürüklediğini hissetti. Büyük Kindred'ın kolları çok sıcaktı. Çok sıcak, güvenli ve huzurluydu. Bir an için daha da sokulmak ve göğsünün sert, kaslı duvarına yaslanarak uyumaya devam etmek istedi.

Ama bunu yapamayacağını biliyordu. Thorn'la işler zaten çok ileri gitmişti. Ona çok fazla bağlanmıştı - eğitiminin cinsel yönüyle çok fazla ilgileniyordu. Dikkatli olmazsa aralarındaki tüm bu duygu ve gerilim kötü sonuçlanabilirdi. Eğer kalbini korumazsa.

Yarın Lee'Lah'ı arayacağım, diye kendi kendine söz verdi.

Lee'Lah bir Metres ve bir arkadaşı, itaatkârlarını cinsel olarak eğitmek için bir kadın bedenine ihtiyaç duyduğunda en sık çağırdığı kişiydi. Diğer Metres, özellikle bir kölenin oral becerilerini geliştirmek söz konusu olduğunda, üzerinde çalışılmaya fazlasıyla istekliydi.

Bu sefer Thorn'la işler çok ileri gitmişti - başka bir Hanım üzerinde pratik yapmasına izin vermenin zamanı gelmişti. Aralarında bir şekilde oluşmuş olan garip bağı kırmaya başlamanın zamanı gelmişti.

Neh'sa koca Kindred'in başını başka bir kadının bacaklarının arasına gömmek fikrinden hiç hoşlanmamıştı; aslında bu fikir midelerini bulandırıyor, ellerini iki yanında yumruk yapmasına neden oluyordu. Ama bu gerekliydi; aralarındaki işler daha da karışmadan önce atması gereken bir sonraki adımdı.

İsteksizce Thorn'un kollarının arasından sıyrıldı ve tek başına soğuk, boş yatağına gitti. Orada saatlerce dönüp durdu, diğer Sahibeyi aramayı düşündü ve kendi kendine bunun en iyisi olduğunu, böylesinin daha iyi olduğunu söyledi.

Tekrar uyuması için uzun bir süre geçmesi gerekti.

On Üçüncü Bölüm

"Thorn, bu Bayan Lee'Lah. Bana gösterdiğin saygıyı ona da göstereceksin," dedi Neh'sa ertesi gün eğitim odasına girdiğinde.

Thorn ne düşüneceğinden emin değildi; Neh'sa'yla arasındaki denkleme yeni bir Metresin eklenmesinin ne anlama geldiğini bilmiyordu. Neh'sa başını onun göğsüne yaslayarak uykuya dalmıştı ama Thorn soğuk ve yalnız bir halde, kolları boş bir şekilde kanepede iki büklüm uyandı. Neh'sa gece onu terk etmiş olmalıydı.

Sonra, o sabah evde hiçbir yerde bulunamamıştı. Her zamanki eğitim ya da takımlardan hiçbirisi olmamıştı ve onu yarı deli etse de bunu özlediğini fark etti. Onun için endişeleniyor, nereye kaybolduğunu merak ediyordu ve sonra öğleden sonra aniden eğitim odasına çağrıldı.

Orada dururken onu içine çekti. Üzerindeki siyah deri takım elbise tüm kıvrımlarını sararken onu tamamen örtüyordu ve uzun saçlarını ensesinde sıkı bir topuz yapmıştı. Yanındaki cimri giyimli sarışın kadınla kıyaslandığında kıyafeti son derece mütevazıydı. Ona bir şey mi söylemeye çalışıyordu? Ona bir mesaj mı göndermeye çalışıyordu? Ve eğer öyleyse, Yedi Cehennem'de ne vardı?

Bir gün önce aralarında geçen gergin sahneden sonra Thorn kendini kaskatı ve kararsız hissediyordu; kalbi tanımlanamaz bir şekilde yaralanmıştı. Onun tüm sataşmaları karşısında neredeyse patlayacaktı, içinde yükselen ateşi hissetmişti ve neredeyse kontrolünü kaybedip alev alacaktı. Bir noktada bunun kendisinden uzaklaşacağından emindi - o lanet olası bin tanesini yakacaktı.

ve tek katlı binalar kulaklarının dibine yıkıldı.

Sonra da uzun gümüş asasını onun üzerinde kullandı.

*Hayır, asayı kullanmasına **izin ver**, diye düzeltti kafasının arkasındaki küçük, alaycı ses. O çok küçük, isteseydin onu tek elinle ikiye bölebilirdin. Bunun yerine ona boyun eğdin - seni zincirlemesine ve **tekrar** içine girmesine izin verdin. Sadece bu da değil, bundan zevk aldın. Tanrım, yedi cehennemde neyin var senin?*

Thorn'un buna verecek bir cevabı yoktu.

Ona izin vermeliydim, diye sesle tartışmaya çalıştı. Burada bir görevdeyim. Mükemmel bir beden kölesi gibi davranmak zorundayım - işi yapmak için ne gerekiyorsa yapmalıyım.

Küçük ses yine konuşmadı ama Thorn kafasının arkasında alaycı bir ses duyduğunu düşündü. Vicdanının sesi miydi bu... yoksa sadece erkeklik gururunun mu? Çünkü akli başında hangi erkek Neh'sa'nın bir gece önce ona yaptıklarından zevk alır, bundan zevk alır ve tekrar yapmak için can atardı?

Ondan istediği tek şey penetrasyon değildi. Bir yanı -baskın yanı- onu sert ve uzun süre almak istiyordu. Ona boyun eğdirmek için onu becermek, onu kırmaya niyetli görüldüğü gibi onu kırmak istiyordu.

Ama böyle bir şey olmayacaktı. Tüm Bilgilerin Kütüphanesi'ne girmek için onu kullanacak, sonra da gidecek ve onu bir daha asla görmeyecekti. Kendine sürekli bunu söylemek zorundaydı - bu durumun gerçek olmadığını kendine sürekli hatırlatmak zorundaydı yoksa bu onu gerçekten *mahvedecekti*. Artık kendini hep diken üstünde hissediyordu; ateş her zaman sıcak ve yüzeye yakın yanıyordu.

Thorn'un kendi kendine itiraf ettiği gibi, onu boşalttıktan hemen sonrası hariç. O zaman öyle bir huzur hissetti ki, daha önce hiç yaşamadığı bir şeydi.

Yıllarca tüm duyguları bastırdıktan sonra bu kadar çok şey hissetmek garipti.

Uzun süre donmuş kaldıktan sonra kendini bu kadar kırılğan ve ham hissetmek tuhaftı. Neh'sa onu iradesi dışında çözmüştü -dokunuşu onu tepki vermeye, hissetmeye zorlamıştı- ve şimdi hissetmeyi bırakamıyor gibiydi.

Bu durum Thorn'a tamamen genç bir erkek olduğu, kendini kontrol etmeyi öğrenmediği zamanları hatırlatıyordu. Ona ateşin kendisinden gerçekten uzaklaştığı zamanı ve bunun ölümcül sonuçlarını hatırlattı...

Hayır! Kötü anıyı acımasızca bir kenara itti. Oraya gitmesine izin veremezdi, bu durumda olmazdı. Akıl sağlığını korumak istiyorsa olmazdı. Ve Neh'sa'ya karşı çok fazla şey hissetmemek için kendini durdurmak zorundaydı. Bir kadına karşı çok fazla şey hissettiği zaman -çok fazla sevgi, çok fazla koruyuculuk hissettiği zaman

-İşte o zaman kötü şeyler oldu.

Asla, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses. *Bunun bir daha olmasına asla izin verme...*

"Thorn, beni duydun mu?" Neh'sa istedi ve Neh'sa kendi kafasının içinde sıkışıp kalmasına, geçmişin mutsuzluğuna saplanıp kalmasına izin verdiğini fark etti. İçinde kıvrılan suçluluk ve keder labirentinde, o karanlık yola girmesine izin verirse kolayca kaybolabileceği kadar derinde...

"Bağışlayın beni Hanımefendi," dedi yumuşak bir sesle, ona ve yanında duran uzun boylu, sarışın kadına derin bir selam vererek. "Aklım her zaman olduğu gibi güzelliğinizdeydi ve sözlerinizi duyamadım."

"Bir yalancı," diye mırıldandı sarışın Metres. Keskin yeşil gözleri ve Thorn'a kedi denen Dünya hayvanını hatırlatan üçgen bir yüzü vardı. "Ama ne güzel yalanlar söylüyor."

"Thorn açık sözlü ve dürüst olduğunu kanıtladı." Neh'sa onu savunarak sertçe konuştu. "Ondan şüphe etmem için bana hiçbir sebep vermedi."

Thorn kalbinin acıya benzer bir şeyle burkulduğunu hissetti. Tanrım, keşke aldatmacanın ne boyutlara ulaştığını bilseydi. Ama tüm ırkının geleceği tehlikedeyken başka ne yapabilirdi ki?

"Madem öyle diyorsunuz." Sarışın Metres omuz silkti, akıcı, kedi gibi bir hareketti. Gözlerini ortaya çıkaran pırıltılı soluk yeşil renkte dar bir elbise giymişti. Elbisenin ön kısmında dolgun, çıplak göğüslerini gösteren derin bir v vardı ve aşağıda külotunu gösteren benzer bir v vardı - amını örtmek yerine onu özetleyen bir dizi ipten başka bir şey değildi.

Kolay erişim için giyinmiş gibi görünüyordu.

Thorn kaşlarını çattı. Yonnie Six'in bir Sahibesi için bile kışkırtıcı bir kıyafetti bu. Bu yeni kadının amacı neydi? Neh'sa sadece eğitimini mi göstermek istiyordu?

Soruları Neh'sa'nın bir sonraki ifadesiyle cevaplandı.

"Bayan Lee'Lah olacak..." Kelimeler boğazına düğümlenmiş gibi boğazını temizledi. "Şu andan itibaren fiziksel eğitiminizi devralacak," diye devam etti düz bir sesle, sanki kendini konuşmaya zorluyormuş gibi. "O... o senin oral becerilerini değerlendirecek ve cinsel teslimiyet eğitimin devralacak."

"Ne? Hayır!" Sözcükler Thorn'un dudaklarından o durduramadan döküldü.

Sarışın Metres yeterince güzeldi, hatta çok güzeldi. Göğüsleri dolgundu ve pembe meme uçları kabarık ve baştan çıkarıcıydı, amının zaten ıslak olduğu gerçeğinden bahsetmeye bile gerek yoktu. Ama o Neh'sa değildi ve Neh'sa'ya kendini vermişti. Cinsel anlamda başka bir kadınla birlikte olma fikri Thorn'a sadece tatsız gelmiyordu, aynı zamanda onu tiksindiriyordu.

Hem Neh'sa hem de diğer Hanım onun bu çıkışına kaşlarını çattı.

"Görüyorum ki burada yapmamız gereken ciddi işler var," diye mırıldandı sarışın Metres Lee'Lah. "Genelde itaatkâr olduğunu söylediğini sanıyordum Neh'sa."

"Demek öyle." Neh'sa kaşlarını çattı. "Şu anda neler olup bittiğinden emin değilim."

"Köle!" Kediye benzeyen Metres Lee'Lah mırıltılı sesini yükseltti ve eğitim odasının sessizliğinde bir kırbaç gibi şaklattı. "Hemen buraya gel ve amıma hizmet et!" Bacaklarını iki yana açarak odanın ortasında durdu ve yumuşak pembe kıvrımlarını, tepesindeki narin sarı buklelerle birlikte gösterdi. "*Şimdi* yap."

"Hayır." Thorn kendini tuttu. Bundan nasıl kurtulabilirdi? Neh'sa'yı bunun kötü bir fikir olduğuna ikna etmek için ne yapabilir ya da ne söyleyebilirdi? Çünkü sarışın Metres'le gidemezdi, *gidemezdi*. İçindeki her şey bu fikre isyan ediyordu.

"Thorn," dedi Neh'sa onun tedirgin düşüncelerini bölerek. "İsteksiz olmanıza gerek yok-Mistress Lee'Lah sizi reddetmeyecektir. Her şeyim seninle..." Durdu ve sanki devam etmek acı vericiymiş gibi tekrar boğazını temizledi. "Ona hatırı sayılır oral becerilerinizi göstermek için tam iznim var."

Thorn alçak bir sesle, "Saygısızlık etmek istemem, Hanımefendi, oral becerilerimi size saklıyorum," diye cevap verdi.

Neh'sa kaşlarını çattı. "Saçmalama. Senin türün hakkında biraz araştırma yapıyordum Thorn. Kindred erkeklerinin dişilerini oral yoldan tatmin etmek gibi biyolojik bir ihtiyaçları olduğunu biliyorum. Sana bu ihtiyacını karşılama şansı sunuyorum."

"Metres Lee'Lah benim dişim *değil*." Thorn boğazında hırıltının yükseldiğini hissetti ve onu geri itmeye çalıştı. "*Sensin* Neh'sa," dedi doğrudan gözlerinin içine bakarak.

"Pekâlâ!" Hanım Lee'Lah onun bu sözleri karşısında şok olmuş gibiydi. "Bana onun bu kadar sahiplenici olduğunu söylememiştin Neh'sa. Sana Hanımefendi yerine ilk adınla hitap etmesine izin mi veriyorsun? Düzgün bir beden kölesinin yapması gerektiği gibi bakışlarını kaçırmak yerine seninle göz göze gelmesinden bahsetmiyorum bile!"

"Kesinlikle hayır." Neh'sa'nın kaşları iyice çatılmıştı. "Thorn," dedi. "Çok itaatsiz davranıyorsun."

Thorn kaşlarını çatarak, "Ve sen benim sınırlarımı ihlal etmeye çalıştığın sürece itaatsiz olmaya devam edeceğim," dedi.

"Ne?" Neh'sa şaşırmış görünüyordu. "Kim sınırlardan söz etti ki?"

"*Ben* yaptım." Thorn bakışlarını onunkilere dikerek anlamasını istedi. "Hanımefendi, benim türüm olan Kindredler hakkında araştırma yaptığınızı söylemiştiniz. Eğer yaptıysanız, Kindred erkeklerinin şaşmaz *bir şekilde tek eşli* olduğu gerçeğiyle karşılaşmış olmalısınız." Başını iki yana salladı. "Size ait olduğum sürece başka bir dişiye sözlü olarak hizmet *edemem* ya da onunla cinsel ilişkiye *giremem*."

Neh'sa kararsızca ona baktı. "Thorn-" diye başladı ama Neh'sa sözünü bitirmemişti.

"Sırtıma ilk dokunduğunda ve yara izlerini gördüğünde, beni acı ya da zevk için kırbaçlamayacağına söz vermiştin. Buna 'sert sınır' demiştin," diye hatırlattı ona ciddiyetle. "Bu da zor bir sınır, Hanımefendi. Lütfen, neredeyse başka her şeyi yaparım - bana başka her şeyi yapmana izin veririm. I..." Sertçe yutkundu. "Sanırım dün gece bunu kanıtladım. Ama başka bir kadınla birlikte *olamam*. Kendimi sana vermişken olmaz."

"Sen kendini bana *vermedin*. Ben seni *satın aldım*," diye sertçe hatırlattı Neh'sa ama sesinde rahatlamaya benzer bir şey var mıydı? Thorn öyle olduğunu düşündü.

Beni başka bir kadınla görmek istemiyor, diye düşündü.

"Öyle bile olsa, Hanımefendi," dedi adam, hâlâ bakışlarını onun üzerinde tutarak. "Sanırım ikimiz de biliyoruz ki hiçbir para beni dün gece yaptığım gibi size boyun eğdiremezdi. Kendimi size çok gerçek ve kalıcı bir şekilde *verdim*. Ben seninim, başkasının olmak istemiyorum."

Bir yanı bunun yanlış olduğunu haykırıyordu - burada bulunmasının gerçek nedeni bu iken böyle açıklamalar yapmaması gerektiğini söylüyordu.

Ona boyun eğmekle hiçbir ilgisi yoktu ve her şey göreviyle ilgiliydi. Ama bir şekilde kelimeler içinde yükseldi ve Thorn onları içinde tutamadı. Bu doğrudu, her bir parçası . Kendini ona vermişti - başka hiçbir kadınla yapmayı göze alamayacağı bir şekilde açmıştı kendini evrende. Burada bulunma nedenleri yanlış olsa da, ona olan bağlılığı gerçektir. Başka türlü kendine böyle bir savunmasızlık izni veremezdi.

"Lütfen Sahibe," dedi kısık bir sesle. "Başka biriyle paylaşmamı isteyerek aramızdaki şeyi ucuzlaştırma. İstediğim kişi sensin -İstediğim tek şey."

"Thorn..." diye fısıldadı ve güzel kara gözleri yaşlarla doldu. Sonra hızla arkasını döndü. "Yemek hazırlama alanına git ve servis droidlerine hem kendim hem de Leydi Lee'Lah için tanza çayı istediğimi söyle. Çabuk git ve onlara hemen söyle."

"Emredersiniz, Hanımefendi." Thorn, sırtı hâlâ ona dönük olmasına rağmen eğildi ve eğitim odasından çıktı.

Demek istediğini anladığını sanıyordu. Neh'sa'nın gözyaşları ise beklenmedikti. Yüreğini parçaladılar ama ne anlama geldiklerini söyleyemedi.

* * * * *

"Neh'sa, iyi misin?" Lee'Lah bakıyordu, güzel yüz hatlarında belirsizlik vardı. "Az önce ne oldu? Seninle bu yeni beden kölesi arasında neler oluyor?"

"Ben... Bilmiyorum." Neh'sa telaşla gözlerini ovuşturdu, içinden taşmak üzere olan duyguları bastırmaya çalışıyordu. "Ben... ben bunu açıklayamam." Başını kaldırıp diğer Hanım'a baktı. "Seni yıllar önce onun cinsel eğitimi için getirmeliydim - diğer beden kölelerime yaptığım gibi bunu da senin denetlemene izin vermeliydim. Ama bir şekilde yapamadım."

"Onu kendinize saklamak mı istediniz? *Bu kesinlikle anlaşılabilir bir şey.*" Lee'Lah omzunun üzerinden geri çekilmekte olan Thorn'a bir bakış gönderdi. "Ne kadar muhteşem bir canavar! Gerçekten, bence şimdiye kadar sahip olduğun en yakışıklı vücut kölesi. Heloth dışında tabii, gerçi bu Heloth'tan çok daha sağlam."

Ama Neh'sa eski sevgilisinin Thorn'la aynı nefeste dayanamıyordu. Kendisi de sürekli onları karşılaştırıyor, en son on yıl önce genç, mutlu ve aşıkken bir beden kölesine karşı bu kadar güçlü hisler beslediğini hatırlayıp duruyordu...

Aşık mı? Kafasının içinde bir ses fısıldadı. Bunca yıldan sonra yeniden aşkı düşünmeye başlayacak kadar aptal mısın gerçekten?

Neh'sa bunu bir kenara itti. Elbette yeni beden kölesine aşık olmuyordu. Aralarındaki manyetik çekime rağmen onunla sadece bir haftadır birlikteydi. Bu tür düşünceler aptalca ve zayıftı ve bunları düşünmeyi bırakması gerekiyordu.

Yapılması gereken şey, beyninin pratik kısmını fısıldayarak, Thorn'un Lee'Lah'la birlikte çalışması için ısrar etmektir. Ona başka seçenek bırakmamak. Onu hemen geri çağırmak ve emredileni yapmaya ve ona sözlü olarak hizmet etmeye zorlamak.

Bu düşünce midесinin kaygan bir yumruk gibi sıkılmasına neden oldu. Ağzını açtı ve kendi kendine şöyle dediğini duydu,

"Lee'Lah çok üzgünüm ama sanırım bugünkü eğitim seansımızı kısa kesmek zorunda kalacağız. Belki de gitseniz iyi olur."

"Ne?" Diğer Hanım güzel yeşil gözlerini açtı. "Neh'sa, bu küstahlığı onun yanına bırakmayacağını söyle bana..."

"Ne yapmamı istiyorsun?" Neh'sa diğer kadına dönerek sordu. "Sınırlara saygı göstermek konusundaki hislerimi biliyorsun."

"Oh, *lütfen.*" Lee'Lah kışkırtıcı bir hareket yaptı. "Hiçbir erkeğin sınırları yoktur

olgun ve hazır bir dişi söz konusu olduğunda. Hepsi kızışmış canavarlardan başka bir şey değil. Bırakın yüzünü kasıklarına sokayım, kısa süre içinde 'sınır' fikrini kaybedecek ve balımın tadına bakmakla yetinecektir."

Neh'sa kaşlarını çatdı. Lee'Lah'dan hoşlansa da diğer dişinin tam olarak onun görüşlerini paylaşmadığının farkındaydı. Lee'Lah bir köleye acı tasmaı takmazdı ama erkekleri de ne entelektüel ne de duygusal açıdan kadınlarla eşit görmezdi. Ona göre diğer cins sadece sevişmek, yemek ve uyumak için yaşayan, zar zor hissedebilen yaratıklardı. Hiçbirinin bundan daha fazlasını yapabileceğine inanmıyordu.

Ama Neh'sa Thorn'un gözlerindeki samimiyeti görmüştü, büyük Kindred sahip olduklarını bir başkasıyla paylaşmaması için ona yalvarmıştı.

Doğruyu söylüyordu - gerçekten başka bir kadınla birlikte olmak istemiyor, diye düşündü ve içinde bir yerlerde bir düğüm gevşedi.

Dürüst olmak gerekirse, Lee'Lah ile büyük Kindred'ı izlemekten korkuyordu. Diğer Sahibe, bir köleye amını yedirirken hep böyle bir gösteri yapardı; inler, tepinir, omuzlarını tırmalar, saçlarını çekerdi... Neh'sa şimdi bu gösteriye tanık olmak zorunda kalmayacağı için rahatlamıştı.

"Özür dilerim," dedi sarışın Metres'e kararlı bir şekilde. "Ama devam etmeden önce Thorn ile çalışmak için daha fazla zamana ihtiyacım var."

"Yani *senin* üzerinde çalışmasını istiyorsun." Lee'Lah ona sert bir bakış attı. "Bir köle için yumuşayacağın günü göreceğimi hiç düşünmemiştim Neh'sa."

Neh'sa arkadaşına soğuk bir bakış attı.

"Thorn benim beden kölem ve onu uygun bulduğum şekilde eğiteceğim. Şu anda gitmeniz en iyisi olduğunu düşünüyorum."

"Dikkat et Neh'sa," diye tısladı sarışın Metres. "Bu kulağa çok kötü geliyor

ve Leydi Wraith'neck ile olanlardan sonra kimseyi gücendirmek isteyeceğini sanmıyorum. Şu anda edinebileceğin tüm dostlara ihtiyacın var."

Neh'sa'nın midesi yine sıkıştı. Kabul etmekten nefret etse de Lee'Lah haklıydı. Neh'sa hâlâ Leydi Wraith'neck'un intikam planlarının ne olduğu hakkında hiçbir fikre sahip değildi ama diğer Hanım'dan ya da avukatından haber alamadan geçen zaman arttıkça daha da endişeleniyordu. Leydi Wraith'neck'in ne yapacağını merak etmekten kendini alamıyordu.

"Sizi davet etmiyorum elbette," dedi, sesini biraz çaba sarf ederek eşit tuttu. "Sadece şu anda Thorn'un cinsel eğitimine devam etmek için iyi bir zaman olmadığını düşündüğümü söylüyorum."

"Yani devam etmem için iyi bir zaman olmadığını mı düşünüyorsun?" diye tersledi Lee'Lah, hâlâ kızgın olduğu belliydi. Ayrıcalıklar içinde doğmuş çoğu Yonnie Six Sahibesi gibi o da şımarıktı ve Neh'sa ona çok lezzetli bir bonbon ikram etmiş de ısıramadan son anda geri çekmiş gibi davranıyordu.

"Özür dilerim," dedi Neh'sa tekrar, kararlı bir sesle. "Söz veriyorum, eğer o yönde ilerlemek istersem senden geri dönmeni isteyeceğim."

"Zahmet etmeyin." Leydi Lee'Lah eşyalarını toplamaya başlamıştı bile. "Ben gidiyorum." Burnu havada, güzel, asık suratında küskün bir ifadeyle başka bir şey söylemeden Neh'sa'nın evinden çıkıp gitti.

Neh'sa, uşak-köle onu uğurlarken Maximus'un sağlık dileklerini ve arkasından kapının çarpıldığını duyunca içini çekti. Kaybettiği bir arkadaşı daha vardı ve bu hiç de iyi değildi. Her ne kadar şımarık ve biri olsa da Lee'Lah, Yonnite sosyetesinin hain dünyasında güçlü bir müttefikti. Çoğu yüzünüze karşı sandoon balı kadar tatlı, aksi takdirde bir xiven engereği kadar zehirli olabilen diğer Metreslerin yanında arkanızı kollamak zorundaydınız.

Buradan çıkmam gerek, diye düşündü. Dikkatimi dağıtacak bir şeye ihtiyacım var.

Sanki aklından geçenleri okumuş gibi, hoparlör sisteminden mekanik bir ses gelerek kliniğin aradığını söyledi. Görünüşe göre ilgilenilmesi gereken birden fazla yaralı vardı.

"Onlara yolda olduğumu söyle," dedi ev bilgi sistemine, üstünü değiştirmeye gitmeden önce. Belki kendini şifa dünyasında kaybetmek, kalbindeki eski yarayı bir süreliğine unutmasına yardımcı olurdu.

Bölüm On Dört

Yedi Cehennem'de nereye gidiyor bu? Thorn başka bir kapı aralığından içeri daldı, gizemli işinde onu takip ederken bile Sahibesinin kendisini görmemesine dikkat etti.

Her ne ise, kesinlikle onu meşgul ediyordu. Başı öne eğik yürüyor, Opulex'en karanlık ara sokaklarını ve en sıkıcı arka sokaklarını gezdiriyormuş gibi görünen bu turda nereye gittiğine bile bakmıyordu. Daha önce olduğu gibi, yüzünü ve saçlarını örten koyu gri pelerini onu derinleşen gölgelerdeki bir başka gölge haline getiriyordu.

Ama bu yine de onun böyle korumasız ve tek başına dışarıda olmasının güvenli olduğu anlamına gelmez, diye düşündü Thorn öfkeyle. Neh'sa şehrin bu tehlikeli bölgesine tek başına giderken ne düşünüyordu? Neden onu da yanında götürmemişti?

Belki de senden kaçmaya çalışıyordu, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses. Thorn, dokunmadığı çayı getirmesi için onu göndermeden önce gözlerindeki yaşları hatırlayınca bunun böyle olabileceğini düşündü. Ama onu yanında istese de istemese de, gittiğinde onu takip etmeye kararlıydı. Tehlikeli bir yere gidiyor olabileceğine dair bir his vardı içinde; belki de birlikte geçirdikleri ilk gece bitkin bir halde döndüğü yere.

Bu nedenle, nereye ve neden gittiğini öğrenmek ve gerekirse onu her ne pahasına olursa olsun korumak niyetiyle, özel asansör kalkıştan dönene kadar beklemiş ve binmişti.

Cadde seviyesine inen uzun yolculukta Thorn onu kaybetmekten korkmuştu, çünkü özel asansörün tek katlı binaya geri dönmesini beklemek zorundaydı.

bin ve birinci kata kadar takip etti. Neyse ki onun tatlı, kadınsı kokusu beynine kazınmıştı ve Kindredler iyi iz sürücülerdi. Kısa sürede onun izini buldu ve şimdi dar, karanlık sokaklarda onu takip ederken gözden uzak kalmaya çalışıyordu.

Cüssesine rağmen tanınmamak zor değildi. Sokaklarda kimseye aitmiş gibi görünmeyen pek çok erkek vardı. Ayrıca, kapının yanındaki depodan gri bir pelerin almayı akıl etmişti, böylece iri cüssesi çoğunlukla gizlenmişti.

Birkaç dönemeçten sonra, eğri büğrü bir tahta kapıyı gizleyen, yıkık dökük tuğla bir duvara geldiler. Thorn dikkatle izledi ve Neh'sa kapıyı açtığı anda, bir tür bekleme alanına benzeyen bir şeye hızlı bir bakış attı. Sıra sıra banklar vardı ve üzerlerinde oturan erkekler odanın arka tarafına doğru beklenti içinde bakıyorlardı. Neh'sa içeri adımını atarken bazıları ona düşmanca bakışlar fırlattı ama bu Neh'sa'yı caydıracak gibi görünmüyordu. Kapıyı arkasından sıkıca kapattı ve Thorn daha fazlasını göremedi.

Onu yabancı erkeklerle dolu bir odada yalnız bırakmak onu öldürse de ona kadar saydı ve sonra kendisi içeri girdi. Neh'sa'nın nereye gittiğinden emin değildi ama onu orada korumasız bırakırsa lanetlenirdi.

Onu bir düzine düşman göz karşıladı. Banklarda oturan adamlar yorgun ve bitkin görünüyordu ve Thorn çoğunun bir şekilde yaralanmış olduğunu fark etmekten kendini alamadı.

Kızıl saçları seyrelmiş ve omuzları çökmüş bir erkek aceleyle yanına geldi. ",
senin için ne yapabiliriz, kardeşim? Görünüşe göre
sorun mu var?"

"Burası da neresi?" Thorn homurdandı. "Burada neler oluyor?"

"Bilmiyor musun kardeşim?" diye sordu ona en yakın banklarda oturan adamlardan biri. "Burası ücretsiz bir Merhamet kliniği.

Ya da hasta olduğumuzda bizi tedavi edecek kadar önemseyen metreslerimiz yok."

"Ve acı oyununu seven ve umursamayan metreslere sahip olanlarımız için Yaraları daha sonra tedavi etmek için," diye homurdandı başka bir erkek. "Gördün mü?" Döndü

dar sırtında vahşi bir dayak izi olduğu anlaşıyordu. Birbirine paralel kanlı izler, omuzlarının üstünden, taktığı kalın siyah acı yakasının hemen altından, sırtının küçük kısmına kadar düzgün sıralar halinde ilerliyordu.

Thorn şaşırmıştı. "Bunu sana Sahiben mi yaptı?"

"Evet, öyle," diye tersledi diğer erkek. "Hanımefendi sopayı sever. Ve eğer şu Tanrı'nın lanet olası acı tasmaını çıkarabilirsem, aynı sopayı alır ve onun güzel yüzüne indirirdim. O zaman kimin tıbbi müdahaleye ihtiyacı olduğunu görürdük."

"Bunu düşünmenin bir anlamı yok," diye belirtti yanındaki erkek. "Ona elini bile süremeden yakalanırsın ve taşakların kesilir." Adam yüzünü buruşturdu ve oturduğu bankta rahatsız bir şekilde kaydı. "Şimdi *benim leydim*, kirli işleri için sopayı tercih ediyor. Geçen gece neredeyse bir saat boyunca beni becerdi, ikiye bölüneceğimi düşünene kadar bunu yapmak için daha büyük ve daha büyük çubuklar kullandı. Hâlâ acıyor."

"Şimdi o zaman. Şimdi o zaman..." Thorn'a ilk yaklaşan seyrelmiş kızıl saçlı erkek endişeyle konuştu. "Sizler burada Hanımlarımız hakkında kötü konuşmamamız gerektiğini yeterince iyi biliyorsunuz. Merhamet Kliniği iyileştirme yeridir, isyanı körükleme yeri değil."

"Peki neden Perchin?" diye sordu sırtı kanlı erkek. "Zengin bir Metres işletiyor diye mi? Biz onun umurunda bile değiliz; o sadece vicdanını rahatlatmak istiyor."

"Çünkü Metreslerinize karşı konuştuğunuz duyulursa tüm klinik kapatılabilir," dedi Perchin olduğu anlaşılan kızıl saçlı adam sertçe. "Devletin dikkatini çekmiş durumdayız."

Yonnite Magistrates'in tek bir sebebi var: Buradan şifa dışında bir şey çıkmaz. Bomba, patlayıcı ya da isyan yok. Ama eğer bu değişirse - eğer bir komplonun bile izi bekleme odamıza kadar sürülebilirse..." Sıska omuzlarını silktilti. "Bir kalp atışında kapatılırdık ve sonra Sahibiniz size sopayı verdiğinde veya sopayla çok mutlu olduğunda soğuk algınlığı paketleri, yatıştırıcı merhemler ve şifa için nereye gideceksiniz?"

İki erkek bunun üzerine öfkeyle mırıldandılar ama Thorn onların Perchin'in sözlerinin ne anlama geldiğini anladıklarını görebiliyordu. Artık açıkça isyandan söz edilmiyordu ama en başta bunun neden olduğunu anlayabiliyordu. Buradaki bazı dişilerin nesi vardı da kölelerini bu şekilde kullanıyor ve istismar ediyorlardı?

Dürüst olmak gerekirse, Yonnie Altı'da köle olarak satılmak için ilk kez gönüllü olduğunda beklediğinden daha fazlası değildi. Ama katı olabilen ama ona her zaman saygılı davranmaya özen gösteren Neh'sa'yla geçirdiği günlerden sonra, diğer Sahibelerin bazılarının kölelerine uyguladığı bariz suiistimaller ve zalimlikler onu şoke etmekten başka bir işe yaramamıştı.

Sahibesinden bahsetmişken, o neredeydi?

"Bayan Neh'sanna'yı arıyorum," dedi kızıl saçlı Perchin'e. "Sanırım arka tarafa gitti. Ben onun beden kölesiyim," diye ekledi diğer erkek sormadan önce.

Perchin kaşlarını çattı. "Beden kölesi mi? Ama Bayan Neh'sanna kölelerini asla buraya getirmez."

"Kendim geldim," diye tersledi Thorn. "Bu mahalle pek güvenli değil ve onun burada tek başına olması fikri hoşuma gitmedi. Şimdi beni ona götürecek misin yoksa gidip onu kendim mi bulacağım?"

Erkek yatıştırıcı bir hareketle ellerini kaldırdı.

"Pekâlâ, sizi götüreceğim ama sessiz olmalısınız. O ve Doktor Matmon çok uzun ve karmaşık bir ameliyata yeni başlamışlardır. Bir grup direnişçi

Savaşçılar bir bomba patlattı ve etraftaki pek çok masum insanı yaraladı."

Thorn, "Sessiz olacağım, beni ona götürün," dedi.

"Bu taraftan." Perchin onu çok daha büyük bir tedavi alanına açılan bir kapıdan geçirdi. Thorn her yerde perdelerle kapatılmış alanlar ve irili ufaklı yaralanmalar için tedavi edilen erkekler görüyordu. Sonra daha küçük, daha kapalı bir alana geldiler.

Perchin ona "Bunlar ameliyat odaları," dedi. "Steril alandan geçemezsiniz ama Doktor Matmon ameliyat yaparken izleme penceresinden izleyebilirsiniz."

Thorn'u küçük, karanlık bir odaya götürdü, içinde endüstriyel boyutlarda, ayak pedallarıyla çalışan birkaç lavabo ve birkaç el ışınlama cihazı vardı. Bir duvarda uzun, dikdörtgen bir pencere vardı ve Thorn pencereden, Thorn'un evindeki ilk gecesinde Neh'sa'ya seslenen uzun siyah saçlı erkeği görebiliyordu.

Doktor Matmon olması gereken erkek, soluk yeşil bir ameliyat önlüğü giymişti ve uzun saçları ensesinde bir sopayla düzgünce toplanmıştı. Yüzünde bir maske vardı ve masanın üzerinde uzanmış yatan bir hasta üzerinde yoğun bir şekilde çalışıyordu.

Benzer bir kıyafet giymiş Neh'sa, güzel yüzünde yoğun bir konsantrasyon ifadesiyle erkeğin masasının karşısında duruyordu. Thorn daha önce birkaç kez gözlemlediği soluk pembe ışıltının Neh'sa'nın ellerinden yayıldığını gördü.

İyileştirici dokunuş, beynindeki bir sesi fısıldadı ve onun da masadaki hastanın iyileşmesine erkek cerrah kadar yardımcı olduğunu anladı.

"Hastalarımızın çoğu Leydi Neh'sanna'nın dokunuşu olmadan hayatta kalamazdı," dedi Perchin, pencereden izlerken sesi yumuşak ve saygılıydı. "Tüm bu kliniği o kurdu ve finanse ediyor.

O da elinden geldiğince sık yardım ediyor." Başını kaldırıp Thorn'a baktı. "Sahiben olduğu için çok şanslısın."

"Evet..." Thorn boğazını temizledi. "Evet, sanırım öyleyim."

"Tek zorluk onun çok fazla şey yapmasını engellemek." Perchin'in sesi endişeli geliyordu. "Buraya kendinden çok şey katıyor ve bazen gecenin sonunda çok yorgun görünüyor - neredeyse tamamen tükenmiş. Özellikle de ağır bir ameliyat gecesi geçirmişse."

Thorn bundan hiç hoşlanmamıştı. Neh'sa'nın yüzündeki gri ifadeyi ve eve geldiği o ilk geceki aşırı yorgunluğunu çok iyi hatırlıyordu.

"Bunu neden yapıyor?" diye sordu. "Sen biliyor musun?" Perchin omuz silkti.

"Pek sayılmaz. Bazıları bunun vicdan azabını dindirmek için olduğunu söylüyor ama ben bunun doğru olduğuna inanmıyorum. Leydi Neh'sanna adil bir Sahibe ve kölelerine kötü davranmıyor - eminim bu konuda benden daha çok şey anlatabilirsin." Beklentiyle Thorn'a baktı.

"Evet, adil biri," dedi kısaca. Neh'sa onun için mümkün olabileceğine inandığı her şeyin ötesinde sınırlarını sürekli zorlamış olsa da, ona zalimce davrandığını hissetmiyordu. Daha çok, Neh'sa onu satın almadan önce varlığından bile haberdar olmadığı bir parçasına bir kapı açıyormuş gibiydi.

Thorn hâlâ bu yeni parçasını keşfettiği için ne hissettiğinden tam olarak emin değildi ama bunun için Neh'sa'yı tamamen suçlayamazdı. Ne de olsa, en başta içinde olmasaydı, onun bunun farkına varmasını sağlayamazdı.

"Her neyse," diye devam etti Perchin, "bazıları da kliniği trajik bir şekilde ölen eski bir beden kölesinin anısı olarak finanse ettiğini söylüyor."

Thorn kalbinin sıkıştığını hissetti.

"Ölen bir beden kölesi mi? Bütün bir kliniği onun anısına adadığına göre ona çok değer veriyor olmalı."

"Yine de bazıları ona sadece nazik bir Metres olarak bakmadığını söylüyor." Perchin gizemli görünüyordu. Sanki sözlerinin duyulmasından korkuyormuş gibi sesini neredeyse fısıltıya indirdi. "Bazıları onu sevdiğini söylüyor, tıpkı diğer gezegenlerdeki dişilerin erkekleri sevdiği gibi. Hanımların olmadığı ve herkesin eşit olduğu diğer gezegenlerde. Ne demek istediğimi anlıyorsanız." Thorn'a anlamlı bir bakış attı ve kaşlarını kaldırdı.

"Yani onun sevgilisiydi, sadece kölesi değil," dedi Thorn açıkça ama kızıl saçlı erkek onu susturmakta gecikmedi.

"O kadar da yüksek sesle değil! Bu sadece bir söylenti ama mantıklı *olduğunu* söylemeliyim. Merhamet Kliniği bir sevgi işidir ve hata değildir. Bayan Neh'sanna tüm kaynaklarını buraya akıtıyor. Bazıları servetinin çoğunu buraya harcadığını ve genellikle haftada birkaç gece burada kalabildiğini söylüyor. Şey..." Öksürdü. "Ön tarafa dönmem gerekiyor ama rahatsız etmediğin sürece burada kalıp ameliyatı izleyebilirsin."

"Teşekkür ederim," dedi Thorn ve bunu gerçekten içtenlikle söyledi. Küçük erkek ona sadece değerli bilgiler vermekle kalmamış, aynı zamanda Thorn'a Sahibesinin karakteri hakkında da ilginç bilgiler vermişti.

Perchin kliniğin ön tarafıyla ilgilenme işine geri dönmek için telaşla dışarı çıkarken Thorn büyük, dikdörtgen pencereye dönüp Neh'sa'yı inceledi.

Sahibesinin güzel yüzü konsantrasyonla gerilmişti ve cerrah çalışırken ellerinden gelen sabit pembemsi parıltı en kötü yaraların olduğu bölgeleri yıkıyor gibiydi.

Kimsin sen Neh'sa? diye merak etti onu izlerken. *Kimsin sen, gerçekten?*

* * * * *

Uzun ve yorucu bir ameliyattı; o hafta başında bacakları karyola tarafından ezilen küçük çocuğunkinden bile daha uzun sürmüştü. Dördüncü saatin sonunda Neh'sa kendini yorgun hissetmeye başladı ve halsizlik sinsisi, görünmez bir düşman gibi kemiklerine işledi.

Hastanın yaraları bu kadar ağır olmasaydı, belki nefes alabilirdi. Ama o, halka açık bir meydanda patlayan bir erkek direnişçi terörist bombasının hayatta kalan tek kurbanıydı. Patlama bir bacağını havaya uçurmuş ve iç organlarına ağır hasar vermişti. Matmon hayatını kurtarmak için elinden geldiğince çok çalışıyordu.

Yaralarının ayrıntıları Neh'sa'nın kalbini acıttı. Bu ona Heloth'u çok fazla hatırlatıyordu ve Heloth'u düşününce aklına Thorn ve onun başka bir kadına dokunmayı reddetmesi geliyordu.

Başka bir Sahibe ile hiçbir şey yapmak istemeyecek kadar bana değer veriyor olabilir mi? Leeh'Lah gibi benden daha genç ve zayıf biriyle bile? Ellerinden akan şifa enerjisini sabit tutmaya çalışırken merak etti. Ve eğer öyleyse, bu sadece kültürel bir şey miydi - Akraba olmakla ilgili bir şey mi? Yoksa bana karşı gerçekten samimi duygular mı besliyor?

Bu aptalca bir düşünceydi ve o da bunu biliyordu. Thorn ona ait değildi; onu sadece uygun bir Sahibe'nin yanında bir yuva bulabilmek için eğitiyordu.

Ama ondan başka herhangi bir dişiye reddederse ona nasıl bir Metres bulabilirdi? Elbette Leydi Wraith'neck gibi ona bir acı tasmaı takıp kendilerine hizmet etmeye zorlayacak bazı Sahibeler vardı. Ama bu büyük Kindred'ı böylesine zalim bir Sahibe'ye satma fikri Neh'sa'nın içini ürpertti.

Aslında, eğer kendine karşı dürüst olsaydı, onu

Başka herhangi bir Metres, hatta Leydi Tandy gibi nazik ve sevgi dolu bir Metres bile, sanki biri kalbini oymuş gibi hissetmesine neden oluyordu.

Aptal olma, diye kendi kendine öğüt verdi. *Onunla sadece bir güneş haftası geçirdin. Bu kadar kısa sürede ona bu kadar bağlanmış olmana imkân yok.*

Ama bir şekilde yapmıştı. Ve şimdi onun gitmesine izin verme düşüncesi neredeyse dayanabileceğinden daha fazlaydı...

Kalp monitöründen gelen bip sesi konsantrasyonunu bozdu ve Matmon'un yüzündeki acımasız ifadeyi görmek için başını kaldırdı.

"Onu kaybediyoruz." Sabit *bip, bip, bip* seslerinin sürekli, uğursuz bir uğultuya dönüştüğü monitöre başıyla işaret etti. "Leydim, ona gücünüzden biraz daha vermeyi deneyebilir misiniz?"

"Ben... ben deneyeceğim," dedi Neh'sa belli belirsiz. Kalbi çırpındı ve gözlerinin yaşardığını hissetti.

Bu sözler... *Onu kaybediyoruz, hızla yok oluyor. Üzgünüm Leydim, yapabileceğimiz bir şey yok...* Bu sözler kafasının içinde yankılanıyor, yıllarca unutmaya çalıştığı acı dolu bir geçmişi hatırlatıyordu. *Oh, Heloth...*

Başının döndüğünü hissetmeye başladı ve odanın etrafına yerleştirilen ameliyat ışıkları görüşünde önce ikiye, sonra üçe katlandı. Zemin ayaklarının altında kararsız hissetmeye başladı.

Hayır, zorundayım! Yoksa ölecek. Tıpkı Heloth gibi ölecek!

Sınırına ulaştığını bilmesine rağmen derin bir nefes aldı ve çabalarını iki katına çıkararak iyileştirici gücünü ölmek üzere olan hastaya akıttı... onun uçurumun kenarından çekilmesini diledi... yaşamasını diledi...

"Hayır, lanet olsun! Gidiyor! Tanrılar her şeyi cehenneme çevirsin!" Matmon'un genellikle soğukkanlı olan doğası, bir hastasını kaybetmeye başladığında alevleniyordu. Neh'sa cerrahın her hayata kişisel olarak içerlemek için kendi nedenleri olduğundan şüpheleniyordu.

onun ellerinin altından alındı.

Bulanık görüşünün içinden adamın hastanın üzerine eğildiğini ve kaçınılmaz olanı durdurmak için çılgınca çalıştığını gördü. Kadının gücünün sonuna geldiğini göremeyecek, düşmekte olduğunu fark edemeyecek kadar işine dalmıştı...

Yere düşmeden önce bir çift güçlü ve kaslı kol onu yakaladı. "Ne... kim?" Neh'sa başını kaldırıp ateş kıvılcımlarıyla dolu, tanıdık bir çift uyumsuz göze baktı.

"Thorn," diye fısıldadı belli belirsiz. "Ne...

Burada ne yapıyorsun?"

"Seni eve götürüyorum," dedi ve derin sesi öfkeliydi. "Ölü bir adamı kurtarmaya çalışırken kendini öldürmeden önce."

"O ölmedi," diye ısrar etti Neh'sa, ne dediğini pek bilmiyordu. "Heloth ölmedi, ölmesine izin vermeyeceğim!"

"Heloth mu?" Thorn kaşlarını çattı. "Tıbbi çizelgesinde adı Gager yazıyor. Heloth kim?"

"Hiç kimse. Artık kimse..." diye fısıldadı Neh'sa ve gözlerinin yaşlarla dolduğunu hissetti. Tanrıça, çok *yorgundu*. Keşke gözlerini kapatıp bir dakikalığına dinlenebilseydi...

"Kimsin sen? Ve benim ameliyathanemde ne halt ediyorsun?" diye sorduğunu duydu Matmon'un. "Leydi Neh'sanna'yı hemen yere yatırın!"

"Kurtaramayacağın bir hasta için kendini tüketmesini sağlayarak onu tekrar öldürmeyi deneyebilesin diye mi?" Thorn talep etti. "Hiç sanmıyorum. Benimle eve geliyor."

"Onu öylece alamazsınız," diye tersledi Matmon. "Bir ameliyatın ortasındayız."

"Hayır, bir cenazenin ortasındasın. Ve bunu Neh'sa'nın cenazesi yapmana da izin vermeyeceğim," dedi Thorn kararlılıkla.

Neh'sa Heloth'un ölmediğini, onu kurtarabileceğini tekrar söylemek istedi. Ama tıpkı o korkunç gecede olduğu gibi, kalp monitörünün kalp atışı olmadığına işaret eden sabit sesini ve beyin dalgası gözlemcisinin hastanın beyin aktivitesinin tamamen durduğuna dair üzücü gerçeği anlatan donuk vızıltısını duydu.

Hayır! Çılgınca düşündü. Hayır, onu kurtarabilirim, !

Gücünün son kırıntısıyla bir elini uzattı, hastaya, sevgilisine, Heloth'a bir şifa dalgası daha göndermeye çalıştı...

"Ölüm zamanı-" diye başladığını duydu Matmon'un ve sonra dünya gri ve bulanık bir hal aldı ve artık hiçbir şey duyamıyordu.

On Beşinci Bölüm

Neh'sa yavaşça ve isteksizce kendine geldi. Onu saran gri sis çok daha kolaydı. Orada acı yoktu, kayıp yoktu, sonsuza dek gitmiş ve bir daha asla geri gelmeyecek bir aşkın anısı yoktu. Her zaman gri sisin içinde kalmak ve onu hiç terk etmemek istiyordu.

Ama ona seslenen derin erkek sesi buna izin vermedi. Onu sisten çıkmaya zorladı... gözlerini açmaya zorladı. Tanıdık bir yerdeydi; kendi evindeki banyo odasındaydı. Ama buraya nasıl gelmişti?

"Neh-sa? İyi misin sen? Neh'sa, bana geri dön!" diye seslendi.

Neh'sa nihayet başını kaldırıp odaklandığında Thorn'un endişeyle ona baktığını gördü.

"Thorn?" fısıldadı, anıları aklına gelmeye başladığında...

Ameliyathanede dururken giderek daha da dengesiz hissediyordum... ama Matmon ölmekte olduğunu söyledi ve ölmesine izin veremezdim... Heloth'un ölmesine izin veremezdim... sonra düşmeye başladım ama Thorn beni yakaladı...

Thorn. Tanrıça, onu eve kadar o mu taşımıştı? Öyle olmalı, başka türlü buraya nasıl gelebilirdi ki? Ve şimdi onu hasta bir çocukmuş gibi kollarının arasında sımsıkı tutuyordu.

"Thorn?" diye fısıldadı yine kararsızca. "Nerede... nasıl...?"

"Seni kliniğe kadar takip ettim," diye homurdandı kaşlarını çatarak. "Sen gittikçe daha görünmeye devam ederken bütün o lanet ameliyat boyunca seni izledim. Neredeyse kendini öldürüyordun Neh'sa! Yedi Cehennem'de aklından ne geçiyordu?"

"Onu kurtarabileceğimi düşünüyordum. Ama yapamadım, *yapamadım*. Çok uğraştım ama yine de öldü..." Neh'sa boğazında bir hıçkırığın yükseldiğini hissetti ve onun bu geceki hastadan bahsetmediğini anladı.

Oh, Heloth...

Büyük Kindred'ın yakınında olmak neden bu acı verici düşünce ve duyguları geri getiriyordu? Yıllar önce aşkı bir daha asla tadamayacağını anladığında kalbini gömdüğü gibi, neden acısını bir kenara koyamıyor, gömemiyordu?

Yutmaya çalıştığı hıçkırık yine de dışarı çıktı. Sonra bir tane daha, bir tane daha... Ta ki kontrolsüzce ağlayana, kollarında kaybolmuş bir çocuk gibi hıçkırığa ağlayana kadar.

Thorn'un geri çekilmesini bekliyordu ve eğer çekilseydi onu suçlamayacaktı. Çoğu köle, Sahibelerinin böylesine utanç verici bir duygusallıkla davrandığını görmekten son derece rahatsız olurdu. Böylesine aşırı bir zayıflık anında sahiplerine bakmaya cüret ettikleri için misillemeden korkabilirlerdi. Başka herhangi bir köle onu yalnız bırakır, huzur ve mahremiyet içinde ağlamasına izin vermek için kapıyı saygıyla arkalarından kapatırdı.

Ama Thorn başka bir kölenin vereceği tepkiyi vermedi. Onu yere bırakıp uzaklaşmak yerine, kollarıyla sıkıca sararak ve hafifçe sallayarak ona yaklaştı.

Neh'sa onun saçlarını okşarken, "Her şey yolunda, tatlım," diye mırıldandığını duydu. "Her şey yolunda. Her neyse, çıkar içinden. Hepsini çıkar."

O anda, acısının ortasında, Heloth'un ölümü için daha önce hiç ağlamadığını fark etti. Olay ilk gerçekleştiğinde çok uyuşmuştu.

-Sevgilisini ondan koparan şeytani olaylar dizisine inanmıyordu. Sonrasında da kendini kliniğe, onun anısını yaşatmaya, zulüm ve acı karşısı tasma davasına vermişti. O öldükten sonraki ilk yıl neredeyse her gece yorgunluktan bitap düşene kadar çalışmıştı.

gitti. Tüm bunlar, kaybının acısıyla yüzleşmek yerine rüyasız, ölüm benzeri bir uykuya dalabilsin diye.

Şimdi sanki on yıllık keder sonunda onu yakalamış gibiydi. Yüzünü Thorn'un geniş göğsüne gömdü ve hıçkıra hıçkıra ağladı, kölesinin onu bu şekilde teselli etmesine izin vermenin uygun bir protokol olmadığını umursamadı. Sanki Heloth'un ölümünün acısı tüm bu döngüler boyunca onu kovalıyordu ve şimdiye kadar dönüp yüzleşmekten korkuyordu - ta ki onu tutacak ve dayanmasına yardımcı olacak bir çift sıcak, sağlam kola sahip olana kadar.

Thorn onun ağlamasını durdurmaya çalışmadı. Sadece onu kendine yakın tuttu ve saçlarını okşadı, yatıştırıcı sözler fısıldadı, ona her şeyin yoluna gireceğini, iyi olacağını söyledi.

Neh'sa sonunda kendini tamamen ağlamış gibi hissetti. İçinin boşaldığını hissediyordu, sanki biri bütün iç organlarını çıkarıp atmış ve yerlerine boş havadan başka bir şey bırakmamıştı. Baş ağrıyor ve gözleri şişmiş gibi hissediyordu. Aslında, her yeri ağrıyordu. Vücudu ona bu gece çok fazla zorladığını, kendini tükenme noktasına ve ötesine kadar tükettiğini bildiriyordu.

Tanrım, çok yorgundu!

Thorn'un onu, banyo ya da duştan sonra kaçınılmaz olarak üzerine damlayan yoğun buhar ve başıboş su damlacıklarıyla yaşayan, banyo zeminini kaplayan mavi, tüylü Gerna çimi paspasın üzerine oturttuğunu belli belirsiz fark etti.

İşte bu, diye düşündü usulca. Şimdi duygularımı toparlamam için beni kendi halime bırakacak. Tanrıça, kendimi nasıl bu kadar utandırabildim? Bu sefer onun eğitimini kesinlikle mahvettim. Bu gece sergilediğim gösteriden sonra bir daha asla bana saygı duymayacak ya da Metresi olarak bana boyun eğmek istemeyecek!

Ama Thorn onu şaşırtacak şekilde gitmedi. Bunun yerine, kocaman küvete sıcak su doldururken nefesinin altından hafifçe mırıldandı. Kokulu buhar başladı

ayağa kalktı ve bir süre sonra ona geri dönüp giysilerini çıkarmaya başladı.

"Ne... ne yapıyorsun?" Neh'sa sesini sertleştirmeye çalıştı ama titrek ve kararsız çıktı.

"Sana banyo yaptırıyorum," diye cevap verdi kesin bir ifadeyle. "Burada durumu tersine çevirdiğimin farkındayım, genelde benimle ilgilenen siz olursunuz. Ama bu gece sizinle ben ilgileneceğim, Hanımefendi. Çünkü buna ihtiyacınız olduğunu düşünüyorum."

Bunu bir soru haline getirmedi ya da yaptıklarının onun için kabul edilebilir olup olmadığını sormadı. Neh'sa içinde itiraz edecek bir şeyler bulmaya çalıştı ama nedense bulamadı. Sessizce soyunmasına izin verdi, onu bir çocuğu kaldırır gibi kolayca kucağına aldığı anda bile hiç itiraz etmedi.

Onu sıcak, tatlı kokulu suyun içine indirirken, "Pekâlâ hanımefendi," diye gürlledi. "Eğer bu sizin için çok sıcaksa bana haber verin."

"Hayır, bu... bu mükemmel," diye fısıldadı Neh'sa, sonunda sesini bulabilmişti. "Güzel. O zaman rahatla ve bırak seninle ben ilgileneyim," diye emretti Thorn. Ve Neh'sa onu şaşırtacak şekilde bunu yaptı.

* * * * *

Thorn onu yıkarken hiçbir şey söylemediğini fark etti. Sadece gözlerini kapadı ve onun kendisini sessizce yıkamasına izin verdi. Thorn onu yıkarken her zaman kullandığı sentetik süngerini kullanmış, ince bacakları, dar omuzları ve sırtı boyunca şefkatle okşamış, göğüslerinin, karnının ve kalçalarının üzerinde saygıyla gezdirmişti.

Saçlarını yıkamadan önce lavaboda soğuk bir yüz bezini sıktı ve ağlamaktan kızarmış ve ıslak olan gözlerinin üzerine koydu. Uzun, koyu renk saçları suyun içinde dalgalanıyordu ve Thorn onun tüm kıvrımlarını sergilerken ne kadar güzel olduğunu düşünmeden edemiyordu.

Tanrılar, daha önce bir kadına karşı hiç bu kadar çok şey hissetmiş miydi? Sadece bir kez. Ve o da

Çok uzun zaman önceydi... o kadar uzun ki neredeyse unutacaktı. Bir daha böyle duygular yaşayacağını hiç düşünmemişti ama Neh'sa bütün bunları değiştirmişti. Bir şekilde Sahibesi onun bedenine dokunduğunda, ruhuna da dokunmuştu.

Thorn kendini elindeki işle ilgilenmeye zorladı. Neh'sa'nın çektiği acı için kalbi acıyordu ama değişiklik olsun diye onunla ilgilenme şansı bulduğu için de mutluydu. Ona karşı her zaman çok dikkatliydi -yıkıyor, dokunuyor ve ona karşılık vermesine izin vermiyordu. Şimdi onu şımartma ve banyo yaptırıp saçlarını yıkayarak ona duyduğu bağlılığın bir kısmını gösterme şansının tadını çıkarıyordu.

Saçı bittiğinde, Thorn onun biraz daha ıslanmasına izin verdi ve sonra, su soğumaya başladığında, onu küvetten çıkardı ve bir havluya uzanırken onu ayağa kaldırdı.

Ayakları mavi çim mindere değdiği anda küçük bir acı tıslaması duydu.

Thorn ona sertçe baktı.

"Ne , Hanımefendi? Neyin ?"

"Hiçbir şey..." Kollarını kendine doladı ve serin havada titredi. "Sadece biraz ağrım var, hepsi bu. Gücümü çok fazla kullandığımda... çok fazla enerji harcadığımda-" Sanki bu konuda konuşması gerektiğini düşündüğü bir şey değilmiş gibi aniden sözünü kesti - en azından onunla değil.

"Dediğim gibi, neredeyse kendini öldürüyordun." Thorn kaşlarını çattı ve ekledi: "Sorun değil, senin tamamen Yonnite olmadığını, benim de tamamen Kindred olmadığımı söyleyebilirim. Eğer istemiyorsan bana ne olduğunu -sana gücünü neyin verdiğini- söylemek zorunda değilsin." Tanrıça onun kendi yarı soyu hakkında kendisine pek bir şey söylemediğini biliyordu.

"Ben yarı Leylaslıyım," dedi tereddütle. Empatik yeteneklerimiz var, yani tam kanlı Lylasialıların . Tüm duyguları hissedemiyorum -sadece acıyı-

Başkalarının acısını kastediyorum."

Thorn, müzayedede onu ilk gördüğünde ona içinin kırık olduğunu nasıl söylediğini düşündü; bir şekilde geçmişindeki acıya dokunmuş olmalıydı. Kendisi hakkında asla düşünmemeye özen gösterdiği acı. Ve Yonnie Six gibi etrafında sürekli acı çekilen bir gezegende yaşamak onun için ne kadar zor olmalıydı?

Yedi Cehennem'in en alt katında yaşamak gibi bir şey olmalı, diye düşündü acımasızca. Bu ona onun bir Metres olarak yöntemleri hakkında yeni bir fikir verdi. Verdiği her acıyı kendi acısıymış gibi hissediyor olmalıydı - bu ona, birkaç kez ona yaptığı gibi, itaatkâr birini tam olarak aşmadan uçurumun kenarına itmek için eşsiz bir yetenek veriyor olmalıydı.

"İyileştirme yeteneklerini sana veren şey de bu mu? Lylasian kanın mı?" diye sordu, acı sözlerine yorum yapmamayı tercih ederek. Şu an bu konuya girmek için çok fazlaydı.

Neh'sa başını salladı.

"Tam kanlı bir Leylaslı olan annem benden çok daha iyi bir şifacıydı." Yüzünden kederli bir ifade geçti. "Eğer onun kadar iyi bir şifacı olsaydım..." diye boğazını temizledi. "Pek çok insanı kurtarabilirdim."

"Ölen beden kölesi de dahil mi? Kliniğinizi adadığınız köle de mi?" Thorn şansını denemeye karar vererek sordu.

Ona kaşlarını çattı. "Heloth'u nereden biliyorsun?"

"Onun hakkında öldüğünden ve senin onu özlediğinden başka bir şey bilmiyorum." Büyük, kabarık kırmızı bir havluyla onu kurulamaya başladı, kırmızı kumaşın soluk teniyle oluşturduğu kontrastı hayranlıkla seyrediyordu. "İstersen bana anlatabilirsin," diye ekledi, olabildiğince rahat bir ses tonuyla.

Neh'sa kaşlarını çattı ve çenesini kaldırdı.

"Hayır, sana özel meselelerimi anlatmak istemiyorum Thorn.
Bunu sormanız da uygun değil."

Thorn, "O zaman bu gece uygun davranamayacak olmamız çok kötü," diye mırıldandı ve onu kollarının arasına aldı.

"Thorn? Bekle, ne yapıyorsun? Beni yere bırak," diye talep etti.

". " Onu yatak odasına götürdü ve ev robotlarına yatağın üzerine serdirdiği havluların üzerine yüzüstü yatırdı. Sonra bir şişe çiçeksi masaj yağı jeli aldı.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?" Neh'sa sordu. Artık kederinin en kötüsü geçtiğine göre, birlikte geçirdikleri zamanın çoğunda olduğu gibi soğuk ve mesafeli Metres olmaya geri dönmek istiyor gibiydi.

Sorun şu ki, Thorn ona izin vermeyecekti. En azından bu gece.

Avuçlarına hafif kokulu bir yağ jeli sürdü ve ellerini ısıtmak için hızlı hızlı ovuşturdu. Yatağın üzerine eğilip Neh'sa'nın uzun, nemli saçlarını yolundan çekti, omuzlarından kavradı ve sert bir masaja başladı.

"Thorn, gerçekten yapmamalısın... *ahhhh*." Omuzlarındaki baskı noktalarını bulup orada bulunduğu gerginlik düğümlerini ovmaya başladığında sözleri bir iniltiyle sona erdi.

Neh'sa onun üzerinde çalışmaya devam ederken, "Aman Tanrım," diye inledi. "Ellerin çok büyük ve *sıcak*. Bunu yapmayı nereden öğrendin Thorn? Böyle gizli yeteneklerin olduğunu hiç bilmiyordum."

Thorn ona felç edici ve öldürücü basınç noktaları üzerine yaptığı çalışmalardan anatomi hakkında bilgi sahibi olduğunu söylemekten hoşlanmıyordu. Bunun yerine daha sert ovuşturarak ellerini önce kollarında, sonra da sırtının ortasında ve altında gezdirdi.

"Mmmmm..." Neh'sa'nın memnuniyet dolu yumuşak iç çekişi, hâlâ kısa siyah peştamalının arkasına gizlenmiş olan şaftına garip şeyler yaptı.

kasıksız deri pantolon. Ama Hanımefendisinin kendisini daha iyi hissetmesini sağlamaya çalıştığını, onu baştan çıkarmaya çalışmadığını kendine hatırlattı. Yine de, bir kereliğine de olsa ona dokunan ve onun zevkinden sorumlu olan kişi olmak güzeldi.

Neh'sa'nın bacaklarını ve ayaklarını ihmal etmeden bütün sırtını okşadı, yumuşak, küçük tabanlarını okşayıp masaj yaparken Neh'sa'yı biraz daha inletti - Tanrılar, Neh'sa'nın her yeri çok güzeldi! Sonra Neh'sa başka türlü bir inilti çıkarıp bacaklarını biraz aralayınca kadar yoğurup okşadığı kıcının yuvarlak memelerine geri döndü.

Thorn bir kaşını kaldırdı Şey, belki de Sahibesi düşündüğünden daha iyi hissediyordu.

Onun sessiz davetini kabul etti ve iç uyluklarını ovmaya ve masaj yapmaya başladı. Çok geçmeden parmak uçları amının dış dudaklarına değmeye başladı. Neh'sa'nın onu durdurup durdurmayacağını, birden erotik bir hal alan bu terapötik masajın Neh'sa için fazla olup olmadığını merak ediyordu.

Ama Neh'sa hiçbir şey söylemedi. Sadece bacaklarını biraz daha açtı ve onu içeri davet edercesine sırtını dikleştirdi.

Mesaj açıktı; yaptığı işi beğeniyor ve devam etmesini istiyordu.

Thorn sikinin kabardığını hissetti. Tanrım, kız muhteşemdi, çırılçıplaktı ve ona açıktı. Ama bu şekilde daha fazla ilerlemek istemiyordu, ikisi de olanlar olmuyormuş gibi davranıyordu. Hayır, Neh'sa'nın aralarında olup bitenleri üstü kapalı da olsa kabul etmesini istiyordu.

"Hanımefendi," diye mırıldandı usulca kulağına. "Daha önce de söylediğiniz gibi benim... gizli yeteneklerim var. Ve bunlardan biri de hoşunuza gideceğini düşündüğüm özel bir masaj tekniği." İç uyluklarını kavradı ve sıktı, başparmaklarının dış kedi dudaklarını yaymasına izin vererek ıslak, pembe merkezini ortaya çıkardı. "Devam etmemi ister misin?" diye mırıldandı.

"Ben... evet, Thorn," diye fısıldadı bir anlık tereddütten sonra. "Yaparım. Ama... bu özel teknik tam olarak neyi içeriyor?"

"Kadınsı çekirdeğinize kapsamlı bir masaj, Hanımefendi," dedi ona, klitorisinin kenarlarını uyardığını bilerek başparmaklarıyla hafifçe bastırarak. Kaygan parmakları içeriye doğru kaymıştı, böylece onları her sıkıldığında amını daha fazla açıyor, iç kıvrımlarını daha fazla ortaya çıkarıyordu.

"Mmm... ve bunu tam olarak nasıl... nasıl yapıyorsun?" Neh'sa'nın yumuşak sesi soluk soluğaydı ve kalçaları onun nazik ama sert okşayışına karşılık vererek sallanıyordu.

"Bunu doğru yapabilmem için her yerine, tüm amına erişebilmem gerekiyor." Thorn bir eliyle onun yumuşak, açık amını arkadan kavradı ve orta parmağının ucunu kızgın kıvrımlarına doğru kaydırdı. Tanrım, o kadar *ıslaktı* ki.

Neh'sa bir an için ona karşı sertleşti ve Neh'sa dondu kaldı, parmağı Neh'sa'nın ortasındaki küçük, sıkı düğmeyi hafifçe okşuyordu. Aleti ağrıyordu ve ağzı bunu daha hızlı, daha ileri götürmek için sulanıyordu... ama onun zevkini aceleyle getirmek istemiyordu.

Sonra usulca inledi ve kalçalarını biraz daha açarak sessizce ona izin verdi.

Thorn kaygan klitorisini, onu çılgına çevirmek için tasarlanmış yavaş, nazik bir okşamayla daire içine aldı. Onun üzerine eğildi, onu okşarken ve kulağına mırıldanırken üzerindeki cüssesini hissetmesine izin verdi,

"Bu iyi hissettiriyor mu, Neh'sa? O küçük yumuşak amını okşamam hoşuna gidiyor mu?"

Onun müstehcen sözleri karşısında kızın titrediğini gördü ve onu ovmaya devam ederken amının sıkıldığını hissetti.

"Tanrıça," diye fısıldadı kararsızca. "Sen... bana her zaman Hanımefendi diyeceksin Thorn, bunu biliyorsun."

"Soruya cevap vermedin." Amını okşamakla meşgul olmayan diğer eliyle altından uzanıp bir göğsünü avucunun içine aldı. "Cevap ver Neh'sa," diye homurdandı kulağına, meme ucunu yuvarlarken. "Islak amını okşamamdan hoşlanıyor musun?"

Bu hesaplanmış bir riskti ve Thorn bunu biliyordu. Şimdiye kadar, kendisini parmaklarına boşalmasına izin verdiği ilk gece hariç, cinsel olarak tamamen kontrol altındaydı. Ama her zaman kontrolün onda olmasını istemediğine bahse girmişti. Geçmişte bir köleden daha fazlası olan -gerçek bir sevgili olan- bir beden kölesine sahip olduğu gerçeği, belki de bazen rolleri değiştirmeye ve her zaman baskın olmamaya istekli olabileceğini düşündürdü.

Neh'sa'nın bütün vücudu bir an için kaskatı kesildi ve Neh'sa onun verdiği sandığı sinyalleri yanlış okumuş olabileceğini düşündü. Sonra küçük bir iniltiyle amını sertçe avucunun içine bastırdı ve kalçalarını onun için daha da açtı.

"Evet," diye fısıldadı. "Evet, ben... Amımı okşamanı seviyorum, Thorn."

Aleti yeniden kabardı. Tanrım, onun için o kadar sertleşmişti ki! Şehveti arttıkça içinde yükselen ateşi hissedebiliyordu ama şu anda baskın olan Kindred tarafıydı ve Kindred tarafının yapmak istediği şey onu tatmaktı - onun sularını kaynağından içerken tatlı amının ağzına bastırıldığını hissetmek.

"Bu iyi Neh'sa, çok iyi," diye mırıldandı, daha hızlı okşuyor, kalçalarını onun ritmine göre döndürürken klitorisinin etrafında dönüyordu. "Sana parmaklarımla masaj yapmamdan hoşlanmana sevindim ama senin üzerinde denemek istediğim farklı bir masaj tekniğim var. *Oral* bir teknik."

Nefesi bir an için göğsünde durur gibi oldu. "Oral mı?" diye fısıldadı.

"Aynen öyle." Thorn yatağın kenarında diz çöktü ve kollarını kızın açılmış kalçalarına doladı. Bir çekiştirmeyle onu pozisyonuna getirdi, kıcı yarı kalkıktı ve amı açılmış ve ona doğru eğilmişti. Kıvrımları şişmiş ve ıslanmıştı ve klitorisinin küçük pembe incisi tam teşhirdeydi, dilinin parmaklarının bıraktığı yerden devam etmesi için yalvarıyordu.

"Thorn!" Neh'sa nefesini tuttu ve çırpınmaya başladı. Ama şimdi onun kaçmasına izin vermesine imkân yoktu.

"Kımıldama Neh'sa," diye emretti, sesine baskın bir hırıltı katarak. "Amının tadına bakmak istiyorum ve beni bir daha reddedemeyeceksin. Şimdi kıpırdamadan dur ve o küçük, yumuşak amını okşamama izin ver."

İnledi ve çırpınmayı bıraktı. Güzel, bazen kontrolü ona vermeyi öğrenmesinin zamanı gelmişti. Thorn'un doğal, baskın doğası içinde yükseldi ve onu daha da geniş açtı, öne doğru eğilip titreyen amını uzun, yavaş, sıcak bir şekilde yalarken kalçalarını sahiplenici bir şekilde sıktı.

"Ahh!" Neh'sa dilini ıslak kıvrımlarının üzerinde gezdirirken nefesini tuttu. "Oh, Thorn!"

"Doğru," diye homurdandı, bir an başını kaldırıp baktı. "İşte böyle, o küçük ateşli amcığını dilime aç. Kendini aç ve seni tatmama izin ver. Seni ateşlendireceğim tatlım, o kadar ateşlendireceğim ki yüzümün her yerine boşalacaksın."

"Ben... biz... yapmamalıyız," diye inledi ama ona doğru bastırıyor, karşı çıksa da emrettiği gibi kendini onun diline açıyordu.

"Evet, öyle yapmalıyız. Seni ilk gördüğüm andan beri o küçük, yumuşak amcığını tatmak istiyordum," diye homurdandı Thorn ve onun tatlı, ballı kıvrımlarından bir kez daha derin bir tat aldı. Tanrım, tadı inanılmazdı! Onun tadına, duyularını dolduran sıcak, kadınsı kokusuna bağımlıydı.

Kadının cevabı, Thorn'un devam etmesi için bir işaret olarak aldığı bir inlemeden başka bir şey değildi. Onu yatağın kenarına biraz daha yaklaştırarak

öne doğru ilerledi ve derinlere daldı, dilini amının yumuşak, sıkı girişine bastırdı ve ileri doğru iterek yüzüyle onu becerdi.

Kadının amcığı bu saldırgan hamleye Thorn'un hevesle yaladığı balı fişkirtarak karşılık verdi. Tanrım, diğer Kindred erkeklerinin dişilerinin tadına bakmaları bahsettiklerini duymuştu ama şimdiye kadar bunu hiç anlamamıştı -Bir kadını genişçe açmanın ve diliyle onun ırzına geçmenin katıksız cinsel mutluluğunu hiç anlamamıştı.

Hiç bitmesini istemedi.

* * * * *

Neh'sa onun bunu yapmasına izin verdiğine inanamıyordu.

Bu yanlış, diye bağırdı beyninin içindeki küçük ses. Önce onun için ağlıyorsun, sonra da cinsel olarak üstünlük kurmasına izin veriyorsun; bunu hemen kes Neh'sa, yoksa sana bir daha asla saygı duymayacak!

Ama bir şekilde büyük Kindred'ı durduramıyordu, onu durdurmak istemiyordu. Ayrıca, istese bile onu durdurabileceğini sanmıyordu. Adam ondan çok daha büyüktü, çok daha güçlüydü. Artık üstünlüğü ele geçirmişti ve bunu ondan geri almak mümkün değildi. Kendini ona açmaktan başka bir şey yapamıyordu, amındaki diline boyun eğmekten başka bir şey yapamıyordu.

"Ah!" diye inlediğini duydu. "Ah, Tanrıça, Thorn... bu çok hissettiriyor İyi. Lütfen, oh lütfen."

Ne istediğini bilmiyordu -muhtemelen onun kendisini boşaltmasını istiyordu. Akli karmakarışık ve bir an diliyle onu hırpalayıp sonra ıslak derinliklerine sokarken amcığı onun sıcak ağzına karşı zonkluyordu.

İhtiyaçtan ağlayarak ona doğru geri bastırdı, körü körüne ona verdiği zevki arıyor, ağzını daha da çok arzuluyordu.

"Thorn!" diye bağırdı, sonunda yalvarmaya başladı. "Thorn, lütfen-lütfen gelmemi sağla!"

Bir an için geri çekildi, ancak ivmeyi korumak için eli dilinin yerini aldı.

"Aynen öyle tatlım," diye hırladı boğuk, aç bir sesle. "Aynen öyle, o amcığını benim için aç ve yüzüme sür. Benim için bal fışkırtana kadar seni dilimle becereceğim. Seni ... çok *sert* boşaltacağım." Sonra yüzünü tekrar bacaklarının arasına bastırdı ve Neh'sa, iki parmağıyla ağrıyan klitorisinin etrafında dönerken dilinin amının derinliklerine daldığını hissetti.

Oh Tanrıça, diye düşündü tutarsızca. *Çok iyi... çok iyi hissettiriyor...*

Çok fazlaydı... ve sadece yeterliydi. Bir gelgit dalgası gibi sıcak, ezici bir telaşla, orgazmının onu ele geçirdiğini ve denize çektiğini hissetti. Ağlayarak ve soluk soluğa, kendini arayan ağzına doğru geri itti ve on yılı aşkın süredir hiçbir erkeğe vermediği kadar kendini ona verdi.

"Thorn," diye inledi. "Oh, Tanrıça, evet geliyorum... beni çok *sert boşaltıyorsun.*"

* * * * *

Thorn cennetteydi ve bu duruma tepki veren sadece Kindred tarafı değildi. Enfuego tarafı da uyanmıştı ve bununla birlikte daha önce hiç bilmediği kadar şiddetli bir sahiplenme duygusu ortaya çıkmıştı. Bundan önce iki kez onun tadına bakmıştı ama sadece kısa süreliğine; ilk kez onu zirveye kadar yalamış ve orgazmının balını tatmıştı. Çoğu erkek bunu anlamazdı ama bir dişinin amcığının boşaldığı anda yaptığı özel nektar, Thorn'un Enfuego yarısının yoğun bir sahiplenme ateşiyle karşılık verdiği hormonlarla doluydu.

Benim, diye hırladı kafasının içinde bir ses ve içindeki ateşin tehlikeli bir şekilde hissetti. Neh'sa artık onun olmuştu ve eğer başka bir erkek

Elini onun üzerine koyduğunda ateş, bedeninin eş olarak sahiplendiği dişiyi korumak için ortaya çıkacaktı.

Thorn belli belirsiz bunun iyi bir şey olmadığını fark etti. Ne de olsa Neh'sa onun Sahibesi'ydi, sevgilisi ya da eşi değil. Onun hareketleri üzerinde hiçbir kontrolü yoktu; nereye gittiği ya da kiminle görüştüğü üzerinde. Ama içindeki ateş için bunun bir önemi yoktu; tek bildiği Neh'sa'nın artık onun olduğu, onu koruyacağı ve ona sahip çıkacağıydı. Başka hiçbir erkek ona yaklaşmamalıydı, yoksa bedelini öderlerdi.

Neh'sa ona karşı kıvranmaya ve inlemeye devam etti ve Thorn onu birkaç kez daha yalayarak orgazm etti, her birinde akan tatlı sularının tadını çıkardı. Neh'sa'nın kadifemsi amının dilinin ve parmaklarının etrafında kenetlenmesini, çıkardığı sıcak, çaresiz sesleri ve kendisini boşaltması için kırık dökük bir şekilde yalvarışını seviyordu.

Onu son orgazmına zorladı.

O sırada inliyor, kalçalarını oynatıyor ve kırık bir sesle daha fazla dayanamayacağını fısıldıyordu. Thorn kendi söylediği benzer sözleri edemedi; Neh'sa'nın ona yaptığı cinsel işkenceyi durdurması için yalvarmıştı çünkü bir an daha dayanamayacaktı. Neh'sa da aynı şeyleri söylemeye başlayınca, ona da Neh'sa'nın kendisine davrandığı gibi davranmıştı.

"Sessiz ol, tatlım," diye homurdandı, hâlâ yayılmış amını boş boş yalıyor, dilinin ucuyla titreyen küçük klitorisiyle alay ediyordu. "Ben söyleyene kadar boşalman bitmedi. Şimdi iyi bir kız ol ve dilimi tekrar kullan. Benim için fişkırان tatlı nektarını tatmak ve bir kez daha inlediğini duymak istiyorum ve sonra gitmene izin vereceğim."

"Thorn, ben senin Sahibenim-" diye itiraz etmeye başladı ama Thorn klitorisini dudaklarının arasına aldı ve diliyle hassas küçük tomurcuğa vurarak onun nefesini kesip yüzüne doğru eğilmesini sağladı.

"Şu anda ," diye homurdanarak onu serbest bıraktı. "Çoğu zaman benim sahibim olabilirsin ama şu anda küçük amcığın bana ait. Ve durmadan önce bir kez daha benim için bal fişkirtmesini sağlayacağım."

Bundan sonra Neh'sa durumun kontrolünü ele alma fikrinden vazgeçmiş gibiydi. Yumuşak, küçük bir boyun eğiş iniltisiyle Neh'sa ona doğru geri çekildi, yumuşak amını bir kez daha Neh'sa'nın diline açtı ve Neh'sa'nın ağzının üzerinde olmasına boyun eğdi.

Bu sefer Thorn kendine engel olamadı. Kollarından birini Neh'sa'nın kalçalarına doladı ve uzanıp siyah peştamalı bir yana çekti. Neh'sa onu evine getirdiği andan itibaren orgazmlarının kontrolünü eline almış, ne zaman ve nerede boşalması gerektiğine karar vermişti.

Bir yanı bundan hoşlanıyordu, bir bakıma -cinsel olarak alay etmesi ve eziyet etmesi için vücudunun kontrolünü ona vermekten hoşlanıyordu- bunu kabul etmek zorundaydı. Ama Sahibesinin tadına bakmak, içindeki ateşin aşırı hızlanmasına neden olmuştu. İçinde dans eden kıvılcımlar aleve dönüşürken gözlerinin ısındığını hissedebiliyordu. Bu güvenli olmayan bir durumdu - bir kurtuluşa ihtiyacı vardı.

Temassız bilezikler yüzünden hâlâ kendine dokunamıyordu. Ama yatağın şiltesi sert, üzerini örten çarşaf da ipeksiydi. Neh'sa zevk çığlıkları atıp soluk soluğa kaldığında ve ıslak, açık kıvrımlarını diline bastırdığında, Thorn uzun, acı verecek kadar sert aletini yatağa bastırdı ve itmeye başladı. Kadın tekrar boşaldığında, amı dilinin etrafında kasılırken, Thorn sikinin sarsılmaya başladığını hissetti. Kadın adını inlerken, Thorn yatağa sertçe bastırdı ve şaftının ucundan kısa, sert boşalmalar fişkırdı; bu boşalmalar neredeyse acı verici bir zevkti.

O kadar yoğundu ki Thorn yerde diz çöktüğü için çok mutluydu. Yoksa bacakları tutmayabilirdi. Neh'sa tarafından kuşatıldığını hissediyordu; Neh'sa'nın görüntüsü, kokusu, amının tatlı kadınsı tadı ve inlemelerinin yumuşak, kırık sesiyle.

Benim, diye düşündü yine, neredeyse sayıklayarak. O benim ve gitmesine asla izin vermeyeceğim.

Bir kadına karşı hissettiği hiçbir şeye benzemiyordu ve asla bitmesini istemiyordu.

Yine de sonunda bitmişti. Neh'sa kollarında sarktı ve onu eve getirdiğinde ne kadar bitkin olduğunu hatırladı. Onu çok mu zorlamıştı?

Endişeyle dizlerinden kalktı ve onunla birlikte yatağa girerek küçük bedenini kollarının arasına aldı.

"Neh'sa tatlım? İyi misin?" diye sordu onun güzel yüzüne bakarak.

"Ben... Sanırım öyle," dedi belli belirsiz. "Tanrıça, beni kaç kez boşalttığının sayısını unuttum."

"Beş ya da altı." Thorn dudaklarını yaladı. "Sonuncusu en iyisiydi."

"Kesinlikle en yoğun olanı." İç çekti, göz kapakları titreyerek kapandı. "Bunun hakkında konuşmalıyız... konuşmalıyız. Ama şu anda konuşamam. Çok yorgunum."

Thorn resmi unvanına geri dönerek, "Uyuyun o zaman, Hanımefendi," diye mırıldandı. "Bu gece benim kollarımda uyu."

"Yapmamalıyız," diye mırıldandı ve esnedi. "Sana söyledim... Ben... yapamayız..."

"Evet, yapabiliriz," dedi kararlılıkla. Yorganı kaldırarak ikisini de çarşafın altına kaydırđı ve kızın küçük bedenini kendisinden çok daha büyük olanın kıvrımlarına doğru kıvrđı.

Neh'sa'nın yaptığı şey hakkında neler hissettiğiyle yarın ilgilenebilirlerdi. Bu gece sadece onunla kollarında uyumak, onu yakınında hissetmek, güvende olduğunu ve birlikte olduklarını bilmek istiyordu.

Birlikte, diye fısıldadı beyninin içindeki küçük bir ses. Ama daha ne kadar sürecekti?

Tüm Bilgilerin Kütüphanesi'ndeki tören yakında gerçekleşecek. Ve sonra ona ihanet etmeniz gerekecek - sevgili "Hanımefendi "nize ihanet etmeniz ve nereye gittiğinizi bile bilmeden onu bırakmanız gerekecek.

Thorn rahatsız edici sesi elinin tersiyle itti. Şu anda bunu düşünemezdi. Uyumaya ve Neh'sa'yı kollarında tutmaya, onun küçük, yumuşak bedenini, yemyeşil kıvrımlarıyla kendisine bastırıldığını hissetmeye ihtiyacı vardı.

Neh'sa'nın da aynı şeye ihtiyacı var gibiydi. Yumuşak, memnun bir iç çekişle Neh'sa ona yaslandı ve birlikte uykuya daldılar.

On Altıncı Bölüm

Tanrıça, yine yaptım ama bu sefer çok daha kötüsü! Neh'sa'nın büyük Kindred'in kollarında uyandığında ilk düşündüğü buydu.

Yine de, ona boyun eğmekten duyduğu utanca ve tamamen yanlış bir şey yaptığını bilmesine rağmen, olduğu yerde kalmak bir parçası vardı, güvende ve emniyette, onun büyük vücudunun kıvrımlarında rahatça tutuldu. O hain küçük parça, yaptığının o kadar da kötü olmadığını fısıldadı - iyi hissettirmişti, bir kez olsun kontrolü Thorn'a bırakmak *doğru* gelmişti. Ve kolları onun etrafında çok lezzetli bir şekilde sıcak hissediyordu. Neden tekrar gözlerini kapatıp onun geniş göğsüne sokulup uyumaya devam edemiyordu?

Çünkü bunu yaparsan üstünlüğü tamamen kaybedersin, dedi Neh'sa kendi kendine sertçe. *Çünkü dün gece onun kollarında ağladığında ve seni teselli etmesine izin verdiğinde zaten yeterince zarar vermiştin. Daha sonra üstünlüğü ele geçirmesine izin vermeden bahsetmiyorum bile. Hiçbir Hanımfendi beden kölesine böyle davranmamalı ve bunu sen de biliyorsun!*

Zihni Heroth'a geri döndü... ama *hayır*. Thorn Heroth değildi ve artık o ilk ilişkisinde olduğundan daha yaşlı ve bilgeydi. Bir erkek beden kölesinin, özellikle de bir haftadan daha az bir süredir sahip olduğu birinin cinsel kontrolü ele geçirmesine izin vermenin kötü bir fikir olduğunu bilecek kadar yaşlı ve bilgeydi.

Neh'sa kendini daha da uyanmaya zorlayarak adamın ağır pazusunu silkti ve iri Kindred'la arasına biraz mesafe koyarak doğrulup oturdu.

Thorn anında uyandı.

"Neh-sa?" diye mırıldandı, uyumsuz gözlerinde sorgulayan bir ifadeyle ona bakıyordu.

"Sana daha önce de söyledim Thorn, bana her zaman *Hanımfefendi* diyeceksin." Neh'sa sesini yatak odasının sessizliğinde bir kırbaç gibi şaklattı. "Ve sen de kendine ayrılan yerde uyumalısın, benimkini işgal etmemelisin."

Gözleri daha da açıldı ve yüzünde anlam veremediği bir ifade belirdi. Belki öfke? Kızgınlık mı?

Şimdi tartışacak, şikâyet edecek ve dün gece beni yere yatırıp ağzıyla tatmin ettikten sonra uyku düzenimize itiraz etmediğimi söyleyecek, diye düşündü Neh'sa, kaçınılmaz tartışmadan korkarak.

Bir beden kölesiyle tartışmak bir Metres olarak ona yakışmazdı. Onu hizaya getirmek için disipline sokması, hatta muhtemelen bayıltıcı kullanması gerekecekti ve bunu *gerçekten* ama *gerçekten* yapmak istemiyordu. Thorn'u zorlamak için fiziksel korkutmaya başvurmak zorunda kalması onun açısından temel bir kontrol kaybı anlamına geliyordu. Eğer Thorn üzerinde bayıltıcı kullanmak zorunda kalırsa, Leydi Wraith'neck gibi acı tasmaları ya da acı verici ilaçlar kullanan Sahibelerden farkı kalmayacaktı.

Tanrıça, bunların hepsi onun suçuydu! Onun eğitimini kendisi mahvetmişti ve tekrar rayına oturtmanın hiçbir yolu olmayabilirdi. Neden uygun protokole sadık kalmamıştı? Neden bu kadar zayıf ve muhtaç davranmış ve onun üstünlüğü ele geçirmesine izin vermişti?

Ama sonra, yüzündeki öfke aniden kayboldu. Tek kelime itiraz etmeden yataktan kaydı ve başını eğerek yatağın yanında diz çöktü.

"Bağışlayın beni, Hanımfefendi," diye gürledi. " aştığım için."

Neh'sa şaşkınlıkla ona baktı. Dün gecedен sonra gerçekten de uyumlu davranıyor muydu? Ve eğer öyleyse, neden?

"Şey..." dedi, adamın hareketleri beklediğinden çok farklı olduğu için nasıl devam edeceğinden emin değildi. "Sanırım İlk Yemek vakti geldi."

Bugün yapacak çok işimiz var; harekete geçme zamanı geldi."

"Yemek hazırlama droidlerine İlk Yemeğinize hemen başlamaları talimatını vereceğim," diye mırıldandı Thorn. "Bu gece Club Carnivorous'taki ziyafette ne giyeceğini biliyor musun?"

Dürüst olmak gerekirse Neh'sa ziyafeti düşünmemişti bile. Şimdi aklına Thorn'a kendisiyle gelebileceğini, ama ancak itaat ederek tasmayı hak ederse gelebileceğini söylediği geldi.

Tanrıça, ne yapacaktı? Şehrin en prestijli sosyal kulübüne uygun bir vücut kölesi olmadan gidemezdi ama Thorn'un önceki gece yaptıklarını bir tasma ile nasıl ödüllendirebilirdi? Onu kliniğe kadar takip etmek için evinden gizlice kaçmış, onu eve kadar taşımış, sonra cinsel kontrolü ele geçirmiş ve yalvardığında bile durmayı reddederek onu defalarca boşaltmıştı.

Evet ve sen bunun her dakikasını sevdin, diye kafasının içindeki suçlayıcı küçük ses işaret etti.

Neh'sa Thorn'un sorusuna cevap verirken başarısız bir şekilde onu itmeye çalıştı.

"Ben... ziyafet için özel olarak sipariş ettiğim bir elbisem var," dedi. "Çok iyi, Hanımefendi," diye gürledi. "Peki ben ne giyeceğim?"

"Benimle gelip gelmeyeceğini söylemedim," dedi Neh'sa sertçe. "Ben... tasmanı hak edip etmediğine henüz karar vermedim."

Thorn'un bu konuda onunla tartışmasını bekliyordu ama Thorn ona sadece bir kaşını kaldırdı.

"Etoburlar Kulübü nerede bu arada?" diye sordu.

"Şehir merkezinde," dedi Neh'sa kaşlarını çatarak. "Aslında dün gece beni takip ettiğin klinikten sadece birkaç blok ."

"O zaman ben gidiyorum." Mavi ve yeşil gözlerindeki kıvılcımlar dönüyordu

küçük ateş zerreleri gibi. "Yedi Cehennem'de hiçbir şekilde korunmadan oraya tekrar gitmene izin vermeyeceğim."

"dersem gidersin," dedi Neh'sa ona ters ters bakarak.

"Beni burada bırakmaya çalışırsan seni takip ederim." Gözlerinde ateş vardı ama isyankâr sözlerine garip bir şekilde uyan sessiz bir tonda konuşuyordu.

Neh'sa onun aslında isyan etmediğini, sadece bir gerçeği dile getirdiğini dehşetle fark etti. Tehlikeli olduğunu düşündüğü bir yere onsuz tek başına gitmesine kesinlikle izin vermeyecekti.

"Thorn-" diye başladı ama Thorn onun kesti.

"Artık benimsin, Sahibe. Dün gecedен sonra, benim sana ait olduğum kadar sen de bana aitsin. Ve iddia ettiğin kadar Kindred doğasını biliyorsan, seni korumak için yanında olmazsam tehlikeli bir duruma girmene izin *veremeyeceğimi* anlarsın."

Dizlerinin üzerinden kalktı -bunca zamandır dizlerinin üzerindeydi- ve Neh'sa onun ne kadar iri ve kaslı olduğunu bir kez daha düşünmeden edemedi.

"Size boyun eğeceğim Sahibe," dedi ona, avuçlarını bir yalvarma jestiyle açarak. "Her konuda emrinizdeyim. Ama gittiğin her yerde tehlike varken yanından ayrılmamı isteme benden. Burada bastırılmış ve sahiplenilmiş erkeklerin kadınlara nasıl baktığını gördüm ve sokaklarda dolaşıp sorun çıkarmak isteyen direniş çetelerini duydum. Ayrıca, Leydi Wraith'neck'un bu gece orada olacağını düşünmüyor musun? Ya yanında başka bir Clopsian getirirse?"

"Thorn..." diye başladı ve sonra sustu. Söylediği her şey doğrudu. Elbette yıllardır kliniğe tek başına gittiği ve başına hiç kötü bir şey gelmediği de doğrudu. Başına gelmesini istemediği için de değil.

Neh'sa birden, *yıllardır kaderi kıskırttığımı* fark etti. *Keşke*

hızlı ve vahşi bir şekilde öldürülebilirdi - Heroth'un kaybının acısını ortadan kaldıracak herhangi bir şey.

Ve şimdi, aniden, artık bu riski almak istemediğini fark etti. "Thorn," diye tekrar başladı ama nasıl devam edeceğinden emin değildi. Yaladı Aniden kuruyan dudakları.

"Lütfen Sahibem, sizi tehlikede bırakmamı istemeyin. Benden itaat ve koruyucu içgüdülerim arasında seçim yapmamı istemeyin çünkü içgüdülerim her zaman kazanacaktır." Adam kadının yanına geldi -kadın hâlâ yatağın kenarında oturuyordu- ve eğilerek küçük ellerini avuçlarının içine aldı. "Bu gece seninle gelmeliyim," diye mırıldandı, kendi gözleriyle onun gözlerini ararken. "*Gelmek zorundayım.*"

"Ben... sanırım tasmanı hak ettin," derken duydu Neh'sa kendini. "Gümüş çubuğu senin üzerinde kullandığımda... çok iyi boyun eğdin." Ona da boyun eğdiğini eklemedi, amındaki diline de.

-Thorn da bu konuyu açmadı.

Bunun yerine ellerini ters çevirdi ve avuçlarının her birine yumuşak öpücükler bıraktı. Sonra tekrar ona baktı ve basitçe, "Teşekkür ederim, Hanımefendi," dedi.

"Rica ederim Thorn." Neh'sa sesinin bu kadar soluksuz çıkmamasını diledi ama elinde değildi.

Uzun bir süre bakışları kilitlendi ve kız karnının alt kısmında, yapraklarını açan ihmal edilmiş bir çiçek gibi sıcak ve muhtaç bir şeyin açıldığını hissetti. Sonra büyük Kindred başını salladı ve ellerini serbest bıraktı.

"İlk yemeğinize bakmaya gidiyorum, Hanımefendi," dedi ve yatak odasından ayrıldı.

Neh'sa ne yapacağını merak ederek onun gidişini izledi.

On Yedinci Bölüm

Karnivor Kulübü şehrin Neh'sa'nın Merhamet Kliniği'nden bile daha tehlikeli bir bölgesindeydi. Daha tehlikeliydi çünkü hem yüksek hem de alçak Opulex nüfusunun bir alt tabakasıyla doluydu ve hepsi kulübün etrafında toplanmış gibiydi.

Acı tasmaları takılmış beden köleleri kalabalık caddelerde aceleyle ilerliyordu, gözleri kısıktı, belli ki titiz ve sabırsız Sahibeleri için ayak işlerine çıkmışlardı. Hiçbir Sahibeye ait olmayan özgür erkekler de vardı. Yırtık pırtık giysiler giyiyorlardı ve çatık kaşlı, küskün yüzleri vardı. Thorn'un Yonnie Six'le ilgili araştırmasından hatırladığına göre, bunların çoğu evsizdi ve erkeklerin zengin bir Sahibenin ayaklarının altındaki topraktan daha değersiz görüldüğü bir toplumda hiçbirinin yükselme umudu yoktu.

Thorn, hem sahipli hem özgür erkeklerin arasına karışmış, yetişkinlerin arasına girip çıkan sokak çocuklarının da (hepsi erkekti) olduğunu fark etti.

Kulübün önünde sibernetik olarak geliştirilmiş gibi görünen altı ya da yedi tane devasa, ağır kaslı silahlı koruma vardı. Ayaktakımından erkekleri sosyetik hanımlardan uzak tutmak için fedailer. Yüksek sosyete kadınları, lüks yüzen hover-arabalarından teker teker çıkarken, tasmalara bağlı uzun tasmalı bir ya da iki, hatta bazen üç beden kölesi taşıyorlardı.

Thorn refleks olarak uzanıp kendi boynunu saran tasmayı yokladı. Elbette o zavallı piçlerin çoğunun taktığı gibi bir acı tasması değildi. Onunki sade siyah deriydi, tasma için bir klipsi bile yoktu - Neh'sa uygun bir beden kölesinin kendi özgür iradesiyle Sahibesini takip etmesi ve her zaman ona ihtiyaç duyduğu yerde olması gerektiğine inanıyordu. Yakası dikkat çekici değildi, ortasında Neh'sa'nın adının yazılı olduğu küçük bir kare vardı.

Üzerinde soluk mavi ve altın rengi ile damgalanmış aile arması.

Ancak tasmanın Spartalı görünümü gerçek değerini gizliyordu. *Vadin* derisinden yapılmıştı; Yonnie Six'ten farklı bir güneş sisteminde yer alan bir buz dünyası olan Jarvel'in kuzey dağlarında yaşayan nadir bir yırtıcıydı. Derinin en az on iki devre boyunca yaşlandırılması ve ardından on iki devre daha süren bir işlemle tabaklanması gerekiyordu. Daha sonra siyah pembla çiçeği çiçeklerinden yapılan pahalı ve silinmez bir pigmentle boyanıyordu. Bir yakaya yetecek kadar pigment elde etmek için bin çiçeğin koparılması, toplanması ve ezilmesi gerekiyordu ve bunların maliyeti olağanüstü yüksekti.

Tüm bu emek, zaman ve çabanın sonucu, ipek kadar esnek ve plastik çelik kadar güçlü, tereyağı yumuşaklığında bir deriydi. O kadar inceydi ki Thorn onu kâğıttan yapılmış gibi boynundan söküp çıkarabileceğini düşündü. Ama onu çekiştirdikten sonra -Neh'sa onu bunu yapmaya davet etmişti- kafasının yakadan daha çabuk çıkacağını fark etti.

"Bu tasma sana sahip olduğum sürece boynunda kalacak," dedi Thorn'a ve boynundaki siyah deriyi ısıtılmış bir lazer anahtarla mühürledikten sonra kendi zincire astı. "Hiçbir kılıç ya da alev onu senden koparamayacak, sadece benim elimle özgür kalacaksın."

"Evet, Sahibe." Thorn, siyah tasmayı boynuna takmasına izin vermek için diz çökmüştü. Boğazına dolandığını hissetmek ona garip bir his veriyordu; onun tarafından sahiplenilmenin en güçlü hissiydi bu.

Nedense .

Bu görev bittikten sonra o lanet şeyi çıkaramadığında aklın başına gelecek, diye fısıldadı kafasının içindeki pratik bir ses. Ama Thorn bunu duymazdan gelmeyi tercih etti. Şu anda görevin sonu çok uzak görünüyordu. Tek görebildiği, tasmayı boynuna takıp onu kendisine ait olarak işaretleyen Sahibesi'nin güzel yüzüydü. Hissedebildiği tek şey onun yumuşak elleriydi ve onun tatlı, kadınsı kokusu duyularını doldururken, kısa bir süre için ondan hiç ayrılmamayı diledi

yan.

Thorn, Etobur Kulüp'ün devasa çift kapısından açılan pelüş mor sentetik çim halıya adım atma sırası için hover otobüslerinde beklerken aptalca olduğunu kendine hatırlattı. Buraya sadece Tüm Bilgilerin Kütüphanesi'nden Kovan hakkında bilgi almak için gelmişti; nihai hedefini aklında tutmalı ve Sahibesi ile aşık olup birlikte kaçmaya karar verdikleri bir fanteziye kapılmasına izin vermemeliydi. O-

"Ah, canım." Neh'sa'nın yumuşak sesindeki dehşet Thorn'u düşüncelere daldığı yerden çıkardı.

"Ne , Hanımefendi?" diye sordu.

"Sadece bak." Yolcularını mor halının üzerine boşaltmak için sıralarını bekleyen, blok boyunca yılan gibi kıvrılan yolcu vagonlarına başıyla işaret etti. Onlarınkinin hemen önündeki vagonda Thorn tanıdık bir yüz gördüğünü düşündü.

"Lanet olsun," diye mırıldandı kapı açılıp uzun, sıska bir bacak görüldüğünde, "Bu-

"Leydi Wraith'neck," dedi Neh'sa ve tekrar iç çekti. "Bu gece nasıl bir belaya yol açacak merak ediyorum. Eğer şanslıysak bizi tamamen görmezden gelecektir." Başını iki yana salladı. "Ne yazık ki o kadar şanslı olacağımızdan şüpheliyim."

"Yedi Cehennemde yanında taşıdığı o yaratık da ne?" Thorn kaşlarını çatarak sordu.

Çünkü Leydi Wraith'neck, uçan arabasından sıradan bir beden kölesi çıkarmak yerine, tasmasının ucunda Thorn'un o güne kadar gördüğü en tuhaf şeyi taşıyordu.

Uzun ve inceydi -kendisinden daha uzun olduğundan emindi- iskelet gibi bir iskeleti ve omurgasının sırtından uzanan tuhaf, kemikli çıkıntıları vardı. Onun

Cildi soluk, hayalet gibi beyazdı ve hiç gözü yokmuş gibi görünüyordu - sadece uzun, iğneye benzer dişlerle dolu bir ağzı olan yuvarlak, soğanlı bir kafası vardı.

Dişleri sadece kısmen tytano çerçeveli bir ağzın arkasına gizlenmişti ve acayip uzun kolları da yanlarına bağlanmıştı. Bu, hepsi de ölümcül pençelerle kaplı uzun parmaklı ellerinin herhangi birine uzanmasını engelliyordu ama Thorn, yaratık zorla tutsak edilmesine kızmış gibi ellerinin sinirli yumruklar halinde açılıp kapandığını gördü.

"O şey de ne?" diye tekrar sordu, "Kalabalık bir kulübe sokmak için pek de güvenli görünmüyor, orası kesin."

Neh'sa'nın kara gözleri irileşti ve kararsızca başını salladı. "Ne olduğundan emin değilim."

"Peki bunu kulübe yanında getirebilir mi?" Thorn talep etti. "Fedailer buna izin vermeyecekler, değil mi? Eğer o şey serbest kalırsa-"

"Ne yazık ki, düzgün bir şekilde zaptedildiği sürece, yüksek rütbeli bir Metres olarak istediği her türlü erkek beden kölesini yanında getirme hakkına sahip - halka açık yerlere bile."

Neh'sa'nın sesi, iğne gibi keskin dişleri ve pençeli elleriyle beyaz, kemikli, tuhaf yaratığın yakınında olmaktan pek memnun değil gibiydi ve Thorn onu hiç suçlamıyordu. Bu gece onunla gelmekte ısrar ettiği için iki kat memnundu.

"Bu kesinlikle erkek," diye homurdandı. Çünkü garip yaratığın bacaklarının arasında, donuk, kızgın bir kırmızıyla gölgelenmiş ve damarlarla sarılmış uzun bir penis yükseliyordu. Yaratığın penisinin etrafını saran ve dik durmasını sağlayan kalın siyah bir bant, penisin dibine yerleştirilmişti.

Thorn bu gece kendisinin de benzer bir şey giymesi gerektiğini biliyordu. Aslında Neh'sa'nın yanında taşıdığı, mavi, yeşil ve turkuaz payetli muhteşem elbisesine uyan küçük, boncuklu çantasında vardı.

Buna "sonsuz daraltıcı" deniyordu ama kadın bunu evinde ona takmayı reddetmişti.

"Kulüpteki hazırlık odasında sana giydireceğim. Çok uzun süre giymene gerek yok," dedi Thorn'a o akşam kulüp için giyinirken. "Sadece ziyafet sırasında ve Kutsal Yedili'nin yeni üyesinin anonsu ve isimlendirilmesi sırasında."

Bunun üzerine Thorn'un kulakları diken diken oldu.

"Kutsal Yedili mi?" diye sordu dikkatle, sıradan görünmeye çalışarak. "Kim onlar?"

"Tüm Bilgilerin Kütüphanesi'nin koruyucuları," dedi Neh'sa ona. "Yonnie Six'in uydularının en küçüğü olan Villala'da bulunan geniş bir öğrenim deposu. Ben de Kutsal Yedili'den biriyim, bu yüzden bu geceki ziyafeti kaçırمام."

"Peki, Kutsal Yedili'den biri olarak görevlerin neler?" diye sordu çalışılmış bir el çabukluğuyla. "Arada bir içeri girip etrafa bakmak, buranın doğru yönetildiğinden emin olmak zorunda mısın?"

"Halka açık bir kütüphane değil." Neh'sa bu fikir karşısında şok olmuş gibiydi. "Sadece Yonnite Hanımlar Konseyi ziyaret edebilir, bir de giriş için başvuran ve layık gördükleri kadın bilginler. Aslında çoğu zaman kilitlidir ve Kutsal Yedili'den birinin retina taraması ve parmak izi olmadan kimse girip çıkamaz."

Bu, kütüphaneye tam olarak nasıl girileceğini bulamamış olan Thorn için yeni bir haberd. Neh'sa'nın Kutsal Yedili'den biri olarak kendisine emanet edilen bir tür anahtara sahip olabileceğine dair bir fikri vardı. Ama şimdi Neh'sa ona anahtarının kendi bedeni olduğunu söylüyordu.

Kütüphaneye girebilmek için onu içeri girmeye zorlaması gerektiğini fark etmek ona çok rahatsız edici bir his veriyordu. Eğer bir anahtarı ya da çalabileceği başka bir açma aleti olsaydı çok daha kolay olurdu.

ve Kütüphane'de gerçekleşeceğini bildiği Tören gününde kullanacaktı...

Ama şimdi bunu düşünecek zaman değil, dedi Thorn kendi kendine. Bu gece Neh'sa'yı ziyafet sırasında güvende tutmaya odaklanmalıydı.

-Bir *yandan* da kalkmış bir şekilde etrafta dolaşıyordu.

Tanrım, bu gezegen tamamen boka batmıştı.

"Görünüşe göre muhafızlar Leydi Wraith'neck'un yeni kölesinin ona eşlik etmesine izin veriyor." Neh'sa içini çekti. "Hazırlan Thorn, sırada biz varız. Doğruca kulübe girip hazırlık odasına gideceğiz, everlastını giymek için."

"Emredersiniz, Hanımefendi." Leydi Wraith'neck'un uzun, kemikli, beyaz yarattığı tıslayarak ve tükürerek kendisini kulübe kadar takip etmeye zorlamak için güçlendirilmiş bir tasma olduğu belli olan şeyi çekiştirmesini kaşlarını çatarak izledi. Sonra Neh'sa'nın hover arabası yerine geçti ve kapı *vınlayarak* açıldı.

"Gel, Thorn." Neh'sa arabadan kayarak indi ve maviler ve yeşillerden oluşan bir şelale gibi düşen, dolgun kıvrımlarına sevgiyle yapışan ve dolgun poposunu ortaya çıkaran elbisesini düzeltti.

Thorn kız hareket ettikçe ona bakmaktan kendini alamıyordu. Kolaylıkla giydiği elbise, varlıklarını mükemmel bir şekilde sergilerken bile ona eziyet etmek için tasarlanmış gibiydi.

Elbisenin ön kısmı göğüslerini açıkta bırakan alçak, yuvarlak bir yakaya sahipti, ancak meme uçlarının uçları, areolalarının koyu pembe halkalarını gizleyecek kadar uzanmayan tırnak büyüklüğünde altın tevazu yamaları ile gizlenmişti. Elbisenin alt kısmı da aynı şekilde kesilmişti ve ortadaki yırtmacı çıplak bırakırken am dudaklarını gizleyen sanatsal bir desende düzenlenmiş bir dizi üçgünden başka bir şey olmayan minik altın külotları açıkça ortaya çıkarıyordu.

Thorn, Neh'sa'nın ziyafet anonsunu dört gözle beklediğini itiraf etmek zorundaydı çünkü o zaman önünde diz çökmesine izin verilecekti.

ve o küçük külotu öpmek... ve belki daha fazlası.

Tanrım, gerçekten de dün gece onun üzerine düşmesine izin vermemeliydi! Bu onda her türlü içgüdüü uyandırmıştı - tamamen erkeklere özgü ve hiçbir şekilde mantıklı olmayan içgüdüler.

İçindeki Akriba kısmı Neh'sa'yı sahiplenme yolunda çoktan yarı yolda olduğunu söylüyordu, çünkü tatmak genellikle çoğu savaşçının eşleriyle geçirdiği Sahiplenme Dönemi'nin bir parçasıydı. Enfuego tarafı ise onu başka hiçbir erkeğin çalamayacağı bir yerde kilitli tutması konusunda ısrar ediyordu. Sahibesine başka birinin yaklaştığını düşünmek bile içindeki ateşin yükselmesine neden oluyordu ve başka bir erkek çok yaklaşırsa bu bir sorun olacaktı.

Kendine hakim ol, diye sertçe nasihat etti. *Neredeyse yirmi döngüyü alev almadan geçirdin, o yüzden Tanrıça'nın lanetlediği kulüp ne kadar kalabalık olursa olsun iki saat daha geçirebilirsin.*

Ama bir zamanlar kaya kadar sert ve buz kadar soğuk olan kendine hâkimiyeti Neh'sa'nın eğitimiyle yavaş yavaş aşınmıştı. Neh'sa'nın ilk dokunuşundan itibaren, Neh'sa herhangi bir şekilde tehdit edilirse ne olacağından emin olamayana kadar kontrolü dağılmaya başlamıştı.

İyi olacağım, dedi kendi kendine huzursuzca. Olmak zorundayım.

Neh'sa'yı, kurumuş kan rengine boyanmış geniş çift kapıdan geçip kulübün içine kadar takip etti.

On Sekizinci Bölüm

İçerisi loş ve bulutluydu, floresan ışıklar kemik kıran müziğin ağır ritmine eşlik ediyordu. Tamamen şeffaf yeşil cam tuğlalardan yapılmış gibi görünen bir dans pistinde dans eden bedenler vardı. Tuğlaların bazılarında bulunan küçük deliklerden belli aralıklarla güçlü hava püskürtüleri çıkıyordu. Arada bir dansçılardan biri -çoğu Metres olmakla birlikte bazı beden köleleri de vardı- hava fiskiyeyle on metre havaya yükseltiyor ve odanın en ucuna yerleştirilmiş ağır hizmet tipi bir ağın içine üfleniyordu.

Kahkaha çığlıkları ve öfke haykırıları her yeni hava üflemesinin sonuçlarını karşıladı, ancak her zaman taşınan Metres veya köle ağdan dışarı çıktı ve dans etmeye devam etti. Thorn bazılarının neredeyse manik göründüğünü düşündü, gözleri o kadar genişti ki beyazları her taraftan görülebiliyordu ve ağızları çılgınca bir neşeyle yüzünü buruşturuyordu.

"Dikkat et, dans pistinden uzak durmalıyız," diye Neh'sa onun kulağına konuştu, sesini duyurmak için her zamankinden daha yüksek sesle. "Üfleyicilerde çivili rüya gazı kullanıyorlar. Duyguları arttırıyor ama aynı zamanda gerçeklik algını da öldürüyor. Ziyafette uyuşturulmamıza gerek yok."

Thorn buna katılmak zorundaydı. Bu geceyi atlatmak için zinde kalmaları gerekiyordu, özellikle de Leydi Wraith'neck ve onun tuhaf evcil hayvanı buradayken. Ana odaya dönmek yerine, yeni gelenleri barındıran dar bir koridordan geçtiler -Misafirler için mermer ve altın armatürlü büyük bir koridor ve bedenler için çok daha küçük ve sade bir koridor- Kölelerin yanı sıra birkaç karanlık oda daha.

Bu odalardan bazılarında Neh'sa'nın evindeki eğitim alanında bulunan aletlerin aynısı vardı: İtaatkârları için haçlar, kırbaçlar, sopalar, kürekler,

şaplak bankları... ama Thorn'un daha önce görmediği yeni ekipman parçaları da vardı.

Bir odada, sivri uçları içe bakan çivili bir kafesin içinde çömelmiş itaatkâr bir erkek gördü. Sahibesi kafesin yan tarafındaki bir kolu fırlattığında, çivilerden oluşan bir duvar yavaşça içeri doğru eğiliyor, bahtsız köleyi demir hapishanesinin diğer tarafına sıçramaya zorlarken, o duvardan dışarı çıkan çivilerden uzak durmaya çalışıyordu.

Thorn için kölenin eninde sonunda bu mücadeleyi kaybedeceği açıktı. Umarım çiviler kaçınılmaz olarak derisine değdiğinde sadece çizilirdi. Ama eğer Sahibesi sadist biriye... çivili kafesin altındaki zeminde kana çok benzeyen bazı koyu lekeler vardı.

Thorn geçtikleri bir başka odada, bacakları zincirlenmiş, şaplak sehpasının üzerine eğilmiş bir erkek beden kölesi gördü. Sahibesi, yüzeyine acı verici görünümlü metal topuzlar yerleştirilmiş uzun, kalın bir fallus yerleştirme eylemindeydi. Ucundan kuş kuyruğuna benzeyen bir dizi tüylü tüy çıkıyordu.

Thorn şaşırarak beden kölesini tanıdı; bu, neredeyse bir hafta önce açık artırmada yanında sergilenen uzun, lüks siyah saçlı erkekti. Sert bir Yonnite Sahibesine boyun eğmek *istediğini* itiraf eden erkek.

Thorn onun şimdi kendisine boyun eğmekten ne kadar zevk aldığını merak ediyordu.

"Şimdi kıpırdama, Yarks," diyordu Metresi kölesine, kalın, metal çivili fallusu nether girişine bastırmaya çalışırken. "Bu akşamki ziyafette giymen gereken şey tam da bu. Diğer tüm Metresler *çok* kıskanacak."

"Ama Hanımefendi, daha önce içime hiç bu kadar büyük bir şey girmemişti," diye itiraz etti erkek. Uzun saçlarının yüzünü gizlememesi için başını salladı ve omzunun üzerinden çekici bir şekilde ona baktı. "Lütfen, Hanımefendi! Belki de bir

daha küçük kuyruk-"

"Şşşt!" Sahibesi dalgın bir şekilde, ince siyah bir kordonla bileğine bağlı olan küçük gümüş bir kumandaya bastı.

Beden kölesinin nefesi kesildi ve vücudundaki her kas gerildi ve bir an için bir tür nöbet geçirir gibi sarsıldı.

Thorn, Sahibesi'nin acı tasmaını aktive ettiğini ve ona karşı çıkmaya cüret ettiği için içinden acı dolu bir sarsıntı geçirdiğini anladı.

Sonunda gevşedi ve bir kez daha şaplak sehpasının üzerine nefes nefese uzandı. "Şimdi Yarks, hangi tür kuyruk takacağından kim sorumlu? bu gece?"

Beden kölesi soluk soluğa, ", M-m-Müdire," dedi.

"Güzel. Şimdi, bunu sana takabilmem için kıpırdamadan dur. Ziyafet başlamak üzere ve en son anons edilen kişi olmak istemiyorum."

Talihsiz köle dudağını ısırıp bağırnamaya çalışırken, o metal çivili fallusu kığına sokmaya devam etti.

"Thorn, gel."

Neh'sa'nın sesi onu küçük, karanlık odadaki sahneyi düşünmekten alıkoydu. Thorn kendini izlemeye kaptırdığını ve Sahibesi'nin adımlarına ayak uyduramadığını fark etti.

"Bağışlayın beni, Hanımefendi." Aptal olduğu için kendine lanet ederek ilerledi. Dikkatinin böyle dağılmasına izin veremezdi, özellikle de Neh'sa'yı buradaki bütün ucubelerden korumak için buradayken.

"Kuyruk sokulmasını izlerken yakalandın, değil mi?" Koyu renk gözleri ona bakarken biraz dans etti.

"O erkeği tanıyordum. Müzayedede hemen yanımdaydı," diyen Thorn, kadının "kuyruk sokma" konusundaki sözlerine cevap vermedi.

Neh'sa başını salladı. "Yazık ona, Hanımefendi tarafından satın alındı.

Cehennemin dibi o zaman. Görünüştten başka hiçbir şeyi önemsemiyor ve istediği 'görünüme' ulaşmak için beden kölelerine zarar vermek zorunda kalsa bile umurunda değil."

"Neden bana kuyruk taktırmıyorsun?" Kelimeler Thorn'un dudaklarından, o durduramadan döküldü.

Neh'sa mükemmel biçimli bir kaşını ona doğru kaldırdı. "Kuyruk takmak *ister misin?*"

Thorn kaşlarını çattı. "Bilmediğimi biliyorsun."

"Ama ben isteseydim yapardın." Sesi yumuşadı. "Senden bunu istemememin bir nedeni de bu. Hizmet etmeye ve boyun eğmeye istekli olman benim için yeterli Thorn, bunun fiziksel kanıtına ihtiyacım yok. Ayrıca," diye ekledi, yanağını okşamak için uzanarak, "üzerinde kullandığım gümüş değnekle yeterince sorun yaşadın ve o sadece birkaç dakikalığına içindeydi. Henüz uzun süreli bir penetrasyona hazır olduğunu sanmıyorum."

Uzun süreli penetrasyon. Bu düşünce Thorn'un omurgasından aşağı soğuk bir ürperti gönderdi. Tanrılar, Neh'sa'nın içine girmesi ne kadar zevkli olursa olsun, yine de kendisinin bunu isteyebileceğini hayal bile edemiyordu.

Uzun, loş koridorda ilerlemeye devam ederlerken, "Burası da ne böyle?" diye sordu hışımla. "Buranın bir kulüp olduğunu sanıyordum, Tanrıça'nın lanetlediği bir işkence odası değil."

Neh'sa, "Bunlar sadece Metreslerin evde sahip olmadıkları yeni ve egzotik ekipmanları deneyebilecekleri oyun odaları," diye açıkladı. "Onlar-"

Ama tam o sırada sol taraflarındaki kapı açıldı ve Thorn'un midesine bir darbe gibi inen bir manzara ortaya çıktı.

Onun yaşlarında bir beden kölesi bir ıstırap çarmihına zincirlenmiş, kolları ve bacakları X şeklindeki aletin dört köşesine kelepçelenmişti. Arkasında elinde kırbaç tutan bir Metres vardı. Ama sıradan bir kırbaç değil; bu kırbacın ucu tıslıyor ve kıvılcımlar saçıyor, alev dilleri uzun, yılan gibi yüzeyi boyunca yalıyordu.

Thorn bir laneti geri püskürttü. Bir ateş kırbacı, burada lanet bir ateş kırbacı vardı!

O izlerken, Hanımefendi bileğinin ustaca bir hareketiyle kırbacı salladı ve ateşli kırbacın ucunun kölesinin sırtının geniş, çıplak bölgesini yalamasına neden oldu.

Köle acı içinde inledi ve kürek kemikleri arasında parlak kırmızı bir yanık izi belirdi. Metres kolunu tekrar geri çekti, kırmızı dudaklarını zalim bir sırtıış bükte. Belli ki daha yeni başlıyordu.

"Tanrılar," diye fısıldadı Thorn kısık sesle. Enfuego doğası ve içindeki ateş nedeniyle, dış yanıklara katlanmak neredeyse diğer tüm yaralanmalardan çok daha zordu. Geçmişteki bir görev sırasında işkence görürken kendi kırbaçlanmasının acısı on katına çıkmıştı.

Çatırdayan alevler... kırbacın tıslaması... yanmış etin hafif kokusu... kırbaç derimi tekrar tekrar yalarken acı veren yanık... her darbe bir yıldırım çarpması kadar acı verici...

"Ah Thorn, özür dilerim!" Neh'sa koluna küçük bir el koyarak onu koridor boyunca itti.

Ama Thorn bir an için olduğu yerde donup kaldığını hissetti. Kelimenin tam anlamıyla hareket edemiyordu.

-Geçmişe çok saplanmıştı. Kendi beyninin labirentinde sıkışıp kalmıştı.

Kırbaçlanma korkunçtu ama hak ettiğimden fazlası değildi. Geçmişteki günahlarım için bir ödeme. İçimdeki ateş son kez serbest kaldığında, son kez taşıdığında.

"Gel," diye tekrar ısrar etti Neh'sa. Belki kolundaki yumuşak eli ya da sesinde duyduğu sevgi dolu endişeydi ama sonunda Thorn kendine geldi ve ateş kırbacının sallandığı odadan uzaklaştı.

"Ben... özür dilerim," dedi duraksayarak, sesi kendi kulaklarında boğuk ve tuhaf çıkıyordu. "İsteyerek yapmadım-"

"Özür dilemesi gereken benim," dedi Neh'sa. "Burada ateş kırbaçları olduğunu biliyordum ama gerçekten kullanan biriyle karşılaşacağımızı hiç düşünmemiştim. Çok *sadistçe* bir cezalandırma biçimi. Neredeyse dağlama demiri kadar kötü!"

"Sanırım burada da var?" Thorn soğukkanlılığını toparlamaya başlayarak kuru bir sesle konuştu.

"Şey... evet." Neh'sa içini çekti. "Elbette bazı itaatkârlar böyle aşırı cezalardan hoşlanıyor. Ama ne yazık ki kırbaçlanan ve damgalananlar sadece onlar değil. Yonnite toplumunda pek çok isteksiz katılımcı var. Çok eşitsiz bir güç ve servet dağılımımız var."

Onun sözleri Thorn'u şaşırttı.

"Başka türlü olur muydu?" diye sordu kaşlarını çatarak.

"Evet. Bu seni şaşırttı mı?" Kadın başını kaldırıp ona baktı.

"Açıkçası, evet. Sen bu piramidin en tepesindesin Neh'sa, orada kalmak istemeni beklerdim."

Bir kez olsun ona ilk ismiyle hitap ettiği için onu düzeltmedi. Bunun yerine, güzel yüzüne düşünceli bir ifade geldi.

"Ben tamamen Yonnie Six'te büyümedim, biliyorsunuz. Annem bu pozisyonu büyük teyzemden miras aldı ve ben henüz on yaşındayken bizi buraya taşıdı. Zaten son derece... *baskın* kişilik özellikleri sergilediğim için bunun benim için iyi olacağını düşündü."

Thorn ona sıırttı.

"Küçük bir , değil mi?"

Neh'sa düşünceli bir ifadeyle, "Ben daha çok sizin 'otoriter' diyebileceğiniz biriydim sanırım," dedi. "Her zaman bir grubun başı, bir kulübün başkanı, hayali bir keşif gezisinin lideriydim..." Yemyeşil ağzının bir köşesi

kıvrıldı. "Eskiden erkeklerin, efendileri olan dişiler için sopalar getirerek yola tazıları gibi yerde süründükleri oyunlar düzenlerdim. Bunun gibi şeyler."

Thorn kuru bir sesle, "Annenin neden bir Yonnite Hanımının hayatının mükemmel bir uyum olacağını düşündüğünü anlayabiliyorum," dedi.

"Öyle... bakıma." Neh'sa dalgın dalgın içini çekti. "Ama ilk yetiştirilme tarzımı hiç unutmadım. Lylas çok daha adil ve eşit bir dünya, biliyorsun - muhtemelen herkes birbirinin duygularını hissedebildiği için."

"ateş kırbaıyla vurmak için sadist ve mazoşist olman gerekir, eğer bunu yaptığında onun acısını kendi acın gibi hissedebiliyorsan," diye homurdandı Thorn.

"Leylasyalılar çoğunlukla duygusal acı hissederler ama yine de elinizden gelse bu acıya neden olmaktan kaçınmak istemeniz için yeterlidir. Kullandığım cezalar konusunda dikkatli olmaya çalışmamın bir nedeni de bu," dedi ciddi bir şekilde. "Ama onlardan tamamen kaçınmıyorum- Acı sadece bir silah değil, bir araç olarak da kullanılabilir."

Thorn kaşlarını çattı. "Nasıl yani?"

İnce omuzlarını silkti. "Sadece bazen fiziksel acı duygusal acıyı hafifletmeye yardımcı olabilir."

Thorn buna itiraz edemezdi. Ateşin neredeyse elinden kaçmak üzere olduğu son seferde yoğun bir fiziksel boşalmaya ihtiyaç duyduğunu hatırlıyordu. Neh'sa o zaman onu şaplak sehpasına bağlayıp gümüş asayı kullanmıştı ama omuzlarına ve sırtına indirilen bir ateş kırbağı da içindeki alevleri kontrol altına almak için aynı etkiyi yapar mıydı?

Thorn olacağından emindi.

Bazen içindeki çalkantı çok büyürdü, bir çıkışı olmalıydı. En azından Neh'sa'nın uzun süre boyunca tuttuğu duygusal kalkanları eritmesinden beri böyle hissediyordu.

"Söylesene Neh'sa, verdiğin *her* acıyı hissediyor musun?" diye sordu merakla.

"Oh evet. Bazılarını da ben yapmadım." Uzandı ve küçük, serin avucuyla onun yanağını kavradı. "Thorn, diğer kölenin gördüğünde içindeki çatışmayı hissettim. Ve aynı şekilde kırbaçlandığında bunun bir şekilde senin hatan olduğunu düşündüğüne dair çok güçlü bir his vardı içimde. Bir şekilde bunu hak etmiştin."

Thorn kaşlarını çattı ve kızın elini geri çekerek, kızın ona ulaşamaması için tam boyuna doğru doğruldu.

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum, Hanımefendi," diye .

"Evet, biliyorsun," dedi Neh'sa sessizce. "Ve eğer bu konuda konuşmak istersen, Thorn... ben buradayım."

"Buradan bahsetmişken, hazırlık odası burası mı?" sordu aniden, uzun koridorun sonunda bulunan ve yol boyunca geçtikleri ceza alanlarından daha aydınlık görünen küçük bir odayı göstererek.

Neh'sa içini çekti. "Evet, öyle. Hadi içeri girelim de senin sonsuzluğunu takayım. Sonra da anons için büyük kemerli geçide gideriz."

Thorn konuyu değiştirmesinin işe yaradığına sevinmişti. Neh'sa'nın nazik konuşma teklifine rağmen, kirli geçmişini anlatmaya hiç niyeti yoktu. Çoğu zaman bunu kendisinden bile saklayabiliyordu. Sadece bazen bazı şeyler onu ortaya çıkarıyordu. Ateş kırbacı-

Ama hayır. Hanımlar ve beden köleleri için son dakika giyinme alanı gibi görünen küçük odaya girdiklerinde Thorn bunu aklından çıkardı.

Orada, göğüslerini ve külotunu gösteren parlak yeşil ve gümüş rengi bir elbise giyen bir Metres vardı. Endişe içinde hazırlanıyordu.

Bir duvarın tamamını kaplayan çok sayıda üç boyutlu görüntüleyiciden birinin önünde, muazzam bir okyanus dalgası gibi görünmesi için yontulmuş özenli saç modelini tam olarak doğru yapmaya çalışıyordu. Yanında, Sahibesinin elbisesiyle uyumlu kalın yeşil bir yaka takmış bir köle vardı. Kölenin boynunda yeşil bir bantla sıkıştırılmış, tamamen dolgun bir penis vardı.

Metresi, kendisine hayranlıkla bakan kölesine, "İşte Milty, sanırım hazırız," dedi. "Külotumu öpmeye hazır mısın?"

"Evet, Sahibe," diye mırıldandı kölesi. "Elimden gelen her şekilde size hizmet etmekten memnuniyet duyarım."

"Ne kadar iyi bir vücut kölesi." Hanımefendi onun saçlarını şefkatle okşadı ve o da neredeyse ilgi için yalvaran bir evcil hayvan gibi eline sürtünerek karşılık verdi.

Demek buradaki *her* köle kaderinden memnun değilmiş, diye düşündü Thorn ikisinin Neh'sa'yı selamlayıp hazırlık odasından çıkışını izlerken. Bu tuhaf toplumda sevgi dolu ve bağlı ilişkiler vardı. Sadece pek sık sergilenmiyorlardı.

"Şimdi," diye mırıldandı Neh'sa, yalnız kaldıklarında. "Bakalım elimizde ne varmış."

Thorn'un odanın ortasında durmasını sağladı ve her zamanki gibi kasıksız deri pantolonunun üzerine giydiği siyah peştamalı çıkardı. Ne yazık ki, ceza odasında ateşten kırbaç ve sadist Metresle birlikte tanık oldukları sahne onun arzusunu tamamen tüketmişti. Bunu izledikten sonra bir daha asla sertleşemeyecekmiş gibi hissetti.

"Hmm." Neh'sa kaşlarını çattı, küçük eliyle onun boyunu kavradı. "Gördüğümüz şey seni gerçekten rahatsız etti, değil mi?" Spekülatif bir ifadeyle Thorn'a baktı. "Bakalım bunu düzeltebilecek miyiz?"

"İzin verirseniz kendim tamir edebilirim Hanımefendi," dedi çabucak. Bir beden kölesi için tıkanmış bir fallusu göstermenin ne kadar önemli olduğunu biliyordu ve

onu hiçbir şekilde utandırmak istemiyordu. Kendini ele almaya başladı ama temassız bileziklerin şoku onu durdurdu. Durdurmasalardı bile Neh'sa çoktan başını sallamaya başlamıştı.

"Hayır Thorn, ben senin . Seninle ilgilenmeme izin ver."

"Evet Hanımefendi," diye mırıldandı Thorn, tam olarak nasıl "onunla ilgileneceğini" merak ediyordu. Onun kendisini okşamasını bekliyordu ve gerçekten de üzerindeki yumuşak küçük elleri inanılmaz derecede tahrik ediciydi.

Neh'sa onun yerine, güzel elbisesine aldırmadan önünde diz çöktü. Siyah kirpiklerinin kalın saçaklarının arasından ona baktı.

"Ağzımın içinde sertleştiğini hissetmek istiyorum," dedi usulca.

"Tanrılar, Hanımefendi! Yapmak zorunda değilsin-"

Başını sallayarak onun itirazını susturdu. "Rahatla

Thorn, bırak da seni sertleştireyim."

Thorn, koyu kırmızı dudak lekesiyle parlayan gür ağzını açıp bir anda tüm uzunluğunu dudaklarının arasına aldığı anda bir iniltiyi ısırmak zorunda kaldı. Yumuşak, ılık dili sikini yıkadı, zevkten çıldıracağını düşünene kadar sikinin etrafında dönüp durdu.

Tabii ki uzun süre yumuşak kalmadı. Ateş kırbacı ve işkence dolu geçmişiyile ilgili bütün düşünceleri kayboldu ve aleti dolmaya başladığında bir telaş hissetti. Çok geçmeden acı verecek kadar sertleşmişti ve Neh'sa sadece sikinin geniş başını emmekle kalmıştı.

"Tanrılar Sahibesi," diye tekrar inledi Thorn, onu emerken ve küçük pembe dilinin ucunu zonklayan ucunun etrafında döndürürken uzanıp yumuşak yanağını okşamaya cesaret etti. "Bu *inanılmaz* bir his. Diğer Metresler de vücut köleleri için bunu yapıyor mu?"

"Toplum içinde yapmazlar," diye mırıldandı ve sonunda geri çekildi. "*pek* çok kişi tanıyorum... *doğru* olmayan fantezilerini

kendi evlerinin mahremiyetinde. Ama şimdiye kadar benim tipik bir Metres olmadığını fark etmişsinizdir."

Tekrar öne eğildi ve dudaklarını adamın ağrıyan şaftının yan tarafına bastırdı, sürdüğü kırmızı dudak boyasında gür dudaklarının net bir izini bıraktı.

Sanki beni damgalıyor, diye düşündü Thorn. Eğer öyleyse, bu seve seve takacağı bir damgaydı.

"İşte şimdi yeterince sertleştin," diye mırıldandı Neh'sa.

Ayağa kalkarak boncuklu şantasına uzandı ve everlast bandını çıkardı. Aletin tabanının etrafına oturdu ve taşaklarının tabanının etrafında da dönerek her ikisini de hassas ve savunmasız hissettirdi.

Thorn gurur ve utanç karışımı bir duyguyla *teşhir* edildiğini düşündü. Hiçbir erkek sırf dişisinin zevki için sömürölmeye bu kadar istekli olmamalıydı ama yine de kendine engel olamıyordu - Neh'sa'nın kendisiyle gurur duymasını istiyordu. Onu memnun etmek ve ona statü kazandırmak için diğer Hanımların önünde iyi bir gösteri yapmak istiyordu.

"Çok güzel görünüyorsun Thorn," dedi Neh'sa ona gülümseyerek. "Yanımda olduğu için çok gururluyum."

Thorn ona "Burada olmaktan gurur duyuyorum," dedi ve bu doğruydı. "Siz de çok güzel görünüyorsunuz, Hanımefendi," diye ekledi, neredeyse çıplak göğüslerini ve amının çıplak yarığını gösteren külotundaki açıklığı alarak. "O elbisenin içinde sana bakmam için bana bir dakika vermiş olsaydın, beni emmek zorunda kalmazdın."

"Ama ben seni emmek *istiyordum*," diye mırıldandı Neh'sa. Şaftını eline alarak, yarığında tek bir damla prekum belirene kadar sikinin kökünden geniş başına doğru okşadı. Eğilerek, küçük pembe dilinin tek bir darbesiyle onu yaladı. "Tadını seviyorum."

"Benim de sizinkinden hoşlandığım gibi, Hanımefendi," diye homurdandı Thorn, siki kadının elinde zonkluyordu.

Yanakları pembeleşti ama adamın kontrolü ele geçirdiği ve onun için boşalana kadar amının tadına baktığı önceki geceye yaptığı göndermeyi görmezden geldi - sonunda durmasına izin verene kadar tekrar tekrar boşaldı.

"Gel," diye mırıldandı. "Artık anons edilme ve ziyafete katılma vaktimiz geldi. Bu işi ne kadar çabuk bitirirsek o kadar iyi olur."

Thorn'u da peşinden sürükleyerek odadan ıktı.

On Dokuzuncu Bölüm

Etoburlar Kulübü'nün ziyafet salonuna açılan büyük altın kemer, uzun bir merdivenden iniyor ve hazırlık odasının bir köşesinde bulunuyordu. Başka hangi Hanımların anons edilmeyi beklediğini görmenin imkânı yoktu; Neh'sa da tam Leydi Wraith'neck ve tuhaf, solgun, kemikli canavarı sıradayken köşeyi dönme şanssızlığına uğramıştı.

Köşeden bakabilirdi; altın kemerin yanından açık alana çıkmadan önce kontrol etmeyi düşünebilirdi. Ama aklı az önce Thorn'la oynadığı küçük sahneyle doluydu; Thorn'un güçlü, tuzlu tadı ağzını, arkasındaki varlığı da zihnini doldurmuştu. Yalan söylemiyordu; onun tadını seviyordu. Onu ağzına aldığı anda boğazının arkasından çıkardığı iniltiden bahsetmiyorum ...

Ama bunu sadece kendi zevkim için yapmadım, dedi Neh'sa kendi kendine. Aklını ateş kırbaıyla Hanım'dan uzaklaştırmaya çalıştım.

Gerçekten de ondan gelen iç acısı ve yüzündeki sessiz dehşet ifadesi onu olduğu yerde dondurmaya yetmişti. Ve o kadar güçlü ve amansız bir his ki, bu acıyı *hak etmişti*. Bir şekilde bir şeyin kefareti ödüyordu... ama ne?

Bu his Neh'sa'yı derinden sarsmıştı. Genelde etrafındakilerden daha genel acı ya da duygusal üzüntü hisleri alırdı ve çoğunlukla sadece onlara "uyumlandığında" hissederdi. Thorn'la birlikteyken, her zaman kendini onlara ayarlamış gibiydi. Ve bu sefer dayanması zor olmuştu.

Geçmişte ona ne olmuştu da incinmeyi hak ettiğini düşünüyordu? Kendi itirafına göre daha önce işkence görmüştü ama yine de

bu konuda konuşmak istemiyor gibiydi. Ayrıca, vücuduna yapılmasını istemediği şeyleri yapmasına izin vermeye hazırdı... ta ki kız ona bazen korkutucu olanın da zevkli olabileceğini gösterene kadar.

Bir şeyleri telafi etmeye mi çalışıyordu - tekrar tekrar incinmesine izin mi veriyordu? O-

Köşeyi döndüklerinde kendilerini Leydi Wraith'in boynu ve beden kölesi diye yutturduğu iğrenç soluk canavarla yüz yüze bulduklarında düşünceleri aniden kesildi.

"Vay, vay, merhaba Neh'sanna." Leydi Wraith'neck onu gördüğüne son derece memnun olmuş gibiydi. "Bu gece gelebilmene çok sevindim."

Neh'sa uyuşmuş dudaklarının arasından, "Elbette," derken duydu kendini. "Saflarımıza, Kutsal Yedili'nin saflarına yeni bir üyenin katıldığının duyurusu. Bunu kaçıramazdım."

"Tabii ki hayır, siz de Yedi'den birisiniz." Leydi Wraith'neck'in ince üst dudağı kıvrıldı. Bu, hiç umursamadığını söylediği bir onurdu ama Neh'sa diğer kadının gözeneklerinden zehirli ter gibi akan acı dolu kıskançlığı hissedebiliyordu.

Belki de hissettiği şey Leydi Wraith'neck'un sürdüğü yeni parfümdü. Burnunu kırıltırmasına neden olan tuhaf, çok nahoş bir misk kokusuydu bu.

Neh'sa, "Yonnite Konseyi'nin boşalan koltuğa kimi seçtiğini merak ediyorum," dedi, diğer Hanım bir kez olsun medeni davrandığı için havadan sudan konuşmaya karar vererek. "Madam Thrust'much, Leydi Gret'long'un yedinci başkanlıktan ayrılmasından sonra zor bir karar vermek zorunda kaldı."

Madam Ulala Thrust'much Konseyin Büyük Hanımefendisi olmasının yanı sıra Hanımefendiler arasındaki tüm iç kavgaların ve çekişmelerin yargıcı ve hakemiydi. Yonnite yüksek sosyetesini demir gibi bir iradeyle yönetirdi ve kimse ona itaatsizlik etmeye cesaret edemezdi.

"Evet, gerçekten de Uly'nin zor bir seçimi var." Leydi Wraith'neck sanki Neh'sa'nın bilmediği bir şey biliyormuş gibi sırıttı. "Daha geçen gün onu evime davet edip yeni bir rüya gazı karışımını denemesini istediğimde ona bunu söylüyordum. Oldukça hoşuna gitti, bağımlılık yapıyor ama *çok* da güzel."

"Şey, ben-" Neh'sa aniden küçük bir çığlık attı; buz gibi bir şey baldırının arkasını okşamıştı.

Aşağı baktığında, korkunç soluk canavarın dizlerinin üzerine çökmüş, ayaklarının ve bacaklarının etrafında dolandığını gördü. Uzun kolları hâlâ yanlarından bağlıydı ama bir şekilde ince, çatallı dilini ağzındaki metal ve kristalin arasından geçirmiş ve Neh'sa'nın bacağına yalamayı başarmıştı.

"Ondan uzak dur, seni pislik." Thorn çizmeli ayaklarından birini yaratığın göğsünün ortasına dikti ve sert bir tekme attı. Yaratık geriye doğru uçtu, momentum Lady Wraith'in boynundaki tasmayı sürükledi ve neredeyse elinden çekip alacaktı. Canavar tıslayarak ve tükürerek dikenli sırtının üzerine yayılarak yere düştü.

"Ne yaptığına dikkat et, aptal!" Leydi Wraith'neck sertçe konuştu. "Bana zaten pahalı bir köleye mal oldun, ilkinin kaybı için Hanımına dava bile açmadan bir diğerini mahvetmene izin vermeyeceğim!"

"Thorn sadece beni korumaya çalışıyordu," diye itiraz etti Neh'sa.

"Evet, o *vahşinin* korunma yöntemleri hakkında her şeyi biliyorum," diye tersledi diğer Metres. "Ve asla korkma Neh'sa, tanıdığım herkese onun ne kadar vahşi olduğunu ve ona güvenilemeyeceğini söylüyorum." Neh'sa'ya bir kaşını kaldırdı. "Sanırım bu senin köle eğitmeni olarak iyi şöhretini etkilemiş *olabilir*. Beden kölenin kontrolünü kaybetmen ve onu başıboş bırakman."

Elbette Leydi Wraith'neck'un yaptığı da tam olarak buydu ama Neh'sa diğer Hanımefendiyi yeterince iyi tanıyordu.

Adanma Töreni'nde yaşananların hikâyesini çarpıtarak, kendisinin kötü kullanılmış kadın kahraman, Neh'sa'nın da Leydi Wraith'neck'un kendi beden kölesini yaralayan vahşi, yarı vahşi erkekle ihmalkâr ev sahibi olduğu bir anlatıya dönüştürdü.

Bu konuda kavga etmenin bir anlamı olmadığını da biliyordu. Aslında başka bir çatışma -özellikle de Opulex'teki en güçlü Hanımların gözü önünde-muhtemelen tam da Leydi Wraith'neck'un peşinde olduğu şeydi.

Bu yüzden, Thorn'un boğazından yükselen alçak, uyarıcı hırıltıyı duysa da, ima edilen hakareti görmezden geldi ve konuyu değiştirdi.

Tasmanızdaki o şey de ne öyle?" diye sordu. "Duyarlı bir şey olamaz herhalde."

"Cehennem Sistemi'ndeki Kabus Yedi'den bir gece içkisi." Diğer Metres gururla çenesini kaldırdı. "Orada gözlere ihtiyaçları yok, biliyorsun." Neh'sa'nın görebildiği hiçbir görme organı olmayan yaratığın yuvarlak, şişkin kafasını başıyla işaret etti. "Bütün gezegen neredeyse her zaman karanlıkta. Koku alma duyularının bu kadar keskin olmasının nedeni de bu; avlarını takip etmelerine yardımcı oluyor. Ama soruna gelince, yarı-duyarlıdırlar; beden kölesi olarak eğitilebilecek kadar."

Gece pisi çoktan ayağa kalkmış, Neh'sa'ya doğru kaymaya başlamıştı bile. Neh'sa'nın kokusunu alınca burun deliklerinin yarıkları ardına kadar açıldı ve uzun siyah dili, var olmayan dudaklarının arasından çıkıp ağzının kenarlarına kıvrıldı.

Sanki beni takip ediyor! diye düşündü ve titredi.

"Aman Tanrım, kokunuzu almış ve ondan oldukça görünüyor." Leydi Wraith'in boynu hiç de hoş olmayan bir şekilde titredi. "Ne yazık."

"Ne... ne demek istiyorsun?" Neh'sa sesinde duyduğu nefret ederek sordu. Bu şey hiç hoşuna gitmiyordu, tüylerini diken diken ediyordu.

"Demek ki senden *hoşlanıyor*, sevgili Neh'sanna." Leydi Wraith'neck ona sırtıttı. "Korkarım bu muhteşem yaratıklardan biri senin kişisel kokunu *çekici* bulmaya karar verdiğinde, seni yalnız yakalamanın bir yolunu bulana kadar peşini bırakmayacak."

"Bu da ne demek şimdi?" Thorn, Neh'sa ile gece kaçkını arasına girerek sordu. "Hanımımı tehdit mi ediyorsun?"

Leydi Wraith'neck'un sarımsı gözleri kötü niyetle parladı.

"Tabii ki hayır. Zulüm karşıtı aziz davaların ve toplumumuzda kimsenin ilgilenmediği tüm zavallı, ezilmiş erkeklere yardım eden özel Merhamet kliniğinin sahibi, seçkin Leydi Neh'sanna'yı tehdit etmeyi aklımın ucundan *bile* geçirmem." Neh'sa'ya abartılı öpücük sesleri çıkardı. "Şimdi izin verirsiniz, sanırım anons sırası bende. Gel, Slinker." Tasmaşını çekiştirerek, Neh'sa'yla hâlâ fazlasıyla ilgili görünen gece kölesini, kapıdaki haberci onu anons ederken yanında topuklamaya zorladı.

"Leydi Wraith'neck şimdi huzurda!" diye gürledi. Bu, beden kölesinin onun külotunu öpmesi gereken noktaydı ama Neh'sa diğer Sahibenin, tasmaşının ucundaki tuhaf, solgun canavarı böyle bir şey yapmaya nasıl zorlayacağını anlamadı. Ya da neden istesin ki? Açık ağzını kaplayan iğne gibi keskin dişler, yumuşak bir saygı duruşu yapmaktansa gırtlak parçalamaya çok daha uygun görünüyordu.

Diğer Sahibenin tasmayı tekrar çektiğini gördü, köle uzun, garip eklemli bacakları üzerinde yüzü neredeyse kasıklarına gelene kadar öne doğru diz çökmeye zorlandı. Yarık burun delikleri açıldı ve geriye doğru çekildi, bir şekilde ondan tiksindiği belliydi.

Belki de Leydi Wraith'neck'un sürdüğü yeni parfüme tepki veriyordu. O tuhaf, misk kokusu pek çekici değildi ama yine de

Leydi Wraith'in boynu çok çekiciydi, diye düşündü Neh'sa.

"Bu da neydi şimdi? Sana bir mesaj vermeye çalıştığını mı düşünüyorsun?" Thorn alçak bir sesle sordu. Leydi Wraith'neck'un toplanmış Hanımefendileri selamlamasını ve ziyafet katının etrafına dağılmış alçak masalarda kendine bir yer bulmasını izlerken uyumsuz gözleri parladı.

Neh'sa içini çekip başını salladı.

"Hiçbir *fikrim* yok - Lady Wraith'neck ile her şey mümkün. Bence en olası şey, bir şekilde beni dava etmeye çalışacak olması. Aslında avukatından henüz bir haber almadığıma şaşırdım." Başını kaldırıp ona baktı. "Sanırım Adanma Töreni'nde olanlar hakkında -özellikle de senin hakkında- oldukça kötü söylentiler yaydığını söylemek de yanlış olmaz, Thorn."

Homurdandı. "Evet, kulağa öyle geliyor. Merak etmeyin Hanımefendi, onun yanlış olduğunu kanıtlayacağız."

"Yapmak zorundayız," dedi Neh'sa ona ciddiyetle. "Ve Leydi Wraith'neck ne kadar kötü şeyler söylerse söylesin öfkeni kaybetmemelisin. Halkın önünde olay çıkarmak *istiyor*. Bunun olmasına izin veremeyiz."

Thorn ona ciddiyetle, "Mükemmel bir vücut kölesi olacağım," diye söz verdi. Ağzının bir köşesi sevimli, orantısız bir sırıtışla yukarı doğru seğirdi. "Her zaman öyle değil miyim?"

"Leydim," diye fısıldadı haberci, Neh'sa cevap veremedi. Neh'sa Hanım olduğu sürece kulüp için anons yapan yaşlı bir erkekti. "Siz ve beden köleniz ziyafetteki anonsunuz için hazır mısınız?"

Neh'sa iki eliyle elbisesini düzeltti ve parmaklarını saçlarında gezdirdi. Uzun, koyu renk saçlarını ziyafet için özenle toplamak yerine, saçlarını doğal bir şekilde omuzlarına ve sırtına dökmeye karar vermişti.

"Hazır mısın?" diye sordu Thorn'a, eğittiği yeni bir beden-kölesiyle yaptığı ilk anonsta her zaman olduğu gibi biraz gergin hissederek. "Protokolü hatırlıyor musun?"

"Mükemmel, Sahibe," diye yumuşakça homurdandı. "Merak etme, üstesinden gelebilirim." "Güzel. zaman pratik yaptığımız gibi yapalım." Kadın oğlanın elindeki müjdeledi ve başını salladı. "Biz hazırız."

"Çok iyi, Leydim." Müjdeci başını saygıyla eğdi ve sonra gümüş, bükülmüş bir mula-boynuzunu dudaklarına götürüp ince, yankılı bir üfleme yaptı. "Lütfen Kutsal Yedili'den biri için hazır ola geçin -Mistress Neh'sanna," diye seslendi önemle.

Neh'sa büyük ziyafet salonuna açılan altın kemerin altından geçerken bütün gözlerin kendisinde değil, arkasında duran Thorn'da farkındaydı.

Yeni Akraba beden kölesi hakkında her türlü söylentinin olduğundan emindi; bunların çoğu da övgü dolu değildi. Leydi Wraith'neck şüphesiz onu diğer Sahibelere saygısızlık eden ve itaatkâr olmayı reddeden acımasız, eğitimsiz bir vahşi olarak göstermeye çalışacaktı. Neh'sa'nın bir eğitmen olarak itibarının büyük kısmı Thorn'un bu gece nasıl davranacağına bağlı olacaktı.

Thorn bu gerçeğin farkında gibi görünüyordu çünkü kalabalığın incelemesini görmezden geldi ve zarif bir şekilde onun önünde diz çöktü.

"Hanımefendi," diye gürledi derin sesindeki itaatkârlığın doğru notasıyla. "Size hürmet edebilir miyim?"

Neh'sa onun rolünü ne kadar iyi oynadığını görünce rahatladı ve o güzel, uyumsuz gözlere baktığında kalbinin çarpıntısına engel olamadı.

"Evet, Thorn. Yapabilirsin," diye mırıldandı.

Bacaklarını hafifçe aralayarak, kalçalarının arasına girmesi ve külotunun altın renkli malzemelerini öpmesi için ona yeterli alan sağladı.

Ama dudaklarını Neh'sa'nın tenine bastırduğunda öptüğü külotu değildi. Neh'sa onun sıcak ağzını önce sol, sonra da sağ kalçasında hissedince şaşırdı. Tanrıça, ne yapıyordu bu adam?

Aşağıya baktığında, büyük Kindred'in vücuduna bir tür desenle öpücükler kondurduğunu fark etti - kalçalar, uyluklar, göbek... yavaşça ve saygıyla içeri doğru ilerliyordu, bunu yaparken ona olan mutlak bağlılığını gösteriyordu, külotuna ulaşmak için zaman ayırıyordu.

Neh'sa onu durdurmak istedi ama nedense iradesi yokmuş gibi görünüyordu. Ayrıca, dedi kendi kendine, onu durdurmaya çalışırsa bu gösteri onun fikri değilmiş ve Thorn itaatsizlik ediyormuş gibi görünecekti. Oysa devam etmesine izin verirse, yaptıkları bir bağlılık gösterisi gibi görünecekti.

Değil mi?

Oh, Tanrıça, doğru. Bu doğru olmalı, diye inledi zihni yumuşak, nazik öpücükler içeriye doğru ilerlemeye devam ederken.

Bu, bir gece önce onun üzerine aç, neredeyse hayvani bir şekilde inmesine hiç benzemiyordu. Yakıcı arzu hâlâ oradaydı -Neh'sa bunu omuzlarının gergin duruşundan ve büyük ellerinin kıcını okşayışından hissedebiliyordu. Ama bu yakıcı arzu şimdi saygı ve nezaketle yumuşatılmıştı.

Thorn'un bu ruh halindeyken kendisini tatmasına izin vermenin nasıl bir şey olacağını merak etmekten kendini alamıyordu - bu tatlı, şefkatli ruh hali, bu yavaş, ateşli öpücüklerle ona ne kadar değer verdiğini göstermeye kararlı görünüyordu.

Ve sonra, aniden, merak etmesine gerek kalmadı. Çünkü sonunda, tüm kalçalarını öptükten ve dudaklarını kadının tümseğine yerleştirdikten sonra

Thorn sonunda ağzını kızın külotunun ortasına bastırdı; külot çıplaktı ve kızın çıplak yarığını açıkça gösteriyordu.

"Thorn-" diye istemsizce itiraz etmeye başladı ama öpücüğün tatlılığı nefesini kesti.

Yavaşça, nazikçe onu öptü -neredeyse ağzını öpüyormuş gibi. Sonra dilinin ucuyla, sanki içeri girmek istermiş gibi, kadının yarığının kenarlarını nazikçe .

Neh'sa zapt edemediği kısık bir iniltiyle kalçalarını biraz daha açarak ona izin verdi.

Dilinin amına yavaşça kayması dudağını ısırmasına ve destek için adamın geniş omuzlarını kavramasına neden oldu. Oh Tanrıça, buna izin vermemeliydi! Yine de onu itaatsiz göstermeden ve bir eğitmen olarak kendi itibarına gölge düşürmeden onu nasıl durdurabilirdi?

Elimde değil, dedi Neh'sa kendi kendine, büyük Kindred yavaş, uzun süren ve giderek derinleşen öpücüğüne devam ederken destek için omuzlarını daha da sıkı kavradı. *Sadece bitirmesine izin vermeliydi.*

Ama Tanrıça, asla yapmayacakmış gibi görünüyordu! Uzun kirpikleri aşağıya doğru dalgalanmıştı ve daha derin ve daha derin öpmeye devam ederken kıcını ve kalçalarını sıkı ve kırılmaz bir şekilde kavramıştı, dili klitorisinin hassas yumrularının etrafında ustalıkla dönüyor ve tüm vücuduna elektriksel zevk karıncalanmaları gönderiyordu. Yoğun zevk veren bir aktiviteye kendini tamamen kaptırmış bir erkeğin görüntüsü vardı - asla durdurmak istemeyeceği bir aktivite.

Bu külotu hiç giymemeliydim, dedi Neh'sa kendi kendine çılgınca. *Kindred'ların dişilerinin tadına bakmaya nasıl ihtiyaç duyduklarını öğrendikten sonra olmaz.*

Bir gece önceki maraton seansının Neh'sa'nın arzusunu en azından köreltmış olacağını düşünse de, Thorn onu tatmayı bırakmaya hiç niyetli görünmüyordu. Neh'sa dilinin ucunun daha derinlere kaydığını, girişini bulmaya çalıştığını ve sonra klitorisini yıkamak için tekrar yukarı kaydığını hissedebiliyordu.

onun sıcaklığını ve arzusunu.

"Oh!" diye yüksek sesle inledi - kendini tutamadı. "Oh, Thorn..." Eğer bir an önce durmazsa, tam burada, herkesin içinde boşalacaktı! Bundan emindi...

Sesi onu bir şekilde içine düştüğü trans uyandırmış gibiydi. Gözlerini kırıştıtırıp ona baktı ve sonunda geri çekildi.

"Size olan hürmetimi çok ileri götürdüysem beni affedin Sahibe." Derin sesi tutkuyla boğuklaşmıştı ve dudakları kadının sularıyla parlıyordu. "Tadın çok güzel, kendime engel olamadım."

"Önemli değil Thorn," diye mırıldandı Neh'sa belli belirsiz. Aslında adamın durmamış olmasını diledi. Herkesin içinde boşalmak utanç verici olsa da, en azından şu anda kalçalarının arasında hissettiği gerginliği hafifletebilirdi. Kukusu yara bere içindeymiş gibi ağrıyordu; onun sıcak ağzını daha fazla üzerinde hissetmek, dilinin iç kıvrımlarına kayarak en iç kısımlarını okşamasını arzuluyordu...

Hayır, dur! Kendine gel Neh'sa ve ziyafetteki yerine git, diye sertçe öğüt verdi kendine.

Thorn'un saygı duruşunda bulunmasını izlerken tamamen sessizliğe bürünen Hanımlara derin bir selam vererek altın kemeri terk etti ve odadaki yerini almaya gitti.

* * * * *

Neh'sa ziyafet salonunun ortasına yakın alçak bir masada yerini bulduğunda Yonnite Hanımları vızıldıyordu. Thorn onların gözlerini üzerinde hissedebiliyordu ve Neh'sa'yı takip ederken konuşmalardan bazı kesitler yakaladı, uygun bir beden kölesinin yapması gerektiği gibi iki adım geriden.

"...Lady Wraith'neck'un onu gösterdiği kadar vahşi değil." "...vahşi ve evcilleşmemiş olması gerektiğini sanıyordum? Ama bak nasıl

saygı duruşunda bulunurken mükemmel bir şekilde davrandı."

"...her zaman söylediğim gibi -Lady Neh'sanna mucize bir işçi! En vahşi köleyi bile mükemmel bir itaatkâra dönüştürebilir."

Thorn Sahibesi'nin itibarının sarsılmadığını duyduğuna sevinmişti ama çok ileri gittiği için kendine kızıyordu. Neh'sa'nın amını tekrar öpmesine izin vermemeliydi, özellikle de bu kadar derinden. Onun tadına her baktığında ilkel sahiplenme duyguları büyüyor, içindeki ateş biraz daha yükseliyordu.

Ellerimi ve ağzımı ondan uzak tutmalıyım, dedi kendi kendine sertçe. Ama kendine öğüt verirken bile, balının son soluk izlerini yakalamak için dudaklarını yalamadan edemedi. Tanrım, tadı çok *güzeldi*. Ve dilini içine soktuğunda inleyip omuzlarını kavraması -sanki yanında destek olacak biri olmasa zevkten bayılacakmış gibi- bir erkeği arzudan çıldırtmaya yetiyordu!

Neh'sa küçük, yuvarlak bir masaya, altın iplikle işlenmiş büyük, kabarık mavi bir minderin üzerine yerleşti. Masanın altındaki zeminde, Thorn'un Hanımların ayaklarını koydukları bir yer olduğunu düşündüğü çukur bir alan vardı. Ta ki beden kölelerinden birkaçının o küçük alanda çömelip başlarını Sahibelerinin bacaklarının arasına gömdüklerini görene kadar.

Hmm, ben de Neh'sa'nın Hanımına sözlü hizmet etmenin uygunsuz bir davranış olduğunu söylediğini sanıyordum ama belki de hepsi sadece "külot öpüyordur". Az önce yaptığı gibi. Thorn, Neh'sa yemeğini yerken onu yine oradan öpmesini isteyip istemeyeceğini merak etti.

Bir yanı bunu arzuluyordu; onun kalçalarının arasına girmek ve masada inleyip kıvrana kadar amını okşamak istiyordu. Ama daha büyük bir kısmı bunun aptallık olacağını biliyordu; ateş zaten yüzeye çok yakındı. Şu anda bile ısının arttığını ve gözlerinde alevlerin dans ettiğini hissedebiliyordu. Zaten hızla kötüleşen bedenini daha fazla zorlayacak başka bir şey yapmasına gerek yoktu.

Kontrol.

Neh'sa yerleşirken, "Hanımefendi," diye mırıldandı. "Ne yapmamı istersiniz? Nerede olmalıyım?"

"Sadece yanımda diz çok Thorn ve çalıştığımız gibi beni çerezlerle besle," diye fısıldadı. "Daha fazla hizmete gerek yok."

Onu tekrar tadamayacağı için hayal kırıklığına uğramış olsa da, Thorn bunun muhtemelen en iyisi olduğunu biliyordu.

"Evet, Hanımefendi." Kadının yanında, sağ tarafında diz çöktü, dizlerini iyice açtı ve ağrıyan şaftı önüne çıkıttı.

Tanrım, Neh'sa'nın bu lanet ziyafet bitip de evine döndüklerinde onu biraz rahatlatacağını umuyordu. Hâlâ bileklerinde temassız bantlar vardı, bu da kendi kendine zevk almasını tamamen imkânsız kılıyordu. Ama daha önce onu tattıktan ve ona da tattırdıktan sonra, yakında boşalmasına izin verilmezse patlayacakmış gibi hissediyordu.

Dikkatini dağıtmaya ve aynı zamanda etrafı tanımaya çalışarak odaya baktı. Ziyafet salonunda belki de elli Hanım toplanmıştı ve hepsi de kendi özel masalarında oturuyordu. Ancak masalar birbirine o kadar yakındı ki, her Metres komşularıyla gizlice sohbet edebiliyordu.

Ne yazık ki Neh'sa'nın yakın komşuları, masasının altındaki sığ kuyuya zorla indirdiği gece kölesinin tasmasını hâlâ sıkı sıkıya tutan Leydi Wraith'neck ve onun tadına bakmayı reddettiğinde gücenen sarışın Metres Leydi Lee'Lah'tı. Leydi Lee'Lah Neh'sa'yı görmezden gelmek için elinden geleni yapıyor, Leydi Wraith'neck ise ayaklarının dibinde huzursuzca dolaşan gece kölesiyle kavga etmekle meşguldü. Neh'sa ikisiyle de konuşmak istemez, diye düşündü Thorn acımasızca.

Ziyafet, birkaç Hanımefendinin yerlerinden kalkıp salonun geneline Yonnite değerleri hakkında konuştuğu uzun ve sıkıcı bir olaydı.

ve toplum ve Thorn söz konusu olduđunda pek bir Őey ifade etmeyen diđer yůksek, yůce kavramlar.

Ziyafet salonunun manzarasını sůsleyen kůçük adacıklar gibi duran masaların arasında, çeřitli tatlı ve tuzlu yiyeceklerle dolu tepsiler taşıyan hizmetkâr kůleler dolaşıyordu. Thorn her yemeđi sırayla Neh'sa'ya sunmayı ve Neh'sa başıyla onaylarsa tabađına biraz koymayı kendine gůrev edindi.

Yonnit yemeklerinin birçođunda canlılar olduđu gůrůlůyordu. Bir kâse dolusu kırmızı ve yeřil taneler hareket edip yer deđiřtiriyordu; gůrůnůře gůre bunlar uzak bir diyardan gelen bal kurtuklarıydı. Oldukça lezzetli bir yemektir ya da hizmet eden kůle ona öyle sůylemiřti. Ayrıca kolu kadar uzun parlak mavi solucanlar ve avuç içi kadar bůyůk, parlak, yanardůner kabukları olan bůcekler de vardı; halsiz bir řekilde çırpınan yaratıkların bađırsaklarının cam bir pipetle emilebilmesi için koparılması gerekiyordu.

Neh'sa bu yemeklerin hepsini tiksintiyle reddetti ve sadece sunulan tabak ya da kâse tamamen sebze ya da meyve içerdiğinde başını salladı.

Thorn onun bu özelliđini daha önce birlikte yedikleri yemeklerde de gۆzlemlemiřti; Důnya'daki insanların "vejetaryen" dediđi tůrden biriydi. Et yemeyi reddetmesinin bařkalarının acısını hissedebilmesiyle bir ilgisi olup olmadıđını merak etti. Sonra tekrar, duyguları hissetme yeteneđi hayvanları da kapsıyor muydu? Yůz yařına yaklařmıř gibi gůrůnen yařlı bir Hanım odanın tam ortasındaki yerinden kalkıp konuřmaya bařladıđında ona sormak için zihnine bir not alıyordu.

"řimdi, Hanımefendiler, iki yůz yirminci yıllık Kutsal Yedi Ziyafeti'ne hoř geldiniz."

Yařlı gůrůnůmůne rađmen, gůmůř ve siyah bir elbise içinde genç kadınlardan herhangi biri kadar gůrkemli giyinmiřti. Beyaz saçları, ortadan ikiye ayrılmıř parlak bir dalgaya dۆnůřtůrůlmůřtů.

Sanki her bir yarısı kafasından farklı yönlere doğru uçmaya çalışıyordu. "Bu Leydi Ulala Thrust'much," diye fısıldadı Neh'sa ona. "O bir Yonnite Hanımlar Konseyi'nin Büyük Hanımı ve tüm hanımların hakemi Yonnite toplumu üyeleri arasındaki anlaşmazlıklar."

"Kutsal Yedili'nin yeni üyesini seçmesi gereken kişi o, değil mi?" Thorn mırıldanarak ona ince, kırılğan bir mavi şeker tabakasıyla kaplı soluk bir lavanta çiçeği uzattı.

"Aynen öyle." Neh'sa başını salladı ve Neh'sa'nın narin çiçeği dudaklarının arasına yerleştirmesine izin verdi. "Çok büyük bir güce sahip, çünkü genellikle yozlaşmaz olduğuna inanılıyor."

"Nedenmiş o? Tanrıça'nın kendisinden daha zengin olduğu ve satın alınamayacağı için mi?" Thorn sesini alçak tuttu, sadece Neh'sa'nın kulaklarına hitap ediyordu.

Ona küçük bir gülümseme verdi. "Bu ve başkalarının onun hakkında ne düşündüğünü umursamayacak kadar yaşlı olduğu gerçeği."

"Kutsal Yedili'nin yeni üyesi olarak kimi seçtiğini düşünüyorsun?" Thorn gerçekten merak ediyordu. Bu geceki ziyafete sadece Neh'sa'yı korumak için değil, aynı zamanda Tüm Bilgilerin Kütüphanesi'nin anahtarlarını elinde tutan grubun diğer altı üyesini tanımayı umarak gelmişti.

"Söylentiye göre Leydi Nick'in şurada, uzak köşede oturması kesinmiş." Neh'sa başıyla parlak yeşil ve pembe bir elbise giymiş olan tombul, güzel Hanım'ı işaret etti. "Kendisi topluluğumuzda çok aktiftir ve acı karşıtı tasma davamda da bana son derece yardımcı oldu." Neh'sa onaylarcasına başını salladı. "Leydi Thrust'much ahlaksız zalimliği ya da gücünü kötüye kullanan Metresleri onaylamaz; itidal ve düşünceliliği ödüllendirme eğilimindedir."

Thorn, Neh'sa'nın kendisinin de bu kadar yüksek bir onuru nasıl kazandığını düşündü. Kadim Hanım'ın daha büyük bir ilgiyle dinliyordu ama bu onu çoğunlukla rahatsız ediyordu. Uzun uzun konuştu

Yonnie Six'in Hanımları için bu kadar geniş bir bilgi dizisini bir araya getirmenin ne kadar büyük bir girişim olduğunu ve hiçbir yabancı gücün içeri girip içerdiği bilgiyi çalamaması için onu korumanın nasıl kutsal bir emanet olduğunu anlattı.

Thorn, Neh'sa'yı kutsal Kütüphane'nin kapılarını açmasına yardım etmesi için zorlamak zorunda kaldığında bunun nasıl görüneceğini tedirginlikle düşündü. Sonrasında itibarı yerle bir olacak, akranları arasındaki statüsü kaybolacaktı.

Hayır, diye düşündü Neh'sa'ya daha fazla şekerli çiçek yedirirken dizlerinin üzerinde rahatsızca kıpırdanarak. Hayır, kesinlikle öyle olmayacak. Onu kandırdığımı, bunun onun suçu olmadığını anlayacaklar.

Ama bir erkek tarafından -bu insanların aşağı cins olarak gördükleri bir cinsin üyesi- bu kadar kandırılmış olması onun muhakemesi hakkında ne söyleyecekti? Neh'sa'ya bir daha beden kölesi yetiştirmesi için güvenen olur muydu? Ve eğer güvenmezlerse, nasıl yaşayacaktı? Merhamet Kliniği'nde tanıştığı kızıl saçlı erkek ona Neh'sa'nın neredeyse bütün servetini bu kliniğe yatırdığını söylemişti. Artık müşterisi olmazsa, onun için hayati önem taşıdığı belli olan kliniği finanse etmeye nasıl devam edebilirdi?

Bu ve diğer sorular Leydi Thrust'much, "Ve şimdi, bu gece burada rütbe ve makamının gerektirdiği yetkilerle donatılacak olan Kutsal Yedili'nin en yeni üyesini açıklamak istiyorum," diyene kadar kafasını kurcalamaya devam etti.

Ziyafet salonunu bir fısıltı dalgası kapladı. Bu, bir Yonnite Hanımının ulaşabileceği en büyük onurdu ve Thorn toplanan herkesin yüzündeki umudu görebiliyordu. Herkes seçilen kişi olmak istiyordu ve hepsi de ne kadar az olursa olsun bir şansları olduğunu düşünüyordu.

"Ve Kutsal Yedili'nin yeni üyesi..." Mistress Thrust'much dramatik bir şekilde durakladı, buruşuk ağzının etrafında kaşları oynaşıyordu. Thorn'a göre ağzında tükürmek istediği ekşi bir şey gibi görünüyordu ama

yapamadım. "En yeni üyemiz..." Yaşlı Metres öksürdü ve alkollü olabilecek soluk mavi bir sıvıdan bir yudum aldı. Sonunda düz bir sesle, "Leydi Malisha Wraith'neck mu," dedi.

Ziyafet salonunda bir an için ölüm sessizliği oldu. Sonra tüm Hanımlar aynı anda konuşmaya başladı. Birçok bakış Leydi Wraith'neck'a ve küçük masasında oturup şok olmuş ve üzgün görünen talihsiz Leydi Nick'wrist'e doğru fırlatıldı.

Ama Thorn'un gözleri sadece Neh'sa'daydı. Tek kelime etmedi ama yüzü iyice solmuş, dolgun dudakları ince, beyaz bir onaylamama çizgisine dönüşmüştü.

"Hanımefendi?" diye mırıldandı, onun için endişelendiğini hissediyordu.

"Neh'sa?" "Affedersiniz." Birden ayağa kalktı, elbisesinin kırıxlıklarını silkeledi. Thorn da ayağa kalkmaya başladı ama kadın ona tekrar diz çökmesini işaret etti.

"Hayır, Thorn. Sadece biraz ürktüm, hepsi bu... Biraz yalnız kalmaya ihtiyacım var."

"Yalnız olmamalısın," diye itiraz etti. "bir yerde olmaz."

"Dans pistine ya da kulüp dışında bir yere gitmeyeceğim," dedi ona. "Sadece küçük bir gezintiye çıkacağım. Kafamı toplamama yardımcı olabilir. Zaten beni oraya kadar takip edemezsin."

"Sanırım değil." Thorn isteksizce dizlerinin üzerine çöktü.

Neh'sa ziyafet salonundan çıkmaya hazırlanırken Leydi Wraith'neck da ayaktaydı. Neh'sa'ya saf, kötü niyetli bir zafer ifadesiyle baktı. Belli ki bir tür kabul konuşması yapmak üzereydi. Thorn bunu duymak zorunda kalmamayı diledi ama Neh'sa ona neredeyse olduğu yerde kalmasını emrettiği için başka seçeneği yokmuş gibi görünüyordu.

"Henüz gitme Neh'sanna," dedi, diğer Hanım yanından geçerken alay ederek. "Senin için bir hediyem var."

Kutsal Yedili'nin. Al."

Neh'sa'nın eline ucu yassılaştırılmış, uzun, metal bir çubuk gibi bir şey tutuşturdu.

"Ne... nedir bu?" Neh'sa mırıldandı, hâlâ şok olmuş ve derin bir sıkıntı içinde görünüyordu.

"Kendiliğinden ısınan bir dağlama ütüğü tabii ki. Tek yapmanız gereken sapındaki düğmeye basmak ve işiniz hazır."

Lady Wraith'neck ona sırtıttı ve elinde tuttuğu benzer bir ütüyle gösterdi. Düğmeye bir kez basıldı ve marka olması gereken düz alt kısım aniden ısıdan kiraz kırmızısına döndü.

"Acı tasmaına tepki vermeyen baş belası köleleri damgalamak için. Bunu özellikle senin için yaptırdım; damgası aile arman," diye mırıldandı Lady Wraith'neck kötücül bir memnuniyetle.

"Sen... Ben..." Neh'sa başını salladı, ne diyeceğini bilemediği belliydi ve Thorn onu suçlayamazdı. Leydi Wraith'neck'un "hediyesi" Neh'sa'nın inandığı her şeye ters düşüyordu. Sonunda başını sallayıp gitti, nefret dolu dağlama demiri sanki onunla ne yapacağını bilmiyormuş gibi elinde gevşekçe sallanıyordu.

Leydi Wraith'neck, Kutsal Yedili'nin diğer üyelerine kişiselleştirilmiş, kendi kendine ısınan dağlama demirlerinden dağıtmakta hiç vakit kaybetmedi ve hatta bir tanesini Leydi Thrust'much'a hediye etti.

Neh'sa altın kemerin altından sessizce geçip gözden kaybolurken, "Bu zarif onur için çok teşekkür ederim Leydi Thrust," diye başladı. "Bu atama beni çok duygulandırdı ama söylemeliyim ki sanırım uzun zamandır bekliyordum..."

Kadın böbürlenmeye devam edince Thorn onu duymazdan , düşünceleri Neh'sa'ya yöneldi. Kız üzgün müydü? Belli ki ama ne kadar üzgündü? O

gerçekten zehirli bir sürtük olan Leydi Wraith'neck'dan hoşlanmadığını biliyordu. Ve şimdi Kutsal Yedili'den biri olarak onunla birlikte çalışmak zorunda kalacaktı; Tüm Bilgilerin Kütüphanesi için yapılacak törene sadece birkaç gün kalmıştı.

Thorn sadist Sahibe'nin gece kölesini Kütüphane'ye getirip getirmeyeceğini ya da geride bırakıp bırakmayacağını merak etti. Etrafta böyle bir canavar dolaşırken nasıl bir tören yapabileceklerini hayal bile edemiyordu... bekle.

Thorn kaşlarını çattı. Gece kaçağından bahsetmişken, neredeydi?

Leydi Wraith'neck'un masasının altına baktı ama artık orada değildi. Onun yanında da değildi. Aslında ziyafet salonunu taradığında, devasa odanın hiçbir yerinde olmadığını fark etti.

Leydi Wraith'neck'un alanına yaklaştı, masasının altındaki gölgeli kuyuya daha iyi bakmak ve gece kakınının orada toplanıp saklanmadığından emin olmak istiyordu.

Canavar gitmişti ama gördüğü şey Thorn'un tüylerini diken diken etti; yerde birkaç metal ve deri parçası vardı. Bunlardan ilkin, gece kayığının kollarını tutturmak için kollarına taktığı kayış olarak tanıdı. İkinci şey ağzıydı.

Thorn midesinin derinliklerinde çok kötü bir his hissetmeye başladı ve içindeki ateş alevlendi. Neh'sa bu lanet kulüpte yapayalnızdı ve Leydi Wraith'neck'un yırtıcı gece köpeği bağlanmamış, ağzı bağlanmamıştı ve kayıptı.

Yedi Cehennem'de ne yapacaktı?

Yirminci Bölüm

Neh'sa, Leydi Thrust'much'un tuhaf kararı karşısında gafıl avlanmış gibi hissederek, Hanımefendilerin odasına giden uzun, dar koridorda dolaştı. Konsey'in Büyük Hanım'ına neler oluyor olabilirdi? Neden böyle bir hamle yapsın - sadist, rezil Leydi Wraith'neck gibi birine böyle bir onur bahşetsin?

Üzerinde kendi arması olan, kişiselleştirilmiş, kendi kendine ısınan dağlama demirine baktı; ortasında, kendini kontrol, açık fikirlilik ve adalet sembolleriyle çevrili, kıvrımlı bir N harfi vardı. Neh'sa'nın inandığı şeyler bunlardı; isteksiz bir beden-kölesini damgalamasına yol açacak dikkatsiz, huysuz, sadist bir cezalandırma biçimi değil. Sanki böyle bir şeyi kullanmayı *aklından* bile geçirebilirmiş gibi!

Neh'sa nefret dolu damgayı üzerinden atmak istedi, neredeyse atacaktı da ama sonra nerede olduğunu düşündü. Karnivor Kulübü bu gece tıklım tıklımdı ve içinde bulunduğu bina eskiydi ve muhtemelen birkaç kural ihlalinin fazlası vardı. Her yerde alkol vardı, dans pistinin üzerinde yüzen son derece yanıcı çivili rüya gazından bahsetmeye bile gerek yoktu.

Kısacası, burası yakılmayı bekleyen bir çıra kutusuydu ve kendi kendini ısıtan aptal marka da yangın tehlikesi yaratıyordu. Neh'sa istemeyerek de olsa tutmaya devam etti.

Sonunda Hanımefendilerin tuvaletine ulaştı ve yavaşça altın ve Vrian kadife dokunuşlarla yaldızlanmış pembe mermer alana döndü. Aslında tuvaletini yapması gerekmiyordu, sadece Wraith'neck Hanım'dan ve onun korkunç böbürlenmelerinden uzaklaşmak için bir bahane -herhangi bir bahane- istiyordu. Neh'sa altın ve kadife kanepeye çöktü, nefret dolu dağlama demirini yanındaki minderlere bırakıp başını ellerinin arasına aldı.

Ne yapacaktı? Tüm Bilgilerin Kütüphanesi'nin yeniden ithaf edileceği törene sadece iki gün kalmıştı. Bu, geçmişte uğruna çalıştığı ve gerçekten inandığı bir davaydı. Ama şimdi Leydi Wraith'in boynunun eklenmesi bunu lekeliyor gibiydi. Diğer Hanım'la birlikte halkın karşısına çıkma ve onu Kutsal Yedili'den biri olarak kabul etme fikri bile Neh'sa'nın midesini bulandırıyor. Böyle bir kadınla nasıl aynı hizaya gelebilirdi? Nasıl olur da...

Yumuşak bir tıslama sesi düşüncelerini böldü ve başını kaldırmasına neden oldu. Bir yerlerde rüya gibi bir gaz sızıntısı mı vardı? Ama dans pistinden bu kadar uzakta nasıl olabilirdi? Ama eğer bir sızıntı değilse, bu garip sesi çıkaran ne olabilirdi?

Neh'sa havalandırmada yalnız olduğunu sanıyordu ama şimdi yavaşça kalktı ve boynunu bükerek sağındaki pembe mermer tezgâhların üstünden bakmaya çalıştı.

"Alo?" Kararsızca seslendi. "Orada kimse var mı?"

Tıslama daha da arttı. Kendisinden en uzaktaki ahırdan geliyor gibiydi. Nedense bu ses Neh'sa'ya kendini çok kötü hissettirdi. Ensesindeki kısa tüylerin diken diken olmaya başladığını ve midesinin yavaş, kaygan bir yumruk gibi sıkıldığını hissetti.

"Alo?" Tekrar söyledi, bu sefer ilerlemek yerine geri çekildi. "Burada biri varsa bana haber verin. Sen iyi misin? Hasta mısın? Sana yardım edebilirim..."

Ahırın kapısı yavaşça dışarı doğru açılırken sözleri kayboldu. Kadife koltuğu ve parlak pembe mermerden duvarları olan pelüş odanın içinde çömelmiş, Leydi Wraith'neck'un beden kölesi olarak getirdiği tuhaf, solgun, kemikli canavar duruyordu.

"Oh..." Neh'sa ne yapacağını bilemez bir halde nefes aldı.

Kör soğanlı kafa onun sesine doğru döndü, burun deliği

Yarıklar, bir atardamardan geçen kan gibi nabız gibi atan kırmızı bir astar gösterecek şekilde genişliyordu. Artık yaratığın ağzı yoktu ve ağzını açtığında dişlerinin büyüdüğü görülüyordu. Uzun, ince, iğneye benzeyen dişler en az Neh'sa'nın işaret parmağı uzunluğundaydı ve yaratığın dudaksız ağzı bir sırtışı dönüşüğünde daha da uzadılar.

Neh'sa gördüğü manzara karşısında dehşete kapılarak nefesini tuttu ve bir adım daha geri çekildi. Yaratık hemen başını kaldırdı, sanki onu izliyormuş gibi burun delikleri yeniden açıldı.

*Aman Tanrım, beni **avlıyor**, diye düşündü. Görünüşe göre kalbi tam boğazına yerleşmiş, nefes yolunu tıkamış ve nefes almasını zorlaştırmıştı.*

Kısıtlamaların dışında ne yapıyor? Taktığı ağızlıktan nasıl kurtuldu?

Hiçbir cevabı yoktu ama eğer gece serserisi onu bulmadan önce ondan uzaklaşmazsa bir sürü sorunu olacaktı.

Neh'sa etrafından dolanıp taze kapıdan çıkacak kadar çevik ve sessiz olup olmadığını merak etti. Ne de olsa kördü. Mümkün olduğunca sessiz olmaya çalışarak sağa doğru yavaş bir adım attı.

Ama kör beyaz kafa yeniden doğruldu, hâlâ açıkça onun yerini izliyordu. Yavaşça kendini yaklaşık 8 standart feet boyuna kadar kaldırdı ve tekrar tısladı - alçak, bir şekilde korkunç derecede meraklı bir ses. Neredeyse ona bakıyor gibi görünüyordu ama göremediği için bu imkânsızdı. Diğer duyuları kör olmasına rağmen ondan saklanamayacak kadar keskin olabilir miydi?

Neh'sa kesinlikle öyle olmadığını umuyordu. Leydi Wraith'neck gece kırıncılarının yarı-duyarlı olduğunu iddia etmişti ama Neh'sa bu garip uzaylının yüzünde hayvani bir kurnazlıktan başka bir şey göremiyordu. Avını arayan bir yırtıcının kör açlığından başka bir şey yoktu ve o av da *kendisiydi*.

*Tanrıça bana yardım et, diye dua etti, korkudan midesi bulanıyordu. Ne
Yap yapacağım ben?*

ma

k

mi? Demir, diye kafasının içinde ona benzemeyen küçük bir ses

*kendi. Dağlama demirini hatırla. Arkandaki kanepede bırakmıştın. O senin tek
silahın, kullan onu.*

Neh'sa sese kulak vererek pembe kadife ve altın rengi kanepeye doğru bir adım daha attı. Gece kokarcası onu dikkatle izliyor, hareketlerini kaydederken başını neredeyse bir kuşunki gibi hızlı hızlı sallıyordu.

Kalbi göğsünde çarpan Neh'sa, gözlerini bir an bile solgun canavardan ayırmaya cesaret edemeyerek, körlemesine dağlama demirinin uzun metal çubuğunu aradı. Onun bakmadığını düşündüğü anda ortaya çıkacağına dair bir fikri vardı. Aslında hiç mantıklı değildi ama yine de düşünmeden edemiyordu. Bu yüzden gözlerini Leydi Wraith'neck'un solgun canavarına dikmiş, onu rahat bırakmasını umuyordu. Ama diğer Hanım'ın sözlerini unutamıyordu:

"Korkarım bu muhteşem canavarlardan biri kişisel kokunuzu çekici bulmaya karar verdiğinde, sizi yalnız yakalamanın bir yolunu bulana kadar sizi takip etmeyi bırakmayacaktır."

Sorun bu muydu? Gece kokarcası onun kokusundan mı hoşlanıyordu? Leydi Wraith'in boynunun kokusundan hiç hoşlanmıyor - eğer ona her yaklaştığında ondan uzaklaşması bunun bir göstergesiye. Neh'sa diğer Hanım'ın sürdüğü tuhaf, nahoş, misk kokulu parfümü hatırladı. Belki de bir tür kovucuydu? Getirdiği tuhaf yaratığın ona yapışmasını engellemenin bir yolu muydu?

Neh'sa'nın düşünceleri, gece kokarcasının yavaş adımlarla ona doğru yaklaşmasıyla bölündü; kör kafası dikkatle dinliyormuş gibi bir yana eğikti. Çatal uçlu, uzun, yılan gibi siyah dili sanki havayı tadıyormuş gibi dışarı çıktı.

Beni arıyor, diye düşündü Neh'sa uyuşukça. Kokumu alıp alamayacağını anlamak için havanın tadına bakıyor.

Ağır metal dağlama demirini terleyen tek yumruğuyla sıkıca kavradı. Buradan çıkmalı, bu şeyi atlatmalı ve ziyafet salonuna geri dönmeliydi. Yapması gereken...

O anda, gece sümüklüböceği kendini ona doğru fırlattı.

Her şey o kadar hızlı oldu ki Neh'sa neredeyse geldiğini bile fark etmedi. Bir an uzun yılan gibi dili ve kesik kırmızı burun delikleriyle garip, kör bir yüze bakıyordu, sonra da havada doğrudan ona doğru uçuyordu.

Ağzı genişçe açılmıştı, iğne gibi keskin dişleri artık eli kadar uzundu. Niyeti hakkında hiçbir şüphe olamazdı. Korkunç bir ısırıkla kafasını koparacaktı.

O ölecekti.

Hayır, ölemem. Ölmeyeceğim!

Neh'sa demiri neredeyse refleks olarak savurdu. Eğer almak için zaman ayırsaydı, muhtemelen ıskalardı. Ama koruyucu içgüdüleri devreye girdi ve vücudu otomatik moda geçer gibi oldu. Kolunun geri çekildiğini ve ağır metal markayı kendisine doğru koşan yaratığa savurduğunu gördü. Sonra damganın yaratığın kör beyaz yüzüyle buluştuğunu görmek yerine hissetti.

Tıslayan bir çığlık attı ve sanki yanmış gibi geri sıçradı.

Ama olmadı, çünkü lanet olası ütüyü açmayı unuttum,

Neh'sa yarı histerik bir şekilde düşündü. *Benim neyim var böyle?*

Markayı açacak düğmeyi bulmak için el yordamıyla kolu aradı ama neredeyse çok geç kalmıştı. Hâlâ onu akşam yemeği olarak yemeye niyetli olduğu belli olan yaratık tekrar üzerine atladı.

Neh'sa elinden geldiğince sert bir şekilde savurdu ama damga daha yarı sıcaktı.

ince, beyaz omuzla birleşti.

Bir ığlık daha attı, burun delikleri öfkeyle kırıştı.

Fresher'ın köşesine çömelmiş, tekrar sıçramaya hazırlanıyordu.

Belli ki yakın zamanda pes etmeyecekti.

değil, diye düşündü Neh'sa acımasızca. *Ben de değilim*.

Demir şimdi kızgındı, metal parlayan bir gül altınıydı ve ona Thorn'un sinirlendiğinde ya da üzüldüğünde gözlerinde büyüyen alevleri hatırlatıyordu.

Thorn, diye düşündü, kalbi göğsünde acıyla sıkıştıyordu. *Keşke istediğin gibi benimle fresher'a gelmene izin verseydim*. Eğer izin verseydi, şu anda yaşam savaşı veriyor olmayabilirdi. Gece paletlisi güçlü ve korkunç derecede hızlıydı ama Neh'sa'nın, büyük Kindred'in bir şekilde onunla başa çıkabileceğine dair bir fikri vardı.

Tabii ki bunu asla bilemeyecekti çünkü aptalca bir şekilde fresher'a tek başına gelmişti.

"Haydi," dedi çömelmiş beyaz canavara, kör kafası ona doğru dönmüş, ağız tıslayan bir kaş çatmayla buruşmuştu. "Hadi gel ve *dene*."

Slinker üçüncü kez ona doğru atıldı ama Neh'sa bu sefer tamamen hazırıldı. Savurmak yerine çömeldi ve kızgın demiri iki eliyle sıkıca kavrayarak bir kol mesafesinde tuttu.

Gece bataklığı tam demire doğru koştu, korkunç uzunluktaki dişleri yüzünde kırılırken kemikli göğsü markanın ısıtılmış yüzeyiyle birleşti.

Neh'sa soluk soluğa haykırdı, korkudan sesi kesilmişti. Ve sonra o yabancı yüz kayboldu, sümüklüböcek bir çığlık atarak yanan damgadan uzaklaştı.

Ama sadece bir anlığına, ağır dağlama demirinin Neh'sa'nın avucunda sarkmasına yetecek kadar kayboldu. Sonra aniden yeniden ortaya çıktı, bıçağa benzeyen dişleri Neh'sa'yı geriye doğru iterken boğazına doğru ilerliyordu.

Neh'sa nasıl olduysa, sırtüstü yattığı halde dağlama demirini tutmayı başardı. Tek eliyle demiri gıcırdayan dişlerin arasına soktu, gece kölesinin açık ağzında olabildiğince geriye itti.

Hançere benzeyen dişleri metale sürtünerek ona doğru çılgılık attı. Sonra kızgın demiri elinden çekip aldı ve soğanlı beyaz başını sallayarak uzağa fırlattı.

Dağlama demiri mermerin üzerinde şingirdadı ve terk edilmiş bir yıldız gibi parlayarak fresherin köşesinde durdu. Neh'sa parmaklarını uzattı, umutsuzca ona uzandı, ama dağlama demiri ulaşamayacağı kadar uzaktaydı.

Gece kokarcası pençeleriyle onun omuzlarını yere yapıştırdı ve zaferle tısladı. Kemikli görünüşüne rağmen korkunç derecede güçlü ve ağırdı; ondan kaçmak mümkün değildi. Neh'sa onun kâbus gibi yüzüne bakarken sırtıttığına yemin edebilirdi.

"Hayır... *hayır*," diye dehşet içinde fısıldadığını duydu. Artık silahsızdı - tamamen korumasızdı. Kalbi sanki pompalamaya devam etmekten korkuyormuş gibi uzun bir süre göğsünde dondu kaldı. Tüm vücudunu soğuk bir ter kaplamıştı ve kendini tamamen uyuşmuş hissediyordu.

Bahse girerim bu uyuşukluk uzun sürmeyecek, diye fısıldadı kafasının arkasındaki alaycı küçük ses iğrenç bir şekilde. *Bahse girerim o şey dişlerini sana geçirdiği anda hemen geçecektir.*

Sanki onun ne demek istediğini kanıtlamak istercesine, gece paçavrası tekrar saldırdı; korkunç ağzı, jilet gibi keskin dişlerini ve tuhaf, mavi tükürükler saçan uzun, siyah dilini ortaya çıkarmak için iyice gerilmişti.

Neh'sa gözlerini kapadı, ölümünün ona doğru gelişini izleyemiyor, kafasının koptuğu anı görmek istemiyordu.

Lütfen, Tanrıça, diye hararetle dua etti. *Lütfen, sadece hızlı olmasına izin ver...*

Ama yaratığın açık ağzının sıcaklığını hissetmesine ve kokusunu almasına rağmen

Sıcak nefesinin kokuşmuş, çürümüş et kokusu yüzüne üflese de dişleri ona dokunmadı. Neh'sa dişlerin öfkeyle birbirine vurduğunu duydu, ama boş havanın üzerine kapandılar.

Tanrıça aşkına oluyordu? Canavar alay mı ediyordu?
Onu mu?

Neh'sa yavaşça gözlerini açtı ve iki güçlü, uzun parmaklı Elleri sıkıca beyaz boğazına sarılmıştı. Thorn gece batığının arkasındaydı, omzunun üzerinden bakıyordu, yüzünde şiddetli bir konsantrasyon ifadesi vardı. Mavi ve yeşil gözlerindeki kıvılcımlar alevlere dönüşmüş, ateş Neh'sa'nın daha önce hiç görmediği kadar yükseklerde dans ediyordu.

"Neh'sa" diye homurdandı onun kendisine baktığını görünce. "Ben... geri çektiğimde altından çıkmaya çalış. Acele *et, çok güçlü.*"

Uzuvlarını bir şekilde sarmış olan felç birden hafifledi. İri yarı Kindred güçlü bir çekiş yaptığında, vücudundaki tüm kaslar yarattığı üzerinden kaldırmak için zorlanırken Neh'sa yuvarlandı, gece sürüngeninden kurtulmak için çabalarken elbisesi soğuk mermer zeminde sürünüyordu.

Thorn'un pençesinde tısladı ve çılgınca kıvrandı, bir yılan gibi süründü, kurtulmak için çılgınca çırpındı ve pençeledi. Bir şekilde başardı ve Thorn'la karşı karşıya geldi ama büyük Kindred pençesini gevşetmeyi reddetti. Jilet gibi keskin pençelerinin geniş göğsünü tırmalamasına ve pürüzsüz, bronz teninde kanlı yaralar açmasına rağmen korkuyla tutunmaya devam etti.

"Hayır, seni ," diye hırladığını duydu Neh-sa. "Hiçbir yere gitmiyorsun. Kadınıma zarar vermek için ikinci bir şansın yok."

Gece pisi tısladı ve kıvrandı, uzun pençeleri yüzünü buldu ve yüksek bir elmacık kemiğinde çirkin, kanlı çizikler bıraktı.

"Allah !" Thorn hırladı. " çocuğu!"

Birdenbire gözlerine garip bir şey oldu. Uyumsuz gözbebeklerinde sık sık dans ettiğini gördüğü alevler, yanaklarından aşağıya, boğazının kenarlarına, oradan da geniş omuzlarına doğru yayılıyor gibiydi. Neh'sa, ateşten dillerin kaslı kollarından ve ön kollarından aşağıya inişini, bileklerini çevreleyişini ve aniden parmaklarının ucundan şaşkınlıkla izledi.

"Aman Tanrım," diye nefes aldı, duvara yaslandı, kendi gözleri de kocaman olmuştu. Neler oluyordu? Nasıl birdenbire yanmaya başlamıştı? Bir tür kendiliğinden yanma mıydı bu? Ama acı çekiyor gibi görünmüyordu, en azından ateşten değil.

Thorn'un iri, kaslı vücudu yüzünden ve omuzlarından aşağı alevler içindeydi. Ama ateş her yanını yalayıp loş tazeyi vahşi, titrek bir ışıkla yıkasa da onu tüketmiyor, Neh'sa'nın görebildiği kadarıyla ona zarar bile vermiyordu. Sanki yanmak onun doğal haliydi ya da ateş onun doğal elementiydi.

Aynı şey gece taklacı için söylenemezdi. Beyaz derisinde siyah parmak izleri gibi yanık izleri belirliyordu. Çığlık atmaya başladı; Neh'sa'nın ellerini kulaklarına götürmesine neden olan, kulak zarlarını patlatmasından korktuğu yüksek, doğaüstü, delici bir sestti bu.

Yine de Thorn onu tuttu ve .

"Geber, seni pislik," diye homurdandığını duydu adamın derin, canavara benzer bir sesle. "Dişimi tehdit etmeye cüret ettiğin için öl. O benim, lanet olası! *Benim!*"

Son kelimesi bir kükremeyele sona erdi ve büyük ellerinden yalayan ateş gece kölesinin kafasını yutmaya başladı. Beyaz derisi siyaha dönüp büzüşürken, uzun, pençeli ayakları çılgınca tekmeleyerek kendisini yakalayanın bağırsaklarını deşmeye çalışırken çığlık attı ve daha sert çırpındı.

Thorn bir şekilde bacaklardan kurtulmayı başardı; Neh'sa dehşetle gözlerini açıp izlerken, güçlü ellerini sıkmaya ve yakmaya devam etti.

Yaratığın nefes borusunu parçaladı ve alevlerin yoğun ısısı, siyah kan ve kül fışkırmasıyla boynunu kopardı.

Gece kokarcasının hâlâ yanmakta olan kafası daha taze olan zeminde yuvarlanarak daha önce saklandığı bölmede dinlenmeye çekilirken, uzun, kemikli vücudu yere yığıldı, hâlâ seğiriyor ve kan yerine kullandığı iğrenç, gece yarısı rengindeki ikoru kusuyordu.

"Tanrıça," diye nefes aldı Neh'sa, kalbi küt küt atıyordu. "Aman ."

Thorn pembe mermer zeminde diz çökmüştü, gözleri hâlâ yanıyordu, kolları alevler içindeydi. Ona yalvarırcasına baktı ve Neh'sa içinden büyük bir dehşet ve kendinden nefret dalgasının geçtiğini hissetti.

"Neh-sa," diye fısıldadı kısık sesle. "Hanımefendi, yardım edin, kapatamıyorum. Tek başıma söndüremem."

* * * * *

Bu yıllardır yaşadığı ilk alevlenmeydi ve kötü bir alevlenmeydi. Thorn ateşin yayılmaya başladığını hissedebiliyordu. Eğer tüm vücudunu sararsa, etrafındaki binadan başka gidecek yeri kalmayacaktı.

Ölecek, diye düşündü umutsuzca, kendisine dehşet dolu gözlerle bakan Neh'sa'ya . *Onu kurtarmaya, korumaya çalıştığım ölecek. Tıpkı daha önce olduğu gibi...*

Sık sık engellediği ve bastırdığı geçmişinin anıları lav gibi akmaya başladı, bilinçli zihnindeki çatlaklardan sızdı, onu hasta ve yangını durdurmak için çaresiz hissettirdi, içinde yaşayan alevlere onları kontrol etme mücadelesinde üstünlük sağladı.

"Bir kurtuluş," dedi Neh'sa'ya umutsuzca. "Serbest kalmaya ihtiyacım var. Bu çok fazla

-Yayıldığını hissedebiliyorum. Eğer kontrol edemezsem, yangın bir bomba gibi patlayacak!"

"Serbest bırakmak mı?" Bir an için ne dediğini anlayamadan ona baktı. "Diken

Yapamam... Yapamam... Yanımda hiç ekipmanım yok. Geçen sefer kullandığım gümüş asa evde. I-"

"Asayı siktir et," diye homurdandı, kendi sesindeki çaresizliği duyuyor ve bundan hiç hoşlanmıyordu. "Şu anda ihtiyacım olan zevk değil, *acı*. Beni odaklayacak bir Çeye ihtiyacım var, kontrolü yeniden ele geçirmeme yardım edecek bir Çeye. Lütfen Neh- sa!" Adam yanan gözleriyle ona baktı. "Eğer ateşi kontrol altına alamazsam bu lanet kulübü yakıp kül edeceğim. Bunu yapmak istemiyorum. Sana zarar vermek istemiyorum."

Gözleri anlayışla irileşti.

"Senden kontrolünü kaybetmeni istediğimde korktuğun şey buydu," diye fısıldadı. "Bu, son kez asayı üzerinde kullandığımda olmasından korktuğun şeydi."

"Evet," diye bağırdı. Tanrılar ama ateş çok güçlüydü! Ve çok *acıkmıştı*. Yıllardır dışarı çıkmasına izin vermemişti, on yılı aşkın bir süredir. Ve şimdi etrafına ördüğü ağdan kaçıyor, dışarı sızıyor, uzaklaşıyor, herkesi tüketmeye, *onu* tüketmeye aç oluyordu.

Tıpkı geçen sefer olduğu gibi...hayır! Thorn zehirli anıyı uzaklaştırmaya çalıştı ama bir türlü gitmiyordu. Her an kontrolünün daha da azaldığını hissediyordu...

"Elimden gelirse sana yardım edeceğim." Neh'sa'nın sesi acısını yarıp geçti. "Ama nasıl yapacağımı bilmiyorum."

"Kırbaç... ateş kırbacı." Aklına gelen tek alet buydu ve ateşi yeniden hapsedme işini görecektik kadar acı vericiydi. Neh'sa başını sallamaya başladığında, "Alev... alevi kontrol etmeye yardımcı olur," diye mırıldandı. "Kırbacı getir ve üzerimde kullan, sırtımda kullan."

"Bunu yapamam!" diye itiraz etti. "Sırtın... sınırların-"

Thorn boğuk bir sesle, "Sınırların canı cehenneme," diye homurdandı. "İçimdeki ateşin sınır tanımadığını mı sanıyorsun? Bu kulübü ve içindeki herkesi yakıp kül edecek.

bulur. Lütfen Neh-sa, daha fazla dayanamayacağım!"

Artık onun koşup ateş kırbacını getirmesi için gereken süreyi bekleyebileceğinden bile emin değildi. Alevler vücudunun her tarafına yayılıyor, onu ele geçirmeye çalışıyordu.

Birden, çılginca araştıran gözleri tazeliğin köşesinde terk edilmiş halde duran dağlama demirine takıldı. Hâlâ sıcaktan kiraz kırmızısıydı. Sadece ona bakmak bile içindeki ateşin geri tepmesine neden oldu... Thorn cevabı bulduğunu böyle anladı.

"Demir," dedi boğuk bir sesle, alev alev yanan parmağıyla demiri göstererek. "Neh'sa, kırbaç için zaman yok, onun yerine dağlama demirini kullan. Acele et!"

Gözleri onunkileri takip etti ve yavaşça -Thorn'un zevkine göre çok yavaşça- yaklaşp eline aldı. Ucundaki parlayan damgaya baktı, güzel yüzünde bir hoşnutsuzluk ifadesi belirdi.

"Thorn, yapamam-"

"Yap şunu!" diye kükredi ona. "Ateş seni öldürmeden önce yap! *Onu* öldürdüğü gibi seni de öldürmeden önce!"

Neh'sa'nın güzel yüz hatlarından anlayış ve dehşet, keder ve acı dolu bir ifade geçti. Sonra ifadesi sertleşip kararlı bir bakışa dönüştü ve bir elinde tuttuğu demirle öne doğru bir adım attı. Tek bir kelime söyledi.

"Nerede?"

"İşte." Thorn ondan yana döndü ve alevlerin yalayarak onu ele geçirmeye çalıştığını hissedebileceği sırtını gösterdi. Ama alevler yanlarından aşağı yayılıyor ve ensesini yalıyor olsa da, kürek kemiklerinin arasında hâlâ serin bir nokta vardı; işkence sırasında ateş kırbacının düştüğü yara izli yer.

"Bunu yapmak istemiyorum," dediğini duydu Neh'sa'nın, gözyaşlarıyla sıkılmıştı sözleri.

Ve sonra sırtını dağlayan kızgın demirin yakıcı acısı aklındaki her şeyi silip attı. Ateş aniden sönerken Thorn acı dolu bir kükreme çıkardı, dağlamanın yakıcı katarsisi onu geri çekilmeye zorlarken içine kaçtı.

Tanrım, diye düşündü, midesinin ateşin sıcak olduğu kadar soğuk bir düğüm haline geldiğini hissederek. Artık gerçekte ne olduğumu, neler yapabileceğimi biliyor. Şimdi benden nefret edecek.

* * * * *

Thorn nefes nefese ve bitkin bir halde yere yığıldı. Tüm vücudunu ele geçirmekle tehdit eden doğaüstü alevler tutuştukları gibi aniden sönmüştü.

Haklıydı, diye düşündü Neh'sa dikkati dağılmış bir dehşetle. Onları kontrol edebilmek için bir tür serbest bırakılmaya ihtiyacı vardı.

Ama bu, elinden gelse ondan esirgeyeceği bir rahatlamaydı - rahatlamasını istemediği için değil, sıcak damgayı yerleştirdiğinde içinden geçen saf ıstırap dalgasını hissettiği için.

Parlayan metali adamın vücudundan çekip aldı ve sırtındaki yara izli deriye kendi armasının nasıl işlendiğini hastalıklı bir dehşetle fark etti. Her gece uyguladığı merhemle solmaya ve gevşemeye başlayan yara izleri, şimdi etini gölgeleyen kızgın, kırmızı, kabarık sahiplik çizgileriyle karşılaştırıldığında hiçbir şeydi.

Tanrım, ben ne yaptım? diye düşündü, kendini hasta hissediyordu. Ne yaptım ben?

Ama bunu yapmak zorundaydı, değil mi? Yangının yayılacağını, tüm kulübün yanacağını söylemişti. Haklıydı da... Eğer yangın dans pistine de sıçrasaydı, yanıcı rüya gazıyla birlikte...

"Ne yaptın sen? Benim gece kölem! Bedenimin kölesi!"

Leydi Wraith'in boynunun delici ılığı Neh'sa'yı bir şekilde içine düştüğü rüya gibi dehetten uyandırdı. Başını kaldırdığında diğer Hanım'ın, ziyafete katılan diğer birkaç kişiyle birlikte, taze zemine bırakılmış katliama baktığını gördü.

"Ben...o..." Hâlâ sıcak olan dağlama demiriyle, siyah bir kan gl içinde seğirerek yatan gece kaçağının cesedini çaresizce işaret etti.

"Senin lanet olası "beden klen" Metresime saldırdı," diye hırladı Thorn başını kaldırarak ve Neh'sa onun gözlerindeki parlak kıvılcımların yeniden tehditkr bir şekilde dans etmeye baladığını görebiliyordu. "Onu kurtarmak için ancak zamanında gelebildim."

"Yalancı! Bana yalan söylemeye nasıl cüret edersin, köle!" Leydi Wraith'neck yüzü kıpkırmızı kesilerek haykırdı. Neh'sa'ya ters ters baktı. "Burada gerçekte ne olduğunu görebiliyorum; sen ve vahşi canavar beden klen biraz acı oyunu oynamak için buraya geldiniz ve benim zavallı Slinker'ım yolunuza ıktı. Sen de Kindred'ına sırf eğlence olsun diye, onu öldürmenin sadistçe zevki için kafasını kestirdin!"

"Hayır!" Neh'sa midesinin bulandığını hissederek haykırdı. "Hayır, asla-"

"O zaman neden dağlama demiri elinde ve damgan kölenin sırtına vurulmuş durumda?" Leydi Wraith'neck sordu. İnce dudaklarında yavaş ve zalim bir gülümseme kıvrıldı. "ok tatlı ve nazik olduğunu iddia edip herkese acı veren tasmaların ve dağlama demirlerinin yanlış olduğunu söylüyorsun ama u haline bak Neh'sanna, gizli sapkınlığın sonunda ortaya ıktı!"

"Hayır!" Neh'sa yine soluk soluğa kaldı. Dağlama demiri sinirli parmaklarından düşerek taze zeminde çınladı ve zehirli bir hayvandan uzaklaşır gibi uzaklaştı. "Yemin ederim, ben-"

"Sen hariç!" Leydi Wraith'neck'un sarımsı gözlerinde vahşi bir zafer ifadesi vardı. "O dağlama demirini sana verdiğimde kullanacağını hiç dnmemitim Neh'sanna, o dindar, iyiliksever, aziz tavırlarınla değil ama grne göre sen de tıpkı bizim gibisin. O koca hayvanı kendi hayvanın olarak işaretlemek için sabırsızlanıyordun, değil mi?"

" bir şey değil," diye itiraz etti Neh'sa. "Ben-"

"Beni istediği için damgalamadı, bunu yapması için ona yalvardım." Thorn'un derin sesi, ziyafetten daha fazla Hanımın korkunç sahneyi görmek için freskhaneye doluşmasıyla yükselen kadın seslerinin gürültüsünü kesti. Yerdeki çömelmiş pozisyonundan kalktı ve korkusuzca kalabalığa baktı.

"Sen ne?" Leydi Wraith'neck gözlerini kıstı. "Yalan söylüyorsun! Hiçbir köle damgalanmak *istemez*. Bundan nefret eder ve korkarlar." Sırıttı. "Eğlencenin yarısı da bu zaten."

"Yalan söylemiyorum." Thorn ona ters ters baktı, bir kölenin asla yapmaması gerektiği gibi gözlerinin içine baktı. "Sahibem tarafından işaretlenmek, tamamen ona ait olmak istedim. Çünkü-"

Aniden durdu ve Neh'sa onun son zamanlarda alevler içinde kalmış iri ellerinin yanında kenetlenip açıldığını gördü.

"Çünkü...?" Leydi Wraith'neck sordu. "Devam et köle. Öyle eğlenceli bir hikâye örüyorsun ki, sonunu duymamıza izin vermelisin. Neden Sahibenizden sizi damgalamasını *isteyesiniz* ki?"

"Çünkü o zaman beni satamayacağını biliyordum," diye patladı Thorn. "Neh'sa'nın kalıcı damgası üzerimdeyken başka hiçbir Sahibenin beni istemeyeceğini biliyordum. Ve ben..." Boğazını temizledi. "Ondan ayrılmaktansa ölmeyi tercih ederim. Damganın acısı, sonsuza dek onun olacağımdan emin olmak için ödenecek küçük bir bedeldi." Neh'sa'doğru yürüdü ve önünde diz çöktü. "Ben sizinim Sahibe," diye mırıldandı başını eğerek. "Artık sonsuza dek seninim."

"Oh Thorn..." Neh'sa gözlerinin yaşardığını hissetti, ama onun Leydi Wraith'neck'in iyiliği için rol yapıyor olması gerektiğini biliyordu.

Başını kaldırıp ona baktı ve bir an için onun rol yaptığına olan inancı sarsıldı. Uyumsuz gözlerindeki ifade o kadar içten, o kadar yürek parçalayıcı derecede *gerçekt*i ki.

"Sahibem," diye fısıldadı. "Neh'sa... Senin tarafından sahiplenilmeyi hak etmiyorum ama yine de... Ben seninim. Bana sahip olacak mısın?"

Neh'sa ağzını açtı, ağzından ne çıkacağından emin değildi. Ama tam o sırada, kalabalığın mırıltısı arasından yeni bir ses yükseldi.

"Bu da ne? Bütün bu kargaşa da ne?" Leydi Thrust'much birdenbire kalabalık fresherin içine doğru ilerlemeye başladı. Yaşlı bir kadına göre kesinlikle dinçti, diye düşündü Neh'sa alaycı bir ifadeyle.

Konsey'in Büyük Hanımefendisi, pembe mermer zemindeki katliama bakarken soluk mavi gözlerini kıstı, şimdi her iki beden-köleden gelen kanla kırmızı ve siyaha boyanmıştı.

"Burada ne oldu?" diye sordu. "Tanrıça aşkına neler oldu?"

Açıklama yapmak için birbiriyle yarışan sesler yükseldi ama en yüksek ses Leydi Wraith'inkiydi.

"Beden kölesine benimkini öldürttü! Sadece birkaç günlüğüne sahip olduğum zavallı Slinker'ımı. Ve Leydi Thrust'much, bu neredeyse bir güneş haftası içinde gerçekleşen *ikinci* olay! Aynı beden-köle, Neh'sanna'nın her zaman evinde düzenlediği o saçma Bağlılık törenlerinden birinde Clopsian'ımı da sakatladı."

"Doğru değil!" Neh'sa sesini yükselterek itiraz etti. "Söz konusu iki seferde de Leydi Wraith'neck beden kölelerinin kontrolünü kaybetti ve bana saldırdılar. Şu yaratığa baksana..." Gece kölesinin cesedini işaret etti. "Onu buraya bağlayarak getirdi çünkü çok tehlikeli olduğu belliydi. Bağlar şimdi nerede? Bir şekilde serbest kaldı ve beni takip etmeye başladı!"

"Yalanlar!" Leydi Wraith'neck borazan gibi öttü. "Konuştuğu her kelimede yalan söylüyor! Leydi Thrust'much, bu konuda özel bir duruşma *talep* ediyorum. Neh'sanna geçtiğimiz hafta bana verdiği maddi zarar için bana yüz binlerce kredi borçlu!"

"Ben asla-" diye söze başladı Neh'sa ama Leydi Thrust'much'ın sesi sözünü kesti. "Yeter, de!" Neh'sa'ya bir ileri bir geri baktı.
ve Leydi Wraith'in boynu. "İkinizi de yarın öğle vakti evimde istiyorum.
-Geç kalmayın. Bunu ilk ve son kez halledeceğiz. O zamana kadar birbirinize hiçbir şey söylemeyin ve yapmayın. Bu konuda kararı ben vereceğim."

Cevaplarını duymayı beklemeden, görkemli bir şekilde odadan çıktı ve elinin buyurgan bir hareketiyle diğer Hanımların çoğu da onu takip etti.

Kısa süre sonra kan bulaşmış tazelikte sadece Neh'sa, Thorn ve Leydi Wraith'neck kalmıştı.

"Peki, peki... Sanırım yarın ne olacağını göreceğiz." Leydi Wraith'neck sanki çatışmayı çoktan kazanmış gibi sırtıyordu.

Neh'sa'nın aklına, seyircileri gittiği için artık o kadar öfkeli ve kırgın görünmediği geldi. Aslında yüzünde kendini beğenmiş, kayıtsız bir ifade vardı. *Laska* kremi yemiş bir kedi gibi.

"Sanırım öyle olacak," dedi acımasızca. Tanrım, o kadar çok şey olmuştu ki kendini tamamen bitkin hissediyordu! Thorn'a baktığında onu eve götürmesi ve onunla ilgilenmesi gerektiğini fark etti. Geniş göğsünde, her iki uyluğunda ve sağ elmacık kemiğinde uzun, kanlı çizikler vardı.

Sırtındaki o çirkin damgadan bahsetmiyorum bile, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük, iğrenç bir ses. *Ona verdiği.*

Neh'sa onun acısını hissedebilmesine rağmen bunu düşünmek istemiyordu; derin bir yanığın yatıştırılamayan keskin, yakıcı sızısını.

Yaralarını tedavi etmenin yanı sıra bazı cevaplar da alması gerekiyordu. Bu gece fresher'da mantıklı bir açıklaması olmayan şeyler olmuştu. Belli ki büyük Kindred'ında görüldüğünden daha fazlası vardı. Onun ne sakladığını öğrenmesi gerekiyordu.

"Gel, Thorn," dedi yorgun bir sesle. "Eve gitmeliyiz."

"Evet, evine git Neh'sanna," diye alay etti Leydi Wraith'in boynu. "O vahŖi beden k lenle birlikte olmanın tadını çıkar. Onu yalnız yakaladı ında ona ne yapacağını hepimiz biliyoruz."

"Hayatımı kurtarıırken *senin* yaratı ının ona açtığı yaraları iyileŖtirece im," diye tersledi Neh'sa. "Ŗimdi  ekil yolumdan."

Thorn'u da arkasına alarak diğer Sahibenin yanından geçti ve hiçbir Ŗey söylememesine rağmen boğazından alçak bir hırıltı yükselen Leydi Wraith'in boynuna baktı.

"Fırsatın varken tadını çıkar," diye seslendi Lady Wraith'neck arkasından. "Bu gece *senin* için y kselebildi i kadar yükselmesini sa la çünkü bu *senin* sonun olacak."

Sözleri Neh'sa'yı rahatsız etti ama Neh'sa yemi yutmayı reddetti.

"Gel, Thorn," diye mırıldandı, diğer Sahibeyi görmezden gelerek. "Hadi eve gidelim."

Yirmi Birinci Bölüm

"Thorn, konuşmamızın zamanı geldi."

Thorn'un korktuğu sözler bunlardı ama bunları duyduğuna şaşırdığını söyleyemezdi. Neh'sa bu gece bir şeyler görmüştü, bir açıklama gerektiren şeyler.

Asıl soru, ona tam olarak ne kadarını söylemesi gerektiği idi?

Ona görevimden bahsedemem, diye kesin bir karar verdi. Bu sırrı ben söyleyemem. Ama bilmesi gereken başka şeyler de var.

Yıllardır gömülü tuttuğu ve kendisinden bile sakladığı şeyler. Onları hissetti, ölü kalmayı reddeden cinayet kurbanlarının cesetleri gibi zihninin yüzeyinde yüzüyorlardı.

Neh'sa sertçe, "Aslında bana bazı cevaplar vermenin zamanı geldi de geçiyor," dedi ve adamın yanağındaki ve göğsündeki uzun, yırtık pençe izlerinden kanı süngerle temizleyip onu gücüyle iyileştirmeye başlarken onun hastalıklı düşüncelerini böldü.

Eve gelir gelmez onu doğruca banyoya sokmuştu, bu da Thorn'u şaşırtmıştı - gördüklerinden sonra ona dokunmaktan korkacağını düşünebilirdi. Ama Sahibesi her zamanki gibi cesurdu.

Onu sevmenin bir nedeni de bu - onun sonsuz cesareti, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük bir ses. Thorn onu itti. Neh'sa ne kadar zeki, cesur ya da güzel olursa olsun onu sevemezdi. Görevi aşka izin vermiyordu.

-Sadece görev için.

Öyleyse neden ona baktığında kalbi ağrıyordu? Neden onu tehdit altında gördüğünde sahiplenici ateş patlamış ve neredeyse onu ve etrafındaki her şeyi tüketmişti?

"Bana yarı Kindred yarı Enfuego olduğunu söylemiştin." Neh'sa'nın sesi keskindi. "Yalan mı söyledin?"

Thorn banyo suyunun içinde kırırdanarak, "Hayır," dedi. Tanrım, her yeri ağrıyordu ve sırtındaki dağlama ateş gibi yakıyordu. Bu da hak ettiğinden fazlası değildi.

"Thorn-"

"Ama size tüm gerçeği de söylemedim," diye devam etti. "Biz kendimize Enfuego diyoruz. Ama galaksinin geri kalanı bize şöyle diyor..." Başını kaldırıp ona baktı. "Neh'sa, ben yarı Pyro'yum."

"Pyro!" Ondan yarı geri çekildi, gözleri şokla irileşti. "Ama onlar... onlar yıldızların kalbinde yaşayan insanlar. Sen nasıl burada *olabilirsin*?"

"Bu aslında bir efsane," dedi Thorn hafifçe. "Bir yıldızın kalbine uçabilir ve hayatta kalabiliriz - ya da öyle söylenir. Ben hiç denemedim, gerçi birkaç kez aklım çelinmişti ama," diye ekledi karanlık bir ifadeyle.

"Ama hayatta olmanız nasıl mümkün olabilir ki? Yani, bir Pyro nasıl Kindred gibi başka bir insansı türüyle çiftleşebilir?" Neh'sa sordu.

"Çok sık yapılmıyor," diye itiraf etti Thorn. "Ama ara sıra oluyor. Pyro bir dişi ile farklı bir türün erkeği olduğunda daha kolay oluyor, tıpkı benim ailemde olduğu gibi. Annem bir Pyro'ydu ve babam da gezegenimize gelen bir Kindred kaşifiydi. O bir Kan Kindred'dı ama babasının babası Pyro'ydu. Kindredler genetik tüccarlardır, her zaman yeni ticaret ortakları aramakla ilgilenirler," diye ekledi Neh'sa'nın bakışını görünce. "Bazen sevdikleri biriyle birlikte olmak için bariz kusurlarını görmezden gelmeye razı olurlar."

"içinde alev alev yanmak gibi bariz kusurlar mı?" dedi kaşlarını kaldırarak.

"Evet, aynen öyle." Thorn ellerine baktı. "Her neyse, annem babasının babası bir Canavar Kindred olan bir genetik uzmanıydı. Annemle babamın ortak ataları ve mirasları nedeniyle pek çok ortak noktaları vardı. Pyro akrabaları hakkında daha fazla şey öğrenmesine yardımcı oldu ve..." Omuz silkti. "Birbirlerine aşık oldular."

"Ve sen de," dedi Neh'sa usulca.

"Ve bana sahip oldular," dedi Thorn acımasızca. "Gerçi beni gerçekten istemediler.

Annem kızım yerine oğlum olduğunu öğrendiğinde ağladı." "Ne?" Neh'sa kaşlarını çatı. "Neden?"

"Çünkü melez bir Pyro içimizde yaşayan ateşi kontrol etmekte çok daha zorlanır," diye ağır bir şekilde açıkladı Thorn. "Bazıları için bu neredeyse imkansızdır - bu tür çocuklar genellikle kendilerinin ve başkalarının güvenliği için kilit altında tutulurlar."

Neh'sa başını salladı. "Anlamıyorum. Eğer bütün Pyroların içinde bir ateş varsa-"

"Bütün *erkek* Pyrolar öyle," diye düzeltti Thorn onu. "Dişi Pyrolarda o ateş yok. Ve bir erkek Pyro ile bağ kurana kadar, ateşe karşı savunmasızdırlar." Başını iki yana salladı. "Annem erkek olduğumu öğrendiğinde ağladı çünkü benden vazgeçmek zorunda kalacağını biliyordu."

"Seni kilitlediler mi?" Neh'sa usulca sordu, uyluklarında gece arka pençelerinin açtığı uzun, sık kesikleri okşuyordu.

Thorn onun iyileştirici gücünün sıcaklığını hissedebiliyor ve tıpkı göğsünü ve yanağını iyileştirdiğinde olduğu gibi, onu iyileştirirken avuçlarından gelen pembe ışık parıltısını görebiliyordu. O kadar iyi hissettiriyordu ki onu kendinden uzaklaştırmak istedi; ne şu anda ne de bir daha asla iyi hissetmeyi hak etmiyordu.

"Hayır ama belki de beni gerekirdi," dedi suratsızca,

Çabayla dokunuşunun altında hareketsiz duruyordu. "Aslında yetkililer bunu istedi. Ama annemin babası bana ateşi kontrol etmeyi öğretebileceğine yemin etti. Ben de onunla ve annemin annesiyle yaşamaya başladım."

"Zor olmuş olmalı." Sırtındaki izlerin üzerine nazikçe su damlattı ve yanan bölgenin üzerine sentetik süngerden sıktı.

Thorn dişlerinin arasından tısladı ama irkilmedi. Diğerleri gibi o da bu acıyı hak etmişti. Kadının onu orada iyileştirmeye çalışmadığına sevinmişti.

"Biraz," dedi kız sözlerini bitirdiğinde. "Ailem beni sık sık ziyarete gelirdi. Çocukken annemi kazara o kadar çok yaktım ki..." İç çekti. "Eskiden ikimizi de ağlatırdı. Bunu çok iyi hatırlıyorum; çok sevdiğin birine acı çektirmektense ölmeyi tercih etmenin verdiği acı. Ama o gelmekten hiç vazgeçmedi ve sonunda, ben ergenlik çağıma geldiğimde, babamın babası bana kontrolü öğretmeyi başardı." Başını iki yana salladı. "Bu bana kolay gelmedi, biliyorsun. Tam kanlı Pyroların içlerinde bir tür duvar vardır; ateşin etrafına bir duvar örüp her an onu kesebilirler. Ama bende bu yok."

" ne var?" Neh'sa'nın sesi ilgiliydi.

Thorn ıslak elini saçlarında gezdirerek saçlarının diken diken olmasını sağladı. "Bunu tanımlayabileceğim en iyi yol bir tür ağ - etrafımda tuttuğum bir ağ

Kendimi her zaman. Tabii ki," dedi kuru bir sesle, "Bir ağ bir ağ kadar iyi değildir.

Duvar, özellikle de bir şeyin dışarı sızmasını engellemeye çalışıyorsanız." "Ama

dışarı sızdı, değil mi?" Neh'sa usulca sordu. "Sadece bu gece değil. başka bir zaman, geçmişinde."

Thorn kaşlarını çattı. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Senden duyduğum acı ve suçluluk duygusu dışında mı? Bu gece bana kendin söyledin. Dedin ki, 'Ateş seni öldürmeden önce yap! *Onu* öldürdüğü gibi seni *de* öldürmeden önce!' Bunu bana dağlamam için yalvarırken bağırarak söyledin.

Sen," diye hatırlattı ona.

"Tanrılar..." Thorn yüzünü ellerinin arasına aldı. "Sanırım yaptım, değil mi?" "Bana anlatmak ister misin?" Neh'sa nazikçe sordu.

"Anlatayım mı? Hayatımdaki en kötü, en acı verici ve en ölümcül başarısızlığı anlatayım mı?" Thorn talep etti. "Tabii ki hayır!" İçini çekti ve ona baktı. "Ama anlatacağım. Benim ne bilmelisin... evine ne aldığını bilmelisin."

"Thorn, eğer istemezsen-"

"On sekiz yaşındaydım ve kendimi beğenmişim," diye araya girdi. "Bizim 'alevlenme' dediğimiz, ateşin kontrolünü kaybettiğiniz olayı neredeyse üç yıldır yaşamamıştım. Savunmasız olduğumu, bir daha asla kontrolümü kaybedemeyeceğimi düşündüm. Ve böylece kendime izin verdim..." Bunu söylemek çok zordu. "Kendime aşık olma izni verdim," dedi kelimeleri. "Adı Loreinalla'ydı ama herkes ona sadece Lori derdi. Benden bir yaş büyüktü - her ikimizin ailesi de onun benim üzerimde dengeleyici bir etkisi olmasını umuyordu."

"miydi peki?" Neh'sa basitçe sordu.

Thorn başını salladı. "Ah evet. Onun sayesinde erkenden bir zanaat öğrendim. Böylece birleşmeyi ve bağlanmayı göze alabildik. Onu gördüğüm andan itibaren başka kimseyi istemedim." İçini çekti. "Babam bunun benim Kindred yanıma olduğunu söylerdi. Doğru dişiyi bulduğunda onu tanırsın ve başkasını istemezsin."

"Ne oldu?" Neh'sa sordu. "Yani, sen... içine girdiğinde mi oldu?"

"Hayır." Thorn başını salladı. "Pyro'nun çiftleştiği her dişinin etrafında koruyucu bir bariyer oluşturan ve onu Pyro'nun ateşinden koruyan şey penetrasyon -bağlanma- eylemidir. Aslında erken sevişmiş olsaydık Lori hâlâ hayatta olabilirdi. Ama o beklemek istedi. Bir Pyro olmak çok önemli.

Kendi gezegenim Pyralis'teki birleşme gecesinde bakire." "Peki o zaman nasıl..."

"Birlikte bir seyahate çıktık. Birleşme sonrası gezisi. Buradaki fikir, erkek ve dişinin birleşme gününden sonra baş başa vakit geçirmeleridir," diye açıkladı Thorn. "Kindred Ana Gemisi'nin şu anda koruduğu gezegen olan Dünya'daki insanlar buna 'balayı' diyorlar."

"Kulağa iyi bir fikir gibi geliyor," diye mırıldandı Neh'sa.

"Çoğu durumda öyle. Bizim durumumuzda, Chalian ormanlarına gitmeye karar verdik. Pyralis'in kuzey kıtasında büyük bir orman ve Lori'nin ailesinin orada küçük bir evi vardı, bir kulübe." Bir elini tekrar saçlarının arasında gezdirdi. "Çift olarak ilk gecemizi böyle sessiz, güzel ve uzak bir yerde geçirmek mükemmel olacaktı."

"Ne oldu?" Neh'sa sordu.

"Kulübeye yerleştik ve bir aptal gibi onu yalnız bıraktım." Thorn acı bir kahkaha attı. "Onun için biraz shalla çiçeği toplamaya gittim. Pyralis'in her yerinde açan küçük pembe bir çiçektir ve bir erkeğin yeni eşine biraz getirmesi gelenektir. Ona biraz getirmeye gittim ama geri dönerken... çılgılık attığımı duydum."

Gözlerini kapadı, o korkunç sesi hatırladı - ormanda yetişen Chalian ağacından yapılmış yeşilimsi kahverengi küçük kulübeden gelen delici çılgılları. Elindeki çiçek demetini avucunun içinde sıkıca ezdiğini ve olabildiğince hızlı koşarak kulübenin kapısına gittiğini hatırladı.

"Ne gördün?" Neh'sa fısıldadı ve Neh'sa onun yumuşak sesinde kendi hissettiği acının yankısını duydu.

"Üç erkek vardı. Orada mı yaşıyorlardı yoksa sadece buradan mı geçiyorlardı bilmiyorum ama Lori'yi pencerelerden birinden görmüş olmalılar.

Pencereler. Onu gördüler ve istediklerini almaya karar verdiler."

Thorn'un sesi sertleşmişti ve kelimeleri çıkarmakta giderek zorlanıyordu. Üçünün -o piçlerin- ve aralarındaki Lori'nin çığlık atıp çırpındığı ama sıkışıp kaldığı, kaçamadığı anı...

"Thorn..." Neh'sa'nın sesi hayret vericiydi. "Banyo suyun... *kaynıyor.*"

"Tanrılar, !" ateş tekrar dışarı çıkmak istiyordu.

Bir kez alev aldığınızda kontrol etmek çok daha zordu.

Thorn gözlerini kapadı ve konsantre oldu, kendini derin nefes almaya ve içinde yaşayan öfkeli cehennemi kontrol altına almaya zorladı. Yavaşça, derin küvetteki suyun fokurdaması durdu ve tekrar soğukkanlı ve tarafsız bir şekilde konuşabildi.

"Ona zarar veriyorlardı, onu zorla götürüyorlardı," dedirtti kendine. "Bunu gördüğümde -ne yaptıklarını gördüğümde- içimdeki ateş yükseldi. Güçlü duygular, özellikle de sevilen bir kadın söz konusu olduğunda, durumu daha da kötüleştirir, kontrol etmesi daha da zorlaşır."

"Yani yangın çıktı-"

"Ve hepsini öldürdü. Ah evet," diye ekledi onun şaşkın bakışlarını görünce. "Bir erkek Pyro'nun ateşi diğerini öldürebilir. Bu sadece kimin ateşinin daha güçlü olduğuna bağlıdır. Belki de melez mirasından dolayı benim ateşim diğerlerinden daha güçlüdür." Derin bir iç çekti. "Ama kontrolümü kaybettim. Kulübeye yayıldı. Lori'ye kaçması, dışarı çıkması için bağırdım ama o..." Boğazını temizledi. "Kapıdan kaçmak yerine, kulübenin derinliklerine doğru koştu. *Alevlerin içine doğru koştu.*"

"Oh, Thorn..."

"Bunu neden yaptığını biliyorum," diye devam etti, her şeyi anlatmak istiyordu. "Ölmek istedi. O piçlerin ona yaptıklarından sonra. Onu kurtarmayı başaramadıktan sonra." Neh'sa'ya baktı. "Peşinden , onu geri getirmeye çalıştım.

Ama onu ateşten çıkardığımda artık çok geçti. O... gitmişti." "Thorn, bu korkunç bir şey." Neh'sa'nın kara gözlerindeki merhamet daha fazla. Başını iki yana salladı.

"Onu kaybetmeyi hak ettim. Pyralis'ten ayrıldıktan sonra başıma gelen her şeyi de hak ettim. Ateş kırbacı... kan salyangozları... katlandığım diğer tüm işkenceler. Hiçbir şeyin bir daha kendime hakim olamayacağını kanıtlamak için bunları yaşadım."

"Kendini cezalandırmak için onların içinden geçtin," dedi Neh'sa usulca.

"Ya yaptıysam?" Thorn talep etti. "Acıyı hak ettim. Onu korumalıydım. Onu kurtarmalıydım. Onun yerine yanmasına izin verdim..." Neh'sa'nın gözlerinin içine baktı, anlamasını istiyordu. *"Yanmasına izin verdim."*

"Thorn, sevgilim..." Yüzünü küçük, soğuk ellerinin arasına aldı. "Başıma gelenler korkunçtu ama yeterince bedel ödedin. Bırak geçmişi gitsin. Seni iyileştirmeme izin ver." Küçük ellerinden birini kürek kemiklerinin arasındaki yanık izine doğru kaydırды ama Thorn onu omuz silkerek uzaklaştırdı.

"Hayır!" Damlaya damlaya banyodan çıktı ve beline sarmak için küvetin kenarındaki uzun banyo çarşaflarından birini kapdı.

Geçmiş yeterince kötüydü ama şu anda tek düşünebildiği, elde etmek için geldiği bilgiye ulaşmak için Neh'sa'ya nasıl ihanet etmek zorunda kalacağıydı. Ne büyük bir canavardı o! Sevdiği ilk dişiyi koruyup kurtaramamıştı ve şimdi de ikincisini kandırıp mahvedecekti.

Çünkü evet, onu seviyordu, Neh'sa'yı deli gibi seviyordu. Daha bir hafta olmasına rağmen Neh'sa bir şekilde onun kalkanlarını aşmış ve kalbine girmenin yolunu bulmuştu. Thorn'un bir zamanlar taş kadar sert ve soğuk olmakla övündüğü kalbine. Hiçbir şeyin ona dokunamayacağını, hiçbir şeyin zırhını kıramayacağını düşünürdü. Ama Neh'sa bunu yapmıştı; onu sadece bedenini değil, ruhunu da teslim etmeye zorlamıştı.

Ona sahipti ve sadece onu o lanet müzayedede satın aldığı için değil.

Ve bakın ona ne yapmak üzereydi. Onu Tüm Bilgilerin Kütüphanesi'ne girmesine izin vermeye zorlayacak ve muhtemelen bu süreçte bir eğitmen olarak itibarını mahvedecekti. Ona ihanet edecek ve onu terk edecekti - tıpkı yıllar önce Lori'nin yaptığı gibi onu alevlerin içine .

Ne boktan biriyim ben, diye düşündü umutsuzca. Tanrım, öldürülmeliyim ama ölüm benim için çok iyi. Beni hak etmediğim bu sefaletten kurtaracaktı.

"Thorn..." Neh'sa'nın yumuşak sesi gergindi ve kara gözleri hissettiği acıyla doluydu. "Tanrıça, acın - hem içinde hem de dışında çok fazla *acı* var. Lütfen..." Ona doğru bir adım attı. "Sana bir Metres olarak emir verebilirim ama bunu istemiyorum. Bana bir eşit olarak gelmeni ve seni iyileştirmeme izin vermeni istiyorum - ya da en azından bunu denemeni."

"Hayır." Thorn onun uzanan elini savuşturdu. "Hayır, şu anda bile hakkımdaki her şeyi bilmiyorsun ve ben... sana söyleyemem." Başını iki yana salladı. "Daha fazla iyileşmeyi hak etmiyorum ve istemiyorum da. Bunu tercih ederim..." Boğazını temizledi. "Odama gidip yalnız kalmayı tercih ederim."

"Yani gidip acı çekmeyi mi tercih ediyorsun?" dedi usulca.

Thorn kısaca, "Evet," dedi.

Kendi kendine, onun arkadaşlığını bile hak etmediğini söyledi. O kadar zengin bir şekilde hak ettiği sefaleti hafifletebilecek hiçbir şeye sahip olmamalıydı.

Neh'sa itiraz edecek gibi oldu ama sonra sadece başını salladı.

"Pekâlâ," dedi sessizce. "Biraz uyumaya çalış. Korkarım yarın Leydi Wraith'in boynu ve Grande Dame Thrust'inki yüzünden zor bir gün olacak."

Thorn donuk bir sesle, "Evet, Hanımefendi," dedi. Başını bir jestle eğdi

saygı duydu ve sonra onu orada öylece bıraktı, sırtında yanan damgayla, neden olduğu acıdan memnun bir şekilde.

Sevindim çünkü bunu hak etmişti ve asla daha iyisini hak etmeyecekti.

* * * * *

Neh'sa kalbinde bir acıyla onun gidişini izledi. Tanrıça, büyük Kindred'in içindeki acı neredeyse onun için bile dayanılamayacak kadar fazlaydı ve o bunu sadece ikinci elden hissediyordu!

Böylesine korkunç bir sırrı bunca yıl nasıl saklayabilmişti? Özellikle de sevgilisinin başına gelen korkunç trajedi için tamamen kendini suçlarken.

Onu kollarına almak, içinde hissettiği o korkunç acıyı dindirmek için can atıyordu. İşkenceye ve acıya isteyerek katlanmasına şaşmamalıydı; geçmişinin günahları olarak algıladığı şeylerin kefareтини ödemeye çalışıyordu.

Neh'sa *bu acıdan, bu suçluluk duygusundan kurtulması* gerektiğini fark etti ve bunun doğru olduğunu biliyordu. İri Kindred'in içindeki eziyetten kurtulmaya çok ihtiyacı vardı ama nasıl?

Hiçbir cevabı yoktu.

Onun için yapabileceğim hiçbir şey olmadığını fark etti. *Şimdi olmaz. Affedilmeyi ve yükünden kurtulmayı istemeli. Ve şu anda hala ona tutunuyor. Neden?*

"Benim hakkımda her şeyi bilmiyorsun," demişti. Başka bir şey mi yapmıştı? Başka hangi suçu taşıyordu?

Neh'sa bilmiyordu, Neh'sa ona söyleyecek kadar güvenmedikçe de asla bilemezdi.

Tanrıça, öyle olmasını diledi. Onu kurtarmak için nasıl alevlendiğini unutamıyordu. Gece kaçığına haykırdığı o sözleri... *"Kadınım zarar vermek için bir şansın daha yok! O benim!"* Ve sonra diz çöküp

ve hak etmediği halde onun söyledi.

Büyük Kindred ona karşı bir tür his geliştirmiş olabilir miydi?

Ve sen de ona karşı bir şeyler hissediyor olabilir misin? diye fısıldadı kafasının içindeki küçük ses. Heroth o isyanda seni korurken öldüğünden beri hiçbir erkeği sevmene izin vermediğın gibi onu seviyor olabilir misin?

Aptalca bir düşünceydi, yanlış bir düşünce.

Neh'sa ne kadar çabalasa da bundan kurtulamıyordu.

Bölüm Yirmi İki

"Şimdi o zaman. Bu davanın gerçeklerini gözden geçirdim ve bu çatışmanın çözümüne ilişkin önerilerinizi dinlemeye hazırım," dedi Mistress Thrust'much.

Bu, Konsey'in Büyük Hanımefendisi için tipik bir durumdu. Bir tartışmanın her iki tarafını da dinler ve bir karara varmadan önce davacıların düşüncelerini ve isteklerini sorardı.

Ama bu kez Neh'sa, siyah ahşap ve gümüşü gri döşemeden yapılmış yüksek, düz arkalıklı bir sandalyede oturan Bayan Thrust'much'un karşısında dururken nedense kendini huzursuz hissetti. Grande Dame'ın evindeki her şey beyaz, siyah ve gri renklerle dekore edilmişti, bu da yaşam alanına sade bir güzellik katıyordu.

Neh'sa kendini huzursuz hissediyordu çünkü bütün duruşma boyunca yaşlı Hanım, Leydi Wraith'neck en bariz yanlışları ve düpedüz yalanları söylerken bile bir kez bile durup açıklama istememişti. Sadece sessiz kalmış ve Thorn'un en iyi iki beden kölesini nasıl mahvettiğini ve kendisine yüz binlerce dolar tazminat borcu olduğunu anlatıp durmasına izin vermişti.

Öte yandan Lady Wraith'neck'un yüzünde yine o kendini beğenmiş, memnun ifade vardı, sanki çoktan kazandığını biliyormuş gibi.

Neler oluyor? Neh'sa tedirginlikle merak etti. *Leydi Wraith'neck, Bayan Thrust'much hakkında bir şeyler mi biliyor?* Buna inanmak imkânsız gibiydi; Büyük Hanım'ın herkes tarafından tamamen namuslu olduğuna inanılırdı. Ama belki...

"Leydi Neh'sanna'nın barbar beden kölesi bana neredeyse bir milyon kredi değerinde iki mükemmel beden köleme mal oldu." Leydi Wraith'neck

Neh'sa'nın düşünce zincirini keserek başladı. Mantıksız bir miktardı ve açıkça doğru değildi. Neh'sa buna izin veremezdi.

"Dur bir dakika, hayatımı tehdit eden *senin* beden kölelerin olduğu halde sana bir milyon kredi *ödeyeceğimi* mi sanıyorsun?" diye başladı.

"Daha işim bitmemişti," diye tersledi Leydi Wraith'neck. Kendisini keskin gözlerle izleyen Bayan Thrust'much'a döndü. "Zavallı Leydi Neh'sanna'nın tüm parasal kaynaklarını o aptal Mercy kliniğine akıttığı ve neredeyse kıt kanaat geçinmek zorunda olduğu için bana bu kadar çok ödeme yapamayacağını bildiğimi söyleyecektim."

"Bu kadar hakaret yeter Malisha," dedi Mistress Thrust'much sertçe. "Bu sorunu hafifletmek için öneriniz nedir?"

"Bana iki kaliteli köle borcu olduğuna ve geri ödemeye gücü yetmediğine göre, Leydi Neh'sanna'nın kendininkilerden birini bana vermesini öneriyorum." Leydi Wraith'neck'un küçük, sarımsı gözleri kötü niyetle parladı. "Özellikle de en başta zararı veren o vahşi Kindred."

"Ne? Hayır!" Neh'sa haykırdı. Arkasından Thorn'un hırladığını duyabiliyordu ve kalbi küt küt atıyordu. Büyük Kindred'a karşı hissettiklerini daha yeni yeni anlamaya başlamıştı; ondan şimdi vazgeçemezdi. Özellikle de Leydi Wraith'neck gibi bir sadiste!

"Bu sadece adil!" Leydi Wraith'neck ısrar etti. "Aslında, adilden de öte. Aslında bir köle fiyatına iki köle alıyor. Ve onun elinden alacağım köle doğru düzgün eğitilmemiş bile!"

"Thorn'u hiçbir yere götürmüyorsun!" Neh'sa diğer Hanım'ın üzerine yürüdü. "Pençelerini ona geçirmene izin vereceğime ölürüm daha iyi!"

"Pekâlâ öleceksin. En azından *sosyal* olarak-şartlarımı kabul etmezsen," dedi Leydi Wraith'in boynu kırılarak.

"Hanımımı tehdit mi ediyorsun?" Thorn bir adım atarak talep etti

ileri. "Eğer ona elini bile sürersen-"

"Ne demek istediğimi anladınız mı?" Leydi Wraith'in boynu Bayan Thrust'a doğru uzandı. "Eğitimli bile değil. Aslında, benim inancıma göre tamamen eğitilemez - kamu güvenliği adına uyutulması gerekiyor."

"Ciddi olamazsın!" Neh'sa sanki onun kaslı cüssesini çok daha küçük olan kendi bedeniyle koruyabilecekmiş gibi, büyük Akraba'sının önüne korumacı bir şekilde geçti. "Asla!"

"Sakin ol Neh'sanna." Leydi Wraith'neck ona küçümseyici bir sırtışıla karşılık verdi. "Onu yere sereceğimi söylemedim, sadece senin yaptığından biraz daha sıkı eğiteceğim. Aslında *çok* daha sıkı." Thorn'a değerlendirici bir şekilde baktı. "Sanırım ona uyacak bir acı tasma buldum, bu kadar *iri* bir numune olmasına rağmen."

"Teklifin kabul edilmiş gibi davranıyorsun," dedi Neh'sa çenesini kaldırarak. "Ama kabul edilmedi. Ne dersen de Thorn'u sana vermeyeceğim!"

"Bu doğru mu?" Diğer Sahibenin gözleri ucuz mücevherler gibi kötü niyetle parlıyordu. "Bunu yapmak istemiyordum ama sanırım burada fikrinizi değiştirebilecek bir şey var."

Bir hareketle, giydiği hacimli pembe ve mor pelerinin içinden küçük dikdörtgen bir alıcı cihaz çıkardı.

"Şunu izle," diye emretti Neh'sa'ya. "Hanımefendi Thrust'much'ı memnun edersen sen de. Sanırım *hepimizin* Neh'sanna'nın neler yaptığını görmeye ihtiyacı var."

Küçük ekran titreşerek canlandı ve üzerinde holografik bir görüntü belirdi. Neh'sa kendini tanıdı, evindeki özel ofisinde oturuyordu. Şaşkınlık ve öfkeyle midesi bulandı.

"Bu ne cüret!" diye haykırdı. "Beni kendi evimde mi kaydediyordunuz? Bu mahremiyet kurallarını ihlal etmektir!"

"Gerçekten de öyle, Malisha," dedi Mistress Thrust'much'ın sesi ciddi geliyordu.

"Bu kanıtı daha önce Yonnite Hanımlar Konseyi'ne sunmamamın tek nedeni de bu," dedi Leydi Wraith'neck yumuşak bir sesle. "Ama lütfen izlemeye devam edin, Bayan Thrust'much. Sanırım mahremiyet kurallarından çok daha büyük yasaların çiğnendiğini göreceksiniz." Bir düğmeye bastı ve sanal kayıt yeniden başladı.

Ofisin kapısı çalındı ve Neh'sa, Lo'im'i eşleştirdiği arkadaşı Leydi Tandy'nin içeri girip oturmasını yüreği burkularak izledi.

"Leydi Neh'sanna," diye başladı, "sizden çok kişisel bir konuda yardım istemem gerekiyor. Lo'im ve ben artık birlikte olduğumuza göre bazı sorularım var." Neh'sa, Adanma Töreni'nin yapıldığı günkü konuşmanın tamamının yeniden oynatıldığını görünce midesi bulandı. Leydi Tandy, Lo'im'in içine girmesine izin verebilmek için ondan yardım istiyor ve Neh'sa da ona gerekli yardımı yapıyordu. Eğer bir gebelik olursa, gebeliğin kaynağını maskelemek için ilaç.

Sonuna kadar dinledi ve kendini savunmak için söyleyecek tek bir şey bile bulamadı. Yaptığı şey - yıllardır yaptığı şey - son derece yasa dışıydı ve ayrıca Yonnie Six'te tamamen ahlaksızca kabul ediliyordu. Konsey'in Büyük Hanımefendisi'nin bu tür davaları kovuşturma konusunda özellikle katı olduğu biliniyordu.

"İşte, görüyor musun?" Leydi Wraith'in boynu cihazı kapattı ve muzaffer bir edayla cebine geri koydu. "Leydi Neh'sanna'nın ne yaptığını görüyor musunuz, Büyük Hanım? *Erkek penetrasyonuna* yardım ve yataklık *ediyor!* Kadınlara beden kölelerine eşit davranmalarını söyleyerek Yonnie Six'te savunduğumuz her şeyle alay ediyor!"

"Evet, anlıyorum," dedi Bayan Thrust'much Neh'sa'ya derin bir onaylamazlık ve hayal kırıklığı dolu bir bakış atarak. "Sevgili Leydi Neh'sanna, ne düşünüyor olabilirsin?"

"İnsanların kendi evlerinin mahremiyetinde kendi bedenleriyle istediklerini yapmaları gerektiğini düşünüyordum," dedi Neh'sa, sesi biraz titreyerek. "Bildiğiniz gibi ilk on yılımı kadınlarla erkeklerin eşit olduğu Lylas'ta geçirdim. Yonnitelerin farklı düşündüğünü biliyorum ama en azından yatak odasında erkeklerle kadınların eşit olmasında çok da kötü bir şey göremiyorum."

"Erkekler aşağı cinsiyettir!" Leydi Wraith'neck haykırdı. "Sadece hizmet etmek için uygundurlar. Bunu herkes bilir!"

"Sadece Yonnie Six'te," diye homurdandı Thorn, konuşmaya katılarak. "Galaksinin hemen her yerinde -hatta tüm evrende- insanlar cinsiyetlerin eşit olması gerektiğine inanıyor."

"Şuna bakın, bizimle sanki eşitimizmiş gibi konuşuyor!" Leydi Wraith'neck parmağıyla Thorn'u işaret etti. "Bu ne cüret! Bu ne küstahlık! Evde seninle böyle mi konuşmasına izin veriyorsun Neh'sanna? *İçine girmesine* izin verme nöbetlerinin arasında mı?"

Neh'sa yanaklarının ısındığını hissederek, "Thorn içime hiç girmede," diye inkâr etti. *Şey, dili ve parmakları dışında.* Ama onlar sayılmazdı elbette.

"Üzgünüm ama buna inanmıyorum." Leydi Wraith'neck'un sesi sahte bir acıma tonuna bürünmüştü. "Korkarım bu yıkıcı beden kölesine sahip olmak zihnini bozmuş Neh'sanna. Bence kendi iyiliğin için onu senden almalıyız."

"Hayır!" Neh'sa haykırdı. Neden iş hep bu noktaya, Thorn'u alıp götürmeye geliyordu? Neden Leydi Wraith'neck onu bu kadar çok istiyordu?

Onu istiyor çünkü ona değer verdiğini anlayabiliyor, diye fısıldadı kafasının arkasındaki kurnaz küçük ses. *Çünkü onu sevdiğini görebiliyor ve bu sevgiyi elinden alarak seni olabilecek en kötü şekilde incitmek istiyor.*

"Hanımlar, hanımlar!" Mistress Thrust'much sesini yükselterek kendini

duydum. "Bırakın konuşayım! Hayır, ben bitirene kadar tek kelime daha etme Malisha," diye ekledi, itiraz etmek için ağzını açmış olan Leydi Wraith'in boynunu işaret ederek. "İkinizin de beni dikkatle dinleyeceğinizi söylediğinizi duyayım."

"Evet, Grande Dame," diye mırıldandı Neh'sa uyuşuk bir sesle.

"Evet, Grande Dame." Leydi Wraith'in boynu sabırsız görünüyordu.

"Şimdi," diye devam etti Bayan Thrust'much herkes sustuğunda. "Bugün çok şok edici iddialar duyduğumu ve gördüğümü söylemeliyim. Öğrendiklerim karşısında çok ama *çok* üzuldüm ve hayal kırıklığına uğradım. Tabii ki," diye devam etti kaşlarını çatarak. "Gördüğümüz kayıt gizlilik yasaları ihlal edilerek alınmış, bu nedenle herhangi bir kamu kaydı olarak kabul edilemez. Ama bunun bir cezası olması gerektiğini düşünüyorum. Bu nedenle, Leydi Wraith'neck'un tazminat taleplerinde aslında *haksız* olduğunu düşünmeme rağmen, önerisine katılmalı ve tazminat olarak Leydi Neh'sanna'nın beden kölesini ona vermeliyim."

"Ne? Hayır!" Neh'sa'nın nefesi kesildi. "Hayır, lütfen Grande Dame! Ona karşı acımasız olacak! O-"

"Ben giderim." Thorn'un derin sesi o kadar sessizdi ki Neh'sa'nın kulağına neredeyse hiç gelmiyordu. Ama fark ettiğinde kalbi göğsünde atmayı bırakmış gibi hissetti. "*Ne?*" diye sordu, yüzünü büyük Kindred'a dönerek.

"Leydi Wraith'in boynuyla gideceğimi söyledim." Yüzünde okunamayan bir ifade vardı.

"Elbette gideceksin *köle*. Bu konuda söz hakkın yok," diye hırladı Leydi Thrust'much.

"Evet, ama nasıl davranacağım konusunda söz hakkım var." Thorn, Bayan Thrust'much'a bakmadan önce Bayan Wraith'neck'a yırtıcı bir sırtış attı. "Bu kaydı yok etmesi ve ne bu kaydın ne de Sahibemle ilgili yasadışı yollardan elde edilmiş diğer kayıtların diğer Sahibelere dağıtılmaması şartıyla, burada Sahibe Wraith'neck ile birlikte gideceğim ve mükemmel bir beden kölesi olacağım.

Yonnite Altı'nın."

"Thorn, hayır!" Neh'sa haykırdı. "Bunu yapmak zorunda değilsin."

"Aslında var. Ben hükmettim." Leydi Thrust'much çenesini kaldırdı, soluk mavi gözleri parladı. "Ceset-köle Leydi Wraith'neck ile gidecek ve sen Neh'sanna, tüm yasadışı faaliyetlerine derhal son vereceksin."

Sözlerinde Neh'sa'ya Büyük Hanım'ın fikrini hiçbir şeyin değiştiremeyeceğini söyleyen bir kesinlik vardı. Ne derse desin, ne yaparsa yapsın Thorn, Leydi Wraith'neck'e verilecekti.

Ama onu öylece işkence ve tecavüze teslim etmeye hazır değildi - bu korkunç gelişmeyi hafifletmek için yapabileceği bir şey olmalıydı!

Birden ne olduğunu anladı.

"Pekâlâ," dedi sesi titreyerek. "Ben... Thorn'u Leydi Wraith'in boynuna teslim edeceğim. Ama bunu yaptığımda, benden bir beden kölesi satın alan tüm müstakbel Metreslere imzalattığım sözleşmenin aynısını imzalamak zorunda." Leydi Wraith'neck'a ters ters baktı. "Asla bir acı tasma ya da acı veren başka bir sinir iletim cihazı kullanmayacağına söz vermeli ve ona kötü davranmayacağına yemin etmeli."

"Ne?" Leydi Wraith'neck haykırdı. "Böyle bir şey yapmayacağım! Kölelerime uygun gördüğüm şekilde davranırım! Başka hiç kimsenin davranışlarımı dikte etmesine izin vermeyeceğim."

"Bu durumda evet, Malisha," dedi Bayan Thrust'much, Neh'sa'nın tarafını tutarak, onu çok şaşırtarak.

"Ama-" Leydi Wraith'neck itiraz etmeye başladı, yüzü öfkeden mosmor olmuştu. Grande Dame onu durdurmak için elini kaldırdı.

"Malisha, hepimiz senin biraz -hatta birazdan *da fazla*- sadist olduğunu biliyoruz," dedi sert bir sesle. "Ve Neh'sanna'nın bu köleyi gerçekten önemseydiği çok açık."

Leydi Wraith'neck, "Elbette biliyor, o onun *sevgilisi*," diye tükürdü. "O

Muhtemelen her gece onu *sikmesine* izin veriyordur!"

"Lütfen! Artık burada küfürlü konuşmak yok!" Mistress Thrust'much dudaklarını tiksintiyle büzdü. "Hanımefendi Neh'sanna bu erkeğin kendi bedeni üzerinde hangi sapkın eylemleri gerçekleştirmesine izin vermiş olursa olsun, bu onun çok sevdiği ve değer verdiği bir köleyi teslim ettiği gerçeğini değiştirmez. Her ne kadar yasadışı eylemleri nedeniyle cezalandırılması gerektiğine inansam da, bu köleye iyi bakıldığını ve gereksiz yere istismar edilmediğini bilmeyi hak ediyor." Leydi Wraith'in boynuna bir bakış fırlattı. "Bu nedenle Leydi Neh'sanna yaşadığı sürece bu köle üzerinde acı tasmaları gibi sinir iletimli acı cihazları kullanmayacağınıza söz vereceksiniz."

Leydi Wraith'neck'un yüzü öfkeden neredeyse mosmor olmuştu ama sertçe başını salladı.

". "

"Güzel. O zaman transfer sözleşmesini hazırlayalım ve hemen şimdi, bir an önce yapalım."

"Ne?" Neh'sa haykırdı. "*Şimdi mi?* Benim bir şansım bile olmayacak mı..." 'Veda etmek için bir şans' diyecekti ama diğer iki Hanımefendinin yüzündeki ifadeden bunun kulağa nasıl geldiğini anlayabiliyordu.

Thorn'a takıntılı olduğumu, ona aşık olduğumu ve sağlıklı düşünemediğimi düşünüyorlar, diye fark etti.

Haklılar, diye fısıldadı kafasının içindeki bir ses. *Ona çok fazla bağlanmana izin verdin. Bu muhtemelen iyi bir şey - sen daha derine inmeden onu götürüyorlar.*

Ama eğer bu iyi bir şeyse, neden kalbi ezilmiş gibi hissediyordu? Neden Heroth'un kanlı, kıpırtısız bedeninin üzerine diz çöktüğünde ve onun sonsuza dek gittiğini anladığında hissettiği aynı batma, gerçek dışı duyguya sahipti?

Grande Dame sonunda yüzünde acıma ifadesiyle, "Beden kölenizi yeni Sahibesine transferine hazırlamanız için size bir dakika veriyorum," dedi. "Misafir yatak odamı kullanabilirsiniz." Siyah mineli soluk gri sürgülü kapıyı işaret etti. "Lütfen geç kalmayın."

"Teşekkür ederim Büyük Hanım," diye fısıldadı Neh'sa. Güçsüzce Thorn'a işaret etti. "Gel."

"Evet, Hanımefendi." Onu, beyaz örtülü bir yatağı olan küçük yatak odasına kadar takip etti. Bembeyaz örtünün üzerinde uçan kuşlara benzeyen siyah desenler vardı. Neh'sa o anda kendisinin de uçup gitmesini diledi, hayatının içine düştüğü karmaşadan uçup gitmeyi ve bir daha geri dönmeyi.

"Thorn..." diye başladı ve sonra durdu. Ne söyleyeceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Bir şekilde çok daha fazlası olmuş bir beden kölesine nasıl veda edebilirdi? Kendisini bile tanımazken onun kendisi için ne ifade ettiğini nasıl söyleyebilirdi?

"Thorn-" diye tekrar başladı ama adam onun sözünü kesti. "Böylesi daha iyi," dedi.

"Ne? Bunu nasıl söylersin?" Neh'sa istedi. "Seni döver ve... ve..." Başını iki yana salladı, devam edemedi, şeytani Leydi Wraith'neck'un ona yapacağı ağza alınmayacak şeyleri -doğru Metresle zevkli olabilecek şeyleri- düşünemedi.

Thorn metanetle, "daha iyi," diye tekrarladı.

"Neden? Biraz daha işkence görmek istediğin için mi? Hiç şikâyet etmeden kendini o kötü kaltağa teslim etmenin geçmişinin kefareti ödemeneye yardımcı olacağını mı sanıyorsun?" Neh'sa soğukkanlılığını yitirdiğini hissediyordu ama elinde değildi. "Thorn," dedi. "Yapamam... yapmana izin veremem-"

"Sana benim hakkımda her şeyi bilmediğini söylediğimi hatırlıyor musun?" dedi sessizce. "Ama bilmiyorsun. İnan bana Neh'sa, bu en iyisi."

"Ben... nasıl olduğunu anlamıyorum." Adam yanağını tutup başparmağıyla gözyaşlarını silene kadar ağladığını fark etmemişti.

"Buraya gel." Onu kendine doğru çekti ve Neh'sa kendini onun kollarında, sıcak yüzü göğsünün geniş, kaslı düzlemine bastırılmış halde buldu.

Bunu neden yaptığını, neden bu şekilde davrandığını anlayamıyordu. Heroth hayatta olduğundan beri kendine bu kadar çok duygu izni vermemişti. Ama bir şekilde buna engel olamıyordu - yüzünü onun göğsüne gömdü ve hıçkırı hıçkırı ağladı.

"Neh'sa, yapma. Lütfen benim için üzülme." Neh'sa'nın saçlarını ve omuzlarını okşarken sesi gerçekten sıkıntılı geliyordu, onu rahatlatmak için boşuna çabalıyordu. "Ben buna değmem. Bunu yakında anlayacaksın."

Başını salladı ama ona cevap verecek kadar uzun süre ağlamayı durduramadı. Tanrıça, onun nesi vardı? Bir kez daha gerçek bir Metres gibi davranmıyordu.

Ama artık onun metresi değilim ve bir daha asla olmayacağım!

Bu düşünce neredeyse yeni bir gözyaşı fırtınasına neden oluyordu ama bir şekilde nerede olduğunu ve daha da önemlisi *kim* olduğunu hatırladı.

Grande Dame Thrust'much ve şeytani Lady Wraith'neck diğer odadalar - şüphesiz benim konuşmalarımı dinliyorlar, diye hatırlattı kendine. Ben Yonnie Six'ten Leydi Neh'sanna'yım, aşırı duygusal olmama izin vermiyorum.

Ya da zaten sahip olduğundan daha fazla değil. Çaba sarf ederek ağlamayı bıraktı ve kendine geldi.

"Thorn," diye fısıldadı, gözlerini parmaklarıyla sildi ve ona baktı. "Seni özleyeceğim. I...."

Durdu, adamın uyumsuz gözlerinde yaşlar olduğunu görünce şaşırdı. Birdenbire onun da en az onlar kadar üzgün olduğunu anladı.

onun gibi ayrılıyordu. Artık kendi acısına biraz olsun hakim olduğuna göre, ikisini de perişan eden kayıptan duyduğu acıyı hissedebiliyordu.

"Ben de sizi özleyeceğim Sahibem." Sesi kısık ve dökülmemiş gözyaşlarıyla boğuklaşmıştı. Yavaşça önünde diz çöktü ve kollarını beline doladı. "Daha önce söylediklerimde ciddiye dim, senin gibi bir dişiyi hak etmiyorum. Ama bedenim başka bir yerde olsa bile kalbim sonsuza dek senin olacak. Lütfen bunu asla unutma."

"Oh, Thorn..." Onun saçlarını okşadığı gibi o da saçlarını okşadı ve birkaç dakika önce aldığı gibi rahatlattı. Büyük Kindred'de onu bu kadar derinden etkileyen şey neydi? Bu kadar acıtan?

Tam o sırada biri kapıya vurmaya başladı.

"Acele et Neh'sanna! O koca hayvanın seni son bir kez daha becermesine izin vermesen iyi edersin yoksa Bayan Thrust'much yetkilileri arayıp haber vermek zorunda kalacak," diye seslendi Leydi Wraith'neck.

Neh'sa diğer kadının kaba sözlerini duymazdan geldi ve Thorn'un sıkıntılı yüzüne baktı. Başka ne diyeceğini bilemediği için sadece öptü onu, biraz eğilip ağzını kendi ağzıyla birleştirdi.

Önce karşılık vermedi -sanki bunu hak etmediğini düşünüyormuş gibi. Sonra aniden onu öylesine tutkuyla öptü ki Neh'sa tüm vücudunun arzuyla aydınlandığını hissetti. Adamın tadı tuz, gözyaşı ve ihtiyaç gibiydi.

Lezzetli, yasak... ve sonsuza dek yok olacak.

Kapıya vurulmaya devam etti ve sonunda onları ayırdı. "Thorn," diye fısıldadı onun yanağını okşayarak.

"Beni unutma. Ve eğer yapabilirsen beni affet," diye mırıldandı. Sonra ayağa kalktı ve kapıyı açmaya gitti.

Leydi Wraith'neck kapının girişinde durmuş, bir elinde mülkiyet devri belgesi olan imzalı bir parşömen tutuyordu. Leydi Wraith'neck

Thorn'u görünce neredeyse kına yaktı. "Vay, vay, benim yeni kölem."

Thorn gözlerini yere indirerek ağır ağır, "Evet, Sahibe," dedi. "Sizin için ne yapabilirim?"

"Bence daha uygun bir soru, sana ne yapabilirim?" Leydi Wraith'neck gırtlaktan mırıldandı. "Aman Tanrım, seni alıştırmak çok hoşuma gidecek, seni koca hayvan!" Neh'sa'ya baktı ve elini buyurgan bir tavırla uzattı. "Onun tasmaının anahtarına ihtiyacım olacak Neh'sanna. Takabileceği yeni bir tane var bende."

Birden Neh'sa'nın içinde bir şeyler koptu. Kapı aralığına doğru yürüdü, Thorn ile Leydi Wraith'in boynu arasına girdi ve parmağını diğer kadının yüzüne doğru itti.

"Beni dinle Malisha," diye hırladı. "Bunu bilmiyor olabilirsin ama ben yarı Lylasian'ım, yani başkalarının duygularını hissedebiliyorum."

"Neden şimdi melezlik durumundan bahsediyorsun?" Leydi Wraith'neck burnunu kırıştırdı. "Ne demek istiyorsun?"

"Demek istediğim, Thorn ile bir bağlantım var. Yani imzaladığın sözleşmeyi çiğneyip ona acı tasmaı ya da benzeri bir şey takarsan haberim olur." Neh'sa gözlerini kıstı ve diğer kadına ters ters baktı. "Bileceğim ve *bunu sana  deteceğim.*"

Leydi Wraith'neck bir an için kuşkuyla baktı. Neh'sa'nın ciddi olduğunu görünce yüz ifadesi meydan okuyan bir öfkeye dönüştü.

" yle mi? Peki bunu nasıl yapacaksın Neh'sanna? Yüksek mevkilerde hiç dostun yok - Büyük Hanım ne tür yasadışı işler çevirdiğini bildiğine göre artık yok." Sırıttı.

"Yüksek mevkilerde dostlara ihtiyacım yok," diye tersledi Neh'sa. "Başka kaynaklarım da var. Hiç durup düşündün m  Malisha, Merhamet kliniğime her gün kaç tane ezilmiş, a  bırakılmış ve kötü muamele görmüş erkek geliyor?"

gece? Ve nezaket için bile ne kadar minnettarlar - kendi Sahibelerinin onlara veremeyecekleri kadar meşgul ya da sert oldukları bir parça bakım için? Size ait kölelere birçok kez iyi davrandığımıza inanıyorum."

Leydi Wraith'in boynu çatıldı.

"Korkarım hala anlamıyorum. Kölelerimi bir daha tedavi etmemekle mi tehdit ediyorsunuz? Çünkü açıkçası, daha az umursayamazdım. Bırakın ölsünler, her zaman daha fazlasını satın alabilirim."

"Kendinizden başka kimseyi önemsemediğinizi biliyorum ama birçok kişi önemsiyor. Ve kliniğime gelen erkekler minnettarlar - aslında o kadar minnettarlar ki, eğer biri onlara özellikle sadist bir doğaya sahip belirli bir Metres bulmalarını önerirse - kendi numaralarından birkaçını tekrar tekrar incitmiş biri, pekala sadece-

"Dur!" Leydi Wraith'in boynu şoktan gözlerini açmıştı. "Bu ne cüret? Beni tehdit ettiğine inanamıyorum!"

"Hayır," dedi Neh'sa soğukkanlılıkla. "Sadece Thorn'un acısını hissedersen ve bundan bir acı tasmaşının sorumlu olduğunu bilersen neler olabileceğini söylüyorum. Seni izliyor olacağım." Thorn'un boynunda bir zincirle taşıdığı tasmanın anahtarını çıkardı ve diğer Sahibeye doğru itti. "Bu tasma en az onun kadar acısız bir tasmayla değiştirilse iyi olur, yoksa *haberim olur*," dedi ve Leydi Wraith'in boynu titreyen boynu bir cevap veremedi odadan çıktı.

Çok istemesine rağmen Thorn'a dönüp bakmadı, midesi düğüm düğüm oldu.

O gitti, dedi kendi kendine. *HerOTH'un kadar kesin bir şekilde hayatından çıktı. Unut onu artık Neh'sa, tek yapabileceğin onu unutmak.*

Ama bir şekilde kalbi onu dinlemeyi reddetti.

Yirmi Üçüncü Bölüm

"Yonnite Tüm Bilgiler Kütüphanesi'nin mirasının bakımı ve korunmasına yardımcı olmak üzere Kutsal Yedili'nin yeni bir üyesine sahip olduğumuzu duyurmaktan memnuniyet duyuyorum." Büyük Dame Thrust'much'ın sesi, Kütüphane'nin içinde bulunduğu devasa binayı çevreleyen geniş mermer verandada çınladı. Metresler ve onların beden kölelerinden oluşan bir kalabalık büyük binanın etrafındaki avluyu hınca hınç doldurmuştu. Görünüşe göre Kutsal Yedili'nin yeni bir üyesinin göreve başlaması önemli bir sosyal olaydı.

Thorn töreni verandanın arkasından soğukkanlı bir sessizlik içinde izledi. Sırtında bir yığın çürük ve yara vardı ve geri kalanı da oldukça ağrıyordu. Leydi Wraith'neck önceki gece onunla biraz eğlenmişti. En azından onun bakış açısına göre eğlenmişti...

"Vay, vay. Seni ilk gördüğüm andan beri yalnız kalmanı istiyordum," diye mırıldandı onu şatafatlı, aşırı süslü evine geri götürdüğü anda. Thorn'un fark ettiği gibi, kadın resmi bir yaşam alanıyla hiç uğraşmamıştı. Evinin tamamına zindan ekipmanları ve donanımları hâkimmiş gibi görünüyordu.

Onu içeri getirdi ve doğruca zincirlediği bir çarmıha götürdü.

"Senin üzerinde acı tasmaı kullanamayabilirim," diye tısladı kulağına. "Ama eğlenmenin çok daha fazla yolu var, sence de öyle değil mi?"

Thorn cevap vermedi; kadının sırtına ve vücudunun geri kalanına uyguladığı çeşitli aletlere rağmen bağırmaı da. Bu, Yonnie Six'e görev götürmeyi kabul ettiğinde beklediği şeye daha çok benziyordu. Bu

Bir bakıma rahatlatıcı. İşkence görmek onun anlayabileceği, dayanabileceği bir şeydi.

Leydi Wraith'neck'un dokunuşu Neh'sa'nınki gibi tepki vermesine neden olmamıştı. Saatler süren tüm seans boyunca içindeki ateş yüzeye yaklaşmadı bile. Bedenine istediğini yapabiliyordu ama kalbine dokunamaz ya da ondan herhangi bir tepki alamazdı

-Bu durum sadist Hanımefendiyi açıkça sinirlendirmişti.

Saatlerce aklına gelen her şeyi onun üzerinde kullandıktan sonra, huysuz bir küfürle elindeki kanlı bastonu yere attı.

"Bu çok saçma! Acıya karşı bu kadar dayanıksızken Neh'sanna seni nasıl eğitebildi?"

"Neh'sa trenleri... sevgiyle." Thorn zorlukla konuştu. Fiziksel acıya dayanmak, kendini uzaklara, hiçbir düşüncenin mümkün olmadığı akılsız bir yere götürmesini sağlamıştı. Kendini o yerden geri getirmek çaba gerektiriyordu.

"Aşk mı?" Leydi Wraith'neck alay etti. "Ne tür bir saçmalık bu?"

"Senden... anlamanı beklemiyorum," dedi Thorn hâlâ duraksayarak. "İçinde nefret ve zalimlikten başka bir şey yok. İşte bu yüzden....Neh'sa her zaman daha üstün bir Hanım olacak."

"Sessizlik!" Leydi Wraith'neck tersledi. "Böyle konuşmalara tahammül edemem, özellikle de bir kölenin konuşmasına!" Öfkeyle bir ileri bir geri yürümeye başladı. "İhtiyacın olan şey acı iyi bir sarsıntı! Neh'sanna'ya ve onun yumuşak kalpli yöntemlerine lanet olsun!" Thorn'a ters ters baktı. "Onun seninle gerçekten bir bağı olduğuna inanmıyorum. Yine de sana bir tasma takmalı ve bunu öğrenmek için maksimuma çıkarmalıyım."

"Bana istediğinizi yapın Sahibe," diye homurdandı Thorn metanetle. "Ama sizi uyarıyorum, Neh'sa benim acımı hissediyor."

Gözlerini kapadı, ona geçmişini anlatırken çektiği acının güzel koyu gözlerindeki yankısını hatırlamamaya çalıştı. Hayatında sevdiği diğer tek kadını ne kadar kötü bir şekilde hayal kırıklığına uğrattığını duyduktan sonra ona nasıl bu kadar şefkatle davranabildiği onu aşılıyordu.

"Onu bu kadar iyi bir Metres yapan şeylerden biri de bu," diye ekledi.

"Saçmalık!" Leydi Wraith'in boynu yine öfkelenildi, ama fark etti ki ona acı tasması takmak için herhangi bir hamle yapmadı. "Bir kölem var ama gerçekten Ona *sahip olacağım*," diye devam etti kendi kendine, hâlâ volta atılıyordu. "Neh'sanna yolumdan çekilmedikçe o koca hayvana asla gerçekten sahip olamayacağım."

Bu Thorn'un dikkatini çekti.

"Eğer onu incitirsen - eğer Hanımımın saçının teline dokunursan -" diye başladı.

"Artık senin Sahiben benim, seni koca aptal!" Leydi Wraith'neck hiddetlendi.

"Ama merak etme," diye devam etti. "Ona dokunmayacağım. En azından kişisel olarak."

Kadının sözleri Thorn'u rahatsız etmişti ama kendi kendine Tüm Bilgilerin Kütüphanesi'ndeki törenden sonra bunun tartışmalı bir konu olacağını söyledi. Kutsal Yedili'den biri olarak görevlendirilir görevlendirilmez, Kovan hakkındaki bilgilere ulaşmak için Leydi Wraith'in boynunun izini ve retina taramasını kullanacaktı. Bu bilgileri anında Kindred Ana Gemisine iletecek ve ardından Yonnie Six'i sonsuza dek geride bırakacaktı. Ve o gittiğinde, Leydi Wraith'neck'in Neh'sa'ya zarar vermek istemesi için hiçbir sebep kalmayacaktı. Umuyordu ki...

Tüm Bilgilerin Kütüphanesi'ni barındıran bulutlu atmosfer kubbesinde durup göreve başlama törenini izlerken, sırtındaki ve vücudundaki çok sayıda çürük ve yırtığın, Neh'sa'ya korktuğu şekilde ihanet etmek zorunda kalmamak için ödenmesi gereken küçük bir bedel olduğunu düşündü. Kovan hakkında bilgi almak için onu parmak izini ve retina taramasını kullanmaya zorlamak zorunda kalmayacağı için çok mutluydu.

Lady Wraith'in boynunu ise kullanmakta bir sakınca görmedi. Bilgiyi ilettikten sonra yoluna devam edecekti.

Kalabalığın içine baktığında, kenarda duran sürüngen bir form gördü. Greed'lick-evine dönüyordu.

Uzaylının gözlerini yakalayarak bir *kez* başını salladı-Her *şey plana uygun gidiyor*.

Dev kertenkele-erkek başıyla . *Bekliyor olacağım*.

Yonnite kalabalığına ait değilmiş gibi görünen başka erkekler de vardı. Yonnie Six'in ya düzenli olarak sahip olunan ve istismar edilen ya da özgür ama başlarını zorlukla dik tutabilecek kadar fakir ve umutsuz olan erkeklerinin ezilmiş havasına sahip değillerdi.

Hayır, bu erkekler -toplamda üç kişilerdi- farklı görünüyordlardı. Thorn kaşlarını çatı. Neydiler bunlar? Kindred değillerdi ama ondan uzak da değillerdi. Havok olabilir mi? Kindred ırkının genetik kuzenleri olan Havoklar yıllar önce dallanıp ve dişileri eşleri olarak çağırmaya ihtiyaçları yoktu. Aslında sloganları, "Biz bağ kurmayız." idi.

Ve bu itibarsız görünümlü piçler kesinlikle herhangi bir dişiyile bağ kuracak ya da Kindred'lerin yaptığı gibi onlara saygı duyacak ve hürmet edecek tipler gibi görünmüyordu. Diğer ikisinin biraz ilerisinde duran kişi lider gibi görünüyordu. Tek gözünün üzerinde siyah bir sibernetik yama vardı. Thorn bunun özel bir özelliği olup olmadığını merak etti. Bu tür bazı geliştirmeler tüm ışık spektrumlarını gösterebildiği gibi kullanıcının zifiri karanlıkta da görmesini sağlayabiliyordu.

Onun tefekkür . ve üç itibarsız görünümlü erkekler
Bayan Thrust'much'ın, yalnızca Kutsal Yedili ve beden kölelerinin
girebildiği Tüm Bilgilerin Kütüphanesi'ne girme ve Leydi Wraith'in boynunun
takdisini tamamlama zamanının geldiğini duyurmasıyla yarıda kesildi. *Bu benim şansım*, diye düşündü Thorn. *Tek şansım - bunu berbat etmesem iyi olur Yukarı*.

Leydi Wraith'neck yakasına takılı uzun deri tasmayı çekince itaatkâr bir şekilde döndü ve onu kütüphaneye kadar takip etti. Neh'sa'nın bakışlarını üzerinde hissedebiliyordu ve yaralarını katalogluyor olması gerektiğini biliyordu.

Onun için acı ve merhametle dolu gözlerini yakalamamaya çalıştı. Kaybettiklerini, koşullar farklı olsaydı aralarında neler olabileceğini düşünmek işleri daha da zorlaştıracaktı.

Görevimi tamamlamalıyım, dedi kendi kendine. Şu anda önemli olan tek şey bu.

Ve bunu yapmak için doğru zamanı beklemek zorundaydı.

O sabah Lady Wraith'neck'un tören planlayıcılarından biriyle yaptığı konuşmayı dinlediğinden, bundan sonra tam olarak ne olacağını biliyordu. Kütüphanenin ortasında bulunan tarama kabinine getirilecek ve parmak izi ile retina taraması Kutsal Yedili'nin dosyalarına kaydedilecekti. O andan itibaren, herhangi bir bilgiye erişmek için yapması gereken tek şey, verilerin depolandığı yığına gitmek, parmağını hazneye bastırmak ve tarama portalına bakmaktı. Bu bilgiler daha sonra incelemek üzere istediği herhangi bir cihaza aktarılabilirdi.

Ya da dilediğim herhangi bir cihazı, diye düşündü Thorn. Bilgileri doğrudan Kindred Ana Gemisi'ne bağlı olan ve üzerinde taşıdığı vericiye aktarmak gibi bir niyeti vardı. Her şey sadece birkaç dakika sürecekti.

-İşe yaraması için Lady Wraith'in boynunu tek başına alması gerekiyordu ve bunu nasıl başaracağını çok iyi bildiğini düşünüyordu.

Sadist Metres koluna paha biçilmez bir broş takmıştı; broşun en önemli parçası Valenit içine yerleştirilmiş büyük bir doğal Timbria zümrütüydü. Broşun geliri, eğer satılırsa, Neh'sa'nın Merhamet kliniğini en az beş standart yıl boyunca finanse edebilirdi. Son derece zengin Leydi Wraith'neck'in bile kaybetmekten çekineceği bir mücevherdi bu; nesiller boyu anneden kıza geçen bir aile yadigârıydı ve Neh'sa'nın ne kadar zengin olduğunu kanıtlıyordu.

Yonnie Six'te bir Metres olarak doğuştan gelen meşru hakkı. Eğer kaybolursa, kesinlikle onu arayacaktı.

Ve Thorn tamamen kaybolmasını istemişti.

"Ve şimdi benim güzel Leydi Wraith'neck'um, parmağınızı parlayan kırmızı hazneye bastırmalı ve aynı anda geçide bakmalısınız." Grande Dame Thrust'much parlayan kırmızı pedi ve Leydi Wraith'neck ona doğru eğildiğinde açılan küçük yuvarlak açıklığı gösterdi. Parmağını kırmızı pede bastırdı ve açıklığa baktı ve bir an içinde açıklık yeşile döndü ve yumuşak bir cınlama sesi duyuldu.

"Çok iyi, çok iyi." Büyük Hanım Thrust'much onaylarcasına başını salladı. "Artık geniş koleksiyonumuzdaki uzun yıllara dayanan bilgi birikimine erişme gücüne sahipsiniz. Böyle bir fırsat pek az kişiye nasip olur. Bu fırsatı akıllıca kullan ve kendini öğrenerek zenginleştir ki zamanı geldiğinde diğer Yonnite kız kardeşlerine de aktarabilesin."

Elbette Thorn'un da gayet iyi bildiği gibi Leydi Wraith'neck'un böyle bir şey yapmaya hiç niyeti yoktu. Kutsal Yedili'den biri olma onurunu sadece şapkasında bir tür tüy olarak istemişti - diğer Metreslerin yüzüne karşı sallayıp onları kışkandırabileceği bir statü sembolü. Öğrenmeye, bir Merhamet kliniği işletmekten daha fazla ilgi duymuyordu ama artık kendini en yükseklerden biri, Yonnite toplumunun gerçek üst kademesinin bir üyesi olarak sayabilirdi.

En azından şimdilik.

Thorn, ihtiyacı olan bilgiyi almasına yardım etmesi için onu zorladıktan sonra statüsünün nasıl değişeceğini merak ediyordu. Beden kölesini kontrol edemeyen bir Metres pek itibar görmezdi. İhtiyacı olan bilgiyi almak için Neh'sa'yı değil de Leydi Wraith'neck'u kullanacak olması onu bir kez daha sevindirdi.

Her şeyden çok görevini bitirip uzaklaşmak istiyordu.

Bu lanet yerden. Bu çok acı vericiydi ve Neh'sa'ya her baktığında tek düşünebildiği onun ellerinin üzerinde olduğu, kulağındaki yumuşak sesi, ona veda ederken gözlerinden akan yaşlardı...

Bu kadar yeter, dedi kendi kendine öfkeyle. Bu işi bitirdikten sonra onu bir daha asla görmeyeceksin ve bu da iyi bir şey. Onun için hiç iyi değilsin - herhangi bir kadın için. Sensiz daha iyi, o yüzden unut onu.

Mümkün olduğunca göze batmadan, yeni Sahibesinin yanına biraz daha yaklaştı, o ise yüksek sesle Kutsal Yedili'den biri olmaktan ne kadar memnun olduğunu anlatıyordu.

Kutsal Yedili'nin diğer altı üyesi belli belirsiz mide bulandırıcı bir şekilde bakarken, "...uzun zamandır gelmesine rağmen fazlasıyla hak edilmiş bir onur," diyordu. Thorn birkaçının Bayan Thrust'a bakış attığını gördü. Şüphesiz onlar da Konsey'in Büyük Hanımefendisi'nin Wraith'neck'u kendi gruplarından biri olarak seçerken ne düşündüğünü merak ediyorlardı.

Thorn aslında bunun nedenini biliyordu -Lady Wraith'neck bir gece önce Grande Dame'ı sadece kendisinin sağlayabildiği bir tür çivili rüya gazına alıştırmakla övünmüştü. Aslında o, Bayan Thrust'much'ın satıcısıydı. Thorn'a göre bu da Büyük Hanım'a, Neh'sa'nın doğum kontrol hapi dağıtma ve erkek penetrasyonunun şeytani eylemine yardım etme çabalarının yasadışı olduğuna dair suçlamalarda bulunmak için pek bir alan bırakmıyordu.

Ama şu anda bunların hiçbirinin önemi yoktu. Asıl önemli olan, tüm gözlerin Leydi Wraith'in boynunda ya da Mistress Thrust'much'ta olmasıydı; kimse aşağılık bir beden kölesinin ne yaptığını izlemiyordu. Tabii ki söz konusu olan Thorn'du.

Taktığı tasma ve kayışa rağmen elleri bağlı değildi ve bu sayede uzanıp yeni Sahibesinin kolundaki paha biçilmez broşu nazikçe çözebildi. Broşu bir elinde saklayarak, tarama kabininin etrafında toplanan küçük kalabalığın arasından yavaşça geri çekildi ve ardından

Köle daha taze, veri yığınlarında daha geride yer alıyor.

Thorn, Tüm Bilgiler Kütüphanesi'nde bir erkek tazeleyici *olmasına* bile şaşırılmıştı ama Yonnie Six'in iyi hanımlarının kölelerinin binanın etrafındaki çalılara işemesine izin veremeyeceklerini düşündü. Hiç hoş görünmezdi.

Neyse ki bina çok büyük olmasına rağmen, tazeleyici erişmesi gereken veri yığınının çok yakınında bulunuyordu. Thorn broşu oraya, gözlerden uzakta, yığının altında yarı gizli bir yere bıraktı ve şimdi Kütüphane'yi gezmekte olan ana gruba katılmak üzere geri döndü.

"*İşte buradasın!*" Leydi Wraith'neck ona tısladı. "Ne cüretle kaçarsın? Tasmanı bir dakikalığına bıraktım-"

"Özür dilerim, Hanımefendi. Tazesini kullanmak zorunda kaldım." Thorn omuz silkti.

"O zaman bir daha gitme! Yoksa daha sonra pişman olacağından emin olabilirsin," diye tersledi.

"Leydi Wraith'neck, ne dediğimi duydunuz mu?" Grande Dame Thrust'much ona ters ters bakıyordu. "Bu veri yığını galaksimizdeki çeşitli yıldızlar, bunların türleri, sınıflandırmaları, yoğunlukları ve etraflarında yörüngede bulunan ya da bulunmayan gezegenlerin sayısı hakkında bildiğimiz her şeyi içeriyor. Dinliyor musun sen?"

"Elbette, Büyük Hanımefendi," diye mırıldandı Leydi Wraith'neck isyan edercesine. "Bir anlık hatam için beni affedin, kölemi azarlamam gerekiyordu."

"Onu kendi zamanınızda azarlayın. Bitişikteki atmosfer kubbesinde düzenlenen resepsiyona gidebilmek için bu turu ilerletmemiz gerekiyor," diye tersledi Bayan Thrust-much.

Leydi Wraith'neck yeterince uysalca başını salladı ama Thorn'a attığı bakış, onun için daha sonra planları olduğunu anlamasını sağladı.

Sorun değildi, onun için de planları vardı.

"Affedersiniz, Büyük Hanımefendi, ama korkarım turdan biraz erken ayrılmam gerekiyor."

Thorn başını kaldırdı çünkü konuşan Neh'sa'nın yumuşak sesiydi. Onunla göz göze gelmekten kaçınsa da şimdi elinde değildi. Hanım Thrust'much'la konuşuyor olmasına rağmen doğrudan ona bakıyordu. İri, kara gözleri sıkıntılıydı ve küçük elleri iki yanında yumruk şeklinde kıvrılmıştı.

Benim için korkuyor, benim için endişeleniyor, diye fark etti Thorn. *Leydi Wraith'neck'un bundan sonra bana ne gibi korkunç şeyler yapmayı planladığını merak ediyordu.* Onu rahatlatılabilmeyi, her şeyin yoluna gireceğini bilmesini sağlamayı diledi. Ama yapabileceği ya da söyleyebileceği hiçbir şey yoktu, özellikle de şu anki ortamda. Bu yüzden ona küçük bir omuz silkme hareketi yaptı ve gözlerini kaçırdı.

"Ne? Neden turdan ayrılmak istiyorsun?" Mistress Thrust'much talep etti.

"Korkarım ben... iyi değilim," dedi Neh'sa. "Bağışlayın beni ama izninizi rica edeceğim."

"Eğer mecbursanız..." Büyük Hanım bu durumdan pek memnun görünmüyordu ama Neh'sa gerçekten de solgun ve hasta görünüyordu. Thorn bir gece önce hiç uyuyup uyumadığını merak etti. Muhtemelen uyumamıştı.

"Teşekkür ederim." Neh'sa başını eğdi ve gitmek için döndü. Yanında beden kölesi olmayan tek Sahibe oydu, bu yüzden devasa, yankılı mermer Kütüphaneden tek başına çıktı.

Thorn onun gidişini izledi ve bunun onu son görüşü olup olmayacağını merak etti. Kürek kemikleri arasındaki izi şiddetle yanıyordu. Leydi Wraith'neck'un bir gece önce dövmediği, kırbaçlamadığı ya da bir şekilde taciz etmediği tek yeri orasıydı ama bunun tek sebebi, Neh'sa'nın damgasını biraz iyileştikten ve derisi yeni bir damgayı kaldırabilecek hale geldikten sonra kendi damgasıyla gizlemeyi planlıyor olmasıydı.

Bu asla elbette, buradan gitmiş olacaktı.

Bir sonraki güneş saati geçmeden. Ama Neh'sa'nın damgasını, o gittikten ve görev bittikten sonra bile çıkarmaya hiç niyeti yoktu.

Kalbine kalıcı olarak damgalanmışken neden onun damgasını teninden çıkarmaya çalışsındı ki?

Bir an için, onun Kütüphane'nin geniş çift kapısından sessizce geçişini izlerken, içinde kötü bir his vardı. Bir şeylerin doğru olmadığına dair bir sezgi...

Ama sonra Leydi Wraith'neck onun tasmaına özellikle sert bir darbe indirdi ve Bayan Thrust'much tura devam ederken onu veri yığınlarının derinliklerine kadar takip etmek zorunda kaldı.

Tur sona erip Hanımefendiler resepsiyona gitmeye hazırlanırken Leydi Wraith'neck sonunda paha biçilmez broşunun yerinde olmadığını fark etti.

"Oh!" diye nefes nefese kaldı, koluna baktı. "Nerede o? Timbrian zümrüt broşum nerede? O benim ailemin doğuştan hakkı!"

Thorn umursamaz bir ifadeyle, "Bilmiyorum, Hanımefendi," dedi. "Sanırım içeri girdiğinizde sizdeydi." Sonunda fark ettiği için rahatlamıştı; bir şekilde bu konuyu kendisinin açması gerekeceğinden korkuyordu bu da çok şüpheli görünecekti.

"Tabii ki Kütüphaneye girdiğimizde yanımdaydı! Onu Leydi Rest'well'e gösteriyordum!" diye öfkeleni. "Onu bulmalıyım! Hemen aramama yardım et!"

Kaybolan Kutsal Yedili'ye mensup diğer Hanımlardan biri olsaydı, özellikle de Yonnite Topluluğu'ndaki konumları için bu kadar hayati olan değerli bir bibloyu kaybetmiş olsalardı, Thorn grubun geri kalanının kalıp onu aramaya yardım etmeyi teklif edeceğinden emindi. Ancak Leydi Wraith'in boynu pek sevilmezdi. Kabalığı, acımasızlığı ve yıpratıcı kişiliği meslektaşları için açıkça iğrençti. Onu bu göreve atayan Grande Dame Thrust'much bile kalıp ona yardım etmek istemiyordu.

"Pekala, Malisha," dedi omuz silkerek. "Parmak iziniz ve taramanız sisteme kaydedildi. İstedığınız kadar kalıp kayıp broşunuzu arayabilirsiniz; sadece ayrılırken Tüm Bilgiler Kütüphanesi'ni kilitlediğinizden emin olun. Resepsiyonda görüşürüz."

"Ama tek aramam asırlar sürer!" Leydi Wraith'neck suratını astı. "Burası *çok büyük*."

Grande Dame Thrust'much kaşlarını çatarak, "Üzgünüm Malisha, sana beden kölelerimden birini bıraktım ama resepsiyon sırasında ikisine de ihtiyaç var," dedi. "Korkarım tek başınasınız."

Başka bir şey söylemeden döndü ve diğer Hanımlar da onunla birlikte döndü. Öfkeli Leydi Wraith'neck'u arkasında sadece Thorn'la bırakarak Kütüphane'den çıktılar.

"Hmm," dedi Thorn büyük çift kapılar arkalarından kapanırken, "Görünüşe göre sizden pek hoşlanmamış olabilirler, Hanımefendi."

"Kapa çeneni!" Leydi Wraith'in boynu tasmaını tekrar sertçe çekti. "Sadece broşu bulmama yardım et!"

Thorn itaatkâr bir beden kölesi gibi özenle aradı, Kütüphane'nin etrafındaki kalabalığın bir sonraki atmosfer kubbesindeki resepsiyona gitmek için zamanları olduğundan emin olmak için zaman ayırdı. Sahibi sessizce öfkelenmeye ve tasmaını olabildiğince sert bir şekilde çekerek duygularını açığa vurmaya devam etti. Thorn bu muameleye metanetle katlandı, zamanını kolladı ve doğru anı bekledi.

Sonunda tamamen yalnız olduklarından emindi; dışarıdaki kalabalığın gürültüsü tamamen kesilmişti ve veri yığınlarını temiz tutan hava temizleyicilerin sessizliği ile Lady Wraith'neck'un kendi öfkeli nefes alışından başka ses yoktu.

"Hanımefendi," dedi rahat görünmeye çalışarak. "Şunu görüyor musunuz? Orada parlak bir şey var." Veri yığınına işaret etti.

Hive'ın bilgileri.

"Ne? Nerede?" Avını bulmaya niyetli bir av köpeği gibi başını kaldırdı. "Nerede, seni aptal? Göster bana!"

"İşte." Thorn yolu gösterdi, ancak tonozlu çatıya yükselen uzun, ince veri kulesinin önünde durana kadar tasmaını sıkı sıkı tutmaya devam etti. "Sanırım şu yığının hemen altında." Broşu sakladığı yeri işaret etti.

"O zaman aşağı in ve al köle!" Tasmaını sertçe çekerek onu yer seviyesine indirmeye çalıştı.

Ama bu sefer Thorn kendini tuttu.

"Farkında mısınız acaba *Hanımeferdi*?" diye hırladı. "Çekiştirdiğiniz tasma herhangi bir acı tasmaına bağlı *değil*."

"*Elbette* bunu biliyorum," diye tersledi. "O salak Neh'sanna bana senin üzerinde kullanmayacağıma dair bir sözleşme imzalattı."

"Bence asıl *noktay*ı kaçırıyorsun." Thorn yakınına eğildi ve yüzünü onun yüzüne dayadı. "Beni kontrol etmenin hiçbir yolu yok. *Hiçbir şekilde*."

"Nesin sen... beni *tehdit* mi ediyorsun?" Leydi Wraith'in boynu geri çekildi, uzun, kemikli yüzünde belirsizlikle karışık bir öfke ifadesi vardı. Belli ki yetki sahibi olmaya ve şikâyet etmeye cesaret edemeyen kölelere istediğini yapmaya o kadar alışmıştı ki, bu durumla nasıl başa çıkacağını bilmiyordu.

"Kesinlikle hayır, Hanımeferdi." Thorn ona en korkutucu sırıtışını verdi. "Seni tehdit etmeme gerek yok çünkü tam olarak dediğimi yapacaksın."

"!"

Leydi Wraith'neck ondan sert adımlarla uzaklaşmaya başladı -şu anda bile içinde bulunduğu tehlikenin farkında değil gibiydi- ama Thorn onu elinden yakaladı

elbisesinin arkasından tuttu, onu döndürdü ve tasmaını çözdü. Hızlı ve ekonomik hareketlerle, kız çırpınıp çığlıklar atarken ellerini önünden sıkıca bağladı. Ardından, iyi bir önlem olarak, onu veri kulesinin uzun destek miline bağladı.

"Hayır, bu ne cüret? Derhal gitmeme izin ver yoksa seni dövürürüm! Seni kendim döverim, o kadar!" diye bağırdı öfkeyle.

"Kapa çeneni," dedi sertçe, dişlerinin sertçe birbirine çarpması için onu hızlıca salladı. "Sadece kapa çeneni ve sen farkına bile varmadan her şey bitmiş olacak."

"Her şey bitecek mi? Sen... sen benim içime girmeyeceksin, değil mi?" Sarımsı gözleri kocaman açılmıştı ve ağzı titriyordu.

Thorn midesinin yavaşça öne doğru yuvarlandığını hissetti. Ne iğrenç bir fikir! Her şeyden önce, o bir tecavüzcü değildi. İkincisinde ise, tüm galakside şeytani Lady Wraith'neck'dan az seks yapmayı tercih edeceği başka bir insan düşünemiyordu. Yine de, eğer bu fikir onu hizada tutacaksa...

"Kaç erkek kölenin rızası dışında içine girdin?" diye sordu, onu tekrar sarsarak. "Kaç tane, *Hanımefendi*?"

"Bilmiyorum," diye kekeledi. "Hiçbiri bunu hak etmedi. Erkekler aşağı türdür - onlar hizmet etmek ve uygun gördüğümüz şekilde kullanılmak içindir."

"Biliyor musun, o 'aşağı erkeklerden' birinin gücüne bağlıyken bunu söylemek istemeyebilirsin," diye hırladı Thorn. "Şu anda aşağılık olan sensin, Malisha. Ya senin benim hakkımda karar verdiğin gibi ben de senin penetrasyon ve işkenceden başka bir şeye uygun olmadığına karar verseydim?"

"Buna cüret edemezsin!" Kadının sarı gözleri kısıldı ama Thorn onların derinliklerinde korku gördüğünü sandı.

"Olabilir," dedi kayıtsızca. "Bu bana istediğimi verip vermemene bağlı."

"Eğer o pis aletini boğazıma sokmana izin vereceğimi sanıyorsan

."

Thorn bir kahkaha attı. "dönüp dolaşıp sekse geliyor, değil mi?

Aşk ya da şefkat hakkında hiçbir şey bilmediğin için, tüm seks işkenceyle eşdeğerdir." Başını iki yana salladı. "Aslında senin için üzgünüm Malisha. Ama hayır

-Şaftımı ağzına yakın bir yerde istemiyorum. Ya da bu konuda başka bir parçanı. İsteddiğim şey," diye devam etti. "Bu yığının içindeki verilere erişmeme yardım etmeni istiyorum."

Kovan bilgilerinin kayıtlı yığını işaret etti.

"Ne?" Lady Wraith'neck anlamsız bir şekilde veri kulesine baktı.

"Anlamıyorum."

"Senin için basitleştireceğim. İhtiyacım olan bilgiyi almama yardım et ve ben de seni öldürmeyebilir."

"Ama ben-"

Thorn onun konuşmalarından bıkmıştı. Onu ensesinden sıkıca tuttu ve yüzünü retina taramasını yapan iris açıklığına doğrulttu.

"Parmağını pedin üzerine koy," diye talimat verdi, önünde bağladığı ellerini başıyla işaret ederek. "Ve sonra geri çekil ve bilgiyi almama izin ver."

Onu bağlamak için geçen süreden daha kısa bir sürede Kovan hakkındaki bilgiler tırnağının altına yerleştirdiği küçük verici çipine kaydedildi. İletimi başlattı - sadece birkaç dakika içinde tüm bilgiler Ana Gemiye doğru yola çıkmış olacaktı.

"Şimdi gördün mü?" Thorn, hâlâ aciz bir öfke içinde kıvranan Lady Wraith'neck'a sırtarak baktı. "O kadar da kötü değildi, değil mi?"

"Sen... bunu sen planladın!" diye suçladı sonunda onu. "Başından beri! Köle gibi davrandın ama değilsin!"

Thorn kuru bir sesle, "Düşündüğümden daha zekiymişsin," dedi. "Ve sen de

Kesinlikle haklısınız, *Hanımefendi*. Buraya sadece bu bilgiyi almak için geldim." "Sen... Sana inanamıyorum!"

Thorn kısa bir kahkaha attı.

"Buraya gelip sizin gibi sadist kadınların lanet olası Tanrıça kölesi olmak *istediğimi* mi sanıyorsunuz?" diye sordu. "Kesinlikle hayır, *Hanımefendi*. Bu bilgi Yonnie Six'teki tek ilgi alanımdı ve şimdi ona sahip olduğuma göre, Yedi Cehennem'i bu lanet olası çılgın yerden çıkarmak için sabırsızlanıyorum."

Arkasından hafif bir soluk sesi duyuldu. Thorn irkilerek döndü ve Neh'sa'nın orada durduğunu gördü. İri, kara gözleri şok ve ihanetle irileşmişti.

Thorn olduğu yerde donup kaldığını hissetti; ne diyeceğini bilemiyordu. Ona bir el uzattı.

"Neh'sa, ben -"

Tek kelime etmedi. Sadece başını salladı ve aceleyle ondan uzaklaşarak çıkışa yöneldi. Thorn peşinden koşup açıklama yapmak istedi ama şimdi hareket ederse iletim iptal edilecekti. Başka bir şey yapmadan önce bilginin Ana Gemi'ye ulaştığından emin olmalıydı, dedi kendi kendine - görevi ilk önceliğiydi. Kalbi yerinden fırlayacakmış gibi hissederek Neh'sa'nın arkasından baktı - birazdan ona yetişecek ve durumu açıklayacaktı. Bir şekilde anlamasını sağlamalıydı.

Birden, hâlâ deri tasma ile yerde bağlı olan Leydi Wraith'in boynundan gelen alçak, çirkin kahkahaları duydu.

"Bu kadar komik olan ne?" diye sordu ona ters ters bakarak.

"Neden , Thorn!" Kadın onunla alay etti. "Tüm bunların büyük bir oyun olduğunu sanmıştım - ama onu *gerçekten* seviyorsun. Ve sen de sahtekar olduğunu ortaya çıkardın. Neh'sanna sana bir daha asla güvenmeyecek.

çok yakın bir gelecekte kimseye güvenmeyeceğim. "

"Bu da ne demek oluyor şimdi?" Thorn hırladı. "Sen ne diyorsun?"

Ama Leydi Wraith'neck cevap vermedi. Sadece başını sallamaya ve kendi kendine iğrenç bir şekilde gülmeye devam etti.

"Neden bahsettiğini söyle bana - söyle bana, lanet olası!" Thorn onu omuzlarından yakaladı ve sertçe sarstı.

"Çok lezzetli." Hâlâ Thorn'un hiç hoşlanmadığı o bilmiş gülümsemesini takınıyordu. "Yani, bu planı yaptığımda tek istediğim ondan kurtulmaktı, böylece sana istediğimi yapabilecektim - sana işkence edebilecektim. Ama şimdi onu sonsuza dek kaybettiğini bilmekten daha büyük bir işkence olamayacağını görebiliyorum."

"Onu kaybetmedim," diye inkar etti Thorn, sözcüklerin tadı ağzında toz ve kül gibi kalsa da. "Onun peşinden gidebilirim, açıklayabilirim -"

"Onu bulabilirsen belki bulabilirsin," dedi Lady Wraith'neck ona kaşlarını kaldırarak. "Ama sanırım bu biraz zor olacak, zira onu almaları için para ödediğim Korsanlar onu uzak bir galakside satacaklarına söz vermişlerdi ve eve dönme şansları yoktu."

"Sen ne?" Thorn talep etti. "Sen..." Ama birden, tören sırasında kalabalığın içinde gördüğü üç itibarsız erkeğin resmi aklına geldi. Tanrıça, bunlar Leydi Wraith'neck'in bahsettiği kişiler olmalıydı - Neh'sa'yı kaçırmak için tuttuğu kişiler.

Başka bir şey söylemeden döndü ve kapıya doğru koşmaya başladı. Belki onları zamanında yakalayabilirdi. Belki Neh'sa sonsuza dek götürülmeden onu kurtarabilirdi.

"Bekle bir dakika! Peki ya ben ne olacağım? Beni burada bırakamazsınız."

Leydi Wraith'neck onun ardından bağırdı. Elleri bağlıydı ve hala deri tasma ile veri yığınınına sıkıca bağlıydı.

Thorn cevap verme zahmetine bile girmedi. İsterse Yedi Cehennem'in en dibinde çürüsün, umurunda değildi. Kutsal Yedili'nin diğer üyelerinden biri gelip bir şeylere bakmaya karar verene kadar Tüm Bilgilerin Kütüphanesi'nde sıkışıp kalacaktı. O zamana kadar oldukça acıkacaktı - tabii derinin tadını sevmiyorsa. Deri tasmanın dört çeşit yemek gibi görünmeye başlamasının uzun sürmeyeceğine bahse giriyordu.

Tadını , seni kötü kaltak!

Ama Leydi Wraith'in boynundan bu kadar bahsetmek yeter. Koşarak kütüphanenin büyük çift kapısına çarptı ve ite kaka geniş mermer verandaya çıktı. Etrafı endişeyle taradı, Neh'sa'yı ve daha önce gördüğü kaba görünürlü üç erkeği arıyordu. Ama etraf tamamen boştu.

Neh'sa gitmişti.

Yirmi Dördüncü Bölüm

"İşte " diye bağırdı kaba bir erkek sesi. "Yakalayın onu!"

Neh'sa şaşkınlıkla omzunun üzerinden baktı ve üç iri erkeğin kendisine doğru geldiğini görünce şok oldu. Hiçbiri acı tasmaı takmıyordu ya da köle gibi görünmüyorlardı. Dar deri pantolonlar ve bol, turkuaz, yeşil ve altın renkli gömlekler giymişlerdi. İçlerinden birinin - hücumu liderlik ettiğı için lider olduğunu düşündü - bir gözünün üzerinde siyah bir sibernetik yama vardı.

Onları törenin ilk bölümünde gördüğünü ve kim olduklarını merak ettiğini hayal meyal hatırlıyordu. Belki de Hanımefendi Thrust'much'un davet ettiğı uzak bir gezegenden gelen bir tür garip elçilerdi? Ara sıra erkeklerin kadınlarla eşit kabul edildiğı dünyalara ulaşırdı ama bunu *sadece* ticaret ya da bilgi anlamında sunabilecekleri çok nadir ya da önemli bir şeyleri olduğunu hissettiğinde yapardı.

Neh'sa şimdi böyle bir şeyi nasıl düşünebildiğini merak ediyordu. Belli ki bu adamlar elçi ya da diplomat değildi. Korsan ya da köle taciri ya da o türden bir şeydiler ve onun için geliyorlardı!

"Geri çekil!" Sesini güçlü çıkarmak için mücadele etmek zorunda kaldı. Kütüphanede yaşadığı çarpıcı ifşadan sonra gözyaşları hâlâ gözlerini yakıyordu. Thorn... söylediğı kişi değildi, yakınından bile geçmiyordu. Yonnie Six'in bilgisini çalmak için buraya gönderilmiş bir tür casustu. Onunla ya da bir Metres'e boyun eğmekle hiç ilgilenmiyordu.

Seni sevmekle ilgilenmiyorum, demek istiyorsun, diye fısıldadı kafasının içindeki küçük, acımasız bir ses.

Neh'sa bunu bir kenara itip elindeki konuya odaklanmaya çalıştı. O da

buradan çıkmak zorundaydı! Çok geç olmadan gemisine geri dönmeliydi!

Ama yine de inatçı beyni büyük Kindred'ı düşünmeye devam etti. Onun adı Thorn muydu? Ona geçmişiyile ilgili anlattığı trajik hikâyeye doğru muydu yoksa hepsi büyük, ayrıntılı bir uydurma mıydı?

"Yakalayın onu!" diye bağırdı korsanlardan biri.

Neh'sa otomatik olarak delicisine uzandı ve kısa düştü. Bir anda onu gemisinde unuttuğunu fark etti. Beden köleleri arasındayken bu küçük ama ölümcül silahı genellikle her yere yanında taşırdı ama sadece güvenilir beden köleleriyle birlikte Metreslerin ve yabancı diplomatların inmesine izin verilen bu küçük ayda ona ihtiyacı olacağını düşünmemişti.

"Silah mı arıyorsun? Hiç sanmıyorum, kızım." Göz bandı olan erkek onu kolundan yakaladı. "Bizimle geliyorsun."

"Hayır! Bırak beni!" Neh'sa tüm gücüyle çırpınarak "Bırak beni!" diye bağırdı ama Neh'sa onu dinlemedi ve Neh'sa'yı kırılmaz bir çelik gibi kavradı.

Her şekil ve büyüklükteki çeşitli gemilerin park ettiği iniş alanına doğru çılgınca baktı. Ama yardım isteyebileceği kimse yoktu; bir ay aracının parlak gümüş tarafına yaslanmış, uzun, çatallı diliyle gözbebeklerini yalayan uzun boylu, pullu Horvath'tan başka kimse yoktu.

Kertenkeleye benzeyen uzaylı nedense tanıdık geliyordu.

"Yardım edin!" Neh'sa ona seslendi. "Bu adamlar beni zorla götürüyorlar!"

Horvath pullu omuzlarını silkti. "Bu benim için

hiçbir şey," diye tısladı.

Horvath'ların sadece zenginliğe önem verdiğini iyi bilen Neh'sa tekrar denedi.

"Ben tanınmış bir Yonnite Sahibesiyim, buna değmesini . Yardım edeceğim.

Ben!"

Sonunda Horvath ilgilenmeye başladı. Oturduğu yerden doğruldu.

Parlak gümüş gemiye yaslanıp spekülatif bir tavırla ona baktı. Neh'sa bir an için onun bir tür silah çekeceğini sandı.

"Hiç sanmıyorum," diye homurdandı göz bandı olan adam. Diğer erkeklerden birine başıyla işaret etti, o da bir el topu tabancası çekip tereddüt eden Horvath'a doğru doğrulttu.

"Yerinde kal, dostum," diye hırladı.

Göz bandı takan lider, "Hanımefendi bizimdir, istediğimizi yaparız," dedi. "Karışmayın, size ne teklif ederse etsin, hayatınızın bedelini ödemeye değmez."

Horvath bunu düşünür gibi oldu, sonra başını salladı ve kendini tekrar gümüş gemiye yaslanmaya bıraktı.

Neh'sa bunun ne anlama geldiğini anladı, bu yardım edemezdi.

"Yardım edin!" diye bağırdı, sesini olabildiğince yükselterek resepsiyon ve partinin yapıldığı bir sonraki atmosfer kubbesinden dikkat çekmeye çalıştı. "Biri bana yardım etsin! Çocuklaşıyorum-"

Ağır bir el ağzını kapattı ve aynı anda bir kol beline dolandı.

"Bu kadar yeter ," diye homurdandı göz bandı olan erkek kulağına. Nefesi güçlü, neredeyse ilaç gibi bir likör kokuyordu ve Neh'sa'nın beline doladığı kolu korkunç derecede güçlüydü. "Bizimle geliyorsun ve artık dırdır etmek yok," dedi Neh'sa'ya. "Şimdi gel bakalım."

Ve kız başka bir şey söyleyemeden ya da yapamadan, adam onu son model bir yıldız zıpzıpına giden kalasa doğru zorluyordu. Savaşmak, direnmek istedi. Ama onu esir alanların üçü de tepeden tırnağa silahlıydı.

"Yonnie Six'e veda edin, *Hanımefendi*," diye homurdandı korsan onun kulağına. "Bir sonraki durak Berroff Prime. Yüce Krine seni *çok sevecek*, sen tam da onun aradığı kişisin."

Berroff Prime mı? Neh'sa'nın midesi bu ismi duyduğunda bir buz kütlesi yutmuş gibi hissetti. Berroff Prime ve hükümdarı Krine hakkında hikâyeler vardı. Oğlu ve Yonnie Altı'da başına gelenler hakkında hikâyeler...

Ama hayır, kesinlikle değil! sadece hikayeydi... değil mi?

Neh'sa'nın verecek cevabı yoktu ve korsan kaptan onu kabaca iterek gemiden çıkardı. Daha ne olduğunu anlamadan korsan gemisinin sıkışık iç kısmında, yük ambarı gibi görünen bir yerdeydi. Kapı arkasından öyle bir kapanmıştı ki Neh'sa'nın yüreği ağzına gelmişti.

Kapana kısılmıştı ve bir daha kurtuluşu yoktu.

* * * * *

"Onu gördün mü? Hanımımı gördün mü?" Thorn, gemiye yaslanmış onu bekleyen Greed'lik'e doğru koşarak talepte bulundu.

"Kimi gördün?" Diğer erkek sarı, yarık gözlerinden birini isteksiz bir şekilde yaladı.

"Bayan Neh'sanna, beni satın alan kadın!" Thorn sabırsızca haykırdı. "Beni ona bir hafta önce açık artırmada satmıştın, eminim hatırlıyorsundur!"

Greed'lik omuz silkti. "Belki de hepiniz bana aynı görünüyorsunuzdur."

Thorn sabırsızlığını kontrol etmeye çalıştı.

"Çok güzel, uzun siyah saçları ve iri siyah gözleri olan küçük ve kıvrımlı bir kız mı?

Onu mü mi, lanet olası?"

"Ah o." Greed'lik kamburundan doğruldu. "Evet, bu tarafa geldi."

"Gitti mi? Peki, nereye gitti? Şimdi nerede?" Thorn talep etti.

Horvath yine omuz silkti.

"Bilmiyorum. Sanırım ona sahip olan üç erkek onu nereye götürdüyse oraya."

"Ne?" Thorn patladı. "Orada öylece durup *onu almalarına izin mi verdin?*"

"Ne yapabilirdim ki?" Greed'lik huysuz bir sesle sordu. "Onlar üç kişiydi ve ben sadece bir kişiydim. Ayrıca, müdahale edersem beni öldüreceklerini söylediler. Ölmemeyi tercih ederim, bu benim bir özelliğim."

"Ha-ha-ha," diye homurdandı Thorn. "Çok geç olmadan onları takip etmeliyiz! İzlerini bulmaya çalışmalıyız."

"Gerek yok." Greed'lik gemiden uzaklaştı ve açma mekanizmasına basarak bir dizi basamağın gümüş tarafından ayrılıp inmesine neden oldu. "Liderlerinin nereye gittiklerini söylediğini duydum. Berroff Prime

- "Sanırım Xrandosss Sistemi'nde." "Berroff Prime?"

Thorn midesinin sıkıştığını hissetti. Burası barbar uzay lordlarının gezegeniydi; Yonnie Six'te dişilerin olduğu kadar erkeklerin de hüküm sürdüğü bir yerdi. Dişilerin erkeklerin ayakları altında toprak gibi ezildiği vahşi bir diyardı. Neh'sa'nın güçlü bir iradesi vardı ama o küçük ve narindi, Berrofflar ise Thorn'dan bile büyüktü. O pis piçlerin ona ne yapacağını sadece Tanrıça biliyordu.

"Tanrım," diye inledi. "Bu çok korkunç! Onu oraya götürmeden önce onları durdurmalıyız!"

Greed'lik kaşlarını çattı. "Anlaşmamızı yaparken korsanları tehlikeli bölgelere kadar takip etmekle ilgili hiçbir şey söylememiştin. Bu ekstra masraf çıkaracak."

"Neye mal olacağı Tanrıça'nın umurunda bile değil - sadece çok geç olmadan bizi havaya uçur ve o gemiyi selamla!"

Horvath pullu omuzlarını silkti. "İstediğın kışlar.
Gel bakalım."

Yirmi Beşinci Bölüm

Thorn'u rahatlatan korsan gemisi hâlâ Yonnie Six'in yörüngesindeydi. Eğer korsanlar Berroff Prime'a en yakın solucan deliğini kullanmış olsalardı, onları durdurmak için çok geç olacaktı. Ama bu haliyle, hâlâ bir şansı olduğunu hissediyordu -küçük bir şans ama yine de bir şans.

Pilotluk yapan Greed'lik'e "Onları selamla," dedi. "Liderleriyle yüz yüze konuşmak istiyorum."

"Bir dakika bekleyin." Horvath'ın sesi sıkılmış gibiydi ama verimli bir şekilde çalışıyordu. Bir süre sonra, sibernetik göz bandı olan erkeğin yüzü görüntü ekranında belirdi.

"Kimsin sen?" diye hırladı Thorn. "Ve bizden ne istiyorsun?" "Az önce Yonnie Six'ten aldığınız dişiyi istiyorum." Thorn bir neden göremedi geciktirmek için. "O benim ve onu şimdi geri istiyorum."

"O senin değil." Korsan ona kurnazca bir bakış attı. "O Yonnie Six'in bir Sahibesi. Kendilerinin erkekler tarafından sahiplenilmesine izin vermezler."

"Yine de onu talep ediyorum," dedi Thorn kaşlarını çatarak. "İstediğin her türlü fiziksel düello ya da yarışmada sana meydan okuyabilirim - ya da savaşı hissetmiyorsan, onun için ödeme yapmaktan mutluluk duyarım."

"Özür dilerim." Korsan başını salladı. "Bu küçük dişi çoktan satın alındı ve parası ödendi."

"Sana iki katını öderim o zaman, üç katını!" Thorn sesine sızan çaresizliğe engel olamadı. "Nasıl istersen ama ona sahip olmalıyım!"

Korsan kaptan bir an için cazip göründü. Sonra pişmanlıkla başını salladı.

"Keşke sana yardım edebilseydim kardeşim. Sende Kindred ya da Havok kanı var gibi görünüyor ve akrabalarımı geri çevirmekten nefret ediyorum. Ama bu küçük dişi, bu gece bir Yonnite Sahibesi olması gerektiğine yemin eden Berroff Prime'ın Yüce Krine'i için özel bir teslimat. Onu getirmezsem kellemi alır; onu size teslim etmek hayatıma değmez."

"Tanrım!" Thorn saçlarını köklerinden koparacakmış gibi hissediyordu. "Orada kadınlara karşı vahşi ve acımasız davranıyorlar. Lanet olası Krine ondan ne istiyor?"

Korsan omuz silkti.

"Bilmiyorum. Bak, eğer istersen bizi takip edebilir ve onun için meydan okuyabilirsin. Berrofflar barbar olabilir ama her zaman adil bir çatışmayı hoş karşılarlar. Kim bilir, belki onu geri bile kazanabilirsiniz."

Thorn alabileceği en iyi teklifin bu olduğunu gördü. Neh'sa içinde olduğu için korsan gemisini havaya uçurmakla tehdit edemezdi. Tek yapabileceği onları Berroff Prime'a kadar takip etmek ve Krine'in anlaşma için uygun ruh halinde olması için dua etmektir.

"," dedi ağır ağır. "En azından onu görebilir miyim?"

Yüzbaşı başını onaylarcasına salladı ve astlarından birine seslendi.

"Hey, Tharn-küçük dişiyi getir. Bir çağrısı var."

Bir an sonra Neh'sa görüntü ekranının önünde duruyordu. Onu görünce Thorn'un kalbi göğsünde sıkışmaya başladı. Yanaklarında yanan iki renk lekesi dışında yüzü kâğıt gibi solgundu ama ağlamıyor ya da yalvarmıyordu. Gözleri korkudan irileşmiş olsa da, Thorn'un onu hiç görmediği kadar sakin görünüyordu.

"Neh'sa," dedi. "Hanımefendi, ben-"

"Bana öyle deme." Sesi soğuktu. "Ben asla senin Sahiben olmadım-

gerçekten değil. Bunu şimdi anlıyorum."

"Yaptığım şeyi yapmak için iyi nedenlerim vardı," diye itiraz etti Thorn. "Ve şimdi bunların önemli değil - seni nereye götürdüklerini biliyor musun?"

"Evet, ben-evet," dedi ve dudaklarını sıkıca birbirine bastırarak kırmızı bir çizgi haline getirdi. "Ama neden bilmiyorum... neden beni istediklerini."

"Ben de bilmiyorum ama öğrenmek için peşinden geliyorum," dedi Thorn ona. "Seni oradan çıkarmaya çalışacağım ama bunun ne kadar süreceğini bilmiyorum. Şimdi beni dinle Neh'sa..." Öne doğru eğildi, onun gözlerinin içine bakarak ne demek istediğini anlatmak istedi. "Konu kadınlara gelince Berrofflar pek de iyi bir üne sahip değiller. Aslında kadınlara, siz Hanımların Yonnie Six'teki erkeklere davrandığınız gibi davranıyorlar."

Gözleri büyüdü ve Thorn bir an için onun ağlayacağından korktu. Bunun yerine, sözsüzce başını salladı.

"Dikkatli olmalısın," dedi Thorn ona. "Onları kızdırma, savaşmaya kalkma. Bırak da senin yerine *ben dövüşeyim*. Anladın mı? O lanet müzayedede kendimi satışa çıkardığımda yaptığım şeyi yapmak zorunda kalacaksın, *boyun eğmek* zorunda kalacaksın. Bunu benim için yapabilir misin Neh'sa?"

"I..." Boğazını temizledi. "Bilmiyorum," dedi sonunda. "Ben... Sanırım deneyebilirim."

Thorn ona ciddiyetle, "Yap ," dedi. "Hayatta kalmak için ne gerekiyorsa yap. Senin için geliyorum Neh'sa, yemin ederim geliyorum!"

İçindeki ateşin yükseldiğini hissetti, konuşurken gözlerinde alevler dans ediyordu. Kızın bunu görüntü ekranından görüp göremediğini merak etti. Uzun bir süre soğuk ve sessiz kaldı. Sonra tek bir kelime söyledi.

"Acele et."

"Yapacağım," diye söz verdi Thorn ciddiyetle, ama daha fazlasını söyleyemeden muhafızlar onu ite kaka götürdüler ve korsan kaptan onun yerini aldı.

görüntü ekranı.

"Çok dokunaklı bir değiş tokuş oldu," dedi kuru bir sesle. "onu kurtarmanızı istediğinden emin misiniz?"

"Bundan eminim," dedi Thorn acımasızca. "Hiçbir kadın Berroff Prime'da sıkışıp kalmak istemez."

"Bizi takip edin o zaman." Korsan omuz silkti. "Ve Şans Tanrıçası sizi kayırsın." Görüntü ekranını kapatacakmış gibi yaptı ama Thorn onu durdurdu.

"Bekle! Senden bir ricam var. Neh'sanna Hanım'ı gözetiminiz altında tuttuğunuz sürece ne sizin ne de mürettebatınızdan herhangi birinin ona zarar vermeyeceğine ya da onu taciz etmeyeceğine dair ortak kanımız üzerine yemin eder misiniz?" diye sordu.

Korsan kaptan, "Bu kolay bir yemin," dedi. "Krine, kendisine getirdiğimiz Metres'in nüfuz edilmeden ve dokunulmadan kalacağını özellikle söyledi; bu da anlaşmanın bir parçası."

Thorn bir nebze olsun rahatlamıştı ama Berroffların liderinin neden dokunulmamış bir Yonnite Sahibesini özellikle istediğini merak etmekten de kendini alamıyordu.

"Teşekkür ," dedi sert bir sesle. "Arkanızda sıraya gireceğiz ve Berroff Prime'a kadar izinizi takip edeceğiz."

"Bunu sen yap." Korsan tek sağlam gözünü Thorn'a kıırttı. "Sana da iyi şanslar kardeşim."

Görüntü ekranı karardı ve Thorn'un diğer gemiyi Berroff Prime'a kadar takip edecek bir rota çizmekten başka yapabileceği bir şey kalmadı.

* * * * *

Neh'sa hayatında hiç korsan gemisinde olduğu kadar yalnız hissetmediğini düşündü, Heroth öldükten sonra bile. Tam bir ıssızlık kapladı içini.

En azından onu kaçıranlar onu taciz etmeye çalışmamışlar. Bunun yerine onu küçük metal bir hücreye kapatmışlar ve düşünmekten başka yapacak bir şeyi olmadan kendi haline bırakmışlar.

Ve tüm düşünceleri Thorn'a aitmiş gibi görünüyordu.

Neden onun peşinden geliyordu? Kaçırılmış olması ve ölümden daha kötü bir kadere doğru gitmesi gerçekten umurunda mıydı?

Neh'sa yine Beroff Prime hakkında duyduğu o tuhaf hikâyeyi düşündü. Veliaht prensleri, Krinelng ve onun nasıl biri olduğu hakkında... ama hayır. Bunu düşünmeyi, zihninin bunun üzerinde durmasına ve zihninde uyandırdığı korkunç olasılıklara izin vermeyi reddetti.

Bunun yerine daha çok Thorn'u, onun Leydi Wraith'neck'e söylediği sözleri düşündü.

"Buraya gelip sizin gibi sadist kadınlar için Tanrıça'nın lanet olası bir kölesi olmak istediğimi mi sanıyorsunuz? Kesinlikle hayır, Sahibe. Bu bilgi Yonnie Six'teki tek ilgi alanımdı ve şimdi ona sahip olduğuma göre, Yedi Cehennem'i bu lanet olası çılgın yerden çıkarmak için sabırsızlanıyorum."

Thorn ona yaptığı hiçbir şeye gönüllü olarak katılmamıştı. Sadece başka seçeneği olmadığı için boyun eğmişti - çünkü Tüm Bilgilerin Kütüphanesi'ndeki bilgilere erişmek istiyordu.

Bunun farkına varmak Neh'sa'yı hem ona hem de kendine karşı öfkeliyordu. Thorn'a onu aptal yerine koyduğu için, bütün bunlar oynadığı bir kurnazlık oyunu olduğu halde ona karşı bu kadar derin duygular beslemesine neden olduğu için öfkeliydi.

Ve onun istekli bir katılımcı olmadığını fark etmediği için kendine kızıyordu.

Çoğu Yonnite Sahibesi kölelerinin duygularını umursamasa da Neh'sa bir Domme olarak rolünü ve eylemlerini çok ciddiye alıyordu. Thorn'un sınırlarını zorladığı -ya da Thorn'un onu kendi sınırları olduğuna inandırdığı- tüm yolları düşündü.

Onun, kendisini ona teslim edemeyecek kadar Alfa olduğunu düşünmüştü.

kolayca -şimdi onun hissettiği arzuyu taklit ediyor olması gerektiğini fark etti.

Elbette orgazm taklidi yapamazdı ama kadın onu orgazm olmaya zorlamıştı. -Kendisini daha yüksek bir seviyeye, çoğu insanın asla ulaşamayacağı bir açıklık ve teslimiyet noktasına taşımasına izin vermeye istekli olduğu inancıyla onları zorladı.

Daha iyi bilmeliydim, dedi Neh'sa acı acı kendi kendine.

Bazı erkekler boyun eğmek için yaratılmamıştı. Thorn'un da onlardan biri olduğu açıktı. Yine de ona değer verdiğini söylemişti.

Ama benim ona değer verdiğim gibi o da bana değer veriyor mu? Neh'sa merak etti. *Yoksa onun ilgisi daha mı geleneksel?*

Daha az sapıkça bir ilişkiyi tercih eden pek çok Yonnite Metresi . Aslında, beden kölelerinin içlerine girmesine izin verseler bile sadece kız çocuklarına hamile kalmalarına neden olacak doğum kontrol yöntemini verdiği pek çok kadın vardı. Bu dişiler sarılmak, kucaklanmak ve beden kölelerini çarmıha germeden ve önce kırbaçlamadan düzenli seks yapmak istiyorlardı.

Neh'sa geleneksel seksin zevkini ilk beden kölesi Heroth'la tatmıştı. Ondan da zevk almıştı; sevgilisinin bedeninin tatlı ağırlığı kendi bedenini sarıyor, yumuşak öpücükler ve uzun, yavaş itişler arasında fısıldanan şefkatli sevgiler. Bacaklarının arasındaki yerden olduğu kadar kalbinden de gelen orgazmların derin kuyusu.

Ama bu tür bir seks tatlı olsa da, istediği tek şey bu değildi. can atıyordum.

Annesi, o daha çocukken onları Yonnie Six'e taşımakta haklıydı. Yonnite toplumunun kalbinde yer alan sapkınlığa ihtiyacı vardı. Güç oyununa, bir Metres olmanın getirdiği heyecana.

Ve eğer dürüst olmak gerekirse, itaatkâr olmanın getirdiği heyecana da ihtiyacı vardı.

Neh'sa, Heroth'la oynadıkları "yer değiştirme" oyununu hatırladı. Onu bağlamaktan, onunla alay etmekten ve onu becermekten hoşlanmıştı... ama aynı şeyi onun da kendisine yapmasına bayılmıştı. Ara sıra her şeyden vazgeçebilmeyi ve hayatındaki erkeğin cinsel olarak kontrolü ele almasına izin vermeyi sevmişti.

O parçamı Thorn'a açtım - en azından biraz, diye düşündü, kendisini tutmasına ve tadına bakmasına nasıl izin verdiğini hatırlayarak. Teslim olmama izin verdim, ona o muhtaç, sapkın yanımı gösterdim. Neye ihtiyacım olduğunu biliyor - her iki tarafa da ihtiyacım olduğunu. Onu bağlayıp içine girdiğimde... ya da beni tutup diliyle ve parmaklarıyla bana aynısını yapmasına izin verdiğimde ne düşünüyor olmalıydı?

Diğer kùltürlerin Yonnit cinsel pratikleri hakkında ne düşündüğünü yeterince iyi biliyordu. Onlara "hasta" deniyordu. "İğrenç. Sapkın. Yanlış."

Thorn şimdi onun hakkında böyle mi düşünüyordu?

Ondan nasıl da nefret ediyor olmalı! Onu aptal yerine koyması, kandırması, onu gerçekten önemsemediğine inandırması...

"Hakkımdaki her şeyi bilmiyorsun ve ben de sana anlatamam... Lütfen benim için üzölme, buna değmem."

Neh'sa kaşlarını çattı. Evet, Thorn da bu sözleri söylemişti. Görüldüğü gibi biri olmadığı konusunda onu uyarmaya mı çalışıyordu? Ama neden? Onu önemsiyor *olması* mümkün müydü? Yoksa neden onun peşinden gelsin ki?

Bilmiyordu. Artık hiçbir şey bilmiyordu.

Neh'sa dizlerini çenesine kadar çekerek kollarını kendine sardı ve yüzünü gizledi. Kaçırılmıştı ve sektördeki en acımasız, erkek egemen gezegene giden bir uzay gemisindeydi; liderin kendisi onu tarifsiz bir kader için istiyordu. Onu kurtarmaya gelen erkek, emin olamadığı bir erkekti - hiçbir şeyden emin olamıyordu.

Tanrıça, ona ne olacaktı?

Yirmi Altıncı Bölüm

"Yüce Krine, ziyaretçilerimiz var."

"Hmm... evet, demek öyle." Derin, çakıllı ses Neh'sa'nın sırtından aşağı bir korku ürpertisi gönderdi.

Berroff Prime Krine'sinin sarayı, aşağıdaki donmuş çölden binlerce metre havaya yükselen iki sarp tepe arasında bir şekilde asılı duran garip, yüzen bir kaya topunun üzerine inşa edilmişti. Ve sarayın içi, sakinleri de dahil olmak üzere, dışından daha az korkutucuydu.

Neh'sa bakmamaya çalıştı ama büyük salonun ortasındaki kabaca yontulmuş taş tahtta oturan erkek *devasaydı*. Aslında hem boyutları hem de şekli ona Leydi Wraith'neck'un Clopsian'ını hatırlatıyordu.

En azından bir yerine iki gözü var, diye düşündü.

Ve sonra üçüncü bir göz -alının gri, granit benzeri derisinde bir kesik gibi görünen uzun, kirpiksiz bir kapak- yanıp sönerek açıldı ve ona baktı.

Neh'sa kendini yeniden hasta hissetti. Tanrım, bu yaratık bir *canavardı*. En az on metre boyundaydı ve gri derisi kayadan oyulmuş gibiydi. Kapalı yumruklarından biri Neh'sa'nın kafasından daha büyüktü. Ona ne yapacaktı?

Her ne ise, lütfen Tanrıça, çabuk bitsin! diye dua etti. "Yüce Krine," dedi onu

yakalayan korsan kaptanı-Neh'sa

mürettebatının ona Valoth dediğini duymuştu. "El değmemiş ve tıpkı emrettiğiniz gibi, nüfuz edilmemiş Yonnite Hanımefendi. Şimdi sizden söz verdiğiniz ödemeyi ve bize karşı yaptığınız tehdidi kaldırmanızı istiyoruz."

"Önce söylediklerinin doğru olup olmadığına *bakacağım*," diye gürledi Krine. "Bir dişiyi Hanımefendi gibi giydirip yutturmaya çalışmadığından emin olmak için." Kocaman gri bir eliyle Neh'sa'ya işaret etti. "Gel."

Neh'sa gitmek istemedi ama Thorn'un sözlerini hatırladı, *boyun eğmek zorunda kalacaksın*. Bu arada büyük Kindred *neredeydi*? Onu kurtarmaya gelmek konusundaki fikrini mi değiştirmişti?

"Gel!" Çakıllı sesinde biraz sabırsızlık vardı ve Neh'sa orada öylece durup ona baktığını fark etti. Gri taştan tahtta otururken bile Neh'sa'dan çok daha uzun boyluydu.

Tereddütle öne doğru bir adım attı, sonra bir adım daha ve bir adım daha, ta devasa erkeğin tam önünde durana kadar. Hiçbir şey söylemedi, sadece Yonnie Six'te uygun bir beden kölesinin yapacağı gibi başını eğdi ve onu esir alan kişiyi kızdırmamaya çalıştı.

"Çok iyi," diye gürledi Krine. "Ama bana bak, *görmek* istiyorum sen."

Neh'sa sessizce başını kaldırıp baktı. Adamın "görmek" derken sadece fiziksel gözleriyle ona bakmaktan bahsetmediğini hissetti. Gerçekten de Neh'sa ona baktığında normal iki gözü kapalıydı ama üçüncü gözü -alnının ortasındaki göz-doğrudan ona bakıyordu. Cildi gibi donuk bir gri olan diğer gözlerinin aksine bu gözün irisleri dönen mor renkteydi ve kız ona baktıkça titreşiyor gibiydi.

Sonunda Krine başını salladı ve normal gözlerini tekrar açtı.

"Çok iyi. Söylediğiniz gibi o, Yonnie Prime'ın gerçek bir Sahibesi." "Öyle," diye yeni bir ses çınladı tahtın geniş taş odasında oda. "Ve ona sahip çıkıyorum."

"Ne var? Bu da ne? Kim o?" Krine tahtında doğruldu, granite benzeyen yüzünü buruşturan bir kaş çattı.

"Ben Kindred Elit Casusluk Birliği'nden Komutan Thornx." Thorn, hepsinin boyu kendisinden iki ya da üç adım uzun olmasına rağmen muhafızları iterek görüş alanına girdi. "Hakkım olanı almaya geldim - Yonnie Six'ten Müdire Neh'sanna bana aittir."

Krine ona dik dik baktı, üç gözü de alev alev yanıyordu.

"Yalan söylüyorsun! Yonnie Six'in Hanımları kendilerini erkeklerin sahiplenmesine izin vermezler. Erkekleri kendileri için sahiplenirler - işte bu yüzden birinin bana getirilmesini istedim."

"Yalan söylemiyorum, o benim hakkım. Beni *görürseniz* anlarsınız." Thorn bir adım daha yaklaşarak iri adamın yüzüne korkusuzca baktı.

Krine'in iki normal gözü kapandı ve mor üçüncü göz uzun bir süre Thorn'a odaklandı. Sonra başını salladı ve diğer iki gözünü açtı.

"Pekâlâ, bu dişinin senin olduğunu söylediğinde sana inanıyorum." Kaşlarını çattı. "Ama anladığım kadarıyla sen de bir şekilde onunsun."

"Ben onundum," dedi Thorn sert bir sesle. "Bana ne yaptığına baksana." Gömleğini çıkarıp çıplak sırtını gösterdi, Neh'sa'nın damgasının kızgın kırmızı çizgileri kürek kemiklerinin arasında göze çarpıyordu.

"Bunu sana bu küçük dişi mi yaptı?" Krine hırladı, sesi öfkeliydi. "Seni kendine aitmişsin gibi damgaladı - üzerine işaretini mi koydu?"

"O yaptı." Thorn tekrar yüzünü ona döndü. "Diğer şeylerin yanı sıra."

Ah Tanrıça... Neh'sa her yerinden üşüdüğünü hissetti. Thorn'un onun peşinden gelmesinin tek nedeni, ona hükmetme şeklinin intikamını almak olabilir miydi? Ama kesinlikle hayır, Thorn sadece bir rol oynuyor olmalıydı. Öyle umuyordu.

Krine başını salladı.

", şimdi görüyorum ki bu dişiyi cezalandırma iddianız en az

benimki kadar büyük. Ancak intikamım yeterince gecikti. Oğlumun benden alınışının yirminci yıldönümü için bugün yerine getirilmeli."

Neh'sa kalbinin sıkıştığını hissetti. Demek veliaht prens Krinelng hakkındaki hikâyeler ve Yonnie Six'te başına gelenler doğruydı. Ve şimdi babası intikam istiyordu.

Ve bunun bedelini bir şekilde ben ödeyeceğim, diye düşündü kederli bir şekilde. Tanrıça yardım et

Ben

!

Ama Thorn açıkça pes etmeye hazır değildi.

"Eğer onu vermeyecekseniz, o zaman ben ona meydan okuyorum," dedi, yukarı bakarak

Krine'de.

Büyük erkek şaşırılmış görünüyordu.

"Bir Berroff'a meydan okumayı mı düşünüyorsun?" diye sordu. "Halkın arasında büyük olabilirsin ama bizim için bir hiçsin."

"Yine de meydan okuyorum," dedi Thorn çenesini kaldırarak. "En güçlü savaştını getir, ben de onu yeneyim ve Neh'sanna'yı kendime mal edeyim."

Krine düşünceli bir şekilde başını salladı.

"Ruhunuza saygı duyuyorum. İntikam hakkı için meydan okumanıza izin vereceğim." Sesini yükseltti. "Judoth bir adım öne çıksın."

Devasa taş taht odasını çevreleyen muhafızların arasından Neh'sa'nın o güne dek gördüğü belki de en iri erkek çıktı. Krine'den bile daha iriydi ve şişkin kasları kollarında ve göğsünde kayalar gibi göze çarpıyordu. Üzerinde sadece birçok deri şeritten yapılmış kilt benzeri bir giysi vardı. Şeritlerin arasından, dizlerinin arasından aşağı doğru sallanan, kendi kolundan daha uzun bir şaft görebiliyordu.

Tanrım, her yerde kocaman! Bu düşünce onu korkudan hasta etse de bunu yüzüne yansıtmamaya çalıştı.

"Buradayım, Krine'im." Devasa erkeğin sesi gök gürültüsü gibiydi ve uçsuz bucaksız odada yankılanıyordu.

"Judoth -savaşçılarımin en iyisi- sen intikamım için seçilmiş bir araçtın. Şimdi bir başkası bu mevki için sana meydan okuyor. Konumunu korumak için hayatını ve onurunu riske mi atacaksın yoksa teslim mi olacaksın?"

"Verim mi?" Devasa savaşçı öyle yüksek sesle güldü ki, yankıları uçsuz bucaksız taş odada çınladı. Neh'sa kulaklarını kapatmak zorunda kaldı. *Sağır* ediciydi. "Hayır Lord Krine, boyun eğmeyeceğim," dedi sonunda.

"O halde bu Kindred'la savaşmalısın." Krine, yüzü tamamen donuk olan Thorn'u işaret etti.

"Yüce Krine'in istediği gibi," diye gürledi savaşçı.

"Pekâlâ, o zaman meydan okuma başlasın." Krine devasa ellerini birbirine vurarak tonozlu odada acı verici bir yankı yarattı.

"Bekle," dedi Thorn hızla. "Karşılıklı yumruklaşmadan önce dişimi güvenli bir yere taşımama izin ver."

"Nasıl ." Krine başını eğdi.

Thorn Neh'sa'yı kolundan kavradı ve onu hızlı adımlarla devasa odayı çevreleyen muhafız çemberinin kenarına kadar götürdü. Arkalarında, devasa Berroff savaşçısı kulakları sağır eden bir kahkaha daha attı.

"İşte böyle, küçük erkek," diye seslendi Thorn'a. "Dişiyi, seni yenerken ve lime lime ederken göremeyeceği bir yere götür."

Thorn onu görmezden geldi.

"Dinle beni," diye mırıldandı Neh'sa'nın kulağına. "Yapmamaya çalışacağım ama alev almak zorunda kalabilirim. Böyle bir durumda geride durmalısın."

"Ne?" Kararsızca ona baktı. "Ama... ama kontrol edebiliyor musun?"

"Bilmiyorum." Thorn'un sesi acımasızdı. "Ama bu odanın tamamı taştan yapılmış. Yani yakıp kül edeceğimden korktuğum o lanet kulüp gibi değil.

içindeki herkesle yere düşecek. Sadece geride durun ve umarım her şey yoluna girecek."

"Tamam. Deneyeceğim." Neh'sa etraflarında uzun, gri, kaslı ağaçlar gibi yükselen devasa Berroff muhafızlarına baktı.

Thorn onun rahatsızlığını görmüş olmalıydı çünkü onu ilk etapta buraya getiren uzay korsanlarının kaptanına doğru yönlendirdi.

"Sen-" Korsan kaptanın göğsüne bir parmağını soktu. "Dişimi buraya getirdin, şimdi ben onun için savaşırken sen de onu güvende tut."

Kaptan ciddiyle başını salladı.

"Dediğin gibi, kardeşim. Krine beni zorlamasaydı onu getirmezdim. Kadın kaçırmak benim zevkime göre değil."

"Tamam. Sadece geride dur ve işler zorlaşırsa Neh'sa'yı arkana al," diye talimat verdi Thorn.

Arkasını dönüp, hantal yüzünde bariz bir eğlence ifadesiyle onu izleyen devasa Berroff savaşçısına baktı. Thorn'u küçümsüyordu, büyük Kindred'den en az bir metre daha uzundu ve omuzları Thorn'unkinin tam iki katı genişliğindeydi.

"Eh," diye mırıldandı korsan kaptanı Neh'sa'nın kulağına, "erkeğin taşaklı, hakkını vereyim. O hayvanın karşısına çıplak elle çıkmak istemezdim. Hatta bir el topu patlayıcısıyla bile."

Neh'sa uyuşmuş dudaklarının arasından, "Thorn iyi olacak," dedi, bunun doğru olduğunu umarak. "Göreceksin. İyi olacak."

Ama yapar ?

* * * * *

Thorn devasa Berroff savaşçısıyla yüzleşti ve diğer erkeğin zayıflıklarını anlamaya çalıştı. Şey, iriydi - cüssesi onu yavaşlatabilirdi. Bunun dışında, Thorn'un aklına tüm Berroffların sahip olduğu üçüncü gözle ilgili bir fikir geldi

savunmasız olabilir. Yine de bu savaşının gözü Krine'ninki gibi açık değildi. Aslında diğer savaşcılarının hiçbirinin üçüncü gözü bir yarıktan daha fazla açık değildi. Thorn bunun ne anlama geldiğini merak etti. Bu-

Ve sonra kocaman gri bir yumruk kafasına doğru geliyor, düşünce zincirini etkili bir şekilde kesiyordu.

Thorn önce ilk darbeden, sonra da ikincisinden hızla sıyrıldı. Haklıydı, dev yavaştı ama umduğu kadar da yavaş değildi. Ayrıca kaçmak için yapabileceği çok şey vardı. Eninde sonunda kendi darbesini vuracak kadar yaklaşması gerekecekti ve diğer erkek ondan çok daha uzun bir menzile sahipti. Yine de şansını denemek zorundaydı.

Thorn arkada dans ederek Berroff'u kendisini takip etmeye zorladı ve beceriksizce döndü. Bu işi çabucak bitirmesi ve Krine onu serbest bırakma fikrini değiştirmeden Neh'sa'yla birlikte buradan gitmesi gerekiyordu.

Tekrar döndü, sonra sola doğru kaçtı. Diğer erkek yemi yuttuğunda, başını eğerek ona saldırdı ve Berroff'un orta kısmına saplandı.

Devi ayaklarından düşürmeyi umuyordu; böylece ona ulaşabilecekti. Ama dev adam bir "Oof!" sesi çıkarıp iki büklüm olsa da, Thorn'un umduğu gibi düşmedi. Daha da kötüsü, bir kolunu fırlattı ve Thorn'un boğazına doladı.

"şimdi, küçük savaşcı," diye hırladı Thorn'un kulağına, doğrulurken, tutuşu daha da sıkılaştı ve Thorn'un hava akışını kesti. "şimdi dişiyi kimin alacağını göreceğiz."

"Çekil... üstümden!" Thorn homurdanarak arkasına bir tekme attı. Berroff'un kaya gibi sert kalçasına çarptı ama diğer erkek tökezlemedi bile.

"Evet, çok güzel bir ufaklık," diye gürlledi ve Thorn kafası kopacakmış gibi hissedene kadar daha da sert sıktı. "Çok güzel ve çok küçük. Onu becermek mi yoksa önce sikimi yalamasını sağlamak mı istediğime karar veremiyorum. Tabii ki..." Yine kahkahayı bastı. "O kadar küçük ki

yarağı içine soktuğunda, muhtemelen amından ağzına kadar dolduracak ve böylece her ikisini de aynı anda yapabilecek!"

Neh'sa'nın başka bir erkeğin kollarında olduğu düşüncesi -bu koca vahşinin onu alacağı, kendini ona, onun içine sokacağı fikri- Thorn'un dayanabileceğinden çok daha fazlaydı. İçindeki ateş yükselmeye başladığında gözlerindeki kıvılcımların aleve dönüştüğünü hissedebiliyordu.

"Ona... asla... dokunamayacaksın," diye boğuldu, boynuna kilitlenmiş kocaman kolu tutarak. "Asla!" Tanrım, ölecekti! *Nefes* alamıyordu.

"Berroff yine güldü - Thorn'un nefret etmeye başladığı o sağır edici trol kıkırdaması. "Sen izlerken onun içini dışını sikeceğim - tabii senden geriye izleyecek bir şey kaldıysa!"

Bu fazlaydı.

"Cehenneme kadar yolun var!" Thorn içindeki ateş yükselirken boğuldu. "Ona dokunmadan önce seni Yedi Cehennem'in en alt katında göreceğim!"

Ve sonra alevler yanan gözlerinden yayılıyor, boynunu ve omuzlarını yalayarak vücudunun geri kalanını kaplıyordu.

Bu kez Thorn'un içinde bulunduğu yapının yanmasından korkusu yoktu, bu yüzden ateşin sönmesine izin verdi. Uzun zaman önce ormandaki eşinin saldırıya uğradığını gördüğü o meşum geceden beri yapmadığı gibi bıraktı. Alevlerin başının tepesinden ayak parmaklarının ucuna kadar onu tamamen sarmasına izin verdi ve Tanrım, içindeki bitmek bilmeyen baskıyı nihayet hafifletmek ve ateşin serbest kalmasına izin vermek *iyi*, çok iyi hissettirdi.

Dev Berroff acı dolu bir kükremeyele sonunda onu serbest bıraktı.

Thorn yüzünü ona döndüğünde, "Tanrılar aşkına, ne oluyor?" diye soluk soluğa kaldı.

"!" Thorn bağırdı, öfkesi etrafı saran ateşle buluşmak için yükseliyordu.

Onu.

Başının üzerinde bir sütun halinde bir alev püskürdü ve taht odasının etrafında çember oluşturan tüm Berroff muhafızları tedirgin bir şekilde mırıldanarak geri çekildiler.

"Artık dövüş daha eşit olduğuna göre peşimden gelmekten korkuyor musun?" Thorn talep etti.

"Asla!" Dev savaşçı gözlerini kıstı, hantal yüz hatları öfkeyle buruştu. Alçak bir kükremeye Thorn'a doğru atıldı, iki kolunu da onu yere devirmek istercesine uzatmıştı.

Thorn eğilip dönerek uzaklaştı ve bunu yaparken iki yanan parmağını diğer erkeğin yarılmış üçüncü gözüne sapladı.

"Arrrgg! Gözüm, kutsal gözüm! Onu yaktı, yaktı!" diye bağırdı dev, dizlerinin üzerine çökerek.

"Ayağa kalk!" Thorn ateş ve öfkeyle ona bağırdı. "Kalk ve benimle gerçek bir erkek gibi dövüş. Kadınımı sikeceğini söylemiştin, şimdi gerçeği biliyorsun. Asıl sikilecek olan *sensin*, seni piç kurusu. Alevimle sikileceksin. *Kalk ayağa!*"

Onun alayları dev Berroff'u ayağa kaldırdı. Derin bir öfke çılgılığıyla tekrar Thorn'un üzerine atıldı, kollarını çılgınca savurdu.

Bu sefer Thorn eğildi ve onu bir ayı sarılmasıyla karşıladı. Alevi kemikleri kavuracak kadar sıcaktı; diğer erkeğin onun ölümcül kucaklamasına ne kadar dayanabileceğini görecektlerdi.

Berroff savaşçısının kaldırabileceğinden aldığını anlaması uzun sürmedi. İskoç eteğinin uzun deri şeritleri alev alıp kolları ve göğsündeki etler tütmeye başlayınca çılgılık atıp geri .

Thorn büyük bir çabayla onun gitmesine izin verdi. İçinden bir ses

Diğer erkeği cayır cayır yakmak istiyordu. Ama bunu yaparsa, ateş sadece bedenini değil, ruhunu da kontrol altına alacaktı. Onu kontrol etmek zorundaydı; içinde yaşayan yıkıcı gücü dizginlemek zorundaydı.

Bu yüzden Berroff'un peşinden gitmeden geri çekilmesine izin verdi ve diğer erkeğin uluyup kendine vurarak etini yalayan alevleri boğmasını izledi.

Sonunda dev kendini tamamen söndürmüştü. Başını kaldırıp üç gözü de şaşkınlıktan fal taşı gibi açılmış olan Krine'e baktı.

"Krine'im, onun bir Kindred olduğunu söylediğini sanıyordum."

Thorn ona alçak ve tehlikeli bir sesle, "Öyleyim," diye cevap verdi. "Ama aynı zamanda yarı Pyro'yum. Ve gelmiş geçmiş tüm Tanrılar üzerine yemin ederim ki dişime dokunursan ya da bir daha dokunmayı aklından bile *geçirirsen* seni yakıp kül ederim."

Berroff savaşçısı kararsızca ona ve sonra tekrar hükümdarına baktı.

"Krine'im..." diye mırıldandı. "Böyle bir rakiple, o olmadan savaşamam. silahların kullanımı. Etim yandı ve kutsal gözüm asla eskisi gibi olmayabilir. aynı."

Krine son derece hoşnutsuz görünüyordu ama başını salladı.

"Pekâlâ Judoth, git ve yaralarını iyileştir. Benim ve bugün burada toplanan diğer savaşçıların önünde kendini küçük düşürdün."

Başı öne eğik olan mağlup savaşçı, bir eli hâlâ üçüncü gözünün üzerindeyken dairesel taş taht odasını terk etti.

Thorn rahat bir nefes aldı. Nihayet Neh'sa'yı eve götürebileceğini umuyordu.

Son bir ateş püskürterek kafasından on beş metre boyunda bir alev fışkırmaya izin verdi. Sonra içindeki dengesiz element doymuş görünüyordu ve onu geri çekme zamanının geldiğini biliyordu.

Yavaşça, yavaşça... Kocaman bir şeyin takılı olduğu bir oltayı sarar gibi

Sonunda Thorn ateşi kendi içine çekti. Alevler yavaş yavaş snmeye başladı, ta ki sonunda üzerinde sadece gözlerinde dans eden alevler kalana kadar. Alevlenme sırasında vücuduna yayılan kişisel kalkan sayesinde zarar görmeyen giysilerini firaladı ve tahta yaklaştı.

Hâlâ kaşlarını çatmış onu izleyen Krine'in önünde durdu.

"Dişi üzerinde hak iddia ediyorum Neh'sanna," dedi alçak ve etkileyici bir sesle. "O benim, istediğimi yaparım."

"Talebiniz duyuldu ve kabul edildi," diye gürledi Krine, hâlâ kaşları atıktı. "Ama ona istediğin gibi davranamayacaksın Savaşçı, henüz onu alma hakkını kazanmadın."

"Sen neden bahsediyorsun?" Thorn sordu. "Meydan okumayı kazandım, bu da dişimi kazandığım anlamına geliyor."

Ama Krine taş grisi kafasını sallıyordu.

"Hayır. Sen sadece intikam alma hakkını kazandın - *benim* intikamımı. Bu da onu almadan önce, ona istediğimi yapacağın anlamına geliyor."

"Bu onunla istediğin gibi yapacağım anlamına mı geliyor?" Thorn içinde bir hayal kırıklığı oluştuğunu hissetti. "Sen neden bahsediyorsun?"

"İntikamımın aracı olma hakkını kazandınız, bunu anladığınızı sanıyordum." Krine ona kaşlarını çatarak bakıyordu. "Yirmi devre önce alınıp kullanılan oğlumun intikamı, tıpkı senin kullanıldığın gibi."

Thorn hâlâ onun ne demek istediğinden emin değildi.

"Yani oğlunun başına gelen bir şey yüzünden senin intikamını almamı mı istiyorsun?"

"Bir köle timi tarafından uykusunda habersizce kaçırıldı." The

Krine konuşurken sesi gürleyen bir kükremeye dönüştü ve üçüncü gözü neredeyse siyaha çalan fırtınalı bir koyu mora döndü. "Alındı ve Yonnie Six'teki bir Metres'e satıldı."

"Affedersiniz, Lord Krine." Neh'sa öne çıkarken sesi yankılanan taş odada yüksek ve net bir şekilde yükseldi. "Huzurunuzda izinsiz konuştuğum için beni bağışlayın ama oğlunuz Krinel'ing'in başına gelenlerle ilgili hikâyeleri duydum ve gezegenimde böyle bir şey yaşandığı için çok üzgün olsam da onu köleleştiren Sahibe'nin ben olmadığımı bilmelisiniz."

"Umurumda değil!" diye bağırdı Krine, sesi kubbeli taş tavanda gök gürültüsü gibi yankılanıyordu. "Ona ne *yaptığını* biliyor musun? Bu *Metres*, dövüşmek, sevişmek ve savaşmaktan başka hiçbir şeyi umursamayan gururlu bir savaşçıyı aldı ve *onu kırdı!* Ona tasma taktırdı - sanki o dişi, kendisi erkekmiş gibi içine girdi. Ve en kötüsü de ne biliyor musunuz?"

Öne doğru eğilmiş, Neh'sa'ya öyle zehirli bakıyordu ki, Krine hâlâ tahtında oturuyor olsa da Thorn kendini aralarına girmek zorunda hissetti.

"Biliyor musun?" diye sordu. "Bu Metres, bu *fahişe* bir şekilde oğluma yaptıklarını *sevdirdi*. Onun beynini yıkamış! Savaşçıları sonunda onu eve geri getirmek için bulduklarında, *gitmek istemedi*. Onu zorla geri getirmek zorunda kaldılar."

Bir an durakladı, bir erkeğin baş ağrısından kurtulmak için şakaklarını ovması gibi üçüncü gözünü ovdu. Thorn da Neh'sa da konuşmadı - ne söyleyebilirlerdi ki?

"Gitmek istemedi," diye tekrarladı Krine sonunda, bitkin bir halde. "Ve sonunda eve geri getirildiğinde, tek istediği ona geri dönmekti - *Sahibesine* geri dönmek." Kelimeyi bir lanet gibi tükürdü. "Ona izin vermediğimde, tahttan sonsuza dek feragat etti. Şimdi diğer tarafta bir münzevi olarak yaşıyor."

Berroff Prime'ın yanında. Beni bir daha görmeyi reddetti."

Krine başını kaldırıp Thorn'a baktı, gözleri sert ve kuruydu ama Thorn'un içini sızlatacak kadar keder doluydu.

"Tahttaki yerinden vazgeçti ve beni varissiz bıraktı, hepsi de onu pislik gibi kullanan bir kadına olan aşkı yüzünden," dedi, sesi sert ve soğuktu. "Bunun intikamını almak istiyorum, ruhum bunun için haykırıyor. Ve bunu ölmeden önce alacağım. *Tam da bugün* alacağım." Üç gözü de alev alev yanarken, vurgulamak için taş tahtının koluna vurdu.

Tanrım, ne karmaşa! Thorn ne diyeceğini bilemiyordu. Diğer erkeğin nefretini ve düşmanlığını anlayabiliyordu ama oğlunun başına gelenler Neh'sa'nın suçu . Krine'i onun gitmesine izin vermeye nasıl ikna edebilirdi?

Tekrar alev alabilirdi ama Neh'sa ona bağlı değildi, bu yüzden kişisel kalkanı Neh'sa'yı kapsamayacaktı; çok yaklaşırsa Neh'sa'yı yakabilirdi. Ayrıca alev etkili bir silahtı ama Berroff muhafızlarının kullandığını gördüğü blasterler de etkiliydi ve daha uzun menzilliydi. O ve Neh'sa, Greed'lik'in onları beklediği gemiye geri dönemeden önce çok fazla parçaya ve lime lime olacaklardı. Keşke-

"Bu yanlış düzeltmek için neye ihtiyacın var?" Neh'sa'nın sesi taş odanın içinde yumuşak ama net bir şekilde çınladı.

Thorn ona inanamıyordu. "Neh'sa,"
diye mırıldandı. "Yapma-"

"Ne tür bir intikam arıyorsun?" dedi, onu görmezden gelerek ve sadece Krine ile konuşarak.

"Ne tür bir intikam? Size söyleyeyim, *Hanımefendi...*" Krine taştan tahtında öne doğru eğildi, gözleri öfkeyle kısılmıştı. "Metresinin ona yaptığını ben *de sana* yapmak istiyorum. Bağlanacak, kırbaçlanacak, incitilecek ve çaresiz bırakılacaksınız. Yere yatırılacaksınız ve içine girilecek.

Merhamet dileyene kadar. Çünkü halkınızın yöntemlerini biliyorum; erkeklerin içinize girmesine izin vermezsiniz. Bu yüzden hissettiğin aşağılanma ve çektiğin acı adil bir ceza, haklı bir intikam olacak."

Thorn, değer verdiği bir kadına asla böyle şeyler yapmayacağını söylemek için ağzını açtı. Kontrolü ele almak ve onun üzerine çıkmak bir şeydi. Ama onu bağlayıp dövmek, aşağılamak ya da cinsel olarak vahşileştirmek gibi bir arzusu yoktu. Onu incitmek istemedi. İstemedi-

"İntikamına boyun eğeceğim," dedi Neh'sa, onun telaşlı düşüncelerini bölerek. "Yeter ki Thorn tarafından yapılsın, başkası değil."

"Ne?" Thorn ona baktı, ağzı aniden kurumuştı. "Neh'sa-" "Boyun eğeceğimi mi söylüyorsun?" diye sordu Krine ona ters ters bakarak. "Hatta penetrasyon?"

"Evet." Neh'sa başını öne eğdi. "Buna bile. Sadece intikam istediğin için değil, çünkü..." Yutkundu ve başını kaldırıp Thorn'a baktı. "Çünkü bunu hak ediyorum. Yaptığım şeyler için. Yıkığım sınırlar ve aştığım çizgiler için. Boyun eğeceğim."

Thorn sonunda sesini buldu.

"Bunu senden hiç istemedim," dedi Neh'sa'ya kısık sesle. "Seni hiç suçlamadım-"

"Belki de kendimi suçluyorum." Gözleri parlayarak ona baktı. "Belki de hak ettiğim şey budur. Tıpkı senin kendi geçmişin yüzünden acıyı hak ettiğini düşündüğün gibi... Belki de Tanrıça bizi buraya günahlarımın kefareti için bilerek getirmiştir."

"Neh'sa, sanmıyorum-"

"Yapacak mısın, yapmayacak mısın Savaşçı?" diye araya girdi Krine, ona ters ters bakarak. "Kendi intikamını almak için bir şansın olmasından memnun olacağını düşünürdüm. En bu yüzden Sahibenizin peşinden gelmediniz mi? Çünkü o

bir kadının bir erkeği alması gerektiği gibi mi? Seni damgaladığı için mi?" Thorn'un sırtını işaret etti. "İntikamımın aracı olmak için bu yüzden meydan okumadın mı? Eğer kazandığın yeri terk etmek istiyorsan, Judoth dışında bu dişiyeye sırayla nüfuz edip erkeklere karşı işlediği suçların bedelini ödetmekten çekinmeyecek pek çok savaşçım var."

Thorn sıkıştığını fark etti. Krine'in izni olmadan buradan ayrılamazlardı. Ve mağdur Berroff lideri "intikam" olarak algıladığı şeyi alana kadar gitmelerine izin vermeyecekti. Daha da kötüsü, eğer Thorn Neh'sa'ya zarar vermeyi ve onu kullanmayı reddederse, bunu yapması için çok daha iri ve sert başka bir erkek ya da erkekler görevlendirilecekti.

Çok ciddi bir karşılaşma olmadan Krine'in sarayından çıkmalarına imkân yoktu. Başını kaldırıp kendisine bakan Neh'sa'ya baktı.

"Thorn," diye mırıldandı ve güzel koyu gözlerinde daha önce hiç görmediği bir yalvarış derinliği vardı. "Thorn, lütfen..."

"Sana bunu yapmak istemiyorum. Seni bu şekilde incitmek istemiyorum," diye alçak sesle itiraz etti.

"Sen daha iyisin. Lütfen." Gözleri yoğun ve korku doluydu.

Yapabilmeyi çok istemesine rağmen onu reddedemezdi. Hayır diyemezdi çünkü bunu yapmayı reddederse -onu incitmeyi, aşağılamayı ve almayı reddederse- onu devasa Berroff savaşçılarının şefkatli merhametine terk etmiş olacaktı.

Yapabileceği başka bir şey yoktu.

Krine'e bakarak konuştu.

"Ve eğer bunu senin için yaparsak - Neh'sa'ya akrabalarına yapılan her şeyi seni tatmin edecek şekilde yaparsam - o zaman gitmemize izin verecek misin?"

"İntikamımı aldıktan sonra nihayet dinlenebileceğim," diye homurdandı Krine.

Bu da tam olarak onlara izin verileceğine dair kesin bir söz değildi.

Thorn'un izni vermedi ama alabileceklerinin en iyisi bu gibi görünüyordu.

"," dedi ağır bir sesle. "Ne istersen yapacağım. Tanrıça bana yardım etsin, yapacağım

o."

Yirmi Yedinci Bölüm

Zindan gibi düzenlenmiş küçük odaya girdiğinde Neh'sa'nın aklına gelen ilk şey, *Krine'in bir süredir intikamını planlıyor olması gerektiği*di. Şimdiye kadar gördüğü en iyi ekipmanlardan sahipti ve hepsi de kullanılmamış görünüyordu.

Bir ıstırap haçı, bir dizi kırbaç, kamçı ve baston, esaret için bol miktarda ip, tasmalar ve kayışlar ve altında bir kafes bulunan düz, yastıklı bir masa vardı. Dairesel taht odasındaki taş tahtı çok andıran bir sandalyenin bulunduğu gölgeli bir oyuk dışında tüm duvarlar kırmızı kadife perdelerle kaplıydı.

Krine bu sandalyeye oturmuş, gölgelerin arasında o kadar geriye çekilmişti ki karanlıkta parıldayan üç gözünden başka bir şey görünmüyordu. Görünüşe göre bir kişilik bir komuta gösterisi yapacaklardı.

Neh'sa ne yapması gerektiğini biliyordu. Thorn'dan dalga dalga gelen korkuyu hissedebiliyordu. Bunu yapmak istemiyordu, onu incitmek istemiyordu. Ama onun bir erkeğe tam teslimiyetinden daha azı öfkeli Krine'i memnun edemezdi.

Rol için giyinmiş olmam iyi bir şey.

Üzerinde resmi bir elbise vardı - saatler önce Tüm Bilgilerin Kütüphanesi'ndeki tören için giydiği elbisenin aynısı. Yüksek yakalı, siyah dantelli bu elbise, göğüslerinin iç kıvrımlarını gösteren geniş bir çıplak ete açılıyordu. Meme uçları ince, esnek kumaşın altında zar zor gizleniyordu. Külotunu gösterecek şekilde yırtmaçlıydı, o da siyah danteldi ve ayak bileklerini saran zarif siyah bantlı topuklu ayakkabılar ona uyuyordu.

Bir kölenin külotunu öpmesine izin vermek için mükemmel bir kıyafetti.

Bugün burada yapmaları gereken şey için de mükemmel.

Neh'sa büyük Kindred'la yüzleşmek için döndüğünde kalbinin küt küt attığını hissetti. Koşullar farklı olsa da bu senaryo ona yıllar önce ilk aşkıyla oynadığı oyunları hatırlattı.

İtiraf et, diye fısıldadı kafasının içindeki bir ses. Neredeyse onu satın aldığından beri Thorn'la aynı oyunları -değiştirme oyununu- oynamak istiyordun.

Bu doğrudu ve bunu inkâr edemezdi. Sorumluluk sahibi olmayı seviyordu; bir köleye hükmetmeyi ve ona cinsel olarak hükmetmeyi seviyordu.

Ama aynı zamanda, zaman zaman, hükmedilmeyi de severdi.

Meme uçları beklentiyle karıncalanıyor ve amcığı külotunun ince panelinin altında ıslak ve şişmiş hissediyordu.

Gölgeli oyuktan gelen ses "Efendinin önünde diz çök," diye emretti. Görünüşe göre Krine eylemi yönetmek istiyordu. "Bir dişinin erkeğinin önünde diz çökmesi gerektiği şekilde diz çök - burada Berroff Prime'da yaptıkları gibi."

Yavaşça, büyük Kindred'in önünde dizlerinin üzerine çöktü.

"Efendim," dedi açıkça, ona bakarak. "Ben seninim... Benimle ne istersen yap. Günahlarım için beni cezalandır."

"Neh'sa!" Thorn şaşırmış mı, üzülmüş mü... yoksa tahrik olmuş mu bilemiyormuş gibi görünüyordu.

Neh'sa o uyumsuz gözlerin gerisinde arzunun gölgesini, kendi içinde de var olan karanlık hükmetme ihtiyacını görebildiğini düşündü.

Bu onu hiç şaşırtmadı. Thorn'un doğası gereği bir Alfa, bir Dominant olduğunu her zaman biliyordu. Onu şaşırtan şey, onun da kendisine hükmedilmesine nasıl izin verdiğiydi.

Hayır, hepsi rol yapıyordu. Bunu gerçekten istemediğini kendine hatırlattı.

acı bir şekilde. Ama şimdi bunu düşünmek istemiyordu; eğer inandırıcı bir gösteri yapacak ve özgürlüklerini kazanacaklarsa bunu düşünemezdi.

Ve her neyse, en azından Thorn'un numara yapmak zorunda kalmayacağını biliyordu. Eğer içindeki karanlık ihtiyacı ortaya çıkarıp kucaklamasına izin verirse ona gayet iyi hükmedebilirdi.

"Neh'sa..." dedi kaşlarını çatarak. "zorunda değilsin-"

"Evet, biliyorum," diye ısrar etti alçak bir sesle, sadece onun kulakları için. "Onu tatmin edecek tek şey bu Thorn, bunu sen de biliyorsun. Benim sana yaptığım gibi sen de bana yapmalısın, günahlarımın bedelini ödetmelisin."

Gözlerine sert bir bakış geldi ve başını kısa, keskin bir şekilde salladı.

"Eğer istediğin buysa."

"İhtiyacım olan şey bu," diye fısıldadı Neh'sa ve yalan söylemiyordu. Bazen boyun eğme ihtiyacı da hükmetme ihtiyacı kadar güçlüydü ve boyun eğen tarafına teslim olmayalı çok, çok, çok uzun zaman olmuştu.

"Em onu!" diye emretti Krine oyuktan. "Efendinin sikini yala ve ona işlediğin suçlar için ne kadar üzgün olduğunu göster."

Thorn konuşmadı. Sadece giydiği dar siyah uçuş derisini açarak uzun, sert sikini ortaya çıkardı. Leydi Wraith'neck Neh'sa'nın tasmaını çıkardığı sırada temassız bilezikleri de çıkarmış olmalıydı çünkü Neh'sa kendini kolayca idare ediyordu.

Neh'sa birçok kez ona dokunmuş ve onu idare etmişti ama her zaman kendi şartlarıyla. Şimdi büyük Kindred'ın önünde diz çöktü ve ona itaatkâr bir şekilde ağzını açtı, ona vermek istediği her şeyi almaya hazırды.

"Al şunu," diye homurdandı Thorn, şaftını yüzüne doğru iterek. "Em emebildiğin kadar."

Çok iriydi, bu yüzden bu büyük bir istekti ama Neh'sa elinden geleni yaptı.

emirlere itaat etmek için. Öne doğru eğilerek onu avucunun içine aldı ve diliyle sikinin dibinden geniş, kabarık başının ucuna kadar uzun bir çizgi çizdi. Onu içine almak için ağzını olabildiğince açtı - bunu yaparken onun karanlık baharatı duyularını istila ediyordu. Dilini geniş başın etrafında döndürdü ve adamın prekumunun tuzlu damlacıklarını tattı.

"Hayır," diye ısrar etti Krine'in derin, ağır sesi. "Onu daha derine götür, efendini olması gerektiği gibi em!"

HerOTH'un üzerinden yıllar ve yıllar geçmişti ama ilk beden kölesi de iyi donanıma sahipti - Thorn kadar olmasa da. Yine de Neh'sa büyük Kindred'ın işine yarayabileceğini düşündüğü bir beceri öğrenmişti - tabii hâlâ yapabiliyorsa.

Derin bir nefes alarak daha fazlasını ağzına aldı, boğaz kaslarını gevşetmek için elinden geleni yaptı ve yutkundu.

Thorn'dan alçak sesle bir küfür duydu ve sonra adam boğazından aşağı kaymaya başladı. Tanrıça kendini onunla o kadar dolu hissediyordu ki! Thorn'un alt tarafına girdiğinde nasıl hissedeceğini sadece hayal edebiliyordu... kalın sikini amının derinliklerine soktuğunda.

Yasadışı düşünce onu her zaman olduğu gibi ıslattı. Yonnie Six'in Hanımları böyle yasak davranışlara izin vermiyordu. Bir kadının kalçalarını açıp bir erkeğin içine girmesine izin vermesinin yanlış olduğuna inanıyorlardı ama Tanrıça bunu o kadar çok istiyordu ki. O kadar uzun zaman olmuştu ki...

"Tanrılar, Neh'sa..." Thorn bir elini kızın saçlarına dolayıp yavaşça ve dikkatlice ağzına sokarken sesi boğuk çıkıyordu. "Tanrım, her şeyimi aldığına inanamıyorum."

Neh'sa onun ağzına boşalıp boşalmayacağını merak ediyordu; eğer boşalmayı seçerse onu durdurmak için çaresiz olduğu gerçeği bile onu hem sıcak hem de soğuk hissettiriyordu. İtaatkâr yanı -on uzun yıl boyunca gömülü tuttuğu yanı- ortaya çıkıyordu ve bunu durdurmak için yapabileceği hiçbir şey yoktu.

istedim.

"Doldur onu!" diye emretti gölgelerden gelen alçak, hırıltılı ses. Neh'sa biraz sıçradı. Büyük adama boyun eğmekle o kadar meşguldü ki Kindred ve onu boğazının derinliklerine çekerken, neredeyse tamamen bunu neden yaptıklarını unuttular.

"Doldur onu," diye tekrar emretti Krine. Karanlıkta tek görebildikleri gözlerinin parıltısı olsa da Neh'sa onların gösterisini izlemekten zevk aldığını anlayabiliyordu. "Karnını senin dölünle doldur," diye emretti Thorn'a.

Neh'sa büyük Kindred'in kalçalarını kavradı ve gözlerinin içine baktı. İki elini de Neh'sa'nın saçlarına gömmüştü ama kendi zevkinin içinde tamamen kaybolmuş değildi. Ya da eğer öyleyse bile, onun da bu zevki paylaşmasını istiyor gibiydi. Bakışları kilitlendiğinde, adamın kalın aletinin büküldüğünü hissetti.

Ama onu derinlemesine becermeye devam etmek yerine, geri çekildi ve sadece horozunun başı ağzına girene kadar dışarı kayd.

"Şimdi boşalacağım Neh'sa," dedi ona, kalın sesi boğuklaşarak. "Ağzına ve boğazına boşalacağım. İyi bir kız olup onu benim için yutabilir misin? Hepsini alıp bir damlasını bile dökmeyebilir misin?"

Neh'sa karnında bir çarpıntı hissetti. Başını sallayarak adamın sikinin geniş başını bir an için ağzından kayd.

"Evet, Efendim," diye fısıldamayı başardı. "Evet, sanırım yapabilirim."

"Güzel. O zaman biraz daha em beni. Ve yutmaya hazır ol," diye emretti Thorn, gözleri parlayarak.

Neh'sa itaatkâr bir tavırla adamın kalın aletini tekrar ağzına aldı. Tanrıça, ona neler oluyordu? Bu noktaya nasıl gelmişti -kendi beden kölesinin önünde diz çökmüş, onun aletini emiyor ve boşalmasını yutmaya hazırlanıyordu?

Yine de bir yanı -uzun yıllar boyunca bastırıldığı bir yanı- buna bayılmıştı.

Thorn Neh'sa'nın saçlarını yeniden kavradı, onu sıkıca tuttu ve ağzına girip çıkmaya başladı. Neh'sa onun tekrar esnediğini hissetti ve sonra geliyordu; ağzını tuzlu özüyle dolduruyor, yakında aşağıda olacağını bildiği gibi yukarıda da onu kendisiyle dolduruyordu.

Sıcak, yasadışı düşünceyle tekrar ürperdi ve hevesle yuttu, talimat verdiği gibi her damlasını aldı. Tadı deniz gibiydi - tuz ve gözyaşı, biraz da acılık - son derece lezzetliydi. Tamamen Thorn.

"İyi kız, Neh'sa," diye inledi boşalırken. "Efendinin sikini emip hepsini ağzına alacak kadar iyi bir kızsın, bütün döllerimi yutacak kadar iyi bir kızsın."

Övgü dolu sözler onu daha da ateşlendirdi. Neh'sa bacaklarının arasından amının fışkırdığını hissedebiliyordu. Tanrıça, bunca yıldan sonra boyun eğmek iyi hissettirdi! Ama daha fazlasına ihtiyacı vardı, boşalması gerekiyordu...

Sonunda Thorn işini bitirdi ve Neh'sa'nın ağzından çekildi. Hâlâ sertti-Kindred erkekleri çoklu orgazm olabilme yeteneğine sahipti, bu yüzden ereksiyonunun devam etmesi Neh'sa'yı şaşırtmadı.

Onu şaşırtan şey, adamın onu ayağa kaldırması, kollarını ona dolaması ve tutkulu, arayış dolu bir öpücük vermesiydi. Sanki kendini onun üzerinde tatmaya çalışıyormuş gibiydi.

Nefes nefese, şaşkın bir anın ardından onu geri öptü, ağzını ona açtı ve istediğini verdi. Aldatmacası hâlâ aklının bir köşesinde olmasına rağmen, öpücüğe tamamen teslim olmaktan kendini alamadı. Adamın iri vücudu onunkine karşı çok iyi hissettiriyordu - çok sert ve sıcaktı - ve adamın kokusu kafasını dolduruyordu. Sanki ona doyamıyormuş gibi hissediyordu - sanki öpücüğün bitmesini hiç istemiyordu.

"Tanrılar, Neh'sa," diye inledi Thorn, sonunda biraz dinlenmek için geri çekildiğinde.

Hava. "İnanamıyorum-"

"Yeter!" diye homurdandı gölgelerden gelen Krine'in sesi. "Onu cezalandırman gerekiyordu! İntikamım hiçbir şekilde tamamlanmadı."

"Tamam." Thorn dönerek gölgeli oyuğa baktı. "Şimdi ne yapmamızı istiyorsun?"

"Tasma takın," diye yanıtladı Krine. "Oğlumu kaçırın Metres'in ona yaptığı gibi onu da tasma ve tasmayla bağlayın."

Bir taraflarında çeşitli boyutlarda tasma ve kayışların asılı olduğu bir pano vardı.

Thorn yakasını kaldırıp ona baktı. "Neh'sa," diye mırıldandı ve derin sesinde hem soru hem de ihtiyaç vardı.

Neh'sa sessizce saçlarını kaldırdı, sorusuna cevap vererek boğazını sundu. Bu da onun bir parçasıydı, teslimiyetinin bir parçası. Kendisinin ona yaptığını onun da kendisine yapmasına izin vermek. Onun yakasını, onunkini taktığı gibi takmak.

"Güzel." Krine memnun görünüyordu. "Şimdi onu dört ayak üzerinde kırbaçlama haçına götür. Onu oraya bağla ve kırbaçla, seni cezalandırdığı gibi onu da cezalandır."

Elbette Neh'sa onu kırbaçlamamıştı ama iri vücudundaki izlerden Leydi Wraith'in boynunun kırbaçladığı belliydi. Yine de elleri ve dizleri üzerine çöktü ve Thorn onu ıstırap çarmihına götürürken onun yanında itaatkâr bir şekilde süründü. Thorn'un gerçek rızası olmadan ona başka şeyler de yapmıştı; muhtemelen Thorn'un nefret ettiği ve kızdığı şeyler.

Şimdi ödeme zamanıydı.

"Sana çok sert vurmak istemiyorum," diye mırıldandı kulağına, bileklerini başının üzerindeki haç parçalarına kelepçelerken. "Ama kana susamış piçi tatmin etmek için bazı izler bırakmam gerekecek."

Neh'sa alçak sesle, "Bastonu kullan," diye öğüt verdi ona. "Öyle yaralar açar ki

onu memnun etmeli."

"Ağrılar mı?" Kaşlarını çatı ve başını salladı. "Hayatta olmaz tatlım, bunu yapmak istemiyorum. Baston *acıtıyor*, bunu bilmem gerekirdi, lanet olası Lady Wraith'neck dün gece yeterince kullandı."

"Acıdan rahatsız olmadığını sanıyordum," dedi Neh'sa soluk soluğa.

"Farklı acı türleri vardır ve sen bunu çok iyi biliyorsun," diye homurdandı, bileklerindeki tokaların sıkı olduğundan emin olarak. "Bütün gün fiziksel acıya katlanabilirim ama bu onu uygulamak istediğim anlamına gelmez - özellikle de sana."

"Neden olmasın?" Neh'sa sordu. "Sana yaşattıklarımın, sana boyun eğdirdiklerimin intikamını almak istemiyor musun, *Efendim?*" Neha ona meydan okurcasına baktı. "Sana yaptığım şeylerin, en başta hiç istemediğin şeylerin intikamını almak istemiyor musun?"

Yüzü sertleşti ve alev kıvılcımları uyumsuz gözlerinde daha hızlı dans etti.

"Sana vurmamı mı istiyorsun Neh'sa? Cezalandırılmak *mı istiyorsun?*" "Belki de cezalandırılmalıyım," diye mırıldandı. "Bu kadar aptal olduğum için. Bu kadar aptal olduğum için."

"Köle olmak istiyordun, bana boyun eğmek istiyordun."

"Kahretsin!" diye homurdandı, sesi hayal kırıklığıyla kalınlaşmıştı. "Beni kışkırtmayın, *Hanımefendi*. Senin üzerinde sopa kullanmayabilirim ama bu, yumuşak küçük kışını bir Fandarian gün batımından daha kırmızı olana kadar küreklemeyeceğim anlamına gelmez."

"Yap ," diye alay etti Neh'sa onunla. Bunu neden yaptığından tam olarak emin değildi - belki de yapabileceği tek şey ona kızgın olduğu için saldırmaktı, onu tamamen kandırdığı için kızgındı. Onu gerçekten önemseydiğini düşündüğü için...

"Lanet olsun, bunu sen istedin!" Thorn homurdandı. Sırtını tutarak

siyah dantel elbisesini yırttı, tam ortasından yırttı ve çıplak sırtını ve külotla kaplı kıcını ortaya çıkardı.

Neh'sa çıplak tenine değen serin havayı hissedince ürperdi ama onu durdurmak için hiçbir hamle yapmadı. Bunun yerine kıcını dışa doğru bastırarak ona bir hedef göstererek alay etti.

"Yap şunu," dedi ona tekrar. "Hadi yap, Thorn! Sana yaptığının bedelini öde."

"İç çamaşırlarını indirin," diye emretti Krine gölgelerdeki koltuğundan. "Acısını durduracak hiçbir şey olmamalı; onu dövmeden önce soyun!"

Thorn mecbur kaldı. Neh'sa iri bir elin siyah dantel külotunun arkasına dolandığını hissetti ve sonra külotu yırtıp aşağı indirerek kıcını ve bacakları açılıp acı çarmihına bağlandığı için açılan amını ortaya çıkardı.

Tanrıça, hiç bu kadar çaresiz hissetmiş miydi? Bu kadar savunmasız? Heroth'la yer değiştirme oyunu oynarken bile bu kadar ileri gitmemişlerdi. Ama Neh'sa durmak istemediğini fark etti; kıcını biraz daha dışa doğru bastırarak kendini sundu, ilk darbeyi beklerken amı ıslanmış ve şişmişti.

Uzun süre beklemesi gerekmedi. Acı haçının yanındaki askı tahtasından kalın, uzun saplı siyah bir raket alan Thorn, onu çıplak poposuna doğru salladı.

"İstediğin bu mu?" diye sordu. "*İhtiyacın* olan bu *mu*?"

Neh'sa kelimelerle cevap veremedi. Düz, sert yüzeyin yumuşak, korunmasız etiyle birleştiğini hissedince nefesi kesildi. İçinden yakıcı bir acı geçti; tüm vücudunu aydınlatan keskin, parlak bir his.

"Ah!" diye soludu ama çekilmeye çalışmadı. Bunun yerine kıcını daha da dışarı bastırdı, ona korkmadığını gösterdi, onunla alay etti, onu istedi

Onu cezalandırmak, uzun zamandır ondan aldığı kontrolü geri almak için.

Thorn tekrar tekrar savurdu, deriyi kıracak kadar sert değildi ama Neh'sa'nın kığını kızartacak, ona bedel ödetecek kadar sertti. Çok geçmeden Neh'sa vuruşların sayısını unuttu; sadece parlak, yakıcı acıyı ve beraberinde getirdiği ılık, fışkıran zevki hissediyordu. Duyguların içinde kendini kaybediyordu... acının, zevkin ve onu boğmakla tehdit eden ihtiyacın içinde kendini kaybediyordu...

Thorn raketini yere atıp yüzünü ellerinin arasına alana kadar, duyguları onu ele geçirdiği için gözyaşlarının yüzüne doğru aktığının farkında bile değildi.

"Lanet olsun Neh'sa." Sesi kısık ve alçaktı, pişmanlık gibi bir şeydi.

"Her şey... her şey yolunda," demeyi bir şekilde başardı. "Ben iyiyim. Ben sadece... Ben sadece..." Ama ne olduğunu ya da ne hissettiğini söyleyemedi, kelimelere dökemedi. Bu çok fazlaydı, çok bunaltıcıydı.

Ama henüz bitmemişti.

"Bu kadar ceza yeter," diye homurdandı Krine oyuktan. "Kıcı yeterince kızardı. Şimdi penetrasyon zamanı."

Thorn cevap vermedi. Onun yerine hızlı, sarsak hareketlerle Neh'sa'nın ayak ve el bileklerini çarmıhtan çözdü. Sonra Neh'sa'yı kollarının arasına alıp, yırtık elbisesi ve her şeyiyle odanın ortasındaki yastıklı, bel hizasındaki masaya taşıdı.

Neh'sa yapması gereken şey için mükemmel bir yükseklikte olduğunu gördü. Dört köşesinde, itaatkârı yerinde tutmak için bilek ve ayak bileği kelepçeleri vardı.

Ama Thorn onu yere bırakmadan önce uzun bir süre kucağında tuttu ve geniş göğsüne yasladı.

"Özür dilerim," diye fısıldadı Neh'sa'nın saçlarına. "Çok üzgünüm Neh'sa."

". Bunu hak ettim - dayağı hak ettim," fısıldadı. "Hayır, hak etmedin."

"Ben *yaptım*."

Thorn, kızın acıyan poposunu dikkatlice yastıklı masanın serin derisine oturttu ve yanağını avucunun içine alarak gözlerini aradı.

"Neh'sa, ben..." Başını iki yana salladı. "Ne söyleyeceğimi bilmiyorum." "O zaman hiçbir şey söyleme. Sadece... ne yapman gerekiyorsa onu yap."

Titreyerek ellerinin ve dizlerinin üzerine çöktü ve deri kelepçeleri takabilmesi için bileklerini yerine yerleştirdi. Sonra başını kaldırıp Thorn'a baktı ve onun kendisini bağlamasını bekledi.

"Devam et, ." Başını

iki yana salladı.

"Ben tecavüzcü değilim," diye homurdandı kaşlarını çatarak. "İçine girilmesine izin vermediğini biliyorum."

"Ben... uzun zamandır görmemiştim," diye mırıldandı Neh'sa. "Ama yaptım. Uzun zaman önce..." "Çok sevdiğin kölen," diye tahmin etti Thorn. "Kendini adadığın

Mercy Kliniği'ne."

Yavaşça başını salladı. "Uzun zaman oldu."

"En azından bakire olmadığını biliyorum." Kaşlarını çattı. "Ama bu hoşuma gitmiyor.

Bu koca piçin bize ne yapacağımızı söylemesinden hoşlanmıyorum."

"Yap şunu," diye fısıldadı Neh'sa ısrarla. Kıçı sıcak ve yumuşak hissediyor, amı ihtiyaçtan zonkluyordu. "Bu... buradan çıkmamızın tek yolu bu."

"Dediğini yapsak bile gitmemize izin verir mi bilmiyorum," diye usulca homurdandı Thorn. "Kendi özel seks şovunu yapmaktan biraz fazla hoşlanıyor gibi görünüyor, bana sorarsanız bu sadece intikamla ilgili değil."

"Başka seçeneğimiz yok," diye hatırlattı Neh'sa ona. Sonra onun güvenceye ihtiyacı olduğunu görerek mırıldandı, "Thorn, lütfen bunu yapmanı istiyorum. Buna *ihtiyacım var*."

- "İçimde sana ihtiyacım var."

"Tanrılar, Neh'sa..." Gözleri yumuşadı ve onun yanağını okşadı. "Bunu söyleyeceğini hiç düşünmemiştim. Hanımımın onu becermem için bana yalvardığını duyacağım hiç aklıma gelmezdi."

"Bana öyle deme." Neh'sa gözlerini ondan kaçırdı. Yasak arzularını, gayrimeşru ihtiyaçlarını ona itiraf ettiğine inanamıyordu. "Bu durumda Metres ben değilim," diye hatırlattı ona. "Efendi olan sensin. Ve ben de senin kölenim - bağlanmış ve çaresiz- beni uygun gördüğün şekilde kullanmanı bekliyorum."

"Tanrım!" Thorn'un şehvet dolu iniltisi doğrudan kadının kalbine ulaşıyor gibiydi. "Seni çok istiyorum, tatlım. Tatlı amını sikimle doldurmak ve seni becermek istiyorum!"

"Yap o zaman," diye fısıldadı Neh'sa. Kollarını kavuşturup alnını yastıklı masanın üstüne koydu, bacaklarını daha da açarak amını ortaya çıkardı, kendini tamamen teslim etti. "Yap, *Usta*, sik beni."

Thorn kısık bir hırıltıyla kadının istediğini yaptı. Kalçalarını iri ellerinin arasına alarak sikinin geniş ucunu kadının amının kaygan girişine doğru yönlendirdi.

Neh'sa onun şişmiş kıvrımlarının üzerinden kaydığını hissedince iniltisini bastırmaya çalıştı. Klitorisi kalçalarının arasında ikinci bir kalp atışı gibi zonkluyordu ve adam onu hemen doldurmazsa çıldıracakmış gibi hissediyordu. Artık tamamen itaatkâr tarafına teslim olmuştu - genellikle dünyaya sunduğu soğukkanlı, baskın Metres tamamen ulaşılmazdı. Titreyen bir şehvet birikintisine dönüşmüştü ve buna engel olamıyordu - engel olmak *istemiyordu*.

O sadece Thorn'u istiyordu.

"Lütfen!" diye aynı anda Krine, "Ona nüfuz et! Şimdi yap!"

Uzun ve sert bir hamleyle Thorn onu tamamen doldurdu.

"Ah!" Neh'sa nefes nefese kalmaktan kendini alamadı. Heroth'tan bu yana uzun zaman geçmişti ve iç duvarlarının büyük Kindred'in muazzam şaftını yerleştirmek için sınıra kadar gerildiğini hissedebiliyordu.

"İyi misin tatlım?" Thorn'un sesi boğuk ve gergindi, sanki kendini tutmakta zorlanıyor gibiydi. Ama olduğu yerde kaldı, onu bekledi, ona zarar vermediğinden emin olmak istedi.

"Ben... sanırım öyle," diye fısıldadı Neh'sa. "Sen sadece... çok büyüksün ve benim için çok uzun zaman oldu. *Gerçekten* uzun bir zaman."

Kalçalarını biraz oynattı, tamamen doldurulma hissine, Thorn'un şaftının kabzasına içinde olmasına alışmaya çalışıyordu. Biraz canı yansa da bu *iyi* bir acıydı - çok istediği bir erkek tarafından doldurulma ve sahiplenilme hissi, ona sahip olmak için her şeyi yapardı.

Ne olursa olsun, hatta ona hükmetmesine izin verse bile.

Ne kadar acınası bir durum! diye fısıldadı kafasının arkasından küçük bir ses ama Neh'sa onu itti.

"Ben iyiyim," dedi Thorn'a. "Sen... şimdi hareket edebilirsin. Beni... beni becerebilirsin."

"Tanrılar, tatlım-eğer iyi olduğuna eminsen. Artık kendimi tutamıyorum."

Neh'sa'nın içinden neredeyse sonuna kadar çekip tekrar içeri itti. Neh'sa bu harekete eşlik eden derin zevk/acı karşısında inledi ve kalçalarını geri iterek onu karşıladı, tamamen sahiplenilme hissini seviyordu.

Şu anda kafasında şüpheye veya kendini suçlamaya yer yoktu, ancak bunların daha sonra kesinlikle geleceğinin farkındaydı. Şu anda kendini nasıl utandırdığına ya da bu iş bittiğinde muhtemelen başka hiçbir şey yapmak istemeyecek bir erkeğe kendini nasıl teslim ettiğine konsantre olamıyordu.

Hissedebildiği tek şey Thorn'un kalın aletinin titreyen amının içindeki itiş kakışydı, duyabildiği tek şey Thorn'un kendi nefes alış verişine karışan nefes nefese kalışı ve etlerinin birbirine çarpışydı. Havada seks kokusu vardı ve uzun parmakları kalçalarını ısırarak ezici zevke küçük bir acı daha ekledi.

Neh'sa'nın umurunda değildi, onu doldurmasının, kalın gövdesinin onu tekrar tekrar açmasının verdiği o lezzetli histen başka hiçbir şey umurunda değildi. Her uzun, derin hamlesinde Neh'sa'nın kalbine ulaşıyor gibiydi ve Neh'sa'nın tek yapabildiği kalçalarını daha da açıp ona yeterince açık olmaya, her şeyi alabilecek kadar açık olmaya çalışmaktı.

"Ahh... Tanrıça, Usta," diye yüksek sesle inledi, kendine engel olamıyordu. "Evet, al beni-kullan beni! Becer beni, senin olayım!"

"Artık benimsin Neh'sa, benim," dedi Thorn'un sesi derin, sahiplenici bir hırıltıydı. Neh'sa kendini tamamen onun tarafından kuşatılmış, kaslı kollarından oluşan bir kafeste tutulmuş hissedene kadar, onun üzerine eğilerek küçük bedenini çok daha büyük olan bedeniyle sardı. Boğazının yan tarafını yalayıp emerek Neh'sa başını yana çevirip ona savunmasız boynuna tam erişim imkânı verene kadar bekledi... sonra da onu ısırdı.

Neh'sa adamın dişlerinin omzunun tam boğazıyla birleştiği yerdeki yumuşak etine batmasının keskin acısını hissedince nefesi kesildi. Ekstra uyarılma neredeyse çok fazlaydı; çaresizce inledi, acı, zevk ve şehvetle çılgına dönmüştü; çok değer verdiği erkeğin altında çaresiz olma hissini seviyordu. Sevdği erkeğin altında mı?

Onu seviyor muyum? merak etti. Benim sorunum bu mu? O beni seviyor mu? Yoksa onu damgalamamı ödetmek için mi beni işaretledi?

"Bu iyi, iyi," diye hırladı Krine açgözlülükle, Neh'sa'nın şehvetle karışık düşüncelerini bölerek. Çakıllı sesindeki şehvet dolu notayı duyan Neh'sa belli belirsiz Thorn'un haklı olduğunu düşündü.

Bu küçük gösteriyi motive eden intikam.

Büyük Kindred sonunda Neh'sa'nın boynunu dişlerinin arasından kurtarıırken Krine Thorn'a, "Çok iyi," dedi. "Şimdi onu daha sert becer, onu becer ve tohumlarınla doldur!"

Hırıltılı, sert bir sesle söylenen bu sözler Neh'sa'nın beynini bulandıran şehvet sisini birden delip geçti.

Onu tohumunla doldurmak mı? Ama bunu yapamaz! Herhangi bir hamileliğin sadece kız çocukla sonuçlanmasını sağlayacak özel ilacı almadı. Akraba eşlerin neredeyse her zaman erkek çocukları olur. Beni hamile bırakabilir, bir erkek çocuğa hamile bırakabilir! Ve o zaman evdeki herkes ne yaptığımı öğrenir!

"Hayır!" diye soludu, sonunda sesini bulmuştu. "Hayır, Thorn-yapamazsın! İçime giremezsin. Beni hamile bırakabilirsin!"

"Olabilir," diye kabul etti ama ne durdu ne de hızını yavaşlattı. "İçine boşaldığımda karnın kocaman olabilir Neh'sa."

"Geldiğinde mi? Hayır, hayır!" diye nefes nefese kaldı.

İlk kez kıpırdanarak kurtulmaya çalıştı ama adam onun el ve ayak bileklerini masanın köşelerine çok sıkı bir şekilde bağlamıştı; kurtulması mümkün değildi.

"Neh'sa," diye homurdandı, kulağına konuşmak için öne doğru eğilerek. "İ içine boşalmak zorundayım. Bunu şimdi açıklayamam ama *zorundayım*."

"Hayır," diye tekrar inledi, utancı düşündü - karnını dolduran bir erkek çocukla Yonnie Six'e geri dönmenin utancını. Herkesin bileceği bir çocuk, kalçalarını açıp bir erkeğin içine girmesine izin vermesinin sonucuydu.

Ama Thorn durmadı. Hızı arttı ve kalçalarındaki tutuşu sıkılaştı. Her sert itişte, ağır çuvalının kızın arasına çarptığını hissetti.

Açılmış kalçaları, şişmiş klitorisini neredeyse dayanılmaz derecede zevkli bir şekilde uyarıyordu. Orgazm olmak istememesine rağmen, kendini sınıra yaklaşmış hissediyordu.

Hayır, dedi kendi kendine umutsuzca. Hayır, gelemem! Bu sadece onun tohumunu rahmime daha da yaklaştıracak! Orgazm olamam, olamam!

Ama vücudu ne yapıp ne yapamayacağını umursuyor gibi görünmüyordu. Thorn son kez içine girdiğinde, shaftının başı rahminin ağzını öperken, iç duvarlarının onun etrafında kasılmaya başladığını ve derin bir zevk dalgasının onu yıkadığını hissetti.

"Ah!" diye bağırdı, kör edici his dalgası onu batırırken ellerini yumruk haline getirerek sıkı. "Oh Tanrıça, hayır, Thorn!"

"Evet," diye hırladı. *"Evet."*

Neh'sa onun son iniltisine rağmen daha da derine bastırdı ve Neh'sa onun uzun gövdesinin içinde şiştiğini hissetti. Sonra sıcak fışkırmalar, ılık ıslaklık püskürmeleri amının içini kaplıyor, onu öylesine dolduruyordu ki, Neh'sa adamın boşalmasının uyluklarından aşağıya ıslak damlalar halinde aktığını hissetti.

Tanrım, bunu yapıyordu -içine giriyordu- tohumunu rahmine yerleştirmek için elinden geleni yapıyordu. Eğer başarırsa ne yapacaktı?

Şimdi eski hayatına nasıl geri dönebilirdi ki?

Yirmi Sekizinci Bölüm

Thorn yaptığı şey için kendinden nefret ediyordu ama başka seçeneği yoktu ve bu sadece Krine emrettiği için değildi. Onun rahmini kendi tohumuyla doldurmak için kendi sebepleri vardı.

Sadece planının işe yaradığını umuyordu.

"Neh'sa?" diye seslendi, yeni oluştuğunu umduğu bir bağ aracılığıyla onunla iletişim kurmaya çalışıyordu. "Neh'sa, beni duyabiliyor musun?"

"Ne?" Yüksek sesle konuştu, sesi hem şaşkın hem de ağlıyormuş gibi geliyordu. Lanet olsun, Thorn onun acısına sebep olmaktan nefret ediyordu ama ilk önceliği ikisini de hayatta tutmak ve oradan çıkmak olmalıydı.

Adam kadından çekildi ve kadın adam çekilirken usulca inledi. Evet, kesinlikle ağlıyordu - Tanrım, kendinden nefret ediyordu.

"Beni duyabiliyor musun?" diye tekrarladı sabırla. "Kafanın içinde mi? Sözsüz iletişim kurmaya çalışıyorum, yani Krine bizi duyamaz. Eğer yapabilirsen bana geri dön."

"Seni duyabiliyorum." Sesi şaşırmış ve kafası karışmış gibiydi. "Ama nasıl-" "Boş ver şimdi bunu. Önce buradan çıkmamız gerekiyor."

Thorn onun el ve ayak bileklerini yastıklı masanın dört köşesine bağlayan bağları çözdü. Doğrulamaya çalıştı ama kolları ve bacakları tutmadı ve yan yattı; gerçekten de ona bu kadar sert davranmış mıydı?

Cömert kalçalarında oluşan on parmak şeklindeki çürüklere ve omzundaki kırmızı, kızgın ısırık izine bakınca Thorn cevabını verdi.

Tanrım, ben bir .

"Hayır, sen bir Dominant'sın," diye fısıldadı Neh'sa onun kafasının içinde.

onu. GörünüŖe göre onun bazı düşüncelerine kulak misafiri olabiliyordu. Thorn kendini korumaya çalışmak için zihnine bir not düştü.

"," dedi yüksek sesle ve onu kollarına çekti. Kadın güçsüzce debelendi.

"İndirin beni!"

Thorn kaşlarını çattı, ondan uzak kalmak istediği için onu suçlayamazdı.

"Pekâlâ," dedi onu dikkatle ayağa kaldırırken. "Ama benden fazla uzaklaşma."

"Beni yalnız bırak." Kadın meydan okurcasına geri çekildi ve adam onun güzel koyu renk gözlerinde gerçekten de yaşlar olduğunu gördü. "Bana ne yaptığını bilmiyorum -aklıma nasıl girdin- ama az önce yaptığın şeyden sonra, sana yapmaman için yalvardığımda-"

Thorn ona aceleyle, *"Yemin ederim her şeyi açıklayacağım," dedi. "Ama önce buradan çıkmamız gerek. Eve gitmek istemiyor musun?"*

"Eve mi?" diye öfkeyle karşılık verdi. *"Sanki bundan sonra Yonnie Six'e geri dönebilirmişim gibi!"*

"Öylece-" diye yüksek sesle başladı Thorn ama o anda Krine'in devasa figürü gölgeli oyuktaki yerinden yükseldi. Yedi Cehennem'in derinliklerinden çıkan bir karanlık tanrısına benziyordu ve üç gözü kırpmadan onları izliyordu.

"Aferin, Kindred savaşçısı," diye homurdandı derin, çakıllı sesiyle. "Neredeyse küçük Hanımefendinin hayatını mahvediyordun."

Thorn Krine'in değerlendirmesine katılmak zorundaydı, her ne kadar bunu itiraf etmek kendisinden nefret etmesine neden olsa da. Ama kendisinden daha sonra nefret edebilirdi -şu anda Neh'sa'yı ve kendisini buradan çıkarmak zorundaydı.

"İsteklerinizi yerine getirmek ve intikamınızı almak için elimden geleni yaptım,

Ah Krine," dedi ve resmi bir saygı jestiyle başını eğdi. "Şimdi anlaştığımız gibi dışımı alıp buradan ayrılacağım."

"Böyle bir şey yapmayacaksın," diye gürledi Krine. Bu kadar iri bir varlığın yapabileceğinden çok daha hızlı hareket ederek uzun gri bir kolunu uzattı ve Neh'sa'yı omzundan kavradı. "Adaletimin bu Hanım'ın üzerinde tecelli ettiğini görmek *hoşuma gidiyor*." Üçünün de gözleri loş odada parlıyordu. "O kadar hoşuma gidiyor ki, onu elimde tutmayı ve diğer savaşçıların onu daha da fazla cezalandırmasına izin vermeyi planlıyorum."

"Hayır!" Neh'sa adamın omzunu tutmasına karşı mücadele etti ama Krine sadece güldü ve daha sıkı tuttu.

Thorn, tüm Kindred'ların bağlı oldukları eşleri tehdit edildiğinde hissettikleri sahiplenici *Öfkenin* içinde yükselmeye başladığını ve bununla birlikte ateşin de yükseldiğini hissetti.

Bu tam da korktuğu şeydi - Berroff hükümdarının anlaşmalarını bozmasından. Yine de sesini düzgün ve duygusuz tutmaya çalıştı.

"Anlaşmamız böyle değildi, ah Krine," dedi diğer erkeğe ters ters bakarak. "Neh'sa boyun eğer ve ben de ona hükmedip içine girersem gitmekte özgür olacağı konusunda anlaşmıştık."

"Ben asla böyle bir şey söylemedim," dedi Krine. "Küçük dışının bende kalmasını tercih ediyorum; ancak siz gitmekte özgürsünüz. *Şimdi* muhafızlarım tarafından saraydan çıkarılacaksınız."

O konuşurken zindan odasının karşı tarafındaki iki kapı açıldı ve iri yarı, kaslı Berroff muhafızlarından dördü odaya girdi.

Thorn Neh'sa'nın gözlerinin açıldığını gördü. Artık ona uyum sağlamıştı; kalbinin, tuzağa yakalanmış küçük bir hayvan gibi hızlı ve hafif çarptığını duyabiliyordu.

"Thorn?" diye sordu, yeni bağları aracılığıyla konuşarak. "*Thorn, ne var*

ne yapacağız?"

"Merak etme, bir planım var," diye karşılık verdi acımasızca. "Sadece boyun eğ ve o koca piç seni birazcık bile gevşettiğinde kaçmaya hazır ol."

"Anlamıyorum," diye fısıldadı ama adamın açıklama yapacak zamanı yoktu. Berroff muhafızları silahlarını hevesle parmaklıyorlardı. Şüphesiz Krine hepsine Neh'sa'yı "cezalandırmak" için bir şans vaat etmişti. Bunu düşünmek bile Thorn'u o kadar öfkelenmişti ki gözlerindeki kıvılcımların yeniden aleve dönüştüğünü hissedebiliyordu.

İçindeki ateşi bastırmaya çalışmak yerine onu çağırdı ve yüzeye doğru çekti. Gözleri alev alev yanmaya başladı.

"Tanrıça," diye fısıldadı Neh'sa yüksek sesle. "Thorn, gözlerin, ateş... Görebiliyorum!"

Thorn ona, "İşimiz bitmeden çok daha fazlasını göreceksin," dedi. "Merak etme tatlım, artık birbirimize bağlıyız."

"Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum."

"Sonra açıklarım," dedi Thorn ona. "Bu konuda bana güvenmeni istiyorum Neh'sa, daha fazla zaman yok."

Gerçekten de muhafızlar , donuk gri gözlerinde aç bir ışık vardı. "Geri çekilin," diye uyardı Thorn onları. "Yoksa hepinizi yakarım."

"Peki ya senin küçük hanımın?" diye hırladı Krine, Neh'sa'ya başıyla işaret ederek. "Bizi yakarsan onu da yakmış olursun ve bunu yapacağını sanmıyorum. Seni kullanıp damgalamasına rağmen onu önemsiyor gibisin."

Thorn sakın bir sesle, "Evet, ona değer veriyorum," dedi.

"Hem de çok önemsiyorum." Krine'in sarp yüzü bir gök gürültüsü bulutu gibi karardı.

"Onun kontrolü altındasın, onun büyüğü altındasın. İntikam istediğini iddia ettin ama yalan söyledin, oğlumdan farkın yok!"

"Bana öyle geliyor ki oğlunuz aşıktı ve siz onun için her şeyi mahvettiniz."

Çünkü bunu anlayamazsınız," diye hırladı Thorn. "Hepinizi uyarıyorum, bir adım bile yaklaşmayın yoksa pişman olursunuz."

"Asıl üzülecek olan sensin," diye hırladı baş muhafız. "Alevinle Judoth'u alt etmiş olabilirsin ama hepimizi alt edemezsin."

"İzle beni," diye hırladı Thorn.

Derin bir nefes alarak ateşi dışarı bıraktı ve tüm vücudunu sıcak, alevli bir telaşla sarmasına izin verdi.

* * * * *

Neh'sa onun bir meşale gibi yükselişini şaşkınlıkla izledi; daha önce ateşin gözlerinden vücudunun geri kalanına yayılması yavaş ve kontrollü olmuştu. Bu sefer büyük Kindred kendini tamamen bıraktı ve alevlerin bir saniyeden kısa bir sürede her santimini kaplamasına izin verdi.

İçgüdüsel olarak alevlerden geri çekildi, etrafındaki Krine ve muhafızlarının da aynı şeyi yaptığının farkındaydı. Yine de yerlerinden kıpırdamadılar ve Krine'in eli Thorn'un ısırıldığı omzunda ağır bir şekilde durmaya devam etti. Tanrım, her yeri ağrıyordu ama bunu fark edemeyecek kadar korkmuştu.

Gidip beni burada bırakacak, diye düşündü Thorn'un en yakın kapıya doğru bir adım atmasını izlerken. Bu, onu boyun eğmeye zorlamasının nihai intikamı olacaktı.

"Hayatta olmaz, seni bırakmayacağım tatlım!" dedi aniden aralarındaki garip yeni bağlantıdan. *"Benimle geliyorsun."*

"Nasıl? Yanıyorsun!"

"Alevlerim sana zarar veremez; biz birbirimize bağlıyız, yani artık benim bir parçamsın."

Neh'sa bu konuda ne hissedeceğinden emin değildi. Gerçekten de Neh'sa'nın onunla birlikte olmak için ateşe koşmasını mı bekliyordu?

Birden Krine gülmeye başladı; kulaklarını acıtan derin, trolvari bir kahkaha.

"Bu dişiyi önemsediğini iddia ediyorsun ama yine de alevler içinde kalıyorsun. Kendin gidebilirsin ama onu yanında gtremezsın - onu cayır cayır yakmadan olmaz." Tek eliyle bir hareket yaptı. "yleyse git, küçük savaşçı. Git ve Hanımını cezalandırmamız için burada bırak."

"Seni orospu çocuğu," diye hırladı Thorn. "ek ellerini kadınımın üzerinden. *şimdi!*" Bir avucunu kaldırarak Krine'in geniş göğsüne doğru bir ateş topu fırlattı.

Berroff lideri hafıf bir nefes verdi ve göğsündeki alevleri söndürmek için iki elini kaldırarak geriye doğru sendeledi.

Neh'sa bir an için özgürdü.

Thorn ona baktı, gözleri alev alev yanıyordu. Kollarını uzattı.

"Neh'sa-gel *artık!*" diye bağırdı.

Tanrıça... Neh'sa ona, onun dönüştüğü yanan ateş sütununa baktı. Gerçekten de onunla birlikte olmak ve zarar görmemek için alevlerin içine atlayabilir miydi?

"Güven bana," dedi bağlantıları aracılığıyla acilen. "Yanmayacaksın, ben Yemin et! Seni tekrar yakalamadan önce bana gel!"

Krine alevleri savuşturmuş ve kendini toparlamıştı. Doğruldu, yüzünü kan kaplamıştı,  gözü öfkeyle doluydu.

"Krine'e saldırmaya nasıl cüret edersiniz?" diye bağırdı. "şimdi bedelini ödeyeceksiniz, ikiniz de. Gazabımı ilk hissedenden bu küçük dişi olacak!"

Neh'sa'ya doğru uzandı ve Neh'sa tam zamanında eğilerek onun kocaman, gri, kavrayan elinden kurtuldu. Odanın etrafına panikle bir bakış attı. Krine onun arkasındaydı ve muhafızları  taraftan etraflarını sarmıştı. Thorn onun önündeydi ve bir meşale gibi parlıyordu. Alevlerin yoğun sıcaklığını hissedebiliyordu; sanki tam gle çalışan bir fırının çok yakınında duruyormuş gibiydi.

Bunu yapabilir miydi? Ona güvenebilir miydi?

Ya yalan söylüyorsa? Ya yanılıyorsa ve alevleri bana zarar verebilirse?

Ya eğer-

"Neh'sa, *şimdi!*" diye kükredi, kollarını uzatarak.

Neh'sa derin bir nefes alarak gerçek anlamda bir inanç sıçraması yaptı. Krine tekrar ona doğru uzandığında, "*Tanrı yardımcım olsun!*" diye düşündü ve kendini büyük Kindred'in kollarına bıraktı.

Yirmi Dokuzuncu Bölüm

Neh'sa ateşin içinden geçti ve Thorn onu yakaladı. Alevlerin etrafını sardığını hissetti ve bir an için o kadar korkmuştu ki nefes alamadı.

Sonra etrafını saran cehennemin sıcaklığını hissedebilse de bunun dayanılmaz olmadığını fark etti. Gerçekten de, durup büyük Kindred'in yanışını izlerken dışarıdan hissettiği kadar sıcak değildi. *"Sana iyi olacağını söylemiştim, tatlım."*

Thorn onu göğsüne bastırdı

Krine'e ve muhafızlarına meydan okurcasına bakarken. *"Dediğim gibi, sen Artık benim bir parçan ve ben de senin bir parçanım. Alevlerim bağlı olduğum eşime zarar veremez."*

Neh'sa ona bağlanma konusunda ne hissettiğinden emin değildi ama bu konuyu tartışacak zaman yoktu. Hâlâ saraydan tek parça halinde uzaklaşmaları gerekiyordu.

Krine'in yüzündeki ifadeye bakılırsa bu hiç de kolay olmayacaktı. "Bu ne biçim bir büyücülük?" diye bağırdı. "Bu dişi bir Pyro mu? O da mı? Nasıl oluyor da yanıyor ama tükenmiyor?"

"O artık bana bağlı, onu sahiplendim," diye hırladı Thorn. "Başka hiçbir erkek ona dokunamaz yoksa binlerce güneşin ateşiyle yanarlar. Bununla bizzat ilgileneceğim."

"Krine'ciğim," dedi muhafızlardan biri tedirginlikle. "Ya doğruyu söylüyorsa? Bakın, Yonnite dişisi de en az kendisi kadar alevler saçıyor. Ya güçlerinin bir kısmını ona aktardıysa?"

"Güçlerin canı cehenneme," diye bağırdı Krine gök gürültüsü gibi bir sesle. "Öldürün onları! Eğer Hanımefendi'ye ben sahip olamazsam, hiç kimse olamaz! Vasiyetime itaatsizlik ediliyor - bu küfür için ikisini de öldürün!"

Muhafız silahını kaldırdı ama Thorn bir elini kaldırdı ve bir yıldızın plazma merkezi gibi beyaz-sıcak görünen bir ateş akımı fırladı. Blaster'a isabet ettiği anda, silah damlayan, parlayan erimiş bir metal kütlesine dönüştü.

"Ah! Elim-elim!" diye bağırdı muhafız, elini çılgınca sallayarak. Erimiş metal damlacıkları uçarak diğer muhafızların yüzlerine ve gözlerine çarptı ve bazılarının silahlarını düşürmesine neden oldu.

"Geri çekilin dedim," diye kükredi Thorn. "Şimdi gidiyorum ve Neh'sa'yı da yanımda götürüyorum!"

"Asla!" Krine'in kendisi aniden yollarını kesiyordu. "Hiçbir erkek gezegenime gelemes ve vasiyetimi reddedemez! İkiniz de *öleceksiniz*." En yakındaki raftan kalın, çivili bir baston kaptı ve başının üzerine kaldırdı.

Savurmak için hiç şansı olmadı. Thorn tekrar elini uzattı ve bu sefer beyaz-sıcak plazma akışı doğrudan Krine'e yöneldi.

Bu, birkaç hızlı tokatla söndürülecek bir uyarı ateş topu değildi. Plazma Krine'i kapladı ve ona parlayan bir jöle gibi yapıştı. Bir saniye içinde Berroff Prime'ın hükümdarı çılgılık atan, çırpınan bir meşaleye dönüştü.

Diğer erkek kendini söndürmek için boşuna çabalayarak çılgınca dönerken, Thorn kendini ve Neh'sa'yı ulaşamayacağı bir yerde tutarak yoldan çekildi.

Krine, zindan odasının duvarlarını kaplayan ağır kırmızı kadife perdelerden bazılarına çarptı. Bir anda alev aldılar ve alevler dairesel odanın etrafını sararak tüm alan alevlerle yıkanınca kadar devam etti.

Muhafızlar bağılıyor ve kaçmaya çalışarak dağılıyorlardı. Bağırışları diğerlerinin koşmasına neden oldu ama kapıya vardıklarında kısa bir süre durdular, zindanın ne hale geldiğini gördüklerinde gözleri şaşkınlıktan fal taşı gibi açıldı.

Hâlâ çılgılık atan Krine, kendini acıya kaptırmıştı.

Çapraz. Üzerindeki ağır teçhizatla birlikte düştü ve altında yanan bir böcek gibi kıvrandı; feryatları havayı dolduruyor ve alevlerin aç sesinin üzerinde yankılanıyordu. Hava yoğun bir dumanla kaplıydı ve Neh'sa'nın öğürmek istemesine neden olan kavrulmuş et kokusu yayılıyordu.

Daha fazla görmek istemiyordu. Bir kriz anında arkasını dönüp gidecek biri değildi ama bu durumda yapabileceği hiçbir şey yoktu. Onları bu korkunç durumdan öldürülmeden kurtarması için Thorn'a güvenmek zorundaydı.

Zindan odasına çaresizce bakmak için toplanmış olan muhafızlara yaklaşıırken hâlâ onu sıkıca tutuyordu.

"Geri çekilin," diye homurdandı, onlara ters ters bakarak. "Geçmemize izin verin yoksa Tanrıça adına yemin ederim hepiniz yanarsınız. *Geri çekilin!*"

Tehdidi büyük bir etki yaratmış gibiydi; muhafızlar dağıldılar, sanki Yedi Cehennem'in iblisleri peşlerindeymiş gibi kaçıştılar. Neh'sa belli belirsiz de olsa, bunun gerçekten çok uzak olmadığını düşündü.

Thorn onu sarayın uzun, kıvrımlı taş koridorlarında dolaştırıyor, arada bir geçmelerine izin vermesi için birini tehdit ediyordu. Sonunda, Neh'sa yolculuklarının hiç bitmeyeceğinden emin olduğu bir anda, aralarındaki tuhaf, zihinsel bağ sayesinde Thorn'un mırıldandığını duydu.

"Her şey yolunda, tatlım. Gemime geri döndük. Artık güvendeyiz."

Gözlerini açtı ve adamın doğruyu söylediğini gördü. Sarayın iki sivri tepe arasındaki boş alanda yüzen, bir tarla büyüklüğünde, U şeklinde geniş bir metal geçit olan yanaşma alanında duruyorlardı. Metal rampalar, gümüş metal U'nun etrafına yanaşmış olan çeşitli gemileri yüzen platformun yüzeyine bağlıyordu.

Sonra bir korku şoku daha yaşadı.

Sol taraflarında, onu kaçırان korsan tayfası duruyordu ve

onu buraya getirdi. Liderleri - sibernetik bandı olan - Thorn'a hayranlıkla bakıyordu.

"Kardeşim," dedi sonunda, sesini toparlamayı başarak. "Nasıl... orada ne oldu?" Başıyla arkalarındaki sarayı işaret etti.

Thorn'un geniş omzunun üzerinden bakan Neh'sa devasa yapının pek çok penceresinden alevler yükseldiğini gördü. Taştan yapılmış olabilirdi ama belli ki içinde bol miktarda yanıcı madde vardı. "Buraya dokunmaya çalışan her erkeğin başına gelecek şeyin aynısı.

Thorn homurdanarak kaptana anlamlı bir bakış attı. "Krine ve muhafızlarının çoğu öldü. Geri kalanlar harekete geçip intikam almaya gelmeden Yedi Cehennem'i buradan çıkarmanızı tavsiye ederim."

"Ama paramızı bile alamadık!" diye yakındı korsanlardan biri.

Göz bandı olan korsan başını salladı.

"Bu seferki ücretimiz hayatlarımızı kurtarmak. Gelin çocuklar, bu Pyro piçi etrafımızdaki tüm dünyayı yakıp yıkmaya karar vermeden gidiyoruz."

Neh'sa şu anda nasıl yanmadığını anlamıyordu, özellikle de üzerinde durdukları metal platformun. Thorn'un ateşinin muhafızın elindeki metal blasteri nasıl erittiğini görmüştü; neden U şeklindeki kenetlenme platformunu eritmiyordu?

"Çünkü artık ne kadar sıcak olduğunu kontrol edebiliyorum - bunu daha önce hiç yapamamıştım," diye gönderdi Thorn onu ve yeni garip bağlantıları aracılığıyla düşüncelerini duymuş olması gerektiğini fark etti. "Ve ateşimi kontrol edebiliyor ve yönlendirebiliyorum... Bunu da asla yapamazdım. Ta ki biz bağ kurana kadar." Onu muhtemelen kendisine ait olan bir gemiye taşırken Nehlödofun gözlerinin içine baktı. "Beni değiştirdin Neh'sa."

Neh'sa ona nasıl utanç verici bir şekilde boyun eğdiğini düşündü... ve onun tohumunun şimdi bile rahminde kök salıyor olabileceğini.

"Sen de beni değiştirdin, Thorn," dedi ve sesindeki acıyı tam olarak engelleyemedi. "Artık eve geri dönemem, öğrenene kadar olmaz..." Ama cümlesini bitiremedi. Hamile olup olmadığını ve eğer hamileyse çocuğun cinsiyetini öğrenene kadar eve gidemeyeceğini söyleyemedi.

"Özür dilerim." Gemiye ulaşmışlardı ve adamın ateşi aniden söndü. Kapı kilidini açmak için elini uzatırken onu ayaklarının üzerine oturttu. "Seni kendime bağlamayı planlamamıştım. Ama seni ateşimden korumamın başka bir yolu yoktu - seni oradan çıkarmanın başka bir yolu yoktu. Ve seni tohumumla doldurmadan bağlamanın da bir yolu yoktu."

Neh'sa gözlerini onun araştıran gözlerinden kaçırdı.

"Elbette minnettarım. Peşimden gelip beni kurtardığınız için minnettarım. Yine de bunu neden yaptığını hala bilmiyorum."

"Öyle değil mi?" diye sordu. "Neh'sa, seni o piçlerin eline bırakacağımı nasıl düşünürsün?"

"Bilmiyorum, belki de en başta kölem olmak istemenin nedenleri hakkında bana yalan söylediğin içindir?" diye karşılık verdi, savunmaya geçtiğini hissederek. Artık kim olduğunu bilmiyordu - uzun zamandır hayatına hükmeden soğukkanlı, ağırbaşlı Sahibe gitmiş gibiydi. Onun yerinde gelecekte korkan ve yaptıklarından utanan kararsız bir kadın vardı.

Beni alması, bana hükmetmesi ve beni kullanması için ona yalvardım, diye düşündü, içinden bir aşağılanma dalgası geçtiğini hissederek. Kendimi daha önce hiç yapmadığım şekilde sundum - Heroth'a bile!

"Neh-sa-" diye başladı Thorn.

"Tarayıcılar saraydan bir grubun geldiğini gösteriyor ve onlar

mutlu görünüyor," diye araya alçak, tıslayan bir ses girdi. "Mantık ikinizin de gemiye gelmenizi gerektiriyor, böylece mümkün olduğunca çabuk yola çıkabiliriz."

"Haklı, hadi gel." Thorn küçük uzay gemisine giden yolu açtı ve Neh'sa daha önce kendisine yardım etmeyi reddeden Horvath'ın kumandanın başında oturduğunu gördü.

"Onun burada ne işi var?" diye sordu kaşlarını çatarak.

"Lanet gemiyi uçur ki buradan çıkabilelim. Hadi!" Thorn, çatallı diliyle yarık gözlerinden birini yalayan ve küçük gümüş geminin motorunu çalıştıran kertenkeleye benzeyen uzaylıyı işaret etti.

"Yere yatın," diye öğüt verdi onlara. "Takipten kaçmak için stabil olmayan bir solucan deliği kullanmalıyım. İnişli çıkışlı bir yolculuk olacak."

Otuzuncu Bölüm

Thorn onu kendisiyle birlikte Ana Gemiye geri getirdi. Onu başka nereye götüreceğini, başka ne yapacağını bilmiyordu. Kendi kendine en azından hamilelik testi zamanı gelene kadar kalabileceğini, umarım negatif çıkacağını ve sonra onu Yonnite Altı'ya geri götürebileceğini söyledi.

Bunu düşünmek -onu kaybetmek- neredeyse dayanabileceğinden çok daha fazlaydı. Ama onu kendisine istemeyerek bağlamıştı ve gitmek isterse onu elinde tutamazdı - ki gitmek istediği çok açıktı.

Thorn onu suçladığını söyleyemezdi. Onunla Berroff Prime'daki zindanda sadece seks yapmamış, cinsel olarak da vahşileştirmişti. Neh'sa'da bunu kanıtlayacak çürükler ve ısırik izleri vardı.

Tanrım, neden ona karşı bu kadar sert davranmıştı? Onu boyun eğmeye zorladığı için içinde süregelen bir öfke miydi?

Ya da belki de seni boyun eğmeye zorlamasıydı, diye fısıldadı içinden karanlık bir ses.

Thorn bilmiyordu. Tek bildiği, onu kollarına alıp özür dilemek için yanıp tutuştuğuydu; nasıl hissettiğini, onu ne kadar sevdiğini anlamasını sağlamak için. Onun da kendisini sevmesinin mümkün olabileceğini bile düşünmüştü. Ne de olsa ona güvenmişti; ateş vücudunu tamamen kapladığında bile kollarına atlamıştı. Yanmaya karşı duyduğu doğal korkunun üstesinden gelmişti çünkü ona iyi olacağına dair güvence vermişti. Bunun bir anlamı olmalıydı, değil mi?

Görünüşe göre öyle değildi. Neh'sa'ya ulaşmaya çalıştıkça Neh'sa ondan daha da uzaklaşıyordu. Üzerinde bıraktığı ısırik izine merhem sürmesine bile izin vermedi. Sonunda onu küçük geminin arkasında yalnız bıraktı.

kabine girdi ve görüntü ekranından Komutan Sylvan'ı aramaya gitti.

"İşte buradasınız Komutan Thorn!" Sylvan onu içtenlikle selamladı. "Gönderdiğiniz bilgileri aldık-çok iyi iş çıkardınız!"

"Umarım yardımı dokunur," diye hırladı Thorn. "Onu almak için neler yaptığım hakkında hiçbir fikrin yok."

Sylvan hemen ayıldı.

"Özür dilerim kardeşim," dedi, sesi yumuşamış ve ciddileşmişti. "Hepimizi kurtarmak için ödediğin bedelin yüksek olduğunu anlıyorum."

"Çok yüksek." Thorn içini çekti ve bir elini saçlarında gezdirdi. "Dinleyin Komutan Sylvan, Ana Gemiye benimle birlikte birini götüreceğim; bir Yonnite dişisi."

"Gerçekten mi?" Sylvan'ın sesi şaşırmış gibiydi. "O bir tür mahkum mu yoksa..."

"Bu Bayan Neh'sanna, beni satın alan dişi," diye açıkladı Thorn. "Ve aynı zamanda artık benim bağlı eşim... her ne kadar olmak istemese de."

Sylvan kaşlarını çatı. "Sanırım bunun arkasında bir hikâye var. Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

Thorn başını salladı. "Hayır ama limana yanaştığımızda bizi karşılamaya bir dişinin gelmesinin iyi olacağını düşünüyorum. Neh'sa'nın yanında kendini güvende hissedebileceği biri. Ve..." boğazını temizledi, içinde bir utanç duygusu kabarmıştı. "Ve biraz... tıbbi bakıma ihtiyacı var. Onu kendime bağlarken yaraladım."

"Anlıyorum," dedi Sylvan sessizce. "Pekala, eşim Sophia'yı ve hemşire olan kız kardeşi Olivia'yı getireceğim. Bu yeterli olur mu?"

"Umarım öyledir." Thorn içini çekti. "Sadece konuşacak birine ihtiyacı var ve Yedi Cehennem kadar eminim ki benimle konuşmuyor."

"Her şey yoluna girecek, kardeşim," dedi Sylvan. "Tanrıça'nın bu durumda parmağı var, göreceksin."

"Teşekkür ederim, sanırım." Thorn gözlerini ekrandan kaçırdı. Ne düşüneceğini, ne söyleyeceğini bilmiyordu. Sylvan onun ruh halini sezmiş olacak ki, Thorn'un bir an önce Ana Gemiye dönebilmesi için uzaydaki katlamayı kararlaştırılan yer ve zamanda hazır edeceğine söz vererek görüşmeyi tamamladı.

Thorn ona tekrar teşekkür etti ve görüntü ekranı kararırken Sylvan'ın söylediklerini düşündü.

"Tanrıça'nın bu işte parmağı var..." Bu doğru olabilir mi?

Ama eğer öyleyse, nasıl?

* * * * *

"Merhaba, siz Hanımefendi Neh'sanna olmalısınız." Sarı saçlı ve gri gözlü bir kadın, çok daha büyük olan Kindred Ana Gemisi'nin içine yanaşmış olan küçük gümüş geminin iskelesinde yürürken Neh'sa'yı selamladı. Yanında ona çok benzeyen bir yüzü olan ama koyu kahverengi saçları ve yeşil gözleri olan bir kadın vardı. *Onun* yanında da kremsi kahverengi tenli ve sevimli kehribar rengi gözleri olan bir kız vardı.

Üçüncü kadının elinde bir tepsi vardı... bir şey. Bir çeşit yemek, diye düşündü Neh'sa ve zengin, tatlı koku burnuna ulaştığında midesi guruldadı. Bu ona yirmi dört saattir hiçbir şey yememiş olduğunu hatırlattı. Daha önce bunu fark edemeyecek kadar üzgün ve korkmuştu ama şimdi *gerçekten* aç olduğunu kendine itiraf etmek zorundaydı.

Thorn'un yedek gömleğini kendine doğru çekerek, "Merhaba," diye cüret etti. Gömleğin altında hâlâ bir zamanlar çok sevdiği siyah dantelli resmi elbisesinin yırtık pırtık kalıntılarını giyiyordu. Cüppe ve gömlek arasında tamamen örtünmüştü ama yine de bu yeni yerde, bu yabancı insanlarla birlikte kendini bir şekilde çıplak ve savunmasız hissediyordu.

"Ben Olivia-Liv, arkadaşlarım için. Bu da Sophie, ikiz kardeşim ve

Lauren, kuzenimiz." Sarı saçlı kadın arkadaşlarını işaret etti. "Biz bir tür gayri resmi karşılama komitesiyiz. Ana Gemiye hoş geldiniz." Gülümsedi.

"Şey... teşekkür ederim," dedi Neh'sa kararsızca. "Ben sadece..." O anda Thorn iskeleden aşağı inerek sarı saçlı, soluk mavi gözlü, uzun boylu bir Kindred erkeğiyle karşılaştı. Neh'sa'nın yanından geçerken hiçbir şey söylemedi ama ona uzun uzun baktı.

Bir an için onun yeni kurdukları bağlantı aracılığıyla kendisiyle iletişime geçmeye çalışacağını düşündü ama Thorn'un zihinsel sesi sessiz kaldı. Sadece o bakış vardı... ve sonra arkasını dönüp "Komutan Sylvan" diye bahsettiği sarışın erkekle konuşmaya başladı.

"Vay canına!" diye mırıldandı kahverengi saçlı kız, Neh'sa ile Thorn arasındaki gerilimi açıkça fark etmişti. "Olay nedir?"

"Söylemek istemeyebilir Sophie," dedi Liv kaşlarını çatarak. Sonra Neh'sa'ya, "Neden bizimle gelmiyorsun? Senin için hazırladığımız bir misafir odamız ve temiz giysilerimiz var."

"Teşekkür ederim," dedi Neh'sa tekrar. Onların bu açık cömertliği onu biraz şaşırtmıştı. Yonnie Six'teki Hanımlar çoğunlukla birbirlerine ihtiyatlı bir düşmanlıkla bakarlardı; koşullar değişir ve dostluk artık elverişli olmazsa dostlar bile bir anda düşman olabilirdi. "Siz... çok nazıksınız," diye ekledi.

Liv içtenlikle, "Biraz nezakete ihtiyacın varmış gibi görünüyorsun, tatlım," dedi. Neh'sa'ya gülümseyerek, "Haydi, süitiniz bu tarafta," dedi.

Onu birkaç kıvrımlı metal koridordan geçirip birçok kapıdan birine götürdüler. Liv, Neh'sa'ya avucunu metal yüzeye koydurdu, böylece kapı Neh'sa'nın dokunuşuna kilitlendi ve onun izni olmadan kimsenin açamayacağını söyledi.

"Burada güvende olacaksın," dedi Neh'sa'ya, omzuna bakarak.

Neh'sa, Thorn'un gömleğinin yakasının açıldığını ve onu ısırıldığı yerin ortaya çıktığını fark etti. Kendisi göremiyordu ama Liv'in güzel yüzündeki ifadeye bakılırsa oldukça kötü görünüyor olmalıydı.

"Teşekkür ," dedi ve yakasını hızla çekerek kapattı.

Küçük, tatlı kokulu şekerlemeleri tutan kız Lauren, "İçeri gelin de size olanakları gösterelim," dedi. "Ana Gemide yaşamaya alışmak biraz zaman alıyor."

"Sonsuza dek burada yaşayacağımı sanmıyorum," dedi Neh'sa, küçük ama rahat misafir odasına girdiklerinde hızla. "Yine de... nereye gidebileceğimden emin değilim," diye ekledi. "Özellikle de şey olduğum ortaya çıkarsa... ben..." Sesi titredi ve son kelime fısıltıyla çıktı. "Hamile."

"Oh, tatlım..." Liv bir kolunu onun omuzlarına dolayınca Neh'sa ağladığını fark etti. Diğer kadın onu pelüş bir kanepeye götürüp oturturken Neh'sa kendisine neler olduğunu merak etti. Bir şekilde bambaşka bir insana dönüşmüştü.

Artık her sözüne itaat edilmesine alışmış, ne olursa olsun sakinliğini koruyan, kendine hakim bir Metres değildi. Şimdi ağlamasını durduramayan, hüngür hüngür ağlayan bir aptaldı. Böyle bir zayıflık göstermekten vazgeçmeliydi! Yonnie Six'teki evinde, başkalarının önünde duygusallaşmaya izin vermek kırılgnalık ve zihinsel zayıflık belirtisi olarak kabul edilirdi.

"Ben... Özür dilerim," demeyi başardı, kendini toparlamaya çalışırken gözlerini kırptırıyor. "Sadece, son yirmi dört standart saat içinde sevdiğimi sandığım kişi tarafından ihanete uğradım, kaçırıldım, öfkeli bir erkeğin zevki için cinsel olarak boyun eğmeye zorlandım ve bir şekilde bana en başta ihanet eden kişiye bağlandım. Ve...ve yiyecek bir şey de yemedim," diye ekledi, midesi açlık sancılarıyla kıvrılırken aniden kendini hasta ve baygın hissetti.

"Aman Tanrım, seni zavallı şey! Elimde bir tabak dolusu çörek var ve sana bir tane bile ikram etmedim," diye haykırdı Lauren. İçinde mis gibi kokan şekerlemeler olan tabağı Neh'sa'ya doğru hevesle itti. "Buyurun, lütfen bir tane alın."

Sophie endişeyle, "Hepsini al," dedi. "Kendinizi daha iyi hissetmeniz için Lauren'ın ev yapımı lezzetli kekleri gibisi yoktur."

"Özellikle de kan şekeriniz düşükse," diye ekledi Liv. "Uzun zamandır bir şey yemediğine göre muhtemelen öyledir. Al, tuzlu karameli dene," dedi, Neh'sa tereddüt ediyordu, küçük şekerlemelerden hangisini önce deneyeceğini bilemiyordu. "Harika bir şeydir ve seni hemen canlandırır."

"Hiçbirinde et ya da hayvan eti yok, değil mi?" Neh'sa küçük pastayı eline alıp koklayarak sordu. Nefis kokuyordu.

"Oh, vejetaryen misin yoksa vegan mı?" Lauren endişeyle sordu. "Hiçbirinde et yok ama korkarım benim meşhur tereyağlı kremamı tereyağı olmadan yapamazsınız."

Neh'sa "tereyağı "nın ne olduğunu bilmiyordu ama Lauren küçük keklerin içinde et olmadığını söyler söylemez bir ısırık aldı.

Harikaydı; tatlı, kremesi ve nemliydi ve kremanın üzerine serpilmiş küçük tuz tanecikleri çiğnedikçe dişlerinin arasında çıtırdıyordu.

"*Mmm!*" diye inlemekten kendini alamadı, gözleri mutfak coşkusu içinde çırpınarak kapandı. "Yukarıdaki Tanrıça, bu *inanılmaz*."

"Bir tane daha al," diye ısrar etti Lauren ve Neh'sa ilkinin çoktan bitirdiğini fark etti, hatta alt kısmındaki tuhaf çiğnenebilir ambalaja kadar, ki bu özellikle sevmediği tek kısımdı.

Liv kibarca, "Önce kek kâğıdını çıkarabilirsin," dedi,

Küçük pembe bir pastanın üzerindeki kabuğu soyup Neh'sa'ya uzattı. "O kısmın yenilebilir olmaması gerekiyor. Bunu dene, çilekli ve kremalı."

İkinci küçük kek de aynı derecede iyiydi, hatta daha da iyiydi, yenmemesi gerektiği anlaşılan ambalajı yoktu. Neh'sa bunu da bitirdi ve sonra koyu koyu şeytan yiyeceği şekerlemeli bir kek ve ardından da ortasında tatlı mor-mavi reçel olduğu ortaya çıkan yaban mersinli bir sürpriz denedi.

Sonunda kendini yeniden kendisi gibi hissetmeye başladı.

"Tanrıça," dedi Liv'in ona uzattığı bir bardak sudan bir yudum alarak. "Çok teşekkür ederim. Ne kadar aç olduğumu fark ettiğimi sanmıyorum." Dudağını ısırdı. "Daha önceki davranışlarım için özür dilerim. Normalde bu kadar duygusal değilimdir." "Tamamen anlaşılabilir bir durum. Bahsettiğin bütün o stresli olayları yaşayıp bir de üstüne kan şekerinin düşmesi herkesin duygularını alt üst eder," dedi

Liv kararlı bir sesle. Neh'sa'ya bir kaşını kaldırdı. " gelmişken, Komutan Thorn

Sylvan'ı aradığında tıbbi müdahaleye ihtiyacınız olduğunu söyledi. Ben bir

hemşireyim, tıp uzmanıyım," dedi.

Neh'sa'nın temkinli bakışını görünce ekledi. "Sana bakmama izin verecek misin?"

"Ben... bilmiyorum." Neh'sa Thorn'un gömleğini kendine daha sıkı sardı. O da birdenbire yeniden utandığını hissetti. Tabii ki, o giymeye alışkındı. Başkalarının önünde açık kıyafetler giymek Yonnite kültürünün bir parçasıydı. Ama bu nazik kadınların, Thorn'un kendisine yapmasına izin verdiği -hayır yalvardığı- onca şeyi bilselerdi onun hakkında ne düşüneceklerini merak etmekten kendini alamıyordu.

Sophie, "İstersen gidebiliriz, böylece Liv'le baş başa kalabilirsiniz," diye teklif etti.

O ve Lauren ayağa kalkmaya başladılar ama Neh'sa onları durdurmak için elini uzattı. "Hayır, kal," dedi, bunu neden söylediğinden emin değildi. Belki de Sadece sonsuzluk gibi gelen bir zamandan beri gördüğü ilk nazik yüzlerdi. O

Kendini insan sarrafı olarak görüyordu -ya da Thorn'un onu kandırmasına izin vermeden önce öyleydi- ve onların nazik ve anlayışlı göründüğünü düşünüyordu.

"Kalmaktan mutluluk duyarız, Bayan Neh'sanna." Sophie ona içtenlikle gülümsedi ve Lauren'la birlikte tekrar kanepeye yerleştiler.

"Neh'sa-lütfen bana Neh'sa deyin," dedi Neh'sa. Genelde arkadaşları dışında kimseye böyle bir davette bulunmazdı ama bu kadınları çok kısa bir süredir tanıyor olmasına rağmen ona şimdiden öyle geliyorlardı.

"Neh'sa, o zaman. Lütfen gömleğini çıkarır mısın?" Liv nazikçe sordu. "Sanırım omzuna bakmam gerekiyor."

Neh'sa Thorn'un yedek gömleğinin kırmızı bir kumaş birikintisi halinde beline dolanmasına izin verdi. Yırtık dantel elbisesi hâlâ göğüslerinin büyük kısmını örtüyordu ama külotu yoktu, bu yüzden Liv omzundaki ısıruk izine bakarken Neha orada da örtünmeyi ihmal etmedi.

"Bunu Komutan Thorn mu yaptı?" diye sordu kaşlarını çatarak, ısırığı kırık deriye dokunduğunda köpürüp fokurdayan bir tür sıvıyla dezenfekte etmeye başlarken.

"Evet," dedi Neh'sa kısık bir sesle. "O... o beni aldığında."

"Bu senin isteğın dışında mı oldu tatlım?" Liv alçak ve sert bir sesle sordu. "Çünkü çantamda bir tecavüz kiti var." Bir kolunun üzerinde taşıdığı ve içinde tüm tıbbi malzemelerinin olduğu anlaşılan büyük siyah çantayı başıyla işaret etti.

"Hayır," dedi Neh'sa çabucak. "Hayır, öyle değildi. I..." Boğazını temizledi ve çenesini kaldırdı. "Beni almasını istedim," diye itiraf etti sonunda. "İçime girmesini istedim."

"Geldiğın yerde bu büyük bir yasak, değil mi?" Sophia'nın sesi sempatik geliyordu. "Yani, Yonnie Six'te mi? Oraya hiç gitmedik ama

Kadınların erkeklerin içlerine girmesine izin vermediklerini duymuştum. Bu doğru mu?" "Doğru." Neh'sa ellerine baktı. "Genelde oldukça baskınımdır, bir Metresim, yani penetrasyonu *ben* yaparım. Ama biz Thorn'un başka seçeneği olmadığı bir duruma sokuldu."

"Bu kadar *sert* davranmasına gerek yoktu." Liv ısırik izinin üzerine dikkatlice tıbbi kokulu bir merhem sürerken sesi onaylamaz gibiydi.

"Belki de öyledir." Sophie'nin sesi düşünceli geliyordu. "Yani, o ne tür bir Kindred? Dişlerini görmedim ama bir Kan Akraba mı?"

Neh'sa omuz silkti ve bu hareket yaralı omzunu incitince yüzünü buruşturdu.

"Biraz Kan Soyu ve biraz da Canavar Soyu kanı taşıyor. Ama aynı zamanda yarı Enfuego."

"Oh-bir melez," diye haykırdı Lauren. "Onu gördüğümde gözlerini merak etmiştim."

Sophie, "Belki de seni kendine bağladığında ısırarak istemesine neden olan şey, içindeki Kan Akraba parçasıydı," dedi. "Bu onlar için tipiktir, ısırarak bağ kuramazlar. Ben bilirim, benim kocam Sylvan da Kan Akraba."

Neh'sa alçak bir sesle, "Beni ısırmasının nedeni soyu muydu, bilmiyorum," dedi. "Bence daha çok benim üzerimdeki hâkimiyetini göstermeye çalışıyordu."

"Baskınlık mı?" Lauren kaşlarını çatı. "Komutan Thorn'un yarı Kan Kindred, yarı Canavar Kindred ve yarı da başka bir şey olduğunu söylediniz... Enfuego, değil mi?"

Neh'sa başını salladı. "Evet."

"Peki Enfuego halkı Scourge gibi bir şey mi? Cinsel iştahları açısından yani." Lauren öksürdü. "Söylemek istediğim şu.

BDSM'den hoşlanıyorlar mı?"

"Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum," dedi Neh'sa başını sallayarak.

"Esaret ve tahakküm ya da disiplin ve sado-mazoşizm, değil mi?"

Sophie kaşlarını çatarak sordu.

Lauren başını salladı. "Sadece soruyorum çünkü kocam Xairn Scourge ve onlar da bu işle çok ilgili. Yani..." Boğazını temizledi. "Sanırım bu işin içinde olduğumuzu söylemeliyim. Yani, yatak odasında bu tür oyunlar oynamak, anlıyor musun?"

Neh'sa ilgilendi.

"'Bu tür oyunlar,' sizin de ifade ettiğiniz gibi, gezegenimin kültürünün bir parçası. Biz Metresler erkek beden kölelerimize hükmederiz ama onların da bize hükmetmesine izin vermeyiz. Şey..." Yanaklarının ısındığını hissedebiliyordu. "Zaten yapmamamız *gerekliyordu*."

"Ama Thorn'un sana hükmetmesine izin veriyorsun?" Liv sessizce sordu.

"Yaptım, evet." Neh'sa ellerini kucağındaki gömleğin kırmızı kumaşında dolaştırdı. "Bu... halkım arasında büyük bir utanç. Ve Thorn'un bana bir daha saygı duyup duymayacağını bilmiyorum."

"Ama sen de ona hükmediyordun, değil mi?" Sophie içtenlikle sordu.

Neh'sa, "Elbette oynadım ama benim halkımda normal budur, dışı baskındır," diye açıkladı. "Gerçi böyle oyunlar oynamanın pek çok kültürde 'normal' sayılmadığını biliyorum."

Lauren, "Bizim için öyle çünkü kocam Xairn, Scourge," dedi. "Ama bizim durumumuzda o Dom." Ağzının kenarı bir gülümsemeyle yukarı doğru seğirdi. "Aldırdığımdan değil - oldukça şaşırtıcı ve yoğun, biliyor musun?"

"Neh'sa mırıldandı, Thorn'un onu nasıl derinden sahiplendiğini hatırlayınca yanaklarının yeniden ısındığını hissetti.

"Peki neden Thorn sırf siz bir değişiklik yaptınız diye size saygı duymuyor?" Liv sordu. "Dürüst olmak gerekirse, muhtemelen o da senin için aynı şeyi merak ediyordur - *ona* hükmettikten sonra ona saygı duyup duymayacağını. Geldiğın kùltür göz önüne alındığında garip görüldüğünü biliyorum ama bizim dünyamızda baskın olan genellikle erkeklerdir ve birçoğı bir kadının cinsel kontrolü ele geçirmesine izin verirse kendini iğıdiş edilmiş hisseder. Ona hükmettiğini söylemiştin, değıl mi?"

Neh'sa başını salladı. "Oldukça iyi. Birkaç kez. Ama şimdi..." İç çekti. "Şimdi, muhtemelen gerçekten hükmedilmek istemediğini hissediyorum. Çoğı Metres kölelerinin istekliliğini önemsemez ama ben önemserim, sadece bir Metres'e hizmet etmek isteyen köleleri kabul ederim."

"Bunu nasıl merak ettiğini anlayabiliyorum," dedi Sophie. "Yani, Sylvan bana Thorn'un görevinden biraz bahsetti - Yonnie Six'e gidip bir köle gibi davranması ve ihtiyacı olan bilgiyi almak için yapması gereken her şeyi yapması gerekiyordu. Buna onu satın alan Metres'e boyun eğmek *de dahil*."

"Bu da başka bir sorun." Neh'sa ellerini yumruk yapıp sıktı. "*Bana yalan söyledi*. Bana kölem olmak istediğini, dokunuşlarımdın onu başka hiçbir kadının yapamadığı kadar heyecanlandırdığını söyledi. Ve sonra..." İç çekti. "Ve sonra gerçeğı öğrendim. Hiçbir zaman benimle birlikte olmak istememiş, beni gerçekten önemsememiş. Tek istediğı, Yonnie Six'in Hanımlarının koruyup kolladığı Tüm Bilgilerin Kütüphanesi'nden bilgi almaktı."

Liv sempatiyle başını salladı.

"Yalan söylemenin üstesinden gelmek zordur. Sizi teselli eder mi bilmem ama Thorn aslında çok cesurca davranıyordu. Bence bir tür işkence durumuna girdiğini düşünüyordu ve bunu Kovan'ı nasıl durduracağına dair bilgi almak için yapıyordu."

Neh'sa kaşlarını çatı. "Ne?"

"Kovan. Onlar dev, bilinçli böcek benzeri yaratıklardan oluşan bir ırk ve *korkunçlar*. İnsansı tipteki kadınlarıkurtçukları için gebelik aracı olarak kullanıyorlar." Sophie ürperdi. "Onların Dünya'yı ve aslında tüm güneş sistemimizi ele geçirmelerini engellemeye çalışıyoruz."

Neh'sa kaşlarını çattı. "Peşinde olduğu şeyin bu olduğunu bilmiyordum. Neden bana sormadı ki?"

"Şey... Yonnie Six'in kadın ve erkeklerin eşit olduğu bir toplumla hiçbir şey yapmak istemeyeceğinden oldukça emindik," diye açıkladı Liv. "Gezegeninize daha önce de insanlar gönderdik, biliyorsunuz. Ve, şey... şimdiki şirket hariç ama Yonnite Hanımlarının çoğu pek *dost canlısı sayılmaz*."

Neh'sa iç çekerek, "Tartışmacı bir grup olabiliyoruz," diye onayladı. "Ama keşke Thorn olmadığı bir şeymiş gibi davranmak yerine neye ihtiyacı olduğunu söyleyecek kadar bana güvenseydi."

Ve cinsel olarak gerçekten istemediği bir şeyi istiyormuş gibi davranmak, diye ekledi *zihinsel olarak*. *Bana değer veriyormuş gibi yapmaktan bahsetmiyorum bile*.

"*Ama sana değer veriyorum Neh'sa, sana çok değer veriyorum!*" Kafasının içindeki zihinsel ses onu o kadar ürküttü ki, yaban mersinli sürpriz kekin kalıntılarını yere düşürdü.

"Neh'sa, iyi misin?" Lauren endişeyle ona baktı.

Sophie, "Bu bakışı biliyorum, biri onu çağırıyor," dedi. "Thorn mu o?"

Neh'sa başını salladı. "Onu kafamın içinde duymak hâlâ çok tuhaf. Diyor ki... beni önemsediyini söylüyor." Kelimeleri güçlkle çıkarabildi; boğazına bir şeyler düğümlenmişti.

"Peki sen onun hakkında ne hissediyorsun?" Liv nazikçe sordu.

"Ben... Bilmiyorum. Sahte bahanelerle bedenimin kölesi gibi davrandığını öğrendiğimde ihanete uğramış hissettim. Ama şimdi..." Neh'sa başını salladı.

"Sadece bilmiyorum."

Thorn aralarındaki bağlantı aracılığıyla yumuşak bir sesle, *"Bırak da gelip seninle konuşayım," diye yalvardı. "Açıklamaya çalışmama izin ver."*

"Bir düşüneyim," diye cevap verdi Neh'sa. Yüksek sesle, "Gelip benimle konuşmak istiyor," dedi.

"Peki onunla konuşmak istiyor musun?" Liv omzundaki ısıruk izinin üzerine yumuşak beyaz bir bandaj bastırdı ve yerine bantladı. "Onunla yalnız kalırken kendini rahat hissediyor musun? Birimizin seninle kalmasını ister misin?"

Neh'sa diğer kadının hâlâ Thorn'un kötü davrandığını düşündüğünü fark etti.

Yeni arkadaşlarına ciddiyetle, "Onun yanında kendimi tamamen güvende hissediyorum," dedi. "Sadece... düşünmek için biraz yalnız kalmaya ihtiyacım var." Yüzünü buruşturdu. "Ayrıca temizlenmek ve yeni kıyafetler giymek istiyorum."

"O zaman bunu ona söyle," diye ısrar etti Lauren. "Kendine biraz zaman ayırmaya ihtiyacın olduğunu söyle."

"Yapacağım." Neh'sa gözlerini kapadı. *"Kendimi toparlamam için bana bir gün ver Thorn. Tekrar buluşmadan önce meseleleri düşünmek için biraz zamana ihtiyacım var."*

"Anlıyorum." Adamın sabırsızlığını hissedebiliyordu ama ses tonunda saygı da vardı. *"Yarın akşam size gelebilir miyim, Hanımefendi?"*

"Öyle demek istemiyorsan bana deme!" Neh'sa tersledi.

Thorn sessizce, *"Sana değer verdiğim de dahil olmak üzere söylediğim her şeyde ciddiydim," diye karşılık verdi. "Ama eğer istediğin buysa yarın geceye kadar seni yalnız bırakacağım."*

"Evet, bana biraz zaman ver," dedi Neh'sa ona.

"Yarın görüşürüz, Hanımefendi."

Sonra adam gitti ve kadın kendini yine kendi kafasının içinde yalnız buldu.

"Eee?" Sophie'nin gözleri beklentiyle parlıyordu.

Neh'sa içini çekti. "Yarın akşam onunla buluşup söyleyeceklerini dinlemeyi kabul ettim."

"Güzel." Liv kararlı bir şekilde başını salladı. "Rahatlamak ve gevşemek için kendine biraz zaman ayırdığında her şey hakkında daha açık fikirli hissedeceksin."

Sophie, "Yüzme havuzunda uzun uzun yüzmenizi tavsiye ederim," dedi. Ferahlatıcıda temiz, yumuşak bir bornoz var ve sana giymen için yeni kıyafetler göndereceğim - alışverişe gitmek istemiyorsan tabii?"

Neh'sa başını salladı.

"Bana göndereceğin her şeyi seve seve giyeceğimden eminim Sophie."

"Bence kırmızı senin rengin." Sophie gülümsedi. "Sana seçebileceğin birkaç şey göndereceğimden emin olabilirsin."

"Ben de sana yemek göndereceğim," diye söz verdi Lauren. Güldü. "Keklerden biraz daha doyurucu ve besleyici bir şeyler. Merak etme, hepsinin vejetaryen olduğundan emin olacağım."

"Hepiniz bana karşı çok nazıksınız." Neh'sa şaşkınlıkla onlara baktı. "Benim gezegenimde dişiler her zaman mevki için savaşıyor ve birbirlerini alt etmeye çalışırlar. Kimse uzun süre arkadaş kalamaz. Umarım... umarım Ana Gemide durum böyle değildir."

"Asla," dedi Liv kararlılıkla. "Biz burada ömür boyu arkadaşız - Ana Gemide yaşamak kardeşlik ve dayanışma demektir. Biz büyük, mutlu bir aile gibiyiz."

"Mutlu bir aile," diye mırıldandı Neh'sa, böyle bir şeye sahip olmayalı ne kadar uzun zaman geçtiğini düşünerek. "Bu... güzel olurdu."

"Bu harika," dedi Sophie gülümseyerek. "Aslında burada arkadaşımız olan bir grup kadın var. Sizi tanıştırmak isteriz... eğer kalırsanız." "Şey, sanırım bu duruma

bağlı." Neh'sa dudağını ısırdı. "Ne kadar süre... ne kadar Bir Kindred hamileliğinin ortaya çıkması ne kadar sürer?" diye sordu.

"Yani babası bir Kindred ise mi?" Liv sordu. "Karşılaşmanızdan çok uzun bir süre sonra değil aslında. Belki bir ya da iki gün."

"O zaman... yakında sizinle temasa geçip bir teste girmek isteyebilirim. Gemide böyle şeyler var mı?" Neh'sa sordu.

"Ne, hamilelik testi mi? Ah, evet." Liv başıyla onayladı. "Kindred hamilelik testi aslında çok sevimli çünkü kan örneğinizi koyuyorsunuz ve sonra size neler olduğunu söyleyen bir çiçek alıyorsunuz."

"Beyaz çiçek hamile değil demektir," dedi Lauren. "Pembe bir çiçek kız, mavi bir çiçek ise erkek anlamına gelir."

Sophie gülerek, "Ama mavi ve pembe bir çiçek alırsanız dikkat edin," diye ekledi. "Çünkü bu ikiz anlamına gelir ve size söyleyeyim, benimkiler beni zıplatıyor!"

"Peki... hepinizin Kindred erkeklerden çocuğu oldu mu?" Neh'sa sordu. "Şey, Kindred ve Scourge," diye düzeltti Lauren. "Ama benim adamımda biraz Akraba DNA'sı da. Yani, evet, var."

"Ne... neye benziyorlar?" Neh'sa sordu.

Liv kararlı bir ifadeyle, "Mükemmel babalar," dedi ve diğer iki kadın başlarını salladı.

"En iyisi," dedi Sophie. "Çocuklara karşı çok sabırlı-bazen Sylvan'ın benden daha iyi bir anne olduğunu düşünüyorum!"

"Kulağa hoş geliyor. Beni annem büyüttü ama babamı biraz hatırlıyorum," diye mırıldandı Neh'sa. "Ben çok küçükken, biz Yonnie Six'e taşınmadan önce ölmüş." Annesi Opulex'te bir Metres olarak bir yer miras aldığında onları buraya taşımaya karar vermesinin bir nedeni de buydu.

"Bir Kindred'dan çocuk sahibi olmaktan çok daha kötüsünü yapabilirsin," dedi Liv ona, elini bastırarak. "İnsan erkeklerinden kesinlikle daha iyiler."

Diğer iki kız da başlarıyla onayladı.

"Dünya'da çıktığım bazı pislikleri düşündüğümde..." Lauren başını salladı.

"Eminim..." Neh'sa başladı ama sözleri bir esnemeyle son buldu. "Ah, çok özür dilerim," dedi yeni arkadaşlarına. "Ben sadece... aniden bitkin düştüm."

"Sonra ve gün sen vardı, Hayır merak ediyorum." Sophie gülümsedi at anlayışla karşıladı. "Gitmeden önce sizin için yapabileceğimiz başka bir şey var mı?"

"Hayır... hayır, teşekkür ." Neh'sa yine esnedi. "Ah, ."

"Mazerete gerek yok tatlım," dedi Liv ona. "Hadi kızlar, biraz dinlenmesine izin verelim."

Sophie ona, "Söz verdiğimiz her şeyi sana göndereceğiz," dedi. "Ama bunun için beklemen gerekiyormuş gibi hissetme. Kapının dibinde tek yönlü bir teslimat yuvası var. İnsanlar senin için paketlerini oraya bırakabilir ve sen de istediğin zaman alabilirsin."

"Teşekkür ederim, hepinize, her şey için." Neh'sa minnetle onlara baktı. "Size kendimi açmanın beni ne kadar iyi hissettirdiğini anlatamam."

Sophie gülümseyerek, "Kız kıza konuşmak her zaman işe yarar," dedi.

"Ve ne zaman istersen daha fazlası için hazırız," diye söz verdi Liv. Eğilip Neh'sa'ya kendiliğinden bir sarılma verdi. "Biliyor musun, bence bir şans verersen burayı seveceksin. Umarım kalmaya karar verirsin."

"Şey... teşekkür ." Bu tür dostça yakınlık gösterilerine alışık olmayan Neh'sa bu jestin hoşuna gittiğini fark etti. Çekingen bir tavırla o da Liv'e sarıldı.

"Umarım ben de öyle olur," dedi Sophie ona sarılmak için uzandı ve ardından Lauren sarıldı.

Neh'sa'nın kulağına, "Öteki yiyeceklerle birlikte sana daha çok çörek göndereceğim," diye mırıldandı. "Onları sevdiğini fark ettim."

Neh'sa, "Hayatımda yediğim en iyi şey sayılır," diye itiraf etti.

onu bile şaşırtan bir kahkaha attı. "Yonnie Six'te böyle bir şey yok."

"Fırsatını bulduğunda bize gezegenin hakkında daha fazla şey anlatmalısın," dedi Liv gitmek için ayağa kalktıklarında. "Yani, hikâyeler duyduk ama orada yaşayan gerçek bir Sahibeden hiç duymamıştık. Büyüleyici bir yaşam sürüyor olmalısınız."

Neh'sa çoğunlukla köleleri eğitmekten, diğer Sahibelerin çoğunun onu gözden düşürmek ya da incitmek isteyebileceği sosyal etkinliklere katılmaktan ve sürdürdüğü yaşam tarzından duyduğu suçluluk ve Heroth'u kaybetmenin üzüntüsüyle Merhamet kliniğinde uzun saatler çalışmaktan ibaret olan hayatını düşündü.

"Büyüleyici mi bilmiyorum," dedi sonunda. "Ama... tatmin ediciydi. En azından bazı açılardan. Çoğu zaman sinir bozucu ve üzücü olsa da." Bir başka esnemeyi yakalamak için tam zamanında elini ağzına götürdü.

"Seni bıraksak iyi olur. Bunu başka zaman konuşabiliriz," dedi Liv. "Haydi kızlar, Baird nereye gittiğimi merak edecek."

Sophie, "Gidip ikizleri almam ve akşam yemeği için Sylvan'la buluşmam gerekiyor," dedi. "Peki ya sen Lauren?"

Lauren, "Tadına bakacak bir şeyler hazırladım bile," diye cevap verdi. "Ama Xairn yemek için genellikle benim eve gelmemi bekler."

Neh'sa evdeki durumlarının kulağa biraz tuhaf gelse de mükemmel olduğunu düşündü. Ev işlerinin çoğunu droidlere ve hizmetçilere yaptırmaya alışkındı, ancak küçük bir kızken annesinin yanında bunları kendi başına yapmayı öğrenmişti. Kendisini Ana Gemide Thorn'un yanında çalışırken, yemek pişirirken ve çocuk yetiştirirken hayal etmeye çalıştı, bir beden kölesi olarak değil ama bir eşit, bir ortak olarak...

Bu fikri hayal etmek şaşırtıcı derecede kolaydı ama Neh'sa bunun gerçeğe dönüşebileceğinden şüpheliydi. Aklında hâlâ devam eden şüpheler vardı... kolay kolay üstesinden gelinemeyecek endişeler ve üzüntüler.

Üç yeni arkadaşına el sallayıp gidişlerini izlerken, "*Dinlenmeliyim, kendime biraz zaman ayırmalıyım,*" diye düşündü.

Ama kendine ayıracağı zaman, Thorn'un onu önemseydiği iddiasına inanıp inanmayacağına karar vermesine yardımcı olacak mıydı?

Onun ihanetinden ve onca şeyden sonra Neh'sa bunu bilmiyordu.

* * * * *

Kulak misafiri olmamaya çalışsa da Thorn, aralarındaki yeni bağ sayesinde onun kendisine bir daha güvenip güvenemeyeceğini merak ettiğini hissedebiliyordu. Onu affedip affedemeyeceğini ve onun kendisini önemseydiğine inanıp inanamayacağını.

Şüpheli olduğu için onu suçlayabilir misin? Kafasının içinde küçük bir ses fısıldadı. Kendini ona yanlış tanıttın, ona uzun süre yalan söyledin. Peki o müzayedede seni ilk satın aldığında tahammül edemediğini söylediği tek şey neydi?

"Sahtekârlık," dedi yüksek sesle, özel kamarasının boş karanlığına bakarak. Neh'sa'yı buraya getirmeyi ummuştı ama Neh'sa gemideki tek kişilik misafir süitlerinden birine yerleştirilmişti. Kendisinden uzak kalmak istediği için onu suçladığından değil. Bağlanma sürecinde ona davranışlarından sonra...

Gözlerini kapadı, kendinden nefret ediyordu, keşke her şeyi farklı yapabilseydim, keşke ona gerçeği söyleyebilseydim diyordu.

Bu sırrı ben söylememeliydim, diye kendisiyle tartıştı. *Aşk uğruna görevimi ve tüm ırkımın olası kaderini tehlikeye atamazdım.*

Bu doğrudu ama yine de kendini rahatsız hissediyordu. Neh'sa'nın ona söylediklerinin doğru olup olmadığını, kendisine yaptıkları için ondan nefret edip etmediğini merak ettiğini duyabiliyordu...

Bekle bir dakika.

Thorn uyku platformunda yatıyordu ama şimdi kaşlarını çatarak doğrulup oturdu. Neh'sa gerçekten de ona hükmettiği için ondan nefret ettiğini mi düşünüyordu? Onun bütün duygularını taklit ettiğini, böyle bir ilişki istemediğini mi düşünüyordu, onun arzuladığı türden bir ilişki?

Peki, o bu konuda ne hissediyordu? Thorn kendine dürüstçe sordu. Yonnie Six'teki görevine kendini cinsel olarak baskın bir kadına teslim etmenin işkence olacağını düşünerek gitmişti. Onun yerine... aşkı bulmuştu. *Her* zaman hükmedilmek istemiyordu ama Neh'sa'nın da her zaman hükmetmek istediğini sanmıyordu. Ya sırayla yapsalar?

Ya seni geri çevirir ve bir daha seninle hiçbir şey yapmak istemezse? diye fısıldadı kafasının içindeki kötümser ses. *Öyle yaparsa onu suçlayamazsın.*

Hayır, ama bunu yapmayacağını umuyordu. Thorn, onu sevdiğini anlaması için ona bir neden vermesi gerektiğini düşündü; ona tekrar güvenmesi için bir neden.

Birden aklına bir fikir geldi. İhtiyacı olan ekipmanı Ana Gemide bulabilecek miydi? Ve daha da önemlisi, eğer gerekli teçhizatı bulabilirse bu fikir işe yarayacak mıydı?

Thorn bilmiyordu. Sadece denemesi gerektiğini biliyordu; Neh'sa'nın kalbini kazanmak için bu son şansı olabilirdi. Ve bunun gerçekleşmesi için her şeyi yapmaya hazırды.

Ne olursa olsun.

Otuzbirinci Bölüm

"Hanımefendi, beni almanız için yalvarıyorum."

Thorn aniden ayaklarının dibinde diz çökünce Neh'sa şaşkınlıkla yere baktı.

Geç saatlere kadar uyumuş ve günü sessiz bir şekilde düşünerek, çoğunlukla da havuza girerek geçirmişti. Çok sıcaktı ve suyun içinde cildini ve saçlarını ekstra yumuşak yapan bir tür saç kremi var gibiydi. Sonunda havuzdan çıkıp Sophie'nin ona gönderdiği giysilere bakmaya gittiğinde kendini tamamen rahatlamış hissetmişti.

Belki de bu yüzden diğer daha mütevazı kıyafetler yerine göğüslerine yapışan ve dolgun kalçalarını saran ince askılı yumuşak kırmızı elbiseyi giymeyi tercih etmişti. Buna uygun kırmızı ipek külotlar ve hatta bir çift siyah yüksek topuklu terlik bile vardı.

Neh'sa bu kıyafeti , yığının içinde Yonnie Six'te giydiklerine en yakın şeyin bu olduğunu düşünmüştü. Şimdi bunun o kadar da iyi bir fikir olduğundan emin değildi.

"Neden bahsediyorsun?" diye sordu, hâlâ ayaklarının dibinde diz çökmüş olan büyük Kindred'e bakarak.

"Bir keresinde sana yalvarmadığım sürece beni almayacağını, sikmeyeceğini söylemiştin." Başını kaldırıp ona baktı. "Şimdi size yalvarıyorum Sahibe. Size *her* şekilde hizmet etmek istiyorum. Bakın." Yan tarafında bir çift büzülmüş dudağa benzeyen pembe ve mor bir logo olan kırmızı bir çanta uzattı. "Bugün gerekli ekipmanları almaya gittim."

"Ne?" Neh'sa kuşkuyla çantayı ondan aldı ve içine baktı. İçinde kalın siyah deri bir fallus ve onu bağlamak için bir kayış vardı. Teçhizat ona evdeki kendi teçhizatını hatırlattı; gerçi aynı kalitede değildi, çünkü onunki bir deri ustası tarafından kendisi için özel olarak yapılmıştı.

usta bir zanaatkâr.

"Tak şunu. Giy onu." Thorn'un uyumsuz gözleri şiddetle parlıyordu. "Üzerimde kullan. Al beni, becer beni. Krine'in zindanında sana hükmettiğim gibi sen de bana hükmet."

"Neden? Ödeşelim diye mi? Hayır!" Neh'sa çantayı kanepeye fırlattı, içindekiler dışarı fırladı ve müstehcen görünerek minderlerin üzerine serildi. "Seni o şekilde götürmeyeceğim Thorn, asla," dedi kaşlarını çatarak. "Artık böyle bir muamele istemediğini, bunu *hiçbir zaman* istemediğini biliyorum."

"Yanılıyorsun." Kaşlarını çatarak ayağa kalktı. "İstediğimi *sanmıyordum* hükmedilmek istemediğimi düşündüm. Ama sen... sen bana öğrettin farklı, Hanımefendi."

"Bana öyle demeyi kes," dedi Neh'sa öfkeyle. "Ben senin Sahiben *değilim!*"

"Ama , yeter ki iste. Neh'sa, lütfen..." Diken kızın ellerini kendi ellerinin arasına aldı ve ona ciddiyetle baktı. "Lütfen, istemiyorum gitmeni istiyorum. Ben... Seni seviyorum."

Neh'sa nefesini içine çekti. Daha önce de onu önemseydiğini söylemişti, hem de çok önemseydiğini. Ama büyük Kindred ilk kez onu sevdiğini söylüyordu.

"Seviyor musun?" diye sordu, gözlerini onunkilere dikerek. "Beni gerçekten seviyor musun, Thorn?"

"Kendi hayatımdan daha fazla." Derin sesi duygusallıktan boğuklaşmıştı. "Samimiyetim konusunda sizi tatmin etmek için bir yemin gerekiyorsa Tanrıça adına yemin ederim."

"Ben de seni seviyorum," diye itiraf etti Neh'sa, sözlerini tutamıyordu. "Ama düşündüm ki... bana karşı hissettiklerinin hepsi rol olabilir."

"Çünkü Yonnie Six konusunda sana yalan söylemek *zorunda kaldım.*" Belirgin bir hayal kırıklığıyla içini çekti ve bir elini saçlarında gezdirdi. "Bunu yapmaktan nefret ediyordum Neh'sa, ama bu sırrı ben söylemedim. Ve o bilgiyi almak zorundaydım."

"Şu anda bile halkım Kovan'dan gelecek bir saldırıya hazırlanıyor."

"Halkının tehlikede olduğunu anlıyorum," dedi Neh'sa ona. "Ama sana söz veriyorum, Yonnie Altı'daki her şeyi bana anlatmış olsaydın yardım ederdim." Kaşlarını çattı. "Lady Wraith'neck ile yaptığın gibi beni işbirliğine zorlamak zorunda kalmazdın."

"Sana güvenmeliydim," diye itiraf etti Thorn. "Ama Neh'sa, ben uzun zamandır -yetişkin hayatımın çoğunda- Casusluk Teşkilatı'ndayım ve hiçbir görevi tehlikeye atmadım."

"İşkence altında bile değil, değil mi?" diye sordu kuru bir sesle.

"İşkence altında bile olmaz," diye kabul etti. Sesi yumuşadı. "Üzerimde asayı kullandığın o gece sana söylediklerim doğruduydu. Beni yakalayan piçler bana ne yaparsa yapsın, ben asla kırılmamıştım. Ama sen... sen beni aşkla kırdın." Eliyle onun yanağını kavradı ve Neh'sa kalbinin çırpındığını hissetti. "Bana yaptığınız şeyi *istememi* sağladınız Sahibe. Hâlâ istiyorum, hâlâ *seni istiyorum*."

"Ben de seni istiyorum, ama..." Neh'sa ona kararsızca baktı. "Ama neye bulaştığını bildiğini sanmıyorum." Kanepeye doğru yürüdü ve Neh'sa'nın giymesi için getirdiği kalın, siyah deri fallusu ve koşum takımını aldı. "*Bu* bana bilmediğini söylüyor."

"Ne?" Thorn kaşlarını çattı. "Neden olmasın?"

"Bir kere çok büyük," dedi Neh'sa kaşlarını çatarak. "Geçen sefer senin üzerinde kullandığım gümüş asadan çok daha büyük. Bunun için eğitim almamış olsaydın ve buna hazır olduğunu düşünmeseydim seni asla bu kadar büyük bir şey almaya zorlamazdım."

"Şey..." Rahatsızca kıpırdandı. "Ellerindeki en büyüğüydü. Düşündüm ki..."

"Bu şeyin içine sokulmasından hoşlanacağını mı ?"

Neh'sa elindekini fırlatıp atmadan önce ona doğru sallayarak sordu.

Kaşlarını çattı. "Şey, hayır. Ama onu oraya koymaktan hoşlanabileceğini düşündüm." "Seni bu şekilde incitmekten nasıl hoşlanabilirim - seni bir şey almaya zorlamaktan

hazır değil misin?" Neh'sa ona bir kaşını kaldırdı. "Kabul et, Thorn- Bunu bir tür kendini cezalandırma olarak seçtin. Krine'in zindanında beni becerdiğin gibi seni becerirsem kendimi daha iyi hissedeceğimi düşündün."

"Sana yaptıklarımı telafi etmeye çalışıyorum - seni ısırışımı ve içine o kadar kabaca girişimi," diye hırladı. "Seni isteğin dışında bana bağlamaktan bahsetmiyorum bile." Başını iki yana salladı ve kırmızı elbisesinin ince askılarının altından ısırık izini örten bandajın açıkça görüldüğü omzuna baktı. "İyileştirme gücün var Neh'sa, neden kendini ısırdıktan kurtarmadığını anlamıyorum."

"Belki de istemedim," dedi Neh'sa usulca. "Belki de senin işaretini taşımak *istedim*."

"Senin markanı giymek istediğim gibi," dedi kabaca. Sonra hayal kırıklığı içinde başını salladı.

"Bak, bunların hepsi konumuzun dışında. İçime girmene izin vermeyi teklif ediyorum - sana tamamen boyun eğmeyi teklif ediyorum. İstedğin bu değil mi?"

Neh'sa başını salladı.

"Hayır," dedi sessizce. "En azından... her zaman değil."

"O zaman anlamamı sağla." Thorn onun elini tuttu ve kanepeye doğru çekti. "Bana ne istediğinizi söyleyin ve tüm Tanrılar üzerine yemin ederim ki bunu size vermek için elimden geleni yapacağım, Hanımefendi."

Neh'sa dudağını ısırdı.

"Öncelikle, *her zaman* Metres olmak istemiyorum," diye mırıldandı. "İlk beden kölem Heroth ve benim oynadığımız bir oyun vardı."

"Çok sevdiğin kişi." Thorn başını salladı. "Ne tür bir oyun?"

"Biz buna... 'switch' derdik," dedi Neh'sa. Derin bir nefes aldı; bunu daha önce kimseye itiraf etmemiştir. Ama ilerleyebilmeleri için önce Thorn'la aralarını düzeltmesi gerekiyordu. "Bir süre... o Efendi'yi oynadı, ben de itaatkâr oldum. Her zaman oynamazdık - muhtemelen seviştığımız zamanın sadece yarısında. Ama hoşuma gidiyordu." Omuz silktili. "İtiraf etmek utanç verici ama hoşuma gidiyordu."

"Bazen değişiklik yapmanın nesi yanlış?" Thorn makul bir şekilde sordu. "Dün gece seni bana nasıl geri getireceğimi düşünürken ben de tam olarak bunu düşünüyordum. Neden sırayla sorumlu olmuyoruz?"

"Yani... sen de mi bundan hoşlanıyorsun?" Neh'sa kararsızca sordu. "Çünkü bazen farklı kültürlerden insanlar biz Yonnitlerin yaptıklarının iğrenç ya da yanlış olduğunu düşünüyorlar."

"Hakimiyet oyunlarından mı bahsediyorsun?" Thorn ona kurt gibi sırıttı. "Buna bayılıyorum tatlım. Bunu yapacağımı hiç düşünmemiştim, ama sen benim sahip olduğumu bilmediğim bir parçamı uyandırmış gibisin. Sana boyun eğmeyi seviyorum..." Onun yanağını okşadı. "Ve ben de sana hükmetmeyi seviyorum."

"Sen... sen biliyor musun?" Neh'sa buna inanmakta güçlük çekiyordu ama aralarındaki bağ sayesinde ondan gelen samimiyeti hissedebiliyordu.

"Tabii ki tatlım. Keşke geçen sefer bu kadar sert davranmasaydım." Kaşlarını çattı ve bir parmağını hâlâ omzundaki ısırik izini örten beyaz bandajın üzerinde .

"Bunun için üzgünüm - söyleyebileceğimden çok daha fazla üzgünüm." "Beni işaretlediğin için seni affediyorum, bu yüzden sen de kendini affetmelisin."

Neh'sa mırıldandı. "Bazen zevk acıyla karışık gelir - bu bir "Biz Yonnitlerin sevişme prensipleri."

"Bir daha olmayacak," diye yemin etti Thorn. "Yani..." Kaşlarını çattı. "Tabii sen... istemiyorsan?"

"Olabilir," dedi Neh'sa hafifçe. "İsteyebileceğim pek çok şey var..."

köle."

Altın kıvılcımlar uyumsuz gözlerinde dans etmeye başladı ve sesi alçak, şehvetli bir hırıltıya dönüştü.

"Bana ne istediğinizi söyleyin, Hanımefendi. Emrinize amadeyim."

"Külotumu öperek başlayabilirsin." Neh'sa koltuğa daha rahat yerleşti ve fallusla koşum takımını bir kenara itti. Bu gece onu kesinlikle kullanmayacaklardı. Ama eğlenmenin başka yolları da vardı. Ve artık Thorn'un da kendisi gibi hissettiğini ve rolleri ileri geri değiştirmeye istekli olduğunu bildiğine göre, biraz oynama havasındaydı.

"*Sevindim çünkü ben de havamdayım Sahibe,*" diye hırladı Thorn bağlantıları aracılığıyla. "*Senin için her zaman havamdayım.*"

Zaten yerde, kızın açılmış bacaklarının arasındaydı ve şimdi de kırmızı ipeksi elbisesinin eteğini kaldırarak kızın külotunun küçük kırmızı üçgenini ortaya çıkardı.

"Mmm... o zaman ne bekliyorsun?" Neh'sa mırıldandı. "Öp beni, Thorn."

"Memnuniyetle, Hanımefendi."

Öne doğru eğildi, geniş omuzları kadının kalçalarını ikiye ayırdı. Ama külotunu öpmek yerine, kaba yanağını külotuna sürttü, arzuyla hırladı ve sonra derin derin içine çekti.

"Tanrım, kokun beni *deli ediyor.*" Adam ona baktı, gözleri ateşle doluydu. "Beni eğitirken benimle alay etme şeklin... bunu yapmaya devam edecek misin?"

Neh'sa ona yavaşça gülümsedi.

"Eğitiminin bittiğini kim söyledi, köle? Sana öğretecek daha çok şeyim var.

-Çok daha fazlası."

"Ben de bunu söylemenizi umuyordum, Hanımefendi." Eğilerek sıcak bir öpücük kondurdu,

külotunun ince ipeğine ağız açık bir öpücük kondurdu. "Mmm, Şimdiden benim için ıslanmaya ve ısınmaya başladığını söyleyebilirim. Sıcaklığının kokusunu alabiliyorum. * ok lezzetli.*" "İyi bir beden kölesi zaman Sahibesinin bedenine ve ihtiyaçlarına uyum sağlar," dedi Neh'sa soluk soluğa. Kalçalarını oynattı, yayıldı bacaklarını biraz daha açtı. "Şu anda boşalmam gerekiyor."

"Ve boşalmanı hissetmek istiyorum, yüzümün her yerine." Thorn boğazının arkasından alçak, hayvani bir ses çıkararak uzun parmaklarını külotunun kenarlarındaki ince iplere doladı ve külotunu yırtarak amını tamamen açıkta bıraktı.

"Thorn!" diye haykırdı nefes nefese. "Onlar az önce mahvettiğin yeni bir çift k lottu."

" z r dilerim, Hanımefendi." Gözleri Şehvetten erimiŐti. "Beni daha sonra cezalandırabilirsin. Şu anda sadece senin tatlı amının tadına bakmak istiyorum."

"Pekâlâ, cezayı erteleyeceğim, böylece sen de beni boşaltmaya geri dönebilirsin." Neh'sa ona işaret etti. "Ben buradayım Thorn, neyi bekliyorsun? Amımın tadına bak."

"Tanrım! Böyle konuŐmanıza bayılıyorrum - sizi memnun etmemi emretmenize bayılıyorrum, Sahibem."

Başını hevesle eğdi ve diliyle kızın amını yağmalayacaktı ama Neh'sa bir elini kalın saçlarına dolayarak onu geri çekti.

"Yavaşça," diye emretti en sert Metres sesiyle. "Yavaşça. Sadece yarığım boyunca yalamanı istiyorum - dilinin ucuyla çok hafı e izini s r."

"Tanrılar... evet, ," diye inledi Thorn.

Neh'sa, siyah uçuş derisinin kasıklarındaki kalın çıkıntıdan, verdiği emirlerin onu ihtiyaçtan neredeyse çaresiz bıraktığını anlayabiliyordu. Bu yüzden kendisi de aşırı derecede muhtaç hissediyordu, özellikle de

Sadece dilinin ucu amının açık yarığı boyunca nazikçe gezindi. Klitorisi dikkat çekmek için zonkluyordu ve dili üzerinde hafifçe sürüklendiğinde, zıpladı ve inledi. Tanrıça, onu istiyordu!

Ama kendi şartlarıyla. Oyuna devam etmeye karar verdi.

"Bu iyi, Thorn-çok iyi," diye mırıldandı, nazik bir elini saçlarında gezdirerek. Aşağı uzanarak iki parmağıyla amını ayırdı ve kaygan, pembe iç kıvrımlarını göstermek için genişçe açtı. "Şimdi, klitorisimi görüyor musun?"

"Tanrım, evet Sahibem, ." Sesi şehvetten boğuklaşmıştı. "Onu öpmek istiyorum, sen inleyene kadar emmek istiyorum."

"Birazdan. Önce dilinle izini sürmeni istiyorum, tıpkı yarığıma yaptığın gibi. Sadece çok hafifçe etrafında ve etrafında ve..."

Sözleri bir iniltiye dönüştü çünkü büyük Kindred hevesle öne eğilmişti ve çoktan emrettiği şeyi yapıyordu, diliyle zonklayan düğmesini nazikçe tekrar tekrar izliyordu.

Neh'sa dilinin nazik darbeleri zevkini daha da artırırken inledi. Daha şimdiden amının ihtiyaçla ıslandığını hissedebiliyordu.

-Yakında taşacaktı.

Thorn işini doğru yaptıysa, hayır.

"Thorn," diye emretti, sert yanağını avucunun içine alarak. "İyi iş çıkarıyorsun - o kadar iyi ki, eğer yalamazsan sularım bu kanepenin her yerine bulaşacak."

"Tanrılar, Hanımefendi," diye inledi. "Balını doğrudan kaynağından tatmaya bayılıyorum. Dilimi amının derinliklerine sokup sularını emmemi ister misin?"

Neh'sa ona tembelce gülümsedi.

"Bu tam olarak benim fikrimdi. Evet, köle, yapabilirsin."

Ve sonra inliyordu çünkü "evet" kelimesi ağzından daha yeni çıkmıştı ki, büyük Kindred başını bacaklarının arasına sokmuş, dilini kaymak gibi amının derinliklerine gömmüştü.

Neh'sa soluk soluğa kalıp parmaklarını saçlarına dolayarak onu teşvik ederken, Thorn onu yalayıp tadını doyasıya çıkarırken boğazından kısık sesle inledi. Bir şekilde uzun parmaklarından birinin geniş ucu Neh'sa'nın hassas klitorisini buldu ve Thorn daha önce diliyle yaptığı dairesel harekete devam etti.

Ah Tanrıça! Neh'sa çılgınca düşündü. Bu çok fazla... çok iyi! Daha fazla dayanamayacağım.

"Güzel," Thorn'un bağlantıları aracılığıyla gönderdiğini duydu. "Çünkü ağzıma boşaldığınızı hissetmek için sabırsızlanıyorum, Hanımefendi. Ben senin tatlı amını dilimle sikerken sen de benim için boşal."

Sıcak, müstehcen sözleri, dilinin ve parmaklarının aynı anda onu okşadığı hissi çok fazlaydı. Neh'sa aniden üzerinde bir zevk dalgası hissetti ve iç kasları onun istilacı dilinin etrafında sıkıca sıkışırken kalçaları yukarı doğru kalktı.

"Thorn!" diye feryat etti, hiç Müdire'ye yakışmayan bir görüntü sergileyerek - umurunda değildi. "Ah Tanrıça, Thorn, bu inanılmaz.

"İşte böyle - benim için gel, tatlım," diye hırladı kafasının içinde. "Dilimin üzerine bu kadar sert boşalmanı hissetmeyi seviyorum..."

Neh'sa inledi ve ona karşı direndi ama daha yeni başladıklarının farkındaydı... Yapmaları gereken çok şey vardı, artık Thorn'un gerçekten ihtiyacı olduğu şekilde sevişmek istediğinden emindi.

* * * * *

Thorn o gece onu kaç kez boşalttığının sayısını unutmuştu. Yüzünü utanmazca okşuyordu ve Thorn buna bayılıyordu; onun soğuk, emredici Sahibe ses tonuna ve kendisine bazı şeyler yapmasını emretme şekline bayılıyordu... lezzetli, yasak

şeyler.

Dilinden istediği kadarını aldıktan sonra, onu yemek hazırlama alanındaki yüksek arkalıklı sandalyelerden birine oturttu, ellerini arkadan bağladı ve zorlanan horozunun serbest kalması için uçuş derilerini aşağı çekti. Üstüne çıktığında, adam neredeyse patlamaya hazır hissediyordu.

"Şimdi kımıldama köle," diye emretti, sesi ihtiyaçtan nefessiz kalmıştı. "Şaftını içime alırken seğirmek gibi bir şey yapmayacaksın."

"Evet, Sahibem," diye homurdandı ama kadın üzerine doğru eğilip sikini istekli amcığının derinliklerine sokarken boğazında yükselen iniltiye engel olamadı, izlemekten başka bir şey yapamıyordu.

"Bu iyi, Thorn," diye nefesini tuttu. "Tanrım, kocaman olmuşsun! Ben seni alırken hareketsiz durmak çok güzel."

"Hoşunuza giden bu mu Metres?" diye homurdandı kadın kendini yavaşça onun üzerine bırakırken. "İçine girdiğimi hissetmek hoşuna gidiyor mu? Seni sikimle doldurmamı?"

"Bayılıyorum," diye itiraf etti Neh'sa. Kendini adamın omuzlarına dayayarak, adam dar, ıslak amcığına köküne kadar gömülene kadar son birkaç santimi hafifçe indirdi. "Tanrıça, bunu *çok seviyorum*."

"O zaman bana ne kadar çok olduğunu göster, tatlım." Eğilerek onun ağzına sıcak bir öpücük kondurdu ve kendi gizli lezzetini onunla paylaştı. "Şaftımın içine gömülmesini ne kadar sevdiğini göster bana. Kendini benim üzerimde becer - sıcak küçük amını benim horozumda becer."

"Tanrıça, Thorn-böyle konuşmana bayılıyorum," diye inledi, kendini kaldırdı, böylece birkaç kalın inç sıkı, ıslak kılıfından dışarı kayd ve sonra kendini tekrar aşağı indirdi. "Çok seviyorum."

Thorn yukarı doğru hareket etmeye devam ederken ona "İnleme şeklini seviyorum," dedi.

Kendini hareketsiz kalmaya zorlarken, onu olabildiğince derine almak için kalçalarını döndürdü. "Boşaldığınızda çıkardığınız o yumuşak, çaresiz küçük sesleri duymayı seviyorum, Hanımefendi."

Neh'sa onun gözlerinin içine baktı.

"Şimdi hareket etmeni istiyorum Thorn, benimle birlikte hareket et, gir."

Kımıldamama emrine itaat etmeye çalışarak kendini kıpırdamadan tutuyordu ama şimdi itaat etmekten memnundu.

"Evet Sahibem," diye homurdandı, kalçalarını yukarı doğru yuvarlayarak Neh'sa'nın amının derinliklerine soktu. Neh'sa ondan o kadar küçüktü ki, Neh'sa'nın bütün vücudu bu hamleyle havaya kalktı. Neh'sa inledi ve adamın omuzlarına tutundu, adam onu tekrar tekrar doldururken sıkıca kavradı, ona ihtiyacı olanı, ikisinin de çok ihtiyacı olan şeyi verdi.

"Thorn," diye nefes nefese kaldı bilinmeyen bir süre sonra. "Thorn, yine boşalmak üzereyim. Ve seni istiyorum... benimle gelmeni istiyorum."

"Nasıl yani?" Kaşlarını çattı, hâlâ kalçalarını oynatıyordu. "Çekilmemi ve karnına boşalmamı ister misin?" Adamın tüm uzunluğunun kadının ıslak, emici amına gömülü olduğu ve kadının iç kaslarıyla onu sağıyormuş gibi hissettiği gerçeği göz önüne alındığında bu biraz zor olabilirdi.

Ama Neh'sa başını sallıyordu.

"Hayır," diye inledi. "Benimle gelmeni istiyorum... içime. Tohumunu tekrar içime attığını hissetmek istiyorum Thorn. Beni kendine bağladığında yaptığın gibi."

"Bundan emin misin?" diye inledi. "Eğer henüz hamile değilsen, seni hamile bırakabilirim. Ve muhtemelen bir oğlun olur."

"Umurumda değil!" Neh'sa umursamazca konuştu. "Burada seninle kalmak istiyorum. Eğer bebeğinize hamile kalırsam, kızınız *ya da* oğlunuz, onu seve seve doğururum."

"*Seni seviyorum,*" diye ekledi bağlantıları aracılığıyla.

"Oh Tanrım, tatlım, ben de seni seviyorum. Hem de çok!" Thorn gönderdi. Ve son bir derin hamleyle onu dolduruyor, tohumunu onun... Sahibesinin... sevgilisinin... sonsuza dek eşinin içine yerleştirmek için istekli amının derinliklerine fıskırtıyordu.

Ve onun iç amcığının onu hevesle içine çektiğini hissettiğinde, bir daha asla ayrılmayacaklarını biliyordu.

Bölüm Otuz İki

"Yani beyaz bir çiçeğin mi var?" Liv hamilelik testinin sonucu karşısında hayal kırıklığına uğramış görünüyordu.

"Denemediğim için değil." Neh'sa sıırttı, yanakları biraz ısınmıştı. "Ayrıca, burada sürekli kalacağım için tekrar denemek için bolca vaktimiz var."

"Öyle mi?" Sophie kız gibi bir sevinç ııııı atarak Neh'sa'ya kendiliğinden sarıldı ve Neh'sa da ona kolaylıkla karşılık verdi. Ana gemide sadece bir haftadır yaşıyordu ama yeni arkadaşlarından sevgi görmeye ve onlara karşılık vermeye alışmaya başlamıştı.

"Evet, Yonnie Altı'dan ayrıldığım için üzgünüm, bir bakıma." Neh'sa içini çekti. "Çok uzun zamandır benim hayatımdı. Ama biliyor musun, orada gerçekten *mutlu* olmadığımı fark ettim. Sanırım çocukken orada büyümediğim için. İçten içe hep kadınlarla erkeklerin eşit olduğu bir topluma dönmeyi arzulamışımdır." Kaşlarını çatı. "Yine de Mercy kliniğimi özleyeceğim. Ben gittiğime göre kliniği kim finanse edecek bilmiyorum."

"Klinik için endişelenme," dedi Thorn, yemek hazırlama alanından içeri girip ona bir içecek uzatırken.

Liv'in deyimiyle "takılıyorlardı", bir başka yeni arkadaşın süitindeydiler - Kat adında, muhteşem kumral saçlı, dolgun vücutlu bir kadın. Kat'e, şu anda Liv ve Sophie'nin arkadaşlarıyla birlikte yemek hazırlama alanında bulunan Deep ve Lock adlı ikiz Kindred eşlik ediyordu. Ama diğer erkeklerle konuşmakta olan Thorn görünüşe göre ondan uzak duramıyordu, Neh'sa'nın umurunda değildi.

"Neden endişelenmeyeyim?" sordu kaşlarını çatarak. "Ne yaptın

ne yapacaksın?"

"Oh, sadece son derece değerli bir eşyaya rastladım - Timbrian zümrüt broşu." Ona sırtıttı. "Ben de onu sattım ve gelirini Yonnie Six'teki doktorunuza gönderdim. Bunun kliniğin kapılarını bir süre daha açık tutacağını düşünüyor gibiydi."

"Leydi Wraith'neck'un zümrüt broşu!" Neh'sa'nın gözleri büyüdü. "Ama o broş onun ailesinin doğuştan hakkıydı! O olmadan gerçek bir Metres sayılmaz. Köle alıp satamayacak, hatta sosyal etkinliklere bile katılamayacak! Yonnie Six'te toplumdan dışlanmış biri olacak."

"Peki bu *neden* kötü bir şey?" diye mırıldandı kuru bir sesle.

Neh'sa gülmekten kendini alamadı. "Thorn, sen çok ."

"Sadece mutlu olmanı istiyorum... Hanımefendi," diye mırıldandı, ona leğen kemiğindeki her şeyi eritmiş gibi görünen bir gülümseme verdi. "Ve kliniği finansmansız bıraktığın için kendini kötü hissedeceğini biliyordum."

"Her şeyi düşünüyorsun." Neh'sa ona gülümsedi.

"Sahibem bunu hoş buluyor mu?" diye sordu usulca, gözlerindeki altın kıvılcımlar dans etmeye başlamıştı.

"Çok hoş," diye mırıldandı Neh'sa.

"Tamam, ayrılın," dedi Kat gülerek. "Yeni çiftleştğinizi ve ellerinizi birbirinizden uzak tutamadığınızı anlıyorum ama çocuklarım diğer odada uyuyor ya da uyuyor olmaları *gerekıyor*. Küçük sümüklülerin ne zaman uyanıp buraya koşacaklarını asla bilemezsiniz. O yüzden aramızda kalsın, tamam mı?"

"Özür dilerim," dedi Thorn, pişmanlık duymadan sırtıtarak. "Uslu durmaya çalışacağız. Sahibem bu kadar muhteşemken bu çok zor."

Kat sırtıtarak, "Not aldım, bebeğim," dedi. "Sadece çocuklarımdan biri ya da hepsi uyanır ve yanıma gelirse onlara hayatın gerçeklerini açıklamak zorunda kalmak istemiyorum."

odalarından dışarı. Bu henüz yapmaya hazır olduğum bir konuşma *değil.*" Liv kaşlarını çatı. "Gölge hâlâ o gece terörlerini yaşıyor mu?"

"Korkarım öyle." Kat iç çekti. "Deep, Lock ve benim Kovan hakkında konuştuğumuzu duymuş olmalı çünkü 'dev böcekler' hakkında kabuslar görmeye devam ediyor." Başını iki yana salladı. "Onun yanında daha dikkatli olmalıyız. Savaş ve Barış'ın pek bir şeyden haberi yok ama Shad *her şeyi anlıyor.*"

"Şey, o bir gölge ikiz, bu yüzden daha hassas, değil mi?" Sophie sordu. "Yani, onların önsezi güçleri ya da onun gibi bir şeyleri olması gerekmiyor mu?"

"Bu çocuğun sahip olduğu tek güç, şimdiye kadar gördüğüm en aktif hayal gücü," dedi Kat kararlı bir şekilde. "Bu ve kendi iyiliği için fazla anlayışlı olduğu gerçeği."

"En azından Kovan'ın bir kâbustan başka bir şey olmayacağı konusunda endişelenmemize gerek yok," dedi Liv. "Komutan Thorn'un bize gönderdiği bilgiler sayesinde ne yapacağımızı biliyoruz; Dünya'nın etrafındaki kalkanı açık tutun ve hiçbir şekilde iğrenç pençelerini insansı dişilere geçirmelerine izin vermeyin."

"Özellikle de özel bir kadın - Kovan bilgisi ona *Ten'sora,*" diye ekledi Sophie.

"Bir ne? O da ne?" Kat kaşlarını çatarak sordu.

"Verilen bilgiye göre, Hükümdar - Kovan'daki baş kötü adam böcek - bir dişiye kurtçuklarını yerleştirdiğinde..." Sophie yüzünü buruşturdu. "Büyüdüklerinde çiğneyerek dışarı çıkıyorlar ve bu sırada onu öldürüyorlar."

"Ugh!" Kate haykırdı.

"Üzgünüm ama bu doğru." Sophie omuzlarını silkti. "Her neyse, bu konakçıyı öldürür ve bu yüzden her kız sadece bir grup kurtçuk barındırabilir."

"Bu gerçekten dehŖet verici," diye mırıldandı Neh'sa, midesi bulanmıŖtı. "Bu Ŗeytani yaratıkları nasıl yeneceğin konusunda bilgi almak için bu kadar çaresiz olmana ŖaŖmamalı!"

"Daha da ktleŖiyor," dedi Sophie. "Biliyorum, her gece Sylvan'la birlikte bilgileri alıŖıyorum." Omuz silkti. "alıŖmalarını eve getirmekten kendini alamıyor. Her neyse, bu *ten'sora*, kurtukların gebeliğine dayanabilen insansı bir diŖi -gya milyarda bir-. Yani rahmi, kurtukların ısıarak dıŖarı çıkmasını engelleyen bir tür hormon ya da kimyasal üretiyor."

"Ne yani... normal Ŗekilde mi çıkıyorlar?" Liv rperdi. "Bir yığın kurtçuk doğurmanın normal bir yanı olduğundan değil, iğrenç!"

"Aynen yle." Sophie baŖıyla onayladı. "Bu da demek oluyor ki zavallı kız -her kimse o

-Kovan için yığınla kurtçuk üretmeye devam edebilir."

"Ne kadar korkunç!" Kat haykırdı. "Bu zavallı kızın kim olduğunu biliyor muyuz?"

Bu *Ten'sora mı?*"

Sophie baŖını salladı. "Herhangi biri olabilir - Dünya'daki milyarlarca dıŖiden herhangi biri ya da burada Ana Gemide bile olabilir. Mesele Ŗu ki, Kovan'ın *bir* diŖi bile almasını engellemeliyiz. Çünkü bir Ŗekilde pençelerini bir *Ten'sora*'ya geçirirlerse..."

Kat uzun, alçak bir ıslık çaldı.

"O zaman gle gle bebek," dedi. "Eğer remeye baŖarlarsa, iŖimiz biter."

Sophie kararlı bir Ŗekilde, "Böyle bir Ŗey olmayacak," dedi. "Scourge saldırırken Kindred'in Dünya'nın etrafına yerleŖtirdiėi enerji alanı çok yükseltildi. Bir arıdan daha büyük hiçbir Ŗey içeri girip çıkamaz, bu yüzden Brynn ve Varin'in bize bahsettiği o devasa uçan izcilerden birinin geçme Ŗansı kesinlikle sıfır."

"Brynn ve Varin kim?" Neh'sa sordu.

"Henüz tanışmadığınız arkadaşlarınız," dedi Liv ona. "Onlar da yeni çiftleştiler - Kovan'la bazı gerçek karşılaşmaları oldu ve bizi onlar hakkında uyaran ilk insanlar onlardı."

Kat onlara, "Bryn'i seveceksiniz - o başka bir gezegende bir prensesi ve Varin de onun beden muhafızı kölesiydi," dedi. "Sizin pek çok ortak noktanız olmalı."

"Şey, bir Metres'in bir prensese pek benzediğini sanmıyorum ama onlarla tanışmayı çok isterim," dedi Neh'sa.

"Ama Kovan'ın enerji kalkanını aşarak içeri ya da dışarı kimseyi sokamayacağından *eminiz*, değil mi?" Liv yüzünde endişeli bir ifadeyle sordu. "Yani, Scourge'un moleküler transfer ışını gibi bir şeye sahip değiller, değil mi?"

"Öyle olsaydı, çoktan kullanmaya başlamış olmazlar mıydı sence?" Sophie makul bir şekilde sordu. "Merak etme Liv, Kovan kalkanı aşır Dünyalı kızları kaçıramaz. Kız yoksa kurtçuk da yok demektir. Kurtçukların olmaması da eninde sonunda ölecekleri anlamına gelir; sadece beklemek zorundayız."

"Pekâlâ." Liv iç çekti. "Özür dilerim, Brynn'in bize anlattığı hikâyeler çok *korkunçtu* ve Sylvan'a Kovan Hükümdarı'nın hâlâ hayatta olduğunu doğrulayan bir imgelem gördüğünü söylediğini biliyorum..."

"Anneciğim! Anne!" Birdenbire bembeyaz saçları ve iri, siyah gözleriyle küçük bir çocuk koşarak oturma odasına girdi. "Anne, başı dertte!" diye bağırarak kendini Kat'in kucağına attı.

"Kimin başı dertte, Shad?" Kat onu yakaladı ve sıkıca sarıldı. "Neden bahsediyorsun tatlım? Yine kötü bir rüya mı gördün?"

"Güzel bayan. Başı dertte!" Neh'sa onun iri, kara gözlerinde yaşlar olduğunu endişeyle gördü. Gördüğü rüya onu gerçekten etkilemiş gibiydi.

"Hangi güzel bayan?" Kat onun bembeyaz saçlarını düzelterek sordu.

Gerçekten de, diye düşündü Neh'sa, bir çocuk için olağanüstü bir rengi vardı. Yüz hatları neredeyse bir kızinki kadar güzeldi ama altta yatan kemik yapısı bir gün yakışıklı bir erkek olacağını gösteriyordu.

"Güzel bayan," diye ısrar etti çocuk, gözyaşları kızarmış yanaklarından aşağı süzülürken. "Teni Lauren Teyze'ninki gibi, gözleri de en sevdiğin küpelerin renginde."

"Yeşim taşlı olanlar mı?" Kat ona sordu ve o da şiddetle başını salladı.

"Evet, onlar! Her neyse, onu rüyamda gördüm - başı belada! Sokuldu ve şimdi başı belada."

"Ne tarafından sokuldun, tatlım?" Kat konuşurken onu kaldırdı ve kaçtığı yatak odasına doğru yürürken kucağına aldı. "Arı mı soktu?"

"Kötü, yeşil bir arı," dedi Gölge. "Anne, ona yardım etmeliyiz! Lütfen, ona gidemez miyiz?"

"Yatağına dönmekten başka bir yere gitmiyorsun, küçük adam." Kat onu alnından öptü. "Ama iyi olduğundan emin olmak için bir süre seninle oturacağım."

"Ama-ama güzel bayan!"

Kat, "Sorun yok tatlım, sadece bir rüyaydı," diye onu yatıştırdı. Sonra onu yatak odasına taşıdı ve kapıyı kapattı.

"Zavallı küçük şey, çok üzgün görünüyordu!" dedi Neh'sa. "Ve ne kadar dramatik bir rengi var."

"Evet, o bir gölge ikiz," diye açıkladı Liv. Genellikle İkiz Kindredler bir kadınla çiftleştiğinde, kadının da eşleri gibi ikiz erkek çocukları olur. Ama bazen üçüncü bir çocuk doğar, gölge ikiz."

Sophie, "Kardeşlerine benzemedikleri ve birlikte büyüyüp eş arayabilecekleri bir ikizleri olmadığı için biraz zorlanıyorlar," diye ekledi. "Saç ve gözlere gelince, Kat bana ergenlik çağında söyledi,

tamamen değişmeleri gerekiyor."

"Öyle mi?" dedi Neh'sa. "Annesi gibi kumral saçları mı olacak? Yoksa babaları gibi siyah ya da kahverengi mi?" Derin ve Lock'la tanışmış ve ikisini de sevmişti.

"Yukarıdakilerin hiçbirisi." Sophie başını salladı. "Güya hormonlar etkisini gösterdiğinde saçları siyaha, gözleri de beyaza dönüşecekmiş, yani tamamen değişecekmiş. Garip, değil mi?"

"Bunu görmek ilginç olurdu." Neh'sa küçük çocuğun muhteşem kemik yapısını düşündü. "Büyüdüğünde çok çarpıcı görünümlü bir erkek olacak."

"Kuşkusuz," diye mırıldandı Thorn.

Tam o sırada Kat uyku odasından çıktı ve kapıyı usulca arkasından kapattı.

"Pekala..." İcini çekti ve tekrar kanepeye uzandı. "Yine çoğunlukla uyuyor. Sana söylüyorum, keşke bu rüyalar bitse - onu çok üzüyorlar. Sürekli 'güzel bayan'dan ve onun yardımımıza nasıl ihtiyacı olduğundan bahsedip durdu."

"Sence bir şeyler olabilir mi?" Liv sordu. "Yani, garip ama Kindred'lar Dünya'ya geldiğinden beri hepimiz garip şeyler gördük. Sence bir yerlerde aramamız gereken bir kız var mı?"

"Bilmiyorum." Kat kaşlarını çattı. "*Sanmıyorum* ama Shad gözlerini kapatmadan hemen önce çok tuhaf bir şey söyledi."

"Öyle mi? Ne dedi?" Sophie ilgilenmiş görünüyordu.

"Dedi ki, 'Merak etme anne. Tanrıça bana inanmıyorsan sorun olmadığını söylüyor - büyüdüğümde o güzel bayana kendim yardım etmeme izin verecek.' Başını salladı. "Tuhaf değil mi? Yemin ederim, Tanrıça hakkında konuşmaya başladığında *tüylerim diken diken oldu.*"

Liv düşünceli bir ifadeyle, "Belki de geleceğiyle ilgili bir tür rüyaydı," dedi. "Gölge ikizlerin özel güçleri olduğunu söylerler, değil mi?"

"Bunu düşünmemeyi tercih ederim, tamam mı?" Kat yalvarırcasına onlara baktı. "Kardeşleri gibi bir ikizi olmaması Shad için zaten yeterince zor. Başka bir şekilde dışlanmış hissetmesine gerek yok, anlıyor musunuz?"

"Biliyorum tatlım." Sophie rahatlatıcı bir şekilde kolunu ona doladı. "Her şey yoluna girecek. O çok zeki, özel bir çocuk. Kendi yolunu bulacak, göreceksin."

Kat iç çekti. "Senin ağzından Tanrıça'nın kulağına." Eğildi ve daha önce bıraktığı içkisini aldı. "Hey, iç karartıcı şeyler hakkında konuşmayı bırakalım, tamam mı? Bunun bir parti olması gerekiyordu. Hadi biraz eğlenelim!"

Neh'sa bu düşünceye tamamen katılıyordu; yeni arkadaşları ve çok sevdiği yeni eşiyle birlikte eğlenmek istiyordu.

Ama gözlerinin yatak odasının kapısına kaymasına engel olamıyordu... küçük çocuğu görmeden ve ağladığını duymadan edemiyordu,

"Güzel bayanın başı dertte anne!"

Sonsöz

"Her şey hazır, Hükümdarım." Duyarlı bilgin-işçi antenlerini hevesle tımar etti. "Gözcü gönderildi ve yanında Druvian E'lo taşlarından birini taşıyor."

"Ve işe yarayacağından emin misiniz?" Hükümdar X'izith sordu. "Taşların işlevsel olduğundan emin misiniz?"

"Birçok deneme yaptık Hükümdarım," diye vızıldadı işçi başını sallayarak. "Taşlar işe yarayacak."

"Taşı vermeden önce onu bir kez daha test edin," diye talimat verdi Hükümdar. "Kesinlikle emin olmalıyız - Kovan'a *ten'sora* dışında kimseyi geri getirmek istemiyoruz."

"Test yapılacak ve göreceksiniz, Hükümdarım - bu dişi o dişi. İsimsizler'e ettiğimiz tüm duaların cevabı," diye söz verdi işçi.

"Haklı olsan iyi edersin yoksa kafanı koparıp yerim," diye mırıldandı Hükümdar vahşice.

Bilgin-işçi antenlerini gergin bir şekilde -neredeyse takıntılı bir şekilde- tımar etmeye başladı.

"Buna gerek kalmayacak, Hükümdarım. Göreceksiniz, bu dişi ve yakında bizim olacak."

Onun kesinliği X'izith'i tatmin etti.

"Pekâlâ." Üreme dikeninin etrafındaki bükülmüş yara dokusunu huzursuzca ovuşturdu. Yakında onu tekrar kullanacaktı; bu özel dişiyi, halefinin doğması için gereken sayıda kurtçukla hamile bırakacaktı.

doğdu.

Yakında hem kraliyet hem de sıradan fidanlıkları doldurmaya yetecek kadar kurtçuk olacaktı, ki şu anda boş duruyor ve bekliyorlardı. Yakında işçiler, dronlar, muhafızlar ve savaşçılar olacaktı - bu küçük güneş sistemini ve ardından tüm galaksiyi ele geçirmek için ihtiyaç duydukları tüm bileşenler!

Yakında olacak, diye kendi kendine söz verdi. İsimsizler adına, Karanlığın Efendileri adına yemin ederim. Kovan sonsuza dek yaşayacak.

Son...?

*Hayır! Hayır! Her zaman başka bir Kindred geliyor. Yakın gelecekte Kindred 21'i bekleyin, ancak ondan önce, umarım Eylül ayında çıkacak olan **Seeing with the Heart** adlı bir Kindred novellası göreceksiniz. İşte size bir tat vermek için bir tanıtım yazısı:*

Kalp ile Görmek: Bir Kindred Tales Romanı

Braxx acı dolu bir geçmişi olan bir Canavar Kindred. Travmatik bir kaza, kardeşini ve gelinini ondan çalmış ve yüzünün yarısını korkunç bir şekilde yara bere içinde bırakmıştır. Ne zaman dışarı çıksa kendisine acıyan ve iğrenen bakışlardan kaçmak için çaresiz bir şekilde keşif görevlisi olarak işe başlar ve Kindredlar için yeni ticaret ortakları ve güç kaynakları bulmak üzere evrenin dört bir yanına seyahat eder. Dünya'ya dönüp Molly ile tanışana kadar bir daha asla sevemeyeceğini düşünür.

Dr. Molly Reynaud'un Kültürel Antropoloji alanında doktorası var. Aynı zamanda tamamen kördür on altı yaşındayken geçirdiği bir araba kazasında hem anne babasını hem de gözlerini kaybettiğinden beri kördür. Tal'os Trenta'dan gelmesi zor Tal'ossi halkı üzerine bir saha araştırması yapmak üzere seçildiğinde, hiç beklemediği bir şey olur.

Onu orada koruması gereken Kindred savaşcısına karşı bir şeyler hissetmektedir. Ama Braxx'a karşı hissettiği anlık bağa engel olamıyor ve onun da kendisi için aynı şeyi hissettiğini biliyor.

Molly'yi umutsuzca istese de, Brax' ii de yaralı - böylesine mükemmel bir kadının ona göre olmadığından emin. Eğer geçmişini bilseydi, yüzünü görebilseydi, onu istemezdi - ya da kendine öyle söylüyor.

Sonra akla hayale gelmeyecek bir şey olur: Molly, Tal'ossi'nin Derin Sakinleri tarafından kaçırılır ve liderlerine gelin olarak yeraltının derinliklerine götürülür. Braxx onun peşinden gitmek zorundadır ve birdenbire sahiplenme fikri bir dilekten zorunluluğa dönüşür.

Braxx trajik geçmişinin üstesinden gelip sevdiği kadını kurtarabilecek mi? Ve Molly onu birbirlerine ait olduklarına ikna edebilecek mi? Her ikisi de Kalp ile Görme pratiği yapmak zorunda kalacak yoksa sonsuza dek ayrılacaklar...

Hepinizi kucaklıyor ve her zamanki gibi okuduğunuz için teşekkür ediyorum. şimdi Cougarville serisinin üçüncü kitabı Stone Cold Fox' tadına bakmak için okumaya devam edin.

Evangeline

****PS--Eğer Surrendered'ı beğendiyseniz, lütfen bir dakikanızı ayırıp BURAYA güzel bir yorum bırakın. İyi yorumlar bir yazar için altın gibidir - diğer okuyucuların yeni bir seriye şans vermelerinin sorun olmadığını bilmelerini sağlarlar, bu da Kindred'inızı beslemek için yaşamaya devam edebileceğim anlamına gelir*

aşeriyorum. ;) Sevgiler, Evangeline

* * * * *

Taş Gibi Soğuk Tilki: Cougarville serisinin 3. kitabı

Cougarville'in tamircisi ve yerleşik Alfa tilkisi, kötü güçler onları ayırmaya çalıştığında koruyucu hayvan içgüdülerini ateşleyen gizemli bir kadını barındırır.

Jo Ferrell anlamadığı nedenlerden dolayı evinden kovulmuştur. Saçlarındaki aklar gitmiştir, vücudu gençleşmiştir ve peşinde uğursuz bir gölge vardır. Gidecek başka bir yeri olmayan Jo, sahibiyle hiçbir şey yapmak istemediği bir kulübede sığınacak bir yer bulur; ama bu adam karşı konulamayacak kadar güçlüdür.

Reese Cooper daha önce hiçbir kadına karşı Jo'ya karşı hissettiği gibi bir çekim hissetmemiştir ve Tilki'si onu eşi olarak kabul etmek için yanıp tutuşmaktadır. Ona kalacak bir yer teklif eden Reese, yeni ve güzel oda arkadaşına karşı koymakta zorlanır. Ancak kara büyü mutluluklarını tehdit ettiğinde, Reese sevdiği kadını korumak için tüm gücünü kullanacaktır... tabii çok geç kalmadıysa.

Bir alıntı ve seksi kapağı görmek için okumaya devam edin...

;)

DEGERLENDİRME NE ANDE

Stone Cold Fox yazan: Evangeline Anderson

Önsöz

Jo ormanın içinde körlemesine koşuyordu, gecenin karanlığı göz kapaklarına keçe gibi ağır bir baskı yapıyordu. Kalbi göğsünde gümbürdüyor, nefesi boğazında düğümleniyordu -ağır ve sıcak- ama yine de hemen arkasındaki *şeyi* duyabiliyordu. Son gecelerde onu avlayan gölge yaratık sonunda onu ele geçirmeye karar vermişti.

Sadece Jo'nun götürülmeye niyeti yoktu.

Bir tür iblis olmalı, diye düşündü Jo çalıların arasından geçip alçak bir dalın altına eğilirken. Onun karanlığını hissedebiliyordu.

-Tüketmeye olan açlığı.

Ve büyüsü buna karşı işe yaramazdı.

Yıllardır bildiği tek evi olan Avalon'u terk etmek zorunda kaldığından beri, haftalardır onu arkasında hissediyordu. Gittikçe yaklaşıyordu ve o gece bir tavır almaya karar vermişti.

Yaşlılar onu kapılara kadar götürüp bir daha dönmek üzere dışarı atmadan önce yanına almayı başardığı aletleri kullanan Jo, kendi etrafında bir çember oluşturmuştu - bir koruma çemberi. Üçüncü Seviye bir Wiccan'dı ve ne yaptığını biliyordu - çemberin onu koruyacağından emindi.

Ama gölge yaratık sanki orada değilmış gibi içinden geçip gitmişti.

Nasıl? Düşmemeye çalışarak koşarken çılgınca merak etti. Büyümü nasıl geçebilirdi? Kesinlikle beyaz büyü yapıyordu ve bir cadının dünyaya yaydığı her enerjinin kendisine üç kat olarak geri döneceğini belirten üç Wiccan kuralına göre yaşıyordu. Şeytani bir yaratık onun koyduğu büyü sınırlarını aşmamalıydı ve bu gölge şey kesinlikle şeytaniydi - Jo bunu iliklerinde hissedebiliyordu.

Belki de Yaşlılar haklıydı. Belki de büyüüm karanlığa dönüşüyordur, diye düşündü. Ama bu olamazdı - akıl hocası Miranda'nın onun için çizdiği yolu bunca yıl dikkatle izlemiş, karanlık kanallardan daha büyük bir güç aramanın cazibesinden her zaman kaçınmıştı. Kendisine haksızlık edenlerden intikam almaktan bile kaçınmıştı - gerçi Avalon'a gelmeden önce çok büyük bir haksızlığa uğramıştı.

Ve şimdi Avalon'dan ve onu kovalayan gölge yaratıktan uzaklaşmanın yolunu bulmaya çalışıyordu.

Lütfen Tanrıça, diye düşündü, göğe doğru bir dua göndererek. Lütfen, kaçmama yardım et! Bir yerde, herhangi bir yerde güvende olmama yardım et!

Sanki dualarına cevap verircesine bulutlar dağıldı ve ilerideki ağaçların arasında bir aralık gördü. Tepesindeki ay yeni ve inceydi ama yolunu aydınlatmaya yardımcı olmak için olabildiğince parlak bir şekilde parlıyordu.

İşte! Jo nefesini yuttu ve bir şekilde kendini daha hızlı itti, kalbinin bu çabayla patlayacağını düşünene kadar tam gaz koştu. Gölge yaratık tam arkasındaydı, ona doğru uzandığını hissedebiliyordu; pençeli bir eli elbisesinin yırtık pırtık sırtını tırmalıyordu. Soğuk parmakları omurgasından aşağı buz gibi iniyordu ve eğer onu yakalarsa sadece bedenini yemekle kalmayacağını biliyordu; bu şeyin aç olduğu şey ruhuydu.

Ormanın kenarına ulaştı ve düz bir çimenlik gördü

ortasında büyük bir Viktorya dönemi evi vardı. Evin arkasında eski püskü bir kulübe vardı.

Jo'nun kalbi hızlandı - çoğunlukla bir Ocak cadısıydı, yani güçleri insanların yaşadığı bir evin içinde güçleniyordu.

Gölge yaratığın parmakları kızın elbisesinin arkasını sıkıca kavradı ve sırtındaki derinin çaresizce tüylerinin diken diken olmasına neden oldu.

Tanrıça! Tekrar dua etti. Yardım et bana!

Yeni ayın ince şeridi aniden daha da parlaklaştı. Işığının bir huzmesi ormanın sınırlarını oluşturan çamların ve arasına saplandı ve onu tüketmeye çalışan yaratığı buldu.

Jo alçak bir tıslama sesi duydu ve sonra boğazındaki boğucu baskı, o şeyin elbisesinin arkasındaki tutuşunu gevşetmesiyle aniden yok oldu. Sendeleyerek ormandan çıktı yorgunluktan ve korkudan hıçkırığa hıçkırığa ağlayarak kulübenin sığınağına doğru koştu. İçeri girmeden önce omzunun üzerinden bir bakış attı,

gölge şeyin onu takip ediyor korkuyordu.

Barakada kapana kısılmak, gidecek hiçbir yeri olmadan köşeye sıkışmak.

Ama neyse ki o şey ormanın sınırları içinde kalmıştı. Jo onun ağaçların arasında karanlık bir rüzgâr gibi ileri geri kaydığını, tısladığını ve kendi kendine öfkeyle mırıldandığını görebiliyordu.

O kadar yoğun bir rahatlama hissetti ki neredeyse bayılacaktı. Yaratık ona ulaşamıyordu. Güvendeydi, burada güvendeydi.

Ama ne kadar için?

**Stone Cold Fox'un geri kalanını okumak ister
misiniz? [BURADA](#).bulabilirsiniz**

**Kitabın 1 Ağustos'ta Kindle'ınızda belirmesi için
hemen ön sipariş verin. Sevgiler ve Mutlu Okumalar!**

Evangelina

Evangelina Anderson tarafından da

****Lütfen dikkat-- bunlar Amazon/Kindle linkleridir. Nook veya başka bir okuma cihazınız varsa, lütfen diğer tüm formatların bağlantıları için [web sitemi](#) kontrol edin****

Kindred'in Gelinleri serisi

[Claimed](#) ([Ses](#) ve [Baskı](#) formatında da mevcuttur)
[Hunted](#) ([Ses](#) ve [Baskı](#) formatında da mevcuttur) [Sought](#)
([Ses](#) ve [Baskı](#) [Baskı](#) formatında da mevcuttur) [Found](#)
([Ses](#) ve formatında da mevcuttur)
[Revealed](#) ([Basılı](#) formatta da mevcut) (yakında Sesli olarak yayınlanacak) [Pursued](#) ([Baskı](#) formatında da mevcuttur)
[Sürgün](#) ([Baskı](#) da mevcuttur) [Shadowed](#)
([Baskı](#) formatında da mevcuttur) [Chained](#)
[Bölünmüş](#)
[Devoured](#) ([Baskıda](#) da mevcut)
[Geliştirilmiş](#)
[Lanetli](#)
[Köleleştirilmiştir](#)
[Hedeflenmiştir](#)
[Unutulmuştur](#)
[§](#)
[Switched](#) ([Baskıda](#) da Mevcut) [Uncharted](#)
([Baskıda](#) [Baskıda](#) da Mevcut) [Unbound](#)
(da Mevcut) [Surrendered](#) [Baskıda](#) da Mevcut)
[Metresin Efendisi](#) (Brides of the Kindred Novella, Enslaved ve Targeted arasında okunmalıdır)
[Bonding with the Beast](#) (Brides of the Kindred Novella en iyi Unbound ve Surrendered arasında okunur).

Karanlığın Doğuşu serisi

[Crimson Debt](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)
[Scarlet Heat](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)
[Ruby Shadows](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)
Cardinal Sins (Çok Yakında)

Uzaylı Eş Dizini serisi

[Abducted](#) ([Basılı](#) ve [Sesli](#) olarak da mevcuttur)
[Protected](#) ([Basılı](#) ve [Sesli](#) olarak da mevcuttur)
[Descended](#) ([Basılı Basılı](#) ve [Sesli Sesli](#) olarak da mevcuttur) [Severed](#) ve olarak da mevcuttur)

Cougarville Serisi

[Buck Naked](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)
[Cougar Bait](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)
[Stone Cold Fox](#) (Ağustos 2017'de e-kitap ve Sesli olarak çıkacak)

Enstitü serisi

[Enstitü: Baba Sorunları](#)
[Enstitü: Mishka'nın Şaplağı](#)

Compendiums

[Kindred'ın Gelinleri Birinci Cilt](#)
Claimed, Hunted, Sought ve Found kitaplarını tek ciltte içeren [Born to Darkness Kutu Seti](#)
Crimson Debt, Scarlet Heat ve Ruby Shadows'u tek bir ciltte içerir

Tek Başına Romanlar

[Saflık](#) (Şimdi [Sesli](#) olarak mevcut) [Stres](#)
[Giderici](#)
[Dünyadaki Son Adam](#)
[İstedğin Herkes Gölge](#)
[Düşler Metresine](#)
[Ustalaşmak Açlık Ayı](#)
[Yükseliyor Puma Noel](#)
[Planet X](#) ([Sesli](#) olarak da mevcuttur)
[Deal with the Devil](#) (Ağustos ayında e-kitap ve Sesli olarak çıkacak)

YA Romanları
[Akademi](#)

Yazar Hakkında

Evangeline Anderson, Brides of the Kindred, Alien Mate Index, Cougarville ve Born to Darkness serilerinin New York Times ve USA Today Best Selling yazarıdır. Kırklı yaşlarında ve Florida'da bir koca, bir oğul ve iki kediyle yaşıyor. Birkaç yıldır kendi zevki için erotik kurgu yazıyordu ve bunun için para almayı denemek aklına gelmişti. Sevinerek, kirli bir zihne sahip olduğu için para kazanmanın gerçekten mümkün olduğunu gördü ve o zamandan beri sürekli olarak paranormal ve bilimkurgu erotik yazıyor.

Onu internet sitesinde bulabilirsiniz www.evangelineanderson.com Ücretsiz okumalar için ziyaret edin. Ya da yeni kitaplardan ilk haberdar olmak için kitaplarına, haber bültenine katılın.

[Bülten Web](#)

[sitesi FaceBook](#)

[Twitter Pinterest](#)

[Goodreads](#)

[Sesli kitap bülteni.](#)

[Instagram](#)

[Beni Amazon'da takip](#)

[edin takip Beni](#)

[Bookbub'da edin](#)

Bülten kaydı -- katılmak için [BURAYA](#) tıklayın.

Ya da sesli kitapları seviyorsanız, onlardan da birkaç tane var...

Sesli kitap bültenime katılmak için [BURAYA](#) tıklayın

